

Giới thiệu Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua

Truyện Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua, một câu chuyện kể về một người chơi đang chơi trò chơi, đột nhiên không hiểu vì sao lại mang theo thân thể mình xuyên không.

Xuyên không không đáng sợ, đáng sợ là không biết mình xuyên không. Vốn đang vui vẻ chơi trò chơi thịnh hành nhất thế giới hiện tại, nhưng là lại phát hiện ra những điều không đúng. Sau đó tiến độ nhiệm vụ tất cả đều biến mất, tiếp theo, cuối cùng là không thể logout.

Trong thế giới trò chơi, không có gì là hiện thực hết rất dễ đi vào những ma trận của trò chơi không thoát ra được. Có thể làm ảnh hưởng xấu tới thể chất và tinh thần của người chơi.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chơi Trò Chơi VS Xuyên Qua

Tiểu Duy ngày thường hay đến Diệt Long Sơn chơi, hôm nay cô cười tọt kỳ đi

Cô đến nơi này với mục đích —— giết Rồng hủy diệt Alois. Cô mặc áo trang thần khí, cầm thanh kiếm thần khí Âm Ảnh Nguyên có độ bền ngạt và lực công kích siêu cấp biến thái đi về phía huyết động, quyết định hôm nay thì phải giết được Alois!

Caesar Đại Lục là tên trò chơi mà Tiểu Duy đang chơi, hiện đang là trò chơi nổi tiếng nhất thế giới, có rất đông người chơi tham gia. Tuy đã Open Server hơn một năm nhưng người chơi mới vẫn nổi nhau đăng ký không ngừng, mỗi ngày có vô số tay mới tràn vào trong trò chơi, bất kể là chơi bằng mũ quang não hay phi thuyền đều là rất nhiều, toàn bộ cung không đủ cầu. Còn Tiểu Duy nhờ có anh trai là một trong số các nhân viên nghiên cứu và phát triển trò chơi nên có ưu đãi, từ Thử Nghiệm đến Beta, cho tới bây giờ cô đã đạt tới max level trạng thái.

Cô lần này đi đánh boss cuối cùng của game, cũng không có gì quá khó khăn, lần trước đã đến thăm văn phòng của anh trai nên cũng biết một số thông tin về boss...

Ngồi trên tọa kỵ Tiểu Duy không chú ý nhìn tiến độ nhiệm vụ, cô đã vài lần đi đánh Alois rồi, nhưng mỗi một lần đều bị con rồng kia giết. Những nhiệm vụ trước đều là cùng người khác hoàn thành nhưng Rồng hủy diệt này Tiểu Duy lại không muốn. Nhiệm vụ sau khi hoàn thành sẽ cấp cho một cây thần khí vũ khí, mà Tiểu Duy đang cần một cây kiếm mới, cho nên, thà chết vài lần cũng không muốn làm nhiệm vụ với người khác để rồi tranh nhau chiến lợi phẩm, bởi vì cây thần cấp vũ khí kia chỉ có thể là của cô!

Cười thầm bay đi gần hết Diệt Long Sơn, Tiểu Duy nhìn hơn mười cái cửa động trước mặt, thu hồi thở dài, uống hai chai thuốc tăng trạng thái lại buff cho mình hai trạng thái ma pháp, rút Âm Ảnh Nguyên đeo bên hông, nghiêng ngàng đi vào Rồng hủy diệt sào huyết.

Xử lý đám tiểu quái rải rác trên đường, Tiểu Duy đi đến trước cửa “phòng” boss. Đang định buff bổ sung trạng thái thì bên tai truyền đến một tiếng gầm giống như tiếng rồng, tiếng gầm đột nhiên truyền khiến Tiểu Duy nhũn mảy, trước kia như thế nào không phát hiện con rồng này có thể gầm? Đại khái âm lượng điều quá lớn khiến màng tai đau nhức.

Nhanh chóng bổ sung buff cho mình, Tiểu Duy nhẹ nhàng nhảy một bước vào động, men theo vách động phía bên phải đi vào. Lúc này, Rồng hủy diệt Alois đang đứng ngay giữa huyết động, một đôi mắt huyết sắc gắt gao nhìn chằm chằm Tiểu Duy.

Sao lại thế này? Đối với khoảng cách này đáng lẽ con rồng ngu ngốc kia không thể phát hiện mình, không thể có cừu hận.

Không kịp nghĩ nhiều, Rồng hủy diệt há miệng thật lớn, trong miệng phun ra hắc diễm hướng về phía kia Tiểu Duy bóng dáng. Tiểu Duy nắm chặt Âm Ảnh Nguyên, chém một cái thật mạnh, thừa dịp kia hắc diễm chưa phun tới, cô thả người nhảy lên trong động thêm đá, liên tiếp cấp Boss lên nhiều cái DEBUFF(phản đối trạng thái ma pháp), lại lại lần nữa liên tục chiến đấu ở các chiến trường.

Một mình đấu Rồng hủy diệt tuyệt đối chỉ có thể dùng cách đánh du kích, rồng có thân hình rất lớn, thân thể không thể linh hoạt, mà tốc độ cũng tuyệt đối không thể so với Tiểu Duy, dùng cách đánh lúc gần lúc xa này khẳng định có thể đánh bại Rồng hủy diệt.

Hôm nay Tiểu Duy rất tự tin, không đơn thuần là bởi vì trang bị, còn có anh trai ruột của cô đã vì cô chuẩn bị đại lễ —— một cái siêu cấp vô địch ngoại đeo. Anh trai Tiểu Duy là nhân viên chủ lực trong nghiên cứu và phát triển võng du, và cứ thế, Tiểu Duy mười mười của mình cũng đã thành một trong đối tượng thí nghiệm của anh. Lúc này, Tiểu Duy anh trai lại cho phép ngoại đeo chính là phạm luật, ngoại treo là làm cho người chơi trong trò chơi có thể tham gia toàn bộ chức nghiệp.

Toàn bộ chức nghiệp, chính là sở hữu chức nghiệp tập trung vào một người, bất luận chiến đấu kỹ năng, ma pháp kỹ năng, sinh sản kỹ năng tất cả đều là mã điểm biến thái BUG.

Bất quá, Tiểu Duy biết, này ngoại đeo anh trai chỉ cho phép chính mình dùng với mục đích là giết chết Rồng hủy diệt, lấy thanh kiếm trong truyền thuyết

Quang Minh Tán Dương. Sau, là có thể vĩnh viễn làm cho này vô địch ngoại đeo đá chìm đáy biển .

Rồng hủy diệt Alois tuy rằng cường đại, nhưng là cũng tuyệt đối bù không được lên ngoại đeo Tiểu Duy biến thái, cái gì Áo Thuật Phi Đạn, Kiền Khôn Nhất Kiếm, Liên Hoàn Kích, Âm Ảnh Tiễn, Hàn Băng Tiễn, liên tiếp đều hướng về phía Rồng hủy diệt oanh tới. Kỹ năng nhiều đích ưu việt chính là có thể liên tục sử dụng chứa nhiều kỹ năng, làm cho đối phương không còn sức đánh trả, nhưng lại hoàn toàn không cần chờ hạn chế thời gian sử dụng ... kết thúc!

Rất nhanh Rồng hủy diệt máu rút hơn hai phần ba, Tiểu Duy thoát hiện ra trước mắt Rồng hủy diệt, vung thanh Âm Ảnh Nguyên trong tay thả đại chiêu “Tử Thịnh”, nháy mắt cự long chỉ còn một tầng máu da.

Liếm liếm môi, Tiểu Duy hưng phấn đến phát run, cuối cùng cô cũng sắp lấy được Quang Minh Tán Dương. Thanh chủ thủ Âm Ảnh Nguyên và Quang Minh Tán Dương là vũ khí mạnh nhất của đạo tặc, thân là đạo tặc có thể nào không muốn lấy ?

Ngay khi Tiểu Duy chuẩn bị ra chiêu thì nghe thấy cự long kêu lên.

“Dừng tay! Không cần đánh nữa! Ta Thua!”

Dưới chân như dẫm vào vũng nước .. rất trơn ... Tiểu Duy xem nữa thì ngã sấp xuống. Có làm hay không a? trước đây khi đánh nhau với cự long lúc nào cũng rống cái gì mà “Các ngươi bọn này nhân loại nhỏ bé vĩnh viễn không thể chiến thắng cự long!” Nếu không thì là “Giết ta đi! Sẽ có ngày các ngươi phải hối hận!” Hôm nay lại đột nhiên đổi lời thoại rồi?

Chẳng lẽ là Ân Tàng Nhiệm Vụ? Không đúng, rõ ràng thông tin không hề viết qua cái này. Không! Không được! Không thể bị mê hoặc! Phải giết nó lấy Quang Minh Tán Dương!

Tiểu Duy nheo mắt lại, lại muốn ra chiêu, cự long lại hô.

“Dừng giết ta! Ngươi muốn cái gì ta đều cho ngươi!”

Choáng! Tiểu Duy nhìn không được bạo cái nói tục, đây là boss sao? Đây con cự long này thật sự bị cô đánh ngu rồi?

“Thật sự! Ngươi muốn kim tệ? Bảo thạch? Hay là trang bị? Ta tất cả đều cho ngươi, đừng giết ta!”

Rồng hủy diệt Alois cả người là máu, thờ hờn hờn hướng về phía Tiểu Duy nói, cảm thấy nghĩ bình thường không có người biết Rồng hủy diệt Cốc, hơn nữa xung quanh Diệt Long sơn đều là rừng rậm, dám can đảm xông vào tro tàn rừng rậm đích nhân loại trên cơ bản đều đã chết thảm dưới tay bọn biến dị ma thú. Nhưng nhân loại này làm thế nào mà xông vào được? Hơn nữa, năng lực là làm sao mà biết mình ở đây a?

“Ngươi bị ngốc à?” Tiểu Duy đối với NPC boss cũng không khách khí, làm boss sẽ có boss giác ngộ, sự tồn tại của ngươi chính là cấp người chơi giết, không có chuyện gì hô cái gì đừng giết ngươi? Ngươi cho là ngươi hô sẽ không giết ngươi đến sao?

“Ách?” Alois ngẩn cả người, nhân loại này chẳng lẽ không hứng thú với tài bảo của hắn sao? Nhân loại tới giết chính mình vì cái gì không phải vì hai chữ tiền tài kia sao?

“Đây là Ân Tàng Nhiệm Vụ?” Hỏi một câu sau, Tiểu Duy phát hiện cự long vẫn như cũ ở nơi nào ngẩn người, tức điên người, vung Âm Ảnh Nguyên tiến về phía Alois.

“Ngươi giết ta đây cái thế giới cân bằng sẽ bị phá vỡ! Thế giới sẽ bị hủy diệt !”

Tiểu Duy một ngụm máu ở trong cổ họng hơi kém phun ra, ông anh a, thiết kế viên nhiệm vụ này là ai? Thật tài tình. Hủy diệt cái rắm a.

Có lẽ, đây mới thật là cái Ân Tàng Nhiệm Vụ, có thể lấy đến phần thưởng đặc biệt. Tiểu Duy tuy trong lòng nghĩ như vậy nhưng động tác trong tay cũng không dừng lại, không đem nó bức đến tuyệt cảnh nhiệm vụ là không thể ra . Vì thế Tiểu Duy hai mắt tỏa ánh sáng hướng cự long vung đao tưởng hướng, lại nghe thấy “Bang!” một tiếng, con rồng biến mất!

Tiểu Duy kinh hãi, đây là có chuyện gì?

“Ta... ta là nói đừng đánh”

Một giọng nói yếu ớt truyền xuống từ trên đỉnh đầu Tiểu Duy, ngay sau đó, một con rồng đen nhỏ bé xuất hiện trước mặt Tiểu Duy, một đôi cánh nhỏ màu đen vậy vậy duy trì thân hình béo lùn chắc nịch giữa không trung.

Tiểu Duy giơ tay bắt lấy con rồng đen nhỏ, trong lòng gào lên một câu “Ân Tàng Nhiệm Vụ này TMD rốt cuộc là cái thần mã ngoạn ý! ! !”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Boss X Tọa kỵ

Nhìn con rồng đen nhỏ lơ lửng trước mặt, Tiểu Duy chỉ cảm thấy đầu lông mày cau lại chặt đến mức có thể nghiền nát con ruồi, con rồng này hô cái gì loạn thất bát tao, nó canh giữ bảo tàng nếu không giết nó đoạt lấy chìa khóa để lại cho nó dùng?

Khóe miệng mang theo một tia cười lạnh, Tiểu Duy cân nhắc một chút, cảm thấy này Ân Tàng Nhiệm Vụ thưởng cho nhất định sẽ tương đối khá, liền hướng về phía Alois khiến nó run rẩy rồi mở miệng nói: “Ta muốn Quang Minh Tán Dương.”

Alois nghe Tiểu Duy nói xong hoàn toàn hóa đá.

Làm sao có thể! Điều này sao có thể! ! Nhất định là có rồng bán đứng chính mình, nhất định là như vậy ! Bởi vì trừ bỏ rồng hi vọng không có rồng nào biết thần khí mà nó đang cất giữ!

AAA! ! Lão tử muốn đi làm thịt lão rồng ngu ngốc kia! Rồng hủy diệt Alois tru lên trong lòng.

Tiểu Duy lạnh lùng nhìn Alois ngây ngốc nhìn mình, vung tay lên, ném thẳng tay Tiểu rồng hủy diệt vào chỗ sâu nhất động. Không nhìn tài bảo chất đông hai bên động, đi một mạch đến trước cánh cửa lớn trước mặt, dùng kỹ năng mở khóa, ngay khi cánh cửa âm ỉ mở ra (khoa trương quá) có một số bụi và đá bên vách động rơi xuống. Alois nhìn chăm chăm vào lưng của Tiểu Duy há hốc đến nỗi cảm suýt rơi xuống đất.

Tại sao nhân loại lại có thể mở được khóa cửa?? Đây là thần điện mà thiên thần Caesar sau khi sáng tạo đại lục lưu lại, chỉ có thần kỹ mới có thể mở được, nhưng làm sao nhân loại kia có thể mở ra?

Cửa từ từ mở ra, Tiểu Duy nhìn thấy chuỗi kiếm Quang Minh Tán Dương đặt ở giữa phòng sáng lên, nụ cười trên mặt càng lúc càng lớn.

Rốt cục cũng tới tay

Dương dương tự đắc vác thanh kiếm lên, đeo bên hông, đắc ý đi quanh phòng vài vòng, ánh mắt nhìn con cự long ngu ngốc cũng mềm đi không ít.

Lấy được Quang Minh Tán Dương, Tiểu Duy mới có tâm tư nhìn cự long bảo tàng. Bất quá khi chơi Vong Du ai cũng biết loại bảo tàng này có bao nhiêu lấy bấy nhiêu, nhưng phải đem BOSS rút gân lột da mới xuất hiện hi hữu sinh nguyên liệu.

Bởi vậy, Alois dùng ánh mắt khiếp sợ nhìn Tiểu Duy điên cuồng càn quét bảo tàng của nó xong lại dùng ánh mắt thêm nhỏ dãi nhìn nó ... nó muốn chết a... Huhuhuhu...

“Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

“Đừng nói như vậy, thân là boss sẽ có boss giác ngộ thôi ~ ta muốn làm gì? Ngươi tự mình biết .”

Alois nhìn Tiểu Duy hai vai run lên “Ta không biết.”

“Ngươi biết .” Tiểu Duy nhìn rồng hủy diệt trước mắt bất mãn vô cùng, không phải nói rồng là sinh vật cao kiêu ngạo sao? Như thế nào lại sợ chết như vậy? Vị nhân viên thiết kế này có phải bị bại não không? Ai lại thiết kế ra một NPC khiến người khác chán ghét như vậy?

“Ngaoan, nhanh chút nào, để cho ta làm thịt ngươi. Hoặc là muốn ta giết ngươi, ngươi nhanh chút đem Ân Tàng Nhiệm Vụ thưởng cho cho ta.” Trên mặt mỉm cười nhưng những lời Tiểu Duy nói ra khiến cho Alois khóc không ra nước mắt.

“Ngươi không thể làm như vậy, nếu ta chết, nguyên tố khác sẽ thất loạn, nếu không có hắc ám nguyên tố được đại lục hội trở nên hỗn loạn ! Mà ngươi sẽ biến thành tội nhân thiên cô!” Alois rú lên.

Bất quá nhân loại biến thái nói vậy là có ý tứ gì? Cái gì Ân Tàng Nhiệm Vụ? Cái gì thưởng cho? Chẳng lẽ cô ta lấy hết bảo tàng của nó còn muốn nữa?

“Ngươi cho ta ngốc à? Ta làm thịt ngươi sau rút gân lột da, một lát sau lại nảy sinh cái mới ra ngay.”

A Nảy sinh cái mới? Alois hoàn toàn không hiểu, chẳng lẽ có mấy cái mình? Đã chết rồi thì có một “mình” chạy ra? Nói đùa! Nữ nhân loại này đang đùa nó! Toàn bộ Caesar đại lục chỉ có một rồng hủy diệt, cũng chỉ có mình mới có được nắm hắc ám nguyên tố lực lượng trong tay cùng cùng với bát cự long khác là trụ cột chống đỡ cân bằng thế giới này, không có khả năng còn có cái thứ hai hoặc là cái thứ ba tồn tại!

Nhưng là Đây biến thái là quyết tâm muốn lột da các mình, rút gân mình, nếu bị Caesar thiên thần biết bởi vì mình nhất thời (Tác giả: thăng nhải này vẫn cho rằng là nó nhất thời sơ sẩy mới bị Tiểu Duy đánh bại) mà bị giết thì Long Hồn của nó không thể chuyển kiếp ! Không được! Như vậy trăm triệu lần không được!

“Đợi chút!” Alois kêu to, “Chỉ cần ngươi không giết ta, ta liền. Ta sẽ làm tọa kỵ của ngươi!”

Tiểu Duy nhũn mày một cái, nụ cười trên mặt càng lúc càng lớn. Không sai! Ân Tàng Nhiệm Vụ thưởng cho lại là hi hữu tọa kỵ!

“Thành giao.” Võ vồ đầu Alois , Tiểu Duyệt cười đến sáng lạn.

Mà rồng hủy diệt Alois ở quay đầu mắt nhìn cung điện rồng tuếch của mình phía sau, bi thức khóc thét một tiếng, lập tức biến thành cự long phủ phục trước mặt Tiểu Duyệt .

Ô ô ô. Cung điện của nó! Bảo tàng của nó! Thần khí của nó! Tôn nghiêm của nó! Thiên thần Caesar, đây hết thảy cũng là vì này Caesar đại lục hòa bình, nó Alois nguyện lòng hy sinh!

Tiểu Duyệt cao hứng nhảy lên lưng rồng hủy diệt, cười toe toét. Phải biết rằng, trong trò chơi còn không có mô ra tọa kỵ hình rồng, trước mặt phi hành tọa kỵ hình thái chỉ có dựa vào may kỹ năng chế tạo ra phi thân, tốc độ phi hành bất khoái, phòng ngự cũng không đủ cao, gặp được phi hành loại quái chỉ có thể đường vòng đi. Hiện tại thật là tuyệt vời, ahahahahah có con cự long này, không cần nhắc đến mấy việc kia chỉ việc nó phát ra long uy cũng đủ khiến các ma thú xung quanh bỏ chạy mất dạng! HAHAAAAHA! Thật là thống khoái!

“Muốn đi đâu nhỉ?” Alois đứng lên, mở rộng đôi cánh hỏi nữ nhân loại ngồi trên lưng mình.

“Chủ thành.”

“Ách. Đó là chỗ nào?” Alois thật cẩn thận hỏi, chẳng lẽ nói là mình quá mức cô lậu quả văn bất thành? Như thế nào cho tới bây giờ cũng chưa nghe nói qua thành phố nào có tên này?

“Chính là Tát Phi Lạp Tư đế đô! Ngu ngốc!” Tiểu Duyệt không chút khách khí liếc mắt nó một cái.

Alois lần này thật sự buồn bực, tuy rằng nó chưa trưởng thành, nhưng vì cha của mình, cũng chính là tiền nhiệm rồng hủy diệt mất quá sớm nên Alois vẫn còn là vị thành niên giữ vị trí này, lại không nghĩ rằng chưa đầy ba tháng đã gặp phải nữ nhân loại biến thái này!

“Kia. Đi chỗ nào làm cái gì?” Alois chưa từ bỏ ý định tiếp tục hỏi.

Trước đây khi bắt ma sủng có một số ma sủng nói chuyện với chủ nhân nhưng quả thật chưa từng thấy ma sủng nào nói chuyện dài dòng như nó, chẳng lẽ đối với loài rồng trước khi chủ nhân làm gì đều phải báo cáo cho nó? Tiểu Duyệt nghĩ, không hồn giận nhú mày, nhưng vẫn là trả lời Alois.

“Đi giao nhiệm vụ.”

Alois nghe nói đáp án này thời điểm sủng sốt một chút, chẳng lẽ nói có người tuyên bố nhiệm vụ muốn giết nó? Không đúng, muốn giết cũng không hẳn là giết nó, có thể là đến giết cha nó , nó vẫn nhớ rõ phải báo thù rửa hận cho phụ thân, chắc chắn là kẻ lần trước giết cha tuyên bố nhiệm vụ này cho nên nữ nhân loại biến thái này mới đến gây loạn, may mắn chính mình thông minh a.

Alois mở rộng cánh bay lượn ở trên bầu trời, Tiểu Duyệt cảm thụ tốc độ so với cười phi thân hoàn toàn bất đồng tốc độ, neho mắt lại hưởng thụ, trên mặt không chế không nổi lộ ra nụ cười tươi.

Đây mới gọi là tọa kỵ! Đây mới gọi là ngự rồng!

Gió thổi tóc Tiểu Duyệt lên, đôi ngườ màu nâu lóe ra khác thường thần thái, nhìn chăm chú vào đường chân trời phía xa.

Chính là không ai nghĩ rằng thế giới giả thiết trò chơi tự nhiên sẽ biến thành sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Nhiệm Vụ X Biến Mất

Alois chở Tiểu Duyệt bay ra ngoài đi qua khu rừng Tro Tàn, bình thường Tiểu Duyệt khi ngồi trên phi thân đi qua nơi này đều lật nhiệm vụ ra xem, chưa từng nhìn ngắm khung cảnh xung. Bất quá lần này không giống với lúc trước, lần này là năng khiếu hoàn ca đi về, tâm tình rất tốt, ngồi trên lưng Hắc Long nhìn khung cảnh hoang vu hay khu rừng Tro Tàn tràn ngập mùi máu tanh đều cảm thấy rất đẹp a!

Mặt trời bắt đầu xuất hiện ở đường chân trời, những tia nắng tỏa ra từ từ bao ôm lấy cả bầu .

Từ Diệt Long Sơn cốc bay đến Đế Đô phải đi qua rừng rậm Tro Tàn, những thảo nguyên hoang vu cằn cỗi, dãy núi Rust, đại dương Hải Băng, sau đó đến Tây Bộ hoang dã, xuyên qua vùng ngoại thành Đế Đô mới có thể tiến nhập Tát Phi Lạp Tư đế đô.

Tốc độ bay của rồng rất nhanh, bay qua những chỗ này không mất quá nhiều thời gian. Nhưng khi Alois bay đến gần Hải Băng đại dương, đột nhiên ngừng lại, Tiểu Duyệt sủng sốt, mình chưa yêu cầu tọa kỵ dừng lại, không lẽ hi hữu tọa kỵ này có tính tự chủ?

“Chẳng lẽ ngươi còn muốn ta bay vào trong thành sao?” Alois dùng khẩu khí khó tin hỏi cô, chả lẽ nữ nhân loại biến thái này không biết cái gì là điều thấp sao?

“Ngươi không bay vào chả lẽ ta đi bộ vào?” Tiểu Duyệt khẩu khí cũng không thiện, hi hữu tọa kỵ này cũng quá dài dòng, ai cần hắn trông nom nhiều chuyện.

“Nhưng nếu người trong thành thấy một con rồng bay vào nhất định sẽ hoảng loạn.” Alois nói với giọng cực kỳ thành khẩn, kỳ thật nó không hi vọng chuyện mình làm tọa kỵ bị người khác phát hiện. Nếu như bị Caesar thiên thần hoặc là những cự long thủ hộ khác biết chuyện nhất định sẽ bị khinh bỉ ! Nó trăm ngàn lần không muốn !!

Tiểu Duyệt nghe xong liền trầm mặc, con rồng ngu ngốc này nói cũng có lý, hiện tại trò chơi chưa mở ra loại hi hữu tọa kỵ này, nếu như mình tùy tiện cưỡi cự long bay vào trong thành, nhất định sẽ bị người vây xem, huống chi trên người mình còn mang vô địch ngoại đeo mà ông anh cấp cho, tuyệt đối không thể trở thành tiêu điểm, không thể để cho GM chú ý tới mình, nếu như bị phong hào rồi thì mất nhiều hơn được!

Ho nhẹ hai tiếng, Tiểu Duyệt vỗ vỗ đầu Alois, nói: “Tìm một chỗ không người hạ cánh, chúng ta đi vào.”

Tiểu Duyệt nhảy xuống lưng Alois, đang chuẩn bị đem Alois thu vào sủng vật không gian thì nghe nó nói:

“Ta là cự long! Hơn nữa còn là thế giới này thủ hộ cự long! Làm sao có thể cùng những tiểu tọa kỵ khác nằm trong balô!”

Tiểu Duyệt nhũn mảy, nó như thế nào một chút tự giác làm tọa kỵ đều không có? Nếu nàng sớm biết rằng hi hữu tọa kỵ như vậy dài dòng như vậy thì... lúc trước đã sớm rút gân lột da nó! Ít nhất con rồng chết cũng không đáng ghét như vậy!

Alois nhìn sắc mặt Tiểu Duyệt càng ngày càng âm trầm, sợ tới mức không tự chủ lui về phía sau mấy bước, lại nghĩ tới cự long tôn nghiêm, vội vàng ưỡn ngực ngẩng đầu, có thể nói ra tới nói đã có một chút không đúng vị nhân.

“Ta... ta thu nhỏ rồi đừng ăn thân ma pháp đi theo ngươi.”

Nghe những lời này Tiểu Duyệt nhìn nó xem thường, cứ thế hướng Đế Đô đi vào.

“Này ! Ngươi chờ ta một chút a!”

Tiểu Duyệt cỡi một tọa kỵ khác của mình—— một con ngựa trắng, mắt nhìn một con rồng nhỏ màu đen ra sức vỗ cánh bay theo Alois (Alois ẩn hình ma pháp đối tiểu Duyệt không có hiệu quả), cố ý thả chậm cước bộ. Một người một rồng chậm rì rì đi qua Tây Bộ hoang dã không có bóng người, đi qua đế đô ngoại ô, rốt cục đi tới đế đô cửa đại môn.

Thật sự là quá chậm! Tiểu Duyệt ở trong lòng tức giận mắng, quyết định về sau tuyệt đối không thể nghe Alois lần nào nữa... cô đã cố ý thả chậm cước bộ rồi vậy mà con rồng ngu ngốc kia vẫn theo không kịp!

Từng bước đi vào đế đô, nhất thời cảm thấy tiếng ồn ào của một nhóm người. Trên đường nhiều người qua lại, từng nhóm trẻ con cười đùa ven đường, làm cho Tiểu Duyệt đang ở trong trạng thái cảnh giác có ma thú xuất hiện trong nháy mắt buông lỏng xuống. Nhưng sau một giây, nàng đã phát hiện có chuyện không thích hợp.

Bởi vì việc mở ra ngoại đeo, danh vọng trạng thái có thể thông qua NPC thái độ nhìn ra được. Khi mới vào thành, thủ vệ không có hướng cô hành lễ, mà chút cư dân cũng hồ hững với mình. Cô nhớ rõ cô đã làm toàn bộ nhiệm vụ đế đô đều đã làm xong rồi, theo lý thuyết mình ở đế đô danh vọng hẳn là sừng bái mới đúng, thế nào lại là hiện tại lại là trạng thái trung lập?

Trong lòng sốt ruột, tay chân cũng không dừng lại, lập tức ruổi ngựa đi tới mạo hiểm giả Nghiệp Đoàn, xoay người xuống ngựa, đi vào nghiệp đoàn, Tiểu Duyệt vẫn liền mạch lưu loát khiến Alois này giờ cực khổ đi theo cô vừa phải đuổi kịp tốc độ lại vừa phải né người trên đường, bây giờ đầu đã đầy mồ hôi.

“Phiền tra giúp ta tiến độ nhiệm vụ.” Tiểu Duyệt nói với cô gái quản lý nhiệm vụ đứng ở trước sân khấu.

“Tốt, xin hỏi tên của ngài là gì?” Cô gái theo thói quen mỉm cười.

“Tiểu Duyệt.”

“Xin chờ một chút.”

Cô gái cúi đầu nhìn cuốn sổ quản lý nhiệm vụ trong tay mình, một hồi lâu mới ngẩng đầu lên, vẫn cười nhìn Tiểu Duyệt nói: “Thực xin lỗi, chỗ này của ta tra không được tương quan nhiệm vụ ghi lại của ngài.”

Tiểu Duyệt lập tức liền hiểu ra một phần, chẳng lẽ đã bị GM phát hiện mình dùng ngoại treo? Nghĩ vậy Tiểu Duyệt dùng tinh thần lực mở ra hắc động nhãn của mình, đây là không gian vô hạn chứa hành trang, mọi tài liệu đạo cụ trang bị của cô đều để ở chỗ này. Cái hắc động nhãn này chính là siêu cấp trữ vật đạo cụ trong trò chơi được nhiều người truy tìm, cái này có thể nói là trữ vật thần khí.

Vật phẩm tất cả đều còn, cấp bậc của mình cũng không thay đổi, xem trạng thái cũng không có bị ép logout, GM cũng chưa từng có mặt mình. Tiểu Duyệt lại suy nghĩ đồ vẫn còn, nhân vật cấp bậc không đổi, nhiệm vụ lại biến mất, nếu bị mất đi tiến độ nhiệm vụ thì cấp bậc cũng phải mất mới đúng.

Chẳng lẽ là. là hệ thống BUG làm cho nhiệm vụ của mình tiến độ biến mất?

Nhìn Tiểu Duy trầm mặc không nói gì, vị nhân viên quản lý nhiệm vụ cũng cảm thấy có điểm không đúng, liền mở miệng hỏi:

“Xin hỏi ngài mạo hiểm mã hóa là bao nhiêu? Ta thử vào hậu trường tra giúp ngài tra.”

“XS7653.”

“Tốt, xin ngài chờ một lát.”

Ngón tay không tự giác gõ vào mặt bàn, Tiểu Duy nội tâm vừa chán nản vừa lo lắng nhìn cô gái kia đi vào gian phòng phía sau.

Rốt cục, nhiệm vụ nhân viên quản lý đi ra, dùng biểu tình vô cùng xin lỗi nhìn Tiểu Duy nói: “Thật có lỗi, ta hoàn toàn không tra được tên của ngài, tất cả ghi lại đều cho thấy ngài không có đăng kí trở thành mạo hiểm giả.”

Ngón tay đang gõ trên bàn lập tức ngừng lại, hiện tại Tiểu Duy trăm phần trăm khẳng định hệ thống BUG rồi, nhưng là trên người mang theo ngoại đeo nàg lại không thể tìm GM. Huống chi. Tiểu Duy nhớ tới ca ca đã nói, trò chơi này hệ thống máy tính quá mức khổng lồ, không cần thiết tất cả BUG đều có thể trở lại như cũ trở về, huống hồ là mình lớn như vậy một cái BUG đâu.

Tự động buông tha cho tìm về nhiệm vụ tiến độ, Tiểu Duy nghĩ dù sao trên người mang theo như vậy cái vô địch ngoại đeo, nhiệm vụ cái gì nhất định là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, cứ từ từ đánh thì trong vòng một ngày trong hiện thực nhất định. Thân thể của mình ở trong dinh dưỡng dịch máy chơi game lý, ít nhất cũng có thể chơi được trong ba bốn ngày. Mà trò chơi thời gian cùng sự thật thời gian cũng không giống nhau, sự thật một ngày tương đương với trong trò chơi một tháng.

Nghĩ được như vậy, Tiểu Duy lại quay đầu nhìn nhiệm vụ nhân viên quản lý nói: “Giúp ta đăng ký đăng kí đi, ta muốn tiếp nhận nhiệm vụ.”

“Vâng, phiền ngài điền bản thông tin này, màu đỏ là phải điền, những màu khác điền hay không tùy ngài.”

Tiểu Duy nhìn qua bảng, bản này đã điền một lần không nghĩ lại phải điền lần nữa. May mắn trò chơi rất dễ thương, phải điền cũng chỉ có tính danh và chức nghiệp, còn cấp bậc có thể chọn điền, trên cả là có thể bảo vệ vấn đề riêng tư của người chơi. Dù sao cũng có chút biến thái, luôn ý vào chính mình cấp bậc cao khi dễ người mới, hoặc là vô duyên vô cớ giết người.

Điền xong bảng, lại giao cho nhiệm vụ nhân viên quản lý, cô gái kia nhận xong bảng thì giao cho của cô một cái mang theo mã hóa bài tử.

“Ngài mã hóa là WD496821, đây là ngài mã hóa bài, nhiệm vụ tiến độ cùng tương ứng thù lao đều đã tồn trữ ở bên trong này, xin ngài giữ gìn.” Nhân viên quản lý quản lý cười nhìn Tiểu Duy nói: “Xin hỏi ngài hiện tại sẽ tiếp nhận chức vụ vậ sao?”

“Ừ.”

“Như vậy xin hỏi ngài đồng đội đánh số đều là bao nhiêu? Đội trưởng chính là ngài sao?”

Tiểu Duy nhú nhú mày, nhiệm vụ tự mình tiếp là được rồi, tại sao còn hỏi đồng đội?

Nữ nhân viên nhiệm vụ quản lý nhìn Tiểu Duy khó hiểu, tự động giải thích .

“Sơ cấp mạo hiểm giả nhiệm vụ cần phải có tiểu đội ít nhất khoảng 5 người mới có thể nhận, chỉ có hoàn thành nhất định số lượng nhiệm vụ \ lên tới cao cấp mạo hiểm giả mới có thể một mình nhận nhiệm vụ .”

Bug đem mình biến thành sơ cấp mạo hiểm giả rồi! Lại còn nói một người chơi max level cách đây n thời gian cùng một đám tân thủ tổ đội làm nhiệm vụ sơ cấp!!!

A!

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tìm người X Tổ đội

Tiểu Duy đùa nghịch bảng mã hóa trong tay, cau mày. Trò chơi này nhiệm vụ không nhiều lắm nhưng lại phi thường phiền phức, một cái nhiệm vụ làm cũng mất hơn tháng, cho dù là tân thủ thì nhiệm vụ cũng là như thế. Thực ra không phải là cô không thích làm nhiệm vụ, mà là thật sự muốn đem toàn bộ nhiệm vụ từ đầu làm một lần thật sự có thể coi là xây dựng một tòa thành, huống chi chính mình trước mắt vẫn chưa có đồng đội. Bất quá việc này cũng

rất đơn giản, chỉ cần nói mang người mới đi luyện cấp thì tổ đội sẽ nhanh chóng mãn. Ngay lúc này, một góc sáng ở Mạo Hiểm Giả Nghiệp Đoàn, có bốn người quan sát cô đã lâu.

“Thiếu gia, thật sự muốn đi mời tiểu cô nương kia gia nhập đội ngũ chúng ta sao?” Nam nhân cao to cường tráng, da rám nắng, tóc đen ngắn, cạnh khóe mắt có một vết sẹo dài hơi một mỹ nam mặc trường bào. Thấy người nọ gật đầu, cô bé mặc áo bào màu trắng đứng bên cạnh cũng mà bên cạnh hẳn cũng ra sức gật đầu đôi mắt mở to chớp chớp. Vị nam nhân có sẹo thấy thế thở dài trong lòng, chậm rãi đi đến trước mặt Tiểu Duy trước mặt trước, làm một hành động chào hỏi theo đúng tiêu chuẩn kỵ sĩ, mở miệng nói: “Vị tiểu thư này, xin hỏi một chút.”

Tiểu Duy ngẩng đầu lên, thấy khuôn mặt cương nghị và vết sẹo bên khóe mắt, đưa mắt nhìn thẳng vào mắt người đối diện—— một đôi ngời màu xanh lục. Người này có vẻ tăng diện mạo không quá cao, Tiểu Duy nghĩ thầm.

“Thiếu gia nhà ta muốn mời cô gia nhập tiểu đội.”

“Tổ.”

Nam nhân nghe vậy nhìn về phía Tiểu Duy, thấy cô gái thân nhiên nhìn mình, trong lòng có chút khó chịu. Nàng vừa mới nói gì đó? Tổ? “Bên này thỉnh.” Tiểu Duy nghi hoặc nhìn nam nhân kia, ném sang một cái {giám định thuật}, nguyên lai là một Thánh Kỵ Sĩ 57 cấp. Bất quá cô hiện tại phải làm sơ cấp nhiệm vụ nhưng Thánh Kỵ Sĩ đã đạt tới trung cấp vì sao muốn tìm mình cùng nhau làm nhiệm vụ? Chẳng lẽ là thấy mình max level trạng thái nên mời cô đến hỗ trợ quá nhiệm vụ? Cô nghĩ vậy định rời đi thì bị một thân hình nhỏ nhắn xinh xắn ôm lấy.

“Wow! Xinh đẹp tỷ tỷ có muốn cùng ta làm nhiệm vụ không?”

Cúi xuống thì thấy một đứa trẻ khoảng tám, chín tuổi mặc áo trắng, đôi mắt mở to màu xanh lam, lông mi dài chớp chớp nhìn mình với vẻ chờ mong, bên cạnh cô bé là một nam nhân mặc trường bào hoa lệ, biểu tình lạnh lùng cao ngạo, thoát nhìn có vẻ khó gần. Phía sau là một cô gái đầy đặn, trên lưng có một cây cung, nhìn mình chăm chăm. Ném sang ba cái {giám định thuật}, Tiểu Duy liếc nhìn mấy người kia cấp bậc cùng chức nghiệp. Cô gái đeo cung là thợ săn, mới 35 cấp; đáng yêu tiểu loli là một vừa mới 10 cấp tiểu Mục Sư; còn nam nhân mặc trường bào là 66 cấp pháp sư. Xem ra hẳn là mang 10 cấp tiểu loli đi làm nhiệm vụ. Lúc này, vết sẹo nam vừa mới mời Tiểu Duy đi tới, mở miệng nói: “Nhĩ hảo, ta gọi là Thaid, là Thánh Kỵ Sĩ, đồng thời cũng là Claude thiếu gia hộ vệ, chúng ta muốn mời người gia nhập của chúng ta tiểu đội.”

Tiểu Duy đối với người tên là thái đạt Thánh Kỵ Sĩ có điểm không hiểu, đã nói tổ rồi còn làm gì phí nước miếng như vậy? Trực tiếp tổ không phải nhanh hơn sao?

“Vị này chính là Claude thiếu gia, là một Ma Pháp Sư cao quý.” Thaid chỉ vào nam nhân cao ngạo nhìn Tiểu Duy giới thiệu nói.

“Xinh đẹp tỷ tỷ, ta gọi là Ionna, vì nhiệm vụ cần có năm người tổ đội nên cần mời một người nữa gia nhập đội ngũ của chúng ta, tỷ tỷ người gia nhập đội của ta nhé?” Tiểu loli nhảy cẫng lên nói một tràng.

“Ionna tiểu thư!” Cô gái đeo cung đứng bên cạnh khăn trương nói, không muốn làm cho tiểu loli tới gần Tiểu Duy, vội vàng đem nàng giấu ở phía sau, nhưng lại cảm thấy không tốt lắm, có chút xấu hổ nói: “Nhĩ hảo, ta gọi là Tina, là Ionna tiểu thư hộ vệ.”

Tiểu Duy ngăn người nhìn Thaid, lại nhìn Ionna, lại nhìn một chút Claude mặt lạnh, lại nhìn khăn trương Tina..... Về mặt hắc tuyến, ô mặt..... Tên các người toàn là hàng nhái đó..... Lúc này Tiểu Duy trong lòng chỉ có ý nghĩ này, Final Fantasy X cùng Tận Ảo VII bị mấy người này sử dụng làm tên nhân vật thấy thế nào cũng không được tự nhiên a!

“Xinh đẹp tỷ tỷ?” Tiểu loli ló đầu ra từ phía sau Tina, kỳ quái nhìn Tiểu Duy.

“Tốt, tổ đi.” Nguyên bản Tiểu Duy cũng không có đội ngũ mời, Tiểu loli này nói những người này đều là đang giúp nàng làm nhiệm vụ, mà khâu nhiệm vụ vừa mới đến học được tổ đội nơi này, đối với cô mà nói rất đúng lúc.

“Thật tốt quá! Xinh đẹp tỷ tỷ người tên là gì?” Khuôn mặt nhảy mắt sáng lên cười tươi, Tiểu Duy nghĩ thật sự là tân thủ a, ngay cả {giám định thuật} cũng chưa học.

“Ta gọi là Tiểu Duy.”

“Ân! Tiểu Duy tỷ tỷ, đem Mạo Hiểm Giả bằng mã hóa bài đưa cho Thaid đi, chỉ cần đăng ký tên chúng ta chính là một đội rồi!” Tiểu Duy không nói hai lời đem mã hóa bằng đưa cho Thái Đạt, bỗng nhiên chỉ cảm thấy bả vai trầm xuống, liếc đang thấy con rồng ngu xuẩn kia.

“Wow, người tổ đội rồi?”

“Người quá nặng rồi, lăn xuống đi!”

Alois bủi môi, không cam lòng không muốn tiếp tục dùng đôi cánh nhỏ bay trên không trung.

“Tiểu Duy tỷ tỷ, người mới vừa nói cái gì?” Tiểu loli có cảm giác nghe thấy Tiểu Duy nói gì đấy, kỳ quái hỏi.

“Không có gì, tổ xong chưa?”

“Mã hóa bằng trả người, đã xong rồi.”

Tiểu Duy nhận lấy, gật gật đầu, lại nói: “Đem nhiệm vụ cho tổ đội đi.” Lời vừa ra khỏi miệng, bốn người kia cũng kỳ quái nhìn Tiểu Duy, hoàn toàn không hiểu nàng ở nói cái gì. Xấu hổ một lát, cũng thấy Tiểu Duy mờ mờ, vị Claude thiếu gia mờ mờ đầu tiên. “Kế tiếp là muốn đi Tây Bộ hoang dã sao?”

“Đúng vậy, thiếu gia.”

“A? Đi đến đó làm gì vậy?” Tiểu loli về mặt hưng phấn hỏi. Tiểu Duy nhìn khuôn mặt đáng yêu này cảm thấy hết sức buồn cười, liền giơ tay định xoa đầu nó, không ngờ lại bị Tina ngăn lại. Bất đắc dĩ nhún vai, đối Ionna nói: “Đánh 10 cái ma hóa bù nhìn.” Thaid vừa định trả lời Ionna tiểu thư câu hỏi, cũng đang một giây sau nghe thấy Tiểu Duy tự nhiên trả lời, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn cô gái vừa mới nhập đội, cô làm sao mà biết là muốn đánh ma hóa bù nhìn? Cô vừa rồi hẳn là chưa nhìn nhiệm vụ nội dung a! Nghi hoặc lại nghi hoặc, Thaid không tài nào lý giải được, mà khi hân ngẩng đầu nhìn thiếu gia nhà mình thấy trong ánh mắt của hắn thấy được cũng giống như mình nghi hoặc.

“Tiểu Duy, ngươi là chức nghiệp gì?” Đây là câu đầu tiên Claude nói với Tiểu Duy sau khi cô nhập tổ, sừng sốt một chút, Tiểu Duy trả lời: “Là đạo tặc.”

“Vì sao đồng ý gia nhập chúng ta?”

“Đương nhiên là nhiệm vụ cần!” Tiểu Duy cảm thấy mệt mỏi quá, hiện tại tay mới như thế nào lại hỏi nhiều như thế? Chẳng lẽ đều bị max level ngoạn gia đánh nhiều quá ra sinh sợ hãi?

“Ta cùng Ionna nhiệm vụ tiến độ không sai biệt lắm” Claude bùng tình đại ngộ gật đầu, bảo Thaid nên xuất phát.

Một hàng năm người liền cứ như vậy đi ra Mạo Hiểm Giả Nghiệp đoàn, ra cửa, Tiểu Duy tùy tay triệu hoán một con ngựa trắng ra, phiêu người lên lưng ngựa, lại phát hiện bốn người kia chỉ ngây ngốc nhìn chính mình. “Xem ta gì chứ? Ngồi kị a!”

Bốn người người nhìn ta, ta nhìn người, cuối cùng, vẫn là Thaid áp ứng nói: “Tiểu Duy, Ionna tiểu thư vẫn chưa có tọa kỵ.”

“Nga, không có việc gì, nàng cùng ta cưỡi một lát là đến nơi.” Vừa dứt lời, Tiểu Duy đã nhìn thấy trừ tiểu loli ra thì ba người khác dùng ánh mắt không đồng ý nhìn mình liền sửa miệng: “Hoặc là nàng cùng các người cưỡi một cái là được.”

Thaid đứng nhìn Tiểu Duy đầu óc loạn thất bát tao, nhìn sang Claude thiếu gia cùng Tina không biết nói gì, tin tưởng ý nghĩ của mọi người đều nhất trí. Vừa rồi Claude thiếu gia hỏi Tiểu Duy nàng tại sao muốn gia nhập thời điểm, câu trả lời của nàng là nhiệm vụ tiến độ cùng Ionna tiểu thư không sai biệt lắm, vậy thì theo lý thuyết này Tiểu Duy không phải là cùng Ionna tiểu thư cấp bậc không sai biệt lắm đều là người mới sao? Như thế nào vừa đến cửa liền triệu hoán đi ra một tọa kỵ? Hơn nữa trọng yếu nhất là, ma thú đều là sinh vật rất cao ngạo, làm sao có thể dễ dàng để một người trừ chủ nhân của mình cưỡi trên người?

Tiểu Duy nhìn ba người kia đang ngây ngốc, không kiên nhẫn cau lại mày, Ionna tiến lại gần Tiểu Duy, dùng sức cổ leo lên ngựa ngồi trước Tiểu Duy, tay trái sờ sờ bờm ngựa, tay phải vỗ vỗ đầu ngựa, đùa bắt diệp nhạc hồ. Ba người kia đang định giữ Ionna lại thì thấy nàng ngồi trên lưng ngựa không có việc, lại lần nữa lần nữa kinh ngạc. Vị tân tổ viên này rốt cuộc là người như thế nào a?

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Tốc độ X Quá chậm

Một hàng năm người cứ như vậy cưỡi tọa kỵ chậm rì rì ra ngoại thành Đế Đô, khách quan mà nói thì mấy người đi vô cùng thoải mái nhưng Tiểu Duy nhìn sắp không nổi nữa. Nếu đi chậm như vậy thì theo tính toán mà nói ... đến khi trời tối cũng không đến được Tây Bộ hoang dã, cô không muốn tiêu phí thời gian một ngày để hoàn thành một nhiệm vụ nhỏ, cô quyết định trước khi hạ tuyến phải làm xong hết mọi nhiệm vụ.

Vì thế, Tiểu Duy mờ mờ.

“Tôi nói chúng ta vẫn là đi nhanh chút đi, bằng không đến khi trời tối cũng không đến nơi.”

Vừa dứt lời, ba người kia quay lại dùng ánh mắt nhìn thấy quái vật mà nhìn Tiểu Duy khiến cô cảm thấy không được thoải mái, bàn tay nắm dây cương cũng bất giác nắm chặt lại.

“Dù đi xuyên đêm cũng đến sáng sớm ngày mai mới đến nơi.” Tina nhìn Tiểu Duy khinh bỉ không che dấu.

Tiểu Duy khỏe mắt giật giật, sáng sớm ngày mai mới đến? Bọn họ là rùa sao? Bất quá nghĩ lại cô ta nói cũng đúng. Dù sao 30 cấp mới có thể có được tọa kỵ, mà cái tọa kỵ là tăng tốc độ di động 30%, về sau cứ tăng 10 cấp thì tăng lên tốc độ di động lên 10%, theo cấp bậc mà tăng lên. Mà bọn họ hiện tại tốc độ nhanh nhất cũng chính là vị Ma Pháp Sư 66 cấp, tốc độ cao thấp không đều, tuy con ngựa này là tọa kỵ mà hết hống cấp khi lên 30 cấp nhưng hiện tại cô đã max level, tốc độ cũng tăng lên giờ đã là 100%.

“Các người đều là mạng Ionna làm nhiệm vụ? Các người có ai chưa làm xong nhiệm vụ này?”

Tiểu Duy hỏi những lời này khiến những người còn lại sững sốt, thật ra bọn họ đem Ionna đi làm nhiệm vụ nhưng trước đây họ cũng chưa làm nhiệm vụ này, mà Mạo Hiểm Gia Nghiệp Đoàn tuyển bổ nhiệm vụ tùy thời không giống nhau, còn Ionna tiểu thư vì mới đến 10 cấp nên cần làm một ít nhiệm vụ gia tăng kinh nghiệm.

“Thật ra bọn tôi đem Ionna đi làm nhiệm vụ...” Thaid vừa mới mở miệng, đã bị vẻ mặt hiểu rõ Tiểu Duy cắt đứt.

“Ta biết rồi, như vậy đi, ta mang Ionna đi làm nhiệm vụ ở Tây Bộ Hoang dã, các người đi quá chậm.”

Lời vừa ra khỏi miệng, ba người kia mặt đều thất sắc, nhất là vị Ma Pháp Sư kia, cổ run run tròn mắt nhìn cô như thể cô là một kẻ cực kỳ vô lễ.

Tiểu Duy không thèm nhìn họ, hai chân kẹp chặt thân ngựa, nhanh chóng giục ngựa chạy về phía trước, để lại cho ba người kia một câu trong bụi.

“Lát nữa ta mang Ionna về.”

“Mau đuổi theo!” Claude hô to một tiếng, ngay khi bọn họ chuẩn bị đuổi theo thì bóng dáng kia đã biến mất trong tầm mắt của họ.

“Thiếu gia, đây là...” Thaid hoảng sợ nhìn hướng Claude, chuyện này rõ ràng chính là bắt cóc!

“Bình tĩnh đừng nóng.” Claude suy nghĩ bọn họ không biết cô gái tên là Tiểu Duy này, lúc trước mời cô gia nhập đội ngũ nhất thị vì để cho Ionna hoàn thành nhiệm vụ, còn có một nguyên nhân chính là thấy cô ăn mặc rách nát biểu tình đơn thuần, lại là lẽ loi một mình, nên nghĩ không có vấn đề gì, nhưng vì sao cô ta lại bắt cóc Ionna? Chẳng lẽ cô ta đã biết Ionna là này công chúa Tát Phi Lạp Tư công chúa??

“Điện hạ!” Tina trán đầy mồ hôi, bộ dạng sắp khóc.

“Truy!” Claude nhanh chóng hạ mệnh lệnh, trong lòng cười khở, Ionna là em gái của ta, ta so với các người còn sốt ruột hơn! Mà Tiểu Duy hiện tại đang rất bình tĩnh.

“Tiểu Duy tỷ tỷ, tọa kỵ của người tốc độ thật nhanh! Ionna chưa từng có cưỡi con ma thú nào nhanh như vậy!” Ionna hưng phấn nói, vì sợ ngã xuống nên hai bàn tay nhỏ xíu nắm thật chặt quần áo Tiểu Duy.

“Ha ha, sẽ tới nơi ngay, đừng nhắm mắt lại đây.”

“Dạ!”

Quả nhiên, chỉ lát sau hai người đã tới Tây Bộ hoang dã, mà ma hóa bù nhìn ngay tại Tây Bộ hoang dã bên cạnh, khắp nơi đều có, rất dễ dàng tìm.

Tiểu Duy xoay người xuống ngựa, tiếp theo đem Ionna ôm xuống. Ionna chớp đôi mắt thật to, tò mò nhìn mảnh đất khô cằn Tây Bộ hoang dã lại nhìn Tiểu Duy, hỏi: “Tiểu Duy tỷ tỷ, vì sao y phục của tỷ rách rưới như vậy? Tỷ không có tiền mua quần áo mới sao? Chúng ta làm xong nhiệm vụ thưởng cho Ionna kim tệ đều cho tỷ tỷ, tỷ tỷ đi mua quần áo mới đi!”

Nghe thấy Ionna nói vậy... Tiểu Duy nở nụ cười nói: “Không cần Ionna, em cầm lấy mà dùng, sau này cần rất nhiều tiền đấy, quần áo của chị rất bền, còn mặc được lâu.”

Kỳ thật Tiểu Duy đánh xong Alois đã đem cất bộ thần khí sáo trang đổi thành bộ 80 cấp thường dùng Dạ Linh Ấn, mặc dù không có thần khí sáo trang nhưng cũng đủ dùng, tất cả đều là {đồ màu tím}. Nhưng bộ trang bị này đúng như tên của nó, toàn bộ đều là màu đen mặc dù nhìn khá rách rưới nhưng rất mạnh.

Ionna không biết việc này chỉ nghĩ cô là một tỷ tỷ xinh đẹp nhưng rất nghèo, quần áo rõ ràng rất rách rưới nhưng vẫn không đổi, còn muốn đem tiền cho mình.

Tay xoa đầu Ionna, Tiểu Duy thấy ánh mắt không chút toan tính mà lại ánh lên vẻ thương hại của nó dặn dò: “Lát nữa đứng sau chị khoảng hai bước, đừng lôi kéo cừu hận lên người đấy.”

Ionna khó hiểu nhìn Tiểu Duy, vừa định mở miệng hỏi cái gì là kéo cừu hận, Tiểu Duy đã chém chết hai ba con bù nhìn.

“Ionna, đừng quên kiểm thi thể.”

Chớp chớp mắt to, nhìn bên xác con bù nhìn màu đen nằm cạnh chân, chết sống cũng không dám xuống tay đi “Kiểm thi thể”, động cũng không dám động, chỉ có thể dùng một bộ dạng sắp khóc lên nhìn Tiểu Duy vẫn đang ở phía trước đánh quái.

Không đến 2 phút sau, Tiểu Duy đã giết xong 10 con bù nhìn, quay đầu lại nhìn Ionna mới phát hiện tiểu la lỵ này đến giờ một cái thi thể cũng chưa kiểm. Lắc đầu, Tiểu Duy đánh nhặt lên. Nếu nàng nhớ không lầm, kế tiếp nhiệm vụ lã thu thập 5 cái ma hóa bù nhìn ma hạch, mình nhặt được 5 cái, lại cho Ionna kiểm 5 cái.

Tiếp theo, Tiểu Duy lôi Ionna đang trong trạng thái kinh ngạc và hoảng sợ đi vào bên trong Tây Bộ hoang dã, hái thảo dược trong bụi cỏ, rồi đánh hai con ma thú, một lát sau lại nhặt một đồng đồ này nọ, còn đến một gian phòng hoang phế tìm được rồi một cô gái sợ tới mức phát run, hơn nữa còn lấy một phong thư ở chỗ cô gái nọ.

“Nhiệm vụ đến đây là xong rồi.”

Tiểu Duy nói xong lại triệu hoán ra tọa kỵ, mang theo Ionna phiêu thân lên ngựa.

“Này, người làm nó sợ tái mặt rồi kìa.” Alois thanh âm của lại xuất hiện ở bên tai Tiểu Duy.

“Người thì biết cái gì.”

Ionna phía sau hoàn toàn lâm vào trong hỗn loạn, Tiểu Duy tỷ tỷ đang làm gì vậy?

Giục ngựa đi trước, Tiểu Duy cùng Ionna vừa đi đến bên ngoài đế đô ngoại thành thì gặp được ba người kia đang giục ngựa đi theo, khách quan mà nói Thaid cùng Tina, Claude có vẻ thờ hồng học, dù sao Ma Pháp Sư thể lực kém hơn kỵ sĩ cùng thợ săn, cho dù là cưỡi tọa kỵ cũng hiện ra mỗi mệt sắc.

“Buông tiểu thư Ionna ra!” Thaid không dừng lại, phi ngựa một mạch về phía Tiểu Duy và Ionna, trong tay giờ lên một thanh trường kiếm, chém xuống.

Nhìn Thaid đang xông lại, Tiểu Duy điều khiển ngựa chạy sang một bên, tránh công kích của Thaid, nghi hoặc nhìn hấn.

“Người muốn làm gì? PK sao?” Bình tĩnh nói những lời này, Tiểu Duy đã muốn cấp Thaid hai chữ “Có bệnh”, ở đâu ra một người không biết tự lượng sức mình, chi 57 cấp mà đòi khiêu chiến max level, rõ ràng muốn chết.

Không để ý tới Thaid đang nổi điên, Tiểu Duy nhìn hai người kia nói: “Chúng ta trở về giao nhiệm vụ.”

Đang chuẩn bị lại xông lại Thaid thắng gấp ngừng lại, hoảng sợ vạ phần hỏi: “Người, người đã hoàn thành nhiệm vụ?”

“Ừ, đi nhanh đi.”

Dọc theo đường đi, tất cả mọi người đều khiếp sợ không nói gì. Xem tình hình, mọi người đều biết là hiểu lầm Tiểu Duy, nhưng không ai nghĩ rằng cô chỉ trong chừng đó thời gian tự mình hoàn thành nhiệm vụ, khiến họ không biết là thật hay giả. Bất quá, nếu đây là thật, như vậy người này hẳn là cường giả cấp bậc không thấp, có tọa kỵ tốc độ nhanh như vậy, sức chiến đấu cũng không thấp, nhưng lại chọn nghề nghiệp khiến người khác chán ghét đạo tặc lại hoàn toàn không tổn hao gì quang huy của cô.

Người này không thể khinh thường. Claude đi một bên dùng dư quang liếc nhìn Ionna đang chuyện trò vui vẻ với Tiểu Duy nghĩ.

Khi bọn họ trở lại đế đô thì đã là hoàng hôn, đi vào Mạo Hiểm Giả Nghiệp Đoàn, Thaid đem nhiệm vụ bảng giao cho nhân viên quản lý, xác nhận nhận được phần thưởng nhiệm vụ, chứng minh Tiểu Duy đã một người hoàn thành nhiệm vụ này.

“Nhiệm vụ giao xong rồi.” Thaid đem phần thưởng nhiệm vụ chia ra cho Tiểu Duy thì cô ngăn lại.

“Có thể tiếp nhận nhiệm vụ được không? Đem nhiệm vụ ở Tây Bộ hoang dã có thể nhận nhiệm vụ.”

Thaid khó hiểu nhìn Tiểu Duy, đã thấy đến Claude thiếu gia hướng về phía hấn gật gật đầu, liền xoay người dựa theo Tiểu Duy nói nhận một cái khác ở Tây Bộ hoang dã nhiệm vụ, nhiệm vụ kia là cần 5 cái bù nhìn ma hạch.

“Đây là 5 cái ma hạch.” Từ trong túi tiền lấy ra ma hạch đặt ở trên mặt bàn, khiến mọi người kinh ngạc.

Đương nhiên, nếu như nói đây chỉ là kinh ngạc thì không đủ mà là bọn họ chính là đang hoảng sợ.

Bởi vì khi Thaid nhận một nhiệm vụ Tây Bộ Hoang Dã xong thì Tiểu Duy sẽ xuất ra tương ứng nhiệm vụ hoàn thành vật phẩm, tự liền đi vào trong đó tìm một người tên Mary lấy một phong thơ đều có, cô rút cuộc là làm sao mà biết muốn đi tìm người kia lấy thư? ! !

Tiểu Duy nhìn nhìn tiến độ nhiệm vụ của mình, Tây Bộ hoang dã đã hoàn thành hết, tiếp theo là đánh bản sao nhiệm vụ. Nghĩ đội ngũ này nhất định là đánh không được, Mục Sư cấp bậc quá thấp, đối với những người khác mà nói không an toàn, xem ra còn phải đổi đội khác.

“Nhiệm vụ đều hoàn thành, cảm ơn mọi người đã giúp đỡ, ta đi trước.”

Nói xong cũng đi nhân viên quản lý nơi đó giải trừ tổ đội quan hệ, chuẩn bị rời đi.

Nhưng này biến Claude lại nóng nảy, người này chẳng lẽ có năng lực biết trước tương lai? Có thể tiên đoán được nhiệm vụ nội dung? Làm sao trong khoảng thời gian ngắn như vậy đã đem Ionna hoàn thành nhiệm vụ lần trước hấn phải hơn một tháng mới hoàn thành nhiệm vụ! Phải biết rằng này mỗi lần nhiệm vụ đều không giống nhau, nhiệm vụ vĩnh viễn không lặp lại!

“Tiểu Duy! Sau này làm sao liên hệ người?” Claude lần đầu tiên hướng về phía một người gọi to trước mặt mọi người.

“Mặt ta là được rồi!” Tiểu Duy nói xong, nghênh ngang tiêu sái đi ra ngoài.

Mặt cô? Cái gì là mặt cô? Như thế nào mặt?

Claude một người đứng tại chỗ trên đầu là một ngàn một chục dấu chấm hỏi. . .

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Đoàn đội X Bản sao

Rời khỏi Mạo Hiểm Giả Nghiệp Đoàn, Tiểu Duy không đi tìm đội ngũ mới, mà đi về phía sau đến một quán ăn. Nguyên nhân của nàng đương nhân là con rồng ngu ngốc Alois liên tục nói bên tai cô là nó rất đói bụng, tình ra thì bọn sủng vật của mình cũng đã lâu chưa được ăn uống gì nên đồng ý Alois, mang chúng đến quán ăn ăn một bữa thật no.

Tuy rằng sủng vật không ăn cơm cũng được, nhưng là việc ăn no hay không có ảnh hưởng tới độ trung thành, mà độ trung thành nếu giảm đi đến một mức nào đó sẽ tự động rời bỏ chủ nhân.

Thuê một căn phòng, Tiểu Duy đi vào triệu hồi toàn bộ sủng vật ra để chúng ở trong phòng cô ăn uống. Cô luôn cung chiều chúng, muốn ăn bao nhiêu thì gọi bấy nhiêu, không phải là vì cô nhiều tiền mà vấn đề là ở độ trung thành.

Đóng cửa phòng, tiểu duy ở thuê chung phòng cửa tán thai ngồi xuống, cũng muốn một phần cơm điểm, không chút để ý ăn. Lúc này đúng là đi ăn cơm giờ cao điểm, trong phòng ăn khắp nơi đều là âm ỹ tiếng ồn ào, không có gì hơn xen lẫn một ít nói chuyện phiếm.

“Harry, nghe nói các ngươi cũng tiếp Yzer Ha nhiệm vụ?” Một giọng nam tục tăng trầm thấp thấp vang lên khiến người khác khó có thể không chú ý.

“Đúng vậy, các ngươi cũng nhận?” Người tên là Harry gật gật đầu, đáp.

“Ha ha, đoàn nhân các ngươi đã đủ chưa? Yzer Ha cũng không phải là nhiệm vụ đơn giản.”

“Chúng ta cũng không biết nữa nhưng vẫn muốn đi thử thử một lần.”

“Cũng đúng. Ta thấy ngươi cũng đứng ở lại tiểu đoàn đội ấy, kiếm cơ hội ta sẽ nói với lão đại một câu, ngươi đến đoàn ta đi.”

“Andrew, cảm ơn ngươi, như vậy là tốt rồi.”

“Ngươi thật sự là. Ai!”

Tiểu duy khi nghe thấy Yzer Ha lực chú ý liền hoàn toàn đặt ở trên hai người kia, không phải bởi vì lí do khác, Yzer Ha nhiệm vụ này đúng là mục tiêu kế tiếp của cô !

Nghĩ vậy, Tiểu Duy đứng lên, đi đến bàn bên cạnh, mỉm cười, hỏi:

“Thực xin lỗi đã quấy rầy hai người, đoàn đội các ngươi định làm Yzer Ha nhiệm vụ sao?”

Harry cùng Andrew nghe vậy vừa ngừng đầu, liền nhìn thấy một số gái xinh đẹp nhìn mình mỉm cười, khuôn mặt lập tức mất tự nhiên đỏ ửng. Trên thực tế điều này cũng không thể trách Tiểu Duy, chính cô cũng không còn nghĩ đến có thể như vậy. Nói một cách khác, cô căn bản không cho rằng mặt của mình có thể tạo ra hiệu quả như vậy, bởi vì trong trò chơi có thể điều chỉnh dung mạo của mình điểm, hầu như tất cả cô gái đều đem mình điều chỉnh lên đẹp nhất, cô cũng không ngoại lệ. Vì trong trò chơi thấy quá nhiều người đẹp nên cũng sinh ra sức chống cự “mỹ nhân”.

Thấy hai người nửa ngày không có phản ứng, Tiểu Duy cảm thấy phi thường kỳ quái.

“Các ngươi làm sao vậy?”

“Ách, thực xin lỗi, chúng ta không có việc gì.” Harry lỗ tai vẫn còn hơi nóng lên, mặt cười yếu ớt trả lời. Còn Andrew thì không dám nhìn Tiểu Duy, trên mặt vẫn là hồng hồng, uống nước liên tục..

“Các ngươi muốn đi đánh Yzer Ha sao?” Tiểu Duy lại hỏi, sử dụng ánh mắt mong chờ nhìn bọn họ.

“Ách, Đúng thế.”

“Như vậy, muốn cùng nhau không?”

Vừa dứt lời, Harry cùng Andrew đều kinh ngạc, cô gái xinh đẹp này muốn đi làm nhiệm vụ nguy hiểm như vậy?

“Ta chỉ sợ không được.” Andrew do do dự dự nói: “Chúng ta phải là trải qua khảo hạch mới có thể gia nhập đoàn đội thành viên mới có thể cùng nhau.”

Thì ra là thế, bị từ chối. Cô tính tìm đội ngũ tạm thời để làm nhiệm vụ mà thôi không muốn đóng quân dài lâu, nếu không phải nhân viên quản lý nhiệm vụ kia nhân viên quản lý không đồng ý một người là có thể vào phó bản thì cô sẽ không đi tìm đội ngũ.

“Ách.”

“Ta chỉ cần làm xong nhiệm vụ này xong thì sẽ rời đi.” Tiểu Duyệt nhìn Harry đang do dự, nói thêm một câu, “Ta không cần phần thưởng nhiệm vụ thường, hoàn thành nhiệm vụ là được.”

Harry há to miệng, khó tin nhìn Tiểu Duyệt, cô gái này rất cuộc.

“Ta, ta hỏi những người khác.”

“Hào.” Tiểu Duyệt chỉ căn phòng đang thuê, nói: “Ta đi lấy đồ, chờ ta chút.”

Đẩy cửa ra, Tiểu Duyệt vừa nhìn vào còn tưởng mình đi nhầm. Trong phòng có n con sủng vật hoành tráng thụ bát nằm sắp, chúng bụng đều nhô cao, khỏe miệng chảy nước, rõ ràng còn đang thở khò khè. Kéo ra đầu lông mày, Tiểu Duyệt thu hồi chúng vào sủng vật không gian, chỉ có con rồng ngu ngốc kia gọi thế nào cũng không tỉnh.

Nắm lấy đuôi Alois, dùng sức quăng vài lần, con rồng ngu ngốc kia cuối cùng cũng có phản ứng.

“Đáng chết nhân loại, cư nhiên to gan như vậy dám đụng đuôi Lão Tử! Không muốn sống hả!”

“A, người rất cục xuất ra một chút khí khái của rồng rồi?” Tiểu Duyệt mặt cười mà không cười nhìn nhìn Alois, ánh mắt lạnh như băng.

“Ách.”

“Ăn no liền ngồi dậy, chuẩn bị đi rồi.”

“Muốn đi đâu?”

“Cầm miệng, đi theo là được.”

“Người cướp đoạt long quyền của ta!”

Tiểu Duyệt nhìn Alois một cái, quyết đoán bắt nó ném vào hắc động trong giới chỉ, hoàn toàn không để ý tiếng kêu của nó.

Thu thập xong đồ, cùng Harry cùng với Andre đi ra cửa nhà hàng, tính tiền với lão bản tính tiền. Tổng cộng hao tốn 20 kim tệ, Tiểu Duyệt có hơi chút xót lòng, cô vẫn gọi như những lần trước mà chỉ cần trả 5 kim tệ thôi. Chẳng lẽ trong trò chơi NPC cũng muốn trượng giới?

Đưa ra 20 kim tệ hoa là không chỉ làm cho nhà hàng lão bản vui vẻ ra mặt, còn làm cho Harry cùng Andre nhận định Tiểu Duyệt là một tiểu thư nhà giàu, không biết nhân gian khó khăn, nói muốn tham gia nhiệm vụ cũng là nhất thời tâm huyết dâng trào.

Ở cửa nhà hàng tạm biệt Andrew, Harry dẫn Tiểu Duyệt đi tới một gian nhà dân. Phòng này vừa nhìn là biết lâu năm không tu sửa, đã muốn rách nát không chịu nổi, nóc nhà đã thủng những lỗ lớn đều là dùng cỏ cùng đầu gỗ bổ khuyết thượng, thoát nhìn có vẻ lung lay sắp đổ.

Hệ thống lại còn có đặt ra loại nhà dân này a. Tiểu Duyệt nhìn đến gian phòng ở trong lòng nhin không được cảm thán.

“Harry, người đã về rồi!” Đằng sau cánh cửa truyền ra một tiếng kêu rồi cửa mở, một thiếu niên khoảng mười ba, mười bốn tuổi đi ra, thấy Harry khuôn mặt nở nụ cười.

“Ừ.”

“Đây là tân đoàn viên sao?” Thiếu niên khi nhìn thấy Tiểu Duyệt đứng cạnh Harry thì cả người đều trở nên sáng ngời lên.

“Ách. Kỳ thật nàng là.”

“Mau vào phòng đi! Todd bọn họ nếu biết người tìm được rồi tân đoàn viên sẽ rất vui!” Thiếu niên không nói thêm gì nữa kéo Harry đi vào, Tiểu Duyệt đi phía sau trên mặt cười thần nhiên cũng đi vào theo.

Trong phòng có nhiều người, khi bọn họ đi vào, ánh mắt mọi người đều tập trung vào trên người Tiểu Duyệt.

“Mọi người! Anh Harry tìm được tân đoàn viên rồi!”

Thiếu niên hưng phấn cùng mọi người làm giới thiệu, Tiểu Duyệt quăng vài cái {giám định thuật} về phía bọn họ. Tốt lắm, hai chiến sĩ, một kỵ sĩ, một Mục Sư, một cái đạo tặc, hai thợ săn. Tuy rằng cấp bậc cũng không cao, trang bị cũng không tốt, có thậm chí còn là đồ của tân thủ, nhưng đánh Yzer Ha

cũng như vậy là đủ rồi.

“Ngươi thật sự nguyện ý gia nhập chúng ta?” Một nam nhân cao lớn toàn thân cơ bắp đứng lên, có chút kích động hỏi Tiểu Duyệt.

“Todd, các ngươi trước không nên kích động.” Harry gặp tình hình này không thể không đứng ra nói chuyện, “Ta thậm chí còn không biết vị tiểu thư này tên gọi là gì.”

“Ta là Tiểu Duyệt.”

Harry vẫn chưa nói xong đã bị Tiểu Duyệt ngắt lời khiến hắn lúng túng không biết nói gì.

“Harry, Tiểu Duyệt chẳng lẽ không phải tự nguyện gia nhập đoàn của chúng ta sao?”

“Cũng không thể nói không phải tự nguyện.”

Thiếu niên không đợi Harry nói xong, bước đi đến trước Tiểu Duyệt, nói : “Nhĩ hảo, Tiểu Duyệt. Ta gọi là Bruce · Sander, ngươi có thể gọi ta Bruce, ta là một Mục Sư. Hoan nghênh ngươi gia nhập chúng ta!”

Tiểu Duyệt nhìn Bruce mỉm cười, gật đầu nói: “Thật có lỗi Bruce, ta cũng không có muốn gia nhập các ngươi.”

Vừa dứt lời, khuôn mặt Bruce đen lại.

“Nhưng là ta sẽ cùng các ngươi cùng nhau hoàn thành Yzer Ha nhiệm vụ.” Nhìn khuôn mặt hắn trong nháy mắt lại sáng lên mặt, Tiểu Duyệt buồn cười tiếp tục nói: “Không cần thù lao.”

“Ngươi thật sự là một người tốt!”

Vô duyên vô cớ bị gắn mác người tốt, tiểu Duyệt khóe miệng co quắp.

Trong phòng mọi người đều tự giới thiệu, Todd cùng một người khác là Bani là chiến sĩ, Jayson là kỵ sĩ, Harry là đạo tặc, ANhi cùng Ngaiph là thợ săn.

“Tiểu Duyệt, ngươi là chức nghiệp gì?” Bruce hưng phấn hỏi.

“Ta giống Harry là đạo tặc.”

Nghe xong Harry sững sốt, nhớ lại cảnh cô trả tiền lúc nãy rõ ràng là tiểu thư nhà giàu, nhưng tiểu thư nhà giàu có thể là đạo tặc sao? Các nàng là ma pháp sư cao quý hoặc thần thánh mục sư mới đúng.

“Vậy ngươi có quen ai không? Tốt nhất là Ma Pháp Sư, ngươi cũng biết, chúng ta muốn đi làm Yzer Ha nhiệm vụ này, người không nhiều lắm sợ rằng.”

Tiểu Duyệt kỳ quái nhìn Bruce, theo lý thuyết bọn họ cũng quá thời gian làm tân thủ rồi, nhiệm vụ Yzer Ha chỉ cần đặc thù một chút, đâu quá mức khó khăn như vậy?

“Tìm nhiều người như thế làm gì?” Vô giác, Tiểu Duyệt đem những lời này nói ra.

“Đây chính là Yzer Ha a! Ngươi có biết biệt danh của nó là gì không?”

“Động ma Yzer Ha, ta biết a.”

“Ngươi nếu biết tại sao còn nói như vậy?”

“Cái kia là bản sao 5 nhân bản, tìm nhiều người như vậy sẽ rất khó chia trang bị.”

“.” Im lặng một lát, Bruce rốt cục nhìn không được hỏi: “Tiểu Duyệt, 5 nhân bản là gì?”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Vào Đoàn X Truyền Tống

Nhìn vẻ mặt không hiểu gì của Bruce, Tiểu Duyệt thiếu chút nữa ôm trán kêu trời, mấy người này vẫn là tay mới? Nhưng bọn họ cấp bậc đều đã hơn 20, thậm chí Harry cũng đã quá 30 cấp, như thế nào ngay cả loại này cơ bản thường thức cũng đều không hiểu?

“Ý của ta là nói, Yzer Ha kỳ thật chỉ cần 5 người là đủ, không cần tìm nhiều như vậy.” Nhấn nài giải thích, lại cho kết quả không ủng hộ.

“Làm sao được a, Tiểu Duy!” Bruce kinh ngạc khoa tay múa chân nói, “Người có biết có bao nhiêu tiểu đoàn đội chính là bị giết ở Yzer Ha, nếu không làm sao có thể gọi là Động Ma đâu? Huống chi, nếu đoàn lý có Ma Pháp Sư thì theo lý thuyết thì cơ hội hoàn thành nhiệm vụ sẽ lớn hơn.”

“Trong tình huống này thì ta thấy Mục Sư so với Pháp Sư hữu dụng hơn nhiều.” Tiểu duy nhún nhún vai, tỏ vẻ không sao cả.

“Làm sao người có thể nói như vậy? Ma Pháp Sư là chức nghiệp cao quý cỡ nào! Bao nhiêu đoàn đội đều hoa số tiền lớn để thuê Ma Pháp Sư.”

“Pháp sư kỹ năng tuy tốt hơn, bất quá chúng ta nơi này đã có thợ săn lại có đạo tặc muốn làm gì cũng được, xa chiến cận chiến đều có, trị liệu cũng đã có, tại sao lại không thể? Yzer Ha nhìn như vậy nhưng cũng chỉ là một tiểu bản sao đánh một lát là xong.” Tiểu Duy trợn mắt nói, hoàn toàn không để ý ánh mắt kinh ngạc của những người kia, cô đang tự hỏi pháp sư từ khi nào trở thành “Cao quý” chức nghiệp rồi?

“Làm sao người Người.” Bruce nhìn Tiểu Duy hoàn toàn nói không ra lời, dùng một ngón tay run lấy bảy chia về phía nàng.

“Ý của người là nói, người có thể mang bọn ta hoàn thành Yzer Ha nhiệm vụ?” Harry thân thủ ngăn lại Bruce đang định xông về phía trước, nhìn Tiểu Duy hỏi.

Tiểu Duy mỉm cười, gật đầu.

Harry khuôn mặt nghiêm túc nhìn Tiểu Duy một hồi lâu, giống như hạ quyết tâm giống như, mở miệng nói: “Ta nghĩ người cũng nhìn thấy, chúng ta rất cần hoàn thành nhiệm vụ lần này.”

Nói xong liền nhìn nhìn gian phòng này rách nát sắp không chịu nổi, Tiểu Duy nhìn theo ánh mắt hắn, gật đầu. Thật sự của bọn hắn là phải cần, bất kể là trang bị, vẫn là giữ gìn đoàn đội cũng phải cần tiền tài, mà nhìn một cái bộ dáng bây giờ của bọn họ, nhất định là không có.

“Bất quá, chúng ta cũng muốn biết nguyên nhân người muốn giúp chúng ta.”

Tiểu Duy nhìn Harry, trong lòng hiểu lý do vì sao hắn lại hỏi như thế, dù sao là ai đi nữa đều sợ vô duyên vô cớ bị giết, nhất là bị loại người max level như Tiểu Duy. Tuy rằng Harry hỏi cô những lời này cũng không phải là ý này, nhưng lý do này rất hợp lý, hơn nữa ai kêu nàng max level lại muốn cùng sơ cấp ngoại gia đi làm nhiệm vụ a.

“Ta đã làm nhiệm vụ này nhưng hình như là bị BUG nên tiến độ làm nhiệm vụ của ta đều tiêu thất.”

Tiểu Duy trả lời xong khiến mọi người lâm vào trầm tư, bọn họ đang suy nghĩ -- cô gái này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Không thấy ai có phản ứng gì, Tiểu Duy nói tiếp: “Các người chuẩn bị xong chưa? Chúng ta lên đường.”

“Ngay bây giờ?” Harry kinh ngạc nhìn ra ngoài cửa sổ, mặt trời đã xuống núi, hoàng hôn ánh vàng cũng đã tắt, ánh trăng bao trùm lấy không gian. Có người chọn buổi tối để đi Yzer Ha sao??

Không chỉ Harry kinh ngạc, những người khác cũng đều kinh hãi, bọn họ còn chưa muốn chết, huống chi một cô gái thoát nhìn không lớn tuổi có gì để họ tin rằng cô có thể dẫn họ thông qua nhiệm vụ? Cô chỉ là một đạo tặc vô danh, không phải là Ma Pháp Sư thực lực cường đại!

“Đúng vậy, ta thấy chúng ta không nên lãng phí thời gian.” Tiểu Duy thần nhiên nói, còn dùng ánh mắt các-ngươi-rất-kì-quái nhìn bọn họ.

“Ách, nhà ta còn có mẹ già cần chiếu cố, ta xem” Một gã Chiến Sĩ nhìn mọi người ngượng ngùng kéo kéo khoe miệng, sau đó dùng ánh mắt chúc-các-ngươi-mày-nấn rồi khỏi căn phòng cũ nát.

“Ta cảm thấy thực lực của ta còn chưa đủ, cho nên.” Nói xong một gã Kỵ Sĩ cùng một gã Thợ Săn cũng rời đi.

Nháy mắt, nguyên bản trong phòng còn có tám người bây giờ chỉ còn lại có năm người.

Bruce cơ hồ muốn học máu, hắn chỉ ngón tay đang run lên vì tức giận vào Tiểu Duy, nửa ngày nói không nên lời một câu, cuối cùng dùng thanh âm nghẹn ngào nói với Harry: “Anh Harry, chúng ta vất vả tìm thành viên. Đều đi rồi.”

Harry cũng có chút tức giận, phải biết rằng, ba người kia là bọn họ khuyên can mãi mới gia nhập, hiện tại lại rời đi, bọn họ càng lúc càng không có hy vọng.

Tiểu Duy vẫn bình thản nói “Đi cũng tốt, vừa vặn chỉ còn năm người.”

Một lần nữa xem kỹ bốn người, Bruce là 28 cấp Mục Sư, Harry là 31 cấp Đạo Tặc, một người nữa tên Todd cao lớn cường tráng nam là một 26 cấp Chiến Sĩ, cuối cùng một người hơi chút gầy yếu một chút tên là A Nhĩ, là một Thợ Săn.

“Yên tâm đi, chúng ta có T có nãi có DPS không thể không qua được.” (T là chỉ Tank, Chiến sĩ. . . Chức nghiệp; nãi chỉ vú em, Mục Sư tăng máu ;DPS chỉ các chức nghiệp đánh quái.)

Mọi người nghe thấy Tiểu Duy nói xong đều ngây người, những lời này đến tột cùng là gì ý tứ.

“Tốt lắm, đều đừng lo lắng nữa, chúng ta lên đường đi.” Dứt lời, Tiểu Duy liền đi ra ngoài.

“Anh Harry , chúng ta. Nên là tin tưởng nàng không?” Bruce nhìn bóng dáng Tiểu Duy đi ra cửa, lảng lảng hỏi.

“Ta cũng không biết, “ Harry khẽ cắn môi, nói : “Là ngựa chết thì trước mắt thấy ngựa sống thì chọn, bằng không chúng ta cùng người nhà của chúng ta sẽ phải chết đói!”

Mấy người bọn họ hạ quyết tâm, vội vàng đi ra ngoài đuổi theo Tiểu Duy. Vì bọn họ vẫn chưa có tọa kỵ hết nên Tiểu Duy cũng không đi, bắt quá cũng không sao, Yzer Ha — Đồi Cây Khô có thể truyền tống đến.

“Ngươi, ngươi muốn đi Ma Pháp Sư nghiệp đoàn?” Bruce nhìn bảng hiệu cách đó không xa tròn mắt há hốc mồm

“Vô nghĩa, truyền tống thạch ở trong này a!” Tiểu Duy liếc mắt, đây là thưởng thức a thưởng thức! Truyền tống không đến Ma Pháp Sư nghiệp đoàn muốn đi đâu nhỉ?

“Tiểu Duy, cái kia. Chúng ta. Không có tiền truyền tống.” Harry tính toán số tiền trong túi mình, truyền tống thạch tuyệt đối không đủ , bọn họ làm nhiệm vụ luôn luôn đi bộ tới, tuy lâu nhưng có thể tiết kiệm được tiền.

“Không sao, các ngươi không có tiền, ta trả.” Tiểu Duy lấy 5 kim tệ trong túi ra, cầm trong tay tung hứng, hướng về phía bốn người kia nói: “Bắt quá khi nào có tiền các ngươi nhớ trả ta.”

Cô không phải là thánh mẫu Maria, mặc dù là cho ngoạn gia cấp thấp mượn làm nhiệm vụ nhưng không thể không thu lại. Nếu sau này bọn họ có tiền mà không trả liền giết bọn họ san hào!

Có lẽ là do kim tệ trên tay Tiểu Duy làm thủ vệ coi cửa choáng mắt nên mấy người bọn họ thuận lợi đi vào Ma Pháp Sư nghiệp đoàn, Tiểu Duy lại quen đường mang theo bọn họ đi tới truyền tống thạch. Nguyên bản đứng ở cạnh truyền tống thạch là một NPC chuyên môn phụ trách thu tiền, hình dáng là một nam nhân trẻ tuổi, nhưng hôm nay Tiểu Duy nhíu mày nhìn vị đầu bạc tu mi mặc hoa lệ trường bào cao gầy lão đầu nhí, thậm chí nói người này tại sao lại ở đây?

Đi đến trước mặt lão đầu nhí kia, Tiểu Duy kỳ quái hỏi: “Tại sao ngươi lại ở đây? Tiểu quỷ thu tiền đâu?”

Kia lão nhân đầu bạc sừng sốt, nghi hoặc hỏi: “Ngươi biết ta?”

“Được rồi, ta không dám nói trăm phần trăm tất cả mọi người biết ngươi, nhưng ít ra có 90% sẽ biết ngươi, ma pháp đạo sư Dell Special · Cesar · Karla Sellekti.”

Tiểu Duy có chút bất mãn, cô không thích nói chuyện với NPC, những người này chất phác hơn nữa không quá dễ dàng câu thông, nếu không phải NPC thu tiền không có ở đây, cô sẽ không quan tâm lão nhân này . Tiểu Duy đối với lão nhân này có ấn tượng rất không tốt, bởi vì một pháp sư từ 1 cấp mãi cho đến 80 cấp kỹ năng đều phải học từ lão đầu này, quá 80 cấp thì kỹ năng đều là đánh BOSS ra, cho nên cô thường xuyên thấy có người trên thế giới rộng to “Có ai thấy từ lão đầu nhí rồi? Lão Từ muốn học kỹ năng a a a a ! !” ... Nói. Thực ra chuyện này cũng không thể trách hẳn được, ai bảo hệ thống đặt loại NPC giống ngoạn gia, còn đặc biệt thích đi bộ lung tung!

Vì thế, từ lão đầu nhí cũng từng khiến nàng tìm khắp nơi khi mở ngoại đeo.

Tiểu Duy vừa dứt lời, bốn người phía sau cô đều kinh hãi . Cô gái này không đơn giản! Karla Sellekti đại ma pháp đạo sư là một trong hai nhân vật có uy quyền nhất ở Caesar đại lục, quốc vương bệ hạ có thể đem người này đến bên mình khiến cho các nước láng giềng không dám quấy rầy, là Mạo Hiêm Giả bọn họ đều biết đến chuyện này, mỗi khi giới thiệu mình từ Đế Đô tới cũng khiến người ngoài cũng liếc mắt nhìn một cái, nguyên nhân là bọn họ Tất Phi Lạp Tư có vị Kara Sellekti Đại Ma Đạo Sư nổi tiếng xa gần.

Người được tôn sùng nhất hiện tại, người dạy ra vô số Ma Pháp Sư Đại Ma Đạo Sư, Karla Sellekti địa vị cùng vinh quang là không ai bằng !

Ngay khi mọi người tròn mắt há hốc mồm, Tiểu Duy lại ngẩng ra kinh người. Chỉ thấy nàng cầm kia 5 mai kim tệ, quơ quơ trước mặt Karla Sellekti, nói:

“Người thu tiền không có ở đây, tiền này đưa ngươi, chúng ta muốn truyền tống.”

Mà chuyện khiến bốn người bọn họ chấn kinh vẫn còn ở phía sau, Karla Sellekti dơ tay nhận kim tệ, dùng ánh mắt vô cùng hứng thú nhìn Tiểu Duy hỏi:

“Các ngươi muốn đi đâu nhỉ?”

” Đồi Cây Khô bên kia Jessy KietjStand.”

“Muốn đi Yzer Ha?”

“Ừm.”

Karla Sellekti mỉm cười đem tiền bỏ vào túi quần, nói: “Ta lát nữa đem tiền giao cho Jayson. (chú thích: Jayson là tên người thu tiền) bắt quá ngươi

trước khi đi có thể cho ta biết tên người?”

Vừa chuẩn bị đi vào truyền thống Tiểu Duy nghe vậy liền quay đầu nhìn Karla Sellekti tự hỏi từ lâu đầu nhĩ này hỏi vậy là có ý gì? Rất có ý tứ . Dù sao NPC đều được đặt trạng thái gần giống ngoạn gia nên có thể tự duy tự đặt câu hỏi cũng là chuyện bình thường, cô không nghĩ nhiều trả lời:

“Ta tên là Tiểu Duy.”

Nói xong, Tiểu Duy trừng mắt nhìn bốn người kia đang cần kinh đến toàn thân cứng ngắc ý bảo bọn họ nhanh đi, rồi cũng quay người đi vào Truyền Tống Môn.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đối thoại X Được thủy

Đại Ma đạo sư Karla Sellekti đêm nay tâm tình phá lệ hảo, một tay cầm 5 kim tệ vừa lấy được, một bên vừa hát điệu hát dân gian đi về phía cửa Ma Pháp Sư nghiệp đoàn. Dọc đường này gặp không ít Ma Pháp Sư, ở trong ánh mắt sùng bái của mọi người, ông đi đến trước mặt tiểu pháp sư thu tiền vô danh cười nói:

“Jayson, Truyền Tống Thạch bên kia sinh ý rất không tồi nha.” Karla Sellekti cười hớ hớ nhìn tiểu pháp sư về mặt câu nệ, đem 5 miếng kim tệ đặt vào tay hắn, tiếp tục hỏi: “Chúng ta Truyền Tống Thạch khi nào thì biến thành một kim tệ truyền một lần rồi? Nếu chiếu thu pháp này, chúng ta Ma Pháp Sư nghiệp đoàn cũng không trở thành nghèo như vậy chứ!”

Không đợi người tên là Jayson tiểu pháp sư kịp phản ứng, một đạo thanh âm khác chen vào.

“Lão sư, đã trễ thế này còn chuẩn bị xuất môn sao?”

“Nha ~, là Claude a.”

Mọi người vừa nghe, lập tức hướng người mới tới làm một cái đại lễ, cũng cùng hô lên:

“Vương tử điện hạ hảo!”

Claude mỉm cười, nói : “Ma Pháp Sư nghiệp đoàn cũng như nhà của ta, về sau mọi người không cần dùng đại lễ như vậy.” (Lik: xí. bộ trong cung ko ai làm đại lễ với anh chắc?)

Rời khỏi đám người, Claude đi theo Karla Sellekti vào phòng, cửa phòng vừa đóng, Claude liền mở miệng.

“Lão sư trễ như vậy chuẩn bị đi ra ngoài là có chuyện sao?”

“Nha, kỳ thật không có chuyện gì, chỉ là tâm tình tương đối tốt muốn đi ra ngoài một lát.”

Lão sư tâm tình tương đối tốt? Claude có chút kỳ quái nhìn lão sư mình sùng bái nhất, nói là tương đối tốt nhưng có vẻ rất là cao hứng.

“Lão sư, ta tới tìm ngài là có chuyện muốn nói với ngài.”

“Nha? Nói đi.”

Tiếp theo, Claude liền đem toàn bộ chuyện ban ngày khi cùng Tiểu Duy làm nhiệm vụ kể cho Karla Sellekti, đương nhiên, câu chuyện toàn bộ đều tập trung trên người Tiểu Duy.

“Lão sư, ta cho rằng đó là một người có khả năng biết trước tương lai.” Cuối cùng, Claude tổng kết một câu.

Karla Sellekti sau khi nghe xong, lâm vào trầm tư, một lúc lâu sau nói : “Chỉ bằng chuyện này cũng không thể kết luận được, huống hồ.” Dừng một chút, Karla Sellekti ánh mắt sáng ngời nhìn Claude, tiếp tục nói: “Huống hồ nếu là người có khả năng biết trước tương lai thì có thể dùng cho việc này sao? Nếu có loại năng lực này nếu để người khác dễ dàng biết như thế sao?”

Hai cái hỏi khiến câu nói tiếp theo của Claude nghẹn lại, không thốt ra.

“Kia.”

“Theo ta thấy, người này sở dĩ có thể như vậy rất có thể là chính nàng cũng không phát hiện ra năng lực này, bất quá không thể xác định phải là biết trước tương lai.” Karla Sellekti chống cằm phân tích nói, “Người có biết người họ tên là gì không?”

“Nàng nói nàng kêu Tiểu Duy.”

“Tiểu Duy?” Karla Sellecti nghe thấy tên này thời điểm liền nở nụ cười, “Claude, người có biết ta tới nay vì sao cao hứng như thế không?”

“Vì sao?”

“Thì là vì Tiểu Duy a.”

“Cái gì?”

“Ha ha, cô bé này rất thú vị a, nàng cư nhiên đưa cho ta năm kim tệ làm truyền tống phí!”

“.....”

Karla Sellecti vẻ mặt tươi cười nhìn Claude, hỏi: “Claude, người có biết nàng là chức nghiệp gì không?”

“Nàng là đạo tặc.”

“Đạo tặc?” Biểu tình nháy mắt động lại, tiện đà rất nhanh lại khôi phục, Karla Sellecti tâm tình vẫn như cũ tốt lắm, “Nàng là đạo tặc a.”

“Lão sư?”

“Tiểu Duy nhận thức ta, không chỉ là như vậy, nàng có vẻ đối với nơi này hết thảy đều rất quen thuộc, không ai dẫn đường mà lại có thể trực tiếp liền đi tìm truyền tống, còn biết người thu phí không phải ta là Jayson, chỉ là đem sai số tiền! Người cũng biết Claude, ta là một người rất rành rồi mỗi ngày đều đi ở nghiệp đoàn, hôm nay ta là lần đầu tiên nhìn thấy nàng, nhưng nàng giống như nhận thức ta đã lâu rồi. Thú vị! Thú vị cực kỳ!”

Claude bắt đầu dĩ phủ trách, cũng chỉ có lão sư mình mới có thể nói mình là một người rất rành rồi, phải biết rằng, sự tồn tại của hắn thân mình chính là một loại đe dọa. Mà lúc này, vị Đại Ma đạo sư sở hữu năng lực mạnh nhất được sùng kính nhất trên đại lục lại dùng khẩu khí như một đứa trẻ nói chuyện như vậy.

“Thân là đạo tặc nàng cư nhiên có thể liếc mắt một cái liền nhận ra ta tới! Người biết không, Claude, nàng cùng ta nói chuyện bộ dạng giống như hoàn toàn không đem ta để vào mắt, lúc ấy cái loại cảm giác này thật giống như ta là bạn cũ lâu năm của nàng vậy, nhưng là trời biết ta hôm nay là ngày đầu tiên nhìn thấy nàng!”

“Claude.”

“Ách, chuyện gì? Lão sư?”

“Đi tìm Tiểu Duy, ta muốn xem nàng có hay không tổ chức trở thành Ma Pháp Sư!”

“.....”

Cùng lúc đó, năm người bọn Tiểu Duy đã tới Jessy KietjStand, ở trong trần nghỉ ngơi một lát liền chuẩn bị xuất phát.

“Hắt xì!” Tiểu Duy che miệng hắt hơi một cái, nghĩ không biết là ai nhắc mình, tiện đà xoa cái mũi hỏi: “Các người chuẩn bị xong chưa?”

“Được rồi.” Harry nắm thật chặt thắt lưng của mình, ngoài miệng tuy nói như vậy nhưng trong lòng vẫn rất bất an, hắn có thể nhìn ra được, trừ bỏ Tiểu Duy ra mọi người đều như vậy, bọn họ đã muốn quyết định buông tay nhất bác.

“Ân, các người cảm thấy thứ này” Tiểu Duy nói xong cho bọn họ một người hai chai cường hiệu trị liệu dược thủy, “Chúng ta Mục Sư kỹ năng còn kém, dược thủy này là bảo mệnh, không phải bắt đầu đi thì dùng dùng.”

Harry cùng Bruce nắm người nhìn hai chai dược thủy trong tay mình, sợ ngây người.

Được rồi, nếu như nói ở thế giới này Ma Pháp Sư trân quý đến cực điểm, nhưng nhà bào chế thuốc chính là càng càng ít, cho nên mỗi một lọ thuốc tại thành phố tương đương sang quý tồn tại, nhưng cô gái trước mắt này lại có rất nhiều...

Khi bọn hắn ở nhìn kỹ hai chai dược, thì đã không thể dùng ngôn ngữ hình dung tâm tình của mình. Đây rất rõ ràng là 30 cấp cường hiệu trị liệu dược thủy, đại thần điện hàng năm hướng nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn mua một loại chuẩn bị thuốc, có thể nháy mắt khôi phục tự thân thể lực, trị liệu miệng vết thương, đương nhiên, loại này thuốc đại lượng mua cũng là giá trên trời.

Bọn họ có thể không đi động ma, lấy thuốc này trở về bán lấy tiền a!

Đương nhiên, bọn họ sẽ không đem lời này nói ra khỏi miệng, dù sao Tiểu Duy cho bọn hắn dược thủy dụng ý phải đi đánh Yzer Ha.

Số dược thủy tạm thời giúp họ ổn định tâm thần hơn trước, cũng ẩn ẩn đối Tiểu Duy sinh ra một loại tín nhiệm.

“Các ngươi hẳn là chưa đánh quá bản sao này “ Tiểu Duy mang theo vài người vừa đi, vừa nói: “Kỳ thật không có gì khó khăn, ta trước giảng một chút như thế nào đánh.”

“Yzer Ha trên thực tế chính là nằm ở hang động sâu nhất.” Tiểu Duy nói mặt không đổi sắc, nhưng mấy người kia vừa nghe xong sắc mặt từ hồng sang xanh, xanh thành trắng, biến hóa rất nhanh: “Phía trước tiểu quái rất dễ đánh, trực tiếp chụp chết là OK, chủ yếu là BOSS cuối cùng, đánh chỉ cần chú ý không để độc vương trên người.”

Nhìn mấy khuôn mặt đã kinh hãi đến chết lặng phía sau, Tiểu Duy lắc đầu thở dài, tiếp tục nói: “Lát nữa đánh nghe ta chỉ huy là được.”

Bọn họ đi ra Jessie KietjStand, đi một đoạn nữa không xa là đến cửa động Động Ma. Vào thời điểm này, bình thường ven đường có rất nhiều tiểu quái vậy mà ôm nay lại sạch sẽ không có một con.

Rất rõ ràng, có người đem quái giết.

Quả nhiên, ở động khẩu Động Ma, bọn họ gặp được hai người.

Một người cầm trong tay một tay kiếm cùng tấm chắn, quan vận phụ mặc khai tư thế, một người khác mặc hoa lệ pháp sư trường bào, tựa vào cái động khẩu, trên khuôn mặt nghiêm túc, hai mắt mỉm cười nhìn bọn Tiểu Duy đi tới.

“A, chúng ta lại gặp nhau, Tiểu Duy.”

Nhìn khuôn mặt tuần suất, Tiểu Duy hơi cảm bất đắc dĩ lắc đầu.

“Ngươi cũng tới đánh Yzer Ha sao, Claude?”

“Àn, không biết có thể hay không gia nhập các ngươi?”

“Ta không phải đội trưởng, ngươi hỏi Harry.”

Tiểu Duy cười đem miếng da chó đá đến chỗ Harry, tên kia đang nhìn đến Claude hoa lệ trường bào nháy mắt thật hưng phấn có điểm cà lăm.

“A, tôn ... kính ... tôn kính Ma Pháp Sư đại nhân, có ... có cái gì có thể trợ giúp ngài”

“Chúng ta muốn gia nhập các ngươi.”

Claude gương mặt lạnh lùng nhìn Harry nói, mà lúc này Harry bọn họ hoàn toàn không thể tin được vận may của mình, cư nhiên có một vị Ma Pháp Sư đại nhân chủ động tới giúp bọn họ!

Tiểu Duy nhìn không được trừng mắt hấn một cái, cái gì tôn kính Ma Pháp Sư đại nhân, Harry người này thực trừu! Sùng bái nghề nghiệp Ma Pháp Sư như thế thì tại sao lúc trước không chọn?

Lười nói với bọn họ, Tiểu Duy thúc giục, “Nhanh chút đi, trời sắp sáng rồi.”

Harry thật cẩn thận tiếp nhận Claude cùng Thaid hai người mã hóa bảng, bỏ vào nhiệm vụ quyền trục, hướng về phía Tiểu Duy gật gật đầu.

“Chúng ta đi thôi.”

.Opt. ot. /Arial”, ”sans-serif”>Tiểu Duy kỳ quái nhìn Bruce, theo lý thuyết bọn họ cũng quá thời gian làm tân thủ rồi, nhiệm vụ Yzer Ha chỉ chi đặc thù một chút, đầu quá mức khó khăn như vậy?

“Tìm nhiều người như thế làm gì?” Vô giác, Tiểu Duy đem những lời này nói ra.

“Đây chính là Yzer Ha a! Ngươi có biết biệt danh của nó là gì không?”

“Động ma Yzer Ha, ta biết a.”

“Ngươi nếu biết tại sao còn nói như vậy?”

“Cái kia là bản sao 5 nhân bản, tìm nhiều người như vậy sẽ rất khó chia trang bị.”

“... .” Im lặng một lát, Bruce rốt cục nhìn không được hỏi: “Tiểu Duy, 5 nhân bản là gì?”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Động Ma X Con Cọp

Đi vào trong động ma, Tiểu Duy đã cảm thấy trước mắt một mảnh màu đỏ, tập trung nhìn vào mới phát hiện là thanh máu HP. Cái ngoại đeo trên người cô rất trâu bò, có thể thấy thanh máu HP của tất cả vật còn sống, lượng máu và tên, này đương nhiên bao gồm người chơi cùng NPC. Chỉ là Tiểu Duy cảm thấy toàn bộ biểu hiện tên lên đỉnh đầu thượng hội choáng váng hai mắt của mình, nên đem tên biểu hiện ẩn tàng, còn thanh máu HP và lượng máu huyết cũng chỉ biểu hiện quái cùng tiến vào trạng thái chiến đấu cùng mình đối địch người chơi hoặc NPC, bình thường thân mật trạng thái sẽ không hiện.

Vẫn là câu nói kia, nếu vật còn sống tên cùng thanh máu HP đều xuất hiện ở trước mắt, Tiểu Duy tin tưởng hai mắt cô nhất định sẽ trực tiếp bị mù!

Không từ mà biệt, này vừa tiến đến đã bị tấn công, quái khá nhiều.

Nói là động ma, trên thực tế chính là một cái hang sâu, trong động ma rất ẩm ướt, phía trên thượng bò đầy côn trùng lớn nhỏ màu trắng, giống như giòi bọ, thật ghê tởm. Nhìn quái thật ngửa mắt, Tiểu Duy rút thủy chủ chuẩn bị nghênh chiến.

Đương nhiên, nguyên bản Âm Ảnh Nguyên cùng Quang Minh Tán Dương cô đã cất vào hắc động, loại vũ khí cực phẩm trong cực phẩm không tể để người ngoài nhìn thấy, nếu gặp phải kẻ nhiều chuyện chạy tới GM hỏi thì có thể gây ra phiền toái, nếu bị tra ra ngoại đeo thì sẽ bị phong hào.

Vừa mới tiến bản sao thì theo lý thuyết không có cừu oán hận, nhưng không biết vì sao, đi vào quái cạnh cửa đồng loạt nhìn hướng bọn họ, cũng tập thể công kích lại đây.

Này quái đều rút gân à.

Tiểu Duy nhanh chóng tiến nhập tiềm hành trạng thái, vọt vào bên trong đám quái, một cái đao phiến kỹ năng quét qua giết chết một mảnh quái. Vừa định tiếp tục, chợt phát hiện trên đỉnh đầu hồng quang lóe ra, vội vàng từ bên trong quái lui đi ra, cùng thời khắc đó, đầy trời hỏa vũ chậm lại, rất nhanh này tiểu quái đều bị chết cháy.

“Được đấy.” Tiểu Duy hướng về phía Claude giơ ngón tay cái lên, vốn cho là này cao ngạo nam hãn là thủy thuộc tính, không nghĩ tới lại là hỏa diễm.

“Cám ơn đã khen.”

Hỏa diễm chi mưa này pháp sư kỹ năng rất dễ hiểu, trong diện tích lớn hạ như mưa giống như hỏa diễm, chết cháy địch nhân, nhưng này kỹ năng cũng có tệ nạn, cực dễ dàng tạo thành cừu hận. Nói một cách khác, Claude ở cửa sẽ dùng này kỹ năng, chỉ sợ bọn thịt sâu cách nơi này sẽ rất nhanh tới.

“Các ngươi đừng có né ở phía sau người ta, đây là nhiệm vụ của chúng ta, đi ra chiến đấu!” Nhìn bốn người còn đang sừng sờ đứng ở một bên, Tiểu Duy bắt mắt hô.

Vừa dứt lời, lại một đám thịt sâu nhóm vọt lên, bốn người kia rõ ràng về phía sau rút từng bước, Tiểu Duy phẫn nộ rống to:

“T trào phúng giữ chặt quái !” (T chỉ Tank)

Nhưng là, rất không may là, khi nghe Tiểu Duy hô xong, không chỉ mình là Harry bốn người bọn họ ngây ngẩn cả người, ngay cả Thaid cùng Claude cũng sững sờ tại chỗ, mọi người trong đầu cùng lúc nghĩ một điều chính là —— năng lực cuộc đang nói cái gì?

“Dựa vào!” Tiểu Duy nhìn không được nói tục, đám sâu kia lấy tốc độ nhanh nhất vọt về phía họ, không có biện pháp, đám người ngu ngốc kia đều ngốc ở đằng kia rồi, không nhanh giết bọn họ sẽ bị quái chụp chết rồi! Chính mình nhưng thật ra không sao cả, mấy người ... kia hai ba mươi cấp đã có thể khó mà nói.

Vùng chủ thụ, một mảnh lại một mảnh đao phiến kỹ năng hướng về chung quanh thịt sâu chà đi qua, này dù sao cũng là tiểu quái, cấp bậc thấp thả lượng máu huyết không cao, trên cơ bản bị một cây đao quét đến sẽ đeo, điều này cũng làm cho Tiểu Duy thanh lên quái đến càng thêm thoải mái.

Thấy quái xung quanh đã chết hết, Tiểu Duy lắc lắc chủ thụ trên tay, dùng ánh mắt khinh bỉ ánh mắt nhìn họ.

“Ách.” Mấy người bọn họ đều cảm thấy nhộn nhạo trong bụng, ánh mắt mắt tự nhiên nhìn hướng nơi khác, chỉ có Todd lẳng đầu lẳng não hỏi:

“Tiểu Duy, ngươi mới vừa nói cái kia là có ý gì a?”

Nhìn thấy người này mới 26 cấp Chiến sĩ, Tiểu Duy đánh phải kiên nhẫn giải thích.

“T chỉ người và Thaid. “ Tiểu Duy chỉ chỉ nam nhân vết sẹo bên cạnh “Tank là ý nói mấy người máu nhiều đem quái cừu hận giữ chặt để người khác có thể an tâm đánh quái.”

Nói xong lại thật có lỗi nhún vai, “Được rồi, kỹ năng trào phúng phải chiến sĩ 30 cấp mới có thể bắt chước, là tôi sơ sót.”

Todd nghe xong đại khái hiểu một chút, khi nghe thấy Tiểu Duy sau khi trả lời lại hỏi: “Người là làm sao mà biết ta không tới 30 cấp ?”

“{giám định thuật} a! {giám định thuật}! Ngu ngốc!” Tức giận trắng mặt nhìn hắn, lại thấy mấy người kia kinh ngạc.

“Người là Giám Định Sư?” Claude cảm thấy từ nhận thức Tiểu Duy đến bây giờ những chuyện phát sinh ở trên người cô đều làm người ta khiếp sợ .

“Tôi là Đạo tặc, làm ơn ! Anh đừng 66 cấp như thế nào còn không biết này đó?”

“66 cấp đại Ma pháp sư?” Todd hô một tiếng đem trường kiếm của mình thả rơi trên mặt đất, áp ứng gãi đầu.

Claude đen mặt, Tiểu Duy còn nói mình không phải là Giám Định Sư, cũng đúng, nàng căn bản không phải Giám Định Sư, nàng là Giám Định đại sư! Chỉ cần liếc mắt một cái chỉ biết cấp bậc của mình!

“Tốt lắm, nếu không trời sẽ sáng mắt.” Tiểu Duy có chút không kiên nhẫn, chỉ một nhiệm vụ nhỏ mà làm nàng mất thời gian nhiều như vậy “Để cho Thaid chủ kháng, Todd đứng cạnh được, toàn lực đánh, sẽ dễ đi vào hơn.”

Yzer hạ địa thế chỗ trùng, hàng năm ẩm ướt, hơn nữa là sâu ở lại huyết động, bên trong quanh co khúc khuỷu cực dễ dàng lạc đường, bởi vậy, làm Tiểu Duy mỗi lần chinh lại đường mà Thaid đi sai, những người khác kỳ thật đã bị cô làm cho chết lặng thành thói quen.

“Này lối rẽ đi như thế nào?” Thaid mỗi đi đến một cái phân nhánh lộ khẩu thời điểm sẽ quay đầu lại đến hỏi Tiểu Duy.

“Queo phải. Chú ý trên đỉnh đầu có quái.”

Nói còn không có diệu thượng, bên này Bruce đã sợ tới mức hét lên.

“A a a! Có cái gì rớt tại trên người của ta rồi!”

Nâng tay vung lên chủy thủ, chém đứt mấy con sâu nhỏ trên người Bruce, nhìn tiểu Mục sư sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, cô càng cảm thấy đội ngũ này không có tiền đồ gì.

“Tự cho mình thánh liệu thuật đi.”

Tiểu Duy hảo tâm đề nghị, lại nghe Bruce run rẩy trả lời.

“Còn, vẫn là đem thánh liệu thuật lưu đến cuối cùng đi.”

Vài người lại vòng vo hai cái loan, Tiểu Duy thấy sắp tới gian phòng đại Boss, tiềm hành đi đến bên Thaid đang ra sức khám quái phía trước, thuận tay đánh chết mấy cái con sâu nhỏ, quay người ra sau nói với mọi người:

“Đánh xong nhóm này quái sau thì dừng cử động, ta nói một chút Boss đánh như thế nào.”

Giết con sâu cuối cùng trước mặt, Tiểu Duy vẫy tay bảo mọi người đến gần, bắt đầu giảng giải BOSS.

“Đi tới chút nữa chính là Boss phòng, nói là phòng trên thực tế chính là nó phòng sinh, cũng chính là hang ổ duy nhất của mẫu côn trùng sinh sản, nơi đó sẽ có rất nhiều ở trứng côn trùng đang được ấp, khi đánh mọi người phải chú ý không được đánh nát trứng côn trùng, bởi vì một khi trứng côn trùng thoát phá, mẫu côn trùng sẽ cuồng bạo, khi cuồng bạo thì kỹ năng công kích hiệu quả là sẽ mạnh hơn lần trước rất nhiều, nếu không cẩn thận thì có thể sẽ bị diệt đoàn.”

“Còn nữa, khi đánh mẫu côn trùng đến khi chỉ còn có một nửa máu thì nó sẽ thả độc, bình thường loại độc chất này đều là nhằm vào MT(chủ Tank) , cũng chính là Thaid, cho nên lát nữa khi đi trước mở quái người nhớ uống cái này.” Tiểu Duy nói xong đưa cho Thaid một lọ dược thủy, “Sau đó nhất định phải đem cừu hận kéo đến trên người mình, bởi vì một khi OT (loạn cừu hận) rồi, thì khả năng bị diệt đoàn rất lớn.”

“Cuối cùng là vú em.” Tiểu Duy nói xong nhìn về phía Bruce, “Vú em bởi vì cấp bậc liên quan tới trị liệu nên có thể nói là vú em chúng ta hơi kém, cho nên người chỉ cần nài ở Thaid là được rồi, người khác ta không phải đều cho các người được sao, đến lúc cần thì nhớ uống.”

“Tốt lắm, ta xong rồi, các người có vấn đề gì không?”

Thaid đối với những lời của Tiểu Duy tuy rằng vẫn không hiểu lắm, nhưng đại khái đều có thể đoán được, huống chi Claude điện hạ lúc trước đã dặn dò mình, cho dù phát hiện Tiểu Duy có vấn đề không thích hợp gì cũng không cần nói ra, nghe là được rồi. Hắn nhìn chai thuốc trong tay ngăn người, đây là một bình thuốc giải độc cấp thấp, mặc dù là cấp thấp, nhưng ở trên thị trường cũng là giá cũng khá cao, dù sao nhà bào chế thuốc ở đây rất ít nên thuốc vô cùng trân quý. Vậy mà cô gái trẻ này cư nhiên đem ra tặng người?

“Tiểu Duy, ta có một vấn đề.” Bruce trầm mặc đã lâu bỗng nhiên mở miệng.

“Vấn đề gì?”

“Người nói vú em. Là chỉ ta?”

“Đương nhiên.”

“Nhưng là. Ta là nam.”

“Vậy thì sao?”

“Ta.” Bruce mặt đỏ muỗn nhỏ ra huyết, thanh âm nhỏ như muỗi kêu, “Không có vú.”

“.”

Tiểu Duy đầu lông mày cùng khóe miệng run rẩy, cô thật muốn một đao thống tử bọn tay mới ngu ngốc này!

Ngay tại khi Tiểu Duy đang trong cơn giận dữ, chất phác Todd cũng học theo đặt câu hỏi. “Tiểu Duy, chúng ta không có vấn đề gì a?”

“Có thể có vấn đề gì? Nhiều nhất ba loại kết quả.”

“Ba loại kết quả?” Todd kỳ quái hỏi lại.

“Thứ nhất, quái không chết. Vậy cũng chỉ có thể phát huy cực hạn thao tác, tiếp tục khám quái.”

“.”

“Thứ hai, quái đã chết. Ngươi có thể một cước dẫm nát quái trên thi thể, điểm một điều thuốc, yên lặng phun vòng khói, áo choàng sau lưng bay bay trong gió, phối hợp ngươi trang khốc.”

“.”

“Thứ ba, chính là ngươi đã chết!”

“Kìa, vậy làm sao bây giờ? ! !”

“Làm sao bây giờ?” Tiểu Duy cười lạnh hạ xuống, nói: “Tén lên! Dẫm thi thể!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Mẫu Trùng X Chỉ Huy

Bọn họ nghe Tiểu Duy nói mà thốt không nên lời, nhìn cô gái kia mặc danh kỳ diệu đang trong cơn giận dữ, hoàn toàn không biết nên nói gì. Nhưng cô gái này nhìn rất xinh đẹp, hồn nhiên, đáng yêu vì sao lại có thể thốt ra những lời độc ác như vậy? Dẫm thi thể? Nàng nghĩ nàng là phù thủy sao?

“Ngươi! Đi mở quái!” Tiểu Duy một tay chống nạnh một tay chỉ vào Thaid, trừng mắt, làm bộ dạng như nữ vương ra lệnh.

Điều bộ này khiến Thaid sợ tới mức run hai vai, vội vàng uống bình thuốc giải độc cấp thấp, chạy về phía trước. Mấy người này đi theo vào liền thấy một tầng lại một tầng dịch nhờn màu trắng bao lấy huyết động, một con trùng mẫu lớn nằm giữa huyết đang đẻ trứng, ra sức nâng cái đuôi của mình lên, từng đoàn từng đoàn trứng màu vàng từ trong cái đuôi của nó đi ra.

Nhìn thấy đám người đi vào, trùng mẫu ngửa đầu kêu lên một tiếng, chung quanh bỗng nhiên xông ra mười mấy con trùng đục, bao vây Thaid lại.

“Thaid xông về phía trước! Claude hạ hỏa vũ!” Tiểu Duy không chút hoang mang trầm giọng chỉ huy, “Những người khác toàn lực đánh trùng mẫu! Claude phụ trách đánh trùng đục!”

Mọi người từ lúc thấy một đám ghê tởm sâu nhắm phía của mình tiến lại liền rối loạn tay chân, khi nghe thấy mệnh lệnh của Tiểu Duy, bọn họ kỳ thật cũng bất chấp rất cuộc là lời của ai... đã có người chỉ huy, mình chỉ cần chấp hành là được.

Vì thế, trong lúc nhất thời, toàn bộ huyết động tràn ngập hỏa vũ, xác đám côn trùng cháy sạch thịt rơi đầy trên đất. Khói còn chưa tan đi, Thaid đã vọt tới trước mặt trùng mẫu, vung đơn kiếm trong tay bổ về phía trùng mẫu. Trùng mẫu đau đớn cực độ, miệng nhe răng nanh sắc bén, hướng về phía Thaid cắn, Thaid dùng tấm chắn bảo vệ thân thể của chính mình, ngăn trở công kích và cũng tạo cơ hội tốt cho Todd theo sau tiến lên công kích —— trùng mẫu khi công kích Thaid lộ ra cái cổ béo mạp, Todd ầm ầm cơ hội chém tới tuy công kích không lớn nhưng đã đánh vào chỗ yếu hại, nháy mắt, dịch nhờn màu vàng phun ra.

“Né tránh! Dịch nhờn có độc!”

Tiểu Duy nhìn thấy động tác của Todd liền mở miệng kêu to, hai gã cận chiến kia sau khi nghe thấy vội vàng né tránh, không cho chất độc bắn đến người mình.

“Thợ săn, phóng hàn tiễn.”

“.....”

Thợ săn ANhi tính cách có vẻ hướng nội, này giờ vẫn chưa cùng Tiểu Duy nói chuyện nhiều, trong ấn tượng của hắn, cô gái trước mắt là một người rất xinh đẹp, bình tĩnh, có tính lãnh đạo, giỏi về chỉ huy tác chiến là nữ nhân buru hân.

Được rồi, hơn nữa lại là một người rất hung tàn. Dù sao khi cô nói câu chạy thì kialàm cho ai nghe xong đều có chút mao cốt từng nhiên.

“Phóng a!” Tiểu Duy không biết tên ANhi, chỉ biết hắn là một thợ săn.

“Thời gian chuẩn bị rất dài.”

ANhi giương cung cài tên, đem toàn bộ tinh lực rót vào tiễn, trên người dần dần tản ra hàn khí lạnh như băng. Hắn kỳ thật không muốn sử dụng chiêu này, hao phí rất nhiều tinh lực cùng thể lực, thời gian chuẩn bị cũng quá dài, hơn nữa đang chuẩn bị trong quá trình chuẩn bị chính mình không có bất kỳ năng lực phòng ngự, một khi bị người đánh gãy sẽ bị phản phê, hậu quả sẽ không tưởng tượng nổi. Bởi vậy, chiêu hàn tiễn của thợ săn tạo thành thương tổn cùng hiệu quả mặc dù không tệ, nhưng có rất ít người sử dụng, dù sao cũng là vì tánh mạng mình.

“Ta biết, yên tâm, ta sẽ bảo vệ ngươi.”

Tiểu Duy nói xong liền tiến vào trạng thái tiềm hành, liên tục tiêu diệt số côn trùng xuất hiện bên cạnh ANhi, không sót một con.

Mà bạn ANhi sau khi nghe câu nói của Tiểu Duy rất bất ngờ, một cô gái nói muốn bảo vệ mình, chuyện này đối với ANhi mà nói là trước nay là chuyện chưa có, trên thế giới này, đàn ông không phải hắn là so với con gái cường đại hơn nhiều lần, hơn nữa từ khi sinh ra liền gánh vác trọng trách bảo vệ con gái sao? Giống như cô gái Tiểu Duy xinh đẹp như vậy, hẳn phải là một tiểu thư được cưng chiều trong nhà, là một đóa hoa trong lồng kính. Vậy mà đóa hoa này lại nói với hắn rằng sẽ bảo vệ hắn trong thời khắc nguy hiểm, làm cho ANhi sao có thể không cảm động? (TG: ANhi người đừng quên, chính là đóa hoa đó lệnh cho người phóng hàn tiễn. Lik: hắc hắc ..)

Một lát sau, ANhi gầm nhẹ một tiếng, liền thấy mũi tiễn được một luồng khí màu trắng lạnh lạnh bay vút đi, chuẩn xác bắn trúng trùng mẫu. Hàn tiễn thương tổn không phải nháy mắt sinh ra, nó giống như nguyên rửa, làm cho quái từ từ mất máu, nhưng lại có một ưu việt, chính là quái sẽ bị đóng băng tại chỗ mười lăm giây, sau đó lực công kích sẽ giảm xuống, tốc độ di chuyển chậm lại, thời gian chuẩn bị kỹ năng ra chiêu dài hơn. Đối với đánh Boss thì kỹ năng này rất hữu dụng, chỉ là thời gian cold-down của nó là hai giờ.

Đó cũng là một trong những nguyên nhân mà Tiểu Duy cảm thấy đội ngũ này hoàn toàn có thể thông qua Yzer ha.

ANhi phóng ra hàn tiễn làm đông cứng trùng mẫu đúng lúc trùng mẫu máu chỉ còn một nửa, lúc đó nó cũng phun độc về phía Thaid, tuy đã uống thuốc giải độc nhưng sắc mặt của Thaid không được tốt lắm. Lúc này, Claude cũng vừa vận niệm chú xong, thả ra hỏa diễm liên đạn, liên tục công kích trùng mẫu, lượng máu của trùng mẫu nhanh chóng giảm đi rất nhiều.

Bình thường, trong loại tình huống này, trùng mẫu đã hoàn toàn không có phản kích năng lực, rất nhanh cũng sẽ bị chết.

Nhưng, ông trời luôn không cho con người toại nguyện.

Thaid trúng độc, chân đứng không vững, không tự giác bước về phía sau hai bước, mà trùng mẫu phía sau đã thoát khỏi trạng thái đóng băng, theo cừu hận tiến về phía Thaid. Trùng mẫu vừa động, Todd ra sức khảm quái cũng giống như cùng nhau di động, chỉ nghe thấy dưới chân “cắc” một tiếng, một vật thể màu vàng dính như keo dính vào đế giày Todd.

Trùng mẫu cuồng bạo .

“Nguy rồi, cuồng bạo rồi!” Ngay khi Tiểu Duy gầm nhẹ ra những lời này, Thaid cùng Todd đã sắp không chống đỡ được .

“Bruce! Cấp Thaid cùng Todd thượng lá chắn! Thánh liệu lên! Claude sử dụng Ngự Hòa!”

Tiểu Duy nói xong liền hướng về phía trùng mẫu chạy tới, đến khi còn cách mẫu trùng vài bước liền đi vào trạng thái tiềm hành, vòng ra sau lưng của nó, đâm một cái vào lưng trùng mẫu. Đang chuẩn bị phóng đại hình quần công kỹ năng trùng mẫu một ngum hỏa đầu ở trong bụng bùng lên, nổ tung.

Ngay khi chuẩn bị nổ, Tiểu Duy mở một cái lá chắn cho mình, đương nhiên, năng lực làm việc cẩn thận, dù sao này kỹ năng này là Mục sư là không là của Đạo tặc .

Mà Thaid cùng Todd lại không có vận tốt như vậy, bọn họ đều bị lực nổ mạnh đánh vào văng ra ngoài, ngã trên mặt đất.

“Todd!”

“Thaid!”

Vài đạo thanh âm quen thuộc vang lên, vài người bất chấp trùng mẫu sống hay chết, vội vàng chạy tới nhìn đồng bạn của mình thương thế như thế nào. Mà Tiểu Duy bên này mắt nhìn thi thể của trùng mẫu bị nổ tung, xoay người mở bảo rương giấu sau lưng trùng mẫu, lật lật một lát, cảm thấy không có gì hay này nọ, liền ôm kia vài món trang bị cùng ma hạch đi ra.

Khi Tiểu Duy đi đến thì Todd đã không có vấn đề gì lớn, sau khi Bruce thánh liệu thuật trị liệu, tinh thần đều khôi phục không sai biệt lắm, nhưng thật ra Thaid tình huống không thể lạc quan.

Hắn sắc mặt xanh lét, nằm trên mặt đất từng ngum từng ngum thờ hờn hờn, mồ hôi lạnh theo trên trán không ngừng xuất hiện, rõ ràng là biểu hiện của việc trúng độc. Bruce liên tục phóng ra thánh liệu thuật cho hắn, nhưng do vì sơ cấp nên lượng máu hồi phục không nhiều lắm, hiệu quả không quá rõ ràng, cũng không thể giải độc. Mà trong tình hình này, Tiểu Duy thấy trên đầu Thaid không ngừng bay ra con số âm màu đỏ, giống như mạn tính tự sát không ngừng ở mắt máu.

“Bruce người làm gì thế? Thanh Tẩy một chút không phải là xong sao?” Tiểu Duy ôm một đồng đồ đi tới, kinh ngạc hỏi Bruce, mà đôi lấy là Bruce sắc mặt tái nhợt.

“Tiểu Duy, Bruce hắn căn bản không có tiền học tập Thanh Tẩy.” Harry nhìn Bruce không dám nói chuyện, đành giải thích với Tiểu Duy.

“Thaid căn bản không thể kiên trì đến khi quay về để tìm Mục sư trị liệu!” Claude bộ dạng rất sốt ruột, gắt gao nhìn chăm chăm Tiểu Duy, hắn không tin rằng không có cách nào!

“Phiền toái như vậy a.” Tiểu Duy nói xong cầm đồ trong tay giao cho Harry, bắt đầu đảo trong hắc động, nằng nhớ hình như trong này có thánh được. . . .

“A! Có có.” Theo trong giới chỉ xuất ra một lọ ngón tay út, bên trong chứa vô sắc trong suốt được thủy, đưa cho Claude, nói: “Đưa cho Thaid uống đi.”

Tiểu Duy cử động này vừa ngoan ngoan quật một lần Claude dám người thần hồn bạt vía.

Trừ vật đạo cụ a! Đây chính là hàng thật giá thật trừ vật đạo cụ! Trên thị trường có giới vô đồ trừ vật đạo cụ! Trong truyền thuyết trừ vật đạo cụ! Ông trời a, cô gái này còn muốn gây cho bọn họ bao nhiêu khiếp sợ!

“Người nếu không cho hắn uống, hắn sẽ chết.”

Claude vì lạng, nhìn nhìn được thủy trong tay, không nghi ngờ gì nữa, nhanh chóng giúp Thaid uống vào. Sau vài giây đồng hồ, sắc mặt Thaid đã bắt đầu hồng nhuận, thậm chí có thể ngồi xuống nói chuyện.

Tiểu Duy gật gật đầu, lọ thuốc này coi như là cảm ơn bọn họ hỗ trợ làm nhiệm vụ đi. Quay đầu lại, đối Harry nói: “Harry, mấy thứ này các người lấy về phân chia đi, chúng ta nhanh chút trở về giao nhiệm vụ.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Trang bị X Được Tê

Harry nhận lấy đồng đồ kia, nhẹ nhàng giơ lên, xem xét một chút, đứng ngốc tại chỗ.

Trang bị không nhiều lắm, chỉ có hai kiện, một cái miếng lót vai, một cái đai lưng; trang sức một cái, là một vòng tay lấp lánh, trên mặt trên gắn đầy bảo thạch; ma hạch có rất nhiều, từ cấp một cho đến cấp ba đều có, phần lớn là ma hạch nguyên tố hỏa, phần ít còn lại là các nguyên tố khác.

Tuy Harry không biết xem xét trang bị, không biết số trang bị trang sức rốt cuộc đều là gì, nhưng ma hạch thì hắn biết đến, một miếng ma hạch cấp 1 có thể bán 30 ngàn tệ, một miếng ma hạch cấp 2 có thể bán 80 ngàn tệ, mà một miếng ma hạch cấp 3 có thể bán được 500 ngàn tệ!

Harry có chút run nhìn đám ma hạch lớn nhỏ không có quy tắc nằm trên mặt đất, tính toán sơ qua một chút, nếu đem bán hết thì ít nhất có thể thu được 2 kim tệ! Thiên thần Caesar của ta, đây chính là hai kim tệ a! Người nghèo như Harry loại một tháng chi tiêu cùng lắm là 20-30 ngàn tệ, nhìn đồng ma hạch trước mắt đột nhiên cảm thấy ngửa đến phỏng tay cũng không biết làm sao.

Thaid uống thuốc xong thì thấy tốt hơn rất nhiều, Claude thấy hắn nhanh như vậy đã hồi phục, cũng có chút kinh ngạc. Hắn tuy là hoàng thất vương tử, biết nhà bảo chế thuốc trên thế giới này là tuyệt đối hi hữu (hiếm có vô cùng), đồng thời, hắn cũng chưa thấy qua bao nhiêu được tề (thuốc). Những thứ hắn biết đều là sự phụ của hắn Karla Đại Ma đạo sư dạy qua, vị Đại Ma đạo sư đức cao vọng trọng rất thích chế tạo được tề, tuy trình độ không cao. Nhưng điểm ấy Claude cũng không biết, khi hắn coi sự phụ mình chính là không gì không thể làm được.

Bình thường thuốc giải độc sẽ có hiệu quả nhanh như vậy sao?

Claude nghi hoặc, nhưng cũng không nghĩ nhiều, hắn lạng lẽ giữ lại cái chai thuốc Tiểu Duy đưa cho hắn, bên trong khẳng định có chút thuốc dính lại, quay về hỏi sư phụ, đây rốt cuộc là gì.

“Cảm ơn cô, Tiểu Duy.” Thaid cảm giác mình đã khá nhiều, hơn nữa thể lực hình như còn khỏe khoản hơn trước, bất kể cô gái này làm sao cứu hắn một mạng, cũng không biết thứ thuốc trong chai kia là gì nhưng câu cảm ơn này là phát ra từ trong lòng.

Tiểu Duy hướng về phía Thaid cười cười, ‘sẹo nam’ này y như một con chó trung thành, thời thời khắc khắc đều đứng ở bên người Claude, có điểm giống tiểu thụ, ăn, là tiểu thụ kiêu ngạo cùng tiểu công kiêu nhược, thoát nhìn xem ra là một đôi hoàn mỹ. Trong lòng một ý YY nho nhỏ nảy sinh, Tiểu Duy vội ném nó ra khỏi đầu.

“Tiểu . . . Tiểu Duy.” Harry cầm mấy món trang bị trong tay, ánh mắt dừng lại trên đồng ma hạch “Này, mấy thứ này.”

Nhận lấy, nhìn qua một chút, Tiểu Duy đem miếng lót vai nhét vào tay Harry, nói: “Đây là miếng lót vai của ngươi, thuộc tính cũng không tệ, tạm dùng được.”

Tiếp theo đưa đai lưng đưa cho ANhi, “Đai lưng thợ săn, thuộc tính bình thường, so với đồ trên người ngươi tốt hơn chút, thay đi.”

“Nhẫn cũng được, có thể hồi máu, chức nghiệp nào cũng có thể đeo.”

Ba thứ trang bị này khi Tiểu Duy nhận lấy liền dùng {giảm định thuật}, cho nên khi người khác cầm trang bị đã có thể thuộc tính của nó. Miếng lót vai dùng dung nham da thú làm, thêm hỏa kháng, tăng tốc độ; đai lưng làm ra từ gân chân của Phong Báo, tăng tốc độ cùng trùng mục tiêu. Hai trang bị đối với Claude bọn họ mà nói thì kỳ thật không coi vào mắt, dù sao bọn họ gặp qua rất nhiều cực phẩm trang bị, nhưng lại đối đám Harry mà nói tuyệt đối là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, này so với đồ bọn hắn mặc trên người tốt hơn nhiều lắm. Harry tay có điểm run, ANhi hốc mắt có chút hồng, mọi người nhìn Tiểu Duy đều nói không nên nói.

Tiểu Duy khước miệng co quắp, vài kiện trang bị cấp bậc thôi mà, bọn họ không cần phải đến mức như vậy chứ.

“Trùng mẫu không có rơi ra kim tệ, đồng ma hạch các ngươi cầm đi bán đi.” Tiểu Duy chỉ vào thượng đồng thủy tinh thể tỏa sáng nói, “Bán hết sau đừng quên đem tiền trả lại cho ta, tổng cộng 4 kim tệ.”

Một câu đem nguyên bản Harry mặt mày hồng hào nháy mắt đánh về nguyên hình. Bốn kim tệ a, đây chính là bốn cái kim tệ a! Đồng ma hạch toàn bộ bán đi cũng mới được hai kim tệ! Nhưng lại còn phân một ít cho các thành viên khác, hắn nào còn có tiền trả lại cho Tiểu Duy!

Tiểu Duy nhìn bộ mặt như khóc tang của Harry, như chợt nhớ tới cái gì, đi đến thì thể trùng mẫu, dùng chân đá văng ra một mảnh lại một mảnh thoát phá thi thể, giống như đang tìm cái gì vậy. Bỗng nhiên thấy cô cúi người xuống nhặt lên cái gì vậy rồi quay lại.

“Thứ này ngươi đem đi bán lấy tiền.” Nói xong, ném một viên ma hạch cho Harry.

Harry dùng tay tiếp lấy, nhìn kỹ một chút, hắn là ma hạch cấp 4, nhưng là phẩm chất không tinh khiết. Khó hiểu nhìn Tiểu Duy, loại ma hạch không tinh khiết này căn bản cũng như không a.

“Vừa mới đưa cho ngươi cái kia ngươi cũng đừng có bán cho mấy cửa hàng bình thường, tìm thương nhân châu báu bán đi.”

“Thương nhân châu báu?”

“Đúng, đó là ma thú cuồng hóa sinh ra ma tinh thể, không phải ma hạch bình thường, đem bán cho châu báu thương hội được giá hơn.”

Harry nghe chỗ hiểu chỗ không nhưng vẫn cẩn thận đem cái kia ma tinh thể sủi vào trong lòng, mấy người nghỉ ngơi hồi phục một chút, bước lên đường trở về.

Theo Jessy trở lại để đồ truyền tống phí dụng là Claude đề suất muốn trả, Tiểu Duy tự nhiên là rất vui vì không phải tự mình bỏ tiền cho mấy người kia truyền tống về. Đương nhiên, cô có tình nguyện bỏ tiền cũng không muốn cùng bọn họ cùng đi trở về, quá lãng phí thời gian.

Khi bọn họ đi ra phòng truyền tống trời đã tờ mờ sáng, Tiểu Duy không tự chủ ngáp một cái, cảm thấy có chút mệt, cảm thấy nghĩ có thể là do chơi trò chơi đã lâu, cần nghỉ ngơi. Trò chơi này có một điều rất thú vị, đó là tại trong trò chơi trong vòng một ngày phải nghỉ ngơi một lát, trong khoảng thời gian này không ủng hộ người chơi đánh quái làm nhiệm vụ hay hoạt động, điều duy nhất có thể làm chính là đi lữ điểm nghỉ ngơi. Cho nên khi Tiểu Duy cảm thấy mệt nhọc, tự nhiên nghĩ tới điều này, cho nên cũng không quá để ý, đi nộp nhiệm vụ xong phải đi nghỉ ngơi.

Rất nhanh, bọn họ đi tới Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn, do vì 24 giờ đối ngoại mở ra (dại khái như bán hàng 24h á), Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn lúc này đèn đuốc vẫn đang sáng trưng. Bọn họ nộp nhiệm vụ xong, Tiểu Duy vui vẻ xem xét một chút tiến độ nhiệm vụ của mình, Yzer Ha đã hoàn thành, bản sao 20 cấp còn có hai cái, tính toán một chút, xem chừng một ngày là có thể hoàn thành. Đương nhiên, phải tìm một đoàn đội mạnh hơn bây giờ mới được.

Tiểu Duy cùng đám Harry lên tiếng chào hỏi, thoát khỏi đoàn đội, đang chuẩn bị rời đi, lại bị Claude gọi lại.

“Cô chuẩn bị về sao?”

“Ta đi khách sạn nghỉ ngơi.” Về? Cô về? Ý hỏi Logout? Tiểu Duy nghe câu hỏi của Claude đột nhiên cảm giác có điểm không được tự nhiên.

“Khách sạn đối diện Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn?”

“Ừ.”

“Hào, vậy tạm biệt gặp lại sau.” Claude chủ động cùng Tiểu Duy nói tạm biệt, nhìn theo cô đi ra nghiệp đoàn đại môn, xoay người đối Harry nói: “Ta ra 100 kim tệ, mua viên ma tinh thể trong tay người.”

“.....”

Claude mang theo Thaid rời khỏi Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn, không quan tâm chính mình buổi tối vẫn chưa ngủ, trực tiếp tới Ma pháp sư nghiệp đoàn. Karla nghe người đến thông báo nói Claude đã trở lại, nháy mắt ngồi dậy, choàng một lớp trường bào rồi đi ra

ngoài.

Hai người vào phòng riêng do chính Karla thiết kế, nơi này có Tinh Âm kết giới, thanh âm sẽ không bị lọt ra ngoài, rất tốt cho việc bàn chuyện bí mật.

“Sur phụ, đây là thu hoạch đi Yzer Ha lần này.” Claude nói xong lấy từ trong túi quần lấy ra hai đồ vật, một vật là chiếc bình nhỏ gần bằng ngón út người, một vật là viên ma tinh thể mua lúc này.

“Ma tinh thể!” Karla liếc mắt một cái liền nhận ra viên ma hạch không tinh khiết, tay cầm lên, cẩn thận nhìn hơn nửa ngày, lẩm bẩm nói: “Ông trời của ta, lại còn là một tứ cấp cuồng hóa ma tinh thể, các người gặp được cuồng bạo ma thú rồi?”

“Ma tinh thể là do Tiểu Duy đánh ra ở Yzer Ha. Lúc ấy bởi vì có người dẫm lên trứng của trùng mẫu nên nó cuồng bạo, sau tuôn ra vật này.” Claude giải thích, “Nhưng Tiểu Duy đối ma thú thời gian thi triển kỹ năng và hành động có thể nói là một cách chuẩn xác, chỉ huy cũng phi thường hoàn mỹ, nói thật, sur phụ, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua người chỉ huy chiến đấu nào hoàn mỹ như thế.”

Claude đánh giá Tiểu Duy rất cao, điều này cũng làm cho Karla lâm vào trầm tư. Theo như lời miêu tả đơn giản của Claude thì không khó phát hiện bọn họ lần này thành công có thì hơn phân nửa công lao của Tiểu Duy, chuẩn xác đoán trước hành động của ma thú, phân tích ma thú kỹ năng, cung cấp phương án giải quyết đúng lúc, những điều này là nguyên nhân khiến bọn họ thành công. Đương nhiên, không có cường lực đả thú thì tinh chuẩn chỉ huy cũng là vô dụng.

Nhưng, Karla cũng đã hơn nhiều năm không thấy qua loại này ma tinh thể. Tứ cấp ma tinh thể nằm gọn trong tay hân, do mang thuộc tính hòa nên có màu đỏ như máu, trong tinh thể có những đường vân màu đen quấn nhau liên tiếp, đây là tượng trưng cho cuồng hóa. Ma tinh thể là muốn lấy từ ma thú cuồng bạo thì phải lập tức giết chết nó, lúc này làm trái tim ma hạch do bị sức mạnh phản phệ sinh ra phản ứng, sau khi ma thú tử vong, ma tinh thể sẽ cùng bình thường ma hạch lấy ra từ xác ma thú với nhiều hình dạng bất đồng.

Có khi là tinh thể sẽ xuất hiện trong hình dáng thủy tinh hoa vỡ vụn dấu vết, có khi là bên trong có chứa Âm Hắc nguyên tố trong hình dáng đường vân màu đen, cũng có khi là trong như máu đọng lại trên ma hạch. Nhưng bất kể là loại tình huống nào, ma tinh thể đều là thứ vô cùng trân quý. Loại ma tinh thể trải qua quá trình chế tạo bảo thạch công tượng chẳng những có thể trở thành đồ trang sức sang quý, là quan trọng hơn vì có ít nhất hai thuộc tính đã đủ khiến các sở hữu chức nghiệp điên cuồng. Bởi vì loại vật phẩm trang sức loại gì đó đeo tại trên người sẽ không vướng bận, còn có thể đề cao các thuộc tính bản thân, là sự lựa chọn tốt nhất của tất cả chức nghiệp.

Claude thấy sur phụ mình sắc mặt nghiêm túc, nên kể lại toàn bộ chuyện bọn họ đã xảy ra kể lại thêm một lần, lần này đi Yzer Ha tuy rằng chỉ dùng mấy giờ, lại hoàn thành nhiệm vụ mà người khác phải mất vài ngày mới hoàn thành nhiệm vụ, không thể không thừa nhận năng lực của Tiểu Duy. Nếu cô không hiểu biết về Yzer Ha ... tuyệt đối sẽ không có cái tốc độ này.

“Còn có cái này nữa, sur phụ.” Claude nói xong đem cái kia cái chai đặt ở trên bàn bình đưa tới, “Thaid khi ma trùng cuồng bạo bị độc dịch bắn lên người, trúng độc rất nặng, lúc ấy Tiểu Duy lấy ra chai dược này, làm cho Thaid uống xong, một lát sau hân đã hoàn toàn khôi phục.”

“Cái gì? !” Karla Sellecter lại lần nữa bị khiếp sợ, đem ma tinh thể sủy vào lòng sau cầm lên cái chai nhỏ, nhìn mở nắp chai ngửi ngửi.

“Lúc đó ta cũng không nghĩ nhiều, cấp toàn bộ thuốc cho Thaid uống vào, cho nên chỉ còn một ít dung dịch dính trên vách chai.” Claude tiếc hận nói, nhưng là Thaid theo hân nhiều năm như vậy, hân làm sao có thể nhẫn tâm làm cho hân bởi vì chính mình tư tâm mà chết.

“Chùng này là đủ rồi.” Karla Sellecter sắc mặt ngưng trọng, trong tay cầm chặt cái chai đi qua đi lại trong phòng, cuối cùng, giống như hạ quyết định gì, ngừng lại, về mặt nghiêm túc nhìn Claude.

“Claude, ta muốn rời đi một thời gian.”

“Cái gì? Sur phụ!”

“Yên tâm, nếu ta đã đáp ứng phụ vương của người ở lại Tát Phi Lạp Tư thì sẽ không đổi ý, ta chỉ là muốn đi tìm lão già đáng chết kia một chút mà thôi.”

“.....” Claude biết lão già đáng chết trong miệng sur phụ mình là ai, đó chính là một trong tam đại dược tề đại sư nổi tiếng xa gần trên toàn Caesar đại lục —— Seth · Noah · Athfield đại sư.

“Nghe, Claude, ta cảm thấy chai dược này không đơn giản chỉ là thuốc giải độc như chúng ta nghĩ, nhưng trước mắt, những hiểu biết về dược của ta hoàn toàn không thể xác định được đây rốt cuộc là cái gì.”

“Kia sao không đi nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn.” Claude không nói hết, bởi vì hân tự mình biết nguyên nhân.

“Ngu ngốc! Sao có thể làm cho nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn chán ghét tên biết nhân tài này!”

Chỉ sợ toàn bộ Caesar đại lục chỉ có vị Karla Sellecter Đại Ma đạo sư mới có thể dùng cái từ ngu ngốc này hình dung này Tắt Phi Lạp Tư đế quốc vương tử điện hạ mà thôi.

“Đúng rồi, sư phụ, còn có một chuyện chưa nói cho người.” Claude đột nhiên nghĩ tới, sắc mặt ngưng trọng nhìn Karla Sellecter nói.

“Chuyện gì?”

“Cô gái tên Tiểu Duy, trong tay có trữ vật đạo cụ.”

“.....”

Karla Sellecter Đại Ma đạo sư trung ra bộ dạng như bị sét đánh, sau khi ngậy người hơn mười giây, vị Đại Ma đạo sư thân ở địa vị cao quý được vạn người kính ngưỡng rốt cục nhìn không được tuôn ra một câu nói tục.

“Dựa vào!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: Đoàn Mới X Đội trưởng

Tiểu Duy ngủ thẳng một giấc đến khi mặt trời lên cao, khi tỉnh lại vẫn là mơ mơ màng màng không biết mình đang ở đâu. Sau khi thanh tỉnh cảm thấy có chút kỳ quái, trước kia ở khách sạn nghỉ ngơi hai ba giờ là đủ rồi, tại sao lần này lại ngủ lâu như vậy? Đi xuống lầu, ăn chút điểm tâm, Tiểu Duy cảm giác thân thể đã tốt lên rất nhiều. Xuất ra mã hóa bài, xem xét tiến độ nhiệm vụ, quyết định hiện tại đi qua Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn, nhìn xem có đoàn đội nào lớn một chút, tìm vài cái cấp bậc cao giúp mình làm nhiệm vụ. Lúc nào cũng phải tìm đoàn đội để làm Mạo Hiểm Giả nhiệm vụ, không thể một mình làm nhiệm vụ thật sự là rất chán mà.

Vừa mới bước ra khách sạn, Tiểu Duy đã nhìn thấy Thaid đứng ở cửa, theo thói quen hướng phía sau hắn nhìn, quả nhiên nhìn thấy Claude.

“Chuẩn bị đi ra ngoài sao, Tiểu Duy?”

Tiểu Duy nhìn Claude, nghĩ rằng người này tại sao lại xuất hiện ở trước mắt mình, giống như biết mình hành tung nên cố ý ở trước mắt nàng làm bộ dạng của Koichi. Nghĩ thế, Tiểu Duy mở miệng nói đùa.

“Quảng thâm mắt rất to a~”

Trong trò chơi làm sao có thể sẽ nhìn ra quảng thâm mắt, Tiểu Duy trên thực tế cũng chưa nhìn mắt Claude, chẳng qua là cảm thấy hắn xuất hiện ở bên cạnh mình rất phiền, ám chỉ hắn nên đi ngủ. Mà Claude nghe vậy lại vô ý sờ lên mắt của mình, hắn quả thật một đêm không ngủ, bắt quá đối với việc xây dựng hình tượng vương tử điện hạ từ trước đến nay mà nói, điểm này quả thật rất mất hình tượng. Chỉ thấy Claude hơi có vẻ xấu hổ, ánh mắt hướng sang một bên, vội chuyển đề tài.

“Chuẩn bị đi Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn sao, Tiểu Duy?”

“Àn.”

“Hôm nay cũng muốn tiếp nhận nhiệm vụ?”

“Đương nhiên.”

Hai người một bên hướng Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn đi, một bên nói chuyện phiếm. Khi Claude biết Tiểu Duy hôm nay còn muốn tiếp tục làm nhiệm vụ, khóe miệng hơi hơi gợn lên, lộ ra một nụ cười tươi.

Đi vào Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn, Tiểu Duy đứng ở đại sảnh nhìn bảng tin tìm nhiệm vụ có thể nhận. Đối với nhiệm vụ hệ thống đặt ra Tiểu Duy kỳ thật không quá thích, cô cảm thấy rất loạn, khác hẳn với Võng Du chơi bằng bàn phím. Đương nhiên, bởi vì trò chơi làm rất thật, có thể tiếp nhận nhiệm vụ NPC trên đỉnh đầu căn bản không có gì nêu lên, hoàn toàn dựa vào ngoại giả không ngại phiền toái đi nói chuyện mới có thể gây ra nhiệm vụ, mà Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn nơi này có thể tiếp nhận nhiệm vụ chủ yếu là cực kỳ đơn giản hoặc là cực kỳ phức tạp, hai loại cực đoan nhiệm vụ. Dù sao, đơn giản mọi người đều biết, còn khó khăn không nhiều người biết.

Bất quá có một điều có thể khẳng định, Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn lý nhiệm vụ có thể gây ra một ít manh mối của những nhiệm vụ khác, tìm hiểu nguồn gốc, loại nhiệm vụ rất nhanh cũng sẽ bị tìm thấy, huống chi là Tiểu Duy này đã từng là cao cấp ngoại giả một lần một người tự làm nhiệm vụ a.

Cho nên Tiểu Duyệt tính trước tiên đem Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn nhiệm vụ làm xong, sau đó lại tìm kiếm các nhánh nhiệm vụ liên quan, dù sao gian nan nhất đều ở chỗ này, về sau cái kia chút cho dù không có cường lực ngoại đeo cũng có thể thuận lợi thông qua.

Nhìn bảng tin lớn, Tiểu Duyệt tính toán, sau Yzer ha là tới núi Riaz, nhiệm vụ này tuy rằng không phải bản sao, bất quá ở nơi này có thể sẽ xuất hiện Tuyết Sơn liên, Tiểu Duyệt quyết định làm nhiệm vụ này. Nghĩ đến gần sát nhau đòi cây khô là ngọn quanh năm bị băng tuyết bao phủ, xem ra mình cần phải đổi một thân trang bị kháng băng,

Ngay tại lúc Tiểu Duyệt lâm vào trầm tư, Claude vỗ nhẹ lên vai Tiểu Duyệt, cười hỏi: “Tìm được nhiệm vụ thích hợp chưa ?”

Quay đầu mất liếc bàn tay Claude đang đặt ở trên vai mình, trắng nõn tinh tế thon dài, không giống như là tay của người đàn ông, cho dù là nâng cao về ngoại cho đẹp thì hiệu quả cũng quá tốt, mà rất có thể người này rất thích chăm sóc tay cũng nên.

Claude thấy Tiểu Duyệt nhìn tay mình chăm chăm, trong mắt hiện lên ý tứ không tốt nên nhanh chóng thu trở về, miệng cười cười.

“Người thay đổi.”

Đột nhiên nói một câu như vậy làm Claude hoàn toàn há mồm, biểu tình ngạc nhiên không hề che dấu

“Cái gì thay đổi?”

“Lần đầu tiên nhìn thấy người, người bộ dáng rất kiêu ngạo, làm sao giờ lại ân cần như vậy?”

Tiểu Duyệt vốn là người thẳng thắn, hơn nữa biểu hiện của Claude thật sự là rất rõ ràng, làm cho người ta không nhìn ra cũng khó.

“Lúc đó chúng ta không biết nhau, khó tránh khỏi mới lạ.” Nói đúng lý hợp tình, nhưng trên thực tế Claude trong lòng vẫn rất chột dạ , chính hắn cũng hiểu rõ, bởi vì hắn trước kia hoàn toàn không có coi cô vào mắt, tiếp xúc về sau mới thấy ra người này rất đáng sợ.

Tiểu Duyệt liếc nhìn bộ mặt ra vẻ trấn định của Claude, không nói cái gì nữa. Chẳng qua là cảm thấy người này có vấn đề, người bình thường thái độ có thể trước sau chênh lệch lớn như vậy sao?

Claude thấy Tiểu Duyệt không nói gì, liền chủ động đề nghị nói : “Ta nhận thức một dòng binh đoàn đội trưởng, nếu không, người đi cùng bọn họ làm nhiệm vụ?”

“Dòng binh đoàn nào?” Nói không có hứng thú là giả , dù sao Tiểu Duyệt chỉ có đến tự mình làm quen, đột nhiên có người muốn tìm tổ đội làm nhiệm vụ thật quả thật không quen, có người giới thiệu cũng tốt, dù sao cũng chỉ là làm nhiệm vụ mà thôi, đánh xong chạy lấy người là được.

“Vinh Quang dòng binh đoàn.”

Vinh Quang? Tiểu Duyệt nghĩ ngợi, trong trò chơi cho tới bây giờ chưa từng nghe qua, có lẽ là một tiểu đoàn vô danh a.

“Được.”

Thấy Tiểu Duyệt đồng ý, Claude nở một nụ cười vui vẻ, bảo Thaid đi gọi nhân.

Một lát sau, Thaid trở về mang theo một nam nhân, một nam nhân áo mũ chỉnh tề tướng mạo anh tuấn. Khi hắn đến gần Tiểu Duyệt không tự giác cảm thấy một cỗ áp lực đánh úp lại, này không chỉ là vì người mới tới người cao tới 1m9, còn vì khí thế của hắn, hắn và những ngoạn gia tay mới hai mươi, ba mươi cấp mà Tiểu Duyệt gặp lần trước khác rất nhiều.

“Cathy.” Claude mỉm cười ngênh đón, xem ra bọn họ rất thân thiết.

“Claude thiếu gia.”

Người nọ nói xong hướng Claude một cái tiêu chuẩn kỵ sĩ lễ, tuy việc mặc một thân lễ phục lại làm kỵ sĩ lễ có điểm khôi hài, nhưng ở này người nhìn thấy lại không ai bật cười. Bởi vì khi hắn ở hành kỵ sĩ lễ thời điểm, cỗ khí thế kia càng thêm dày đặc. Gần đó vài ngoạn gia cấp bậc thấp Mạo Hiểm Giả đều rời xa hiện trường.

“Cathy, người này chính là người lúc trước đã nói với người, Tiểu Duyệt.” Claude cười giới thiệu, “Tiểu Duyệt, vị này là Cathy · Dane · đạt Gris, vinh quang dòng binh đoàn đội trưởng.”

“Xin chào, Tiểu Duyệt.” Cathy nói liền vươn tay ra. Tiểu Duyệt nhìn bàn tay trước mắt, trong bàn tay nốt phỏng dày rõ ràng có thể thấy được, trong lòng thầm than trò chơi làm rất thật, người này không cần chụp {giám định thuật} cũng có thể biết người này là cận chiến chức nghiệp cấp bậc không thấp.

“Xin chào, Cathy đội trưởng.”

“Tôi nghe Claude thiếu gia nói cô muốn làm nhiệm vụ, nhưng là không có đồng đội?”

“Đúng vậy.”

“Chúng ta dong binh đoàn cái gì đều thiếu, chỉ là không thiếu người, ha ha!”

Không thể tưởng tượng được người tên Cathy này cũng có thể cười đùa, Tiểu Duy cùng cười khan hai tiếng.

“Bất quá vẫn là thực hoan nghênh cô gia nhập, hiện tại nữ tính Mạo Hiểm Giả ít đến thương cảm, chúng ta đoàn đội vẫn nói rằng đoàn lý đều nhanh thành hang sói rồi, ha ha ha!”

Tiểu Duy về mặt hắc tuyến nhìn lên người trước đã cười đến “Mặt có nếp nhăn”, đội trưởng này. không biết nên dùng từ gì để hình dung hần nữa.

“Không dám làm phiền Cathy đội trưởng, tôi chỉ là muốn làm một chút nhiệm vụ, nhiệm vụ làm xong, tôi sẽ rời đi.”

Nghe nói Tiểu Duy nói như vậy, Cathy nhanh chóng nhìn Claude liếc mắt một cái, tiện đà trên mặt vẫn là mang theo tươi cười như trước nói: “Đừng nói như vậy, gia nhập chúng ta vinh quang dong binh đoàn thì đều là người một nhà, cô muốn làm nhiệm vụ gì? Tôi giúp cô tìm vài người cùng làm.”

Tiểu Duy thấy vị đội trưởng này nói như vậy nên cũng không tiện từ chối, hướng chỉ nàng so với bất luận kẻ nào đều hi vọng nhanh chút làm hết số nhiệm vụ bị biến mất!

“Cám ơn Cathy đội trưởng, nhiệm vụ kế tiếp của tôi là Bạo Phong Tuyết Gấu.”

“Bạo Phong Tuyết Gấu?” Cathy khi nghe cái tên này có chút thất thần, hần không nhớ rõ Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn có tuyển bố nhiệm vụ này a.

“Chính là thăm dò núi Riaz.”

Cathy bưng tỉnh đại ngộ, xác thực như lời Tiểu Duy nói trên núi Riaz có rất nhiều Bạo Phong Tuyết Gấu, tuy rằng một tuyết gấu lực công kích cũng không phải rất cao, nhưng nếu như là thành quần kết đội trong lời nói kết quả không giống với lúc trước. Hơn nữa núi Riaz địa thế gấp ghe, quanh năm tuyết đọng, đi vào trong đó đội ngũ mười người thì chín người không về.

Cô gái nhỏ này lại muốn đến nơi nguy hiểm như thế Cathy đối với điểm này hoàn toàn không nghĩ tới, tuy rằng lúc trước Claude có cùng chính mình nói sơ lược việc này đã nói đây cô gái không tầm thường, nhưng là Cathy đầu tiên nhìn đến cô gái này chỉ cảm giác chỉ có xinh đẹp, tinh tế, nhu nhược, hoàn toàn không thể đem nàng cùng việc Claude điện hạ kẻ liên lạc với cùng nhau.

Được rồi, này nhìn người không thể nhìn bề ngoài.

“Có thể đem của người mã hóa bài cho ta mượn chút không?”

Tiểu Duy từ ngực móc ra, đưa tới, cô biết Cathy đội trưởng là muốn thêm cô vào đoàn.

Cathy từ chỗ nhiệm vụ nhân viên quản lý trở về, đem mã hóa bài trả lại cho Tiểu Duy tùy ý hỏi: “Tiểu Duy vẫn là sơ cấp Mạo Hiểm Giả?”

“Ân.” Gật gật đầu, chợt nhớ tới mình hoàn thành rất nhiều nhiệm vụ, danh vọng không sai biệt lắm có thể thăng cấp, “Chờ tôi chút.”

Nói xong liền chạy đến chỗ nhiệm vụ nhân viên quản lý nơi đó xin thăng cấp, nhân viên quản lý tra xét một chút Tiểu Duy tiến độ nhiệm vụ, phát hiện cũng đủ thăng cấp nên sửa lại.

“Bây giờ là trung cấp Mạo Hiểm Giả.” Tiểu Duy lắc lắc mã hóa bài trên tay, cười nói.

“Nhanh như vậy? Xem ra lúc trước ngươi đã làm nhiều nhiệm vụ a.”

“Ân, ban đầu cùng Claude bọn họ làm rất nhiều, Tây Bộ hoang dã nhiệm vụ, sau lại đi Yzer ha.”

“Cô đã làm xong nhiệm vụ ở động ma Yzer ha?” Chuyện này Cathy cũng không có nghe Claude nói qua, động ma vốn là mục tiêu kế tiếp của bọn họ, này không đợi đi đâu rồi, không ngờ đã bị cô gái nhỏ trước mắt làm xong.

“Là chúng ta.” Tiểu Duy chỉ vào Claude nói, nàng không biết chuyện này có cái gì đáng kinh ngạc như vậy, chỉ là đánh bản sao thôi mà, những người khác nếu muốn đi cũng tốt thôi, dù sao một lát nữa là đã có thể nảy sinh cái mới.

“Cathy, Tiểu Duy liền giao cho ngươi, ta sắp tới sẽ rời để đó, ngươi hảo hảo chiếu cố nàng.” Claude nhìn hai người trầm mặc, mở miệng coi bỏ không khí xấu hổ, “Như vậy, Tiểu Duy, ta đi trước.”

Hướng về phía Claude gật gật đầu, Tiểu Duy đối với hành động Claude có chút khó hiểu. Minh cùng hần không thân cũng chẳng quen, nhiều lắm xem như bằng hữu, nhưng là hiện tại này cấp bậc của cô chỉ có thể là chiếu cố người khác, làm gì đến phiền vị đội trưởng trước mắt a.

Từ lúc lần đầu nhìn thấy Cathy Tiểu Duy liền chụp {giám định thuật} lên hần, 75 cấp Thánh Kỵ Sĩ. Cấp bậc bình thường, chức nghiệp không sai, Thánh Kỵ Sĩ cũng có chút quang thuộc tính, tuy rằng thương tổn giảm xuống một ít, nhưng là có chút BUFF không tệ, có thể đề cao thực lực toàn đoàn đội.

Vì thế, tổng kết, Claude chỉ do làm điều thừa. Được rồi, xem như cô gặp được người tốt, giúp người cũng là một niềm vui.

“Tiểu Duy là chức nghiệp gì?”

Cathy những lời này vừa hỏi xong, chỉ thấy thấy hoa mắt, mắt thấy Tiểu Duy giờ túi tiền của mình, bên tai nghe thấy tiếng chế nhạo của cô.

“Người cứ nói đi?”

“.....”

Cathy nhìn Tiểu Duy một thân quần áo rách nát, thầm nói, thật sự là có nữ tử lựa chọn làm đạo tặc a!

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Vinh Quang X Người Mới

Cathy · Dane · Gris thật ra là một người khá nổi danh ở vương quốc Tát Phi Lạp Tư, hẳn không chỉ vì hắn lấy năm 28 tuổi đã trở thành 75 cấp Thánh Kỵ Sĩ, cũng bởi vì hắn là đội trưởng đội kỵ sĩ hoàng gia, cũng là một trong những người sáng lập ra Vinh Quang dong binh đoàn rồi phát triển thành dong binh đoàn mạnh nhất Tát Phi Lạp Tư.

Đoàn lý thành viên chia làm các cấp: đội trưởng, phó đoàn trưởng, quân đoàn trưởng, tinh anh, đoàn viên, sơ cấp đoàn viên và dự bị đoàn viên. Người vừa mới tiến vào mặc kệ cấp bậc cao bao nhiêu bối cảnh như thế nào, đều phải làm dự bị đoàn viên một thời gian. Đi theo đoàn đội, trải qua xét duyệt mới có thể trở thành chính thức đoàn viên, sau đó căn cứ vào biểu hiện và cấp bậc của thành viên để tiến hành an bài, cấp bậc cao sẽ trở thành tinh anh, thấp làm đoàn viên, quá thấp là sơ cấp đoàn viên.

Đương nhiên, nếu người ở đoàn lý có chút uy tín, cũng có thực lực có năng lực lãnh đạo một cái quân đoàn thì... trải qua mọi người bầu cử có thể trở thành quân đoàn trưởng.

Bởi vậy, có rất nhiều người muốn gia nhập Vinh Quang dong binh đoàn. Đây không chỉ là bởi vì vinh dự, mà còn là vì có thể đi theo đội ngũ mạnh mà không cần vì sinh kế phát sầu, nếu như có thể hoàn thành nhiệm vụ cao cấp còn có thể được mọi người tin tưởng bầu lên làm quân đoàn trưởng. ...

Ở đại lục Caesar tất cả người trẻ tuổi đều đã vì danh dự mà điên cuồng, tại thế giới cường giả là vua, sức mạnh chính là đạo lý.

Dù sao sức mạnh có thể đạt được rất nhiều thứ, tỷ như tiền, tỷ như danh dự, tỷ như nữ nhân.

Chỉ có điều là, Tiểu Duy không biết điều này.

Cô cho tới bây giờ chưa từng nghe qua cái gì Vinh Quang dong binh đoàn, cho nên đương nhiên cho rằng đó là một tiểu đoàn đội không có danh tiếng gì, không thể đánh đồng với lũ đoàn Áo Ảnh, Thập Tam phiên đội, Konoha dong binh đoàn. Lúc trước cô đã từng dừng chân bên cột công cáo ở Hoàng Thành đọc danh sách mười đoàn đội mạnh nhất khẳng định không có đội ngũ nào tên Vinh Quang. Bất quá cũng tốt, cùng tiểu đoàn đội đem nhiệm vụ đơn giản chà xong, chờ lên tới cao cấp Mạo Hiểm Giả là có thể một mình hành động.

Tuy rằng từ Trung cấp Mạo Hiểm Giả lên tới Cao cấp Mạo Hiểm Giả phải cần khá nhiều danh vọng và kinh nghiệm

Claude cùng Thaid đã rời đi, mà Tiểu Duy lúc này đang đứng ở cửa Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn suy nghĩ, Cathy nói mình ở đây chờ một chút, hẳn trở về đoàn lý giúp cô tìm vài người lại đây. Cô còn nhớ rõ trước khi đi nói với Cathy đội trưởng tìm người cấp bậc khoảng 60 cấp là được rồi, không cần làm phiền người cấp bậc cao. Không biết vì sao khi cô nói những lời này, Cathy trên mặt biểu tình rất kỳ quái.

Được rồi, Tiểu Duy đồng học cũng không biết trên thế giới này, phần lớn người ở đây cấp bậc cả đời cũng duy trì ở khoảng 30 cấp, người 40-50 cấp cũng đã không nhiều, người có thể vượt qua 60 cấp đã phi thường ít, nếu như có thể đạt tới 80 cấp thì sẽ được vạn người kính ngưỡng, trở thành một thế hệ truyền kỳ.

Cô lúc này đứng tựa vào cửa Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn ngăn người nhìn người đến người đi qua ngã tư đường, cô nhớ rõ trò chơi này độ nâng ngoại hình phi thường cao, mà những người đi qua lại trên đoạn đường này giống như Claude, Ionra và Cathy đều là bộ dạng cũng không tệ lắm, những người khác nhìn qua thật sự là hết mức bình thường. Bất quá ở trong trò chơi, cô đối các cô gái xinh đẹp, đặc ý thiếu niên đã miễn dịch, cũng không cho là mình điều chỉnh đến cao nhất dung mạo cũng không đáng ngạc nhiên, bởi vì tất cả mọi người có thể làm như vậy.

Nhằm chán suy nghĩ miên man, Tiểu Duy vẫn chưa chú ý tới bộ dạng mình hiện tại lóa mắt đến mức nào. Suối tóc đen nhánh xõa trên vai, đôi mắt màu nâu trong suốt ở dưới ánh mặt trời chiếu xuống động lòng người tới mức nào, đôi môi đỏ mọng mông khê nhếch vô cùng kêu gọi, đáng người tình tế mà nhu nhược, đầy đủ mọi yếu tố khiến người ta muốn phạm tội.

Harry mang theo Bruce, Todd cùng ANhi khi đi vào Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn nhìn thấy cảnh tượng như vậy đều ngây người đều sững sờ một lát, trong khoảng thời gian ngắn không thể đem Tiểu Duy cùng nữ cường giả bình tĩnh quyết đoán hạ lệnh kia liên lạc với nhau, Todd tính tình chất phác đang nhìn thấy Tiểu Duy cũng đỏ mặt.

“Tiểu... Tiểu Duy.”

Nghe thấy có người gọi mình, Tiểu Duy quay đầu lại, thấy bốn người Harry bọn họ liền nở nụ cười.

Nụ cười này, giống như bông hoa đang ngủ say trong nháy mắt nở rộ ra khiến thiên địa thất sắc.

“Các người tới tiếp nhận nhiệm vụ sao?”

Hỏi xong những lời này, mấy người kia vẫn không có phản ứng, Tiểu Duy khó hiểu nâng tay quơ quơ trước mắt bọn họ, lúc này mới gọi được thần chí của bốn người kia trở về.

“Ta... chúng ta là nghĩ đến tìm đoàn đội mạnh, nhìn xem chúng ta có cơ hội gia nhập hay không.....”

Tiểu Duy gật đầu ra ý hiểu rồi, tiện đà lại hỏi: “Ta nhớ được lần đầu tiên gặp người không phải có người mời người gia nhập đoàn bọn họ sao?”

“Đoàn bọn họ chỉ tuyển nhận người 30 cấp trở lên, người cũng biết, chúng ta bốn người chỉ có ta đủ điều kiện.” Harry ngượng ngùng nói.

Tiểu Duy gật gù đầu, chợt nhớ tới cái gì hỏi: “Lần trước đồ đưa cho các người đã bán chưa?”

Nói tới đây, Bruce đơn thuần tiến lên, kéo tay Tiểu Duy hưng phấn nói: “Tiểu Duy, lần trước thật sự cảm ơn người, người biết không, thứ gọi là ma tinh thể gì đó người cho chúng ta bán được 100 kim tệ a!”

Nghe được câu này, Tiểu Duy nụ cười trên mặt càng tươi, cô đưa tay về phía Harry, nói: “Nợ tiền trả tiền, bốn kim tệ.”

Harry ghen ghét nhìn trân trối nhìn Tiểu Duy, yên lặng thò tay vào trong túi quần lấy ra bốn kim tệ, đặt vào tay của cô. Sau đó dùng vẻ mặt đau khổ như bị xéo mất miếng thịt trên người nhìn Tiểu Duy cất đi kim tệ vào túi.

“Đội trưởng, đây là tiểu mỹ nhân muốn gia nhập dong binh đoàn chúng ta sao?”

Một thanh âm ra vẻ bất cần đời truyền vào tai Tiểu Duy, quay nhìn lại, vừa vặn nhìn thấy Cathy đang đi tới cùng ba người đi theo bên cạnh hắn. Mà người mở miệng chính là người đang mặc áo đuôi ngắn quần đùi tinh trắng nam tính, mái tóc màu đỏ tươi khiến người này thoát nhìn phi thường chói mắt.

“Đừng nói như vậy, Matthew.”

Tuy Cathy nói như vậy, bất quá người nghe lại không lĩnh tình, chuẩn bị tiếp tục trêu chọc tiểu mỹ nhân.

“Trách không được đội trưởng hội bảo chúng ta ba người đến hỗ trợ đầu rồi, nguyên lai là sợ tiểu mỹ nhân bị thương a~” Người tên là Matthew kéo dài âm tiết cuối cùng, trên đầu bị Cathy đánh một cái thật mạnh, “Ôi, đội trưởng, làm sao người đánh ta?”

“Ngậm miệng của người lại.”

Cathy mặc dù vừa cười vừa nói những lời này nhưng lại thành công làm cho Matthew câm miệng, hơn nữa còn kinh ngạc nhìn đội trưởng đại nhân của mình.

“Tiểu Duy, bọn họ là.....?” Cathy đã đi tới, nhìn mấy người bọn Harry đang cùng Tiểu Duy nói chuyện, hần hỏi.

“Nha, bọn họ là đồng đội trước đây cùng ta cùng nhau đánh Yzer Ha.” Nói xong hướng Cathy giới thiệu, mà khi cô giới thiệu về Cathy, Tiểu Duy rõ ràng nhìn thấy trên mặt Harry mấy người bọn hắn trên mặt đều lộ ra vẻ mặt tròn mắt há mồm.

Tiểu Duy nhìn đám Harry, lại nhìn Cathy, nghĩ rằng nếu đem đám Harry giới thiệu cho Cathy cũng không sai, Cathy vinh quang dong binh đoàn gì đấy cũng không phải đại đoàn, thu vài biệt hiệu, chờ luyện cao thì có thể trở thành trụ cột trong đoàn.

“Bọn họ muốn gia nhập dong binh đoàn, có được không?” Cathy sững sốt, hắn không nghĩ rằng Tiểu Duy lại đột nhiên đưa ra yêu cầu này. Trước mắt mấy người này nhìn qua cấp bậc không cao lắm, trang bị cũng không tốt, dễ nhìn ra là bình dân trong Mạo Hiểm Giả, trang bị không có tốt, cũng không có năng lực một mình hoàn thành nhiệm vụ. Bất quá đây là lần đầu tiên Tiểu Duy nói ra yêu cầu, Cathy tả hữu cân nhắc một chút, tạm thời bất luận cô gái này thực lực bản thân như thế nào, chỉ bằng Claude điện hạ đối với cô như thế để bụng cũng đủ để chứng minh rằng cô nhất định có giá trị sử dụng, tuy rằng bây giờ vẫn còn chưa nhìn ra điện hạ đối với nàng là loại nào để bụng. Huống chi trong dong binh đoàn người nhiều như vậy, thêm mấy người này vào cũng không sao.

Nghĩ như vậy, Cathy từ trong túi quần móc ra một cái lệnh bài nhỏ màu vàng, trên đó khắc hai chữ “Vinh Quang”, nhìn bốn người ngẩn người trước mắt nói:

“Ta phải cùng Tiểu Duy làm một nhiệm vụ, không thể giúp các người chu đáo. Các người cầm lệnh bài này đi tìm phó đoàn trưởng Frankish, hắn sẽ an bài.”

Nói xong, đem lệnh bài đưa cho đám Harry, thấy mấy người kia thiên ân vạn tạ nhận lấy, giống như chí bảo sủy trong lòng, cùng Tiểu Duy lên tiếng chào hỏi, rồi đi.

“Đội trưởng, có phải hay không nên giới thiệu một chút vị tiểu mỹ nữ này?” Vẫn là thanh âm như của lưu manh chen vào, vẫn là tên tóc đỏ chói mắt.

“Matthew, người chừng nào thì có thể nghiêm chỉnh chút a.” Cathy bắt đầu đi lắc đầu, đối Tiểu Duy giới thiệu nói: “Người này là Matthew, đệ tam quân đoàn đội trưởng, còn lại hai người này theo thứ tự là Albus và Von, bọn họ là đệ lục quân đoàn đội trưởng cùng đệ cửu quân đoàn trưởng.”

Không hiểu rõ lắm kết cấu bên trong Vinh Quang dong binh đoàn Tiểu Duy hàm hồ gật đầu, quân đoàn trưởng cái gì đại khái chính là cấp dưới chỉ nhánh tiểu đầu mục đi.

“Như các người đã thấy, vị mỹ nữ này tên Tiểu Duy, là một đạo tặc.”

Lời vừa ra khỏi miệng, mấy người họ cũng bắt đầu đánh giá nhau. Bốn nam nhân đứng đối diện, trừ bỏ Cathy đã thấy qua, Matthew tóc đỏ hoàn toàn không che giấu tâm tình của mình, trung ra vẻ mặt hứng thú. Albus vẫn cười đến ôn hòa cùng Von mặt lạnh không biểu cảm, trong lòng nghĩ gì hoàn toàn nhìn không ra.

Còn Tiểu Duy vỗ ba cái {giám định thuật} qua, xem xét một chút cấp bậc cùng chức nghiệp. Matthew là 52 cấp Thợ Săn, Albus là 54 cấp Mục Sư, Von là 51 cấp pháp sư, chức nghiệp phối hợp cũng không tệ lắm, chỉ là cấp bậc..... Quên đi, Tiểu Duy nhớ lại lúc về mặt Cathy khi nói tìm đồng đội khoảng 60 cấp. Mấy nơi cần đi đều là đánh quái cấp 30-50 cùng bản sao, cấp bậc mấy người này coi như là đủ, lúc trước nói tìm 60 cấp cũng chỉ là muốn cho chính mình nhiệm vụ nhanh chút chấm dứt, mà người đã đến, Tiểu Duy cũng không muốn nói gì nhiều.

“A, thì ra là thật a! Khi đội trưởng nói ta còn không tin đâu. Chắc chắn ~” Matthew tiến lại, cười hi hi nhìn Tiểu Duy, “Xinh đẹp như vậy làm sao có thể làm đạo tặc a? Là vì không có thiên phú mới chọn nghề nghiệp này sao?”

Tiểu Duy nhún vai, không trả lời, chọn chức nghiệp gì đều là do sở thích thôi a.

“Mỹ nữ hình như không thích nói chuyện tình yêu nha, “ Matthew vẫn là bộ dạng cười hi hi, đối với Tiểu Duy lạnh nhạt không quá để ý, “Người còn chưa nói vì sao chọn đạo tặc làm chức nghiệp a?”

Giương mắt nhìn Matthew, Tiểu Duy có chút không kiên nhẫn mở miệng: “Đại khái là vì giết người rất vui.”

“.....”

“>&#x\$Y♦t”♦♦♦ ầu, chợt nhớ tới mình hoàn thành rất nhiều nhiệm vụ, danh vọng không sai biệt lắm có thể thăng cấp, “Chờ tôi chút.”

Nói xong liền chạy đến chỗ nhiệm vụ nhân viên quản lý nơi đó xin thăng cấp, nhân viên quản lý tra xét một chút Tiểu Duy tiến độ nhiệm vụ, phát hiện cũng đủ thăng cấp nên sửa lại.

“Bây giờ là trung cấp Mạo Hiểm Giả .” Tiểu Duy lắc lắc mã hóa bài trên tay, cười nói.

“Nhanh như vậy? Xem ra lúc trước người đã làm nhiều nhiệm vụ a.”

“Àn, ban đầu cùng Claude bọn họ làm rất nhiều, Tây Bộ hoang dã nhiệm vụ, sau lại đi Yzer ha.”

“Cô đã làm xong nhiệm vụ ở động ma Yzer ha?” Chuyện này Cathy cũng không có nghe Claude nói qua, động ma vốn là mục tiêu kế tiếp của bọn họ, này không đợi đi đâu rồi, không ngờ đã bị cô gái nhỏ trước mắt làm xong.

“Là chúng ta.” Tiểu Duy chỉ vào Claude nói, nàng không biết chuyện này có cái gì đáng kinh ngạc như vậy , chỉ là đánh bản sao thôi mà, những người khác nếu muốn đi cũng tốt thôi, dù sao một lát nữa là đã có thể nảy sinh cái mới.

“Cathy, Tiểu Duy liền giao cho người, ta sắp tới sẽ rời để đồ, người hảo hảo chiếu cố nàng.” Claude nhìn hai người trầm mặc, mở miệng coi bỏ không khí xấu hổ, “Như vậy, Tiểu Duy, ta đi trước.”

Hướng về phía Claude gật gật đầu, Tiểu Duy đối với hành động Claude có chút khó hiểu. Mình cùng hắn không thân cũng chẳng quen, nhiều lắm xem như bằng hữu, nhưng là hiện tại này cấp bậc của cô chỉ có thể là chiếu cố người khác, làm gì đến phiên vị đội trưởng trước mắt a.

Từ lúc lần đầu nhìn thấy Cathy Tiểu Duy liền chụp {giám định thuật} lên hắn, 75 cấp Thánh Kỵ Sĩ. Cấp bậc bình thường, chức nghiệp không sai, Thánh Kỵ Sĩ cũng có chút quang thuộc tính, tuy rằng thương tổn giảm xuống một ít, nhưng là có chút BUFF không tệ, có thể đề cao thực lực toàn đoàn đội.

Vì thế, tổng kết, Claude chỉ do làm điều thừa. Được rồi, xem như cô gặp được người tốt, giúp người cũng là một niềm vui.

“Tiểu Duy là chức nghiệp gì?”

Cathy những lời này vừa hỏi xong, chỉ thấy thấy hoa mắt, mắt thấy Tiểu Duy giơ túi tiền của mình, bên tai nghe thấy tiếng chế nhạo của cô.

“Người cứ nói đi?”

“.....”

Cathy nhìn Tiểu Duy một thân quần áo rách nát, thầm nói, thật sự là có nữ tử lựa chọn làm đạo tặc a!

Chương 14: Xuất phát X Cướp quái

Khi nghe thấy câu trả lời của Tiểu duy thì tất cả đồng loạt nghĩ, cô gái này thật buồn hân! Cô ta làm sao có thể như thế nói ra những lời ấy với vẻ tự nhiên như vậy?

Trừ Matthew đang trợn mắt há hốc mồm ra, ba người còn lại vẫn duy trì biểu tình ban đầu, mà Tiểu Duy vòng tay liếc mắt khinh bỉ một cái, giống như đang nói chuyện này chẳng có gì đáng ngạc nhiên.

“Cô . . . cô đã giết bao nhiêu người rồi?” Matthew đầu lưỡi có điểm thắt, hần căn bản không có nghĩ tới một cô gái nhìn qua xinh đẹp nhu nhược cư nhiên. từng giết người?

Buông tay ra, Tiểu Duy không trả lời, bất quá muốn thật sự tính toán thì cô ở trong trò chơi giết người, chỉ sợ tên của nàng đã sớm hồng đến mức biến thành màu đen.

Matthew bị kích thích rất nặng, hần có thể hay không sai lầm rồi? Cô gái trước mắt không phải là một thiếu nữ nhu nhược kiêu hoa, mà là ma nữ giết người không chớp mắt? Tuy nói trong dong binh đoàn không phải không có giết vài người căn bản không tính đạo hạnh cao thâm, nhưng hần vẫn là không thể đem chuyện như vậy cùng một cô gái vô cùng xinh đẹp này liên lạc với cùng nhau.

“Xuất phát chưa?” Tiểu Duy không nhìn ánh mắt khác thường của Matthew, nhìn Cathy hỏi.

“Bây giờ?”

“Đúng vậy.”

“Người không cần chuẩn bị một chút sao, Tiểu Duy?” Cathy không thể không truy vấn một câu, chẳng lẽ cô nghĩ đi núi Riaz cùng về nhà giống nhau bình thường sao?

“Chuẩn bị cái gì?” Tiểu Duy khó hiểu nhìn Cathy hỏi, như thế nào hiện tại ngoại gia khó câu thông như vậy a? Vẫn là max level thoải mái nhất!

“Về địa hình núi Riaz, phân bố ma thú rồi các tư liệu khác” Cathy nhìn ánh mắt của Tiểu Duy cùng áp lực vô hình bức người từ trong không khí truyền đến, không tự giác đem câu nói kế tiếp nuốt vào trong bụng.

“Không cần tìm hiểu mấy thứ nhảm chán đó, mặc trang bị của các người, mang theo vũ khí của các người cùng được thủy xuất phát là được.”

“”

Cathy cảm thấy, lần đi núi Riaz làm nhiệm vụ này sẽ là nhiệm vụ cuối cùng của hần.

Kỳ thật hần đoán rất đúng một nửa, lần đi núi Riaz chính là những ngày bắt đầu tiến đến ngày tận thế bao gồm cả bốn người Cathy.

Mọi người đạt thành ын ý, hẹn gặp nhau tại ở Ma Pháp Sư nghiệp đoàn, cùng nhau truyền tống đến Tuyết Sơn. Tuyết Sơn nằm ở chân núi Riaz, xung quanh là biển, quanh năm rét lạnh giống như Bắc Cực ở địa cầu.

Bởi vậy, khi gặp nhau ở cửa Ma Pháp Sư nghiệp đoàn thì đám Cathy đối với quần áo của Tiểu Duy rất là nghi hoặc. Cô ta như thế nào lại không đổi quần áo? Bộ quần áo rách rưới kia sao có thể chống lạnh?

Bất quá, nhìn vẻ mặt của Tiểu Duy, mọi người nhất trí lựa chọn không nhìn, không đặt câu hỏi, không đề cập bất cứ điều gì, hết thảy thuận theo tự nhiên.

Mà Tiểu Duy thì nhìn bộ dạng mấy người kia trong lớp áo dày cộm, thâm nghĩ, mặc như vậy làm sao đánh quái? Thân thể sẽ không được linh hoạt. Pháp sư cùng Mục Sư còn dễ nói, đứng bất động thì có thể OK, nhưng kỵ sĩ làm sao bây giờ? Có thể kéo quái sao?

Tiểu Duy không tiếng động thờ dài, đi vào truyền tống, Cathy giao tiền xong, mấy người bọn họ liền từ đế đô truyền tống đến Tuyết Sơn. Vừa ra Truyền Tống Trận, từng trận gió lạnh liền thổi lại đây, hết thảy thổi vào trong quần áo Tiểu Duy, lập tức lạnh thấu xương.

Matthew ở một bên có chút hăng hái nhìn Tiểu Duy trên người có điểm phát run, trên mặt nở một nụ cười xấu xa xem cô một nữ nhân giả bộ cái gì cao ngạo a, có chuyện gì vẫn phải là tránh ở phía sau nam nhân, nhìn xem xem ai bảo lúc này không chịu chuẩn bị gì hết giờ thì lạnh chết cô!

Tiểu Duy nhất cũng biết trò chơi Caesar đại lục này làm rất thật, thân thể ngoài hiện thực có thể cảm nhận được khí hậu nơi này, nàng tự nhiên biết tới núi Riaz sẽ rất lạnh. Thò tay vào trong túi quần, Tiểu Duy lấy ra một lọ dược thủy, uống vào. Nháy mắt, cảm giác ấm áp tràn ngập trong thân thể, hoàn toàn

có thể chống đỡ rét lạnh trên núi.

Albus ánh mắt lóe sáng nhìn Tiểu Duyệt uống được thủy, trên mặt vẫn cười ôn nhu, đi tới, vỗ nhẹ chụp bả vai Tiểu Duyệt, hỏi: “Vừa mới uống gì thế?”

“Ấm bảo bối.” Thân thể ấm áp rồi, Tiểu Duyệt cũng cảm thấy rất thoải mái. Trên thực tế, lọ được cô uống tên là Ôn Dược, là dược thủy đặc chế chống đỡ cái lạnh, hiệu quả tựa như mùa đông mặc áo ấm giống nhau, vì thế mới gọi như vậy.

Ấm bảo bối? Là cái gì? Ở đây không chỉ có Albus nghĩ như vậy, ba người còn lại cũng như thế.

“Đi thôi.” Tiểu Duyệt nói xong, dẫn đầu đi ra truyền tống trận.

Lúc này, trên trời đang có tuyết rơi nên rất khó nhìn đường, tuyết đọng trên đường cao quá mắt cá chân. Mấy người bọn họ đi bước cao bước thấp tiến về phía trước, gió rất to, không ai muốn nói chuyện, nhưng bọn họ không tự giác đều oán thăm trong lòng ‘CMN! Thời tiết thế nào không phải đòi mạng sao? Vì sao nhất định phải đi làm nhiệm vụ?’

Cathy là do Claude phân phó nên không dám chậm trễ, nhưng cũng buồn bực cô gái này vì sao lại cố chấp như thế cố, thậm chí ngay cả tư liệu cũng không thu thập, khur khur cố chấp xông về phía trước.

Mà Tiểu Duyệt cũng đang vì nhóm người cấp bậc không đủ nên không có tọa kỵ mà khó chịu. Muốn đi trên tuyết phải cưỡi đặc thù tọa kỵ, Tiểu Duyệt chắc chắn trừ Cathy ra, ba người kia xác định là không có, bởi vì bọn họ đều chưa đạt cấp bậc có thể cưỡi——60 cấp. Coi như mình cùng Cathy một người mang theo một, vậy cũng còn sẽ có một người còn lại, không có tọa kỵ mà rơi lại phía sau.

Bất đắc dĩ nhìn bầu trời bao la đầy tuyết rơi, lấy loại tốc độ này, mất bao lâu cô có thể làm xong tất cả nhiệm vụ a.

Albus cùng Von đều là pháp hệ chức nghiệp, thể lực tự nhiên không bằng Cathy, đi một lát liền có chút mỏi mệt, lại ngại đề xuất nghỉ ngơi. Dù sao, cô gái duy nhất trong đội đang đi dẫn đầu, hơn nữa không một chút dấu hiệu muốn nghỉ ngơi.

Khẽ thở dài, Albus nhận mệnh đi theo. Lại nói tiếp, cô gái tên là Tiểu Duyệt này ngoại hình rất đẹp, ít nhất hần từ trước đến nay chưa thấy qua cô gái nào đẹp như vậy, cô khi cười giống như trăm hoa đua nở, có lẽ, toàn bộ Caesar đại lục không có ai có thể đẹp hơn cô. Albus suy nghĩ miên man, ánh mắt không tự giác nhìn về phía Tiểu Duyệt, kinh ngạc phát hiện trên người cô cứ nhiên không có một chút tuyết đọng!

Lúc này rõ ràng tuyết rơi rất nhiều, tuyết rơi khắp bầu trời, tại sao trên người của cô một chút tuyết đọng cũng không có?

Nghi hoặc lại có chút khiếp sợ Albus quay đầu nhìn về phía Von, nhìn thấy trong mắt Von cũng hiện lên nghi hoặc cùng ngạc nhiên giống hần. Xoay đầu lại cùng hần đối diện Von nhẹ nhàng lắc đầu, tỏ vẻ hần cũng không biết là sao lại thế này.

“Đội trưởng!” Matthew đang cùng Cathy sóng vai, nhẹ giọng nói: “Xem ra tiểu mỹ nữ này không đơn giản.”

Nhìn bóng dáng mảnh mai đi phía trước, Cathy nhìn Tiểu Duyệt lộ ra cổ tay trắng nõn, da thịt trắng nõn làm cho hần có cảm giác chỉ cần nhẹ nhàng nắm lấy thì xương cốt sẽ lập tức gãy đi, rõ ràng là nhìn nhu nhược như vậy, vì sao lại có thể quật cường và mạnh mẽ như thế.

Cathy biết mỹ mạo của Tiểu Duyệt trên thế giới này ý nghĩa như thế nào, hoặc là nàng có gia thế cường đại, hoặc là nàng có sức mạnh khiến người ta sợ hãi, nếu không cô gái này chỉ thể trở thành đồ chơi đắm quý tộc. Nhưng bây giờ xem ra, nàng quyết định không giống loại thứ hai, như vậy cũng chỉ có thể là loại thứ nhất.

Claude điện hạ. Cathy không tự giác nghĩ tới vương tử điện hạ của mình, có lẽ thật là đúng như mình nghĩ.

Mà trên thực tế, sở dĩ tuyết rơi không có đọng ở trên người Tiểu Duyệt là do cô dùng một Thánh Quang Khiên, đây là kỹ năng của Mục Sư. Nếu Albus có thể đến gần một chút thì . . . , hần sẽ phát hiện điểm này. Tiểu Duyệt biết trò chơi rất thật, từ trước cũng đã bị thua thiệt, bởi vì cảm giác quá mức chân thật nên nếu tuyết rơi vào người thì cả người đều sẽ có cảm giác ẩm ướt, ẩm ướt lạnh lạnh rất khó chịu, vì thế cô mới tạo ra lá chắn cho mình, dù sao đa số ngoạn gia cũng sẽ không đi lưu ý ai cho người thượng lá chắn, bởi vậy Tiểu Duyệt rất yên tâm.

Đoàn người đi đến giữa sườn núi, Tiểu Duyệt tìm được một sơn động, bởi vì gió và tuyết phía trước mạnh hơn rất nhiều nên mấy người tiến vào trong sơn động.

Tiểu Duyệt đối sơn động này rất quen thuộc, trước đây khi nhiệm vụ này đã ở nơi này, nàng còn nhớ rõ sâu trong sơn động có cây sài khô, có thể lấy đốt lửa trại sưởi ấm. Kêu Von gọi ra một cái Lò Điện Cầu, chiếu sáng sơn động, Tiểu Duyệt tiêu sái đi sâu vào sơn động, quả nhiên ở trong góc có mấy cái nhánh cây khô.

“Xem ra vận khí chúng ta cũng không tệ lắm.” Matthew nhìn thấy mấy cành cây khô rất cao hứng, chủ động đem chúng gom lại thành đống, ý bảo Von tạo một tia chớp, nháy mắt lửa đã đốt xong, hơi ấm tỏa lên người bọn họ, đồng thời cũng chiếu sáng toàn bộ sơn động.

“Chúng ta phải ở chỗ này chờ tới khi bên ngoài tuyết ngừng rơi rồi đi sao?” Albus nhìn Cathy hỏi, trong lòng bọn họ, Cathy mới là chân chính người lãnh đạo đội ngũ này.

“Không, chỉ là ở trong này giảng mọi người một chút nhiệm vụ này làm như thế nào. Các người trước đây có ai đã làm không?” Không đợi Cathy nói, Tiểu Duyệt liền trả lời.

Nhiệm vụ này bọn họ trước đây căn bản không có khả năng làm, bởi vì nếu bọn họ làm, hôm nay liền không tới phiên Tiểu Duyệt đến đây.

Nhìn mấy người kia lắc đầu, Tiểu Duyệt thầm thở dài, những người này không làm nhiệm vụ, vậy bọn họ là thế nào lên tới cấp bậc hiện tại? Chẳng lẽ nói đều dựa vào đánh quái mà ra? Nếu quả thật là như vậy, bọn họ đúng là vô địch.

“Được rồi, vậy thì thật là tôi giảng qua. Nhiệm vụ thăm dò núi Riaz này trên thực tế muốn đi.”

“A a a a ! ! !”

Tiểu Duyệt trong lời còn chưa nói hết, ngoài động truyền đến một tiếng gào thê lương. Năm người đều rất ấn ý, lập tức dập tắt lửa trại, từ từ đi ra ngoài cửa động. Bên ngoài động tiếng chân âm âm rành mạch truyền tới, bốn người kia hoàn toàn không cố kỵ lập tức đi lên phía trước Tiểu Duyệt, trong lòng không thể không cảm thán một câu nữ nhân này thật sự thực buur hân a, sau đó lại theo sau.

Khi đi ra cửa động khẩu, bọn họ thấy một Bạo Phong Tuyết Gấu rất lớn đang ở đuôi theo một Mạo Hiểm Giả. Tuy rằng Bạo Phong Tuyết rất lớn nhưng cũng biết Mạo Hiểm Giả kia đã muốn ngã trên tuyết như tuyết cầu lăn vòng quanh dưới sườn núi.

Cathy thấy thế rút kiếm tiến lên, lại bị Tiểu Duyệt đứng phía trước ngăn lại.

“Ngươi định làm gì?” Tiểu Duyệt khó hiểu nhìn Cathy hỏi.

“Cứu người a!”

Cathy nói xong không để ý Tiểu Duyệt phản đối chạy tới, theo sau là Matthew, Albus cùng Von cũng đi theo đi qua, vài chiêu đánh chết này chỉ Bạo Phong Tuyết Gấu, mà người kia lúc này vừa vịn đầm đầu vào thân cây phía trước, nằm trong tuyết không đứng lên.

Tiểu Duyệt tức giận đi tới, hai tay chống nạnh chỉ vào bốn người kia, lớn tiếng nói:

“Ta nói các ngươi như thế nào lại đi cướp quái a?”

Bốn người đều là sừng sốt, cướp quái? Cứu người làm sao lại thành cướp quái?

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Cứu người X Kết thù

Đối với hành động của mấy người này, Tiểu Duyệt không hiểu, mà đồng dạng, đối với hành động của Tiểu Duyệt, bọn họ cũng không hiểu.

Tiểu Duyệt nghĩ, mấy đại nam nhân này như thế nào lại vô si đi thương quái a?

Những người kia nghĩ, nữ nhân này như thế nào lại tàn nhẫn thấy chết mà không cứu a?

Vì thế, phe phái xuất hiện.

Tiểu Duyệt bất động thanh sắc nhìn mấy người kia đem nam nhân đầm đầu vào thân cây khô mà hôn mê chuyển vào trong sơn động, Albus còn vì hấn phóng Thánh Liệu Thuật, chỉ là nam nhân đó vẫn không có dấu hiệu thanh tỉnh.

Liếc mắt nhìn, không hiểu nổi mấy đại nam nhân này tính tình như thế nào lại như thánh mẫu, người ta đang hảo hảo đánh quái, chỉ là đánh không cẩn thận mà thôi. Hơn nữa đây là một trò chơi a! Cho dù bỏ mạng thì trở về sống lại không phải không tốt, này quái cũng sẽ không thù thì a! Bọn họ thật là lè mè!

Bên ngoài tuyết vẫn rơi nhiều như cũ là, rõ ràng là ban ngày, lại giờ tay lên cũng không thấy được năm ngón. Tiểu Duyệt đứng ở cửa động nhìn tuyết rơi bên ngoài, quay đầu lại nhìn mấy người . . . kia đang ngồi cạnh lửa trại, bọn họ sẽ không phải là muốn đợi tuyết ngừng mới chịu đi chứ?

“Hắn không có việc gì chứ?” Mắt nhìn người nọ, Tiểu Duyệt ôn hoà hỏi.

“Không biết nữa.” Albus nói với giọng có một chút sầu lo.

“Nha, tình đây là khẳng định không có việc gì.” Tuy rằng trong trò chơi có trạng thái hôn mê, nhưng này cũng chỉ là khi đánh boss mới xuất hiện vì đó là kỹ năng của boss, không có nghe nói đầm đầu vào cây còn có thể hôn mê lâu như vậy .

Albus khó hiểu nhìn Tiểu Duyệt, cô làm sao mà biết tình đây sẽ không sao?

“Chúng ta lên đường đi, Mục Sư cho mỗi người một lá chắn là được.” Tựa vào trên vách đá sơn động, Tiểu Duyệt lơ đãng nói, lại đổi lấy ánh mắt kinh

ngạc những người kia.

Albus trên mặt rất rõ ràng hiện ra biểu tình kinh ngạc, Von vẫn như cũ làm mặt lạnh nhưng ánh mắt lại để lộ một tia khiếm trách, Matthew cười nhìn Cathy, nụ cười kia giống như đang nói ta đã sớm biết sẽ là như vậy.

Cathy đứng lên, vài bước đi đến trước người Tiểu Duyệt, cúi đầu nhìn cô gái cao không đến ngực hân, hỏi: “Tiểu Duyệt, có thể hay không nói cho tôi biết, cô vì sao không muốn cứu người này?”

“Bởi vì ta không thánh mẫu a.” Tiểu Duyệt nói thật, “Huống hồ hân lại không bị làm sao, không cần thiết phải đợi cho tới khi hân tỉnh dậy.”

“Tôi nghĩ cô hân là biết điều này, Tiểu Duyệt.” Cathy biểu tình cực kỳ nghiêm túc, giống như Tiểu Duyệt chạm đến chỗ ngứa của hân “Quang Minh thần ban cho chúng ta sinh mệnh, chúng ta phải quý trọng tính mạng của mình đồng thời, cũng phải quý trọng những người khác, giải cứu người khác là sứ mệnh Quang Minh thần giao cho những người có năng lực như chúng ta.”

Tiểu Duyệt tròn mắt há mồm nghe Cathy nói xong những lời này, “Cathy, người nói chuyện giống hệt NPC.”

Cathy nhú mày, NPC? Đó là cái gì?

“Tiểu Duyệt, là chức nghiệp thần thánh Mục Sư, tôi cũng vậy hi vọng cô có thể đợi cho vị này tỉnh lại rồi chúng ta sẽ tiếp tục làm nhiệm vụ.” Albus trên trán đã tràn đầy tức giận, hân mặc dù không có nghe rõ Tiểu Duyệt vừa mới nói gì đó, nhưng nhìn vẻ mặt của cô cũng biết người này không có một chút đồng tình thương hại chi tâm!

Được rồi, Tiểu Duyệt tự nhận mình sai lác đầu, đi đến một góc sáng sủa trong sơn động ngồi xuống, trong lòng suy nghĩ cô lần này lại cùng một đám ngu ngốc tổ đội rồi! Cái gì Vinh Quang dong binh đoàn, đều là một đám thánh mẫu ngốc từ!

“Tùy các người.” Nói xong những lời này, nàng phải dựa vào vách đá, nhắm mắt dưỡng thần.

Lửa trại phát ra âm ùng ba tiếng vang, trong sơn động trừ bỏ tiếng hít thở cùng tiếng gió gào thét ngoài động, còn lại chỉ có trầm mặc.

Không biết qua bao lâu, khi tất cả mọi người lâm vào buồn ngủ thì nam nhân kia hôn mê rất cực có phản ứng. Hân đầu tiên là rên rỉ một tiếng, mở mắt hoảng hốt nhìn người trước mắt, mà A Bỉ Tư cùng Cathy đã sớm đi tới, quan tâm hỏi han đối phương có làm sao không.

Nam nhân kia sững sốt, tiện đà cười nói mình không có chuyện gì, rất nhanh nam nhân kia đối những người cứu hân nói cảm ơn, rất nhanh đã đến trình độ xưng huynh gọi đệ.

“Cathy ca, hôm nay thật sự là cảm ơn người xuất thủ cứu giúp, bằng không tiểu đệ này mạng nhỏ nhất định sẽ chôn vùi trên Tuyết Sơn.” Nam nhân nói còn tiết ra vài giọt nước mắt, nhất thời giành chiếm được đồng tình của Albus.

“Đừng nói như vậy, cứu người là việc chúng ta nên làm.” Không chờ Cathy nói, Albus đã đi lên, vỗ bả vai nam nhân, an ủi.

“Vậy các người có thể dẫn ta đi ra khỏi Tuyết Sơn không? Ta đã tìm rất nhiều ngày mà vẫn không tìm được đường xuống núi.” Nam nhân mượn cơ hội yêu cầu.

“Đương nhiên không thành vấn đề.” Albus vỗ bộ ngực cam đoan, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, chợt dạ nhìn về phía Tiểu Duyệt chỗ, nói: “Chúng ta là tới làm nhiệm vụ, người có thể cùng chúng ta làm, nhiệm vụ chấm dứt có thể mang người đi ra ngoài.”

“Tốt quá! Cảm ơn huynh, Albus!” Nam nhân cười lớn, đứng lên đưa tay về phía lửa trại, nhận bánh mì khô từ Matthew, bắt đầu ăn.

“Matthew ca, các người đến nơi đây là làm nhiệm vụ gì.”

Nam nhân lời nói còn chưa nói hết, miếng bánh mì cũng chưa nuốt xuống, phần bánh mì còn lại trong tay ngay khi ngẩng đầu nhìn thấy thiếu nữ trong góc sáng sủa kia nháy mắt rơi trên mặt đất. Tay vội vàng lau nước miếng bên miệng, nam nhân vội vã đối vị đội trưởng là Cathy nói.

“Cathy ca, đó là nữ nhân của huynh?”

“Ách, không, nàng là.” Cathy lời còn chưa nói hết, lại bị nam nhân kia cắt đứt.

“Cathy ca, ta ra một trăm kim tệ, muốn người đàn bà kia.”

“.”

Ở đây tất cả mọi người không ngờ nam nhân vừa được bọn họ cứu sẽ nói như vậy, trong khoảng thời gian ngắn tất cả đều sững sờ tại chỗ.

Nam nhân cho là bọn họ ngại ít tiền, lại mở miệng nói: “Một ngàn kim tệ! Cathy ca, thúc thúc của ta là Zor Thel · Lane · McGonagall! Tin ta, sẽ không trả thiếu tiền cho người! Một đồng cũng không thiếu!”

Nguyên bản Tiểu Duyệt đang co chân ngồi ở góc sáng sủa, nghe thấy những lời này thời điểm, ngẩng đầu nhìn lên, đập vào mi mắt đó là khuôn mặt tươi cười đáng khinh nam nhân kia. Mà nam nhân khi nhìn thấy mặt Tiểu Duyệt, hưng phấn đến phát run, hân nhanh chóng cởi bỏ áo, vừa đi về phía Tiểu Duyệt

bên này đi vừa thò tay vào quần định lấy *** ra, cười dâm đãng nhìn Tiểu Duyệt nói:

“Tiểu bảo bối, ngươi yên tâm, ca ca lập tức cho ngươi dục tiên dục tử.”

Tiểu Duyệt tức giận đến toàn thân phát run, cảm thán trò chơi này thật là càng làm càng thật, nhưng là cũng càng ngày càng ghê tởm, như thế nào ngay cả loại này động tác cũng được phép xuất hiện? Không hảo hảo giáo huấn một chút này đồ bỏ đi tra nam trước mắt, quả thực là vũ nhục mình!

Lạnh lùng nở nụ cười, Tiểu Duyệt đứng lên, phui bụi trên người ra, nhìn nam nhân kia đang vội vàng xông lại.

Nhấc chân đá một cước vào lão nhị không hề phòng bị, tính chuẩn, tuyệt không sai lệch, một cước lực đạo mười phần, nhất thời làm cho nam nhân kia bay sang một bên son động, oanh một tiếng vào ngà trên vách tường.

Nam nhân nhất thời đau ngất đi, tư thế còn duy trì tư thế bảo vệ lão Nhị, nói bao nhiêu khó coi có bao nhiêu khó coi.

“Thật sự là tra nam?” Tiểu Duyệt gắt một tiếng.

Cathy bốn người tuy rằng bất mãn hành động của nam nhân kia, nhưng không nghĩ Tiểu Duyệt lại buru hân đến loại trình độ này, một cước liền đá vào bộ phận yếu nhất của nam nhân, thật sự là.

Quá độc ác.

Bởi vậy, khi tiểu duyet đi tới, bốn người kia không tự giác lui về sau một bước.

Tiểu Duyệt đi đến chỗ tra nam ngã xuống, một cước dẫm nát lên ngực hắn, khiến hắn đau đớn tỉnh lại.

Nam nhân ho hai tiếng, mở hai mắt ra, thấy Tiểu Duyệt cư cao lâm hạ nhìn mình chằm chằm, không để ý thương thế, lớn tiếng quát to.

“Ngươi đồ tiện nhân! Ta xem trọng ngươi là phúc khí của ngươi! Dám đánh ta ngươi là không muốn sống sao?”

Hắn nói một câu, Tiểu Duyệt lực đạo dưới chân liền tăng thêm một phần, nam nhân không biết tốt xấu tiếp tục gào lên.

“Ta là Authur Wright · Vilander · McGonagall! Ngươi dám động ta thúc thúc ta sẽ không bỏ qua ngươi!”

Tiểu Duyệt hí mắt nhìn nam nhân dưới chân, giận quá hóa cười, lại là một cước đá vào bụng vị Authur Wright thiếu gia. Nam nhân bị đá quỵ trên mặt đất không ngừng nôn khan, chất lỏng màu vàng không ngừng chảy ra từ trong miệng, nhìn qua rất ghê tởm.

“Tiểu Duyệt, đừng đánh.” Cathy thật sự nhìn không được, tiến lại ngăn cản, “Thúc thúc của hắn đúng là một nhân vật lớn, tốt nhất không nên chọc.”

Nghe xong lời này, Tiểu Duyệt giận lại càng giận. Xem ra mấy người này là ở trong hiện thực nhận thức a, bất quá là cái trò chơi mà thôi, Lão Từ thích làm sao đánh như thế nào liền đánh, cho dù đánh ngươi đến lúc đó trong hiện thực các ngươi có thể tìm được ai? Nếu ở trong trò chơi tìm phiền toái, đến một đánh hai cái, đến hai đánh cả đám!

Nhìn cái kia tra nam một cái tên gì vừa thối vừa dài, không đánh hắn tuyệt đối thực xin lỗi nhân dân cả nước!

“Tra nam! Bọn hèn nhất! Đồ biến chất trong xã hội!”

Tiểu Duyệt chỉ vào mũi nam nhân mắng, lambộ vừa muốn đi qua đá hắn, nàng thật sự là tức giận quá mà, cho tới bây giờ không có ai dám vũ nhục như thế với cô mà cũng không có đứa con gái nào có thể chịu được chuyện như vậy phát sinh ở trên người mình! Nếu không phải tình huống hiện tại cô không thể tìm GM, cô đã sớm yêu cầu phong số (ban nick đó) tên tra nam kia!

Cathy từ phía sau đuổi theo Tiểu Duyệt, một tay giữ cô lại nàng, lại kinh ngạc cô gái này thân thể mảnh khảnh như vậy làm sao khỏe như thế? Có thể lập tức đem vị Authur Wright thiếu gia đập bay ra ngoài. Cathy kéo Tiểu Duyệt sang một bên, bên kia Albus chạy nhanh đi qua cấp Authur Wright thiếu gia bị thương lên cái sơ cấp Thánh Liệu Thuật, tuy rằng hắn cũng không quen nhìn hành vi vị thiếu gia này, nhưng lại biết rõ McGonagall gia tộc vị tộc trưởng kia đại nhân là cực đoan bao che khuyết điểm, nếu để cho hắn biết chuyện này, hậu quả. Không thể tưởng tượng nổi.

“Tiểu Duyệt, đủ, hắn cũng chưa xúc phạm tới ngươi mà.” Cathy nhìn thoáng qua bên kia Authur Wright được Albuschữa thương, trong lòng thoáng nhẹ nhàng thở ra, an ủi Tiểu Duyệt.

“Ta xem các ngươi mới là đủ! Cái loại này đồ bỏ đi có cái gì đáng để cho các ngươi e ngại như vậy? Thúc thúc hắn là quốc gia nguyên thủ hay là Tổng Thống? ! !”

“Ngươi đừng kích động, ta biết ngươi rất tức giận, bất quá chuyện này cần bàn bạc kỹ hơn.”

“Chờ các ngươi bàn bạc kỹ xong, phòng chừng vừa cái màng trinh của ta đã hiến cho này đồ bỏ đi tra nam này rồi!”

Tiểu Duyệt tức giận nói bừa, tức giận đứng ở cửa thềm, chờ làm xong nhiệm vụ cô sẽ lập tức rời khỏi cái già Vinh Quang dong binh đoàn này! Phương diện này làm gì có nam nhân nào không hiểu, lật ngược phải trái, bắt nạt kẻ yếu, đồ không biết tốt xấu!

Chương 16: Đồng hành X Gấu Tuyết

Nói đến gia tộc McGonagall, toàn bộ Tất Phi Lạp Tư có thể nói không người không biết, không người không hiểu, bởi vì, gia tộc McGonagall là gia tộc nhà bảo chế thuốc lớn nhất ở Tất Phi Lạp Tư đế quốc, vị tộc trưởng Zor Thel · Lane · McGonagall lại là chủ tịch cao cấp nhà bảo chế thuốc nghiệp đoàn, thực lực gần với được tề đại sư. Cũng bởi vì thế lực gia tộc hần, trên cơ bản toàn bộ đế đô đại bộ phận nhà bảo chế thuốc đều bị khống chế ... trong tay gia tộc này, gia tộc McGonagall nếu dậm chân một cái, ngay cả quốc vương bệ hạ cũng phải cân nhắc ba phần.

Một lọ dược nhìn như đơn giản lại rất có thể thay đổi một đoàn đội thậm chí là một quốc gia vận mệnh!

Trong quá trình chiến đấu nếu có được một lọ dược tề hiệu lực thích đáng, như vậy kết quả của cuộc chiến đấu này tuyệt đối phi thường rõ ràng. Nếu ở đúng thời điểm sử dụng đúng một lọ dược tề, có thể đạt tới hiệu quả rất lớn, nhất là đối với Ma Pháp Sư mà nói, một lọ dược tề hiệu quả có thể làm cho bọn họ trong chớp mắt ở trình độ sơ cấp Ma Pháp Sư có thể phóng thích trung cấp năng lực ma pháp, loại sức quyền rũ đến từ dược tề này bất luận kẻ nào đều không thể cưỡng lại.

Mà đối với nhà bảo chế thuốc nghiệp đoàn mà nói phải có lượng lớn dược phẩm thương nghiệp duy trì cung ứng, mà ở Tất Phi Lạp Tư, đó chính là gia tộc McGonagall. Bọn họ không chỉ có được nhà bảo chế thuốc xuất sắc, mà còn có lượng tiền tài khổng lồ nhờ vào việc buôn bán nguyên vật liệu, điều này cũng điện định địa vị gia tộc này ở Tất Phi Lạp Tư, từng có vị Quốc Vương, Vương Hậu là người của gia tộc này, sau cũng có Quốc Vương thú nữ nhi gia tộc này làm phi. Mặc dù biết không thể để họ quá cường đại, nhưng là không có cách nào.

Đương nhiên, ai cũng đều biết rõ đặc tính tộc trưởng McGonagall gia tộc thì kết cục—— rất có thể, thế lực của người hoặc đoàn đội của người hoặc gia tộc của người sẽ bị nhà bảo chế thuốc nghiệp đoàn cự chi môn ngoại!

Tộc trưởng đương nhiệm Zor Thel · Lane · McGonagall dưới trướng có hai đứa con trai, mà cái kia đồ bỏ đi tra nam Authur Wright · Vilander · McGonagall là con trai của em trai ruột tộc trưởng, em trai của hần năm ngoài bị bệnh qua đời, chỉ để lại như vậy một đứa con, McGonagall tộc trưởng tự nhiên đối này cháu ruột thịt như con mình, đương nhiên, đây cũng là một trong những lý do khiến Authur Wright ở đế đô không sợ trời không sợ đất.

Vấn đề là, McGonagall tộc trưởng cũng biết đứa nhỏ này ý thế hiếp người, ở đế đô chuyện cường bạo dân nữ đã xảy ra vài lần, còn có một lần thiếu chút nữa gây ra mạng người, McGonagall tộc trưởng thế này mới hạ lệnh cấm Authur Wright ra ngoài, ai biết, hần cư nhiên tìm hộ vệ chạy tới núi Riaz! Đây rõ ràng là muốn chết!

Lúc này McGonagall tộc trưởng đang ngồi ở trước bàn, nghe con trai trướng hướng chính mình báo cáo chuyện cháu mình, tức giận đến cả người phát run.

“Phụ thân, chúng ta có cần nghĩ cách cứu viện Authur Wright không?” Con trai lớn của McGonagall tộc trưởng – Carl · Band · McGonagall nhìn phụ thân của mình, tuy cũng đang tức giận vì vị đường đệ hay kiếm chuyện, nhưng dù sao cũng cùng huyết thống, nói không lo lắng cũng là giả.

“Không cần!” McGonagall tộc trưởng tức giận rống to, “Đề cho hần chết ở bên ngoài cho khuất mắt!”

Nói xong, bước đi ra ngoài, đóng sầm cửa lại. Đáng thương thay cho ván cửa bị xài làm nơi trút giận.

Carl biết tính cách phụ thân, tuy ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng vẫn là lo lắng cho đường đệ mình luôn biết cách khiến người khác lo lắng. Nghĩ thế, Carl gọi hộ vệ, chuẩn bị xuất phát đi núi Riaz, tìm đường đệ về.

Mà núi Riaz bên này, không khí vô cùng quỷ dị.

Tuy bên ngoài tuyết vẫn còn đang rơi, nhưng gió đã nhỏ rất nhiều, Tiểu Duy tức giận đi ở phía trước không thèm để ý xem những người đằng sau có theo kịp hay không. Von luôn luôn lãnh mạt lại không biết vì sao theo sát phía sau cô, cách đó không xa là Matthew cùng Cathy sóng vai đi tới, mà sau cùng đội ngũ là vị Authur Wright thiếu gia cùng Albus.

Tiểu Duy sờ đi không cười toạ kỵ của mình đi, là có quan hệ với bạn Von đang phía sau. Lúc Tiểu Duy tức giận đến thoát khỏi tay Cathy định rời đi thì tất cả mọi người không nghĩ tới người luôn luôn trầm mặc ít lời là Von mở miệng nói.

Hần nói: “Cô nói đúng.”

Sau đó, tất cả đều trầm mặc.

Cathy bắt đầu dĩ cười khỏ, hần sao lại có thể không biết Tiểu Duy nói đúng. Nhưng thúc thúc của vị thiếu gia trước mắt này thật sự không phải là người bọn họ có thể đắc tội, huống chi đệ ngũ quân đoàn quân đoàn trưởng dong binh đoàn lại là đường ca của Authur Wright. Hần và Albus cũng chỉ là trước ổn định người này chờ khi trở lại đế đô sau liền đem hần giao cho của đường ca hần xử trí, dù sao Cathy cũng biết tính tình của Carl, hần sẽ không nương tay. Huống chi, lúc ấy cho dù Tiểu Duy không tự mình ra tay, bọn họ cũng sẽ không để cô gái này ở trước mắt mình gặp chuyện không may.

Được rồi, Tiểu Duy thừa nhận không phải tất cả đám người này đều đáng giận, ít nhất trong dong binh đoàn này còn có một người hiểu chuyện ở, tuy rằng người kia luôn làm mặt lạnh, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng cách nhìn của Tiểu Duy đối với hắn.

Sở dĩ vừa rồi Tiểu Duy không trực tiếp giết cái kia tra nam cũng là bởi vì cô đang làm nhiệm vụ, là một nhiệm vụ chính tuyến, nếu trong đội ngũ xuất hiện PK quyết đấu linh tinh dẫn đến tử vong thì.., nhiệm vụ sẽ bị coi là thất bại, nhưng đây không phải nguyên nhân chính, bởi vì nếu làm lại nhiệm vụ lần thứ hai thì độ khó khăn sẽ gia tăng. Mà Tiểu Duy thì cô thà chết cũng không muốn chậm trễ thời gian làm nhiệm vụ, huống chi nhìn thái độ của đồng đội nhóm mình, một khi nào loạn có người chết là việc không thể tránh được.

Nhiệm vụ thăm dò núi Riaz này trên thực tế cũng không khó, chính là lộ trình hơi dài một chút. Cần đến núi Riaz tìm bốn con Bạo Phong Tuyết Gấu bị ma hóa, giết chết chúng, lấy bốn ma hạch bị ô nhiễm là được rồi. Mà bốn con Bạo Phong Tuyết Gấu bị ma hóa vị trí phân bố ở bốn góc riêng ở núi Riaz, cho nên trên thực tế nhiệm vụ này không khó, nhưng chính là làm rất phiền toái.

Tuy phiền toái, nhưng Tiểu Duy rất thích tới nơi này.

Bởi vì khi đi tìm Bạo Phong Tuyết Gấu bị ma hóa tùy thời có thể có cơ hội gặp được Tuyết Liên Sơn, loại dược liệu cao cấp chỉ có thể ngộ mà không thể cầu nếu có thể nhìn thấy thì. Tiểu Duy trong lòng lặng lại. Phải biết rằng, Tuyết Liên Sơn là một trong các thành phần chính để chế tạo anh dũng được tề cùng với các loại thần thánh chúc phúc được tề.

Kỳ thật Tiểu Duy không hi vọng cùng cả dong binh đoàn này là địch, nhưng là cái kia tra nam theo ở phía sau cô đã nhớ kỹ, chờ thoát ly dong binh đoàn này, cô nhất định phải đem tên kia chém hạ mấy cấp! Trộm cho tới khi ngân hàng hắn trống trơn, giết hắn đến khi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, từ nay về sau san hào không ngoạn! Nữ tử báo thù, mười năm không muộn. Huống chi, cô cần bản không cần chờ mười năm, giết hắn, chỉ là tiện tay mà thôi.

Trước kia Tiểu Duy thường xuyên đến vùng núi này, đương nhiên là vì Tuyết Liên Sơn, tuy bây giờ trong hắc động giới chỉ của cô có bốn đóa Tuyết Liên Sơn, nhưng cơ hội như thế này Tiểu Duy làm sao có thể buông tha, với lại ở phương diện này nhu cầu của cô chưa khi nào được thỏa mãn.

Dựa theo lộ tuyến trong trí nhớ, Tiểu Duy tìm được rồi Bạo Phong Tuyết Gấu ma hóa đầu tiên, nhưng nó đơn. cùng một đám Bạo Phong Tuyết Gấu cùng một chỗ. Tiểu Duy biết Bạo Phong Tuyết Gấu là ma thú chủ động công kích, nếu đánh một cái, tất cả cừu hận đều sẽ bị kéo qua.

Bọn họ ẩn thân ở sau một tảng đá lớn, sắc mặt tất cả đều rất ngưng trọng.

“Cathy ca, ta thấy hay là thôi đi, nhiều ma thú như vậy, chúng ta đánh không lại.” Vị Authur Wright thiếu gia nhìn một nhóm Bạo Phong Tuyết Gấu bấp chần lền run lên, mồ hôi lạnh ứa ra, chân lui ra phía sau.

“Đồ hèn nhát.” Tiểu Duy cười lạnh.

“Cô nói ai?!”

“Như thế nào? Người bị đánh chưa đủ?”

Authur Wright khi nghe thấy những lời này trên mặt rõ ràng toát ra thần sắc e ngại, tuy rằng lúc trước bị thương được Albus dùng thánh liệu thuật trị, nhưng bóng ma ấy cũng lưu tại trong lòng hắn.

“Làm sao bây giờ?” Matthew mang trên mặt nở nụ cười nghiền ngẫm, mắt nhìn Tiểu Duy, tiện đà chuyển hướng Cathy hỏi.

Cathy trầm mặc một hồi, ánh mắt lóe sáng nhìn chằm chằm đám ma thú kia, trầm giọng nói: “Chỉ có thể lao ra toàn bộ giết.”

“Xuy.” Tiểu Duy nhin không được cười lạnh lộ ra vài ý xem thường trình độ.

“Cô” Authur Wright dưới cái trừng mắt tức giận của Tiểu Duy đem lời phía sau muốn nói ra nuốt vào bụng “Cô có tư cách gì mà chê cười người khác?!”

Tiểu Duy không trả lời hắn, hỏi: “Thợ săn có kỹ năng Tòa Hồn chưa?”

Matthew sững sờ một chút, kỹ năng này hắn vừa mới học trước khi đi núi Riaz, cô gái này cư nhiên liền hỏi tới, rất thú vị.

Nghĩ thế, Matthew gật đầu. Tiểu Duy lộ ra một nụ cười vừa lòng, từ trong túi quần lấy ra một lọ dược thủy, đưa tới.

“Đem cái này bôi lên tiền của người.”

“Đây là cái gì.” Matthew trong lời nói còn chưa nói hết, đã bị lọ dược tề làm sợ ngây người.

Đó là một lọ Ân Hình dược, nếu Matthew nhớ không lầm, Ân Hình dược chỉ có dược tề đại sư mới có thể chế tạo ra đến dược tề cao cấp, cô gái này tại sao có thể có loại dược tề này? Hơn nữa còn là tùy thân mang theo?

”Bôi xong rồi thì lát nữa người dùng Tòa Hồn với con gấu có tròng mắt màu đen, kéo quái lại đây, bắt quá phải nhớ phải là đứng ở khoảng cách xa nhất.” Dặn dò xong, Tiểu Duy nhìn xung quanh một chút, bên cạnh có một đồng không khá lớn, hơn nữa ở phía sau đồi tuyết, vị trí không sai.

“Thợ săn đem quái lại đây, kỵ sĩ dẫn quái ra sau đồi tuyết.” Tiểu Duyệt chỉ chỉ phương hướng, đối mấy người bọn họ nói “Rất đơn giản, vài con có thể hoàn thành.”

“Ta thấy cô cũng chỉ nói ngoài miệng thế thôi.” Authur Wright tuy ánh mắt nhìn Tiểu Duyệt có chút sùng bái nhưng ngoài miệng thì đã kích.

“Bôi xong rồi.” Matthew thức thời nói chen vào, ngăn trở một màn đánh nhau có dấu hiệu bắt đầu.

“Mọi người lui về phía sau, thợ săn mở quái.”

Trừ Matthew, những người khác đều đi theo Tiểu Duyệt trốn sau đồi tuyết, lúc này Matthew giương cung cái tên thả ra một cái Tỏa Hồn, sau đó giữ cừu hận chạy về phía Tiểu Duyệt.

“Kỵ sĩ trào phúng, giữ chặt cừu hận. Mục Sư thượng lá chắn, 30 giây sau dùng Thánh Liệu.”

Những người khác vừa giết quái vừa kinh ngạc về sự chỉ huy tác chiến rất hữu hiệu của Tiểu Duyệt, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều, lập tức nghe theo, thanh máu HP của con gấu rất nhanh cạn đi.

Vừa lúc đó, Tiểu Duyệt nhìn thấy dưới gốc một cây tuyết tùng cách đó không xa có một vật nhỏ màu băng lam chọt lóe lên, cả kinh, rất có thể đó chính là Tuyết Liên Sơn. Nhìn tình hình chiến đấu trước mắt, mấy người này hoàn toàn có thể tự giết quái, mình cũng liền yên tâm thoải mái đuôi theo ánh sáng màu lam.

Đi vài bước, Tiểu Duyệt đã nhìn thấy một đóa hoa nhỏ màu băng lam trên mặt tuyết, được rồi, có thể khẳng định là Tuyết Liên Sơn, đây xác thực thật nó là thực vật, nó chẳng qua là một loại thực vật có thể cử động.

Có tư duy, là tự nhiên chủ tính, thực vật bậc cao có thể đoán được nguy hiểm tự hành đào tẩu.

Trước mắt này gốc cây vẫn là ấu niên kỳ Tuyết Liên Sơn, cái đầu hoa nhỏ cảm giác được phía sau giống như có người, vừa quay đầu lại, hoảng sợ.

Tiểu Duyệt cười cười, theo trong hắc động xuất ra một bông trường thành Tuyết Liên Sơn, tiểu Tuyết Liên Sơn thấy đồng loại, vui vẻ chạy tới, ôm lấy dùng sức cọ. Tiễn đà ngẩng đầu nhìn Tiểu Duyệt, gật gật đầu.

Đây là biểu hiện cho việc Tuyết Liên Sơn đồng ý cho bắt nuôi.

Tuyết Liên Sơn là loại sinh vật chỉ cần nhiệt độ thích hợp chúng nó sinh trưởng thì ở nơi nào cũng có thể sống tốt. Chính là này nhiệt độ yêu cầu là lạnh, càng là rét lạnh sống càng tốt, đóa hoa được hiệu công lực càng mạnh. Bởi vậy, Tiểu Duyệt một bộ phận của hắc động giới chỉ trí thành nơi rất lạnh, đem đám Tuyết Liên Sơn đáng yêu vào ở đó.

Nhìn tiểu Tuyết Liên Sơn nhảy vào hắc động nhãn của mình, Tiểu Duyệt rốt cục cảm thấy nhiệm vụ lần này, cuối cùng vẫn có một việc khiến mình thư thái.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Về thành X Biểu ca

Khi Tiểu Duyệt trở về, bọn họ đã muốn giết xong Bạo Phong Tuyết Gấu, đang ở mở ngực mở bụng nó tìm ma hạch bị ô nhiễm.

“Đi đâu vậy?” Cathy thấy Tiểu Duyệt đi tới, vẩy một chút máu trên thân kiếm, hỏi.

“Không có gì.” Tiểu Duyệt không muốn nói cô tìm được rồi Tuyết Liên Sơn, loại trân quý dược liệu này cô không muốn lấy ra cùng người khác chia sẻ.

Authur Wright vừa muốn nói gì, bị Phùng trường mất một cái đành ngâm miệng lại, ngậm lại lại không cam lòng, trường mất lại nhìn Phùng đang xoay người.

“Kế tiếp nên làm cái gì?” Matthew cảm ma hạch bị ô nhiễm, đi tới hỏi.

“Đi theo tôi là được.”

Tiểu Duyệt nói xong liền quay người đi ở phía trước, cô biết trừ bỏ đây chỉ là khoảng cách hơi xa một chút, ba chỗ còn lại rất nhanh sẽ tới, nhiệm vụ cũng rất nhanh sẽ chấm dứt.

Lúc này, Cathy vài bước đi tới cùng Tiểu Duyệt đi sóng vai, ra về tự nhiên hỏi: “Tiểu Duyệt, cô hình như đối với nơi này rất quen thuộc.”

“Ừ, đã tới vài lần.” Tiểu Duyệt không nghĩ nhiều cứ theo tình hình thực tế trả lời, hơn nữa nơi này cũng không phải bản đồ cao cấp, tới nơi này đều chỉ là vì tìm Tuyết Liên Sơn, nếu không phải ở trong này có thể tìm được thì cô cũng không ép mình đi bản đồ rét lạnh này.

Cathy lại bị những lời của Tiểu Duy làm cho hoang mang, núi Riaz không phải là nơi nói đến là đến nói đi là đi, mà nghe Tiểu Duy nói cứ như đi mua đồ ăn, như giẫm trên đất bằng.

Bất quá, sự thật đúng là như vậy. Sau khi Cathy nhìn thấy ba con Bạo Phong Tuyết Gấu, hẳn hoàn toàn tin lời của Tiểu Duy—— cô đã tới nơi này rất nhiều lần.

Cathy ban đầu chẳng qua cảm thấy đây là một cô gái rất xinh đẹp, Claude vương tử bảo mình chiếu cố là lo lắng sợ cô gặp chuyện không may, nhưng bây giờ xem ra hoàn toàn không phải như vậy. Tuy rằng còn không biết rõ thực lực của cô gái này, nhưng trực giác nói cho Cathy biết, đây không phải là nhuộc giả (kẻ yếu), chỉ nhìn một cước cô đã Authur Wright thiếu gia là có thể biết!

Biết vật tuy tồn tại không xác định tính, nhưng theo trình độ nhất định sẽ gây cho người ta một loại thần bí kích thích. Vậy là tốt rồi như là giống như đánh bạc, thành công thì lời to, nhưng nếu thua, cũng có thể thua hết tiền. Cathy cảm thấy hẳn hẳn là nên đổ một lần, phải nghĩ biện pháp giữ cô gái này ở lại Vĩnh Quang dong binh đoàn, huống chi chỉ lộ được thủy kia cũng đủ để bọn họ mở rộng tầm mắt.

Cô gái này trẻ tuổi như vậy nên không có khả năng là nhà bào chế thuốc trị thức uyên bác, nhưng có lẽ cô nhận thức như vậy một nhà bào chế thuốc thần bí, bằng không ai có thể chế ra vật như vậy?

Thu thập xong bốn viên ma hạch bị ô nhiễm thì tất cả đều có chút mệt mỏi, mà vị Authur Wright thiếu gia lại chơi xấu ngồi trên tuyết không chịu đi, còn đặc ý kỳ danh nói thân là Ma Pháp Sư cao quý mình đã không còn thể lực đi nữa.

Kỳ thật bọn họ giờ đang ở rất gần chân núi đã muốn rất gần, Tiểu Duy hoàn toàn áp dụng tư tưởng đầu tiên giết kẻ xa nhất, cuối cùng giết người gần nhất làm nguyên tắc. Cho nên, khi cô nhìn Authur Wright khóc lóc om sòm, thì càng thêm khinh bỉ hẳn.

“Người nếu không muốn đi trở về thì... ta đây sẽ giết người, người sẽ ngay lập tức về điểm trọng sinh sống lại, không phải trực tiếp trở về thành.” Tiểu Duy vừa nói vừa móc ra chùy thủ, hướng về phía Authur Wright khoa tay múa chân hai cái. Mà trên thực tế, Tiểu Duy đang hù dọa hẳn, bất quá cho dù giết hẳn trở về thì thế nào? Bất quá là trò chơi thôi mà, nhiều nhất làm cho hẳn điều điểm kinh nghiệm EXP, đi làm nhiệm vụ cấp bậc thấp là kinh nghiệm liền lại trở về. Nhưng nói chưa xong, Authur Wright đã hách nhất đại khiêu (ý là bị dọa sợ dọa ^^~), chỉ thấy hẳn nhanh chóng chạy về phía Cathy, tránh ở phía sau hẳn, miệng kêu to:

“Cathy ca, vì biểu ca Carl người cũng không thể để nữ nhân kia giết ta!” “Ai muốn giết người, Authur Wright?”

Đám Cathy còn chưa nói gì, một thanh âm xa lạ của từ nơi không xa truyền tới.

Dáng người cao gầy, hoa lệ trường bào, trong tay cầm ma trượng, mang theo một đám hộ vệ chậm rãi hướng Tiểu Duy đi tới. Đầu lĩnh kia rõ ràng là một Ma Pháp Sư, dưới mái tóc màu nâu nhạt là đôi mắt màu xanh gắt gao nhìn thẳng Tiểu Duy, tay nắm chặt ma trượng.

“Carl biểu ca!” Authur Wright giống thấy cứu tinh giống nhau buông tay Cathy, nhắm phía Ma Pháp Sư kia, rồi sau đó than thở khóc lóc, “Biểu ca, nữ nhân này muốn giết ta!”

Cathy thấy thế đi tới, đối người mới tới nói: “Carl, chuyện này nói ra thì dài dòng, trở về ta sẽ giải thích cho người.”

Carl mặc dù không quá chào đón vị đường đệ bất tranh khí, nhưng cũng không thể dễ dàng tha thứ có người nào dám nhìn mục trượng đảm tuyên bố muốn mạng người gia tộc McGonagall, mặc dù biết việc này nhất định là có ẩn tình, mà hẳn cũng có thể hoặc nhiều hoặc ít đoán được một chút, dù sao đối với mặt chính là nữ nhân kia quả thật rất đẹp, hẳn đã gặp qua rất nhiều mỹ nữ ở đế đô, nhưng lại không thể không thừa nhận không có ai đẹp hơn cô gái này, nhưng hẳn vẫn là nhìn không được trừng mắt nhìn Tiểu Duy vài cái.

“Người là biểu ca của hẳn?” Tiểu Duy thanh âm của có điểm kỳ quái, vừa nói chuyện vừa chống lại ánh mắt tức giận của Carl “Trông nom cho tốt đường đệ của người.”

Carl không nói gì, hẳn đường đường là người thừa kế gia tộc McGonagall vô luận như thế nào cũng không có bị ai khinh bỉ, cô gái này lại cả gan kích thích tôn nghiêm của hẳn.

“Người dám dùng loại này khẩu khí này nói chuyện với biểu ca của ta!” Carl còn chưa nói gì, Authur Wright đã chen hòng vào, ý thế có chỗ dựa hẳn nhẩy ra chỉ trích Tiểu Duy.

Tiểu Duy cười lạnh một tiếng, một cánh tay chỉ vào mũi Authur Wright, hung tợn nói: “Người tốt nhất thành thật chút, nếu lại để cho ta gặp được chuyện lúc trước, cẩn thận cô nãi nãi ta đem lão nhị người cắt xuống nhét vào lỗ đít người!” (bạn là người thành thật... bạn thế đây là nguyên văn a... Nữ chính quá BH a!)

Những lời này rất có hiệu quả, trong khoảng thời gian ngắn mọi người tất cả đều bị lời nói buru hẳn làm chết cứng tại chỗ, người ban đầu không có ấn tượng tốt đối Tiểu Duy là Carl cũng ngây ngốc nhìn cô, rốt cuộc là cô nương nhà ai có thể nói ra lời này a?

Authur Wright lại sợ tới mức tránh ra sau Carl, run rẩy nửa câu cũng không dám nói. Sau khi bị Tiểu Duy đá mấy cước, Authur Wright khắc sâu hiểu được một điều Tiểu Duy tuyệt đối nói được làm được!

Sau khi khiếp sợ đi qua, Carl trong lòng tức giận, mặc kệ Authur Wright đã làm gì, hẳn dù sao cũng là người gia tộc McGonagall, không nể mặt thầy tu cũng phải nể mặt phạt tổ, sao có thể trước mặt hẳn vũ nhục người trong gia tộc!

Nhưng Carl dù sao cũng là người trải qua sóng to gió lớn, khi nhìn đến Cathy thì không nói cái gì nữa, chính là đêm này cổ khí thật sâu chôn dấu ở trong lòng.

Mọi người rất nhanh truyền tống về đế đô, ở Mạo Hiêm Giả nghiệp đoàn nộp nhiệm vụ, Tiểu Duy liền lời đề nghị rời khỏi. Cathy mặc dù không muốn, nhưng xem cô đặc tội đại thiếu gia của gia tộc McGonagall, lời giữ lại không thể nói ra, chỉ có thể mang Claude ra.

“Tiểu Duy, người là do Claude thiếu gia đề cử, nếu rời đi thì có phải hay không nên nói hẩn một tiếng?”

Tiểu Duy nghĩ một chút, cảm thấy Cathy nói cũng đúng, bất quá cô không thêm Claude làm bạn tốt, nhân tiện nói: “Hẩn ở đâu?”

“Này, ta cũng không biết.” Cathy có điểm dở khóc dở cười, hẩn làm sao có thể biết vương tử điện hạ ở đâu a.

Tiểu Duy lúc này có chút đói, trò chơi này làm rất thật, các loại cảm giác gì trong trò chơi đều cảm nhận được, hơn nữa dựa theo thời gian trò chơi tính toán, một ngày ba bữa đều đã có cảm giác đói khát cảm. Hiện tại cũng không muốn tìm Claude, về sau có cơ hội thấy hẩn rồi nói sau, lui đoàn cũng đơn giản. Nghĩ vậy, nàng liền cáo biệt mấy người kia, tính tìm quán rượu một bữa.

Mà Carl cho hộ vệ mang Authur Wright về nhà, chính mình đi theo Cathy đến cứ điểm dong binh đoàn, vào phòng.

“Cathy, ta nghĩ người hẩn là nên cho ta một giải thích hợp lý.” Carl vừa vào cửa, liền nói, khẩu khí vô cùng nghiêm túc.

“Cô gái kia không như đơn giản người nghĩ, Carl.” Cathy cầm hai ly nước, đưa cho Carl một ly, tiếp tục nói: “Cho dù Authur Wright là đường đệ của người, nhưng là trong chuyện này, ta đề nghị người vẫn nên lo lắng.”

“Vì sao?”

“Cô gái kia nói đã đi núi Riaz rất nhiều lần, hơn nữa.” Cathy cười uống một hớp, mỉm cười nhìn Carl “Nàng cho Matthew một lọ Ấn Hình dược.”

“Người nói cái gì? Ấn Hình dược? ! ! !” Carlton kích động, ấn hình dược là mình và phụ thân nghiên cứu rất lâu vẫn không có thể thành công tạo ra a!

“Đúng vậy. Nàng còn làm cho Matthew đem dược thủy bôi đến trên tiền, dùng Tòa Hồn kéo lại một con Bạo Phong Tuyết con gấu, một mình giết chết.”

“Ý của người là nói. Nàng dùng kia lọ dược thủy chỉ là vì hoàn thành nhiệm vụ?”

“Ta nghĩ, đúng vậy.”

Carl trên mặt biểu tình rất phản kích, hẩn cảm thấy thực may mắn là mình không xung đột với cô gái kia, trở về nhất định phải cùng phụ thân nói rõ ràng tìm ra vị dược tề đại sư sau lưng cô gái kia!

“Cathy!” Carl mang trên mặt nở nụ cười chân thành, đối Cathy nói: “Cảm ơn người.”

“Không cần cảm ơn, bất quá Carl, trở về nhất định phải quản giáo tốt đường đệ của người, cô gái kia là do Claude điện hạ thác ta chiếu cố, nếu đã xảy ra chuyện, người cũng biết.”

Carl hiểu ý gật đầu, xoay người đi ra ngoài, hẩn muốn lập tức về nhà, nói cho phụ thân tin tức này.

Mà cùng lúc đó, Claude đang ở trong hoàng cung tiếp đãi hai vị đại nhân vật được sùng cao nhất tôn trọng nhất tối đức cao vọng trọng trên thế giới này, một vị là chính sư phụ hẩn Lão sư Dell Dail · Cesar · Karla Sellecter, mà một vị còn lại là dược tề đại sư Seth · Noah · Athfield. Hai người lúc này đang ở cùng một chỗ nghiên cứu mấy giọt dược tề trong bình mà Claude mang về trước đây.

“Sư phụ, ta nhớ lúc trước người nói muốn đi ra ngoài rất lâu, như thế nào nhanh như vậy đã trở lại rồi?”

“Aha ha ha, ta lúc đấy không biết lão già này cư nhiên ở ngay tại vùng ngoại thành đế đô chơi a.” Karla Sellecter Đại Ma Đạo sư nói một chút áy náy cũng không có.

“Cát! Ta không phải đã sớm viết thư nói cho người biết ta sắp đến đế đô sao?” Athfield bất mãn than thở một câu, tiện đà lại tập trung nghiên cứu dược tề.

Claude bất đắc dĩ thở dài, vốn định đóng cửa phòng, không quấy rầy hai vị đại sư nghiên cứu, nhưng đang còn chưa đi ra ngoài thì nghe thấy tiếng Athfield kêu to.

“Thiên thần Caesar! Đây là thần thánh dược tề!”

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đại sư X Truy cứu

Claude nghe thấy thanh âm của Athfield, vội vàng xoay người, đập vào mi mắt là luôn luôn ổn trọng nghiêm túc Athfield đại sư một tay cầm chai được, hai mắt trừng lớn, miệng há hốc, vẻ mặt khó có thể tin. “Làm sao vậy? Athfield đại sư?”

“Thần . . . thần thánh được tề” Athfield giống như hoàn toàn không nghe thấy thanh âm Claude, vội tới trước mặt Karla Sellecter, thanh âm hơi run hồi: “Karla Sellecter, chai được tề này người từ đâu có được?”

“Từ một cô gái tên là Tiểu Duyệt lấy được .” Trả lời Athfield là không là Karla Sellecter, mà là Claude.

“Claude điện hạ, đây cũng không phải là chuyện đùa, có thể hay không đem tình huống kể lại ta một chút?” Athfield sắc mặt ngưng trọng, “Đây chính là tông sư cấp được tề!”

Lời vừa ra khỏi miệng Karla Select và Claude đều chấn kinh, mặc cho ai cũng không còn nghĩ đến được tề mà cô gái kêu Tiểu Duyệt kia tùy tay xuất ra, cư nhiên chính là tông sư cấp được tề! Claude nói sơ lược về tình huống hấn gặp Tiểu Duyệt, trong lòng kinh ngạc trong khoảng thời gian ngắn vẫn không thể biến mất.

“Claude điện hạ, ta muốn gặp mặt người này!” Athfield đã hoàn toàn mặc kệ hình tượng, hấn hiện tại chỉ muốn lập tức gặp người này.

“Ta đã biết, Athfield đại sư.”

Claude gật đầu, mà vừa lúc này, có thị vệ thông báo nói, đội trưởng đoàn kỵ sĩ đang ở ngoài điện chờ.

“Cho hấn tiến vào.”

Chỉ lát sau, Cathy đi vào, vừa vào cửa liền gặp được Karla Sellecter Đại Ma Đạo Sư cùng Athfield Đại sư, vội vàng làm lễ theo tiêu chuẩn kỵ sĩ.

“Karla Sellecter đại sư, Athfield đại sư.”

Hai vị này đều đức cao vọng trọng, ngay cả quốc vương bề hạ cũng không dám chậm trễ.

“Cathy, có phải hay không có chuyện muốn hồi báo?” Claude hỏi thẳng vào vấn đề.

“Điện hạ.” Cathy ánh mắt nhìn thẳng vào mắt Claude, khẽ gật đầu, sau đó nói : “Là tin tức về Tiểu Duyệt.”

“Nói!”

“Điện hạ biết chúng ta lần này đi là núi Riaz, theo lẽ thường mà nói, bình thường cần ít nhất ba ngày, mà chúng ta nửa ngày đã trở về. Cả quá trình đều là do Tiểu Duyệt dẫn đường đi tìm ma thú trong nhiệm vụ. Ta không biết nàng là như thế nào có thể phân biệt đâu là Bạo Phong Tuyết Cầu bị ma hóa, nhưng sự thật chứng minh, nàng biết.”

“Không chỉ có biết chỗ của ma thú, nàng còn lấy ra một lọ ấn hình được.”

“Ấn hình được!” Athfield đại sư nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, gắt gao nhìn chăm chăm Cathy, chờ hấn nói tiếp.

“Đúng vậy, nàng đưa cho Matthew bôi lên tiền, kéo ma thú lại giết đi.”

“Thì ra là thế, như vậy những ma thú khác cũng không đối thành viên khác trong đội ngũ sinh ra cừu hận” Karla Sellecter sờ lên cằm, suy tư.

“Bất quá còn xảy ra chuyện không vui.” Cathy khầu khí có chút bất đắc dĩ, nhưng vẫn là nhất ngữ nhất thập đem chuyện đã xảy ra nói cho Claude bọn họ, bao gồm câu nói bừa hấn cuối cùng của Tiểu Duyệt.

“Ha ha ha! Tiểu cô nương này ta thích!” Karla Seclecter chẳng những không có bị câu nói kia làm cho kinh hãi, ngược lại rất đồng tình.

“Tên tiểu tử nhà McGonagall kia, ta cũng đã nghe qua!” Athfield cũng hơi chướng mắt tên kia, “Lão McGonagall cả đời cũng chỉ làm ra một chuyện hồ đồ như vậy, chính là đối với đứa cháu kia quá mức phóng túng!”

Athfield thờ dãi, tiếp tục nói: “Ta phải đi nói chuyện với lão McGonagall, cũng không thể cùng cô gái tên Tiểu Duyệt kia xung đột! Tuyệt đối không thể đem đầu mối duy nhất buông tha!”

“Ta thấy người đừng nên đi.” Karla Sellecter nói chen vào “Đứa cháu kia của hấn rất đáng ghét, giáo huấn một chút cũng tốt, nếu lão McGonagall vì hấn mà tìm tiểu cô nương này kiếm chuyện, ta xem nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn vô luận như thế nào cũng sẽ không còn biện pháp được mạnh mẽ, Aha ha ha!”

“Người lão già đần chết này làm sao hư hỏng như vậy!” Athfield chỉ vào mũi Karla Sellecter mắng to, “Ta biết ngay là người không có hảo tâm!”

“Ta làm sao a? Người này là do Ma Pháp Sư nghiệp đoàn chúng ta tìm được trước!”

“Nàng không phải Ma Pháp Sư!”

“Thì sao nào? Nàng cũng không phải là nhà bào chế thuốc a!”

Hai cái lão đầu mắng nhau túi bụi, chỉ là hai người trong lòng đều hiểu được, đối phương là hảo bằng hữu của mình, mặc dù mọi người đều đối cô gái tên Tiểu Duy nhất định phải có, nhưng trừ mình cùng đối phương, tuyệt đối không thể để cho kẻ thứ ba biết được.

“Claude điện hạ” Cathy thấy hai vị đại sư rùm beng, bất đắc dĩ rất đúng Claude nói: “Tiểu Duy hình như vì chuyện Authur Wright thiếu gia nên muốn rời khỏi Vinh Quang dong binh đoàn.”

“Người nói cái gì? ! !” “Người nói cái gì? ! !”

Không đợi Claude nói, hai cái lão đầu trăm miệng một lời rống lên, mặc dù nhỏ Duy lui không lui ra Vinh Quang cũng không liên quan tới họ, nhưng điều này đại biểu cho một việc —— chuyện đứa cháu lão McGonagall đã làm tiểu cô nương này rất tức giận!

“Claude điện hạ, ta có chuyện đi trước.” Athfield nói xong hướng Claude gật đầu, liền chuẩn bị rời đi, phía sau hẳn Karla Sellecter cũng đuổi theo, vừa đi vừa hỏi.

“Lão già chết tiệt, người muốn đi đâu?”

“Đi tìm lão McGonagall! Làm cho hắn trông nom hảo cháu của hắn!”

“Nha! Ta cũng đi! Người chờ ta một chút a!”

Có ai có thể tin được không? Hai nhân vật đức cao vọng trọng nhất hiện thời trên Caesar đại lục, lại là. loại này phương thức ở chung.

Lúc này, Tiểu Duy bên này đang ở trong quán rượu dùng cơm. Khi cô đem Alois phóng xuất lúc ăn cơm, phát hiện này con rồng ngu ngốc kia béo hơn trước rất nhiều.

“Người có vẻ mập.” Tiểu Duy nghiêm túc mà nói ra những lời này, không nghĩ tới Alois lại xù lông lên. (ý nói là tức giận á~ rồng có vảy chớ mà chỉ có lông=]])

“Cái gì mà béo? ! ! Lão tử gọi là đầy đặn! Đầy đặn người có hiểu không?”

“Đầy đặn không phải chỉ con cái sao?”

“Ngao! Lão tử là đực! Người không được vũ nhục lão tử!”

“Được rồi được rồi, mau ăn cơm của người đi.” Tiểu Duy đẩy Alois ra trước bàn ăn, nói : “Sức ăn của người cũng tăng rồi.”

“Dĩ nhiên! Lão tử còn chưa trưởng thành đâu!” Alois vung tiểu thịt trảo của mình, nhe răng trợn mắt hướng về phía Tiểu Duy gầm rú.

May mắn Tiểu Duy tại căn phòng thuê này bốn phía hạ Tinh Âm kết giới, bằng không bên ngoài đã sớm nghe thấy được giọng của con rồng ngu ngốc này.

“Mau ăn đi, ăn xong rồi hảo hảo chui vào động.”

“Nha.”

Lần này, Alois ngoài ý muốn không có phản bác, Tiểu Duy khó hiểu, liền hỏi: “Lần này sao người lại nguyện ý vào hắc động?”

“Ồ trong đó rất thoải mái, còn có thể tăng cường sức mạnh của ta.” Alois dù sao cũng còn nhỏ, không có nội tâm, nghĩ cái gì thì nói cái đó, bất quá cũng chính là vì sự hồn nhiên này của hắn mới chiếm được hảo cảm của Tiểu Duy.

Đúng lúc này, Tiểu Duy đột nhiên cảm thấy cửa phòng bị người hung hăng đập một cước.

Làm sao cô biết ư? Nguyên là do sợ có người đột nhiên xông vào nên cô ở trên cửa bỏ thêm một cường hóa kết giới, bây giờ xem ra cũng có chút hữu dụng. Tiểu Duy mặc dù không biết là ai, nhưng cô quả thật không quá muốn xung đột với người khác ở đây, vội vàng thu hồi Alois, nhảy từ cửa sổ đi ra ngoài. Tầng trệt là lầu hai, không cao, từ phía trên nhảy xuống sau cũng chỉ cần phủi bớt bụi trên người, rồi trở lại vào trong điểm, cô còn chưa trả tiền cơm.

Sau khi trả tiền cho lão bản, Tiểu Duy đang định rời đi, phía sau đã có người kêu to.

“Đứng lại!”

Mang theo một tia không kiên nhẫn, Tiểu Duy quay đầu lại nhìn qua cư nhiên lại là cái kia tra nam!

“Nguyên lai không có ở trong phòng thì ra là chạy đến đây!”

Nhìn vẻ mặt dương dương đắc ý của tra nam, Tiểu Duy nghĩ người vừa rồi đập cửa thì ra là người a, lần này lại tìm người nào đến chết thay đây?

“Bỏn thiếu gia muốn đem lần trước người vũ nhục ta đòi lại gấp trăm lần!” Authur Wright trên mặt mang nụ cười dâm dăng, đi từng bước một xuống lầu, phía sau hắn là mười mấy người vạm vỡ đi theo.

“Tiểu mỹ nhân, lần này bỏn thiếu gia muốn cho người ở đây, trước mặt nhiều người bị ta làm cho dục – tiên – dục – tử!”

Tiểu Duy ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Authur Wright, nụ cười bên môi càng lúc càng lạnh, người xem không rét mà run, toàn thân tản ra một loại uy áp (uy lực + áp lực) mà thượng giả (người bề cao) mới có, kia tựa hồ là một loại dày đặc tức giận, theo gió thổi đến trên người khiến mỗi người không thở nổi.

Rất nhanh, thổi tới bên Authur Wright mấy người ... mấy người vạm vỡ kia sắc mặt càng ngày càng trắng, thậm chí môi cũng biến xanh.

“Authur Wright! Người đang làm gì vậy? ! !”

Ngay khi thanh âm vang lên thì uy áp nháy mắt biến mất, điều này làm cho mọi người nhẹ nhàng thở ra, có thậm chí người ngã ngồi trên mặt đất, chân nhuyển dậy không nổi.

Carl từ lúc Authur Wright mang theo thị vệ rời nhà đi đã biết, hắn lo lắng cho vị đường đệ này lại đi ra gây, liền bám theo một đoạn, quả nhiên, hắn cư nhiên lại đây tìm người không thể chọc! Bất quá trước khi Carl tiến vào hắn liền cảm nhận được thứ uy áp làm người ta khiếp sợ, cảm giác như bị mãnh thú đang chuẩn bị vồ mồi, mỗi hô hấp tựa hồ cũng mang theo nguy hiểm, khiến người ta không rét mà run.

Hoàn hảo, hắn tới rất đúng lúc, không có gây thành thảm kịch.

“Cô không sao chứ?” Carl nhìn người con gái đứng ở bên cạnh, hỏi.

Tiểu Duy liếc Carl liếc mắt một cái, cái gì cũng không nói, xoay người rời đi. Cô không ngờ đến mức ở trong này cùng cái tra nam ngu ngốc kia đấu võ, phải biết ở trong thành PK là sẽ bị NPC trực tiếp KO !

Carl nhìn bóng lưng Tiểu Duy, cảm thấy chột lạnh. Trước khi đi ra ngoài hắn có nghe nói Karla Sellecter đại sư cùng Athfield đại sư tìm đến phụ thân, cũng không biết là vì chuyện gì. Hơn nữa phía trước nghe Cathy nhắc tới Claude vương tử điện hạ, nếu cô gái kia cùng vương tử nhận thức thì ... hai vị đại sư sẽ không phải là vì cô gái kia đến tìm phụ thân? May mắn mình đã đem những việc ngu xuẩn mà Authur Wright trước đó nói cho phụ thân, không đến mức không có chuẩn bị. Carl nghĩ vậy, hắn không nén giận như trước, ngược lại đem tức giận trút lên người Authur Wright.

“Người thật ngu xuẩn! Theo ta về nhà! Người gây ra đại họa rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Phát cuồng X Đoạn tuyệt

Khi Carl mang theo Authur Wright về tới gia tộc McGonagall, vừa vặn gặp Karla Sellecter cùng Athfield hai vị đại sư rời đi, Carl vội vàng làm lễ, tiện đà xông vào trong thư phòng phụ thân.

“Phụ thân!”

“Carl, sao ngay cả con cũng kích động như vậy.” Gialm McGonagall ngồi ở trước bàn đọc sách, sắc mặt ngưng trọng, hai tay chấp lại trước người như đang suy tư.

“Phụ thân, Karla Sellecter đại sư cùng Athfield đại sư tìm đến người?”

“Ừ.”

“Kia.”

“Carl, Authur Wright đã trở về chưa?”

Nghe thấy phụ thân hỏi như vậy, Carl liền đem chuyện lúc trước Authur Wright cùng Tiểu Duy phát sinh xung đột ở nhà hàng nhất ngũ nhất thập nói cho phụ thân, thuận tiện còn nói về uy áp bất thường của cô.

“Quả nhiên là như vậy.” Gialm McGonagall giống như lập tức già đi rất nhiều, thở dài một hơi, nhìn lên trần nhà, nói : “Carl, con mang theo Authur Wright đi xin lỗi cô gái kia đi.”

“Phụ thân, có lẽ nàng rất lợi hại, nhưng không đến mức cho gia tộc McGonagall chúng ta ra mặt xin lỗi một tiểu nữ hài đi?” Carl không hiểu phụ thân thái độ liên truy vấn.

“Vừa rồi Karla Sellecter đại sư cùng Athfield đại sư đều tới tìm ta, cũng nói chuyện mà con đã nói cho ta biết.” Gialm McGonagall thông thả nói, giống như đang nói chuyện thời tiết, “Hai vị đại sư nhất trí cho rằng cô gái tên Tiểu Duyệt kia là manh mối duy nhất để tìm kiếm được tề tông sư, đây cũng là hy vọng duy nhất nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn chúng ta.”

Gialm McGonagall ở trong nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn địa vị không thể nghi ngờ, mà trên thực tế, Ma Pháp Sư nghiệp đoàn cùng nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn là hai nghiệp đoàn có quan hệ rất tốt, không hề giống như Karla Sellecter, hẳn chính là cả đời này là cùng Athfield tránh né, nhân tài như Karla Sellecter thì được mời về Ma Pháp Sư nghiệp đoàn làm sư phụ.

“Nhưng mà, phụ thân.” Carl có điểm khó có thể mở miệng, nhưng vẫn là đem chuyện vừa mới xảy ra nói cho phụ thân, quả nhiên, Gialm McGonagall giận tím mặt.

“Thật vô liêm sỉ! Phụ thân của hần, đệ đệ của ta rõ ràng là nhà bào chế thuốc có uy vọng, hần làm không được nhà bào chế thuốc còn chưa tính, còn lúc nào cũng gây chuyện sinh sự! Đây cũng là do dòng máu chảy trên người hần một nửa là của đứa đàn bà ti tiện kia!”

Authur Wright phụ thân của vẫn chưa cưới vợ, mà Authur Wright là vì phụ thân hần bị người ta chuốc quá chén rồi ném vào làng chơi cùng người say rượu loạn X mà sinh hạ. Nữ nhân kia còn vọng tưởng mẫu băng vì quý gả vào McGonagall gia tộc, lại bị Gialm McGonagall cự chi môn ngoại, cuối cùng sinh bệnh qua đời.

Gialm McGonagall tức giận ở trong phòng đi qua đi lại, cuối cùng hạ quyết tâm nhìn Carl nói: “Carl, bây giờ con ngay lập tức mang Authur Wright đi tìm cô gái kia xin lỗi.”

Carl gật đầu, đi xuống.

Gialm McGonagall lập tức ngã ngồi trên ghế, một bàn tay vỗ trán, miệng thì thảo luận bầm: “Caesar thiên thần của ta, thần thánh được tề a.”

Mà khi Carl tìm được Authur Wright đang ở trong phòng, sau khi nói về ý định, Authur Wright đầu tiên là vẻ mặt khiếp sợ, sau đó là một bộ dạng biết rồi còn an ủi Carl.

“Biểu ca, chuyện này ta biết mình sai rồi, ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ đi tìm cô gái kia xin lỗi.”

Carl kinh ngạc, Authur Wright khi nào thì biết chuyện như vậy, sau lại cảm thấy không ổn, kiên trì muốn cùng Authur Wright cùng đi.

“Biểu ca, ngươi ngay cả duy nhất đường đệ cũng tin không sao?” Authur Wright nói rất thành khẩn, “Mặc kệ là lúc nào ta vẫn luôn đặt gia tộc ở vị trí, cô gái này đối với thúc thúc mà nói nhất định là hữu dụng, cho nên mới phải để cho ta đi xin lỗi, đúng không?”

Carl thấy Authur Wright đã hiểu chuyện, cũng theo ý tứ của hần gật đầu.

“Ta làm sao có thể cùng người mà gia tộc muốn mời chào phát sinh xung đột a? Hiểu lầm cũng có thể giải khai, đường ca ngươi yên tâm đi.”

Biểu đệ nói như vậy, kia mình cũng không nên cố chấp, dặn dò hần một câu hôm nay nhất định phải đi xin lỗi, rồi rời đi. Chính là Carl lúc rời đi đã không nhìn thấy nụ cười tàn nhẫn trên khóe miệng Authur Wright.

Buổi chiều, mặt trời nằm cao cao trên bầu trời, trong không khí khô nóng khó chịu khiến mọi người đều trở nên lười biếng. Một bóng dáng thon gầy đi qua trước mặt lão bản lữ điếm đang buồn ngủ cũng không có phản ứng gì.

Người nọ mặc một bộ áo đuôi ngắn quần đùi thông thường bình dân, bên hông lại cầm một chiếc chùy thủ hoa lệ, nhìn qua có vẻ rất mau thuẫn. Mà người nọ lại tựa hồ như vẫn chưa chú ý tới điểm ấy, nụ cười điên cuồng bên khóe miệng càng lúc càng lớn.

Chỉ thấy hần lác mình đi vào, chỉ lát sau, trong phòng truyền đến tiếng nữ nhân hét chói tai.

Khàn cả giọng, tiếng kêu hoảng sợ, giống nhau tính mạng đang bị đe dọa.

Khi mọi người chạy tới hiện trường, thấy là Authur Wright thiếu gia của McGonagall gia tộc trên mặt mang nụ cười biến thái, tay cầm chùy thủ dính đầy máu tươi, từng đao từng đao đâm vào thân thể bị chặn bông che kín đầu và người dưới thân, máu thấm ướt hết chặn bông mà Authur Wright thiếu gia không chút dấu hiệu ngừng tay.

Không đầy một khắc đồng hồ sau, hoàng gia kỵ sĩ đoàn do Cathy dẫn dắt một đám kỵ sĩ đã tới khách sạn, mang Authur Wright đang phát điên rời đi. Đám người càng lúc tụ lại càng nhiều, tất cả mọi người ở xi xào bàn tán, vị Authur Wright thiếu gia ở đây có thể nói một phương bá chủ, cho dù làm ra tánh mạng vấn đề tới cũng đều được giải quyết, chưa bao giờ thấy qua hoàng gia kỵ sĩ đoàn ra mặt bắt đi, huống chi mấy lần trước cũng chưa bao giờ phát sinh ở đây đồ phở xá sầm uất, hẳn thời điểm thời điểm đều là chọn buổi tối, không đến mức ầm ĩ khiến mọi người chú ý.

Khi kỳ sĩ mở chấn bông ra, nữ nhân bị đâm chết rất thê thảm, cả bụng bị đâm nát, hai mắt mờ to, chết không nhắm mắt. Mà Authur Wright lúc bị người bắt đi, miệng vẫn kêu to “Tại sao không phải là cô ta? Tại sao không phải là cô ta! ! !” Hắn nói nhưng mọi người không ai hiểu vì sao.

Ngay khi Authur Wright bị giam vào đại lao, gia tộc McGonagall phát ra một tin tức, nói gia tộc McGonagall từ nay về sau cùng Authur Wright · Vilander đoạn tuyệt quan hệ, McGonagall gia tộc tộc trưởng đệ đệ, cũng chính là nguyên phụ thân của Authur Wright bị người vu hãm, mà Authur Wright bản nhân cùng gia tộc McGonagall không có quan hệ máu mủ.

Tin tức vừa ra, khắp nơi đều bàn tán xôn xao.

Đế đô bá chủ một phương Authur Wright bị McGonagall gia tộc đoạn tuyệt! Thật là ông trời có mắt! Thậm chí rất nhiều gia đình có nữ nhi đã mở tiệc chúc mừng, ác bá này rốt cục cũng bị công lý trừng trị!

Mà cùng lúc đó, hoàng gia cũng tuyên bố hình phạt đối với Authur Wright, bởi vì hắn vào ban ngày ban mặt bỗng nhiên ám sát nữ nhi của Kỳ Sa Nam tước, trực tiếp nhốt vào tử lao, giam giữ đến khi chết.

Gialm McGonagall lúc này nhìn như già hơn rất nhiều, hắn tuy rằng bảo vệ được danh dự gia tộc, cũng bảo vệ được manh mối duy nhất tìm kiếm được tề tông sư, nhưng không bảo vệ được đứa cháu duy nhất của mình, rồi lại muốn dùng danh nghĩa không có quan hệ huyết thống trực xuất hắn ra khỏi gia tộc.

“Carl!” Ông gọi tên trưởng tử của mình “Đường sống duy nhất của Authur Wright chính là Tử Đấu đại hội vài ngày sau.”

Carl nhắm mắt, hắn sao có thể không biết, đối với tử tù mà nói, đó là đường sống duy nhất của họ.

“Phụ thân yên tâm, con sẽ an bài.”

Tử Đấu đại hội là chính sách miễn giảm hình phạt của tất cả tử tù cứ năm mươi năm tổ chức một lần do Quốc Vương Tất Phi Lạp Tư đặt ra, toàn bộ nhân dân Tất Phi Lạp Tư cũng có thể tham gia võ đấu, năm người một tổ, Quốc vương có thể thỏa mãn một nguyện vọng của người thắng cuối cùng.

Nghe nói ngàn năm trước, từng có một kẻ tử tù đã trở thành người thắng cuối cùng, tên tử tù kia đã yêu cầu quốc vương bệ hạ phóng thích mình, thoát ly thân phận tử tù. Quốc vương đáp ứng hắn. Đây cũng chính là lý do vì sao đối Gialm McGonagall nói lần so tài này sẽ là hy vọng duy nhất của Authur Wright.

Nếu Authur Wright thắng, hắn có thể hướng quốc vương bệ hạ yêu cầu thoát khỏi thân phận tử tù, cho dù làm một bình dân cũng có thể áo cơm không lo cho tới già.

Nhưng trong mọi chuyện, thiên luôn bắt toại nhân nguyện.

Mấy ngày nay là ngày báo danh Tử Đấu đại hội, các dong binh bình thường muốn nếu như có thể thắng làm quán quân thì người nhà không cần tiếp tục sống khổ cực như trước nên đều tổ đội báo danh. Đương nhiên, đám quý tộc có dã tâm cũng không ngoại lệ, trong lòng suy nghĩ nếu mình nếu thắng được thì có thể yêu cầu vương tử diện hạ cưới muội muội của mình hay một loạt ý tưởng không thực tế khác.

Tự nhiên, đám Harry cũng không ngoại lệ, nhưng bọn họ hiện tại chỉ có bốn người, một tổ đội ít nhất năm người vừa vặn thiếu một người. Mà Harry sau khi nghe, nhìn, ngửi, nếm sự nhõng nhẽo của Bruce liền quyết định đi tìm Tiểu Duy bỏ khuyết ghế trống này.

Bất quá, đối với sự kiện Authur Wright kia, Tiểu Duy hoàn toàn không biết, cái này cũng bao gồm tin tức về McGonagall gia tộc cùng với xử phạt của Quốc Vương bệ hạ.

Khi Harry tìm được Tiểu Duy, cô đang ở trong Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn đứng ngắm người.

Ở trong trò chơi một lúc sau liền không rõ ràng thời gian trong hiện thực, Tiểu Duy có chút buồn bực nhìn danh sách bạn tốt của mình, một mảnh màu xám trắng, không ai online, trong lòng suy nghĩ lúc này có phải hay không là rạng sáng đi. Hơn nữa trước kia cho dù là cũng sẽ có một hai người online, hôm nay rốt cục làm sao vậy.

“Tiểu Duy?”

Harry kêu lên kéo Tiểu Duy từ trong trầm tư trở về, Tiểu Duy quay đầu nhìn Harry, bỗng nhiên nói: “Harry, ta thêm bạn tốt đi.”

Harry sững sờ, trên thực tế không hiểu rõ ý của Tiểu Duy, bất quá hắn là thừa nhận mình là bằng hữu của cô rồi, điều này làm cho Harry có chút hưng phấn.

“Tốt.”

Sau khi Harry trả lời, Tiểu Duy danh sách hảo hữu xuất hiện thêm một cái tên là Harry đạo tặc, hơn nữa còn là trạng thái online. Xem ra hắn không phải là hệ thống có vấn đề, mà là do bạn tốt thật sự không ở tuyến, Tiểu Duy nghĩ vậy, tùy tay đóng lại danh sách bạn tốt.

“Tìm ta có chuyện gì?”

“Tiểu Duy, người có muốn cùng chúng tôi cùng nhau tham gia Tử Đấu đại hội trong mấy ngày tới không?”

Từ Đấu đại hội? Tiểu Duy nghe tên sững sốt một chút, nhưng lại nhớ tới đây là cách gọi chính thức của sân đấu. Sân đấu trong trò chơi này rất thú vị, ngoạn gia có thể năm người tổ đội báo danh dự thi, Quốc Vương sẽ thỏa mãn nguyện vọng của đội ngũ chiến thắng. Điều khác biệt duy nhất với những trò chơi khác là, trò chơi này sẽ an bài rất nhiều từ tù lẫn vào trong trận đấu, bởi vì cực kỳ rất thật, không ra đánh liền căn bản nhận không ra sự khác nhau giữa bọn họ và ngoạn gia, nhưng nếu cuối cùng là từ tù thắng thì ... đám từ tù sẽ bạo động công thành. Cho nên bình thường ở trên sân gặp từ tù, bất kể là đội ngũ nào đều trực tiếp giết chết bọn họ.

Kỳ thật Tiểu Duy đối cuộc thi đấu này không có nhiều hứng thú, trước đây thứ muốn có cũng đã lấy được, không có nguyện vọng gì. Bất quá trong lúc đó cô nhớ ra còn chưa làm nhiệm vụ sân đấu, nếu Harry bọn họ tìm đến thì đem bọn họ đi cùng làm nhiệm vụ cũng không tồi.

“Tốt, chúng ta cùng nhau đi.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Dự thi X Thế giới

Từ Đấu đại hội nhiệm vụ có nhân viên quản lý chuyên môn nhiệm vụ, vị trí ngay tại chỗ ghi danh —— cũng chính là cửa sân đấu, nơi đó dựng nổi lên một lều không lớn, có rất nhiều người đi vào báo danh.

Khi Tiểu Duy đi tới, vừa vận nhìn thấy một tiểu cô nương ở bên má có lúm đồng chuông ở vị trí tuyên bố nhiệm vụ nghênh đón nhóm người tiến đến báo danh, liền cùng Harry cùng nhau xếp hàng chờ đợi. Đến khi tới lượt cô, Harry đã đứng phía trước báo danh xong cả nhóm thì thấy Tiểu Duy nhìn tiểu cô nương kia nói:

“Ta tiếp nhận nhiệm vụ.”

Tiểu cô nương rõ ràng sững sốt một chút, biết người làm nhiệm vụ Từ Đấu đại hội không nhiều, hơn nữa đều là người có thực lực mới tiếp. Bởi vì đây giống như đánh bạc ở chợ đêm, đem tiền đặt vào một đội, sau đó xem tỉ lệ đặt cược. Mà Mạo Hiểm Giả nếu tiếp nhận nhiệm vụ thì có nghĩa mình áp mình thắng, mỗi lần hạ được mười đội sẽ được một bài từ, bài từ càng nhiều thắng được tiền càng nhiều.

“Xin hỏi tiếp loại cấp bậc nào?” Tiểu cô nương trên mặt như cũ mang theo tươi cười hỏi.

“Toàn bộ.”

Tiểu cô nương tay đang chuẩn bị tiếp nhận mã hóa bảng thì dừng lại, đã lâu không gặp được người có thể nhận toàn bộ nhiệm vụ a. Nghe nói một nhiệm vụ Từ Đấu đại tái đã hơn mười năm không có ai dám tiếp toàn bộ nhiệm vụ.

Đem nhiệm vụ đưa vào mã hóa bảng, tiểu cô nương đưa cho Tiểu Duy, cười nói: “Chúc may mắn.”

Kỳ thật đối với Tiểu Duy mà nói, tiếp nhận nhiệm vụ muốn tiếp toàn bộ là để đem tất cả nhiệm vụ đều hoàn thành, cô biết cô một mình đánh sân đấu sẽ có chút khó khăn, nhưng cũng không thể như vậy buông tha, dám giao tranh mới có thể thành công.

Nhiệm vụ này là chỉ có thể khiêu chiến cấp bậc, bởi vì có rất nhiều đội ngũ dự thi, được đến một tám bài từ cũng có thể đi chợ đêm đổi tiền, mà tiếp toàn bộ nhiệm vụ ý tứ chính là —— đồ đội ngũ mình là người thắng.

Nếu một khi thắng, Tiểu Duy có thể được đến toàn bộ để đô địa hạ chợ đêm đánh bạc tổng kim ngạch ít nhất là 50% số tiền, đây chính là con số khá lớn a.

Bất quá khoản tiền thưởng này Tiểu Duy chưa từng nghĩ đến.

Cô vừa kiểm tra tiến độ nhiệm vụ của mình vừa đi ra khỏi lều. Nhiệm vụ lần này xem ra cần chuẩn bị một chút, Tiểu Duy nghĩ, một đường đi theo Harry lại đi vào căn phòng cũ lần trước. Bất quá bây giờ, phòng ở đã được sửa chữa, những đồ không dùng được nữa cũng đã đều đổi thành đồ mới, xem ra số tiền lần trước rất hữu dụng.

Tiểu Duy ngồi trên ghế nhìn bốn người kia bận rộn, nếu bằng bọn họ muốn thắng trên căn bản là không có khả năng, nhưng là cường lực chiến hữu của cô cũng đều không ở. Cô tuy rằng lợi hại, nhưng cũng không thể có thể ở lấy một địch năm dưới tình huống thủ thắng, huống chi tham gia loại thi đấu này đều là cao thủ max level. May mắn nhiệm vụ ở đây cũng không khó, có thể chà ở đâu chính là làm sao, về sau tổ toàn bộ max level đồng đội lại đến chà là được. Tiểu Duy cảm giác mình không cần thiết kêu thế giới tìm đồng đội, làm một đại thần cấp bậc chính là cao thủ, cô trừ khi mua đồ hoặc là buôn bán mới lên thế giới, lúc khác đều che đi.

Kỳ thật hiện tại muốn bốn người này thắng cấp đã không còn kịp rồi, thời gian sẽ không cho phép, nhưng là ít nhất bọn họ phải đem đồng trang bị tay

mới kia thay ra.

“Harry, tiền của các người không dùng để mua trang bị sao?”

Harry dùng tay lại, ngược nhìn Tiểu Duy, nói : “Chúng ta vẫn còn tiền nhưng là mua không nổi.”

Tiểu Duy im lặng, không có khả năng a, cho dù là đến NPC cửa hàng mua thêm một bộ {đồ xanh lục} cũng tốt hơn đồ bọn hắn mặc trên người bây giờ độ bền đã sắp thành không rồi a! Huống chi cửa hàng NPC có thể ép giá . Đây cũng là một trong những điểm đặc sắc trong trò chơi Caesar đại lục, đám NPC nhóm có thể nâng giá lên tận trời, gặp được đũa ngọc có thể lừa liền lừa, không cùng họ ép giá là thiệt thòi rất lớn.

Ngẫm lại, Tiểu Duy cũng có một chút hiểu. Có lẽ bởi vì đều là do nam nhân, nam nhân phương diện này đều rất ngốc, người ta muốn bao nhiêu tiền liền cấp bao nhiêu tiền, rất ít người có thể cò kè mặc cả, khả năng bốn người bọn họ chính là như thế....

Nghĩ vậy, Tiểu Duy đối với bọn họ nói: “Các người ở đây đợi ta chút, ta đi ra ngoài tìm trang bị cho các người, nhớ kỹ mua về thì đem tiền trả cho ta.”

Harry hách nhất đại khiêu, trang bị trong điểm đều đắt muốn mạng người! Tiểu Duy nếu bảo mình trả tiền, chính là lấy mạng ra cũng trả lại không nổi a! Nhưng khi hắn vừa định đuổi theo thì phát hiện ngay cả bóng dáng cũng nhìn không thấy . Caesar thiên thần, người giết ta đi! Harry vô lực ngã ngồi trên mặt đất, ở trong lòng khóc thét.

Tiểu Duy quen đường tìm được một quán bán trang bị, lúc này trong quán không có ai, đã sắp đóng cửa. Tiểu Duy ở trên kệ tìm {đồ xanh lục} bình thường, cấp Harry bọn họ dùng vậy là đủ rồi. Khi cô ôm một đồng trang bị lớn đứng ở trước mặt chủ điểm, trên mặt lão nở ra một nụ cười nịnh nọt, người trước mắt là cái đại kim chứa (chứa tiền á) a!

“Tính xem là bao nhiêu tiền.” Tiểu Duy đem trang bị ném trên quầy, nói với chủ điểm

“Xin ngài chờ một chút.” Chủ điểm cười đến ngũ quan vận vẹo, Tiểu Duy thậm chí có thể nhìn thấy hư hư thực thực nước miếng theo khóe miệng của hắn chảy xuống.

“Tất cả trang bị tổng cộng là tám ngàn năm trăm bảy mươi kim tệ.” Chủ điểm nhìn Tiểu Duy, bộ dạng cúi đầu khom lưng nịnh nọt đến cực điểm, “Giảm giá cho ngài, xóa số lẻ, ngài cấp tám ngàn kim tệ là được.”

Tiểu Duy cười lạnh nhìn chủ điểm, nói : “Tám mươi kim tệ.”

Chủ điểm sắc mặt lập tức trầm xuống, trên mặt mang vẻ chán ghét nói: “Đi đi, không có tiền cũng đừng tiến vào, quán ta không chào đón người.”

Luôn luôn không quen nhìn kiểu NPC này, Tiểu Duy như thói quen, rút chủy thủ ra, chỉ vào yết hầu chủ điểm, nói : “Người nói sao cơ? 80 kim tệ!”

“Người . . . người . . . đây là cướp bóc!”

“Cướp bóc? Người nghĩ rằng ta không biết sao? Trang bị chỗ người đều đã người khác dùng qua, thậm chí độ bền cũng không mãn, người thu mua đồ của người chết sợ cũng chỉ tốn mười mấy kim tệ đi.”

“Người . . . người.” Chủ điểm nhìn Tiểu Duy một câu cũng nói không được, nhưng rất rõ ràng là đã chột dạ.

“Người nói xem, nếu mọi người đều biết trang bị người bán đã có người chết mặc qua, còn có thể không có người đến mua?” Miệng nói liên tục hoàn toàn không cho chủ điểm có cơ hội phản bác.

“Được. Được rồi. Tám mươi kim tệ, người nhanh rút đi cho ta!”

Tiểu Duy từ trong ngực lấy ra tám mươi kim tệ đặt ở trên bàn, tiện đà đem trang bị quét bỏ vào hắc động của mình, hoàn toàn không để ý ánh mắt khiếp sợ của chủ điểm xoay người rồi đi.

Trên thực tế, những lời Tiểu Duy nói với chủ điểm trang bị điểm đều là cố định. Khi cô cấp bậc thấp vì mua trang bị, hỏi qua ca ca, lúc ấy vị huynh trưởng đại nhân không gì làm không được liền nói cho cô biết cách này, mà cô lần nào cũng làm, lần nào cũng được.

Trang bị vũ khí đều có rồi, kế tiếp nên chuẩn bị một ít được tề dùng, dù sao Mục Sư trong đội ngũ không mạnh lắm. Cách duy nhất làm tăng năng lực của bọn họ quả thật chỉ có biện pháp uống một lọ cường hiệu vương giả chúc phúc được tề, loại được tề này có thể giúp người sử dụng tăng các loại năng lực lên 50%, trong vòng 30 phút.

Hơn nữa không chỉ là loại này được tề, giống thường dùng nhất ‘thần thánh được tề’ cùng ‘cường hiệu phục hồi được tề’ cũng phải nhiều chút, đợi đấu võ bắt đầu mấy thứ này giá càng cao.

Nghĩ vậy, Tiểu Duy không gấp đi chỗ đám Harry, mà là đi quảng trường Caesar. Bình thường tất cả mọi người rất thích ở nơi này tụ lại bày quầy, bán này nọ, thật sự không được, Tiểu Duy nghĩ chán chê thì quyết định kêu thế giới đi.

Chỉ lát sau đã đến trên quảng trường, Tiểu Duy phát hiện hôm nay phi thường kỳ quái, trên quảng trường một người bày quầy cũng không có, nơi nào nhiệt như vậy, hiện tại cư nhiên cũng chỉ có linh linh tán tán vài đứa nhỏ NPC đang đùa giỡn, có như vậy trong nháy mắt, Tiểu Duy cho là mình đến địa phương khác, mà không phải trò chơi.

Mang theo nghi hoặc, Tiểu Duy lại lần nữa mở ra danh sách bạn tốt, bên trong trừ bỏ Harry là sáng, những người khác cùng hiện lên màu xám trạng thái.

Tiểu Duy nghĩ, cô có phải hay không là do sử dụng ngoại đeo mà nhảy Server?

Ngay khi cô quyết định đi quảng trường, Cathy luôn đi theo Tiểu Duy cũng đi ra. Lúc này Tiểu Duy ở tiệm bán trang bị không cảnh giác sử dụng trừ vật đạo cụ, chủ tiệm kia chắc chắn là đã biết điều đó nên đã phái người đi theo Tiểu Duy, đoán chừng là muốn đem trừ vật đạo cụ đoạt lấy, may mà hắn phát hiện sớm, những người này đều đã bị hắn giải quyết, còn hạ lệnh làm cho người của kỵ sĩ đoàn niêm phong tiệm bán trang bị đó, cũng áp giải chủ tiệm đó đi.

Claude điện hạ đã dặn mình, tuyệt đối không thể để cho bí mật của Tiểu Duy bị lộ ra ngoài.

Cathy nghĩ vậy, tiến lên vài bước, vỗ nhẹ lên vai Tiểu Duy, nói: “Tiểu Duy, khéo như vậy, cô cũng là đến quảng trường triều bá thiên thần sao?”

Triều bá thiên thần? Tiểu Duy khó hiểu liếc mắt một cái nhìn Cathy, cũng không trả lời vấn đề của hắn.

“Cathy, trên quảng trường tại sao không có người bày quầy bán đồ?”

Bày quầy bán đồ? Cathy cũng sửng sốt, đây là nơi đặt tượng của Caesar thiên thần vĩ đại, làm sao có thể sẽ có tiểu thương bày quầy bán đồ? Nhưng mình lại không thể chỉ trích Tiểu Duy, không thể lộ ra sơ hở!

“Ta cũng không biết.” Cathy trả lời, ánh mắt lom lom nhìn Tiểu Duy chằm chằm.

Tiểu Duy trầm tư một chút, về mặt nghi hoặc, nhìn Cathy hỏi: “Cathy, nơi này là Server Tát Phi Lạp Tư?”

Được rồi, Server Tiểu Duy chơi tên là Tát Phi Lạp Tư, mà quốc gia cũng gọi là Tát Phi Lạp Tư. Vì thế bị kích sinh ra.

Tuy Cathy không biết Server nghĩa là gì, nhưng là nơi này đúng là đế quốc Tát Phi Lạp Tư, cho nên hắn gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Hoàn hảo, xem ra đúng rồi. Tiểu Duy thở phào nhẹ nhõm, nhưng là người bày quầy đi đâu hết rồi? Quên đi, mình lên thế giới kêu cũng được. Đội ngũ kém như vậy, nếu không chuẩn bị một chút được thủy, thì đánh vài chiêu đã chết thì thật mất thể diện, huống chi bài tử càng nhiều thì đổi được tiền càng nhiều, tiền vốn nhất định có thể thu hồi lại.

Nghĩ vậy, Tiểu Duy từ trong người lấy ra một cái quyền trục cùng một chiếc bút thủy tinh, viết:

Toàn bộ thế giới thu cường hiệu vương giả một tổ, thần thánh 10 tổ, cường hiệu phục hồi 20 tổ, có thì PMMMMMM! !!! Tốc độ! !!!

Sau đó, cô đem quyền trục cuộn cuộn nổi lên, lại từ trong người lấy ra một cái loa nhỏ, đặt vào hình loa trên quyền trục, trực tiếp bay trên bầu trời.

Mà ngay khi không nhìn thấy bóng dáng của vật kia, tất cả các chủng tộc, tất cả các loài có sinh mạng đều nghe thấy thanh âm của một cô gái độc hữu thanh lệ kêu:

“Toàn bộ thế giới thu cường hiệu vương giả một tổ, thần thánh 10 tổ, cường hiệu phục hồi 20 tổ, có thì PMMMMMM! !!! Tốc độ! !!! “

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Bí ẩn X Chuyện xưa

Nếu không phải tận mắt thấy Tiểu Duy vừa mới viết ra câu kia, Cathy nhất định sẽ cho là thanh âm mình vừa nghe được là do ù tai hoặc là nghe nhầm Nhưng cô gái trước mắt cũng không nói những lời này, chỉ là viết ra, hắn tại sao lại nghe thấy?

Bởi vì quá mức khiếp sợ, Cathy cũng không có chú ý đến Tiểu Duy đã cùng mình chào hỏi rồi đi. Mà hắn chỉ có thể hoảng sợ nhìn theo bóng lưng phía xa của cô gái kia, sau đó hướng bên đám kỵ sĩ chứng thực, bọn họ cũng nghe thấy những lời như vậy.

Mà khi Cathy thấy bộ dáng mọi người liền biết chính không cần hỏi cũng đã biết đáp án rồi! Không riêng gì của đoàn kỵ sĩ, tất cả mọi người trên quảng trường đều há to miệng, tất cả giống như bị đóng đinh đều đứng ngậy người tại chỗ, tất cả mọi người bị thanh âm vừa rồi chấn kinh ngay tại chỗ.

Đây là chuyện gì? Cho dù vừa rồi Tiểu Duy không nói, nhưng là cũng không có ai dùng đại loa phóng thanh đem những lời này nói ra, nhưng căn bản đó chính là giọng nói của Tiểu Duy!

Cathy cảm thấy tình thế đã rất nghiêm trọng, phiến người lên ngựa, hướng về Vương Cung phi nước đại.

Mà cùng lúc đó, Claude đang cùng Kara Sellecter và Athfield đại sư ở trong cung điện ở Vương Cung sáu mắt nhìn nhau.

“Sư . . . sư phụ, vừa rồi có nghe thấy thanh âm gì không.” Claude tuy khiếp sợ, nhưng trên mặt lại không hề biểu hiện ra ngoài, đây là kết quả của việc tu dưỡng làm một vương tử điện hạ đế quốc.

“Ta cũng nghe thấy, thanh âm kia có chút quen tai.” Kara Sellecter Đại Ma đạo sư sắc mặt ngưng trọng, mà đồng dạng Athfield đại sư cũng đi theo gật đầu.

“Nếu không có nghe nhầm thì . . . thanh âm kia là của Tiểu Duy.” Claude giọng nói thấp phần trầm trọng, mặc dù như thế lời nói lại lộ ra chân thật đáng tin.

“Thì ra là thế, ta nghĩ nghe thế cái thanh âm không nên dừng lại là chúng ta bao nhiêu nhân tài phải.” Kara Sellecter trong lời nói còn chưa nói hết, Cathy đã muốn tiến vào.

“Cathy? Không có người thông báo mà ngươi đã dám vào?” Claude đứng lên, mày nhíu chặt.

“Vương tử điện hạ, thực ra.” Cathy thở hổn hển cho thấy hấn đã vội vã chạy tới “Thực ra tất cả thủ vệ ở trong Vương Cung đều bị thanh âm kia sợ tới mức kinh tại nguyên chỗ, cho nên thần mới. Vương tử điện hạ, chẳng lẽ ngài không có.”

“Ngươi nói gì?” Claude rút cuộc không thể tiếp tục duy trì trầm ổn, giọng nói mang theo biểu tình khó có thể tin, “Ngay cả thủ vệ cũng.”

“Không riêng gì thủ vệ, khi thanh âm phát ra thần ở trên quảng trường, thần có thể khẳng định là tất cả trên quảng trường mọi người đều nghe được, hơn nữa.”

Cathy bình tức lại rồi đem chuyện Tiểu Duy ở trên quảng trường hết thảy đều nói cho ba người ở đây. Khiếp sợ qua đi, tất cả mọi người đều suy tư, Tiểu Duy làm sao làm được? Còn có, cô tại sao muốn làm như vậy?

“Nàng dùng một quyền trực cùng với cái loa có thể bay, đó có thể thần giới ma pháp đạo cụ(Sao loạn vậy? Thần rồi còn ma nữa?), hơn nữa rất có thể nghe được thanh âm này tuyệt đối không chỉ người trên quảng trường và trong vương cung.” Kara Sellecter phân tích “Có lẽ toàn bộ đế đô đều có thể nghe được.”

“Cũng có lẽ là toàn bộ Tát Phi Lạp Tư.” Athfield cùng Kara Sellecter liếc nhau một cái, suy đoán.

“Còn có thể.” Kara Sellecter do dự nói, nhưng sắc mặt lại càng ngày càng tái nhợt, bộ dạng như muốn nói mà không được.

“Còn cái gì?” Claude lo lắng hỏi, lại nghe thấy sư phụ mình thở dài một hơi.

“Còn có thể là cả Caesar đại lục.”

Trên đại điện, không ai nói chuyện. Không có tiếng bước chân, không thanh âm, mỗi người cơ hồ đều phải ngưng thở để tiêu hóa được tin tức đến khó tin này.

Cô gái kia rõ ràng chính là viết một câu, cũng đem câu trên quyền trực bay đến không trung, mà người trên toàn bộ Caesar đại lục đều có thể nghe thấy? Đây. Làm sao có thể.

“Cathy.” Claude lúc này cảm thấy vô cùng nhức đầu, “Đi điều tra một chút đi, nhớ kỹ trăm ngàn không được để lộ ra.”

“Vâng, vương tử điện hạ.”

Mà câu nói ấy của bạn Tiểu Duy xác thực là toàn Caesar đại lục đều nghe thấy câu nói kia cũng đồng thời nhận thức thanh âm của cô rồi, nhưng cô không biết chuyện này ở không lâu tương lai bị người truyền thành một trong những điều thần bí ở Caesar đại lục.

Giờ này khắc này, Tiểu Duy mang theo trang bị lớn bị mua được (thực ra là cướp được) đi về phía đám Harry, tuy dọc theo đường đi gặp được đám NPC đều có một chút ngu ngơ, nhìn qua không được bình thường, bất quá Tiểu Duy tâm tình rất tốt nên cũng không rất chú ý này đó. NPC nha, cũng có lúc cần nghỉ ngơi, không nên lúc nào cũng làm việc.

Khi Tiểu Duy mang theo một bao trang bị lớn đi vào phòng, mấy người đám Harry trên mặt biểu tình đều là khiếp sợ đến đại ra, đến khi Tiểu Duy đem trang bị bỏ lên trên bàn, mấy người bọn hấn mới từ trong hoảng hốt tỉnh lại.

“Đây là.” Harry chỉ vào đồng trang bị lớn nhìn qua cũng biết là rất đắt tiền, đầu lưỡi bắt đầu thất lại.

“Trang bị của các ngươi, ta mua giúp.” Tiểu Duy nói xong nhìn Harry mặt tái nhợt, vươn tay nói, “Đem tiền trả lại cho ta.”

Harry không nhúc nhích, nhưng thật ra Bruce mấy người bọn hấn phi thường cao hứng. Trước kia tuyệt đối mua không nổi trang bị bây giờ cư nhiên cái gì cũng có rồi! Từ quần áo, đồ trang sức, quần, lót vai, áo choàng, đai lưng đến giày dầy đủ mọi thứ! Thậm chí ngay cả vũ khí cũng có! Ôm trang bị, Bruce cảm động đến mức sự kiện thanh âm quái dị cũng ném ra sau đầu.

“Nha! Bao nhiêu tiền.” Harry hoàn toàn là bộ dạng hữu khí vô lực, trong mắt đã tràn ngập tuyệt vọng.

“80 kim tệ.”

“Nha, 80 kim tệ a, Tiểu Duyệt, ta trả không nổi như vậy.” Harry lập tức phản ứng lại, nâng âm điệu lên thét chói tai, “80 kim tệ? Ngươi đi cướp a?” Hồi tưởng lại quá trình mua đồ của mình một chút, cũng khá giống cướp, liền gật đầu, nói: “Dạng dạng như thế.”

Trợn mắt há hốc mồm Harry sau khi nghe thấy Tiểu Duyệt nói xong liền lo lắng chủ điểm trang bị điểm liệu có tìm tới tận cửa đòi tiền không a, người ta thể lực lớn như vậy sẽ tới hay không truy cứu a. Harry không ngừng đi lại trong phòng. Đột nhiên dừng bước, Harry đột nhiên nghĩ chẳng phải họ có Vinh Quang dong binh đoàn làm chỗ dựa sao, mấy người bọn họ đều là người của Vinh Quang dong binh đoàn, tuy rằng vẫn là dự bị đoàn viên, nhưng đầu gi cũng có a.

Nghĩ vậy, Harry thoải mái đi không ít. Bất quá xuất ra 80 kim tệ đưa cho Tiểu Duyệt tuy hơi tiếc, nhưng người ta dù sao đáp ứng rồi mình cùng nhau tham gia Từ Đẩu đại hội, có cô gái này chỉ huy chiến đấu thì dù bị nguy hiểm bao vây cũng không sợ, vì vậy hắn nguyện ý giao số tiền này.

Vui vẻ ra mặt thu lấy kim tệ do Harry đưa ra, Tiểu Duyệt nhìn mấy người kia cầm trang bị thích không buông tay, nói: “Nhanh chút thay trang bị, chúng ta nên xuất phát.”

“Muốn đi đâu?” Bruce khó hiểu hỏi.

“Đến khi trận đấu bắt đầu còn có một đoạn thời gian, chúng ta nên đi đề cao một chút độ ẩn ý, hơn nữa ta thấy các ngươi sử dụng kỹ năng cũng không được tốt lắm, cần phải luyện tập. Các ngươi là tay mới ít nhất cũng phải biết khi nào thì mình nên làm cái gì, làm như thế nào, chạy đi đâu, phóng ra kỹ năng gì, điều đó mới là quan trọng nhất.”

Mấy người kia nghe hết sức chuyên chú, cẩn thận suy nghĩ, thật sự mình đúng là như vậy là không chừng.

“Biện pháp luyện tập tốt nhất chính là thực chiến, cho nên bọn chúng ta đi một chuyến đến cương thi thành.”

“Cương thi thành?”

“Đúng, còn gọi là Alex.”

Vừa dứt lời, mấy người bọn họ lại kinh ngạc đến ngây người, Alex thành chính là Từ thành a! Đi còn có thể sống trở về sao?

“Tiểu Duyệt, ngươi xác định muốn đi nơi nào?” Harry đột nhiên cảm giác được chính mình hô hấp hơi có chút mệt mỏi, tòa từ thành này căn bản không có khả năng là sẽ có người đi. Tuy lúc trước kia có người ở Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn ban bố một nhiệm vụ có phần thưởng rất mê người, đó là nhiệm vụ cứu viện, cũng đã có rất nhiều Mạo Hiểm Giả vì tiền mà đi liều mạng, nhưng mà không ai còn sống trở về, hiện tại nhiệm vụ đang được dán cao ở trên bảng thông cáo ở Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn. Cho dù cấp nhiều tiền cũng không bù được tánh mạng của mình a!

“Đương nhiên, ở đó cương thi cấp bậc thấp, máu ít, đánh rất dễ, tốt cho việc luyện tập ẩn ý giữa các thành viên.”

Giờ khắc này, bốn người này cũng nhận không được muốn đánh Tiểu Duyệt.

Ngươi có phải là nữ nhân không a? Như thế nào một nữ nhân khi nói đến tòa cương thi thành hoàn toàn bộ dạng “Ta đi rồi, nơi đó thật sự không có gì” a? Nữ nhân khi thấy cương thi không phải là đều cao giọng thét chói tai tránh ở phía sau nam nhân sao? Đây là vì sao? Vì sao? Vì sao.

Thế cho nên mấy người này ở về mặt hoảng hốt đi theo Tiểu Duyệt tới Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn, bởi vì cô muốn tiếp nhận nhiệm vụ.

Lật bàn! Bọn họ mặc kệ! Lần này thật sự xảy ra mạng người a! Bruce là người nhỏ tuổi nhất nhìn khuôn mặt vui vẻ của Tiểu Duyệt sau khi nhận nhiệm vụ trở về, cũng nhận không được nữa nội tâm khủng bố, dùng bộ dạng sắp khóc lên đối Tiểu Duyệt nói: “Chúng ta. Có thể không đi được không a?”

“Đương nhiên không thể.” Tiểu Duyệt khó hiểu nhìn Bruce, không phải là đánh bản sao, làm sao vậy a?

“Tiểu Duyệt tỷ, ta không muốn chết.” Bruce mặc kệ tất cả hôm nay nhất định phải đem lời nói rõ, cô còn trẻ như vậy, cho dù thiếu tiền cũng không thể đem mạng mình cứ như vậy trực tiếp đưa vào miệng cương thi!

“Không có người bảo ngươi đi chết.” Kỳ thật Tiểu Duyệt cũng không thích, rõ ràng là muốn tốt cho bọn họ vậy mà đáp lại cô là bộ dạng như sắp chết của bọn họ, “Các ngươi như thế này còn muốn tham gia trận đấu? Hiệp đầu tiên cũng thua!”

“Nhưng cái này cùng cái kia không giống nhau !”

“Như thế nào không giống? Ngươi cho là ngươi bây giờ đi trận đấu là có thể sống trở về?”

“Còn hơn là cương thi a!”

Tiểu Duyệt thất vọng lắc đầu, rồi đột nhiên nâng âm điệu, lớn tiếng nói: “Có người nào đi đánh bản sao mà không chết? Chết vài lần mới biết nên đánh thế nào! Còn có, sợ chết thì đừng chơi! Sợ chết mà là đàn ông sao? ! !”

Thanh âm lạnh lạnh của cô xuyên vào tai những người đang ở trong Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn, sau đó nguyên bản đại sảnh đang âm ỉ nháy mắt yên tĩnh

trở lại, tất cả mọi người hoảng sợ nhìn cô gái nói ra những lời này, loại này khó có thể tin thậm chí làm cho bọn họ quên hỏi cái gì là bản sao. Người có thể nói ra những lời này quả thật là tàn khốc vô tình a!!

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cương thi X Xuất động

Bruce bị Tiểu Duyệt câu câu vừa nói kia làm cho ngây người, ngay cả Harry luôn trầm ổn cũng mở to mắt nhìn chằm chằm Tiểu Duyệt, giống như đứng ở trước mặt bọn họ là không phải một cô gái vô cùng xinh đẹp, mà là một con ma thú.

Tiểu Duyệt cũng không có chú ý dị trạng những Mạo Hiểm Giả khác, chỉ nhìn đồng đội mình biểu tình, cô đột nhiên cảm thấy vô cùng thất vọng, tâm giống nhau bị ngấm trong nước lạnh như băng. Sớm biết rằng bọn họ là người nhất gan như vậy, mình ngay từ đầu sẽ không quen biết bọn họ!

Quả nhiên, ai cũng không thể trông cậy vào, chỉ có thể dựa vào chính mình.

“Ta đã biết.” Tiểu Duyệt gật gù đầu, nói, “Đội ngũ ta sẽ tự mình giải quyết.”

Nói xong, ở trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, đi đến chỗ nhân viên quản lý giải trừ tổ đội trạng thái. Nhưng bởi vì nàng nhiệm vụ đã nhận, nhân viên quản lý nói cho nàng biết nhiệm vụ nhận không thể buông tha cho, hơn nữa tổ đội trạng thái cũng không thể giải trừ.

Trò chơi này khi nào thì nhiệm vụ cũng không thể bỏ qua? Nhìn bằng mã hóa trong tay mình, Tiểu Duyệt nghĩ, có khi nào trong lúc mình không logout trò chơi lại đổi mới? Trò chơi này điểm ấy nhưng thật ra rất không tồi, cập nhật không cần ngoạn gia logout.

“Nhiệm vụ không thể buông tha, đội ngũ cũng không thể giải tán.” Nhìn chất phác biểu tình của mấy người kia, Tiểu Duyệt tiếp tục nói, “Các người đi mau lên, chúng ta đi làm nhiệm vụ.”

Cái này giống như thiên lôi bổ vào tai những người đang nghe chuyện, chỗ đó là cương thi thành a! Alex thành căn bản chính là một đi không trở lại! Ở trong thành đó, chỉ một con cương thi cũng đủ xé xác một cô gái thành mảnh vụn Cầu xin người đừng nói một cách thoải mái như vậy được không

“Tiểu, Tiểu Duyệt.”

Vừa định xoay người rời đi, lại không nghĩ rằng còn có người gọi mình, xoay người nhìn lại, thì ra là Todd. Lúc này, khuôn mặt đỏ bừng, ấp úng muốn mở miệng lại không dám mở miệng.

“Làm sao vậy?”

Nghe thấy Tiểu Duyệt trả lời hần, Todd mặt càng đỏ hơn, nguyên bản chính là cái người cao to, hơn nữa vóc dáng cường tráng, cùng với bộ dạng then thùng hoàn toàn không phù hợp.

“Ta, ta muốn cùng đi với người.”

Ấp a ấp úng nói ra những lời này, Todd thở phào thở ra một hơi, tiện đà thật cẩn thận nhìn sắc mặt Tiểu Duyệt, trong lòng đánh trống.

Tiểu Duyệt liền giật mình một chút, tiện đà nhìn Todd cười tươi một cái, khiến cho người xem choáng váng. Xem ra cũng không phải tất cả mọi người không hiểu ý của cô, Tiểu Duyệt nghĩ.

“Vậy đi nhanh đi!” Nói xong, Tiểu Duyệt hướng về phía Todd phát phát tay.

“A, đợi ta với, ta cũng muốn đi.” ANhi sửa sang lại cung đeo lên lưng, ngại ngừng cười, cũng đi theo Todd chạy tới.

“Ai, cùng đi thôi.” Harry cảm thấy nếu cùng Tiểu Duyệt trở thành đồng đội kia tựa hồ phải đem tất cả kinh ngạc cùng khó hiểu đều buông, toàn tâm toàn ý tín nhiệm cô gái này, giống như lúc trước bọn họ ở Yzer ha!

“Caesar thiên thần của ta! Người, các người đều.” Bruce chỉ vào mấy người . . . bóng lưng sắp đi xa, dậm chân một cái, cắn răng nói: “Chết thì chết. Các người đợi ta với a!!”

Sau khi Tiểu Duyệt cùng đồng đội rời Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn không bao lâu, Cathy liền đến nơi này, hần đứng trước nhiệm vụ nhân viên quản lý, sử dụng nụ cười soái ca của mình nói chuyện với tiểu cô nương trước mặt: “Vừa mới có một Mạo Hiểm Giả tên Tiểu Duyệt tiếp nhận chức vụ sao?”

Tiểu cô nương bị mê thất điên bát đảo, vội vàng tìm kiếm phía trước ghi lại, sau đó lại về mặt mê luyến nhìn Cathy nói: “Đúng vậy, vị Mạo Hiểm Giả kia nhận nhiệm vụ giải cứu Alex thành.”

“Ngươi nói cái gì?” Cathy cho là mình nghe lầm, nhất thời nụ cười biến mất, thay vào đó còn lại là kinh ngạc và hoảng sợ.

Đại khái là bị thái độ Cathy hù đến, tiểu cô nương run rẩy lại lặp lại một lần: “Vị Mạo Hiểm Giả kia nhận nhiệm vụ cứu viện Alex thành.”

Cathy vỗ mạnh xuống bàn, không nói gì xoay người chạy vội ra ngoài. Hẳn chỉ sợ không kịp hướng vương tử điện hạ hồi báo, Cathy nghĩ, cô gái kia tiếp nhiệm vụ gì không nhận lại nhận nhiệm vụ không nên tiếp cương thi thành! Nơi đó đi vào khẳng định ra không được, thật không biết nàng cùng đội ngũ mấy người đều là nghĩ như thế nào, vì sao không ngăn cản một chút? Nàng nếu cứ như vậy không về được, thì đầu mối duy nhất sẽ chặt đứt!

Vội vàng chạy về vinh quang căn cứ, Cathy đem lệnh triệu tập người xuống, đếm đại khái có thể có hơn hai mươi, tuy rằng hẳn biết những người này chỉ sợ vẫn là không đủ, nhưng là thời gian cấp bách, hẳn cũng không có thời gian phân nản.

Cathy đứng ở trước mặt mọi người, sắc mặt ngưng trọng nói: “Chúng ta lúc này là muốn đi Alex thành, nếu có nhân có điều cô kỵ thính bây giờ lập tức rời khỏi!”

Lời vừa ra khỏi miệng, mọi người một mảnh xôn xao, Cathy nói tiếp đi: “Làm một phần tử của vinh quang dong binh đoàn, ta nghĩ mọi người nên biết, điều gì là vinh dự của chúng ta! Điều gì mà chúng ta theo đuổi! Hiện tại đúng là cần chúng ta phát huy thời điểm!”

“Trong nhà trên có già dưới có trẻ, ta không đề nghị các ngươi đi; đối với chính mình nhân sinh còn có theo đuổi giấc mộng, ta cũng vậy không đề nghị các ngươi đi. Nhưng! Ta hy vọng có thể có cùng ta chung chí hướng cùng đồng đội cùng tiến lên chiến trường!”

Lời nói này nói xong, trong đội ngũ có người rời khỏi cũng có người lưu lại, mà mấy người... kia quân đoàn trưởng lại động cũng không còn động. Cuối cùng chỉ đội ngũ này còn dư lại hơn mười người nhân, Von, Albus, Matthew đám người đều ở.

Phàm những người là biết Tiểu Duyệt tồn tại, đều không có hỏi Cathy vì sao đột nhiên muốn quyết định đi cương thi thành, loại địa phương có đi không có về không phải muốn cho mọi người chết sao. Nhưng nếu như chuyện này cùng Tiểu Duyệt có liên quan... như vậy chuyện xấu đã có thể sẽ rất đại rất lớn.

Đãi mọi người tập hợp cùng một chỗ chờ xuất phát thời điểm, vinh quang dong binh đoàn phó đoàn trưởng Frankish đi đến Cathy trước người, nhẹ giọng hỏi: “Vẫn là cùng cô gái tên Tiểu Duyệt có liên quan?”

“Ừ.”

Frankish không nói, nín thở, không tiếng động vỗ vỗ bả vai Cathy.

“Ta sẽ trở về.” Cathy đưa lưng về phía Frankish, đột nhiên nói một câu như vậy nói.

“Ta chờ ngươi trở về.” (đột nhiên tớ nghĩ tới daimen đại nhân =)))

Cathy không trả lời, mang theo tiểu đoàn đội mười mấy người, hướng về Alex thành xuất phát.

Mà bên phía Tiểu Duyệt thì đã đến khá gần Alex thành, giờ bọn họ chỉ cần xuyên qua Saraman sa mạc rất nhanh có thể đến nơi. Đám Harry không có tọa kỵ, vài người trong sa mạc đi bộ, nguyên bản ở Tiểu Duyệt nhìn lộ trình rất gần giờ lại cảm thấy có chút xa.

Tiểu Duyệt đeo kính gió che bão cát, lấy tay che miệng ngáp phòng ngừa hạt cát bay vào, trong lòng còn muốn này khi nào thì mới có thể đến a, nhìn phía sau bọn họ không xa cuộn cuộn cát vàng cô khoognghoair ngăn người, kia rất rõ ràng là có một đội nhân mã đuổi theo bọn họ.

“Tiểu Duyệt! !”

Giọng nói này là của Cathy, Tiểu Duyệt quay đầu, quả nhiên thấy Cathy mang theo một đội nhân mã hướng cạnh mình đuổi lại đây.

Đãi Cathy chạy đến trước mặt, tiểu duý kỳ quái hỏi: “Sao ngươi lại tới đây?”

“Ngươi liền mang theo mấy người bọn họ mà dám Alex thành?” Cathy thanh âm của không tự giác cất cao, khuôn mặt anh tuấn còn mang theo một tia tức giận khó phát giác.

Tiểu Duyệt khó hiểu nhìn một chút Cathy, lại nhìn một đội người đi theo sau hẳn, không đáp hồi lại: “Các ngươi cũng đi?”

“Ngu ngốc! Ngươi nghĩ rằng ta và ngươi đây là vì ai? ! !”

Bị chửi ngu ngốc Tiểu Duyệt cảm thấy rất khó chịu, muốn làm nhiệm vụ cứ việc nói thẳng, làm gì còn nói “Ngươi nghĩ rằng ta và ngươi đây là vì ai”, đàn ông mà tốt bụng thế sao?

“Harry, đem bằng nhiệm vụ cho Cathy, lần này coi như đoàn đội nhiệm vụ cũng được.” Tiểu Duyệt thực bất đắc dĩ nói với Harry, đều nói nhiều người thời điểm nên cho đàn ông con trai chút mặt mũi, dù sao nàng đều chỉ là vì hoàn thành nhiệm vụ cộng thêm huấn luyện một chút bốn vị tay mới này thôi.

Cathy rất nhanh đem tiểu đội nhiệm vụ đổi thành đoàn đội nhiệm vụ, cũng nsgtd vron một bàn tay, nói: “Đi lên, ta mang bọn ngươi đi qua.”

Tiểu Duyệt dùng ánh mắt thương hại mắt nhìn ngửa Cathy, theo sau kêu Harry bọn họ cùng người khác cười một thất tọa kỵ, chính mình đối Cathy khoát

tay, nói: “Không cần, tự ta có.”

Nói xong, triệu hoán bạch mã đi ra, phiên thân lên ngựa, ném cho Cathy một câu “Ta ở cửa chờ các ngươi” liền giục ngựa mà đi. Mà Cathy nhìn tốc độ của Tiểu Duy không khỏi cần lười, hẳn chưa bao giờ thấy tọa kỵ nào chạy nhanh như thế.

“Xuất phát!” Cathy hướng về đội ngũ quát lên, lại là một trận cát vàng bay lên.

Tiểu Duy dẫn đầu đến Alex thành cửa thành, chém chết mấy con Sa Trùng (sâu cát), đem ma hạch đào lên, bỏ vào trong hắc động. Phía sau, Cathy bọn họ cũng đến. Nhìn đến nằm trên mặt đất Sa Trùng thì thể, Cathy nhìn nhìn Tiểu Duy, mặc dù biết trước mắt cô bé này nhí rất lợi hại, nhưng là. Sa Trùng dù gì cũng là tứ cấp ma thú, như thể nào nhanh như vậy đã bị giết?

“Cathy, ta có chuyện nói cho ngươi.” Gặp Cathy đến, Tiểu Duy kêu gọi hẳn, “Chút nữa đánh quái, ta hi vọng ngươi cùng của ngươi đội viên không ra tay.”

“Vì sao?” Cathy như bị đâm một cú vào ngực, hẳn gấp gấp như vậy chạy đến là vì cái gì a? ! Không ra tay? ! !

“Ta lựa chọn đến cương thi thành có hai cái mục đích, thứ nhất, hoàn thành nhiệm vụ, thứ hai, huấn luyện đám Harry.” Tiểu Duy nói xong nhìn Harry bọn họ liếc mắt một cái, nói tiếp: “Bọn họ quá yếu.”

“Nhưng là nơi này là.”

“Tốt lắm, ta biết, các ngươi một cái hai cái đều là cái dạng này.” Tiểu Duy nhất mặt là không bình tĩnh, “Ngươi chỉ cần nhìn là được rồi.”

Không đợi Cathy trả lời, tiểu duy thẳng xoay người, kêu to: “Harry, đem bọn họ v gọi lại đây, ta có chuyện muốn nói.”

Mọi người không biết xảy ra chuyện gì, Harry là mang theo Bruce bọn họ đi tới bên Tiểu Duy, Matthew bọn họ ở chạy đến bên cạnh Cathy, khó hiểu nhìn đội trưởng của mình nổi giận dưng dưng mặt, rốt cuộc sao lại thế này?

“Tốt lắm, ta tới giảng một chút này cương thi thành đến tốt cùng như thế nào đánh.” Tiểu duy hoàn toàn bất cố thân sau Matthew bọn họ kinh ngạc ánh mắt, cứ thế nói: “Nơi này cương thi đều là sơ cấp nhất, máu thấp phòng thủ thấp, không có gì đáng sợ. Loại này sơ cấp cương thi là dùng màu sắc đến xem mạnh yếu, tổng cộng sáu loại, từ cao xuống thấp theo thứ tự là: tím, đen, lam, hồng, lục, trắng. Nói cách khác tổng cộng là sáu bậc cương thi, theo thấp đến cao hơn ngay lúc đó.”

“Chúng hành động chậm chạp, không biết ma pháp công kích, duy nhất thủ đoạn công kích chính là cắn, bị cắn đến thì sẽ bị thi độc, tương tự với nguyên nhân, cho nên nhất định không thể để bị cắn. Một khi bị cắn được nhất định phải lớn tiếng kêu đi ra, sau đó Mục Sư phụ trách cấp cho người bị cắn đến một cái tinh lọc.” Tiểu Duy quay đầu nhìn về phía Bruce, hỏi: “Kỹ năng này ngươi học chưa?”

“Ách. Rồi.”

“Tốt lắm, còn có, muốn giết cương thi ngay lập tức thì chém đầu! Nếu ngươi chém tay chân cương thi thì đều là vô dụng, nó còn có thể công kích ngươi. Cho nên các ngươi khảm thời điểm cần phải nhắm ngay.”

“Cuối cùng, cũng là là quan trọng nhất một cái, chính là nhất định phải dựa theo mệnh lệnh của ta hành động, tự tiện hành động mà chết là ta mặc kệ.”

Tiểu Duy những lời này nói ra làm cho đám Cathy có cảm giác —— nàng đã tới nơi này, bằng không như thế nào ngay cả cương thi cấp bậc cũng biết?

“Tốt lắm, đều chuẩn bị tốt, muốn mở quái.” Tiểu duy nói xong theo trong túi quần lấy ra một bộ long quy bao tay đeo vào, “Todd đi phía trước đứng, ngươi là chiến sĩ phải kháng quái, làm như thế nào vị trí chạy đến lúc đó ta sẽ nói cho ngươi biết, nơi này quái nhiều đừng có chạy lung tung. ANhi đứng ở sau Bruce, Mục Sư nhất định phải bảo vệ tốt, một khi phát hiện có muốn gần người lập tức xử lý! Harry ngươi đứng ở sau Todd, ngươi lực công kích cao, Todd kháng trụ ngươi chém là được! Còn có, Mục Sư cho mỗi cá nhân thượng vật phòng lá chắn!”

Tiểu Duy nói xong, vỗ vai ANhi, nói: “A Nhi, đem kia trên cửa thành phong ấn bắn rơi! Bắt đầu tàn sát dân chúng trong thành!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Khai Chiến X Tàn Sát

Alex thành, còn được gọi là Tử thành, lý do là trong thành tất cả dân chúng đều là thây ma (Zombie). Điều duy nhất mà Tiểu Duy kết luận là bản sao này rất ghê tởm, vì khi chém rớt nhiều đầu cương thi như thế thì việc máu và óc người bị rơi ra chắc chắn không ít, mà điều này thì không có cô gái nào thích. Cho nên, cô quyết định đeo bao tay làm bằng long quy có độ phòng ngự cao để khi giết quái, máu và óc sẽ không rơi trên tay.

Long quy là một chi thứ của Cự Long, sống trong nước, bề ngoài khá giống rùa biển, tinh thông thủy hệ ma pháp, da của nó có lực phòng ngự siêu cao.

Đánh vào đầu cương thi không chỉ là chọc thủng đầu nó mà là chém rơi hoàn toàn đầu cương thi. Sử dụng Trường Dao như Harry thì hoàn hảo, trực tiếp chém bỏ đầu cương thi là được, nhưng là dùng chủy thủ như Tiểu Duy thì không như thế, chủy thủ phần lưỡi dao quá ngắn và nhỏ, muốn chém đầu cương thi không dễ như thế, cho nên Tiểu Duy trực tiếp đeo bao tay, dùng quyền đánh vào đầu.

Bruce cấp năm người trong đội ngũ bỏ thêm phòng ngự hộ thuẫn, bên này ANhi một mũi tên bắn lên phong ấn tại cửa thành, đại môn chậm rãi mở ra.

Cái kia nháy mắt mùi hôi thối xông lên khiến Tiểu Duy nhũn mảy, mà cùng lúc đó, những tiếng rống như tiếng cái xé từ đám cương thi truyền ra, từng cương thi một chậm chạp đi về phía bọn họ đứng.

“Todd! Tiến lên! Không thể để cho bọn chúng ra khỏi thành!”

Tiểu Duy hướng về phía Todd kêu to, liền thấy Todd giơ chiếc rìu lớn trong tay lên dùng sức vung về phía bọn cương thi, chỉ lập tức sẽ đem cương thi đi ra cửa thành quét trở về. Harry cầm trường dao trong tay một đao liền chém đứt một cái đầu cương thi, ANhi cùng Bruce theo sát phía sau cũng đi theo.

“Đây là nhóm đầu tiên cương thi, đẳng cấp thấp nhất màu trắng, mọi người tốc chiến tốc thắng!”

Theo Tiểu Duy chỉ huy, bọn họ bắt đầu ra sức giết quái. ANhi cầm trường cung trong tay, dùng không tên phát, liên xạ kỹ năng rất thuần thục.

Có quần công chính thật tốt, giết quái rất nhanh, chỉ chớp lát sau cương thi màu trắng cũng chỉ còn vài con.

“Đội trưởng, chúng ta có cần.” Matthew đi theo bên người Cathy, nhìn Tiểu Duy chỉ huy mấy người . . . kia cấp bậc thấp Mạo Hiểm Giả ở giết quái.

“Không, cứ quan sát đi.” Nguyên bản còn lo lắng Tiểu Duy có thể hay không gặp chuyện không may thì Cathy đã thay đổi thái độ, hẳn cảm thấy Tiểu Duy chỉ huy như đã có định liệu trước, bây giờ nghĩ lại những ngôn ngữ cử chỉ trước đây của Tiểu Duy, tựa hồ cô chưa bao giờ cho là mình hội thất bại. Vẫn là lại quan sát một chút đi. Cathy nghĩ như vậy, mang theo mọi người theo sát bọn họ.

Rất nhanh cương thi màu trắng đều bị tiêu diệt, mà mấy người kia cũng không dám có chút lơ lửng.

“Không sao, mọi người uống nước nghỉ ngơi một chút, cương thi cấp bậc tiếp theo vẫn chưa có đi ra.”

Mấy người nghe vậy, đều thoáng buông lỏng xuống, có người thậm chí ngã ngồi ở trên mặt đất.

Cathy đám người đứng ở cách đó không xa không nói được một lời, ở sâu trong nội tâm mãnh liệt rung động khiến cho hần chỉ cảm thấy da đầu run lên, cô gái trước mắt nhìn qua khoảng mười mấy tột cùng đã cường đại đến trình độ gì? Chẳng lẽ nàng là chủng tộc truyền thuyết ở Caesar đại lục kia —— Thần tộc?

“Đội trưởng, chúng ta tới đây rồi cuộc là.” Trong đội ngũ có người khó hiểu hỏi.

Cathy cười khổ, “Thật có lỗi, vốn ta là nghĩ đến nghĩ cách cứu viện cô gái kia, sau đó. các người cũng nhìn thấy, nàng tựa hồ cũng không cần chúng ta cứu.”

“Vậy chúng ta.” Vài thành viên người nhìn ta, ta nhìn người, cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

“Matthew, người mang theo mấy người bọn hần người đi cửa thành chờ đi, ta vào xem Tiểu Duy và bọn họ.”

“Không thể nha, đội trưởng! Ta cũng muốn xem tiểu mỹ nhân sẽ tàn sát dân chúng trong thành như thế nào.”

Cathy thờ dãi, nhìn ánh mắt mong chờ của các thành viên hần mang theo, chỉ có thể gật gật đầu, nói: “Tất cả mọi người phải chú ý an toàn.”

“Vâng! ! !”

Bên kia, Tiểu Duy đem ngồi dưới đất vài người kêu lên “Đi lên phía trước, tiếp theo cương thi sẽ xuất hiện.”

Vừa dứt lời, cách đó không xa một đám cương thi màu lục xuất hiện, mùi hôi thối lại một lần nữa đánh úp về phía mọi người.

“Bruce lại cho mọi người bỏ lá chắn, chú ý, nhóm này là cương thi màu lục, lượng máu huyết so với màu trắng cao hơn ra một ít!”

Trái qua phía trước chiến đấu, vài người đều tin tưởng cô, đám cương thi này đúng là ghê tởm, nhưng tuyệt đối không đủ gây sợ.

Tiểu Duy nói xong, Todd liền giơ lên vũ khí nhắm về phía đám cương thi. Bên này Tiểu Duy neho mắt lại đếm số lượng cương thi, hướng về phía Todd kêu to: “Todd đem quái kéo sang bên phải! Người không có {trào phúng kỹ năng}, nếu bị đánh trúng thì sẽ bị trúng độc!”

Nháy mắt, đám cương thi cừu hận tất cả đều tập trung vào Todd, mà Todd lúc này chỉ mang phòng ngự trạng thái, tuy có hộ thuẫn, nhưng trên người cũng bị cương thi đánh trúng.

“Bruce cấp Todd thượng thánh liệu cùng tinh lực! Harry cùng ANhi chuẩn bị đánh!”

Mặc dù mọi người trang bị tốt hơn trước, nhưng ít người như vậy tất nhiên là ngăn cản không hết số lượng cương thi thi, tổng hội có quyền, đám Cathy đi theo sau bọn họ thỉnh thoảng chém chết mấy cái cá lọt lưới, ngược lại là Tiểu Duy không có ra tay đến một lần.

Chiến đấu hăng hái hồi lâu, cuối cùng đem màu lục cương thi giết hết, mấy người bọn họ cơ gần như kiệt sức.

“Uống cái này đi.” Tiểu Duy đưa cho đám Harry mỗi người một lọ dược thủy nhỏ, bọn họ không nói hai lời lập tức uống vào.

Nhảy mất, bọn họ cảm thấy mình thể lực đều khôi phục, nhưng lại ần ần có càng cảm giác khỏe khoắn hơn bình thường.

“Chúng ta hướng trong thành thị đi, màu đỏ cùng màu lam cương thi là đồng thời xuất hiện, số lượng là so với vừa rồi gấp đôi, lượng máu cùng phòng ngự cùng màu lục không cao hơn là mấy, nhưng là lực công kích lại rất cao, mà màu lam so với màu đỏ lực công kích cao hơn không ít.”

Tiểu Duy nói xong dẫn bọn họ bắt đầu đi về phía quảng trường, nơi đó rộng hơn một chút, so với nơi đánh nhau lúc này thì lớn hơn rất nhiều, dù phát ra đại chiêu cũng không thương tổn đến đồng đội.

Nguyên bản Harry mấy người bọn họ hẳn đã cảm thấy không còn lo lắng nữa, toàn tâm toàn ý tin tưởng Tiểu Duy, tin tưởng cô có thể mang bọn họ thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ lần này, nhưng tới khi Harry nhìn đến mảng màu lớn cương thi màu xanh xanh đỏ đỏ, hẳn suýt nữa là nhấc chân bỏ chạy.

“Ha ha, mọi người có phải thấy chúng rất sinh động không?”

Tiểu Duy cười lớn nhìn về mặt sợ hãi của bọn họ, cô lần đầu tiên tới nơi này cũng như vậy, độ chân thật lớn này thật thực khủng bố, mà khi người bắt đầu giết quái thời điểm sẽ cảm thấy toàn thân tê bào đều đi theo hưng phấn lên.

Dưới tình huống như vậy, vì sao cô ấy còn có thể bật cười a? ! !

“ANhi, người biết loạn xạ không?” Tiểu Duy quay đầu nhìn về phía thợ săn ANhi, hỏi.

“Vẫn chưa biết, chỉ biết liên xạ.”

Tiểu Duy gật gù đầu, tiếp tục nói: “Vậy người liên tục phóng liên xạ kỹ năng, tốt nhất đều có thể nổ đầu.”

Đúng lúc này, đám cương thi quân đã vọt tới trước mặt, đám Todd đã khai chiến, Tiểu Duy cũng theo bên hông rút ra chủy thủ chuẩn bị phóng quân công, đúng lúc này, trên bầu trời mây đen dày đặc, ngay sau đó sét đánh xuống, trực tiếp đem phía dưới cương thi đốt trụi một mảng lớn.

Sét đánh xuống là lúc Tiểu Duy nhìn thấy Von đang giờ cao pháp trọng, bắt đầu đi lác đầu.

“Von!” Tiểu Duy hướng về phía Von hét lớn: “Ta biết người lo lắng chúng ta, nhưng là mong người đừng ra tay! Đây là cuộc chiến của chúng ta!”

Cô gái tóc đen đứng ở giữa quảng trường, một tay đặt ở trên chủy thủ đeo bên hông, quay đầu lại nhìn người của Vinh Quang đông binh đoàn, gió nổi lên, làm cho Từ thành nồng nặc mùi hôi. Thiếu nữ cuồng vọng không khiến ai cảm thấy cô đang làm ra vẻ, người kia chỉ nhấc tay cũng đã để lộ sự tự tin không ai có thể đứng ngang hàng, giống như cô từ khi sinh ra đã là như thế.

“Harry! Người di chuyển ra phía sau công kích! Todd tiếp tục giữ chặt quái!”

Màu đỏ cương thi đã bị diệt hết, nhưng màu lam còn có một hơn phân nửa. Todd trúng thi độc, Bruce tự cấp hẳn tinh lực liên tục, Harry cảm trường đao dính đây thịt hư thối và máu màu đen, bao đựng tên trên lưng Anhi cũng không còn bao nhiêu tên.

Cho nên khi màu lam cương thi toàn bộ rồi ngã xuống, mọi người đã hoàn toàn không có bất kỳ năng lực chiến đấu.

Tiểu Duy vỗ tay, mang trên mặt tươi cười đi tới, nói: “Mọi người làm rất tốt, còn lại liền giao cho ta là được rồi.”

Rút chủy thủ ra bên hông, mang theo mọi người hướng tòa thành đi vào.

Màu đen cương thi trước đây đều là chiến sĩ, bọn họ phụ trách thủ vệ tòa thành thành chủ ở, cho dù biến thành cương thi, về này trung tâm cũng như cũ làm cho bọn họ dựa theo bản năng bảo vệ chỗ ngồi này tòa thành.

Khi đại môn tòa thành màu đen mở ra, tiếng rống càng lúc càng lớn hơn trước.

Cương thi không có thị lực, bọn họ hoàn toàn bằng vào khứu giác tìm kiếm mục tiêu, bản năng cắn xé. Từng nhóm màu đen cương thi mặc áo giáp xuất hiện ở mọi người trước mặt thời điểm, thiếu nữ kia đã biến mất không thấy đâu. Ngay khi đám người giai tiến vào trạng thái chiến đấu, Von thậm chí bắt đầu mặc niệm chú ngữ, chuẩn bị đại hình ma pháp.

Trên thực tế, trong nhiệm vụ đánh hạ cương thi thành khó khăn nhất địa phương chính là tòa thành này, Bốn cấp bậc cương thi trước đã tiêu hao hết thể lực các mạo hiểm giả, mà màu đen cương thi bất luận là theo sức chiến đấu, lượng máu, vẫn là lực phòng ngự đều là so với cương thi phía trước cao hơn rất nhiều, cho nên, vô cùng khó đánh.

Khi đám kia màu đen cương thi còn chưa kịp chạy tới trước mặt đám Cathy, trong nháy mắt đầu đều biến mất không thấy, toàn bộ đồng loạt ngã xuống.

Tiểu Duy đứng ở ngay chính giữa đồng cương thi, trên chùy thù dính máu.

Chỉ là một đao phiến kỹ năng, khiến cho bọn này màu đen cương thi cấp bậc thấp tất cả đều ngã xuống. Nhưng đám Cathy không biết Tiểu Duy đến rốt cuộc đã làm gì khiến đám cương thi tất cả đều ngã xuống.

Nhưng bọn hắn không kịp kinh ngạc, bởi vì một đôi mắt màu tím xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Sơ cấp cương thi đẳng cấp cao nhất, màu tím!

Theo quần áo nhìn lại, rất dễ nhận ra đây là thành chủ Alex thành đại nhân!

Nguyên bản vị thành chủ này chính là một vị chiến sĩ 50 cấp, sau khi biến thành cương thi liền tiến hóa thành màu tím!

Đây là mọi người bất ngờ, khả năng làm cho bọn họ không tưởng được chuyện tình xảy ra ngay sau đó.

Cô gái tóc đen kia đột nhiên tiến lên, dùng tốc độ sét đánh tiến đến trước mặt vị thành chủ đại nhân đánh một cú vào mặt, ngay khi mọi người đang há hốc miệng thì cô lại bồi thêm một cú nữa vào đầu.

Màu tím cương thi không kịp phát ra tiếng kêu rên, liền thẳng tắp ngã xuống.

Tiểu Duy vỗ vỗ tay, xoay người, đối mọi người nói: “Xong rồi.”

Mọi người: “:”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Trở về X Ngoại tộc

Vùng núi Riaz quanh năm bị tuyết bao phủ, địa thế hiểm trở không người sinh sống, ngọn núi Kirama là ngọn núi cao nhất Caesar đại lục, đến nay vẫn không có người nào có thể chinh phục.

Nhưng là, một khi vượt qua ngọn núi Kirama này, đập vào mi mắt lại là một khung cảnh tuyệt mỹ hơn nữa.

Thảo nguyên rộng lớn giống như hải dương màu xanh lam, gió thổi qua nhìn như sóng biển cuộn cuộn, các loại ma thú ăn sống ở nơi này rất nhiều, kết hợp với bầu trời màu xanh bao la thành một bức tranh tuyệt hảo. Mà xuyên qua vùng thảo nguyên màu xanh này là lãnh địa của tinh linh tộc – Linh Mộc Lâm.

Trong thành thị của loài người sinh sống không thể nhìn thấy được đũa con cung của thần – tinh linh, họ có vóc dáng tao nhã và khuôn mặt luôn tỏa sáng như ánh trăng. Các tinh linh tâm tư đơn thuần, yêu hòa bình, bọn họ tôn thờ sinh mệnh chi long Ueda, mà ở chỗ sâu nhất của rừng Linh Mộc là cây sinh mệnh, là lễ vật của Ueda Cự Long trao cho họ.

Mỗi một đôi tinh linh yêu nhau đều đến trước cây sinh mệnh cầu nguyện, mang theo tâm trạng vui sướng và lòng thành tín nhất. Rồi sau đó, nữ tinh linh sẽ mang thai, Tinh linh tộc chính là dùng phương thức như thế để sinh sống.

Lúc này, cũng ở trong chỗ sâu nhất của vương cung của tinh linh ở rừng Linh Mộc, một vị cô gái xinh đẹp lười biếng nằm trên ghế dài, trên tay có một con chim nhỏ đang đậu, cô chăm chú nghe những câu chuyện về loài người đang sinh sống bên ngoài khu rừng mà nó kể, trên mặt nở một nụ cười thỏa mãn.

“Valanthe, muội lại đang nghe chim kể chuyện sao.” Một vị nam tử tóc vàng cao lớn tuần mỹ từ ngoài cửa đi vào, thấy thiếu nữ bộ dáng hơi hơi nhúm mũi.

“Ilaba ca ca, huynh thật nghiêm khắc.” Cô gái tên Valanthe quả thật là một mỹ lệ, cô ngẩng khuôn mặt tuyệt mỹ của mình lên nở một nụ cười đáng yêu.

Hai người dung mạo rất giống nhau, đây hẳn là một đôi song sinh. Nam tử khuôn mặt tuy góc cạnh tiên minh nhưng cũng không thể che hết nét tuấn tú tuyệt mỹ giữa lông mày, nữ tử hình dáng ôn nhu, khi cười lộ lên hàm răng trắng đẹp đáng yêu, cùng là tuyệt thế mỹ nhân. Hai người đều có mái tóc dài màu vàng kim, đều có đôi mắt xanh biếc, tuy rằng một người cương nghị một kẻ ôn nhu, nhưng chỉ liếc mắt cũng không khó nhìn ra mối quan hệ huynh muội của bọn họ.

“Đừng luôn nghĩ chuyện bên ngoài, trừ rừng Linh Mộc ra thì những nơi khác đều rất nguy hiểm, “ Ilaba vẫn không vui, nhìn muội muội của mình, khẳng định là nàng đang có chủ ý quỷ quái nào đó “Nhân loại rất giảo hoạt, muội cũng biết mà.”

“Ta biết a, ca ca.” Valanthe ngoài miệng tuy nói như vậy, nhưng đôi mắt tuyệt mỹ vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ, lát sau lại cười híp mắt nhìn về phía Ilaba,

nói: “Ca ca, người chẳng lẽ không muốn biết thanh âm ngày hôm đó là của ai sao?”

“Valanthe?” Illaba ngừng đầu, kinh ngạc nhìn mũi mũi của mình, vì sao nàng bỗng nhiên nói chuyện này?

Xác thực, khi hắn mới nghe được thanh âm kia, trong lòng tràn ngập khiếp sợ. Tốt cùng là ai có khả năng khiến cho cả Tinh linh tộc cũng nghe được, hắn đã hạ lệnh tra rõ việc này, cũng rất mau biết được —— không phải là một tinh linh trong Tinh Linh tộc làm.

Lúc đó nỗi khiếp sợ so với khi mới nghe được thanh âm lại càng mãnh liệt, nói cách khác, thanh âm này là do một người ở ngoài rừng Linh Mộc phát ra. Nếu như là như vậy, toàn bộ linh mộc rừng rậm đều có thể nghe được thanh âm của ngoại giới có nghĩa là có khi toàn bộ Caesar đại lục cũng nghe được. Quả nhiên, tinh linh được phái đi tra xét trở về báo cáo nói, ở trong phạm vi có thể tra xét thì mọi sinh vật đều nghe thấy thanh âm này.

Làm sao có thể có người cường đại như thế? Người này là địch là bạn? Hoàn toàn không thể biết được.

“Ta có dự cảm, người kia đang ở hướng đó.” Valanthe nói xong, duỗi ra ngón tay chỉ về phương xa ngoài cửa sổ, về mặt si mê.

Illaba nhìn khuôn mặt của mũi mũi mình, trong lòng biết lời Valanthe nói là thật. Mũi mũi của mình là Đại Tế Ti của cây sinh mệnh, thông qua cầu nguyện với cây sinh mệnh để có thể nhận được lời tiên đoán, dẫn dắt toàn bộ Tinh linh tộc đi đến con đường huy hoàng. Bởi vậy, lời nàng nói tuyệt đối không sai!

“Ca ca, cây sinh mệnh nói cho mũi biết, mũi phải tự mình đi nghênh đón người kia!”

Lời của Valanthe làm cho Illaba hoàn toàn hoảng sợ, phải biết rằng bên ngoài có bao nhiêu người biết được rằng vị mũi mũi đáng yêu của hắn có thể nhận được lời tiên đoán của cây sinh mệnh cũng là vị công chúa mỹ mạo tuyệt thế của Tinh linh tộc! Nhưng Illaba cũng biết, mình không thể vi phạm ý tứ của cây sinh mệnh.

“Valanthe, bên ngoài có rất nhiều nguy hiểm.”

“Đương nhiên là ta biết, ca ca, cây sinh mệnh cũng biết, bởi vậy nàng ban ma pháp cho ta.”

Valanthe nói xong trong miệng đọc lên một chuỗi dài ma chú khó hiểu, chỉ lát sau, nguyên bản một cô công chúa mỹ mạo tuyệt thế trở thành một cô gái dung mạo bình thường, ngay cả tai giống như tai của nhân loại. (tinh linh tai nhọn ^^~)

Illaba kinh hi nhìn mũi mũi thay đổi, rốt cục lộ ra nụ cười, nói: “Đây là cây sinh mệnh dạy cho mũi?”

“Đúng vậy, ca ca.”

“Thật tốt quá.” Illaba nói xong, phân phó hai tinh linh vẫn canh giữ ở ngoài cửa “Samir, Seymour, hai người các người đi theo bảo hộ công chúa, không được sai sót!”

“Dạ, Vương.”

Bên kia, sau khi Tiểu Duy bọn họ tàn sát hết toàn bộ cương thi trong Alex thành, đám Harry bắt đầu tìm kiếm cô bé cần giải cứu trong nhiệm vụ đề cập. Tiểu Duy khoát tay, câu cô nói tiếp sau đó giống như đang hỏi hôm nay thời tiết thế nào.

“Không cần tìm, cô bé kia đang ở bên trong.”

Cathy rất muốn hỏi Tiểu Duy nàng làm sao mà biết được, nhưng lại không có cơ hội mở miệng. Bởi vì Tiểu Duy chạy tới phòng trong cùng, hơn nữa còn một cước đạp mở cửa phòng.

Trong phòng tản ra mùi nấm mốc, tất cả gia cụ đều chất đống ở cửa, bị Tiểu Duy đá văng cửa thì chũm bay tứ tán khắp phòng. Trong phòng có một cây khô mặc váy màu hồng nhạt, có vẻ là một đứa trẻ khoảng mười bốn, mười năm tuổi, không có bất kỳ gãy dũa dấu vết, ra đi vô cùng an tường.

“Đó là cô bé cần tìm trong nhiệm vụ.”

Tiểu Duy chỉ vào cây khô, về mặt bình tĩnh nói. Ngay cả Cathy cũng cảm thấy có chút ghê tởm, vì sao ... cô gái này lại tỏ ra bình thường như thế? Chẳng lẽ nàng thường xuyên thấy cây khô???

“Trên thực tế người tuyên bố nhiệm vụ này là phụ thân của cô bé, cũng chính là thành chủ. Sau khi hắn biến thành cương thi, hắn dựa vào nghị lực của mình cố gắng không để mất lí trí đi ban bố nhiệm vụ này hy vọng ai đó có thể cứu con gái mình.”

Ngữ điệu bình tĩnh giống như kể lại một câu chuyện xưa không hề liên quan tới mình, Tiểu Duy đi đến phía sau cổ cây khô, mở chiếc tủ bị đóng ở sau đó, để lộ ra những ánh vàng rực rỡ, suýt nữa làm mọi người choáng váng.

“Đáng tiếc, ý trời không như ý người, tôi quá muộn, con gái hắn đã chết rồi.”

Cathy đang nhìn đến lượng kim tệ khổng lồ đó lập tức hiểu Tiểu Duy muốn dùng trữ vật đạo cụ, liền phân phó mọi người đi ra ngoài, tuy không ai muốn nhưng cũng không thể làm trái mệnh lệnh của đội trưởng. Trong phòng chỉ còn lại có bốn người đám Harry cùng với Tiểu Duy và Cathy.

“Harry, người lại đây lấy kim tệ a, thất thần cái gì?”

“Tiểu Duy, số tiền này. Không phải thành chủ đại nhân lưu cho vị tiểu thư này sao?” Harry khó xử nhìn Tiểu Duy, lấy đồ của người chết là chuyện xấu nha?

“Người đang ở đây nói cái gì a? Thành chủ đã biến thành cương thi rồi, hần như thế nào đem nhiệm vụ thưởng cho Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn a?” Tiểu Duy liếc mắt, tức giận nói, “Số kim tệ này là cấp cho người thành công giải cứu nữ nhi của hần.”

“Tiểu Duy. Người là làm sao mà biết điều này?”

“Người trở về giao nhiệm vụ sẽ biết.” Tiểu Duy trước đây cũng nghĩ như Harry, nhớ lại lúc trả nhiệm vụ thì bị bảo phần thưởng ở đây, làm cô phải quay lại đây, làm cô tức điên người.

Mọi người đem túi của mình đựng đầy kim tệ, nhưng vẫn còn dư một đồng lớn kim tệ sáng rực ở góc phòng.

“Đều lấy xong rồi?” Tiểu Duy nhìn đồng kim tệ cười thật tươi “Vây tất cả kim tệ này đều là của ta.”

Nói xong, tay trái đảo qua, đồng kim tệ biến mất .

Trước đây ở Yzer ha được chứng kiến Tiểu Duy sử dụng trừ vật đạo cụ, nhưng là không nghĩ tới cư nhiên không gian lại lớn như vậy, thật là làm cho người ta mở rộng tầm mắt.

Lấy hết kim tệ, Tiểu Duy đi đến trước cây khô, trong ánh mắt hoảng sợ của mọi người, cô bế cây khô kia lên

“Người, người làm cái gì vậy?” Harry cũng gọi không ra tên Tiểu Duy, vô ý thức lui về phía sau từng bước, khó tin nhìn Tiểu Duy.

“Làm gì? Mang về giao nhiệm vụ a!”

“.”

Vì thế, trong con mắt mở to của mọi người Tiểu Duy ôm cây khô lên, đi đến điểm truyền tống, sau đó ngênh ngang đi tới Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn, dọc đường dọa sợ không ít người lớn và trẻ con.

Khi đi đến trước cửa Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn, Tiểu Duy mắt nhìn phía sau, than thở:

“Hiện tại tâm lý NPC thật kém.”

Cathy nghe thấy những lời này thời điểm một chân đang hướng vào bên trong nghiệp đoàn, chân suýt trượt té. Tuy không hiểu NPC nghĩa là gì, bất quá đến tốt cùng là tâm lý ai kém a?

Ngay khi vị nhân viên quản lý tiểu thư hoảng sợ hét lên, Tiểu Duy đã đặt xong cây khô lên bàn, cau mày chờ cô gái kia thét xong.

“Thân là nhân viên quản lý nhiệm vụ cô thật sự rất không chuyên nghiệp.” Không chút khách khí chỉ trích vị nhân viên đã sợ tới choáng váng, Tiểu Duy chỉ vào kia cổ cây khô, nói : “Ta giao nhiệm vụ.”

Nhân viên quản lý tiểu thư nước mắt đầm đìa nhìn Tiểu Duy, run rẩy một câu cũng nói không được.

“Tiểu thư, ta giao nhiệm vụ! Cương thi thành nhiệm vụ!”

Lời này vừa nói ra, Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn một mảnh xôn xao. Cư nhiên thật sự có người hoàn thành nhiệm vụ giải cứu cương thi thành!! Tất cả mọi người muốn nhìn một chút đến tốt cùng là ai có thể hoàn thành cái kia ít khả năng hoàn thành nhiệm vụ, cũng đang quay đầu thời điểm thấy được một khối cây khô!

Nữ nhân viên quản lý nhiệm vụ sợ tới mức cả người phát run, vài lần cầm lấy quản lý sổ tay đều rơi trên mặt đất, dưới sự trợ giúp của vài người, nàng mới tìm được Tiểu Duy tiếp nhiệm vụ.

“Xin, xin hỏi. người cần cứu, cứu.”

“Chính là người này.” Tiểu Duy chỉ vào kia cổ cây khô, “Nàng đợi không được chúng ta đi cứu nàng cũng đã chết đói, cho nên ta đem thi thể trở về.”

“Vây. trên này viết, viết phần thưởng nhiệm vụ, thưởng cho người, là ở cứu ra nhân thời điểm cấp, cấp.”

“Người giúp ta ghi lại hoàn thành là được, phần thưởng ta đã lấy được.”

“Kia, vậy người, người đem này, này.”

“Ta chỉ phụ trách mang đi ra, còn lại là không phải là vấn đề của ta” Tiểu Duy nói xong xoay người rời đi rồi, để lại nữ nhân viên quản lý nhiệm vụ đã bất tỉnh nhân sự.

Tiểu Duy đi ra Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn về sau, ở trong góc, có mấy nam nhân cao lớn mặc đồ đen, trong đó có một người nhỏ giọng thì thầm với một người khác:

“Thiếu chủ, người xem người kia.”

“Rất thú vị, lần này quả nhiên không có tó nhảm noi.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Ma tộc X Gặp nhau

Từ Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn đi ra, Tiểu Duy vào một khách điểm, ở trong phòng gọi một ít thức ăn, mở ra hắc động nhãn của mình, xem xét các tài liệu cùng kim tệ, đồng thời, nàng cũng đem các ma súng phóng ra, nên hoạt động thì hoạt động, nên ăn cơm thì ăn cơm.

Lần trước mặc dù kêu trên kênh thể giới, nhưng lại không ai bán mấy thứ này, không có ai mặt nàng, thật là làm cho người ta uể oải. Trên quảng trường không có người bày quầy, lại nói tiếp, phía trước hô thể giới không có người trả lời, hơn nữa gần nhất trên thể giới an tĩnh đến đáng sợ, không có người cãi nhau mắng Tiểu Tam, không có người bán thuốc bán, cái trò chơi này càng ngày càng không thích hợp. Tuy rằng phía trước Tiểu Duy bởi vì cảm thấy quá ồn đem kênh thể giới che giấu, bất quá gần đây bởi vì muốn mua đồ nên thường mở ra xem, lại thấy một chút động tĩnh cũng không có. Tiểu Duy vừa nghĩ vừa đùa nghịch đồng thảo được, chờ đánh xong trận này nàng tự logout đi hỏi hỏi lão ca, trò chơi bị gì.

Trong nhãn của mình số được tề nói ít cũng không ít, nhiều cũng không nhiều, bất quá phỏng chừng đánh xong trận này thì cũng không còn bao nhiêu, dù sao mấy người kia thực lực quá kém, không cần được thủy cũng có thể đánh thắng. Lại nói tiếp, Tiểu Duy trước kia trừ bỏ khoảng thời gian điên cuồng học làm thuốc thì sau này cũng không sử dụng mấy. Cô ngại làm thuốc, thỉnh thoảng thu được cao cấp tài liệu cũng đều là bán đi, sau đó lại dùng tiền kia tới mua cao cấp được thủy. Trò chơi này làm rất thật, thế cho nên nàng vẫn không thích chế được vì khi chế sẽ có mùi thuốc gay mũi.

Nhưng bây giờ tiền trong tay là càng đến càng nhiều, nhưng là không có người bán thuốc rồi! Nhớ tới còn có một chút buồn bực, nếu là thật đến muốn dùng thời điểm chẳng lẽ còn muốn mình làm?

Buồn bực gãi đầu, Tiểu Duy quyết định không thêm nghĩ nữa, ngẩng đầu nhìn đám ma thú ăn uống no nê xong thì nằm ngủ làm cô nhớ tới con chó nuôi ở nhà.

Đúng lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa.

“Tiểu Duy, người ở đâu?”

Không kịp nghĩ thanh âm kia là của ai, Tiểu Duy nhanh chóng đem các ma súng thu hồi trong không gian, chỉ còn Alois không chịu vào.

“Ngốc Long, người mau vào!”

“Không cần, ta chán ở bên trong đó rồi! Tuy rằng có thể tăng cường lực lượng để cho ta lớn lên, nhưng mà rất nhàm chán nha, Lão Từ không vào !”

Tiểu Duy hung tợn trừng mắt Alois, nghiêng răng nghiêng lợi muốn đem nó bắt trở lại, không nghĩ tới nó cứ nhiên gãy dựa bay khắp phòng!

Lúc này, thanh âm ngoài cửa lại vang lên.

“Tiểu Duy, ta vào đây.”

Trong khoảnh khắc cửa bị đẩy ra, Tiểu Duy đã bắt được Alois xuống, nó nặng quá!!!

“Tiểu Duy?”

Tiểu Duy ngây ngẩn cả người nhìn người đi vào, người này là ai a?

Người tới có mái tóc dài màu đen nhánh, khuôn mặt tuấn mỹ mang theo tà khí làm người ta hai mắt tỏa sáng, đôi mắt màu tím tản ra sắc thái thần bí, nhìn có vẻ so với Cathy cũng không cao hơn mấy. Tiểu Duy nhìn trái nhìn phải cũng không tài nào nhận ra người này là ai, bất quá khuôn mặt trò chơi địa chúng của hắn khiến Tiểu Duy khá vui vẻ, lâu như vậy rốt cục cũng gặp lại phong cách của trò chơi rồi.

Được rồi, cái gọi là khuôn mặt trò chơi đại chúng, chính là suất ca, đặc ý, tà khí các loại ngôn tình tiểu thuyết chuẩn bị cho nam ngoại gia! Thứ này là để dùng cho những tên con trai đem tướng mạo điều chỉnh tới cao nhất muốn đi câu gái.

Người bước vào thấy Tiểu Duy nhìn mình sững sờ, hắn ra vẻ thân quen từ lâu cười đi tới, hỏi: “Đây là súng vật người nuôi?”

Tiểu Duy nhìn Alois đang bay phía sau đầu mình nghĩ, tọa kỵ có coi là sủng vật không?

“Hiện tại có loại sâu béo mọc cánh sao?” Người nọ dùng một ngón tay chọc vào người Alois, cau mày nghi hoặc hỏi.

Mọc cánh sâu béo?

Phốc ——

Tiểu Duy hoàn toàn không chế không nổi cười to, mà trên đầu nàng Alois một bộ dạng bị chọc giận muốn bất tỉnh.

“Sâu béo? Ha ha ha! Ngươi thật tài tình!”

Người nọ thấy Tiểu Duy cười, cũng mỉm cười, nụ cười này khiến tà khí tiêu tán không ít, ôn nhu mười phần.

Alois tức giận nắm lấy Tiểu Duy tóc, kéo mạnh, hung hăng trừng mắt người mới tới.

Cười đủ, Tiểu Duy đang nhớ lại chính sự, hỏi: “Đúng rồi, làm sao ngươi biết ta gọi là Tiểu Duy?”

Nam nhân kia sừng sốt, lại cười nói: “Ngươi đang ở đây nói cái gì a.”

“Ta mới không hiểu nổi ngươi đang nói cái gì, chúng ta không phải lần đầu tiên gặp mặt sao?”

Người nọ hoàn toàn ngây ngẩn cả người, không liên tục giả bộ, nói: “Ta gọi là Thụy, vừa mới ở Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn nhìn qua ngươi mang theo thấy khô đi giao nhiệm vụ, muốn hỏi một chút ngươi là như thế nào hoàn thành nhiệm vụ.”

“Thì giết hết thôi.”

Tiểu Duy bốn chữ đơn giản, làm cho Thụy chấn kinh. Hắn biết Alex thành sớm đã biến thành cương thi thành, trong thành mấy vạn dân cư toàn bộ biến thành cương thi, tuy rằng cấp bậc không cao, nhưng số lượng rất đông, không có bất cứ người nào dám đi khiêu chiến, cho nên các ma pháp sư đem tòa thành này phong ấn. Mà cô gái trước mắt cư nhiên mặt không đổi sắc nói ra hai chữ giết hết, mặc dù hắn không có tận mắt thấy, nhưng cũng tin tưởng nàng là thật sự quả thật đã giết hết tất cả cương thi trong thành.

Ngay khi vừa bước vào, cô gái tên Tiểu Duy này đã làm cho hắn ba cái kinh hi liên tục, đầu tiên là mỹ mạo của nàng so với Tinh linh còn hấp dẫn hơn nhiều, thứ hai là nàng nhìn thấu nguy trạng của hắn, hắn trước đó đã cho thuộc hạ điều tra về Tiểu Duy và những người bên cạnh, rồi sử dụng ma pháp biến thành hình dạng của Cathy, không ngờ nàng chỉ liếc mắt đã nhận ra, cuối cùng là đáp án cơ việc nàng như thế nào hoàn thành nhiệm vụ. Cô gái nhìn như có vẻ mảnh mai này xem ra có thực lực cường đại a.

Nhưng là Thụy không nghĩ tới là, hắn lập tức sẽ tiếp thu trọng kinh hi thứ bốn.

“Nếu về sau ngươi muốn nhiệm vụ, chúng ta có thể cùng nhau làm không?”

Tiểu Duy quay đầu, cao thấp đánh giá Thụy, gật gật đầu, nói: “Có thể a, nhưng ngươi là Ma tộc, nhiệm vụ của chúng ta sẽ không giống nhau a..”

Một câu “Ngươi là Ma tộc” lại một lần nữa khiến Thụy chấn kinh, nàng làm sao biết mình là Ma tộc? Hắn lần này để có thể thành công lên vào trong nhân loại làm có thể nói chuẩn bị rất chu đáo, không thể nào bị phát hiện! Thụy nheo lại mắt lại, phải giết nàng diệt khẩu!

Sát khí vừa mới xuất hiện, cô gái đối diện hắn liền nở nụ cười.

“Như thế nào? Muốn cùng ta PK sao?”

Một tay kéo Alois đang kéo tóc nàng trên đầu, Tiểu Duy rút ra chủ thủ, khẽ liếm môi, cô lâu rồi không cùng người khác PK.

“Làm sao ngươi biết?”

Nghe Thụy hỏi mình, Tiểu Duy nhún mày lại, có gì kỳ lạ đâu, chụp {giám định thuật} là biết, hướng chỉ ngoại hình của hắn trừ bỏ Ma tộc cũng chỉ có Tinh linh, bất quá Tinh linh không có tóc màu đen. Ngắm lại Tiểu Duy đã cảm thấy ngoạn gia này thực may mắn, Tinh linh, Ma tộc đều là chủng tộc che dấu a! Lúc trước nàng cũng là chọn tùy cơ, cuối cùng trở thành loài người.

Nhún nhún vai, Tiểu Duy không trả lời, chuẩn bị tính tiền rồi đi. Khả Thụy lại đứng chắn trước mặt của nàng.

“Còn có việc?” Người này rõ ràng không muốn cùng mình PK còn ngăn đón cô làm gì? Tiểu Duy trừng mắt nhìn nam nhân trước mặt cảm thấy vô cùng bức mình.

“Ngươi.” Thụy còn chưa nói hết thì một bóng dáng màu đen nháy mắt lao đến, nhìn kỹ mới phát hiện ra đó là con sâu mọc cánh lúc nãy, hắn còn chưa kịp phản ứng thì con sâu béo kia nói gì đó, Tiểu Duy cũng nói câu gì đó mà Thụy không hiểu được. Nhưng cách phát âm đó hắn cảm thấy rất quen thuộc nhưng không nhớ ra đó là gì. . .

Vừa rồi Alois xông lại muốn cắn tiểu tử thuộc Ma tộc dám gọi hắn là sâu béo, kết quả vừa xông lại thì bị Tiểu Duyệt bắt được, Alois tức giận hướng về phía Tiểu Duyệt gầm lên: “Buông Lão Tử ra!”

“Lại nháo sự, ta liền đem ngươi nhốt vào cho ngươi chết đói.”

Alois cứng người, nhân loại đáng chết này luôn nhắm vào mình là một áu long mà khi dễ! may mà không gian kia của nàng có thể tăng cường sức mạnh cho Long, sớm muộn cũng có ngày hắn trưởng thành, lúc đó hắn sẽ ăn thịt nàng!

“Không có việc gì thì ta đi trước.” Tiểu Duyệt hướng về phía Thụy vẫy vẫy tay, mang theo Alois rời đi.

Tiểu Duyệt chân trước vừa mới đi, bên người Thụy đột nhiên xuất hiện một tùy tùng mặc áo khoác màu đen.

“Thiếu chủ.” Tùy tùng quỳ một chân xuống đất, đối Thụy cung kính hành lễ, “Thứ cho thuộc hạ vô lễ, ngài không thấy giọng nói của cô gái kia rất quen tai sao?”

Thụy giật mình, lập tức kinh ngạc há to miệng, chỉ vào bóng lưng Tiểu Duyệt, nhìn tùy tùng của mình nói: “Chẳng lẽ chính là nàng. . . . Chính là nàng nói câu kia làm cho toàn bộ Ma tộc đều nghe được?”

“Chỉ sợ không chỉ toàn bộ Ma tộc, thiếu chủ.” Tùy tùng nói tiếp, “Ngài còn nhớ rõ nữ vương bệ hạ phân phó sao? Hiện tại có rất nhiều nhân loại thế lực cùng quốc gia mật thám đều tập trung vào này Phi Lạp Tư để đồ, không chỉ mình chúng ta ngoại tộc tồn tại.”

“Câu nói kia. . . . chẳng lẽ là toàn bộ Caesar đại lục đều có thể nghe được?”

“Chỉ sợ là vậy.”

Thụy hít vào thở ra một hơi, giây lát, xem ra trên mặt lại khôi phục nụ cười tà khí lúc trước, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, phân phó tùy tùng.

“Đu, mấy ngày hôm trước chúng ta tiềm phục tại này để đồ Ma tộc có người báo lại, nói có một nhân loại cung cấp một manh mối sai, mà người kia bị đánh vào tử lao.”

Tùy tùng lập tức hiểu ý của chủ tử mình, nói: “Thuộc hạ đã hiểu, thiếu chủ, thuộc hạ sẽ đi điều tra thêm về cô gái kia có tham gia tử đấu đại tái hay không.”

“Đu, phái người đi theo nàng, nữ nhân loại này chúng ta có thể lợi dụng, sau đó tìm một cơ hội, mang nàng về Ma tộc.”

“Dạ, thiếu chủ.”

Tiểu Duyệt sau khi rời khỏi khách điểm cũng không thu Alois lại, cô cảm thấy con Cự Long này hiện tại ai gặp cũng nghĩ rằng đây chỉ là một con sâu béo nên cô có cần lo rằng sẽ bị GM khóa nick sao? Căn bản không có người nào nhìn ra được đây là con rồng a!

“Này, biến thái.”

“Ngươi nói ai biến thái? Đồ sâu béo!”

“Ngươi mới là sâu béo! Cả nhà ngươi đều là sâu béo! Lão tử là Cự Long!”

“Dừng.”

“Ngươi dừng cái gì!”

Không đợi Tiểu Duyệt cùng Alois tiếp tục ầm ỹ đi xuống, một đạo thanh âm để nghe truyền tới.

“Xin hỏi. . . . Ngươi muốn mua cường hiệu hồi phục tổng hợp được tề sao?”

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Tinh linh X Tên

“Xin hỏi. . . . Ngươi muốn mua cường hiệu hồi phục tổng hợp lại được tề sao?”

Tiểu Duyệt bị thanh âm ngọt ngào để nghe cuốn hút, vội vàng xoay người, người quả nhiên giống như thanh âm. Mái tóc dài màu vàng để thả trên vai, đôi mắt xanh biếc, đôi môi đỏ mọng như anh đào, khóe miệng hơi nhếch lên, mỉm cười nhìn cô. Mất liếc qua đôi tai nhọn, Tiểu Duyệt cau mày, hôm nay là

ngày gì mà liên tục gặp chúng tộc che dấu.

Thôi, bỏ qua, cuối cùng cũng tìm được mại gia (người bán hàng) .

“Có bao nhiêu tổ?”

Cô gái nghe Tiểu Duy hỏi, vui vẻ nở nụ cười, tươi cười chân thành cùng Tiểu Duy nói: “Chúng ta đổi chỗ nói chuyện đi.”

Cô gái xinh đẹp đi ở phía trước, Tiểu Duy lúc này mới phát hiện phía sau nàng có hai vị đồng tộc Tinh linh diện mạo xuất chúng đi theo, tuy tai dấu trong mũ áo choàng, nhưng dung mạo vẫn đủ để gây chú ý cho những người xung quanh.

Ba người kia mang theo Tiểu Duy quẹo trái quẹo phải đến một gian phòng dân nhỏ, Tiểu Duy đang định hỏi vì sao không đi ngân hàng ... Địa phương giao dịch, không nên đến nơi đây thì cô gái vui vẻ kéo tay nàng, vào phòng.

“Xin chào, ta tên là Valanthe, còn người?”

“Tiểu Duy.” Mắt tự nhiên rút tay ra, Tiểu Duy hỏi: “Người có bao nhiêu tổ cường hiệu hồi phục?”

Đối với hành động rút tay ra của Tiểu Duy, Valanthe hơi sững sốt một chút, lại cười, nói: “Không nhiều lắm, chỉ có ba bình.”

Tiểu Duy không hồn giật nẩy mình, làm sao chỉ có vài tổ cũng dám lấy ra bán?

“Quá ít, ta muốn 20 tổ, khi nào thì có thể làm xong?”

(trước chưa chú thích, giờ mình chú thích xiu nha, tổ = tá)

Valanthe giật mình, 20 tổ cường hiệu hồi phục tổng hợp được tề? Kia phải cần mười tên Tinh linh nhà bảo chế thuốc thu thập tài liệu, chế tác gia công, thời gian không tới nửa năm thì căn bản là không có khả năng hoàn thành, mà cô gái trước mắt này cư nhiên sư tử hồng, mở miệng muốn 20 tổ!

Ngay khi mới nhìn thấy Tiểu Duy, Valanthe lập tức biết người này chính là người mình cần tìm, bất kể là khuôn mặt nàng so với Tinh linh còn tinh xảo hơn rất nhiều, hay là thanh âm mềm mại hơn nhiều. Tinh linh là chủng tộc cực kỳ cao ngạo, mà người có thể vào mắt của Tinh linh tộc, trừ bỏ Ma tộc dung mạo diễm lệ ra chỉ sợ là chỉ có cô gái trước mắt tên là Tiểu này, tự nhận là là Tinh linh tộc đệ nhất mỹ nữ Valanthe cũng không dám nhận xét dung mạo của cô gái này, quả hạt so với nàng thì chỉ có hơn chứ không có kém.

Bất quá, 20 tổ cường hiệu hồi phục tổng hợp được tề? Rất khoa trương.

“Này chỉ sợ cần thời gian rất lâu.”

Người này thật là được phẩm thương nhân sao? Nghiệp dư a. Tiểu Duy nghĩ, được phẩm ít như vậy thì còn có cái gì có thể bán a?

“Vậy thần thánh và cường hiệu vương giả có không?”

Cường hiệu vương giả là cái gì? Thân là Tinh linh tộc được tề đại sư Valanthe chưa từng nghe nói qua có loại được tề này, nhưng cái kia thần thánh nghe qua thực quen tai, chẳng lẽ ý cô nói là Thần thánh được tề?

“Người nói phải Thần thánh được tề?”

“Àn, ta muốn 10 tổ.”

“10. 10 tổ?” Valanthe cảm giác mình suýt nữa thì tắt thở, là thần thánh được tề a, tông sư cấp bậc được tề a, chỉ cần một giọt là có thể cứu lại tính mạng một người gần chết, lại có thể giải cả loại độc, có thể chế tạo ra một lọ thần thánh được tề là giấc mơ cả đời của mọi nhà bảo chế thuốc! Nhưng cô gái trước mắt cư nhiên mới mở miệng muốn 10 tổ!

“Không có?” Tiểu Duy khinh thường cười nhạo một tiếng, lắc đầu vừa đi ra ngoài, vừa nói: “Không có gì cả còn dám bán thuốc.”

Valanthe tròn mắt há hốc mồm nhìn Tiểu Duy đã đi tới, 10 tổ thần thánh được tề, ai có thể có a? ? ?

“Vô lễ.” Nguyên bản canh giữ ở cửa hai cái Tinh linh tộc đồng tộc lúc này ngăn cản Tiểu Duy, một người trong đó cau mày nhìn Tiểu Duy nói.

“Vô lễ?” Tiểu Duy thanh âm của mang theo chút khó hiểu, cô cảm thấy khó chịu vì cảm thấy mấy người này đang lãng phí thời gian của cô, Alois đậu trên vai ngủ gục ngủ gật, cô cũng không muốn mang tên béo này đi khắp nơi. “Đừng ý vào mình là che dấu chúng tộc là có thể kiêu ngạo, Tinh linh thì sao, cũng không phải Thần tộc.”

Tiểu Duy vừa nói vừa đẩy hai người ra hai bên, đi ra ngoài.

Mà Valanthe đứng tại nguyên chỗ không nhúc nhích sợ gây người. Cô gái tên Tiểu Duy này không chỉ nhìn ra lớp sùng bái của mình, còn biết bọn họ đều là Tinh linh tộc, tuy rằng cuối cùng câu nói kia làm cho bọn họ sinh lòng hờn giận, nhưng nghe khẩu khí, nàng tựa hồ còn biết vị trí của Thần tộc, người này đến tột cùng là

“Điện hạ?” Samir cùng Seymour lo lắng nhìn công chúa điện hạ, người đàn bà kia thật sự là rất vô lễ!

“Không có việc gì, Seymour, người đi điều tra thêm Tiểu Dục có tham gia cái kia từ đấu đại tái không.”

“Vâng”

“Samir, người âm thầm đi theo Tiểu Dục, người mà cây sinh mệnh muốn ta tìm chính là nàng, ta muốn mang nàng quay về Tinh linh tộc.”

“Dạ!”

Thở phì phì theo kia trong phòng đi ra, Tiểu Dục về tới phòng trong khách điểm, buồng Alois, một tay xoa bả vai của mình, tay kia kiểm tra được tề của mình. Cường hiệu vương giả chỉ có 3 tổ, thần thánh còn có 5 tổ, cường hiệu hồi phục vẫn còn 10 tổ, xem ra muốn chiến thắng trong đại chiến. cũng không quá dễ dàng. Chẳng lẽ là bởi vì lập tức bắt đầu thi đấu nên mọi người đều lưu trữ thuốc heo bản thân dùng?

Nếu tài liệu đủ thì hiện tại muốn làm một ít cũng không phải không kịp. Quên đi, Tiểu Dục bấu môi, tài liệu xác thực đủ dùng, nhưng nàng lười ròi, một chút cũng không muốn làm. Nhớ lại mùi hương kinh dị kia, Tiểu Dục rung mình một cái, quyết định buông tha ý nghĩ này.

Trước đây cô đã từng xem qua thể lệ của đại chiến, ngày mai là ngày bắt đầu thi đấu, liên tục tỷ thí trong hai ngày. Tất cả ngoại gia tham gia dự thi sẽ được chia làm 4 tổ, ngày thứ nhất là tiểu tổ thi đấu, mỗi tổ quyết ra một đội ngũ tiến vào vòng đấu loại tiếp theo, thắng đến cuối cùng tuyên ra hai đội ngũ tiến vào trận chung kết, ngày hôm sau chính là trận chung kết quyết đấu mà tất cả nội người mong đợi.

Tiểu Dục nhớ là Harry hình như là lấy mẫu ngẫu nhiên vào tổ 4. Dù sao đệ mấy tổ cũng không có cái gọi là, nàng chỉ cần chém chết tất cả đối thủ liền hết thấy OK!

Đạo tặc tiềm hành kỹ năng quả thật vô cùng bá đạo, Tiểu Dục lúc trước sở dĩ chọn nghề nghiệp này cùng điều này cũng có chút quan hệ, chỉ cần có thể đánh ra cường chiêu thì có thể giết chết một người cấp bậc không khác biệt đều không phải là vấn đề. Cho nên khi thi đấu, ngay từ đầu là có thể giết chết Mục Sư, mà trong đội ngũ không có người tăng máu thì sẽ dễ đánh hơn rất nhiều, sử dụng ma pháp máu ít, đánh vài cái là có thể xử lý, cận chiến thì cứ từ từ đánh là được.

Một lần nữa khi đang làm nhiệm vụ Tiểu Dục liền suy nghĩ, mình trước đây làm sao sống được tới giờ? Nhiều nhiệm vụ như vậy từng cái từng cái làm hết, ăn không biết bao nhiêu mẹ chết không biết bao nhiêu lần, hiện tại đã làm xong gần hết nhưng quả thật cô không thấy vui chút nào, có lẽ đại chiến kết thúc thì cô sẽ nộp nhiệm vụ rồi logout đi nghỉ một lát.

Sáng sớm hôm sau, Harry bọn họ đã đi đến trước cửa khách điểm chờ Tiểu Dục rồi, khi nàng xuống dưới thì mọi người cùng nhau đi về phía trường đấu. Khi đến trường đấu, mấy người bọn họ đột nhiên bị Claude ngăn lại.

“Tiểu Dục, ta có việc cần tìm người.”

“Tìm ta làm gì?” Tiểu Dục thuận miệng hỏi, “Đúng rồi, ta cũng vậy có chuyện tìm người, ta muốn lui đoàn.”

Claude nghe thấy hai chữ lui đoàn lập tức sững sốt, bất quá rất nhanh phản ứng lại, nói: “Chuyện đó sau này hãy nói, ta trước dẫn người đi gặp một người.”

“Người nào?”

Claude cười không đáp, chính là cùng Tiểu Dục bọn họ cùng đi đến trong trường đấu, sau đó mang Tiểu Dục đi, những người còn lại ở trong phòng nghỉ đợi trận đấu bắt đầu.

Đi vào phòng chờ cao cấp ở trường đấu, Claude chỉ vào người ngồi cạnh Karla Selecti, nói với Tiểu Dục: “Tiểu Dục, vị này là Athfield đại sư, hẳn muốn gặp người.”

Mà Tiểu Dục lại khinh thường trừng mắt nhìn Claude, ánh mắt kia rõ ràng viết “Người ngốc sao”, bất đắc dĩ lắc đầu, nói với Claude: “Claude, người dẫn ta tới chỗ này chính là để gặp NPC sao? Lão già bán thuốc này gặp làm gì?”

Tạm thời chưa nói Athfield là ai, Tiểu Dục tự nhiên gọi Athfield đại sư là lão già bán thuốc, khiến cho mọi người trong phòng đều giật mình. Bất quá quay đầu nghĩ lại, Athfield đại sư là nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn được tề đại sư, mà nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn quả thật đúng là bán thuốc, nói Athfield đại sư là lão già bán thuốc quả thật không sai.

“Người biết ta?” Athfield đại sư hưng phấn, nhìn Tiểu Dục cười híp mắt hỏi.

Tiểu Dục liếc mắt xem thường, căn bản không thèm quan tâm Athfield đại sư, nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn Seth · Noah · Athfield đại sư, cấp thấp được phẩm nếu không muốn làm hay tìm không thấy ngoại gia bán thì có thể đến lão đầu này mua, tuy rằng hơi đắt một tí. Nghĩ vậy, Tiểu Dục nhìn Claude nói: “Claude, ta cùng NPC không có gì để nói, ta còn có trận đấu, ta đi trước.”

“Chờ một chút!” Athfield đại sư thấy Tiểu Dục muốn rời khỏi, không để ý thân phận vội hô to.

Quay đầu lại, Tiểu Dục kỳ quái nhìn NPC nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn, thậm chí không biết khi nào thì lão già này đột nhiên thích đi dạo rồi, còn

chạy loạn tới đây nữa?

Athfield đại sư từ trong lòng ngực lấy ra bình thuốc chứa dược tề mà trước đây Tiểu Duyệt cho Thaid dùng, hỏi “Chai dược tề này là từ đâu mà có?”

Tiểu Duyệt nhìn cái bình trong tay hắn một chút, thần nhiên đáp: “Mua a!”

“Từ nơi nào mua?”

“Thị trường a!”

“Thị trường ở đâu?”

“Xì. “ Tiểu Duyệt phì cười, lắc lắc đầu, “Ở quảng trường, có người bày quầy bán.”

“Người có biết người bán tên gì không?”

Athfield đại sư vô cùng kích động, nhìn bộ dáng của hắn, Tiểu Duyệt kéo kéo khóe miệng, cầm cái bình nhìn nhìn, nói:

“Trên bình có ghi tên người chế tác, đây, tên là Mary cách vách.”

Nói xong, đem cái bình trả lại Athfield đại sư, đẩy cửa rời đi, lưu lại một đám đứng há hốc mồm trong phòng.

Mary cách vách? Mọi người lâm vào trầm mặc, vị dược tề tông sư tên là Mary cách vách sao?

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Bắt Đầu Thi Đấu X Biến Thân

Từ đầu đại chiến là bốn tổ chiến đấu cùng một lúc ở bốn sân đấu dựng ở bốn phía trường đấu, mỗi sân đấu được bao bọc bởi kết giới do các pháp sư tạo ra, nhằm để trong lúc chiến đấu, bốn tổ không thể nhìn ra bên ngoài cũng không thể nghe thấy gì từ bên ngoài để phòng trừ gian lận trong, còn người xem có thể lựa chọn chỗ ngồi mình thích để quan sát trận đấu, nhưng không thể đồng thời nhìn đến bốn trận đấu.

Tiểu Duyệt từ trong phòng chờ VIP đi ra, dựa theo trí nhớ đi về phía phòng của tổ 4, đến nơi cô phát hiện ra đây không phải là nơi mình muốn tìm. Tấm bảng trên cửa ghi là phòng nghỉ của tổ 1, chẳng lẽ bây giờ NPC còn có sở thích đổi vị trí phòng nghỉ?

Ở trong phòng nghỉ của tổ 1 đi lại một vòng, Tiểu Duyệt rõ ràng cảm thấy có gì đó rất lạ ở lờn vờn trong không khí, nói là sát khí thì lại không giống. Nghiêng đầu nghĩ, có lẽ là mình login quá lâu nên đầu óc có chút loạn.

Lại nói tiếp, không biết từ lúc nào bắt đầu trò chơi này trở nên không bình thường như trước, Tiểu Duyệt buồn bực đi tìm phòng nghỉ của tổ 4 hoàn toàn không có hứng thú quan sát cảnh tượng xung quanh, trên đường cô cũng chú ý xem có NPC nào quanh đây không, mặc dù hệ thống đặt ra NPC có thể tự duy nhưng vẫn nên đặt hình thức cô định giùm a, nếu bảo tìm NPC thì thả đi tìm GM cho nhanh!

Trò chơi này BUG càng ngày càng nhiều rồi! ٩ (͡° ͜ʖ ͡°) ٩

“Tiểu Duyệt! Người đi đâu vậy? Trận đấu chuẩn bị bắt đầu rồi!”

Tiểu Duyệt đang suy nghĩ nên đi hướng nào thì Harry từ phía bên cạnh chạy tới, kéo Tiểu Duyệt đi về phía sân đấu, miệng vẫn còn cằn nhằn liên tục.

“Người đừng vội, nhất định có thể vượt qua.” Tiểu Duyệt vừa chạy vừa an ủi Harry.

Hai người ở thời khắc cuối cùng chạy tới sân đấu, và những người khác cũng đã chuẩn bị vào trận, trận đấu đầu tiên của họ bắt đầu.

Cùng lúc đó, trong các phòng chờ cao cấp, các đại diện đến từ các chủng tộc, các quốc gia, các thế lực cường đại đều đang tập trung ở đây, bọn họ đều hy vọng có thể từ trong từ đầu đại chiến tìm được người có lực lượng cường đại kia.

Thực lúc này đang ngồi ở cửa sổ sát sân trước, nhìn đám người không ngừng tiến vào sân đấu, ánh mắt không ngừng di động, tìm kiếm bóng dáng thiếu nữ xinh đẹp kia, phía sau, tùy từng đột nhiên xuất hiện.

“Thiếu chủ, tất cả đã sắp xếp xong xuôi.”

“Đã biết.” Thực đứng lên, xuyên qua kính chỉ vào một cái chấm đen nhỏ đứng giữa sân nói với tùy tùng: “Người kia tựa hồ phía trước cùng Tiểu Duyệt có xung đột.”

“Thật có lỗi, thiếu chủ,” Tùy từng vừa định đứng dậy, nghe thấy lời chủ tử lại lập tức quỳ xuống. “Thuộc hạ không biết trước đây người này và Tiểu Duyệt tiểu thư từng có xung đột, chẳng qua là cảm thấy người này nội tâm âm u, rất thích hợp với hắc ám hệ ma pháp, cho nên mới.....”

“Nha, không có quan hệ.” Thụy cười nhạt, nhìn như ôn nhu nhưng thực chất lại rất lạnh lùng, “Tiểu Duyệt sẽ không thua.”

“Nhưng là, thiếu chủ, ngài lúc đầu không phải hi vọng người này thắng đại chiến, lấy được nguyên vọng của vua Tát Phi Lạp Tư ban cho sao?” Tùy từng can đảm mở miệng hỏi.

“Hiện tại có việc so với chuyện kia trọng yếu hơn.” Thụy ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời màu xanh trong mà Ma tộc chưa bao giờ có được, nói: “Người đã quên lời của mẫu thân đến sao?”

“Thuộc hạ không dám!”

“Đi xuống đi.”

Thụy phát tay, tùy từng phía sau biến mất, nụ cười nhạt bên khóe miệng hắc vẫn chưa biến mất, mắt vẫn nhìn chăm chăm vào bóng dáng nhỏ bé của cô gái kia, thì thào tự nói:

“Tiểu Duyệt, người đừng làm cho ta thất vọng a.”

Cùng lúc đó, ở trong một gian phòng khác, Tinh linh tộc công chúa Valanthe đang cùng ca ca của mình tiến hành Tinh linh tộc độc hữu thông tin. Trong tay nàng đang cầm một chậu hoa Hướng Dương, ở giữa đóa hoa xuất hiện một hình ảnh đúng là ca ca của nàng, cũng là Tinh linh tộc Vương đương nhiệm—— Illaba · Siannodel.

“Ca ca, ta tìm được người kia.” Valanthe nở nụ cười tuyệt với Illaba.

“Khi nào thì muội có thể trở về đến?” Vị Tinh linh Vương ca ca chỉ quan tâm bảo bối của mình muội muội khi nào thì có thể trở về đến rừng Linh Mộc, nàng một mình ở bên ngoài thật làm cho người ta rất lo lắng.

“Không nên gấp gáp nha, ca ca, người kia kêu Tiểu Duyệt, là một cô gái.” Valanthe dừng một chút, tiếp tục nói: “Là một nữ nhân loại vô cùng xinh đẹp.”

Illaba sùng sốt, hẳn biết muội muội mình là Tinh linh tộc đệ nhất mỹ nữ, mà Tinh linh lại là chủng tộc đẹp nhất trên Caesar đại lục, người có thể khiến Valanthe khen là vô cùng xinh đẹp..... Là người như thế đây?

“Ta muốn mang nàng quay về rừng Linh Mộc, cho nên ca ca, ca hãy chờ thêm ngày nữa nhé.”

Illaba nhìn muội muội mình vui vẻ ra mặt, tâm tình cũng trở nên tốt hơn.

“Muội cùng nàng trở thành bằng hữu rồi?”

Vừa nhắc tới chuyện này, khuôn mặt nhỏ nhắn của Valanthe cúi xuống, nhìn qua có vẻ buồn bã ỉu xìu.

“Vẫn chưa, hơn nữa lần trước còn hình như làm nàng tức giận.” Valanthe quệt mồ hôi nói, “Nàng có thể là nhà bào chế thuốc rất lợi hại, ta nghĩ..... Ít nhất cũng là tông sư cấp bậc, nàng lần trước nói muốn mua một loại dược tề mà muội cho tới bây giờ cũng chưa nghe qua.”

Illaba cau mày nhìn muội muội bộ dạng mắt mắt, Tinh linh tộc là sủng tộc được Rồng Sinh Mệnh Ueda sủng ái, trừ bỏ có được cường đại Mộc Hệ ma pháp, thân thủ nhanh nhẹn giúp cho bọn họ cũng thích hợp trở thành thợ săn trong rừng rậm, trừ bỏ những chuyện này ra, việc khiến cho những chủng tộc khác hâm mộ họ là có được thiên phú chế tác dược tề, đây là do Rồng Sinh Mệnh ban cho họ. Mà muội muội lại nói có người nói ra tên dược tề mà nàng chưa từng nghe qua, đây là chuyện gì?

“Bất quá ca ca người yên tâm, muội nhất định sẽ mang nàng về rừng Linh Mộc.” Valanthe cười với ca ca cam đoan, mắt nhìn ngoài cửa sổ, nói: “Ca ca, trận đấu đã chuẩn bị bắt đầu, hôm nay nói tới đây thôi đã”

“Tốt, muội nhất định phải chú ý an toàn.”

“Muội đã biết.”

Valanthe cắt đứt liên hệ với Illaba, đi đến cửa sổ phía sân trước, nhìn Tiểu Duyệt chuẩn bị chiến đấu, mỉm cười tự nói:

“Tiểu Duyệt, làm như thế nào người mới chịu theo ta quay về rừng Linh Mộc đâu?”

Kỳ thật, trận đấu này đối với Tiểu Duyệt mà nói không đáng kể chút nào, cô gần như không cần ra tay, chính là chỉ huy Harry bọn họ chạy đến đâu công kích như thế nào. Đối thủ không mạnh, thậm chí có thể nói rất yếu, ngẫu nhiên có vài tên từ từ ôm tâm trạng đánh đến chết cũng đều bị đánh bại, một đường thuận lợi thắng cấp.

Mà Tiểu Duyệt càng lúc càng nghi hoặc, đây dù gì cũng là đại chiến, tại sao không hề có một ngoạn gia max level nào? Huống chi, trong Server này có rất nhiều đại, tại sao không ai đến dự thi? Trò chơi này tuyệt đối có vấn đề!

Tuy rằng cảm thấy không thích hợp, nhưng cô vẫn là kiên trì cùng Harry bọn họ vẫn chiến đấu đến cuối cùng, sau đó bọn họ không hề tri hoãn tiến nhập trận chung kết.

Tin tức này đối với đám Harry mà nói là tuyệt đối khó có thể tin, giống bọn họ loại tiểu đội ngũ này cư nhiên có thể tiến vào trận chung kết, đây là tin tức khiến người ta vừa khiếp sợ vừa vui sướng a!

Khi đám Harry mời Tiểu Duy tham gia buổi tiệc chúc mừng hoạt động thì Tiểu Duy lại cự tuyệt, cô còn có chuyện trọng yếu hơn cần xác nhận.

Đi ở trên đường cái, đập vào mắt là đám NPC vẫn chuyên tâm làm việc của mình, ngẫu nhiên nói ra một hai câu cũng đều là ở trong trò chơi thường xuyên nghe thấy, nhìn không ra có cái gì bất đồng. Tiểu Duy tâm trạng bất an từ từ hòa hoãn một ít, đi đến khách điểm, đi vào phòng. Ngồi ở bên giường, Tiểu Duy cẩn thận hồi tưởng lại tất cả các tình huống trong trò chơi.

Rốt cuộc là từ lúc nào trò chơi bắt đầu không bình thường?

Hình như..... là từ mình mở ngoại đeo, chạy đi đánh rỗng Hủy Diệt.

Boss biến thành tọa kỵ của mình, cái này xem như là Ẩn Tàng Nhiệm Vụ đi? Thấy mọi người đều trở thành tay mới, thuật ngữ trò chơi cái gì cũng không biết. Kêu thế giới lại không phản ứng gì, rõ ràng trước kia có rất nhiều người bày quầy trên quảng trường hiện tại một người bày quầy cũng không có, rõ ràng có rất đại thần mà giờ một người cũng không có xuất hiện! Mà NPC không nên xuất hiện lại cả ngày xuất hiện ở trước mắt, đuổi theo chính mình hỏi những vấn đề kỳ quái. Chẳng lẽ là..... NPC sống lại? Điều đó không có khả năng..... Bọn họ đều là một đồng số liệu.....

Đang lúc Tiểu Duy tâm trí hỗn loạn, hắc động nhãn đột nhiên lao ra một đạo ánh sáng màu đen, ngay lập, trước mắt tối sầm, giống như có đồ vật gì đó ở trước mặt rơi xuống, sau đó..... Cô cái gì cũng không biết.

Đến khi tia nắng đầu tiên của mặt trời chiếu lên mặt Tiểu Duy, cô dần dần khôi phục tri giác. Ngực bị ép tới không thở nổi, phi thường không thoải mái, muốn xoay người lại không thể động đậy, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.....

Chậm rãi mở to mắt, đập vào mi mắt chính là một cái đầu màu đen nằm úp sấp trên ngực cô, đây là..... Cái gì?

Đẩy cái đầu sang một bên, Tiểu Duy lúc này mới thấy rõ thứ nằm ở trên người mình là một tên con traitor đen, dáng người gầy gò, từ khuôn mặt có thể nhìn ra hẳn tuổi không lớn, bộ mặt đường cong non nớt lại mang theo chút cương nghị, lông mi dài cong không tán loạn che đi đôi mắt.

Người này..... Là ai?

Tiểu Duy cố gắng hồi tưởng đến những chuyện đã xảy ra, nhưng trí nhớ chỉ dừng lại ở một giây trước khi ngất.

A, ngất? Trong trò chơi có thể ngất sao? Hình như chỉ khi sử dụng kỹ năng mới có thể lâm vào trạng thái hôn mê a! Mình tại sao lại.....

Đúng rồi, cô bị một cái bóng đen đè lên sau liền ngất đi rồi.

Đè lên? Ngất? Chuyện này rốt cuộc là sao?

Trên giường, nam tử tóc đen từ từ tỉnh lại, Tiểu Duy vukinh ngạc quá độ nên bây giờ mới phát hiện, người này không mặc gì!

Đéo đỡ được! Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?

“Ân? Biến thái?”

Khi Tiểu Duy nghe thấy xưng hô như thế thiếu chút nữa là chửi ầm lên, rốt cuộc là ai biến thái? Là ai không có mặc quần áo a? ! ! !

“Ngươi là ai? !”

Nam tử tóc đen dụi mắt, trên mặt biểu tình khó hiểu, “Ngươi không biết ta?”

Tiểu Duy theo bên hông rút ra chủy thủ, đặt lên nam nhân yết hầu, kêu to: “Ngươi là ai? ! !”

Nam tử tỉnh tỉnh mê mê nhìn Tiểu Duy, lại cúi đầu nhìn thanh chủy thủ, ánh mắt vô tội nói: “Ta là Alois a.”

“Không có khả năng! Làm sao ngươi có thể là Ngốc Long?”

“Ngươi nói ai là Ngốc Long? Lão tử là Cự Long! Cự Long ngươi hiểu hay không a?”

Kiểu trả lời này..... Tiểu Duy lúc này chỉ cảm thấy không chỉ sau lưng toàn là mồ hôi lạnh, toàn thân đều là mồ hôi lạnh. Long..... Có thể biến thành người? Trò chơi này đến tột cùng.....

Mà Alois hình như cũng phát hiện mình đã biến thân, cười đối Tiểu Duy nói: “Ha ha, Lão Tử rốt cục có thể hóa thành hình người rồi! Thế nào? Biến thái, Lão Tử rất suất a?”

Tiểu Duy trợn mắt há hốc mồm nhìn Alois đang tự kỷ, vẫn không thể tin được hẳn chính là Hủy Diệt Chi Long. Cô kiểm tra lại hắc động nhãn của mình, tên Ngốc Long kia quả thật không thấy đâu.

Nàng lúc này cảm thấy hô hấp có chút khó khăn, bụng run lên, trong đầu xuất hiện một ý nghĩ mà cô không dám nghĩ đến —— nơi này có thể hay không đã không phải là thế giới ảo trong trò chơi nữa rồi?

Trong lúc Tiểu Duy còn đắm chìm ở trong lúc khiếp sợ thì một tiếng thét chói tai xuyên thủng màng nhĩ của một người phụ nữ từ dưới lầu truyền lên.

“A ——”

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Phát hiện X Bùng nổ

Mỗi ngày khi trời vừa hừng sáng, lão Vanis sẽ rời giường mở cửa khách điểm, bắt đầu một ngày buôn bán. Hắn ở để đồ kinh doanh khách điểm đã được mấy chục năm rồi, hơn nữa đây là sản nghiệp được cha ông để lại, đến thế hệ của hắn vẫn chưa bị xuống dốc, hầu như mỗi một nhà lữ hành khi đến để đồ đều chọn khách điểm của hắn ở lại. Khách điểm của hắn không chỉ ở thoải mái, đồ ăn do vợ hắn nấu cũng rất ngon, rất được các nhà lữ hành yêu thích.

Hôm nay lão Vanis cảm thấy thân thể không được thoải mái nên hắn để cho vợ mình đi mở khách điểm, cho dù sinh bệnh, thời gian khai điểm cũng không thể trì hoãn.

Nhưng ngay khi thê tử đẩy cửa ra, lập tức tiếng thét bén nhọn của bà vang lên:

“A ——”

Lão Vanis ngay khi nghe thấy thanh âm, không để ý thân thể là không thoải mái vội vàng chạy ra, thấy vợ mình hoảng sợ ngã ngối trên mặt đất, mà ngoài cửa điểm có một thiếu niên đang quỳ, quần áo đã bị máu nhuộm đỏ.

Chuyện gì đã xảy ra?

Ngay khi lão Vanis còn đang không biết nên làm sao thì phía sau truyền đến một giọng nữ có chút bối rối.

“Bruce? ! !”

Tiểu Duy ngay khi nghe tiếng thét chói tai liền chạy ra, Alois vừa chạy theo cô vừa biến ra một y phục màu đen mặc vào.

Vừa ra tới đã nhìn thấy Bruce ngã vào trong vũng máu, trường bào màu trắng đã bị máu nhuộm đỏ thẫm. Tiểu Duy vội vàng chạy tới, ôm lấy Bruce đang hấp hối.

“Sao lại thế này?”

“Cứu, cứu cứu Harry bọn họ.” Bruce hơi thở mong manh, dùng nháy mắt ra hiệu cho phương hướng.

Tiểu Duy quay đầu nhìn về phía Harry, nhìn một đường máu lưu lại, nhúu mày. Thanh HP trên đầu hắn chỉ còn lại có một tầng máu da, nhưng không có dấu hiệu bị trúng độc hay nguyên rủa, Tiểu Duy từ trong túi quần lấy ra một lọ cường hiệu hồi phục được tề, giúp Bruce uống vào.

Một lát sau, sắc mặt Bruce đã tốt hơn rất nhiều.

“Tiểu Duy, đừng lo cho ta, nhanh đi cứu bọn Harry đi!”

Gật đầu, Tiểu Duy lấy ra mấy kim tệ đưa cho khách điểm lão bán, nói: “Phiền các người chiếu cố hắn.”

Nói xong, liền vội vàng men theo vết máu mà đi. Alois vẫn đi theo phía sau Tiểu Duy, không biết vì sao, hắn từ sáng tới giờ cảm năng hình như không được bình thường như mọi ngày.

Lúc này một người một con rồng đi vào gian phòng tan hoang, đã muốn có thể ngửi mùi máu nồng nặc trong không khí. Tiểu Duy vội chạy vào trong phòng, nhìn thấy ba người nằm trong vũng máu, thanh HP trên đầu đã trở thành số 0, ba người không chút tức giận nằm yên trên mặt đất.

Tiểu Duy thân thể vô giác run lên. Nàng có cảm giác, ý nghĩ nơi này đã không phải là thế giới trò chơi mà nàng biết rõ nữa rồi, rất có thể là sự thật. Nhưng, tại sao những chuyện trong trò chơi lại có thể tái hiện ở đây? Cứ cho là nơi này là thế giới thật, thế thì vì sao còn có thể nhìn đến nhân vật thanh

HP? Vì sao những kĩ năng và được tề có thể sử dụng trong trò chơi có thể sử dụng ở đây? Vì sao những nhiệm vụ trong trò chơi lại cũng giống hệt như ở đây? !!!

Đây tốt cùng là vì sao? !!!

Người trước mắt là từng đồng đội của mình, cùng mình cùng nhau làm rất nhiều nhiệm vụ. Mà hôm nay còn muốn cùng mình tham gia trận chung kết, nhưng tại sao bây giờ một chút sinh mệnh phản ứng đều không?

Tiểu Duy chỉ cảm thấy đầu óc của mình trống rỗng, hoàn toàn không thể khống chế.

Phía sau truyền đến tiếng bước chân, Cathy sau khi nhận được tin tức liền mang theo người của kỵ sĩ đoàn tới.

“Tiểu Duy?”

Nắm chặt y phục của mình, Tiểu Duy từng ngum từng ngum thờ phỉ phò, lập tức nhận nhiều chuyện khiến người ta khó có thể tin như thế, nàng tình nguyện đây đều là cảnh trong mơ.

Cathy nhìn những thi thể trên đất, dùng tay khép lại đôi mắt còn mở to của Harry, “Người chết không thể sống lại, ngươi hãy nén đau thương.”

Sống lại? Tiểu Duy đang nghe từ này đột nhiên sùng sốt, sống lại! !

Cô run run lấy từ trong lòng lấy ra bình hồi sinh được tề, thuốc này là thuốc thường dùng, cho nên cô bình thường đều ở trên người mang theo rất nhiều. Nhưng lúc này cô đã không thể xác định được tề này có phát huy tác dụng ở đây hay không.

Tiểu Duy nói không ra lời, Alois cũng hiểu được ý của nàng, tay tiếp nhận được tề, mở miệng ba người kia ra, đồ được thủy vào.

Nhưng, kỳ tích nhưng không có xuất hiện.

Ba người kia như cũ yên lặng nằm ở nơi đó.

Tiểu Duy xoay người, đi ra ngoài.

Mỗi bước đi, đầu óc thanh tỉnh thêm một chút.

Đem mọi chuyện cần thiết xâu chuỗi lại, Tiểu Duy ngẩng đầu, nhìn bầu trời xanh thăm bao la, trên mặt lộ ra một nụ cười tuyệt vọng.

Làm sao cô có thể ngốc như thế?.

Lâu như vậy cũng không phát hiện vấn đề.

Danh sách nhiệm vụ đột nhiên biến mất, danh sách bạn tốt xám xịt, Boss đầu tiên là biến thành tọa kỵ, tiếp theo lại biến thành hình người, thử hỏi trò chơi nào có thể làm được chuyện này?

Huống chi. Tiểu Duy nhìn mình mở ra bảng hệ thống, bốn chữ rời khỏi trò chơi lúc này đã biến thành màu xám trắng.

Sắc mặt càng lúc càng khó coi, mà đầu óc lại càng thanh tỉnh, Tiểu Duy từng bước từng bước kiên định đi về phía trước, cô sẽ tìm ra kẻ đã sát hại đám Harry bọn họ, nhất định!

“Biến thái?”

Khóe miệng mang theo nụ cười lạnh, Tiểu Duy nhìn về phía Alois đi bên cạnh mình, cao thấp đánh giá trạng thái Cự Long hóa hình người, trừ bỏ bộ dạng tuần mỹ dị thì so với người bình thường không khác là mấy.

“Ngốc Long, nếu ở thế giới này giết người thì sẽ như thế nào?”

Alois không ngờ Tiểu Duy sẽ hỏi chuyện này, sùng sốt một lát mới nói: “Nếu như người đó là người thì sẽ không sao.”

“Có ý gì?”

“Ý ta là người rất mạnh, không có người nào đánh thắng được người, cho nên cho dù người giết người cũng sẽ không có người đuổi giết người.” Dừng một chút, lại bỏ thêm một câu, “Bởi vì không ai dám.”

Nói cách khác, nơi này chính là theo kiểu nhục cường được sao? Tốt lắm, tên hung thủ kia tốt nhất đừng để cho cô tìm được, nếu không cô sẽ khiến hắn sống không bằng chết.

“Người còn muốn đi tham gia trận chung kết từ đấu đại chiến?” Alois nhìn Tiểu Duy đi tới trước cửa trường đấu, lúc này còn rất sớm, nơi này chưa người nào đi lại.

“Đương nhiên.”

Nói xong, Tiểu Duy liền đi vào. Sân đấu đã được sửa sang vào tối hôm qua, bảng hướng dẫn chuẩn xác chỉ cho Tiểu Duy biết vị trí phòng nghỉ của nhân viên, khi đi tới cửa phòng cô phát hiện đã có người ở bên trong. Trong phòng truyền ra một giọng nói tựa hồ đã nghe qua ở đâu, Tiểu Duy đứng ở ngoài cửa, lắng nghe động tĩnh bên trong.

“Ha ha ha, không hồ là đại thiếu gia, thực lực quả nhiên không tầm thường, chỉ trong buổi tối trận chung kết đem đối phương xử lý.”

“Đúng vậy a, chúng ta lần này thật sự là quá may mắn rồi, rốt cục có thể nói tạm biệt thân phận tử tù rồi!”

“Đừng cao hứng quá sớm, các ngươi đã quên còn có một người chưa bị xử lý sao?”

“Chỉ có một người thì sợ cái gì? Chúng ta năm người vẫn không thể làm thịt một người?”

“Ha ha ha! Nói cũng đúng, nói thế nào thì trước đây chúng ta đều là tội nhân a!”

“Đều câm miệng đi! Đám ngu xuẩn!”

Thì ra là như thế.

Tiểu Duy nắm chặt tay lại, khớp xương hơi hơi trở nên trắng, là bọn họ giết ba người đám Harry, hung thủ giết người chính là đối thủ hôm nay của cô! Hơn nữa, nghe cuộc đối thoại vừa rồi thì bọn họ đều là tử tù.

Đúng là trời giúp ta.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bên trong trường đấu tiếng người dần dần ồn ào, tất cả mọi người đều chờ mong thời khắc trận chung kết bắt đầu. Đã vài trăm năm không có tử tù giết tiến trận chung kết rồi, nếu để cho tử tù thắng lợi, đây cũng là một sự kiện lớn của Tất Phi Lạp Tư!

Bất quá, chuyện này cũng hợp tình hợp lý, bởi vì này lần đích trong đám tử tù phạm nhân có Authur Wright thiếu gia!

Ngay khi quốc vương lớn tiếng tuyên bố trận đấu bắt đầu, năm tên tử tù từ phòng nghỉ đi vào sân đấu, còn người đối diện vẫn không thấy đâu. Ngay khi mọi người còn đang nghị luận có phải là đối phương đã muốn bỏ quyền thi đấu thì đại môn phía đối diện chậm rãi mở ra, đi ra là một hắc y thiếu nữ.

Khi thấy hắc y thiếu nữ đi ra, đám tử tù trên mặt đều lộ ra tươi cười vận vẹo, dữ tợn khủng bố, làm cho người ta ghê tởm.

“Xin hỏi các thành viên khác trong đội ngũ của ngài đâu?” Trọng tài thấy chỉ có một mình cô, quan tâm hỏi.

“Một người là đủ rồi.”

Trọng tài nghe thấy trả lời ngắn gọn, lập tức lui về phía sau mấy bước, hô to trận đấu bắt đầu.

Đám tử tù không nhúc nhích, cô gái cũng không động.

Tiểu Duy ngay khi nhìn thấy Authur Wright lập tức hiểu ra chuyện gì đã xảy ra, trên người của hắn có vong linh hơi thở mang theo hơi thở của đám Harry, điều này có nghĩa là vong linh giết đám Harry là do hắn triệu hồi.

“Tiểu mỹ nhân, tới đây để các ca ca hảo hảo yêu thương!” Đám tử tù cười lớn đi về phía Tiểu Duy, kết quả nhận được ánh mắt khinh bỉ của cô.

“Authur Wright, Thiên đường có đường ngươi không tới, Địa Ngục không cửa ngươi lại vào.”

Vừa dứt lời, bóng dáng thiếu nữ liền biến mất không thấy, một giây sau, một trong số năm tử tù bị đánh bay ra ngoài, đầu cắm xuống đất, không một thanh âm nào vang lên. Khán giả xôn xao, tất cả mọi người đứng lên nhìn giữa sân, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, ngay cả trọng tài cũng không biết.

“Một tên.” Thanh âm của Tiểu Duy vang lên trong đám tử tù, mang theo hơi thở tử vong.

Một tử tù khác vừa mới nghe thấy thanh âm này, trong nháy mắt đầu đã bị đánh bay lên trời rồi theo trọng lực té xuống, không nhúc nhích nằm trên mặt đất.

“Hai tên.”

Những người còn đều sợ cháng váng, hai người thét chói tai vừa định chạy lùi ra phía sau thì bị người đột nhiên xuất hiện trước mắt dọa sợ đứng ngay tại chỗ.

“Ba tên.”

“Bốn.”

Theo thanh âm của Tiểu Duy, lại có thêm hai gã tử tù ngã xuống đất không dậy nổi. Trọng tài hoàn toàn ngây ngốc đứng tại nguyên chỗ, sững sờ hơn

mười giây sau mới hô lên đã có bốn người bị knockout.

Authur Wright thể nhưng không bị tốc độ của Tiểu Duy làm cho sợ hãi, trên mặt nụ cười vẫn vẹn, hất giờ tay lên, trong miệng đọc những câu chú văn khó hiểu, bên người vong linh hơi thở càng ngày càng nặng, trước mặt xuất hiện những lốc xoáy màu đen, rất nhiều vong linh đang chuẩn bị theo dưới nền đất chui đi ra.

Trong nháy mắt đó, Tiểu Duy đi đến phía sau Authur Wright, nhắm ngay đầu của hắn đá một cước, hoàn toàn cắt đứt chú văn của hắn, khiến hắn ngay lập tức đâm đầu vào bức tường, tạo ra một chiếc hố sâu.

Trọng tài thấy thế, đang muốn ra tiếng phán quyết, đã thấy Tiểu Duy làm thủ hiệu, chậm rãi đi đến bên vị trí Authur Wright ngã xuống, tay nắm lấy tóc của hắn kéo đi ra, bóp mở miệng của hắn, đổ một lọ được tề vào.

Tiểu Duy đổ vào là thần thánh được tề, Authur Wright là vong linh pháp sư, mà được tề lại là thuộc Quang Minh Hệ, tuy rằng được tề có thể giúp hắn hồi phục sinh mệnh nhưng cũng làm cho hắn thừa nhận thống khổ tận xương cốt, dù sao quang minh cùng hắc ám là đối địch.

Authur Wright ngay khi vừa uống được tề thì hắn lập tức phát ra tiếng thét chói tai, cả người té trên mặt đất không ngừng run rẩy.

Tiểu Duy nhìn máu của hắn điều chậm rãi chảy trở lại, lại nhấc chân đá một cước đập bay ra ngoài, thanh HP trong nháy mắt lại chỉ còn một tầng máu da.

Đi tới, lại cho hắn uống một lọ thần thánh được tề, sau đó, lại đá bay hắn.

Cứ như thế tuần hoàn.

Trong sân đấu hoàn toàn yên tĩnh.

Không ai dám nói nói, không ai dám phát ra âm thanh, tất cả mọi người ngừng thở, nhìn khung cảnh đáng sợ giữa sân đấu.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Im Lặng X Nguyễn Vọng

Tất Phi Lạp Tư đế quốc cứ năm mươi năm tổ chức một lần tư đấu địa chiến là tiêu điểm chú ý của toàn dân, mà trận đấu năm nay đã trở thành đề tài nói chuyện nóng nhất của bọn họ..

Trong trận chung kết, một tuyển thủ tên là Tiểu Duy, chỉ có một người đánh bại cả năm tên tư tù, hơn nữa trong đó có một tư tù là vong linh pháp sư.

Tất cả mọi người nhớ rõ hành động điên cuồng như Ma Vương của cô gái kia, mỗi lần đánh bại tên vong linh pháp sư, lại một lần làm cho hắn đứng lên lần nữa, khiến cho hắn cảm nhận lại nỗi đau đớn liên tục, khiến cho lòng người run sợ.

Nguyên bản trường đấu huyền ảo bởi vì hành động của nàng mà trở nên lặng ngắt như tờ, ngay cả trọng tài cũng không dám ngăn cản cô gái kia, mọi người chỉ có thể ngơ ngẩn nhìn nàng liên tiếp đánh bay người kia ra ngoài.

Trong thỉnh phòng, có người lòng nóng như lửa đốt, có người đầm ngực đập chân, có người ngồi xem trò hay, có người như gặp phải ngày tận thế. Muôn hình muôn vẻ, đều không giống nhau.

Lòng nóng như lửa đốt, là bởi vì cháu ruột mình bị đánh cho sắp không có sinh mệnh dấu hiệu.

Đầm ngực đập chân, là vì người trên sân đấu vô duyên vô cớ lăng phí tông sư cấp thần thánh được tề.

Ngồi xem trò hay, là vị Ma tộc thiếu chủ trên mặt tươi cười càng lúc càng rộng.

Ngày tận thế, là Tinh linh tộc công chúa, nàng tôn trọng sinh mệnh trân quý.

Vì thế, ngay khi có người ngăn cản cô gái kia tiếp tục hành vi điên cuồng của mình, tất cả mọi người không khỏi thở ra một hơi, đương nhiên, trừ người đang ngồi xem trò hay.

Ánh mắt mọi người tập trung trên người vị thiếu niên mặc hắc y kia, dáng người thon dài cao ráo, không tính cường tráng, mái tóc dài màu đen buộc tùy ý sau lưng, chỉ thấy một bàn tay hắn nắm lấy bả vai Tiểu Duy, trong thời khắc hai người nhìn nhau, hắn nhẹ nhàng lắc đầu.

“Người nói ta ở trong này giết người sẽ không sao, huống chi hắn đã giết đám Harry.” Tiểu Duy lạnh lùng nói, hoàn toàn không có chút tình cảm, cứ như là một cỗ máy giết người, khiến người nghe được không khỏi run sợ.

“Ta cũng không biết, chẳng qua là cảm thấy người không ổn lắm” Alois dù sao cũng là một con rồng chưa trưởng thành thuộc Cự Long tộc, đối với tình cảm của nhân loại hẳn quả thật không hiểu, huống chi trừ bỏ việc hẳn biết đám Harry bị giết hại, hẳn không hề biết Tiểu Duy lúc này đang nghĩ điều gì.

“Ta muốn một người yên lặng chút.”

Tiểu Duy nói xong, xoay người đi về phía lối ra, lưu lại Authur Wright chỉ còn một hơi và Alois nhìn theo bóng nàng.

Trong phòng nghỉ, Tiểu Duy chôn mặt ở giữa hai chân, co rúc ở góc tường, không nhúc nhích.

Cô nghĩ cô lần này thật sự xong đời rồi.

Trong mấy ngày không biết mình đã xuyên qua này, cô đã làm không biết bao nhiêu chuyện điên khùng gì a Ngao. càng nghĩ càng thấy nhức đầu.

Boss có thể biến thành tọa kỵ sao? Đáp án là không thể. Nhưng cô lại đem boss biến thành tọa kỵ, hiện tại nó còn biến thành hình người.

Nhiệm vụ tiến độ làm sao có thể biến mất? Đương nhiên là cô không ở trong trò chơi thì tiến độ nhiệm vụ tự nhiên là không có a!

Kỳ thật cô cũng đã để ý những điểm bất thường nhưng vì mở ngoại đeo, không dám tìm GM, muốn chiếm chút tiện nghi, không định logout, kết quả. Lỡ nặng rồi a!

Nhưng tại sao nơi này nhiệm vụ cùng nhiệm vụ trong trò chơi lại giống nhau như đúc? Tại sao có thể sử dụng vật phẩm được tẻ trong trò chơi ở nơi này?

Đây đều là thần mã a thần mã!

Nhưng nếu có thể sử dụng được thủy thì vì sao không thể cứu sống Harry bọn họ?

Đầu óc hỗn loạn, Tiểu Duy thống khổ ôm lấy đầu, mặc dù thời gian quen biết rất ngắn nhưng dù sao cũng là người a, đột nhiên lại nằm chết trước mặt mình . . .

Tiểu Duy táo bạo mở ra bảng hệ thống, điên cuồng bấm vào nút rời khỏi trò chơi sớm đã trở thành màu trắng xám.

“Tiểu Duy?” Alois không biết khi nào thì đã đi vào phòng nghỉ, hẳn cũng không biết Tiểu Duy làm sao, chỉ cảm giác được trên người nàng tản ra nỗi ưu thương làm cho trong lòng hẳn không thoải mái, nữ nhân kia luôn luôn kiêu ngạo cường hãn tại sao lại đột nhiên thay đổi?

Nhìn Tiểu Duy vui đầu không lên tiếng, Alois bất đắc dĩ đứng tại chỗ, đợi lâu cũng không thấy nàng nhúc nhích, liền có chút phiền chán ở trong phòng đi qua đi lại.

“Này.” Khi Tiểu Duy ngẩng đầu thấp giọng gọi Alois – rồng hủy diệt lập tức chạy tới, miệng toét ra một nụ cười như trẻ con được kẹo.

“Nơi này mỗi người đều cũng có máu có thịt, chân thật tồn tại, đúng không?”

Tuy không hiểu vì sao Tiểu Duy lại hỏi này, nhưng Alois vẫn gật đầu.

“Người nếu đã chết thì không thể sống lại sao?”

“Đúng thế, Nhưng thiên thần đại nhân sẽ che chở cho bọn họ.”

Tiểu Duy cười nhạo một tiếng, cái gì mà thiên thần đại nhân, đã chết chính là đã chết.

“Người yên tâm, Caesar thiên thần sẽ an bài cho đám Harry trọng sinh.”

Bốn chữ kia khiến cho Tiểu Duy đang trong con tuyệt vọng đột nhiên rung động, cô nắm chặt áo Alois, không xác định hỏi: “Người nói Caesar thiên thần?”

“Đúng, vị thần cao quý nhất của Caesar đại lục Caesar thiên thần.”

Đúng rồi, Caesar đại lục!

Trò chơi cô chơi tên là Caesar đại lục, mà thế giới cô xuyên đến cũng gọi là Caesar đại lục, tất cả vật phẩm nhiệm vụ bán sao trong trò chơi đều giống hệt nơi này, đương nhiên, một điểm trọng yếu nhất chính là nguyên bản Boss lớn nhất trong trò chơi hệ thống tên là Caesar, mà vừa rồi Alois nói Caesar thiên thần.

Như thế có nghĩa là nếu tìm được Caesar thiên thần thì có thể tìm được phương pháp trở về?

Mà phương pháp tìm kiếm Caesar thiên thần Tiểu Duy tâm lý dần dần có bình ổn lại, nhiệm vụ chính tuyến trong trò chơi ở giai đoạn cuối cùng chính là tìm kiếm Caesar thiên thần, tuy rằng vẫn chưa có người nào làm được, nhưng là đã biết mục tiêu, biết đường đi, tại sao lại không làm?

Caesar thiên thần an bài chín vị sứ đồ ở trên đại lục này, duy trì trật tự đại lục, mà chín vị sứ đồ đó chính là chín con Cự Long thủ hộ trụ trời. Trong đó một con ở xa tận chân trời.

“Trừ ngươi ra còn tám con Cự Long khác đúng không?” Tiểu Duy mắt sáng rực nhìn Alois, sáng tới mức làm Alois suýt nữa mở mắt không được, ngây ngốc gật đầu, đôi lấy Tiểu Duy về mặt thờ dài nhẹ nhõm.

Như vậy chứng minh nếu hoàn thành toàn bộ nhiệm vụ chính tuyến, là có thể nhìn thấy Caesar thiên thần, nói cách khác có cơ hội trở về thế giới của mình? Tiểu Duy chống cằm, mắt nhìn Alois, nhưng nghĩ đến việc, không biết rằng ánh mắt chuyên chú của cô làm Alois rất không được tự nhiên, ngay cả lỗ tai cũng đỏ.

“Ngươi, biến thái, làm sao lại nhìn ta như vậy.”

“Đi thôi, rỗng ngốc.” Tiểu Duy đứng lên, sửa sang lại quần áo một chút, nói còn chưa xong thì Alois đã đáp lại.

“Ngươi mới ngốc!” Lập tức Alois nghiêng răng nghiêng lợi tức giận trừng mắt Tiểu Duy, hẳn biết ngay là nữ nhân này kỳ thật chuyện gì cũng không có!

“Bên ngoài chắc đã dọn dẹp xong, chúng ta đi nhìn đám Harry đi.”

Tiểu Duy đi phía trước, Alois không nhìn thấy vẻ mặt của nàng khi nói những lời này là biểu tình như thế nào, chỉ cảm thấy trong giọng nói của nàng chất chứa ra rất nhiều ưu thương.

Mỗi bước đi về phía trước, Tiểu Duy lại càng kiên định, mình trước đây ở thế giới này làm mọi chuyện đều rất dễ dàng, những chuyện này tại chính mình trong mắt thoát nhìn không gì đáng trách nhưng ở trong mắt bọn họ lại rất khác thường, cao điệu, kiêu ngạo vô cùng, nếu sau này mình muốn đi xuống khẳng định là không thể nào.

Nếu đã không có quyền lựa chọn, thế thì không bằng cứ như vậy kiêu ngạo đi, vô luận như thế nào mình cũng muốn thử phương pháp tìm đường về nhà kia, hướng chỉ, vị quốc vương bệ hạ kia còn khiếm chính mình một nguyện vọng.

Mới ra cửa, hai người bọn họ lập tức bị Cathy và những người trong Vinh Quang đông đoàn đứng chờ ngoài cửa cản lại, Tiểu Duy thấy bọn họ xuất hiện liền cười đón chào.

“Chúc mừng ngươi, Tiểu Duy.”

“Harry bọn họ. Thế nào?”

Cathy nghe thấy câu hỏi Tiểu Duy, lâm vào trầm mặc, ánh mắt mang theo thật có lỗi lại không dám nhìn thẳng Tiểu Duy, vài lần muốn mở miệng nhưng lại nói không được.

Thấy thế, Tiểu Duy liền hiểu mọi chuyện. Mà trên thực tế, ngay khi cô thấy hồi sinh được tề không thể cứu sống họ là đã hiểu rồi, tựa như trên thế giới này cái gọi là nhục cường thực cũng giống như đồ ăn vậy, bị một cường giả khác hưng hăng ăn hết thức ăn hầu như cái gì cũng không còn, tuy rằng cái gọi là cường giả đã bị cô đánh gần chết.

Harry, Todd, ANhi, hi vọng các ngươi một đường đi bình an.

“Không định mang ta đến chỗ quốc vương bệ hạ sao?” Kinh ngạc nhìn biến hóa của Tiểu Duy, Cathy đưa tay lên, vì Tiểu Duy dẫn đường.

Vài người rất nhanh đi tới nơi cao nhất của trường đấu, nơi này là nơi quốc vương bệ hạ quan khán trận đấu, cũng là nơi duy nhất có thể làm cho mọi người trong trường đấu có thể nhìn thấy nghi thức trao giải cho người chiến thắng, quốc vương bệ hạ xưa Tắt Phi Lạp Tư để quốc đối với nguyện vọng này phi thường coi trọng, vì vậy nguyện vọng này sẽ được thực hiện trước mặt toàn bộ nhân dân cả nước.

Ngay khi Tiểu Duy đi lên vị trí thượng tọa, người đầu tiên cô nhìn không phải là vị đầu đội kim quan người mặc trường bào màu đỏ quốc vương bệ hạ, mà là người đứng cạnh quốc vương đầu đội vương tử vương miện Claude, lúc này Tiểu Duy hoàn toàn ra khỏi bóng ma của trò chơi, xem ra Claude chính là NPC chưa từng lộ diện vương tử điện hạ Claude · Tune · Burak Tude, đứng cạnh ở bên vương tử điện chính là hộ vệ của thân cận hần, đồng thời cũng là hoàng gia kỵ sĩ đoàn đội trưởng Cathy · Dane · Dori Gris.

Hai người này đều là NPC rất ít khi nhìn thấy, khi thiết kế nhiệm vụ thời điểm chỉ nói về thân phận và đặc điểm của hai người, còn về phần vì sao vẫn không thấy lộ diện chỉ sợ chỉ có anh trai Tiểu Duy mới biết.

NPC biến thành người sống, nút logout thì xám trắng, mình thì vô duyên vô cớ xuyên không, Tiểu Duy bất đắc dĩ nghĩ.

“Ta hiện tại tuyên bố, người chiến thắng từ đấu đại chiến là —— Tiểu Duy!”

Quốc vương đầy mặt hồng quang, trên mặt mang nụ cười hòa ái thân thiết, một tay giơ lên cao quyền trọng, lớn tiếng tuyên bố kết quả. Dân chúng đều ở chỗ ngồi đứng lên hoan hô, phần lớn mọi người đều rướn cổ lên hy vọng có thể thấy rõ diện mạo quả vị quán quân này, tuy đã nhìn thấy dáng vẻ hiên ngang của nàng khi chiến đấu rồi nhưng dù sao cũng cách quá xa, thấy không rõ diện mạo.

“Vậy người xuất sắc, hãy lớn tiếng nói ra nguyện vọng của ngươi đi!”

Lúc này, lời nói của quốc vương lại làm cho Tiểu Duyệt có chút hoảng hốt, lại một lần nữa hình ảnh giống hệt trong trò chơi từng xuất hiện trong trí nhớ của cô lại tái hiện ở thế giới này, khi đó, cô phải dùng kênh thế giới để trả lời nhưng hôm nay, chuyện đó là điều không cần thiết.

Những chuyện đã xảy ra trước đây, cô không thể thay đổi, có thể làm chỉ có thể là làm cuộc sống sau này bình yên một chút, bất quá, khả năng cũng chỉ là một vài nhiều điểm mà thôi đi.

Nắm chắc tay, Tiểu Duyệt nhìn vị quốc vương bệ hạ, lấy ra bảng mã hóa vẫn để trong ngực ra, mở miệng gần từng chữ.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Rời đi X Mục tiêu

Tiểu Duyệt tâm lý rõ ràng, nếu một mình tìm Cathy bọn họ là chắc chắn sẽ không đồng ý để mình rời khỏi Vinh Quang dong binh đoàn, tất cả bọn họ bao gồm cả Claude sẽ nghĩ cách ngăn mình. Chỉ cần nhìn sức chiến đấu của bọn họ là biết, quân đoàn trưởng cấp bậc mới chỉ có 50 cấp, mà đội trưởng chỉ có 75 cấp, đối với Tiểu Duyệt loại ngoại gia max level mà nói thật sự là quá yếu. Mà tương đối, bọn họ nhất định cũng biết Tiểu Duyệt cường đại, loại cường đại mà không gì sánh kịp, sức mạnh mà bọn họ chưa bao giờ thấy qua, một khi phát hiện, dễ dàng sẽ không buông tay.

Dựa theo tình hình bây giờ, Tiểu Duyệt biết rõ chính mình không nên gia nhập thế lực hoặc là tổ chức nào. Bởi vì một khi tỏ thái độ chỉ sợ không chỉ sẽ đưa tới họa sát thân mà người bên cạnh cũng nhất định sẽ bị phiền lụy, hơn nữa cái loại phiền toái liên tiếp này giống hệt như ruồi bọ có đuổi đánh mấy cũng không rời đi.

Còn nếu như ở đây dùng danh nghĩa là nguyện vọng thì mọi việc sẽ trở nên rất đơn giản. Bởi vì quốc vương bệ hạ nhất định phải thỏa mãn nguyện vọng mà người xuất sắc đưa ra, trước mặt nhiều người như thế này, quốc vương chắc chắn không thể cự tuyệt, Cathy cũng không thể cự tuyệt.

Quả nhiên, sau khi mọi người nghe thấy nguyện vọng của Tiểu Duyệt, đều ngơ ngẩn. Hồi lâu sau, quốc vương bệ hạ mới khôi phục nụ cười, gật cổ có phần cứng ngắc, phản phó: “Cathy.”

Cathy tiến lên từng bước, Claude ở phía sau hẳn muốn nói gì lại thôi, đành gắt gao nhìn chằm chằm Tiểu Duyệt.

“Muốn rời khỏi?” Đứng trước mặt Tiểu Duyệt, Cathy nhẹ giọng hỏi.

Tiểu Duyệt gật đầu, ánh mắt quét vòng đám người trên trường đấu, lại nhìn về phía Cathy, giống như đang nói đã nói ở trước mặt nhiều người, khẳng định không có ý muốn thu về.

“Vì sao?” Cathy có sự kiêu ngạo của hãn, thân là Vinh Quang dong binh đoàn đội trưởng, nếu có người chủ động muốn rời khỏi dong binh đoàn, hẳn sẽ giữ lại, dong binh đoàn có niềm vinh dự của nó, niềm vinh dự này không thể bởi vì vài người mà bị hủy bỏ. Mà khi Cathy muốn giữ lại người này thời điểm, hẳn sẽ nói ra ba chữ kia.

“Các người. quá yếu.” Nhẹ giọng nói ra những lời này, lại thật giả lẫn lộn. Thành viên trong dong binh đoàn đối với Tiểu Duyệt mà nói xác thực quá yếu, yếu đến căn bản không đủ để giúp cô hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến. Mà nếu như cô lưu lại, mang đến hậu quả là sẽ mang lại tai họa cho cả dong binh đoàn.

Tiểu Duyệt mặc dù không phải thánh mẫu, nhưng cũng không muốn xem đám Cathy gặp chuyện giống như đám Harry, cho nên lui đoàn chính là cái kết cho nhiều việc, không có lựa chọn thứ hai. Nhớ tới Ma tộc cùng Tinh linh tộc gặp lúc này, họ chắc hẳn là cùng mình kêu thế giới có quan hệ, bằng không một người ở trong núi lửa, một kẻ ở sau Tuyết Sơn, làm sao có thể cùng lúc đến để đó. Lại nói tiếp, chính mình kêu chính là cái kia thế giới rốt cuộc sinh ra hiệu quả gì a. Là ai ai cũng nghe được đến sao? Vẫn là nói quá xa nghe không rõ? Tiểu Duyệt cau mày lâm vào trong suy nghĩ của mình, không thể nào, khả năng thwshai tuyệt đối không thể là sự thật, bởi vì chỉ cần hô lên thì mặc kệ người ở góc nào trên Caesar đại lục thì đều có thể nghe được.

Bi kịch, mình tại sao không sớm logout một chút, như vậy có phải hay không đã không làm nhiều chuyện orz như vậy.

Cathy nhìn Tiểu Duyệt không biết vì sao ngũ quan nhăn lại một chỗ, bất đắc dĩ lắc đầu, vươn tay ra trước mặt Tiểu Duyệt.

Nhìn bàn tay to lớn đầy vết chai trước mặt, Tiểu Duyệt trên mặt mang nụ cười nhạt, đưa ánh mã hóa ra. Lúc này, đã có người mang nhân viên quản lý ở mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn đưa vào trong trường đấu, đứng chờ một bên.

Cathy nhanh nhẹn tiếp lấy, tâm trạng nặng nề, lại đưa cho nhân viên quản lý.

Khi vị nhân viên quản lý giải trừ quan hệ giữa Tiểu Duyệt và Vinh Quang dong binh đoàn thì quốc vương bệ hạ nhìn như cao hứng cao giọng tuyên bố:

“Nguyện vọng của người xuất sắc đã được thực hiện! Vương Cung sẽ mở ra yến hội liên tục trong ba ngày!”

Vừa dứt lời, tất cả mọi người đều đứng dậy hoan hô, thanh âm lớn đến nỗi khiến cho cảm giác rằng trường đấu sắp vỡ tung.

Tiểu Duy nghĩ rằng mọi chuyện thế là xong, xoay người vừa định rời đi thì nghe thấy Cathy gọi nàng lại.

“Còn có việc?” Tiểu Duy nhìn Cathy, kỳ quái hỏi.

“Lát nữa có một vũ hội, là vì người chiến thắng mà tổ chức, cần người chiến thắng mang theo bạn nhảy khiêu vũ, người có bạn nhảy không?” Cathy nhìn Tiểu Duy, không xác định hỏi.

Vũ hội? Tiểu Duy nhớ trước kia ở trong trò chơi hình như không có thứ này, bình thường tất cả mọi người là cảm phần thưởng sau đó bỏ chạy một mình tự chúc mừng, ai còn quan tâm quốc vương lão nhân tổ chức cái gì vũ hội a! Bất quá nếu hoàng gia đã mời, cô cũng không nên cự tuyệt.

“Nếu như không có bạn nhảy trong lời nói”

“Không, ta có bạn nhảy.” Tiểu Duy cắt đứt Cathy lời mà nói . . . ngay khi vừa nói đến bạn nhảy, Tiểu Duy lập tức nghĩ đến tên kia.

“Như vậy a, mở màn khiêu vũ là Waltz, quần áo trang sức đã được Claude điện hạ cho người chuẩn bị xong, ở trong Vương Cung Thiên điện, để ta cho người mang người đi.”

“Àn, ta đã biết.”

“Đứng rồi, Tiểu Duy, bạn nhảy của người là ai?” Cathy do dự hỏi, mà cùng lúc đó, nguyên bản Claude vương tử đang định đi qua mời Tiểu Duy tham gia vũ hội và hi vọng nàng làm bạn nhảy của mình thì nghe thấy câu hỏi này cũng dừng bước.

Kỳ quái ngẩng đầu mắt nhìn Cathy, Tiểu Duy hướng về phía sau nàng cách đó không xa nhìn về phía thiếu niên mặc hắc y hai tay giúp chống đài lan can về mặt hưng phấn hướng ra ngoài nhìn xung quanh, bữu môi, nói : ” Đó, hần.”

Cathy thấy thế cũng không nói gì nữa, phân phó thị vệ mang Tiểu Duy đi nghỉ, sau đó cùng Claude rời đi.

Tiểu Duy một tay vừa kéo Alois, vừa đi theo thị vệ đi tới Vương Cung Thiên điện mà Cathy nói, khoảnh khắc cửa đóng lại, cô nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Lui đoàn thành công, như vậy bước tiếp theo hần là hảo hảo nhớ lại xem nhiệm vụ chính tuyến làm đến chỗ nào rồi. Trong trí nhớ của Tiểu Duy, phần sau của nhiệm vụ chính tuyến chính là đánh Boss, gặp một con đánh một con, đến hai con khám cả hai. Bất quá. . . . Không có nhiệm vụ chỉ dẫn, nàng đi chỗ nào tìm Boss mà đánh? Trước đây cô đã làm đến giai đoạn nhiệm vụ đi đánh bại Hủy Diệt Chi Long Alois, nhưng là nhiệm vụ chỉ dẫn đã không còn, bởi vì tiến độ đều tiêu thất, chẳng lẽ cô thật sự phải dùng trí nhớ đem nhiệm vụ chính tuyến làm lại một lần nữa?

Ảo não gãi đầu, Tiểu Duy ở trong phòng đi qua đi lại, mắt nhìn Alois ngồi ở đằng kia thoải mái tự tại, bữu môi, bất mãn hóa diễm tăng tăng thẳng chức.

“Này, người có biết làm sao mới có thể nhìn thấy Caesar thiên thần không?”

Alois sừng sốt, ngẩng đầu hướng về phía Tiểu Duy mở trừng hai mắt, nói: “Người muốn tìm thiên thần đại nhân?”

Tiểu Duy vội vàng gật gật đầu, chờ mong nhìn Alois, kết quả thu được câu trả lời của Ngọc Long là:

“Ta cũng vậy không biết.”

Hít sâu một hơi, Tiểu Duy suy nghĩ nửa là nổi điên.

“Người không phải là Cự Long mà Caesar phái xuống dưới thủ hộ sao? Làm sao có thể không biết?”

“Ta chỉ một lần khi xuất thế gặp qua thiên thần đại nhân một mặt, hơn nữa Hủy Diệt Chi Long trước kia là cha ta, không phải ta, ta làm sao mà biết.”

Tiểu Duy bất lực nâng trán, nàng quên mất, đây chỉ là cái gà mờ thủ hộ Cự Long, hần còn chưa trưởng thành! Chẳng lẽ nàng trừ bỏ biện pháp một lần nữa làm lại nhiệm vụ chính tuyến thì không còn biện pháp khác sao.

Nhu nhu huyết Thái Dương, Tiểu Duy định liều định tâm thần, nghĩ rằng nếu quả thật là như vậy vậy cũng không có biện pháp. Cái này gọi là xuyên qua thì dễ nhưng trở về lại nan, không có chuyện mình có dễ dàng trở về thế giới trò chơi, nhiệm vụ chính tuyến đáng ghét, ta đến đây!

Trước đây nhiệm vụ chính tuyến của mình hần là làm đến cương thi thành, nhưng là nhiệm vụ đến nơi đây không phải là liên tục, nhớ rõ sau là quốc vương bệ hạ ban phần thưởng cho ngoạn gia hoàn thành nhiệm vụ ngoạn gia đồng thời muốn cầu bọn họ cứu công chúa bị trúng nguyên rủa

A, công chúa trúng nguyên rủa? Quốc vương cũng không có nhắc tới chuyện này, công chúa rốt cục có bị trúng nguyên rủa không a. Một khi đã biết đây là thế giới thật, Tiểu Duy ngược lại muốn hoài nghi những nhiệm vụ trong trò chơi trước đây, dù sao ai mà biết được rằng đây là trùng hợp hay là giống nhau?

Đang suy nghĩ thì bên ngoài có người gõ cửa, một giọng nữ truyền vào.

“Đại nhân, vương tử điện hạ phân phó chúng nô tỳ đến giúp nhị vị đại nhân thay quần áo.”

Tiểu Duy quay đầu về phía cửa, nhìn một đám thị nữ cầm quần áo cùng các loại vật phẩm trang sức đi vào, cung kính hành lễ với mình và Alois, không có thời quen nhưu mây, khỏe mắt phát hiện Alois tựa hồ thực hưởng dụng.

“Thỉnh vị đại nhân này cùng nô tỳ đến phòng bên cạnh thay quần áo.”

Vài thị nữ mang theo Alois đi sang gian phòng cách vách, đám thị nữ còn lại là bắt đầu chuẩn bị thay quần áo cho Tiểu Duy. Các nàng lấy ra vài bộ hoa lệ lễ phục, xếp theo thứ tự lên trên kệ, tiếp theo đặt các trang sức theo bộ ở trên quần áo, quy củ đứng sang một bên, chờ đợi Tiểu Duy chọn lựa quần áo nàng muốn mặc.

Tiểu Duy nhìn lướt qua từng dãy quần áo bày đặt chỉnh tề, không chớp mắt chọn lấy một bộ lễ phục màu đen, không nhìn thấy tia khinh bỉ lóe lên trong mắt thị nữ đứng cạnh.

Bộ lễ phục này rất đơn giản, áo ngực nhỏ có đai đeo vào lễ phục dạ hội váy dài, váy thực bên người, hoàn toàn phô bày dáng người, trang sức duy nhất là ở bên hông có một xuyên kim cương làm dây thắt lưng đuôi kim tuyến dài tới chân. Thị nữ giúp Tiểu Duy chải tóc, vén thành kiểu tóc công chúa, để hai lọn tóc hai bên mái thả xuống, đeo trang sức vào, ý bảo Tiểu Duy có thể đứng lên.

Ngay khi Tiểu Duy vừa đứng lên, đám thị nữ vô giác lui về phía sau vài bước, bộ y phục vốn vô cùng đơn giản nhưng khi mặc trên người trước mặt lại tản ra khí chất hoàn toàn bất đồng, giống như là nữ vương quân lâm thiên hạ mang theo khí thế bức người, áp nhân không thở nổi.

“Đại nhân? Ngài chuẩn bị xong sao? Vũ hội lập tức sẽ bắt đầu.”

Ngoài cửa truyền đến tiếng thúc giục, Tiểu Duy hướng về phía thị nữ gật đầu. Cửa mở ra, Tiểu Duy thấy mặc Alois một thân chính trang màu đen chờ ở cửa, trên mặt lộ ra nụ cười nhạt, nguyên bản nét nghiêm túc giữa lông mày lập tức giãn ra, cười tươi như ánh nắng làm cho người ta hai mắt tỏa sáng.

“Không thể tưởng được người còn bộ dạng chó hình người như thế này.” Đi đến bên Alois, Tiểu Duy cười trêu hấn.

“Lão Tử tự nhiên là đẹp trai nhất.” Alois sửa sang lại quần áo, một bộ dạng kiêu ngạo.

“Biết khiêu vũ không?”

“Cái gì?”

Alois khó hiểu nhìn Tiểu Duy, biến thái lại nói cái gì a?

“Lão Tử làm sao có thể biết mấy thứ của nữ nhân các người?” Hấn vừa sinh hạ đã là người của Thần tộc, tuy không lớn lên trong Cự Long tộc, nhưng hấn lại được phụ thân là một Cự Long xuất sắc nuôi nấng lớn lên, lễ nghi vũ đạo cái gì căn bản không có khả năng biết, bất quá chém chém giết giết nắn nắn các loại hấn được học không ít.

“Nga, tốt lắm.” Tiểu Duy gật đầu, hai người đi theo thị nữ đi về phía vũ hội.

“Trong chốc lát người phải cùng ta cùng nhau khiêu vũ.” Tiểu Duy nói một cách rất chi là bình thường, thanh âm không hề có chút gì gọi là phật phùng.

“Nha.”

“Nhảy Waltz, đừng lo lắng, ta sẽ dẫn người nhảy.”

“Nha.”

Hai người đi tới cửa vũ hội, ngay thời khắc cửa sắp mở ra, Alois nghe được Tiểu Duy nói một câu khiến hấn lập tức lâm vào tuyệt vọng.

“Bất quá ta chỉ biết nhảy nam bước, làm phiền người nhảy nữ bước nha.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Vũ hội X mời

Claude mặc vương tử hoa phục đứng bên cha mình, nhưng ánh mắt lại nhìn chằm chằm vào hai phiến cửa nơi đại môn chưa từng mở ra. Hấn biết cô gái kia sẽ mang theo bạn nhảy của nàng từ nơi nào tiến ra sân khiêu vũ. Nhớ lại cảnh Cathy hỏi Tiểu Duy chuyện bạn nhảy, nàng nói mình có bạn nhảy rồi, tuy rằng hấn không thấy rõ mặt nam nhân kia, nhưng ở trong ấn tượng của hấn, từ khi nhận thức Tiểu Duy đến nay cũng chưa từng thấy nam nhân này xuất hiện, hấn là ai?

Trong khi Claude thất thần, cánh cửa bị đẩy ra, nguyên bản hội trường đang huyền ảo nháy mắt yên tĩnh trở lại, ánh mắt mọi người đều dừng lại trên

người đôi nam nữ vừa mới đi vào.

Nam một đầu tóc đen quá thắt lưng, chỉ dùng một dây lụa màu vàng thắt lại tùy ý sau lưng, áo bành tô màu đen mặc lên người càng lộ vẻ ngạo khí bức người, ánh mắt khinh ngạo của hắn đảo qua toàn bộ hội trường, một cổ thượng vị giả khí phách tự nhiên mà thành, ngũ quan tuấn mỹ lại biểu tình nghiêm túc, ánh mắt sắc bén, làm người ta không dám cùng hắn đối diện. Nữ tóc dài bị búi thành kiêu tóc công chúa, một thân lễ phục dạ hội màu đen làm nổi bật lên tuyệt thế dung nhan, khiến người ta không dời ánh mắt được, ánh mắt màu nâu lạnh như băng, quanh thân phát ra khí thế làm người ta chùn bước.

Tuy rằng hai người kia khí chất cường đại, nhưng nhan sắc tuyệt thế dung mạo hiem thấy lại hấp dẫn ánh mắt của mọi người, cảm giác mâu thuẫn muốn nhìn lại không dám nhìn khiến cho tất cả mọi người ở đây vô cùng khó chịu.

Một lát sau, tiếng nhạc mới dần dần vang lên, mọi người từ trong sàn nhảy đi ra, cùng đội quán quân cùng bạn nhảy của mình ra sân khiêu vũ.

Tiểu Duy duy trì bộ dạng bình tĩnh, chậm rãi đi đến trước mặt Alois, nâng lên cánh tay đặt ở ngang hông hắn, nhẹ giọng nói: “Nhảy theo ta.”

Alois tuy rằng không biết khiêu vũ, nhưng là biết khiêu vũ song phương hắn là nam sĩ đưa tay đặt ở nữ sĩ bên hông, lúc này lại chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Lão Từ không khiêu nữ bước!”

“Kia nếu ngươi có thể mang theo ta khiêu nữ bước, ta cũng vậy không ngại, Ngốc Long.”

“Biến thái.”

Alois nói chưa nói xong đã bị Tiểu Duy mang theo đi vào sân nhảy, khi âm nhạc vang lên là lúc mọi người thấy được một màn vô cùng quý dị.

Nữ từ thần thái tự nhiên, bước nhảy nhẹ nhàng nhưng không biết vì sao lại nhảy nam bước. Mà nam từ toàn thân cứng ngắc, bị nữ từ mang theo nhảy, lại nhảy là. Nữ bước.

Một khúc kết thúc, tất cả mọi người không thể từ tình huống vô cùng 囧 trước mắt phản ứng lại, Tiểu Duy đã kéo Alois toàn thân cứng ngắc, mặt lộ vẻ tuyệt vọng rời khỏi sân nhảy.

Hai người ở một chỗ không người mở miệng thờ phỉ phò, Tiểu Duy là vì kéo một tên to con khiêu vũ cho nên rất mệt, còn Alois lại là. Tức giận. Nhưng Alois lúc này lại ngây ngốc nhìn tay của mình, vừa mới rời cái tay này đặt tên vai Tiểu Duy. Cái kia từ biến thái cường đại như vậy lực lượng đến tột cùng là từ nơi này tán phát ra ? Alois khó hiểu, rõ ràng xương cốt nằng nhỏ như vậy, có cảm giác rằng chỉ cần dùng một chút sức là có thể bẻ gãy . . .

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn cư nhiên cảm giác mặt mình nóng lên, vội lắc đầu. Hắn đang suy nghĩ cái gì thế này! Nữ nhân biến thái này cư nhiên bắt mình nhảy nữ bước!

“Ngươi, ngươi . . . Đồ biến thái! Cư nhiên làm cho Lão Từ trước mặt nhiều người như vậy trước mặt nhảy nữ bước!”

Tiểu Duy cũng không cam chịu yếu thế, đập hắn một cước đập, mặc dù dùng sức không lớn nhưng cũng làm cho Alois ôm chân xoa nhẹ một hồi lâu.

“Vậy ngươi nói lúc ấy có những biện pháp sao khác?”

“Sao ngươi không tìm người khác cùng nhảy? Tìm một người biết nhảy là xong mà!”

“Ai biết ngươi sẽ không? Quả nhiên là Ngốc Long sao, ngay cả cái khiêu vũ cũng không biết.”

“Biến thái, ngươi là nữ được không? Tại sao lại chỉ biết nhảy nam bước?”

” Lúc ở trường học nhảy Waltz, sĩ số nữ nhiều nam ít, vì ta người cao nên bị an bài nhảy nam bước, ta có biện pháp gì?”

“Ngươi.”

Alois còn chưa nói hết, đã bị người mới tới cắt đứt.

“Tiểu Duy, các ngươi sao lại ở chỗ này?”

Tiểu Duy quay đầu nhìn lại, thấy Claude trong tay cầm đĩa thức ăn hướng về phía mình cười.

“Mệt mỏi, ở chỗ này nghỉ ngơi một chút.”

“Đói bụng không? Ta lấy chút đồ ăn lại đây.”

Claude nói xong đưa đĩa thức ăn tới, Tiểu Duy cũng không còn khách khí, tiếp nhận xong bắt đầu ăn. Claude nhìn Tiểu Duy đứng ăn, lại nghĩ tới vừa rồi nằng cùng tên bạn nhảy không biết tên này cãi nhau bộ dạng, tâm tình không hiểu sao đột nhiên lại thấy vui lên.

Alois nhìn Tiểu Duy bộ mặt thỏa mãn ăn, mắt húng cau mày, mắt liếc Claude, nam nhân kia sao có thể dùng loại ánh mắt ghê tởm này nhìn Tiểu Duy, liền muốn chụp lấy đĩa ăn trong tay Tiểu Duy, chính mình từng ngậm từng ngậm bắt đầu ăn.

“Này , làm sao ngươi thưởng đồ ăn của ta ăn?” Đối với hành vi cuồng đạo của Alois, Tiểu Duy tròn tròn cặp mắt.

“Ta đói bụng.” Alois nói mặt không đỏ tim không nhảy, ba ngụm liền ăn hết đồ ăn trong đĩa, tiện đà đem đĩa không đưa tới Claude trước mặt, chọn mi nói: “Lấy thêm lại đây.”

Tiểu Duy suốt nửa cười to, kỳ thật cái này cũng không trách Alois, thân là Cự Long tộc hãn nguyên bản sẽ không đem nhân loại để vào mắt, hãn động động ngón tay có thể bóp chết một cái, tại thế giới nhược nhục cường thực này, ai là cường giả liền có quyền lên tiếng. Bất quá, Tiểu Duy lại rất biến thái, cho nên đã trở thành vị nhân loại vô cùng ngoại lệ.

Cự Long tộc là thiên thần sứ đồ, ở trên phiên đại lục này thị cùng với Caesar thiên thần giống nhau cùng tồn tại, hướng chỉ là bị Caesar thiên thần giao cho thủ hộ trụ cột lực lượng cứu đại cự long. Ở trong mắt bọn họ, chủng tộc khác đều là bé nhỏ không đáng kể.

Nhưng Claude không biết Alois là Cự Long tộc, càng không khả năng biết hãn chính là Hủy Diệt Chi Long, cho nên khi một nam nhân không biết tên phân phó vương tử điện hạ đi lấy đồ ăn, Tiểu Duy đột nhiên cảm giác hình ảnh này rất khôi hài.

Claude được tu dưỡng rất tốt, đối với hành động của Alois cũng không có tức giận, chính là ý bảo thị nữ bên người đi lấy đồ ăn lại đây.

“Tiểu Duy, ngươi còn không có giới thiệu, vị này là.?”

“Nha, hãn a, “ Tiểu Duy mắt liếc nhìn Alois về mặt khó chịu, cười nói: “Hãn gọi A Lạc, là người hầu của ta.”

Claude sáng tỏ gật đầu, bên này Alois lại xù lông .

“Ngươi nói ai là người hầu?”

Tiểu Duy cười nhìn hãn tròn mắt, một tay chỉ vào mũi hãn nói: “Ngươi a.” Kia biểu tình tựa như đang nói. . . , tọa kỵ cũng không phải là người hầu?

Alois không biết nói gì, ánh mắt giống như tiểu cầu cầu lộ ra vẻ không cam lòng, lại không dám phản kháng, đáng yêu tuân lệnh Tiểu Duy dùng tay đi nhu đầu của hãn.

Claude không thích cảm giác ngoại nhân không thể tham gia khi đứng trước mặt hai người như lúc này liền lên tiếng đánh gãy: “Tiểu Duy, có thể mời ngươi nhảy một điệu sao?”

“Chi sợ không được, mới vừa rồi bị một tên ngốc đâm đau chân.”

“Ngươi nói ai.”

Tiểu Duy dùng một cánh tay chỉ vào Alois, mi mắt nhưn cao, lộ ra bộ dáng nữ vương giống như không ai bì nổi. Alois vừa nghĩ tới mình là tọa kỵ của nàng, lập tức liền cúi đầu. Đáng giận, hãn tại sao lại bị nàng ăn hết? Nếu như mình phản kháng. Ngao ô, Alois sợ run cả người, nhớ tới lúc trước khi còn ở trong cung điện mình bị đánh thành bộ dáng gì, nàng căn bản là khi dễ mình là ấu long! Được rồi, hãn chịu đựng, một ngày nào đó hãn hội trở nên mạnh mẽ, hãn sẽ nuốt chửng nàng vào bụng!

Claude đứng ở bên cạnh, trên mặt bất động thanh sắc, chỉ là khi nhìn về phía Alois ánh mắt càng ngày càng lạnh. Vừa lúc đó, phía sau có người vỗ nhẹ lên bả vai hãn, quay đầu nhìn lại, phát hiện là Lão sư của mình cùng Athfield đại sư.

Hai vị lão nhân về mặt cười nịnh nọt, Claude giật mình một cái, lại phát hiện bọn họ không phải nhìn mình, thoáng nghiêng người một chút, hai người kia liền lập tức vọt tới.

“Tiểu Duy a, còn nhớ rõ ta sao?”

Nghe thấy lão sư mình vừa thốt lên một câu, Claude một ngụm nước trong miệng suốt nửa là phun ra, nhìn lão sư lúc này còn chút gì gọi là đại ma pháp đạo sư bộ dạng a? Cathy lúc này cười tiêu sái tiến lại, tựa vào bên cạnh, cùng Claude nhìn về phía bên kia.

Tiểu Duy ngẩng đầu, thấy Karle Selecti cùng Athfield hai cái lão nhân ánh mắt toát ra lục quang nhìn về phía chính mình, sợ tới mức lui về phía sau vài bước, hai người này muốn làm gì nha?

Athfield thấy Tiểu Duy đối Karle Selecti nói lời không phản ứng, một tay kéo hãn đẩy ra phía sau, chính mình đi ra phía trước, từ trong lòng ngực lấy ra cái bình lần trước, trên mặt nở tươi cười lấy lòng, hỏi: “Tiểu Duy a, còn nhớ rõ ta sao? Lần trước hỏi ngươi này được tề ở nơi nào mua được chính là ta, chuyện mới ngày hôm qua thôi a.”

“Có việc?” Mắt nhìn bình được kia, Tiểu Duy nhú mày hỏi.

“Ai, chính là muốn hỏi một chút ngươi, về chuyện Mary Cách Vách đại sư.”

Phốc ——

Ngay khi Tiểu Duy nghe thấy những lời này, khoe miệng giật giật mấy cái. Minh quên mất, lão nhân này là người lúc trước hỏi mình chuyện lọ được thủy,

vấn đề là người chế được là ngoạn gia a, ngoạn gia kia gọi là Mary Cách Vách, nhưng lời cũng đã nói ra rồi, còn có thể theo chân bọn họ giải thích là ngoạn gia làm? Kia không thể bị coi thành bệnh thần kinh sao?

“Cái gì. Đại sư?” Giả ngu đi, giả ngu có thể coi là biện pháp sống còn tốt nhất mà nàng có thể nghĩ ra hiện tại.

“Nha, chính là người chế tác lọ được này.” Athfield sợ Tiểu Duy đã quên, vội vàng nhắc nhở, “Người lần trước nói người chế tác chai được này kêu Mary Cách Vách, người cũng biết, đây là thần thánh được tề a, tông sư cấp được tề, vị này Mary Cách Vách đại sư nhất định là được tề tông sư, chúng ta. Ha ha.” Athfield mắt nhìn Karle Selecti, lại nói: “Chúng ta chính là muốn biết chuyện về vị này Mary Cách Vách đại sư.”

Tiểu Duy hoàn toàn 囧 tại chỗ, bởi vì nàng cũng không biết vị này “Mary Cách Vách đại sư” họ gì tên gì, nhà ở nơi nào, công việc ra sao a! Nếu nàng không nhầm thì đây là một người bày bán đồ thông thường thôi a. Còn có, nàng lúc ấy vì sao muốn tìm người có cái tên như vậy 囧 mua đồ a. Hiện tại chém gió thế nào cũng không được.

“Ta không biết hần là ai vậy.” Tiểu Duy trong lòng tuy rằng run rẩy nhưng trên mặt lại không biểu hiện ra ngoài, vẫn như cũ là bộ dáng lạnh nhạt “Hần bán thuốc cho ta sau rồi rồi đi.”

Athfield vẻ mặt kích động bộ dáng, “Vậy người thấy rõ hình dáng hần không?”

“Không, bắt quá hần là cười thần thú rồi đi.”

“Là cái gì thần thú?” Hai cái lão nhân trăm miệng một lời bu lại, hỏi.

“[bad word] your mom nha.” ((ㄟ_ㄟ) Tha thứ cho tớ Đây là nguyên văn cv)

Hai người liếc nhau một cái, [bad word] your mom? Là thần thú gì vậy?

“Thần thú [bad word] your mom. . . . các người chưa thấy qua sao?”

Tiểu Duy nói một cách vô cùng thần nhiên khiến tất cả mọi người không hiểu ra sao, Alois lại tiến đến Tiểu Duy bên tai nhẹ giọng hỏi: “Cái kia. . . . [bad word] your mom. Là cái gì thần thú?”

“Là một thần thú rất mạnh.”

Alois vẻ mặt đột nhiên trở nên vô cùng nghiêm túc, hần nói: “Có cơ hội nhất định phải gặp.”

Tiểu Duy trong lòng thật sự rất rất rất muốn giơ tay lên che mặt, lần này thì đại 囧 rồi.

Karle Selecti mấy người mặc dù chưa thấy hay nghe qua cái gì là [bad word] your mom, nhưng là nghe Tiểu Duy nói là thần thú, trên mặt cũng đều lộ ra vẻ kính sợ, thần thú của được tề tông sư quả nhiên là cường đại a!

Athfield đang muốn hỏi một chút về thần thú [bad word] your mom thì Karle Selecti sốt ruột giành trước từng bước, cười tủm tỉm nhìn Tiểu Duy nói: “Tiểu Duy a, người thích ma pháp không?”

Tiểu Duy mặc dù không hiểu lão nhân này vì sao lại hỏi như vậy nhưng vẫn trả lời, “Có chuyện gì sao?”

“Là như thế này, nếu có thời gian người có muốn đi Ma Pháp Sư nghiệp đoàn trắc nghiệm thử thuộc tính ma pháp và tinh thần lực của mình thuộc tính không?”

“A?”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoài Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Ngủ say X Chưa chết

Tiểu Duy nghe Karle Selectic nói xong cả người lập tức cứng ngắc như hòa thượng gõ mõ, cô kiểm tra ma pháp thuộc tính cùng tinh thần lực làm gì nha?

“Lão đầu nhì, ta là đạo tặc.” Tiểu Duy rất chân thành chỉ vào cái mũi của mình nói.

“Điều này ta biết.” Karle Selecti không thể để ý cô gái trước mắt gọi mình là lão đầu nhì, “Nhưng nếu có thiên phú học tập ma pháp, người chẳng lẽ không muốn học?”

Tiểu Duy ánh mắt lóe ra, cô chợt nhớ tới vô địch ngoại treo của mình. Nhớ rõ anh của cô từng nói qua, dùng ngoại đoài này thì tất cả các loại chức

nghiệp kỹ năng đều có thể sử dụng, tự nhiên ma pháp cũng không ngoại lệ, hơn nữa Tiểu Duy khi đánh Hủy Diệt Chi Long đã muốn sử dụng thử. Nếu như cô thức sự đi kiểm tra thử mà nói Kết quả chắc chắn sẽ khiến cho bọn họ khiếp sợ, thân là đạo tặc có thực lực vô cùng biến thái, nếu như lại có thể thành Ma Pháp Sư nữa thì Tiểu Duy khòe miệng giật giật, mặc dù có một chút tò mò muốn biết thuộc tính ma pháp của mình, nhưng vẫn là trước tiên đem nhiệm vụ chính tuyến làm hết rồi nói sau, tìm lúc không có người đi trắc trắc xem, đỡ bị coi là biến thái quá khiến ai cũng nhìn chằm chằm.

“Nếu có thể làm Ma Pháp Sư, ta bây giờ có thể là đạo tặc sao?”

Karle Sellekti nghe thấy những lời này thì bộ mặt tò về rất bị đá kích, nhưng trong lòng biết Tiểu Duy nói không sai, bất luận là ai đều không thể ngăn cản ma pháp sức quyến rũ, có thể trở thành Ma Pháp Sư lời địa vị tôn quý lực lượng cường đại ... ai sẽ lựa chọn làm đạo tặc chỉ có thể tránh ở góc tối đâu?

Nhưng mà, vị đạo tặc trước mắt này lại vô cùng cường đại, tới mức lấn át cả ánh sáng của Ma Pháp Sư.

“Lời tuy nói như vậy, bất quá có cơ hội ta cảm thấy người cần phải đi trắc thí nghiệm xem thử ra sao.” Karle Sellekti bày ra tư thế Đại Ma đạo sư, chân thành đề nghị Tiểu Duy, hẳn không muốn bỏ qua cây mầm tốt như vậy, nếu có một chút cơ hội thì phải nắm bắt lấy.

“Tiểu Duy a, ta xem người nếu không nghĩ học ma pháp đi theo ta học chế thuốc cũng không tồi chứ.” Athfield thấy Karle Sellekti không thành công, vội vàng tiến lên tự tiến cử. Cô bé này biết được tông sư hành tung, nếu có thể trở thành học sinh của mình, điểm cơ mật này tất nhiên là nhà bảo chế thuốc nghiệp đoàn nắm giữ a.

Tiểu Duy bật cười lắc đầu, tỏ vẻ cũng không hứng thú, ngay tại Athfield muốn tiến thêm một bước khuyên bảo thời điểm, một thị nữ vội vã tới bên cạnh ghé vào lỗ tai hắn nói nói mấy câu, Athfield biến sắc, hướng Karle Sellekti cùng Claude gật gật đầu, ra cè xin lỗi cùng Tiểu Duy rồi xoay người vội vàng rời đi.

Hắn chân trước mới vừa đi, Karle Sellekti cùng Claude hai người cũng đi theo. Bọn họ lúc rời đi, Tiểu Duy nhìn thấy trong mắt Claude có tia lo lắng không yên.

Là điều gì làm cho ba người này vội vã rời đi như vậy?

Đang nghĩ tới điều này, cô ngẩng đầu nhìn thấy Cathy đứng ở một bên như có suy nghĩ gì nhìn về hướng Claude ly khai, chợt nhớ tới đám Harry, liền đi đi qua hỏi: “Cathy, đám Harry.”

“A, bọn họ bị an trí ở tại Quang Minh thần điện.”

“Quang Minh thần điện? Không phải hẳn là đem đi thể giao cho người nhà sao?” Tiểu Duy ngập ngừng cả người, hỏi lại.

“Người có thể đi nơi đó nhìn xem, tình huống cụ thể ta cũng vậy không biết rõ.” Cathy ngừng lại, do dự một chút, nói: “Bọn họ tựa hồ cũng chưa chết.”

Những lời này làm cho Tiểu Duy trái tim nhảy lên một cái, không chết? Chẳng lẽ là tác dụng của thuốc Hồi Sinh gây ra?

“Cám ơn, vậy ta đi trước .” Tiểu Duy cười cảm ơn Cathy, mang theo Alois vội vội vàng vàng rời đi vũ trường.

Tiểu Duy đi rất vội nên không muốn đi thay bộ lễ phục trên người. Nhưng bộ lễ phục này tạo hình theo kiểu đuôi cá, từ lưng áo cho đến đuôi đều bị bó chặt trong lễ phục, lúc này khiêu vũ thì vẫn bình thường vì bước nhảy cũng không quá dài, nhưng bây giờ muốn bước đi nhanh thì không thể. Vì thế, Tiểu Duy phát hiện ra rằng mình không thể di chuyển được liền lập tức không hề nghĩ ngợi, dùng tay xé vấy cái “Roẹt!”. Thế là, từ bộ lễ phục vấy dài dạt dụa hội hình đuôi cá biến thành bộ váy ngắn gọn cảm.

Alois đi theo sau Tiểu Duy, hắn và mới không chú ý một chút mà cô gái kia đã vạch quần áo mình lên, sau đó Một đôi chân thon dài trắng nõn lộ ra ngoài, theo từng bước đi còn có thể nhìn thấy cái đùi trắng nõn như ẩn như hiện Alois đột nhiên cảm giác được đầu óc của mình bắt đầu nóng lên, giống như có một luồng khí nóng xông thẳng lên đỉnh đầu, yết hầu cùng xoang mũi giống như bị thiêu đốt ...

Thân là ấu long, Alois căn bản không biết mình bị gì, đầu óc choáng váng, hắn chợt phát hiện người chung quanh tầm mắt đều thay đổi, tất cả đều dừng trên người Tiểu Duy. Tại sao lại giống như muốn ăn thịt người? Không được không được, nữ nhân này là con mồi của hắn, sao có thể để người khác ăn? Chỉ có hắn mới được ăn! Kẻ khác ai cũng không thể!

Nhìn kỹ, hắn sphast hiện ra vấn đề nằm ở trên đùi Tiểu Duy, vì thế Alois vội vàng cởi áo khoác của mình, đi tới vài bước, định đem quần áo thất ở bên hông Tiểu Duy, không ngờ nữ nhân phản xạ có điều kiện, có người tới gần liền nhanh chóng ra tay, một tay định ném Alois qua vai, hắn cả kinh ôm lấy eo Tiểu Duy, đùi phải ngăn lại cú đá của cô, thế này mới ổn định thân thể, không có bị ném đi.

Tiểu Duy đang lúc định ném người có cảm giác là lạ, quay đầu lại nhìn thì quả nhiên là rồng ngốc.

“Người đột nhiên lao về phía trước làm gì?”

Alois vừa ngẩng đầu, chợt phát hiện mặt Tiểu Duy đang ở ngay trước mắt, hắn hoảng sợ lui về sau, lập tức ngã ngồi trên mặt đất, nguyên bản quần áo muốn thất ở bên hông Tiểu Duy cũng rơi trên đất. Tiểu Duy cau mày nhìn kỳ quái động tác của Alois, trong lòng đang vội đi Quang Minh thần điện, nhìn qua quần áo trên người, tùy tay nhặt lên, mặc vào.

Được rồi, mục đích của Alois chỉ đạt tới một nửa, vốn là muốn che đi nửa người dưới thì hiện tại chỉ che được nửa người trên, còn nửa chân vẫn còn ngay tại trước mắt Alois sáng ngời a sáng ngời.

Quang Minh thần điện cách hoàng cung không xa, hai người rất nhanh tới cửa thần điện. Alois là rồng Hủy Diệt, chủng quân lực lượng hắc ám, mà nơi này lại là Quang Minh Thần Điện, vì thế, khi hắn tới cửa điện liền cảm giác được lực lượng quang minh làm cho hắn không được thoải mái.

Tiểu Duy quay đầu phát hiện Alois đang đứng ngậy ngốc ngoài cửa mới giật mình hiểu được chuyện gì xảy ra, phân phó Alois đứng chờ mình ở cửa.

Quang Minh thần điện cung phụng là rồng Hi Vọng Aus Belle, là chủng quân quang minh, sinh mệnh cùng hi vọng thần chi sứ đồ, trong truyền thuyết hắn và rồng Sinh Mệnh Ueda là một đôi người yêu, chính là Ueda ma pháp thuộc tính mộc, sinh sống ở trong rừng rậm, sau lại giao cho Tinh linh nhất tộc lực lượng cường đại, trở thành Tinh linh thần bảo hộ. Mà Aus Belle lại được nhân loại thờ phụng trừ Caesar thiên thần ra, mọi người đều tin rằng sức mạnh của Mục Sư Quang Minh là món quà trân quý nhất mà Aus Belle lưu lại.

Ở Tát Phi Lạp Tư từng cái thành thị đều đã sắp đặt một tòa Quang Minh thần điện, sự tồn tại của hắn không chỉ là bởi vì mọi người tin ngưỡng mà còn cung cấp nơi cứu trị bệnh nhân. Một vài bệnh nhân mà nhà bảo chế thuốc nghiệp đoàn không thể cứu sẽ được đưa đến Quang Minh thần điện, mà trên thực tế, nhà bảo chế thuốc nghiệp đoàn được tề có thể giải trừ là độc tố, Quang Minh thần điện chủng quân phạm vi là giải trừ nguyên rủa. Đương nhiên, bất kể là ở nhà bảo chế thuốc nghiệp đoàn hay là Quang Minh thần điện, nếu người không có tiền thì người không thể giữ được mạng.

Tiểu Duy thực thuận lợi đi vào Quang Minh thần điện, ở đây đại môn quanh năm rộng mở, Quang Minh thần điện hoan nghênh mọi người tiến vào chiêm ngưỡng Aus Belle Quang Minh thần sứ.

Nhưng sau khi đi vào Tiểu Duy liền ngăn người, đám Harry ở đâu?

Ngay tại lúc cô không biết nên đi đường nào thì nhìn thấy ở khúc ngoặt phía trước có vài vị Mục Sư mặc trường bào màu trắng đang vội vã chạy về một hướng khác. Tiểu Duy neho mắt lại, nhớ lại Cathy nói rằng đám Harry có khả năng không chết, những người này có phải là do nhìn thấy tử thi sống lại ?

Nghĩ vậy, Tiểu Duy chạy lên phía trước.

Quẹo trái quẹo phải, Tiểu Duy đi theo phía sau đám người kia đi tới vào trong thần điện, đi lên bậc thang, Tiểu Duy nhìn đến bên trong đứng không ít người, chính giữa thần có vài người đang nằm, mà phía sau đám người đó là pho tượng Hi Vọng Chi Long Aus Belle nguy nga và to lớn.

“Ai!”

Ngay tại khi Tiểu Duy đến gần pho tượng, có người phát hiện nàng, hét lên. Trong nháy mắt, tất cả thị vệ đều rút kiếm ra, chỉ về phía Tiểu Duy.

“Tiểu Duy?”

Nghe thấy thanh âm quen thuộc, Tiểu Duy nghe tiếng nhìn lại, dĩ nhiên là Claude.

“Làm sao ngươi ở chỗ này?”

“Ta là tới xem đám Harry .”

Claude sừng sốt, hướng về phía thị vệ vung tay lên, tất cả kiếm đều thu trở về.

“Bọn họ đều ở đây.” Claude mang theo Tiểu Duy đi vào thần điện, chỉ vào mấy người đang nằm yên lạng như đã chết.

Tiểu Duy vài bước đi tới, mấy người đang nằm này quả nhiên là Harry, ANhi và Todd, và một cô gái lạ mặt. Tay nắm lấy tay Harry, mềm, đầu đặt lên ngực nghe ngóng, tiếng tim đập là có nhưng rất mỏng! Hai mắt nhắm nghiền một chút dấu hiệu tỉnh lại cũng không có, ba người kia giống như là lâm vào trạng thái ngủ say, có hô hấp có tiếng tim đập, nhưng là cũng không cách nào tỉnh lại.

Chẳng lẽ đây là tác dụng phụ của Hồi Sinh Dược tề? Tiểu Duy có chút chột dạ, nhưng cô hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

“Ba người này không có nguy hiểm tánh mạng, nhưng lại không thể tỉnh lại.” Một giọng già nua từ phía sau Tiểu Duy vang lên, xoay người nhìn lại, là một vị lão giả mặc trường bào màu trắng, “Ngươi và bọn họ là bằng hữu?”

“Đúng.” Tiểu Duy gật đầu, ánh mắt rơi vào cô gái lạ mặt bên cạnh, thân thể đã biến thành màu xanh, môi tím tái, tứ chi cứng ngắc, giống hệt như tử thi.

“Tiểu Duy, vị này là ai người Jean · Samios · Theodore đại chủ giáo, là Quang Minh thần điện một trong ba vị hồng y giáo chủ.” Claude đứng ở một bên giới thiệu, “Theodore giáo chủ, nàng là Tiểu Duy, người xuất sắc từ đầu đại tái lần này.”

“Ta biết.” Theodore giáo chủ nhìn Tiểu Duy, ý cười rất sâu.

“Nàng là ai?” Tiểu Duy bỗng nhiên chỉ vào cô gái lạ mặt hỏi.

Giọng Claude lập tức trở nên có chút trầm thấp, bộ dạng như đang cố nén bi thương, mở miệng nói: “Đó là muội muội của ta, công chúa Lai Na.”

Vừa dứt lời, tinh thần Tiểu Duy lại lập tức tỉnh táo, trong đầu cô trong nháy mắt hiện ra một dòng chữ lớn.

Nhiệm vụ chính tuyến xuất hiện!

Chương 33: Nguyên rửa X Say rượu

Khi Tiểu Duy còn đang ở trong Quang Minh Thần Điện, Alois đang chờ ở cửa lại bị người mang đi, người mang hắn đi không phải ai khác mà chính là Vinh Quang dong binh đoàn Matthew. Khi hắn đi ngang qua cửa Quang Minh Thần Điện cửa vừa vận thấy Alois đang ngây ngốc đứng ở đó, không nhúc nhích, nghĩ đến cảnh tượng lúc trước, Matthew không khỏi đổi tên tiểu tử đứng cảm này sinh lòng kính nể, trong tình huống như thế hắn lại dám xông lên ngăn cản cô gái tên Tiểu Duy kia. Thật sự là rất đáng khen.

Nhưng Matthew lại không thể không thừa nhận, Alois nhất định là người có thực lực ... nếu không hắn làm sao có thể nắm chắc rằng mình sẽ không bị gì trong tình huống cô gái kia đang phát cuồng.

Nhưng mà hắn không biết người này và Tiểu Duy là quan hệ như thế nào a.

Nghĩ vậy, Matthew đi ra phía trước, vỗ vỗ bả vai Alois, nói : “Huynh đệ, đứng ở đây làm gì vậy?”

Alois không có phản ứng gì, ánh mắt vẫn dãi ra nhìn vào trong Quang Minh Thần Điện, hơn nữa ánh mắt rõ ràng không có tiêu cự.

“Ta tên là Matthew, trước đây có cùng Tiểu Duy làm nhiệm vụ.”

“Tiểu Duy.” Khi Alois nghe thấy Tiểu Duy hai chữ có một chút phản ứng, nhưng là làm cho Matthew càng khó hiểu là người này mặt cư nhiên càng ngày càng đỏ.

“Huynh đệ, người tên gì?”

Alois tinh thần đang trong trạng thái hoảng hốt, là bởi vì trong đầu hắn lúc này đang có một đôi chân dài ... thon ... trắng Đang điên cuồng đi tới đi lui, khi hắn đang lắc đầu muốn quên đi thì hắn phát hiện ra rằng hình ảnh này đã cắm rễ vào đầu hắn rồi, muốn bỏ không được mà vứt cũng không xong. Khi Matthew nahwcs tới Tiểu Duy, trong đầu Alois lại bắt đầu nhớ tới khuôn mặt

Ngao ——

Nội tâm không ngừng kêu rên Alois lúc này khuôn mặt đáng thương giống như một con chó nhỏ bị vứt bỏ nhìn chăm chăm vào Matthew, làm Matthew sợ tới mức vội vàng thu bàn tay còn đang khoát lên vai Alois.

Hai người chăm chú nhìn thật lâu sau, Matthew rốt cục không trụ được, gian nan nuốt ngụm nước miếng, thử hỏi:

“Huynh đệ, bằng không ta mời người đi uống rượu?”

Matthew thấy Alois không phản ứng, nói tiếp: “Xem ra người hẳn là tâm tình không tốt đi? Đi uống một chén, cái gì phiền lòng đều quên hết.”

Alois vừa nghe xong tinh thần lập tức phấn chấn, đi uống rượu có thể quên? Kia làm sao có thể không đi? Vội vàng gật đầu, cùng Matthew kẻ vai sát đi về phía quán rượu.

“Huynh đệ, người còn chưa nói cho ta biết người tên gì đâu.”

“Alois.”

“Alois? Tên quá bò a, giống tên của Hủy Diệt Chi Long a!”

“Ừ, người có thể gọi ta là A Lạc.”

Matthew mang Alois đi đến quán rượu quen của hắn —— Ân Già, nơi này là nơi tụ tập các dong binh uống rượu nói chuyện phiếm, mọi người sau khi hoàn thành nhiệm vụ đều thích đến đây uống một chén. Chủ quán Ân Già là một đại thúc tuổi trên năm mươi, dáng người cường tráng, ông có một bộ tóc xoắn tít và bộ râu quai nón rậm rạp, cho nên khi hắn cười lộ lên thì trên cơ bản là nhìn không ra trên mặt còn có biểu tình gì.

Trong quán rượu ngọn đèn hôn ám, người ngồi chật chỗ, các dong binh uống rượu lớn tiếng bàn về một ít kỳ văn quái đàm, tiếng nói chuyện ồn ào cùng tiếng cười đan vào cùng một chỗ, tựa như thanh âm rầm rầm của tiếng pháo. Matthew mang theo Alois đi vào quầy bar, nói với người bán rượu: “Cho một chén đây.” Sau đó lại nhìn Alois, hỏi: “Người muốn uống gì?”

Alois cho tới bây giờ chưa từng tới loại địa phương này, hắn tò mò nhìn trái nhìn phải, đối với một dãy dài xếp đầy bình rượu và chén cảm thấy hứng thú, khi hắn nhìn đến người pha rượu rót cho Matthew một ly rượu Đế Lửa khi lại kinh ngạc há to miệng.

Matthew thấy thế cảm thấy có chút buồn cười, Alois giống như một đứa trẻ nhìn thấy một điều kỳ lạ, vừa đơn thuần lại vừa đáng yêu.

“Sax, cho hắn điều một ly ngậy thơ đi.”

Người pha rượu Sax là một nam nhân cao gầy, nhìn qua ốm yếu, cho dù là quán bar loại này dưới ánh đèn mờ cũng có thể phát hiện hắc sắc mặt tái nhợt, trên mặt một không có một chút hồng hào, tóc màu đen buộc lại, vai rũ xuống, đôi mắt màu xanh lam như đại ra, giống như là bị bệnh nặng. Lúc này, hắn đang chuyên tâm pha rượu cho Matthew, nghe Matthew nói xong, giương mắt nhìn nhìn Alois, sau đó hướng về phía Matthew gật đầu.

“A, lâu lắm rồi mới thấy có người gọi loại này?” một giọng nói thô lỗ truyền từ phía sau quầy bar, người tới có một bộ tóc xoắn tít và bộ râu quai nón rất dài, vừa liếc mắt đã có thể nhận ra đây chính là ông chủ của Ăn Giã, “Là ai gọi?”

“Johnson đại thúc, đã lâu không gặp.” Matthew cười chào hỏi Johnson, thuận tiện giới thiệu nị bằng hữu hắn mới quen, “Là ta gọi cho bằng hữu của ta, hắn gọi A Lạc.”

“Matthew! Tiểu tử nhà ngươi! Lâu lắm rồi mới thấy tới thăm ta.” Johnson đại thúc cười hớ hớ vỗ bả vai Matthew, mắt nhìn người hắn giới thiệu, “Khá lắm, một tiểu tử tuần tú! Người mới của dong binh đoàn các ngươi?”

“Ách, không phải, chính là bằng hữu mới quen.”

“Ta coi xem Ân, tiểu tử này vừa nhìn đã thích! Rất hợp để dùng ngậy thơ a!” Johnson đại thúc cười lớn nói, chổng cằm cẩn thận nhìn Alois một lát, nói: “Hắn nhìn có chút quen mắt.”

“Ha ha, Johnson đại thúc quả nhiên ánh mắt rất tốt, hắn chính là người cán vị quán quân trong cuộc Từ Chiến Đại Hội ngày hôm nay!”

“A?” Johnson vừa nghe lời này lập tức tinh thần tỉnh táo, “Tiểu tử ngươi quả nhiên lợi hại, ngay cả nhân vật như vậy cũng biết.”

Matthew cười cười không nói, nhưng Sax đang pha rượu lại lập tức quan sát Alois, tiện đà đem ly rượu Đế Lửa đã pha xong đặt trước mặt hắn.

“Ngài ngậy thơ.”

Ngay khi Alois đang nhìn đến ly rượu kia, lực chú ý liền đều bị hấp dẫn. Chén rượu rất đẹp, bên trong phân làm ba tầng, phía dưới cùng một tầng là màu trắng ngà lắng lại, tầng giữa là một tầng chất lỏng trong suốt không màu, mà một tầng trên cùng còn lại là một màu lam rất đẹp, nhan sắc trong trẻo này giống như tên của nó —— ngậy thơ. Alois cảm thấy ly rượu rất dễ nhìn, hắn cẩn thận nhấp một ngụm nhỏ.

Sax tốt bụng chuẩn bị cho Alois một cây ống hút nhưng không ngờ Alois lại cảm thấy hương vị không tồi, vì thế ngẩng đầu một ngụm uống hết một chén.

“Ha ha, tiểu tử này uống rượu hay lắm!” Johnson đại thúc thấy thế cười ha ha, lại nói: “Cứ uống hết sức đi! Hôm nay ta mời khách!”

Sax nhìn tư thế Alois uống rượu, cũng chọn mi huyết sáo, sau đó lại bắt đầu pha rượu.

Loại rượu ngậy thơ này ban đầu có cảm giác chua chua ngọt ngọt giống như cùng đồ uống, nhưng là tác dụng lại rất chậm, nhất là đối với kiểu người chưa từng uống rượu như Alois nhâm, là kiểu rỗng, sau mấy chén hai má bắt đầu đỏ lên.

“Đúng rồi, A Lạc, ngươi và Tiểu Duy là quan hệ như thế nào a?” Matthew uống vài ngụm rượu thì chợt nhớ tới vấn đề này.

Alois say rượu lại nghe thấy Matthew nhắc tới hai chữ Tiểu Duy, trước mắt lại bắt đầu xuất hiện chân trắng nõn kia, chẳng qua lần này không phải hai cái đùi mà là vô số đùi lúc ẩn lúc hiện trước mắt hắn. (=)) mình thế là mình khi edit vừa ngồi cầm cúi đánh máy vừa cười khùng khục như con điên)

Matthew hỏi xong những lời này phát hiện Alois không có phản ứng, nhìn kỹ lại phát hiện tên kia cứ nhiên cả mặt đều đỏ, chẳng lẽ. Đây hai người quan hệ là loại kia?

Matthew không kịp nghĩ nhiều thêm nữa vì Alois giờ tay cái chén không trong tay nhìn Sax nói: “Còn muốn.”

Sax thấy Alois say, liền nói: “Đừng uống rồi, rượu này tác dụng chậm, ngươi đã say rồi.”

Nhưng vấn đề là Alois không chịu nghe theo, giống như không nghe thấy Sax nói gì, tiếp tục kiên trì nói: “Còn muốn.”

Matthew thấy thế cũng lại đây khuyên, “Đừng uống nữa, A Lạc, ngươi say rồi.”

Ai ngờ Alois hét lớn một tiếng “Còn muốn!”. Sau đó, “Phanh” một tiếng đập chén xuống quầy bar, mà cùng lúc đó, quầy bar cũng phát ra một tiếng vang thật lớn, bàn ghế cốc chén đều sụp xuống.

Toàn bộ quán bar nháy mắt lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đều nhìn lại phía quầy bar.

Matthew thấy không ổn nên vội chạy lại giữ lấy tay Alois định mang hắn đi ra ngoài, ai biết tên kia vùng tay lên một cái trực tiếp đem Matthew quăng ra ngoài, “Loảng xoảng” một tiếng, Matthew ngã lên tường đối diện, còn tạo thành một cái hố.

“Còn muốn!”

“.....”

Ngay tại lúc Alois uống rượu say, Tiểu Duy ở Quang Minh Thần Điện đã hiểu được sự tình từ đầu đến cuối. Tổng thể mà nói, chuyện này cùng với nội dung trò chơi về cơ bản là giống nhau. Lana công chúa từ mấy ngày trước thân thể bắt đầu không thoải mái, ban đầu là sắc mặt tái nhợt không có tinh thần, về sau thường xuyên té xỉu, thế cho nên hôn mê bất tỉnh đến bây giờ, hơi thở mỏng manh.

Tiểu Duy kiểm tra cổ và trán Lana công chúa một chút, quả nhiên giống y như trong trò chơi, cổ có hai điểm nhỏ màu đỏ, mà trên trán bên dưới búi tóc có một hoa văn màu vàng, không nhìn kỹ thì nhìn không ra. Trong lòng đã có đáp án, đây rõ ràng là ấn ký do Huyết tộc lưu lại.

Huyết tộc là một chủng tộc cao cấp trong Ma tộc, chính là Vamoire như mọi người thường gọi, bọn họ ban ngày ngủ đem hoạt động, da trắng môi hồng, có thể sử dụng ma pháp hắc ám triệu hồi vong linh, thân thể nhìn như thư sinh nhưng lại rất cường tráng, nhược điểm là không thể gặp phải ánh sáng, khó chịu với tất cả những gì thuộc về sức mạnh của quang minh.

Huyết tộc có một kỹ năng chủng tộc rất đặc biệt, mà cái kỹ năng cũng bù lại bọn họ cực yếu đích sinh dục năng lực, này kỹ năng chính là Sơ Ưng. Bọn họ có thể thông qua Sơ Ưng đem nhân loại biến thành cũng giống như mình – Huyết tộc, điều này cũng làm cho trực tiếp làm cho nhân số của Huyết tộc lớn hơn Ma tộc. Sơ Ưng cần thời gian là tròn mười ngày, đem một người sống chậm rãi hút máu đến chết, rồi sau đó lại làm người đó sống lại, liền biến thành Huyết tộc.

Trước mắt Lana công chúa đã sắp đi vào trạng thái chết, phòng chừng cũng chính là vào buổi tối hôm nay, dưới búi tóc, ấn ký màu vàng đã trở nên khá rõ rệt, có thể thấy được, đây chính là dấu hiệu của tử vong.

Tiểu Duy nghĩ tới hôm nay người đặt Sơ Ưng lên Lana công chúa Sơ Ưng nhất định sẽ xuất hiện. Chẳng qua..... nàng nhìn xung quanh thần điện, thậm chí nếu như thi thể đặt ở trong Quang Minh Thần Điện, thì kẻ thuộc Huyết tộc kia làm sao có thể đi vào a.....

“Tiểu Duy nghĩ gì vậy?” Theodore đại chủ giáo cười ha ha hỏi.

“Tối hôm nay Lana công chúa ở trong Quang Minh Thần Điện qua đêm?” Tiểu Duy không trả lời lại hỏi lại.

“Vây ý của ngươi là.....”

“Lana công chúa đêm nay ở lại Quang Minh Thần Điện, chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.”

Claude nghe thấy Tiểu Duy trong lời nói hoàn toàn ngậy ngậy cả người, điều này và lời Theodore giáo chủ nói hoàn toàn tương phản a! Giáo chủ đại nhân nói phải đem Lana an trí ở Quang Minh Thần Điện, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

“Tại sao lại như thế?” Theodore đại chủ giáo cũng không có tức giận, chính là thần nhiên hỏi.

“Ngươi nên biết, kỳ thật Lana công chúa đã muốn sống không được.” Tiểu Duy thực bình tĩnh tuyên án Lana, “Nếu đêm nay không ở Quang Minh Thần Điện, chúng ta còn có cơ hội quan sát toàn bộ quá trình sống lại.”

“Ta không thể cho phép hắc ám lực lượng sinh ra.” Theodore đại chủ giáo những lời này liền lộ ra hắc trên thực tế đã biết Lana tình huống.

“Giáo chủ đại nhân, ta nghĩ ngươi hẳn là muốn làm rõ một chuyện, ngươi đã biết Lana công chúa bệnh ra gì nhân, vì sao không chịu cứu trị?”

“.....” Theodore đại chủ giáo ánh mắt lóe lên, lại không nói gì.

“Ngươi là cứu không được đi!” Tiểu Duy cười lạnh nói tiếp: “Nếu cứu không được, lại không nghĩ cho người ta một cơ hội sống lại, đại chủ giáo thật đúng là tàn nhẫn.”

Tiểu Duy nhìn cũng không nhìn Theodore đại chủ giáo sắc mặt trở nên xanh mét, trực tiếp đối Claude nói: “Claude, ngươi nếu muốn cho mọi người của ngươi tỉnh lại, liền mang nàng quay về Vương Cung.”

Claude tuy rằng không biết đây rốt cuộc là sao lại thế này, nhưng là vừa nghĩ tới Lana còn có khả năng sống thì hẳn thì không thể buông tha 1% khả năng kia!

“Thật có lỗi, Theodore đại chủ giáo, ta muốn mang Lana quay về Vương Cung.”

Theodore nhìn bóng lưng Tiểu Duy cũng không quay đầu lại liền rời đi, khuôn mặt tươi cười hòa ái dễ gần lúc này đã hơi biến mất dần lui, thay vào đó là vẻ mặt sắc bén mang theo chút dữ tợn.

Tiểu Duy từ Quang Minh Thần Điện đi ra phát hiện Alois không thấy, tuy rằng kỳ quái nhưng cũng không nghĩ nhiều, trong lòng nàng nghĩ đi quán rượu Ăn Giả xác nhận một chút xem có phải hay không có một Huyết tộc tên Sax làm người pha rượu, dù sao người này đối với nhiệm vụ chính tuyến mà nói chính là điểm mấu chốt.

Vội vã chạy tới quán rượu Tiểu Duy đi trên đường phát hiện có điểm không đúng, đám người ban đầu có bộ dáng nhàn nhả lại có bộ dạng chạy trốn chết, hơn nữa càng đi về phía trước tình huống càng là rõ ràng, cho đến khi cô ngăn một người đang chạy tới gần thì người nọ lại hô to:

“Chạy mau a! Có quái thú!”

Quái thú? Tiểu Duy lại càng kỳ quái, không có nghe nói có ma thú công thành a, chỗ này làm sao lại có quái thú?

Đội khi nài đi đến quán rượu, đã nhìn thấy tấm bảng hiệu Ân Giả đã cong vẹo lung lay trên cao, có cảm giác có thể rơi xuống bất cứ lúc nào.

Tiểu Duy hoảng sợ, quán rượu này muốn đóng cửa rồi?

Đúng lúc này, chỉ nghe thấy bên trong truyền ra một tiếng “Ầm” thật lớn, Tiểu Duy nhất bước đi vào. Mới vừa vào liền thấy Alois trong tay nắm lấy một người, người nọ sắc mặt trắng bệch trắng bệch, mắt tròn lớn, mặc trên người mặc lễ phục người pha rượu.

Tiểu Duy trong lòng phần nộ rên lên: Ngốc Long, người đừng có đem nhiệm vụ NPC bóp chết a! Lúc này không thể nảy sinh cái mới a!

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Âm mưu X Xâm lược

Khi Cathy đi vào phòng, Claude đang đứng ngăn người nhìn ra ngoài cửa sổ, thế cho nên Cathy đến gần cũng không có phát giác, tú rất lòng mày mặt nhăn lại với nhau, về mặt có chút đau đớn, hoàn toàn mất hết thần thái sáng sủa như mọi ngày.

“Điện hạ.”

Claude nghe tiếng quay đầu, lòng mày thoáng giãn ra, nói : “Là Cathy a.”

“Điện hạ, đây là Tiểu Duy nhờ ta đưa cho ngài .”

Cathy nói xong đem đồ trong tay đưa lên, Claude mở ra thì thấy đúng là bộ lễ phục màu đen mà Tiểu Duy mặc, chính là váy dài biến thành váy ngắn, bên cạnh váy còn có một túi kim tệ.

“Tiểu Duy nói số kim tệ này là bồi thường nài làm hư váy .”

Claude đem váy buông, ngón tay vẫn đặt ở trên váy nhẹ nhàng vuốt phẳng, vẫn chưa ngẩng đầu liền hỏi: “Nài đâu?”

Cathy im lặng một chút mới mở miệng nói: “Cái kia kêu A Lạc người hầu đập phá một quán rượu, Tiểu Duy đi điều giải một chút.”

“Điều giải?” Claude khi nghe thấy hai chữ này nhướn mày nhìn Cathy, làm cho Cathy không thể không mở miệng giải thích.

“Nài và A Lạc đã đánh nhau, bất quá trên thực tế là Tiểu Duy đơn phương ấu đả, quán rượu tuy rằng bị hủy nhưng nài tỏ vẻ sẽ bồi thường .” Dừng một chút, Cathy lại nói: “Cái kia kêu A Lạc cũng không đơn giản, một tay vung lên khiến cho Matthew bị thương không nhẹ.”

“Matthew bị thương? Rốt cuộc là làm sao?”

“Nghe Matthew đâu có như là ngộ thương. Hắn và A Lạc đi uống rượu, kết quả A Lạc uống rượu say, đòi uống thêm sau đó ngộ thương Matthew.”

“Quán rượu kia là sao?”

“Ách. Cũng là lỡ.” Cathy nói bỏ câu, bắt đầu đi thờ dài.

“Quả nhiên là bản sự lớn, uống rượu say có thể bị hủy một quán rượu.” Claude bật cười lắc đầu, “Quả nhiên người đi theo nài không có kẻ yếu.”

“Ta còn nghe Matthew nhắc lên một chuyện.” Cathy những lời này có chút trêu chọc, nhắc tới chuyện này cũng bởi vì Matthew ngay lúc đó khẩu khí thực khôi hài, “Nam nhân tên A Lạc kia cũng không giống như là Tiểu Duy người hầu.”

“A?” Claude vừa nghe lời này có chút tò mò, truy vấn: “Vậy là người gì?”

“Theo Matthew nói, rất có thể là quan hệ tình nhân.”

Cathy nói xong còn nhún nhún vai, không biết bàn tay Claude đang đặt ở trên váy đã nắm chặt lại, chiếc váy phẳng bị nhăn lại thành một đoàn.

“Tình nhân?” Claude nói ra những lời này thời điểm, về mặt nghiêm túc làm cho người ta nhìn không thấu, biến thành Cathy sững sờ.

“Điện hạ?”

“Không có việc gì, người đi xuống đi.”

Claude đuổi Cathy ra, đứng ở bên cửa sổ, lẩm bẩm: “Tình nhân sao.”

Ở bên kia, Tiểu Duy kéo Alois một đường đi về phía Vương Cung. Ngốc Long này quả nhiên là vô cùng ngu ngốc! Không biết uống rượu thì đừng có Uống. . . uồ. . . ng! Nhìn đi, hân hạnh mẽ đem người gia nhiệm vụ NPC đánh cho hôn mê! Vậy hôm nay nhiệm vụ buổi tối làm sao như thế nào tiến hành a.

Khi Tiểu Duy vừa đuổi tới hiện trường, Alois chính cầm lấy cổ Sax dùng sức lay, Tiểu Duy một chân đem hân đập bay mới đem Sax giải cứu ra, ai ngờ Sax ngay cả câu cảm ơn cũng không kịp nói ra khỏi miệng liền ngắt đi rồi. Tiểu Duy tốt bụng đem hân chuyển vào trong phòng, sợ hân tiếp xúc đến ánh mặt trời liền xong đời.

Đúng vậy, Sax là Huyết tộc, cũng là nhân vật mấu chốt trong tuyến nhiệm vụ này.

Trên thực tế Lai Na công chúa đã yêu một vị Huyết tộc, người kia chính là Sax, cuối cùng hai người quyết định, Sax cấp Lai Na công chúa tiến hành Sơ Ung làm cho nàng chết đi, sau đó lên mạng thi thể ra, Lai Na lại sống lại, như vậy hai người có thể quang minh chính đại ở cùng nhau.

Mà người định không bằng trời định, kế hoạch bọn họ vốn là hoàn mỹ vô khuyết, cuối cùng lại bị người ta phá vỡ.

Tiểu Duy ở quán rượu đập bay Alois, trước mắt thăng nhải này tuy rằng đã muốn tỉnh rượu, nhưng vẫn còn trong trạng thái mơ mơ màng màng.

“Trên đầu ta như thế nào có một cái bánh bao?”

“Ngã. .”

“Ta đi đường thực vất vả, làm sao có thể ngã.”

“Đầu óc người rất ngu, cho nên trên đầu người có một cái bánh bao!” Tiểu Duy nghiêng răng nghiêng lợi hướng về phía Alois rống lên, nàng đối với con rồng ngu ngốc này quả thật là hoàn toàn hết chỗ nói rồi!

Bóng đêm sớm buông xuống, một người một con rồng sai bước đi về phía Vương Cung, đợi khi đến một góc hẻo lánh, Tiểu Duy lấy phi thám ra.

“Đi lên.” Tiểu Duy hướng về phía Alois vẫy tay.

Alois hoàn toàn không biết Tiểu Duy muốn làm gì, ngồi trên phi thám đồng thời, phi thám chậm rãi lên không trung.

“Chúng ta đây là muốn làm gì?”

“Thành thành thật thật xem cuộc vui là được.”

Phi thám bay đến ngay phía trên Vương Cung, dừng ở bên cạnh cửa sổ phòng Lai Na công chúa. Tiểu Duy nhìn không chuyển mắt nhìn chằm chằm tình huống bên trong, sợ bỏ lỡ cái gì.

“Như người vậy sẽ không bị phát hiện sao?” Alois kỳ quái hỏi.

“Sẽ không, phi thám này bị làm ẩn hình ma pháp.”

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Alois đã ngáp lên ngáp xuống, nói chung là ngáp rất nhiều lần, còn buồn ngủ tới mức ngồi ngất ngưỡng, nhìn nhìn căn phòng không có thay đổi gì phòng, có chút khó chịu.

“Chúng ta rốt cuộc đang đợi cái gì a?”

“Suyt—— đến rồi.”

Theo Tiểu Duy thanh âm của, cửa bị đẩy ra, một cái bóng đen nhanh nhẹn đi vào, từ trong lòng lấy ra một cái bình nhỏ, đem bàn tay ngón tay Lai Na công chúa cho vào bên trong, một lát sau, lại rón rén đi ra ngoài.

Dựa vào ánh trăng Tiểu Duy thấy ngón tay Lai Na công chúa dần dần biến thành màu đen, khóe miệng hơi nhếch lên, nội dung nhiệm vụ rốt cục bắt đầu.

Đúng lúc này, trong vương cung bỗng nhiên truyền ra tiếng huyền ảo, hình như là bọn lính ở hô to cái gì bắt người Tiểu Duy dự cảm bất hảo, điều khiển phi thám bay về phía thanh âm phát ra, phát hiện là Sax đến trộm thi thể bị binh lính đã phát hiện!

Điên mất! Nhất định là vì bị con rồng ngu ngốc này đánh! Bằng không lấy Huyết tộc thân thủ làm sao có thể sẽ bị nhân loại binh lính phát hiện? ! !

Con rồng ngốc chết tiệt, quay đầu sẽ tìm người tính sổ! Tiểu Duy tức giận nghĩ.

Bất quá cũng may Sax thân thủ nhanh nhẹn, tuy rằng bị binh lính phát hiện vẫn là một đường giết đi qua, trong lòng bàn tay Tiểu Duy đầy mồ hôi, phải biết rằng, năng lực trước làm nhiệm vụ này cũng không có khả năng như vậy!

Sax rốt cục đã tới phòng Lai Na công chúa, cũng từ trên giường ôm lấy ngực công chúa lúc này đã muốn trở nên lạnh như băng cứng, theo cửa sổ nhảy ra ngoài. Sax thân thể linh hoạt trên không trung, mang theo Lai Na vững vàng rơi xuống đất, hơn nữa ở cùng thời khắc đó, tất cả ánh sáng đều chiếu xạ lên trên người hắn, dùng hết nguyên tố ngưng tụ ra bạch sắc quang mang làm cho Sax cảm thấy có chút khó chịu, Tiểu Duy thậm chí có thể nhìn đến luồng sương màu trắng toát ra từ trên người hắn.

“Đáng chết! Là ai ngăn cản hắn?” Tiểu Duy nhìn không được mắng ra tiếng.

“Làm sao vậy?” Alois hoàn toàn không rõ chuyện gì xảy ra.

Tiểu Duy cũng không quan tâm đến hắn, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm người phía dưới đàn, đã thấy một người mà nàng không ngờ tới từ trong đám người đi ra.

“Người là người nào? ! Mau thả Lai Na xuống!”

Đám lớn tiếng như vậy trong vương cung trừ bỏ quốc vương bề hạ cũng chỉ có Claude mà thôi, vì thế Tiểu Duy lúc này trong lòng không ngừng mắng Claude đi ra làm cái quái gì! Vốn trong trò chơi cũng không có vương tử đi ra chặn lại đường a!

Sax hoàn toàn không để ý đến Claude, chỉ là một tay ôm Lai Na một tay đánh lui binh lính không ngừng xông tới.

“Người kia thoát nhìn nhìn có chút quen mắt.” Alois ngồi ở phi trên nệm chỉ vào Sax nói.

“Vô nghĩa!” Tiểu Duy lập tức tức giận trừng mắt nhìn Alois liếc mắt một cái, “Người đàn ông kia chính là người ban ngày bị người đánh a!”

“Ta ban ngày không đánh người a.” Alois kỳ quái như đầu, nhớ lại nói.

Tiểu Duy khoe miệng vừa kéo, không đánh người? Ngay cả quán rượu đều cấp đập phá còn không có đánh người?

“Người kia là một trong các Huyết tộc tiềm phục tại trong đế đô, che giấu tung tích làm người pha rượu trong quán bar, tên thật kêu Thackeray Turm · Lydden · Jill Guise, là một hầu tước đại nhân.” Tiểu Duy cũng không biết phía dưới kia rõ ràng kéo dài tính đánh nhau muốn tiến hành bao lâu thời gian, vì ngăn ngừa phức tạp mình vẫn là không cần những tay thì hơn, vì thế ngồi kể cho Alois nội dung nhiệm vụ từ đầu đến cuối.

“Hầu tước?”

“Ân, trong Huyết tộc quý tộc là có được tước vị, Thackeray Turm là quan chỉ huy cao nhất Huyết tộc tiềm phục tại đế đô, đương nhiên đây là ở mặt ngoài.” Tiểu Duy chỉ vào ở dưới mặt nam nhân không ngừng chạy trốn, “Nói thật ra, hẳn lúc này cũng chỉ là một người vì yêu mà làm mọi chuyện chỉ tiếc là lại không chiếm được kết cục tốt.”

Nói chưa nói vài câu, phía dưới tình huống liền nổi lên biến hóa.

Nguyên bản đã chết đi Lai Na công chúa, đột nhiên ở Sax trong lòng phát ra một tiếng rống to, thanh âm này làm cho Sax nhất thời phản thần buông lỏng ra nàng. Tất cả mọi người nhìn kia làm cho người ta khó có thể tin một màn —— đã không có gì sinh mệnh dấu hiệu nhân, hoàn toàn là lạnh như băng cứng ngắt thi thể, làm sao có thể đột nhiên động dậy, phát ra gầm rú, hơn nữa phát cuồng?

Mà đang ở tất cả mọi người không kịp phản ứng đến tột cùng là sao lại thế này thời điểm, Lai Na công chúa bỗng nhiên bỏ nhào tới người cách nàng gần hung hăng cắn một cái lên yết hầu hắn. Nhìn người miệng to như chậu máu bộ dạng dữ tợn trước mắt làm mọi người sợ hãi, làm sao có thể là cái kia điệu dáng cao quý, thuần khiết Lai Na Công Chúa Điện Hạ?

Nếu trước mắt đây hết thảy làm cho sờ hữu khiếp sợ lời mà nói. . . , chuyện xảy ra tiếp theo đã không phải chỉ dùng một từ khiếp sợ đơn giản là có thể hình dung. Phàm là người bị cắn mọi người trở nên giống hệt Lai Na, giống như hành thi, giống nhau quái vật tập kích người sống.

Claude lập tức hạ lệnh đóng đại môn Vương Cung, mọi người không được đi ra tòa thành nửa bước. Nhìn đến tình cảnh này, Claude hiểu được, nếu những người này thoát đi ra ngoài thì toàn bộ Tất Phi Lạp Tư sẽ hủy hoại chỉ trong chớp lát.

Sax hoàn toàn không nghĩ tới sự tình hội phát triển trở thành như vậy, ngay cả hắn cũng không biết Lai Na rốt cuộc bị làm sao, Sơ Ứng tuyệt đối sẽ không sinh ra loại kết quả này, nhưng hiện tại.

Cùng lúc đó, Tiểu Duy cũng đang phi trên nệm đầm ngực đậm chân. Claude đem cửa thành đóng lại, Lai Na cũng không giống như nội dung vở kịch trước đây, nàng bây giờ không phải chỉ có thể cầu nguyện thì nội dung vở kịch có thể mau chóng trở về a?

Ngay khi Tiểu Duy đang vô cùng nôn nóng, xa xa một mảnh đông nghìn nghịt đen tối vật thể bày về hướng này, tập trung nhìn vào, Tiểu Duy tâm lý an ổn, vỗ vỗ Alois bên người, nói:

“A Lạc, mau chuẩn bị, nhiệm vụ chân chính sắp bắt đầu.”

“Cái gì nhiệm vụ chân chính?”

Tiểu Duy đứng lên, chỉ vào những đốm đen đông nghịt phương xa, nói: “Nhìn thấy sao, đó là Huyết tộc đại quân, đang bay về phía bên này.”

“Chúng ta phải làm gì?”

“Làm gì?” Tiểu Duy nụ cười trên mặt càng lúc càng lớn, tâm tình cũng tốt lên, “Tự nhiên là đem đám xâm lược kia giết chết!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Tàn sát X Ma pháp

Nội dung của nhiệm vụ này tuy nói là nhiệm vụ bình thường của 50 cấp nhưng lại là một nhiệm vụ rất quan trọng trong trò chơi, nhiệm vụ hoàn thành, sẽ vì người chơi hoàn thành nhiệm vụ mở ra con đường thông với Ma tộc, đương nhiên, nếu thất bại thì người sẽ không thể đi đến được vùng đất của Ma tộc.

Trong tình huống bình thường, nhiệm vụ này cần ít nhất tổ đội năm người đánh quái, mà năm người lý trừ bỏ những chức nghiệp cơ bản nhất thì nhất định phải có một Ma Pháp Sư có thể vẽ trung cấp ma pháp trận, một Dược Sư có thể phối chế được tề cấp đại sư và một Khắc Sư có thể khắc chữ lên đồ vật và một Mục Sư để tăng phúc cho ma pháp trận. Nhớ lại hồi trước thì nhiệm vụ này từng đề cho gần như tất cả những người chơi Caesar đại lục trò chơi ném đá rất nhiều, nguyên nhân đó là kỳ thi chức nghiệp.

Trong trò chơi cũng không khác gì ngoài đời, có thể giúp đỡ thì vào tổ đội, không giúp trừ phi là em gái xinh đẹp hoặc là siêu cấp đại soái ca, bằng không thì là bạn bè chơi thân, bằng không nếu là người xa lạ thì ai tốt bụng mang người đi a.

Nói như vậy, những người lựa chọn Dược tề đều cố gắng học vài chiêu số của Khắc Sư, Ma Pháp Sư chỉ cần gia tăng độ thuần thực về ma pháp trận là được rồi, dù sao kỹ năng này chỉ có pháp sư biết, mà kỹ năng của Khắc Sư thì khác, những nghề nghiệp khác cũng có thể luyện kỹ năng của họ. Nói một cách khác, đội ngũ trên cơ bản cũng đã được xác định rồi, Mục Sư, Pháp Sư rồi là hai cái DPS một cái T, ba người còn lại chỉ cần có một người biết khắc chữ lên đồ vật là OK.

Nội dung nhiệm vụ này thật ra cũng không phải thực dễ dàng hoàn thành, nó yêu cầu các thành viên trong đội ngũ phải phối hợp hành động một cách chặt chẽ, nếu hơi có một chút sơ sẩy là diệt đoàn.

Mà trong người Lai Na công chúa có chứa sinh lý hóa virus T, là một loại nguyên rủa chỉ có ở Huyết tộc, tên là Blood. Nếu đem chúng vào nhân loại vừa mới tiến hành Sơ Ủng nhưng chưa thức tỉnh biến thành Huyết tộc mà nói có là hiệu quả trí mạng. Giống như mọi người nhìn thấy bây giờ vậy, nếu bị lan truyền ra ngoài thì nơi này sẽ biến thành Alex thành thứ hai, đúng vậy, thảm trạng ở Alex thành cũng là do Huyết tộc gây nên, chính là khi phát hiện rõ thì số lượng đã rất nhiều, không có biện pháp khác giải quyết, cuối cùng mới đem tòa thành hoàn toàn phong ấn.

Nhân loại khi vừa mới trúng nguyên rủa thật ra còn chưa chết, tâm trí thanh tỉnh cũng biết mình cũng đang làm gì, nhưng không thể khống chế được thân thể của chính mình, cho đến khi tâm lý hoàn toàn hỏng mất, bị nguyên rủa ăn mòn, biến thành cương thi.

Nếu muốn hoàn thành nhiệm vụ, đầu tiên cần có Ma Pháp Sư có thể vẽ ma pháp trận ở một chỗ trên đất trống về ra nhà giam phong ấn, tiếp theo Khắc Sư phải tăng cường chữ khắc trên đồ vật, khiến cho nhà giam không thể phá vỡ. Sau đó tiêu diệt tất cả Huyết tộc có ý đồ xâm lược nhân loại, bắt sống Huyết tộc thủ lĩnh, từ hấn dẫn dắt toàn bộ đoàn người tiến vào Huyết tộc —— cũng chính là một trong những vùng đất của Ma tộc. Cuối cùng, Dược Sư cần phùng thuốc phối chế được tề giải trừ nguyên rủa, đây là phối phương nhiệm vụ, phối chế dễ dàng nhưng là có có tác dụng trong thời gian hạn định, trước tiên phối chế tốt là không thể nào. Dược tề cộng với thuật Tinh lọc của Mục Sư giúp các NPC trúng nguyên rủa sẽ khôi phục bình thường.

Cũng may, cô có ngoại đoạ. Tiểu Duy nghĩ như vậy, nếu như không có ngoại đoạ, cô muốn làm nhiệm vụ này thì biết đi đâu tìm nhiều người có chức nghiệp như vậy a. Lại nói tiếp, cũng may mà có Alois ở, nếu không mình chỉ sợ ứng phó không được nhiều quái như vậy.

“A Lạc, người dùng cái này đem tất cả những người phát cuồng ném vào trong ma pháp trận ta vẽ.” Tiểu Duy nói xong đưa cho Alois một cái roi màu đen, cây roi này có đính những viên trân châu đen sáng bóng.

Alois mặc dù không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng vẫn là nhận lấy, gật gật đầu.

Tiểu Duy tùy tay giải trừ phi ảnh hình ma pháp trên phi thảm, xoay người một cái từ trên cao nhảy xuống, sử dụng một Phong hệ ma pháp thổi bay người phía dưới, vừa vận tạo ra một khoảng đất trống.

Con gió thổi đi, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Tiểu Duy lấy ra thủy tinh sa cùng ma pháp bút đã chuẩn bị tốt, đem ma pháp trận cùng chữ khắc trên đồ vật cùng nhau vẽ ở trên mặt đất. Bên kia, Alois vừa lôi những người phát cuồng từ trong đám người ra, vừa đá văng mấy tên binh lính vươngung vũ, tình cảnh biến thành chỉ có hai người bọn họ đánh nhau vậy.

Tiểu Duy rất nhanh đem ma pháp trận vẽ xong, mà lúc này Alois cũng dùng roi trói chặt mười mấy người phát cuồng vì trúng nguyên rủa, hai người một cái dùng sức đưa bọn họ đặt vào ma pháp trận, một cái chống đỡ một cái lộn ngược ra sau từ trong ma pháp trận nhảy ra ngoài.

Trong nháy mắt Alois buông roi ra, Tiểu Duy lấy ra một viên ma hạch Thủy hệ, một chưởng đánh nó chìm vào trong lòng đất, ngay tại khi những người phát cuồng chạy đến, ma pháp trận khởi động, nhà giam màu xanh đưa giam họ lại vào bên trong, không thể đi ra. Nhà giam phong ấn này có điểm tốt đó là chỉ có thể vào, không thể ra, Alois có thể tùy thời đem người phát cuồng ném vào, mà người vào đi không cách nào chạy ra.

Đã giải quyết xong một vấn đề rồi, Tiểu Duy nhẹ nhàng thở ra, cũng lúc này từ bên ngoài cửa vương cung truyền đến thanh âm quen thuộc.

“Claude điện hạ! Có chuyện khẩn cấp cần báo! Huyết tộc đột kích rồi!” Cathy vừa gõ tòa thành đại môn, vừa ở bên ngoài hét lớn.

Claude mặc dù kinh sợ vì những hành động của Tiểu Duy, nhưng thấy đến tất cả những người phát cuồng đã bị giam vào trong lồng giam, cũng thoáng an tâm, liền hét lớn: “Mở cửa thành ra!”

Ngay khi cửa thành mở ra, ngoài cửa đứng là mấy vị người quen, trừ Cathy ra còn có Karle Sellekti Đại Ma Đạo sư.

Karle Sellekti ngay khi nhìn thấy nhà giam màu lam đang đứng sừng sững ở kia, điều làm hắn quan tâm không phải là người phát cuồng bên trong, mà là.

“Caesar thiên thần của ta! Nhà giam phong ấn!” Karle Sellekti ba bước đi hai bước chạy, cẩn thận quan sát, lẩm bẩm nói: “Còn có tăng cường chữ khắc trên đồ vật? Rốt cuộc.”

Karle Sellekti ngẩng đầu, nhìn về phía Claude, thấy Claude nhìn về phía Tiểu Duy, ý tứ vô cùng rõ ràng. Karle Sellekti cảm thấy, hẳn lại một lần nữa nhiệt huyết sôi trào. Có thể vẽ ma pháp trận Ma Pháp Sư phải là cấp bậc vượt qua 50 cấp, mà trước mắt này nhà giam phong ấn lại cần trình độ về trên trung cấp, huống chi. Karle Sellekti nhìn đồ hình sáng rực trên đất, tài liệu vẽ này rõ ràng là thủy tinh sa, một loại tài liệu chữ khắc trên đồ vật cao cấp hi hữu.

Ma pháp trận bình thường chỉ cần dùng ma pháp dược thủy vẽ là có thể đạt tới hiệu quả, dù sao ma pháp trận là cần ma hạch đến tiến hành kích hoạt, ma pháp trận động lực phát ra cũng là ma hạch, vì vậy đối với vẽ tài liệu chưa từng có cao yêu cầu. Nhưng là chữ khắc trên đồ vật không giống với, có thể khiến chữ khắc trên đồ vật tăng cường hiệu quả trừ bỏ tính chuẩn linh hoạt đường vẽ ra, chính là tăng lên cấp bậc tài liệu vẽ. Trình độ vẽ tốt cộng với tài liệu vẽ cao cấp mới có thể đem đến hiệu quả chữ khắc trên đồ vật tốt nhất.

Mà Tiểu Duy nhưng không có chú ý tới chuyện này, gọi Alois, nói: “Người ở đây coi chừng dùm, nếu lại có người phát cuồng liền ném vào, sau đó không cần đuổi theo mấy tên Huyết tộc nào tiến vào tòa thành, bắt quá trước đó, trước tiên đem vị hầu tước đại nhân kia trói lại.”

Chỉ vào Sax từ khi nhìn đến người mình yêu nhất biến thành cái dạng này sau liền vẫn là bộ dạng ngây ra, Tiểu Duy lắc lắc đầu, lại dặn dò: “Nhớ rõ dùng hắc ám ma pháp vây khốn hắn, dây thừng bình thường hẳn có thể biến thành dây chạy đi.”

Alois gật đầu tỏ vẻ đã biết, hẳn thân mình chính là người phát ngôn hắc ám ma pháp, sử dụng chúng giống như ăn cơm đi ngủ. Bởi vậy khi Karle Sellekti nhìn đến Alois sử dụng hắc ám ma pháp trái tim của hắn lại nhận lấy sự kích động không nhỏ —— một cái đạo tặc có thể vẽ ma pháp trận trên trung cấp, có được tài liệu vẽ chữ khắc trên đồ vật cao cấp, có thể vẽ tăng cường chữ khắc trên đồ vật, cùng một cái Ma Pháp Sư vung tay lên chính là cường đại hắc ám hệ ma pháp, bọn họ có thể bớt biến thái một chút không a?

Tiểu Duy nói xong trực tiếp nhảy lên phi thảm, hướng về phía Huyết tộc đột kích bay đi. Karle Sellekti thấy thế lập tức dùng Phong hệ ma pháp, làm cho mình đứng trong không trung, nói với Claude cùng Cathy: “Những người này hẳn là trùng Huyết tộc nguyên rủa, đi gọi Athfield, hẳn hẳn là có biện pháp phối chế giải được, mặt khác đem Quang Minh Thần Điện Theodore đại chủ giáo cũng gọi tới, lúc này không thể thiếu quang minh ma pháp giúp đỡ.”

“Lão sư, vậy ngài.”

“Ta đi xem đám Huyết tộc kia.”

Karle Sellekti nói xong cũng bay mất, Cathy tắc vừa phân phó hoàng gia kỵ sĩ đoàn người đi cùng Karle Sellekti cùng nhau đánh lui Huyết tộc, vừa gọi người đi mời Athfield đại sư và Theodore đại chủ giáo.

Alois nhìn không có mình chuyện gì rồi, liền nhảy lên trên tường thành, nhìn bóng dáng Tiểu Duy càng bay càng xa, nghiêng đầu nghĩ, cô gái kia biến thái lợi hại như vậy, vài cái nho nhỏ Huyết tộc hẳn là không có gì vấn đề.

Tiểu Duy phi thảm tốc độ rất nhanh, một lát sau liền tới phía trước đám xâm lược, nhìn những đôi mắt màu đỏ như máu cùng những đôi cánh thật lớn, đông nghìn nghịt hướng về phía cô bay tới, cô bắt đầu cảm thấy may mắn vì đã mở ra ngoại giao, dù sao đạo tặc quần công không mạnh, nhưng đơn thể thuần sát lại là vô địch.

Nói về quần công, pháp sư kỹ năng tự nhiên là lựa chọn tốt nhất, hơn nữa nhiều binh lính Huyết tộc bay trên không trung như vậy, đối với nhân loại mà nói có là tuyệt đối có lợi —— dù sao chức nghiệp công kích từ xa cũng không nhiều, công kích khoảng cách cái gì cũng bị cấp bậc hạn chế. Nhìn hàng ngàn thanh máu HP màu đỏ trước mắt, Tiểu Duy ở thật sâu tự hỏi một vấn đề: rốt cuộc là đem bọn họ đều vỗ xuống lại đánh? Hay là trực tiếp giết luôn?

Phía sau Karle Sellekti đã bay đến bên người Tiểu Duy, nhìn Tiểu Duy bộ dạng trầm tư, khó hiểu hỏi: “Người đang nghĩ cái gì?”

Tiểu Duy thấy Karle Sellekti, mắt sáng lên, nói: “Người cũng đến diệt Huyết tộc?”

“Đương nhiên!”

“Thật tốt quá, vậy trực tiếp trên không trung xử lý bọn họ đi.” Tiểu Duy nói xong, cười hớ hớ nhìn Karle Selecti, tiếp tục nói: “Người dùng Phong hệ ma pháp, lát nữa nhắm vào ma pháp của ta dùng sức nhì thôi đi là được.”

Tiểu Duy nghĩ nghĩ, quyết định vẫn là giải thích rõ, bằng không trong chốc lát lão đầu nhì này không biết làm sao bây giờ nghĩ sai rồi thì phiền toái.

“Ta lát nữa sẽ thả một cái Nộ Diễm Phong Bạo, vì tăng cường hiệu quả, người ở đây phóng ra một cái Tật Phong Lam Cuồng, lửa thuận hướng gió hiệu quả sẽ tốt hơn.”

Karle Selecti choáng váng, đạo tặc. Còn có thể dùng ma pháp?

Không còn thời gian để cho hắn nghĩ nhiều, liền thấy Tiểu Duy nâng lên tay trái, theo cô mặc niệm ra “Nộ Diễm Phong Bạo” bốn chữ, một ma pháp trận màu đỏ trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt, theo kia ma pháp trận càng lúc càng lớn, ánh sáng phát ra càng ngày càng mạnh, toàn bộ ma pháp dần dần thành hình. Karle Selecti nhanh chóng niệm lên chú ngữ, bên cạnh ma pháp trận màu đỏ nổi lên một cái ma pháp trận màu xanh, hai cái ma pháp đồng thời đánh ra, nháy mắt, thiêu hủy một mảng lớn Huyết tộc.

Tiểu Duy bên này đốt đã nghiền, lại phát hiện còn có rất nhiều cá lọt lưới từ trên cao đánh úp lại bọn họ, trong lòng khó chịu, tay phải nâng lên chỉ trỏ về phía chân trời, mà trong giờ khắc này, tất cả mọi người ở Tật Phi Lạp Tư đều nhìn thấy này một màn làm cho bọn họ cả đời sợ hãi.

Một ma pháp trận màu tím dần dần hiện lên ở phía trên đám mây, sấm chớp quay cuồng, tất cả mọi người ngừng thở, nhìn những tia sét ẩn hiện trong ma pháp trận.

“Điện Quang Lôi Trảm”

Tiểu Duy nhẹ nói ra bốn chữ này, nháy mắt vô số sấm sét từ trên không trung đánh xuống, không có một người nào, không có một cái nào Huyết tộc nào may mắn thoát nạn, thân thể bọn họ bị đốt cháy mang theo những luồng khói đen xì từ không trung rơi xuống.

“Thu phục.” Tiểu Duy quay đầu lại, hướng về phía Karle Selecti cười sáng lạn, nhưng lúc này Karle Selecti chỉ có thể trợn mắt há hốc mồm, một chữ cũng nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Chặn lại X Lộn xộn

Công chúa tinh linh tộc Valanthe mỉm cười nhìn huynh trưởng đại nhân của mình, nhưng trong lòng không ngừng kêu rên hắn làm sao lại tới nữa a

“Valanthe, theo ta quay về rừng Linh Mộc.” Tinh linh vương Illaba trong khoảng thời gian này vô cùng lo lắng cho muội muội của mình, bên ngoài nhiều người mơ ước nàng như vậy, thân là công chúa tại sao một chút tự giác đều không có đâu.

“Ca ca, ta muốn đem Tiểu Duy mang về.” Valanthe nói một cách rất kiên định, “Hơn nữa, là cây Sinh Mệnh.”

“Thật sự là cây Sinh Mệnh nói sao?” Illaba cắt ngang Valanthe, mắt sáng như đuốc nhìn nàng, lúc này Valanthe không thể không cúi đầu, khẽ cắn môi.

“Valanthe, không được tùy hứng rồi, theo ta trở về.”

“Nhưng là ca ca, Tiểu Duy nàng.”

Valanthe trong lời nói còn chưa nói hết, tất cả Tinh linh ở đây đều cảm giác được một sức mạnh hắc ám đang nhanh chóng tiến về phía này, các Tinh linh tuy rằng đa số đều là một thuộc tính, bởi vì cũng có được năng lực cứu trợ nên đối với sức mạnh quang minh và sức mạnh hắc ám rất miễn cảm. Lúc này Illaba đã đi ra khỏi phòng, nhảy tới nóc nhà, nhìn những kẻ xâm lược ở phía xa.

Valanthe dưới sự trợ của hai gã thị vệ cũng đã bò lên trên nóc nhà, đứng ở bên người Illaba, mở to hai mắt nhìn kinh hô: “Không phải đâu! Là Huyết tộc! Bọn họ phá vỡ hòa bình khế ước, muốn xâm lược nhân loại.”

Bỗng nhiên Valanthe dừng lại, Illaba kỳ quái nhìn nàng, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Chẳng lẽ. Đây là lời cây Sinh Mệnh đã nói. Sự yên bình bị phá vỡ.”

Illaba lúc này cũng nghĩ đến lời tiên đoán bị Tinh linh tộc xưng là khó hiểu nhất, mấy trăm năm qua truyền một thế hệ lại một thế hệ, lại chung quy không có người nào có thể hiểu được ý nghĩa của nó.

“Bây giờ lập tức rời đi, Valanthe, chuyện của nhân loại chúng ta không cần nhúng tay vào.” Illaba quyết định thật nhanh, làm cho bọn thị vệ bắt đầu về

ma pháp trận, chuẩn bị truyền tống về đi.

“Chờ một chút, ca ca, ta cảm thấy Tiểu Duy nhất chắc chắn xuất hiện, mà Huyết tộc cũng sẽ không xâm lược thành công!” Valanthe kiên định nhìn bầu trời bao la sắp trở thành chiến trường kia, nắm chắc hai tay.

Tiểu Duy tự nhiên là không để cho nàng thất vọng.

Ngay khi bóng dáng màu đen xuất hiện ở không trung thì Valanthe gần như là hét lên, giống như tiểu cô nương hưng phấn nói với Illaba: “Ca ca mau nhìn! Là Tiểu Duy! Nàng đến rồi!”

Illaba nhìn về phía bầu trời, Tinh linh thị lực so với nhân loại muốn mạnh hơn không ít, đây cũng là một trong những thiên phú mà Sinh Mệnh Chi Long tặng cho chủng tộc bọn họ, cho nên, Illaba có thể thấy rõ ràng mái tóc dài màu đen phiêu dật của cô gái kia, cùng toàn bộ quá trình nàng dùng ma pháp tiêu diệt toàn bộ Huyết tộc kẻ xâm lược. Và sau khi lời hệ ma pháp cuối cùng được tung ra, vị Tinh linh vương trầm mặc.

Sức mạnh này, sự kiêu ngạo này, cô gái tên là Tiểu Duy kia thật sự là nhân loại sao? Nhân loại sẽ có sức mạnh mạnh mẽ đến mức có thể gọi là biến thái như vậy sao?

Giờ này khắc này, Illaba ở trong lòng hạ cái quyết định, vô luận như thế nào cũng không cần đi treu chọc người tên là Tiểu Duy kia, hẳn cũng không muốn đem Tinh linh tộc liên lụy đi vào.

“Valanthe, chúng ta bây giờ lập tức đi.”

“Vì sao? Ca ca ngươi cũng nhìn đến Tiểu Duy cường đại rồi, chẳng lẽ ngươi không muốn đem nàng mang về rừng rậm sao?”

“Nàng không phải người mà chúng ta có thể khống chế, không nên kéo quan hệ gì mới tốt.” Illaba vừa giải thích vừa mang theo Valanthe đi vào trong truyền tống trận đã chuẩn bị tốt, trước khi rời đi, hẳn nghe được muội muội mình nói ra nói như vậy.

“Ca ca, vận mệnh là trốn không thoát, Tiểu Duy chắc chắn sẽ đi đến rừng Linh Mộc, tiến vào Tinh linh tộc .”

Nói xong, tất cả Tinh linh liền biến mất ở tại chỗ.

Cùng lúc đó, Ma tộc thiếu chủ Thụy · Claire · Ander Christ đang ở trong gian phòng ẩn sâu dưới đất gặm dừ.

“Huyết tộc không muốn sống sao? Dám tấn công nhân loại!” Thụy một quyền đánh vào cái bàn trước mặt, nghiêng răng nghiêng lợi nói. Tùy tùng Du vẫn quỳ gối bên cạnh, đầu cũng không dám nâng. “Du, chúng ta muốn chạy nhanh trở lại trong tộc, báo với mẫu thân chuyện này.”

Đúng lúc này, một vị khác tùy tùng nhanh tiến vào, nói : “Thiếu chủ, Huyết tộc hành động bị ngăn cản đánh.”

“Cái gì?” Thụy sững sờ một chút, hỏi: “Là nhân loại sao?”

“Đúng vậy, chính là người xuất sắc từ đầu đại tái.”

Vừa dứt lời, Thụy liền biến mất ngay tại chỗ. Từ đầu người xuất sắc từ đầu đại tái Không phải là Tiểu Duy sao? Từ trong phòng đi ra, Thụy đứng ở nơi đó nhìn lên Tiểu Duy đứng trong không trung, nheo mắt lại.

Ma pháp hoa lệ kia, thực lực không gì cường đại bằng. Rốt cuộc là phúc hay là họa a.

Nhìn Huyết tộc đều bị đốt cháy rơi xuống, Thụy trong lòng không có một tia thương hại, tuy rằng Huyết tộc là một nhánh thuộc Ma tộc, nhưng đây là do bọn họ gieo gió gặt bão.

“Du, chuẩn bị khởi hành, chúng ta phải mau chóng trở về.”

“Vâng!”

Lúc này, Tiểu Duy đang cùng Karle Sellekti cùng nhau trở về. Tiểu Duy sốt ruột là vì nhiệm vụ đến đây còn chưa kết thúc, người bọn họ hiện tại bắt sống chính là Huyết tộc thủ lĩnh trú ẩn trên danh nghĩa, mà trên thực tế người chỉ huy trận chiến tranh này không phải hắn, nói một cách khác, Thackeray hầu tước cũng chỉ là một con cờ bị người lợi dụng. Người chỉ huy chân chính, lúc này hẳn là đã tiến vào Truyền Tống Trận chuẩn bị chạy trốn.

Mà Tiểu Duy hiện tại cần phải làm là đến phòng truyền tống ở Ma Pháp Sư nghiệp đoàn, đem hỗn loạn chi thạch đặt vào truyền tống thạch trung ương, nhiều loạn Truyền Tống Trận đối phương, thuận tiện sẽ đem thủ phạm chính cấp bắt lại, liên mọi sự đại cát.

Nếu như muốn làm hỏng truyền tống, đầu tiên sẽ nói liên với truyền tống thạch trung ương, như vậy mới có thể tiến hành tự chủ truyền tống, nếu truyền tống địa phương không có liên kết với truyền tống thạch trung ương thì chỉ có thể làm tùy cơ truyền tống. Nói cách khác, bất kể là ai, muốn theo để đồ truyền tống đi ra ngoài, nhất định muốn liên kết với truyền tống thạch trung ương, mà cái truyền tống thạch kia vừa vặn nằm ngay trong Ma Pháp Sư nghiệp đoàn.

Tiểu Duy cũng không quan tâm Karle Sellekti kế tiếp còn có chuyện gì, cứ thế sử dụng phi thân đi tới Ma Pháp Sư nghiệp đoàn, xoay người một cái nhảy xuống, sải bước đi vào, mà phía sau nàng Karle Sellekti vẫn còn ở trong trạng thái khiếp sợ, mơ mơ màng màng cũng đi theo Tiểu Duy đi vào trong

Một đường đi vào truyền tống, Tiểu Duyệt dùng tay vỗ lên truyền tống thạch trung ương đang tỏa ra ánh sáng màu trắng, từ trong túi quần lấy ra một tinh thạch màu đen hình cái trùy, dùng mũi nhọn của cái trùy nhẹ nhàng chạm vào truyền tống thạch trung ương, đường vân màu đen lập tức từ mũi nhọn của cái trùy thẩm thấu vào truyền tống thạch trung ương. Cùng lúc đó, toàn bộ truyền tống gian bắt đầu lay động, trùy hình thể cùng truyền tống thạch trung ương trong lúc đó chậm rãi sinh ra một cái lỗ xoáy màu đen, hơn nữa càng lúc càng lớn.

“Truyền tống quái nhiều?” Karle Selecti nhìn cái hắc động kia ngây ngẩn cả người, hẳn không biết Tiểu Duyệt rốt cuộc muốn làm gì, nàng đây là muốn đối với người nào truyền tống tiến hành quái nhiều?

Mà trên thực tế, Tiểu Duyệt quái nhiều không có bất kỳ mục tiêu, nàng đem mọi người chuẩn bị theo để đi truyền tống đi ra ngoài vào lúc này đều quái nhiều hết!

Vì thế, khi màu đen toàn qua biến mất, một đám người bùm bùm té xuống, phòng truyền tống lập tức trở nên chật chội.

Tiểu Duyệt nhìn một đám người nằm bẹp trên đất có chút bó tay, lúc này làm sao lại có nhiều người như vậy làm tự chủ truyền tống a? Nàng chính là muốn tìm cái kia Huyết tộc mà thôi, nhìn một cái này đến là những người nào a? Nghĩ, Tiểu Duyệt nhất cái lại một cái {giám định thuật} vỗ ra.

A, lại có Tinh linh vương cùng Tinh linh công chúa. Woa! Còn có Ma tộc thiếu chủ! Nhóm người này cũng quá điên cuồng đi?

Khí đám người kia theo bởi vì truyền tống không gian bị thay đổi từ trong đầu văng mắt hoa tinh táo lại thì Tiểu Duyệt đã tìm được vị kia Huyết tộc thủ lĩnh rồi, nắm cổ áo tên kia trực tiếp kéo ra.

“Allan Công Tước đại nhân, Capas Sera thân vương gần đây vẫn khỏe chứ?”

Tiểu Duyệt khoe miệng mang theo nụ cười ngọt ngào, từ trên cao nhìn xuống vị Allan Công Tước còn đang trong trạng thái mơ màng, dùng chân đá đá đầu của hắn.

Vị Công Tước đại nhân đột nhiên bừng tỉnh, hoảng sợ nhìn Tiểu Duyệt: “Người là ai!”

“Ta là ai không quan trọng, quan trọng là người bây giờ đứng ở trong tay ta.” Nụ cười xinh đẹp của cô gái lúc này ở trong mắt mọi người lại có cảm giác dữ tợn, Allan Công Tước vô thức lui ra phía sau từng bước, toàn thân căng cứng nhìn Tiểu Duyệt.

“Lão đầu nhi, phiền toái người làm hai kiện sự a.” Tiểu Duyệt hướng về phía Karle Selecti vẫn còn đứng ở cửa nói: “Chuyện thứ nhất, người trước tiến vào đóng cửa lại được không? Một đám ngoại tộc đột nhiên xuất hiện thế này rất dễ làm cho mọi người hoảng sợ a.”

Karle Selecti sùng sốt, vội vàng đi tới đóng kỹ cửa lại, nghe Tiểu Duyệt nói mình mới phát hiện làm sao lại có Tinh linh ở đây?

“Chuyện thứ hai, người giúp ta cấp vị này Công Tước đại nhân trước làm một cái hắc ám công xiềng đi.” Nói xong, hai người cũng không có chút động đậy nào, “Karle Selecti a, người không phải toàn hệ Đại Ma đạo sư sao? Người này nhưng là chính là người lãnh đạo trận chiến tranh này a, không bắt hắn bắt ai a?”

Nói xong câu đó, Karle Selecti mới kịp phản ứng, mà Allan hiện tại cho dù muốn phản kháng cũng là vô lực, bởi vì Tiểu Duyệt dùng là cái hỗn loạn chi thạch kia là có tác dụng phụ, tất cả mọi người bị nhiễu loạn lộ tuyến giữ lại ở đây phải qua ít nhất hai giờ sẽ bị toàn thân vô lực cộng thêm không thể sử dụng ma pháp.

Mà Tiểu Duyệt nói Karle Selecti là toàn hệ Đại Ma đạo sư cũng sự thật một trăm phần trăm, Karle Selecti sở dĩ nổi danh như vậy ở trên phiên đại lục này chính là nhờ nguyên nhân này, hẳn không phải chỉ một hệ Đại Ma đạo sư, mà là toàn hệ, tất cả mọi người có thể hướng hắn học tập ma pháp, nhưng liên xem lão đầu nhi này thích hay không thích dạy.

Trời xong Allan, Karle Selecti chỉ nhóm người kia hỏi: “Bọn họ làm sao bây giờ?”

“Trước hết người này lại, chờ ta giúp xong trở về nói sau.”

“Còn việc cái gì?”

“Người đã quên còn có rất nhiều người dân vô tội bị liên lụy vào sao?”

Hai người nói xong, Karle Selecti thả cái kính tượng kết giới ở truyền tống, lại phân phó không cho phép bất luận kẻ nào đi vào, lúc đó mới cùng Tiểu Duyệt rời khỏi Ma Pháp Sư nghiệp đoàn.

Trên đường, Tiểu Duyệt lần đầu tiên dùng khẩu khí lấy lòng cùng Karle Selecti nói: “Lão đầu nhi, người giúp ta một việc được không?”

“Việc gì?” Karle Selecti sùng sốt, nha đầu này mạnh đến mức biến thái như vậy còn có việc gì muốn hắn giúp?

“Để cho người liên xem ta ánh mắt nói chuyện, còn có này,” Tiểu Duyệt nói xong theo trong túi quần lấy ra một cái phổi phương, đưa tới, “Đây là được tề phổi phương giải trừ vết máu nguyên rủa của Huyết tộc, thời gian lưu giữ rất ngắn, xứng rồi là phải uống ngay, người phải nói đây là người trong lúc vô ý lấy được, nhưng phải chú ý, khi dùng thuốc nhất định phải có Mục Sư phụ trợ dùng Tinh lực thuật.”

Karle Sellekti đối với loại biến thái cái gì cũng có này của Tiểu Duy đã có chút miễn dịch, vì thế hắn rất thân nhiên nhận lấy, tuy rằng lấy của hắn trình độ được tề cũng xem không giỏi lắm nhưng hắn tin đây không phải là giả dối, vừa vặn còn có thể làm cho Athfield khiêm mình một cái nhân tình.

“Ta đây.”

Karle Sellekti trong lời nói chưa nói xong, Tiểu Duy đã nói: “Được chuyện rồi, ta dạy cho ngươi vừa rồi cái kia Điện Quang Lô Trảm chú ngữ.”

Karle Sellekti mắt sáng lên, lập tức đồng ý, cái kia chú ngữ rõ ràng liền vượt qua trình độ hiện tại của hắn, nếu là có thể học được. Caesar thiên thân, hắn Karle Sellekti quả thực không thể tin được đây là thật !

Khi hai người đến Vương Cung, tất cả mọi người ra đón, Claude lại khoa trương lời kéo Tiểu Duy, kích động hỏi:

“Tiểu Duy, ngươi còn có thể ma pháp? Ngươi là Ma Pháp Sư sao?”

Tiểu Duy khoe miệng co quắp, dùng ngón tay chỉ vào chính mình gần từng chữ nói: “Claude, đọc theo ta, ta, là, đạo, tặc.”

Claude sùng sốt, nhìn về phía Kara Sellekti đứng ở bên cạnh, chỉ thấy sư phụ mình cũng gật gật đầu, tiện đà hắn kích động chuyển hướng về phía sư phụ mình.

“Lão sư. Chẳng lẽ vừa mới là ngươi.”

“Ừ.”

Tiểu Duy hé miệng, buồn cười nhìn mọi người dùng ánh mắt sùng bái nhìn Karle Sellekti, nàng cảm thấy vô cùng buồn cười, dù sao khoảng cách xa như vậy có thể thấy rõ cái gì a, nàng lúc ấy vẫn cùng cạnh Karle Sellekti, ai biết là ai dùng là ma pháp.

Ngay tại mọi người đem lực chú ý đều đặt ở trên người Karle Sellekti, Tiểu Duy hướng về phía Alois nháy mắt một cái, người sau liền dẫn Sax đã đi tới.

“Đi thôi, còn có một người còn đang chờ xử lý đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Phối Phương X Dẫn Đường

Athfield cảm được tề phối phương Karle Sellekti đưa cho hắn, hai tay vô thức run lên, vẻ mặt càng ngày càng kích động, thế cho nên trong khoảng thời gian ngắn không thể nói ra một câu đầy đủ, vẫn là Karle Sellekti nhìn không được, rút đi phối phương trong tay hắn, đôi phương mới giật mình bừng tỉnh, vội vàng đem phối phương giật lại, thuận tiện cũng khôi phục bình thường.

“Karle Sellekti, ngươi nói thật đi, phối phương này ngươi là từ đâu có được?”

Karle Sellekti vẻ mặt đặc ý, hắn tự nhiên không thể nói là có được từ chỗ Tiểu Duy, giữa bọn họ đã thành lập hiệp nghị, nếu giúp nàng che giấu chuyện này thì hắn có thể học được cường đại lời hệ ma pháp kia.

“Thứ này ta sớm đã quên là chỗ nào lấy được rồi, giấu lâu lắm rồi, hai ngày trước trở mình ngủ dậy thì thấy nó rơi ra, ta cảm thấy ngươi có thể sẽ cần dùng, thế nào? Có thể dùng không?” Karle Sellekti nói chuyện âm mặt cứng như tượng, làm cho Athfield không nghi ngờ là không thể.

“Đây chính là được tề phối phương cấp đại sư, linh huyết được tề, mặc dù là chưa hoàn chỉnh.” Khi Athfield nói ra những lời này, không có một chút tiếc hận, “Được tề và phối xong là phải lập tức sử dụng, bằng không sẽ mất đi hiệu lực, cho nên mới kêu không hoàn chỉnh a.”

Mặc dù là như vậy, Athfield vẫn rất cao hứng, hắn thậm chí có một chút khó tin vào vận may của mình, liên tục lái nhai bên tai Karle Sellekti.

“Ngươi biết không, Karle Sellekti, nếu này được tề phối phương ngươi sớm một chút lấy ra nửa lời mà nói. . . , Alex thành có lẽ có thể may mắn thoát khỏi gặp nạn! Như vậy ngươi có thể cứu lại mấy vạn tính mạng con người!” Athfield nói xong thở dài, lại nói: “Đây có lẽ là thiên mệnh đi.”

Karle Sellekti lúc này khi cũng chỉ có thể là yên lặng ở trong lòng lắc đầu, khi đó nếu cô bé này xuất hiện lời mà nói. . . có thể bị kịch cũng sẽ không đã xảy ra.

Trước khi đi, Athfield nói với Karle Sellekti: “Ta đi tìm Theodore đại chủ giáo tham thảo phối phương này một chút.”

Karle Sellekti thấy thế cũng không nói gì, dù sao người ta Theodore đại chủ giáo cũng là nhà bào chế thuốc danh phù kỳ thực, cao cấp và loại gà mờ nhà bào chế thuốc như mình đương nhiên là không giống nhau, cái phối phương kia hắn nhìn thế nào cũng không hiểu. Dù là thế thì cũng không sao cả, Karle Sellekti nghĩ, hắn bây giờ sẽ đi tìm Tiểu Duy, học cái lời hệ ma pháp kia! Thuận tiện lại xe, nha đầu kia có còn đẳng cấp cao ma pháp khác có thể học hay

không, cơ hội như thế thì hẳn Karle Sellecti chắc chắn là không thể bỏ qua .

Hừ điều hát dân gian, Karle Sellecti hưng phấn đi về tới Ma pháp sư nghiệp đoàn, dọc theo đường đi dẫn tới rất nhiều người chú mục, dù sao vị đại ma pháp đạo sư đức cao vọng trọng này lộ ra loại vẻ mặt này đúng là hiếm thấy.

Vẫy tay làm cho đám ma pháp học đồ của mình vây quanh tán đi, Karle Sellecti đi tới trước cửa phòng truyền tống, ngay nháy mắt hần đẩy cửa ra, Karle Sellecti có cảm giác mình đi tới một không gian khác, không khí quý dị kia cùng Tiểu Duy mà nói. . . làm cho hần trừ bỏ đại ra liền làm không ra động tác khác .

“Các ngươi làm sao còn không trở về a?”

Trên thực tế, Tiểu Duy cùng Karle Sellecti là chân trước chân sau, khi nàng mới vừa vào cửa thấy mấy người kia còn không có rời đi, nhủ may kỳ quái hỏi.

“Bọn họ là ai?” Alois thuận tay đem Sax còn đang góc tường, nhìn mấy người kia sắc mặt không tốt, thực cảnh giác hỏi.

“Cái kia nam nhân tóc dài màu vàng kim là Tinh linh vương, nữ là Tinh linh công chúa, bên này này tóc đen tên là ma tộc thiếu chủ. Còn lại chứ sao. . . .” Tiểu Duy tầm mắt quét một vòng, nói: “Có thể là hộ vệ cái gì, không biết.”

Người nói ra lời này là không có ý gì nhưng mà người nghe thì lại rơi vào khiếp sợ. Làm sao chỉ mới liếc mắt một cái là đã biết thân phận bọn họ? Bọn họ tựa hồ cũng không gặp qua nàng a, có thể nói lần này đến để đồ là lần đầu tiên nhìn thấy nàng, trước kia quả thật là chưa từng biết.

Alois hắc tuyến một chút, hỏi: “Bọn họ tới chỗ này làm gì?”

“Không biết, ta không cần thận lời đến.”

“Ngươi đem bọn họ lôi đến?” Alois chấn kinh rồi, nữ nhân biến thái này đi chỗ nào đem nhiều người như vậy lôi đến được?

“Nói tất cả không phải cố ý.”

“Lôi đến làm sao?” khi Alois hỏi lời này bỗng nhiên lại nghĩ tới vấn đề khác, lại nói tiếp: “Giật tiền?”

Tiểu Duy biết Alois là hiểu nhầm, vì thế đâm lao phải theo lao, nói: “Ta nói cướp sắc. Ngươi tin không?”

Khi lời này ra khỏi miệng, Karle Sellecti cùng tất cả hộ vệ ở đây đều hít vào thở ra một hơi, mà Tinh linh vương cùng Ma tộc thiếu chủ còn lại là khí định thần nhàn nhìn Tiểu Duy, duy chỉ có vị kia Valanthe công chúa dùng cặp mắt to trong suốt tràn ngập chờ mong nhìn Tiểu Duy, giống nhau đang nói: cướp ta đi.

“Cướp sắc?” Alois khó hiểu tái diễn, “Sắc. Là cái gì?”

Tiểu Duy nhịn xuống cảm xúc muốn trợn trắng mắt, tay vỗ vỗ bả vai Alois , nói: “Ngươi đồ ngốc.” Chữ Long đằng sau nàng không nói ra, này một phòng chủng tộc đã muốn đủ hỗn loạn rồi, không cần thiết lại thêm một cái Long.

“Được rồi, chúng ta về chính truyện, các ngươi khi nào thì đi?” Tiểu Duy câu hỏi cũng không có mang đến cái hiệu quả gì tốt, tuy rằng vài cái chủ tử cũng còn bảo trì bình thản, nhưng là làm hộ vệ thần mã có một chút không được.

“Ngươi làm cái gì? Vì sao chúng ta bây giờ cái gì lực lượng cũng sử dụng không được?” Vị hộ vệ Tinh linh tộc kia trừng mắt Tiểu Duy, lớn tiếng chất vấn.

“A. Kỳ thật ta không có làm gì hết a.” Tiểu Duy rất vô tội, “Ta chỉ là muốn đem vị này Allan Công Tước đại nhân kéo lại đây, không nghĩ tới.”

“Ngươi định cướp sắc cái kia Allan?” Alois đột nhiên cảm một câu, sau đó. Hần bị đánh. Hai mắt rung rung, Alois hoàn toàn không rõ vì sao nữ nhân này muốn đánh mình, hần đã nói sai cái gì?

“Ta cảnh cáo ngươi, ngươi muốn động vào vương và công chúa, phải bước qua xác ta!” Vị Tinh linh hộ vệ tận chức tận trách này lập tức đem Tinh linh vương cùng công chúa chắn phía sau, đơn thuần như hần cư nhiên hoàn toàn tin Alois chuyện ma quỷ.

Tiểu Duy cảm thấy thực vô lực, theo trong túi quần lấy ra cái kia hỗn loạn chi thạch, ở trước mặt mọi người quơ quơ, nói: “Các ngươi sờ đi sẽ có loại cảm giác này thì ra là vì vậy hỗn loạn chi thạch, đem cái này đặt ở truyền tống trên đá có thể làm nhiều thời gian như vậy đoạn truyền tống, đem người đang tiến hành truyền tống mang tới, cũng phụ gia một cái DEBUFF.”

Nói người này thời điểm Tiểu Duy ngừng lại, chửi khề một tiếng, giải thích nói: “Chính là một bất lương ma pháp trạng thái, tên là hỗn loạn, này trạng thái sẽ làm các ngươi toàn thân vô lực, không thể phóng thích ma pháp cùng kỹ năng, liên tục thời gian. Đại khái 30 phút đi.”

“Thật có lỗi, ta là bởi vì muốn bắt người này mà làm liên lụy đến các ngươi, bây giờ các ngươi có thể đi rồi.”

Tinh linh vương Illaba nhìn chăm chăm Tiểu Duy nhìn thật lâu sau, cuối cùng mở miệng.

“Nếu như vậy, vậy cung kính không bằng tòng mệnh.”

Nói xong ý bảo hộ vệ chuẩn bị truyền tống, dù sao bọn họ là trước muốn truyền tống đến Tuyết Sơn núi non, lại quay vòng, không cần lo lắng bị người tìm được tung tích. Nhưng ngay khi phía sau, vị kia Valanthe công chúa đột nhiên hướng về phía Tiểu Duyệt lớn tiếng hỏi:

“Tiểu Duyệt! Ta nghĩ cùng đi mạo hiểm với ngươi!”

Về mặt vô cùng kính ngạc Tiểu Duyệt nhìn về mặt vô cùng mong chờ Valanthe Mellie, về mặt cũng dần dần nhu hòa, nàng nhìn Valanthe, lộ ra một nụ cười từ đáy lòng đã lâu không có xuất hiện qua, nụ cười này khiến cho tất cả mọi người ở trong phòng đều ngây ra.

“Cây sinh mệnh cần ngươi.” Tiểu Duyệt những lời này bốn ý thật là không muốn làm cho vị này Tinh linh tộc Đại Tể Tì rời đi cây sinh mệnh, dù sao sau khi nhiệm vụ Ma tộc kết thúc, tiếp theo chính là Tinh linh tộc, nếu thân là nhiệm vụ NPC Tinh linh công chúa ly khai rừng Linh Mộc, cô cũng không dám cam đoan kế tiếp làm cho nội dung nhiệm vụ có thể biến dạng hay không.

Nhưng những lời này nghe vào tai Tinh linh vương cùng mấy người hộ vệ kia cũng không phải là ý tứ kia, ý nghĩa là nhân loại trước mắt này biết ý nghĩa tồn tại của công chúa và cây sinh mệnh đối với toàn bộ Tinh linh tộc, mà đó là tuyệt mật của tộc bọn họ, nhân loại này làm sao biết được?

“Tóm lại, chúng ta nhất định sẽ gặp lại.” Tiểu Duyệt hướng về phía kia sắp tiến vào Truyền Tống Trận Valanthe công chúa phát phát tay, chợt nhớ tới phía trước giống như cái kia bán thuốc Tinh linh cũng là nàng, liền lại bỏ thêm một câu: “Nhớ làm nhiều thần thánh được tề một chút! Sau này ta đi tìm ngươi mua a!”

Đưa đi Tinh linh vương huynh muội, Tiểu Duyệt sờ sờ cái mũi, nhìn về phía vị Ma tộc thiếu chủ. Vị này cũng đã gặp qua, còn làm bộ như rất quen thuộc với mình. Làm không tốt. Tiểu Duyệt kỳ thật không quá hi vọng về phương hướng kia, thế giới này xem ra so với nàng tưởng tượng còn tốt hơn.

“Còn ngươi? Còn không đi sao?”

Thụ vẫn ngồi ở bên tường, dùng loại ánh mắt hoàn toàn không sao cả nhìn mọi chuyện đang phát sinh trước mắt, tuy rằng khá bất ngờ vì người bị bắt tới nơi này cùng mình lại là Tinh linh tộc vương và công chúa, nhưng là nữ nhân này làm vậy cũngko phải là chuyện đáng trách——hắn thấy được nữ nhân này biến thái, bất kể là lần đó từ đâu đại tái vẫn là sau tàn sát Huyết tộc.

Ma tộc thân mình cũng không phải là chủng tộc thích hòa bình, trong máu từ khi ra đời đã mang theo bạo lực, tàn nhẫn, vô tình, tàn sát Huyết tộc chính là tàn sát rồi, cho dù Huyết tộc là nhánh chủng tộc lớn nhất thuộc Ma tộc cũng không cái gọi là, dù sao hắn đã sớm không quen nhìn lão gia hòa Capas Sera kiêu ngạo kia, cho hắn cái giáo huấn không tồi.

Vì thế, Thụ bỗng nhiên muốn nhìn một chút xem Tiểu Duyệt sẽ xử lý Huyết tộc như thế nào, hắn đối với chuyện này có nhiệt tình hơn là trở về bẩm báo cho mẫu thân. Sau đó, hắn ở trong lòng làm một quyết định mà trước đâyhắn chưa bao giờ dám nghĩ tới.

Tiểu Duyệt thấy Thụ không có phản ứng, cũng không để ý, nhiệm vụ của nàng mục tiêu là vị này Allan Công Tước cùng Thackeray hầu tước, về phần Ma tộc thiếu chủ thân mã, nàng một chút cũng không nhớ rõ đến Ma tộc đi thời điểm có từng thấy vị thiếu chủ này, cho dù là gặp qua hắn cũng không phải NPC nhiệm vụ.

“Allan Công Tước, Capas Sera thân vương gần đây vẫn khỏe chứ?” Ngồi xuống, Tiểu Duyệt nhìn vị Huyết tộc Công Tước quần áo hỗn độn, ánh mắt tan rã, nghĩ rằng kỹ năng hỗn loạn này có phải hay không hiệu quả quá tốt không, “Mang bọn ta đi gặp thân vương đại nhân như thế nào?”

Allan lúc này tuy rằng đã muốn thần trí mơ hồ, nhưng trên miệng như cũ tuyệt đối trung với chủ nhân của hắn, thì thảo nói: “Ta là tuyệt đối sẽ không dẫn ngươi đi gặp thân vương.”

Tiểu Duyệt thấy thế chuyển hướng Sax, nói: “Ngươi có biết nữ nhân của ngươi tại sao phải biến thành như vậy sao?”

Không đợi Sax mở miệng, nàng cứ tiếp tục giải thích nói: “Ngươi nên biết Lai Na sở dĩ phát cuồng là trúng vết máu nguyên rửa, nhưng mà nàng làm sao lại trúng đâu?”

Khi Tiểu Duyệt nói lời này, ánh mắt nhìn về phía Allan, “Nguyên rửa này là lây bệnh, một khi ở trong thành rải mở ra, hạ quả, ta nghĩ không cần ta nói ngươi cũng biết đến, khi đó nếu như Huyết tộc xâm nhập sẽ càng rất dễ dàng.”

“Ngươi là nói. Allan đại nhân làm cho Lai Na trúng vết máu nguyên rửa?”

“Có thể nói như vậy.”

“Ngươi có cái gì chứng cứ?”

“Chứng cứ? Vết máu nguyên rửa phải là cấp bậc trên Công Tước trong Huyết tộc mới có thể sử dụng, thân là quý tộc ngươi không phải không biết sao?”

Khi Sax nghe thấy những lời này, sắc mặt tái nhợt trở nên vô cùng khó nhìn, ngay cả đôi môi màu đỏ cũng biến thành màu trắng.

“Lai Na cứu được không rồi, vết máu lây bệnh nguyên căn bản không có cứu trị khả năng.”

Tiểu Duyệt thấy thế liền rên sất khi còn nóng, nói: “Mang bọn ta đi Huyết tộc, ta giúp ngươi báo thù.”

Nhưng là Sax không có phản ứng, giống như một khối thi thể còn sống, hoàn toàn mất hết tức giận.

Tiểu Duyệt mất kiên nhẫn, vỗ vỗ bả vai Sax, nói: “Này, ngươi không nghĩ báo thù sao?”

Sự tình có điểm vượt ra khỏi phạm vi dự tính của Tiểu Duyệt, nội dung nhiệm vụ phát triển đến nơi đây là một trong hai người kia dẫn đường, dẫn dắt đội ngũ tiến vào Huyết tộc, nhưng bây giờ. Hai vị này cũng chưa phản ứng rồi, năng làm sao đi Huyết tộc.

“Tiểu Duyệt, ta mang bọn ngươi đi Huyết tộc.”

Tiểu Duyệt khi nghe thấy những lời này lập tức ngẩng đầu lên nhìn về phía Thụy, không phải đâu, nội dung vở kịch này như thế nào biến thành Ma tộc thiếu chủ dẫn đường rồi?

Đôi mày nhướn lên, Tiểu Duyệt cười nói: “Tuy rằng ta cảm thấy chi đội ngũ này bên trong càng cần nữa một cái vú em mà không phải DPS, nhưng. Như vậy cũng không tệ.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Khởi hành X Núi lửa

Tiểu Duyệt đối với Thụy khá là vừa lòng, dù thế nào thì nội dung nhiệm vụ này trenc ơ bản là vẫn giống trước kia, quân hấn là Huyết tộc hay là Ma tộc, có thể đi đến chỗ đó là ok hết.

Vì thế cô rất cao hứng mà quên mất hứa hẹn của mình trước đó, cô vui vẻ quyết định lập tức cùng mấy người kia cùng nhau truyền tống đi, lại bị Karle Sellekti kích động ngăn cản.

“Tiểu Duyệt a, ngươi có phải đã quên cái gì không a?”

Tiểu Duyệt quay đầu nhìn về mặt nịnh nọt của lão nhân kia, bưng tỉnh đại ngộ, cô suýt nữa là quên mất lời hứa với lão đầu nhĩ này. Vui vẻ lấy giấy bút, viết xuống chú ngữ của Điện Quang Lô Trảm rồi đem Karle Sellekti kéo sang một bên, giảng giải một chút về chú ngữ. Đương nhiên, mấy lời căn chú ý này đều đã được viết lại ở phía sau tờ giấy.

Karle Sellekti cũng rất kích động, hấn lời kéo Tiểu Duyệt nhỏ giọng hỏi: “Có còn chú ngữ khác không?”

“Ngươi trước bắt chước này đi đã, đây là lời hệ ma pháp 90 cấp.” Tiểu Duyệt không cho là đúng, nhưng này nói làm cho Karle Sellekti tiểu tâm can chiến lại chiến.

“90 cấp?” Ma pháp này cấp bậc ước chừng so với chính mình cao hơn 10 cấp, vậy nha đầu trước mắt này là bao nhiêu cấp a?

“Lão đầu nhĩ, ngươi nếu giúp ta dấu điểm. Sau này.” Tiểu Duyệt nửa nói nửa ngừng, Karle Sellekti cũng hiểu được ý tứ của cô, vội vàng đi theo gật đầu, hấn nghĩ mặc dù mình cái chuỗi xương này cũng già rồi nhưng là nếu ở trên phương diện ma pháp còn có thể có một chút tăng lên thì hấn sẽ rất rất rất sung sướng a.

“Tiểu Duyệt, ngươi xem ta đây đều theo ngươi học ma pháp rồi, có phải hay không có thể. gọi một tiếng lão sư?”

Karle Sellekti những lời này nói ra bản thân cũng không cảm thấy như thế nào, Lão sư và đệ tử cũng không có áp lực về vấn đề tuổi tác, hấn cho tới bây giờ đều là sống đến già học đến già, thật vất vả mới gặp được người có tạo nghệ ma pháp so với mình còn cao hơn, sao lại có thể không bá sư? Này nếu hai người thật sự trở thành thầy trò rồi, về sau này cao thâm chú ngữ còn không phải là liên tục không ngừng sao?

Tính toán thì rất tốt nhưng lại đem Tiểu Duyệt hoảng sợ, cô mới bao nhiêu? Lão nhân kia đều nhanh xuống mồ rồi còn muốn nhận cô làm lão sư? Một lão đầu nhĩ kia nghĩ ra được!

“Không dám nhận, ta không có cái trình độ kia. Hơn nữa, ma pháp khi dưới 80 cấp không phải là theo ngươi học sao.”

Tiểu Duyệt những lời này làm cho Karle Sellekti không hiểu sao cả. Hấn không nhớ rõ mình khi nào thì từng có một cái đồ đệ như thế, hơn nữa, đệ tử thiên tài như thế hấn làm sao có thể không biết?

“Tốt lắm lão đầu nhĩ, đừng làm bộ dạng trầm tư nữa, ngươi không thích hợp.” Tiểu Duyệt vỗ vỗ bả vai Karle Sellekti, nói: “Ta muốn dẫn đám người kia truyền tống đi, nếu là có người hỏi ta, cứ nói ta đi làm nhiệm vụ.”

“Cái gì? Ngươi phải đi?” Karle Sellecti không nghĩ tới Tiểu Duy nhanh như vậy sẽ rời đi, trong giọng nói lộ ra lo lắng.

“Đừng thế.”

“Athfield lão gia hỏa kia nói ngươi cái kia phối phương không hoàn chỉnh, nếu cứu không được người làm sao làm?”

“A, bắt đầu hoài nghi ta.” Tiểu Duy cười xấu xa, chế nhạo nhìn Karle Sellecti, “Yên tâm, chỉ cần sử dụng đúng lúc, những người đó không có nguy hiểm tính mạng, trừ bỏ Lai Na công chúa, cô ta thân mình đã chết, không có khả năng chết rồi sống lại.”

Karle Sellecti nghe nói lời này trên mặt cũng khó dấu bi thương, mà Tiểu Duy lại không để ý nhiều như vậy, hướng về phía Alois khoát tay áo.

“Muốn truyền tống đến đâu nhỉ?” Alois một tay cầm lấy Sax, một tay mang theo Allan hỏi.

“Hỏa Diễm Sơn.”

Khi truyền tống thạch sáng lên, Tiểu Duy hướng về phía Karle Sellecti vẫy vẫy tay, nói: “Yên tâm đi, ta sẽ đem phối phương đầy đủ mang về.”

Karle Sellecti nhìn địa phương đám người kia biến mất, đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo, ngẩng lại cái nha đầu kia tại đây để đồ làm âm ỉ như vậy, theo Mạo Hiêm Giả nghiệp đoàn đến Từ đầu đại tái, cuối cùng là Huyết tộc xâm nhập, rồi đột nhiên biến mất hẳn thật là có một chút không thích ứng. Cúi đầu nhìn nhìn chú ngữ trong tay mình, Karle Sellecti nghĩ hay là trước đem cái ma pháp này học xong, chờ nha đầu kia trở về lại kiểm thêm một cái ma pháp cao thâm khác.

Mà Tiểu Duy bọn họ muốn đi Hỏa Diễm Sơn vừa vặn ở bên trên bình nguyên Hoang Vu, bình nguyên Hoang Vu là một ngã ba đường, đi về phía Đông là Tro tàn rừng rậm, đi về phía Tây lại là dãy núi lửa Capa, xuyên qua dãy núi lửa kia chính là Ma tộc lãnh địa —— Địa Ngục Cốc.

Xung nơi đó là Địa Ngục kỳ thật cũng không nói quá, dãy núi lửa Capa hàng năm đều ở trong trạng thái núi lửa phun trào, mặc kệ là đi vào hay là đi ra cũng không dễ dàng, dưới tác dụng của sức nóng thì tất cả đều đã hòa tan, mà ở trong đó cũng không còn cái gì làm cho người ta theo đuổi —— lại không thấy mỹ nữ như mây, cũng không có tài bảo như núi, lại càng không có người nào Boss hàng năm thủ tại chỗ này, cho dù là Hỏa Hệ ma thú cũng là không chịu nổi sức nóng nơi này.

Vị trí Ma tộc cùng Tinh linh tộc tuy khác nhau nhưng tình huống thì tương tự, bọn họ đều là không thể không xuyên qua hoàn cảnh tự nhiên khác nghiệt mà đến, điều này cũng có nghĩa ngoại tộc rất khó tiến vào hoặc tìm được bọn họ, đương nhiên tự thân bọn họ chỉ sợ ra vào cũng rất khó khăn.

Nguyên bản Ma tộc là cái chủng tộc coi mở, bọn họ thích cùng chủng tộc khác thông hôn, cũng sinh hạ con lai, bởi vì Ma tộc ghen cường đại, gần như tất cả đứa nhỏ trên người cũng không có đặc tính của chủng tộc khác, vì thế mà cũng đưa đến một cuộc chiến tranh môn quy lớn.

Nhân loại cho rằng nếu tiếp tục như vậy, toàn bộ đại lục hội dần dần bị Ma tộc lấy một loại phương thức khác chiếm lĩnh, bởi vì có thể ngàn năm sau, trên đại lục cũng chỉ còn lại có Ma tộc. Bởi vì chủng tộc khác nếu cùng Ma tộc thông hôn sau, không lâu cũng sẽ bị chết. Như vậy sẽ làm cho nhân loại phối ngẫu càng ngày càng ít rồi biến mất. Tuy rằng mọi người vẫn đang tìm căn nguyên, nhưng chỉ có thể đem giải thích vì chủng tộc bất đồng, không thể kết hợp.

Lúc ban đầu, nhân loại chính là báo cho tất cả đồng bào không thể cùng Ma tộc kết hợp, người cùng Ma tộc thông hôn sẽ bị hoá hình. Nhưng là, cứ việc như vậy, hàng năm Ma tộc đều đã có người đến trong nhân loại cướp đi cô gái đến tuổi thành hôn, cứ thế cứ thế, chiến tranh nổ ra.

Ma tộc bị loài người liên hợp các chủng tộc khác đả bại, trốn vào trong Địa Ngục cốc, cứ thế đã hơn một vạn năm.

Hiện tại đi hỏi Ma tộc là bộ dáng gì, ai cũng không biết.

Từ Hỏa Diễm Sơn đến Dãy núi lửa Capa cũng không xa, mà khi bọn họ đứng ở phía trước dãy núi lửa, cảm nhận được mùi lưu hoàng nồng nặc cùng sức nóng đập vào mặt thì bọn họ đều rút lui.

“Không thể nào, phía trước không phải là nhà các ngươi sao? Làm sao về nhà cửa lại sợ hãi như vậy?”

Thụ không nói chuyện, yên lặng đi theo phía sau Tiểu Duy, nhìn cô gái trước mắt. Trải qua những dãy núi lửa, nói không sợ hãi đó là nói dối, bởi vì cho dù là chính bọn họ nếu như muốn bình an vô sự thông qua cũng không dễ dàng.

Dãy núi lửa hoạt động Capa, sở dĩ trở thành núi lửa cũng không phải giống mọi người bình thường lý giải, là núi lửa tùy thời hội phun trào. Núi lửa hoạt động là chỉ hoạt động núi lửa, lửa này núi đàn là biết động, chỉ có chút không chú ý, nơi người vừa mới dẫm dưới chân là thổ địa, một giây sau liền biến thành nham thạch nóng chảy.

Bọn họ lúc trước lúc đi ra nói may mắn cũng không phải, nói định liệu trước đó là tuyệt đối không có khả năng, dù sao luôn luôn vài người hội táng thân ở nơi này.

Đương nhiên, đám người kia bên trong chỉ có hai người là hoàn toàn không có cái loại cảm giác sợ hãi này. Bởi vì trong đó một người hoàn toàn không biết nơi này tính nguy hiểm, mà một người khác căn bản không cho rằng nơi này nguy hiểm.

“Nơi này nóng quá.” Từ khi bọn họ đi vào, Alois bắt đầu kéo cổ áo của mình, không ngừng oán giận.

“Không có biện pháp, dây núi lửa a, nóng thực bình thường, “Tiểu Duy cho mình lên cái băng giáp thuật, là Thanh Lương hộ thuẫn mang thuộc tính băng. Trước kia thượng này là chấn cũng là vì phòng hộ, hiện tại a. Là vì hạ nhiệt độ.

Thanh lương hộ thuẫn trong tình trạng nhiệt độ này không bao lâu sẽ hóa thành khói trắng rồi biến mất, Tiểu Duy cũng chỉ có liên tục làm lá chắn cho mình.

Alois vừa mới cởi áo ra liền phát hiện Tiểu Duy trên người bốc lên khói trắng kỳ quái, tò mò hỏi: “Tiểu Duy, trên người ngươi tại sao lại có khói trắng?”

Có khói trắng. Tiểu Duy hắc tuyến dưới, kia rõ ràng chính là hơi nước, không muốn cùng đầu kia Rồng ngốc giải thích, lại bỗng nhiên phát hiện Rồng ngốc không biết khi nào thì tiến đến bên cạnh mình đến đây.

“Wow, vì sao ngươi nơi này như vậy mát mẻ?” Alois giống như phát hiện vùng đất mới ôm chặt lấy Tiểu Duy, hai thân thể cuộn lại một chỗ, nhìn rất buồn cười.

“Cách ta xa một chút.” Bởi vì này đầu Rồng ngốc dựa đi tới làm cho thanh lương hộ thuẫn thời gian ngắn hơn rồi, Tiểu Duy buồn bực nghĩ, định đẩy Alois ra.

“Đừng như vậy a, ta cũng vậy muốn mát mẻ một chút.” Alois không cam lòng, tiếp tục dính trên người Tiểu Duy.

“Ngươi cũng cho mình bộ cái băng giáp thuật liền mát mẻ.”

“Ta không biết Thủy hệ ma pháp, ta chỉ biết Âm hệ.” Alois đáng thương nói, “Nếu không, ngươi giúp ta làm một cái.”

Tiểu Duy mắt liếc thấy Alois, cô mới không ngốc như vậy, thời gian của mình đã đủ ngắn rồi, nếu làm thêm cho con rồng ngốc này ... Chắc chắn là không có khả năng!

Alois thấy Tiểu Duy không có phản ứng, tròn mắt đảo một vòng, cười xấu xa, trực tiếp đem Tiểu Duy bế lên.

“Hắc hắc, như vậy liền mát rồi!” Alois tự cho là thông minh hướng về phía Tiểu Duy cười nhe răng, kết quả bị Tiểu Duy nắm một cái.

“Ôi, làm sao ngươi lại đánh ta a?”

“Ngươi nên đánh! Thả ta xuống!”

“Ta không thả!”

“Ngươi tên ngu ngốc này. Thả ta xuống!”

“Không cần! Mát như vậy mới không thả!”

Tiểu Duy không có thói quen bị một người đàn ông ôm vào trong ngực cô, từ khi sinh ra đến giờ vẫn là lần đầu tiên, đương nhiên, trừ bỏ nhà cha mình ra. Huống chi tên kia còn không có mặc vào áo! Da thịt mang theo độ ẩm, khiến cô có chút ngượng ngùng.

“Ngươi cũng nóng sao? Mặt đỏ rần.”

“Ngươi là đồ ngốc!” Bị nói trúng tim đen Tiểu Duy then quá thành giận, một quyền đánh vào đỉnh đầu Alois.

“Ngươi rất dữ tợn!”

“Câm miệng, đoạn đường phía trước này rất nguy hiểm, đi theo sự chỉ huy của ta đi!” Tiểu Duy chỉ vào con đường phía trước quanh co khúc khuỷu, hai bên còn nham thạch nóng chảy.

“”

“Thấy ô vuông trên đường sao? Có ô vuông là không được dẫm, hiện tại đi về phía trước hai bước, phía bên trái đi một bước, hướng lui về phía sau một bước, nhảy qua bên trái một bước.” Tiểu Duy nói được một nửa chợt nhớ tới những người khác ở phía sau, liền ghé vào đầu vai Alois, hướng về phía người đứng phía sau nói:

“Này, các ngươi đi theo A Lạc đi thì tốt rồi, lập tức có thể đi ra.”

Nghe thấy những lời này, mọi người phía sau cuống 囧.

Đây rốt cuộc là quay về nhà cô hay là đi Ma tộc a?

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Huyết tộc X Thân vương

Khi mấy người này đi ra khỏi dãy núi lửa hoạt động Capa, trừ bỏ Tiểu Duy cùng Alois vẫn không có chuyện gì cười cười nói nói, những người khác đều như bị sét đánh lâm vào trong trầm mặc.

Huyết tộc cùng Ma tộc cùng sống trong Địa Ngục Cốc, bao gồm Ma tộc và những nhánh khác đều là hỗn hợp. Trên thực tế đối với Ma tộc mà nói không có gì kì thị chủng tộc, nhưng là không biết vì sao, Ma tộc cùng người chủng tộc mình kết hợp, tỷ lệ sinh dục cũng rất thấp, một đôi vợ chồng có thể có một cái đứa nhỏ thì có thể nói là vô cùng may mắn. Cũng không phải người trong Ma tộc sinh dục năng lực không mạnh, hoàn toàn tương phản, bởi vì Ma tộc nhân không quá để ý vấn đề trinh tiết, cho nên vì quá phóng đãng kết quả chính là không dễ thụ thai.

Cho nên, bọn họ cho dù là đã biết cách xuyên qua dãy núi lửa thì nhân số cũng không đủ để tạo ra chiến tranh. Mà mấy ngàn năm nay ma vương đều thừa hành nghỉ ngơi dưỡng sức tôn chỉ lãnh đạo toàn bộ Ma tộc, bọn họ mặc dù hiếu chiến, nhưng biết rõ thực lực của chính mình.

Địa Ngục Cốc bị Ma vương hạ kết giới, từ bên ngoài nhìn qua, nơi này giống như là một cái sơn cốc gió tay không thấy năm ngón. Mà trên thực tế, vấn đề thổ địa thuộc Ma tộc cũng không được tốt lắm, không nói đến ba mặt đều là núi, lối ra duy nhất đó là miệng núi lửa, tuy rằng dễ thủ khó công, nhưng tuyệt đối không phải chỗ ở thích hợp. Núi lửa hoạt động đa số đều nằm cạnh Địa Ngục Cốc, tích lũy theo tháng ngày khói bụi tụ lại che hết cả bầu trời màu xanh.

Cũng chính bởi vì như vậy, ở Ma tộc là nhìn không tới trời xanh, có thể thấy chỉ là mặt trời mông lung đỏ như máu, có thể nói, bầu trời ở Ma tộc là một bầu trời được nhuộm bằng máu.

Thụy mang theo bọn họ nghênh ngang đi tới cửa chính, bắt đầu nhìn thấy Ma tộc không nhiều lắm, mà khi bọn họ đi vào trong thành, đại lượng Ma tộc bắt đầu vây lại xem, ánh mắt màu tím bọn họ bắt đầu nhiễm màu đỏ, hơn nữa xì xào bàn tán.

“Xem! Lại có nhân loại đến chỗ này ngục cốc!”

“Vẫn là thiếu chủ mang theo vào!”

“Ông trời của ta thần! Đó là nữ nhân loại! Nữ nhân loại a! Con mẹ nó chứ!”

“Sẽ không phải là nữ nhân của thiếu chủ đi?”

“Khó mà nói.”

Alois đối với những người này rất không hài lòng, người có thể cười ở trên người hắn làm sao có thể là nữ nhân người khác? Buồn cười! Vì thế Alois làm một động tác rất có tinhshieems hứa —— hắn ôm eo Tiểu Duy, cùng nàng sống vai đi lên phía trước.

Tiểu Duy dùng án mắt kỳ quái nhìn Alois, con rồng ngọc này từ biến thân về sau liền trở nên quỷ dị như vậy? Đầu óc không bình thường sao?

Nhìn phương hướng Thụy bọn họ đi tới, Tiểu Duy nhìn xung quanh một chút, mở miệng: “Các ngươi giống như đi nhầm.”

Thụy đi ở phía trước sừng sốt, đi nhầm?

“Ta muốn đi tìm Capas Sera thân vương, không đi Ma tộc hoàng cung.”

Một câu, lại để cho người ở chỗ này nháy mắt cứng ngắc. Nhưng này thời điểm, Alois cũng cùng theo một lúc làm loạn thêm.

“Thân vương? Đi như thế nào?”

“Queo phải sau đi thẳng là thấy, cái phòng ở kia rất nổi bật, Vampiro cổ bảo, có chút hơi thành âm trầm.”

“Ngươi trước kia đi qua?”

“Àn, đi qua rất nhiều lần.”

“Nha.”

Đây đối với nói làm cho tất cả mọi người muốn chết. Làm sao có thể? Điều này sao có thể? Một nhân loại đến Ma tộc, người trong Ma tộc làm sao có thể không biết? Phải biết rằng, nàng vẫn là một nữ nhân! Không cần đem việc đến Ma tộc nói đơn giản như ra cửa vào cửa được không? ! !

“Các ngươi không cần tiến, tự chúng ta có thể tìm.” Tiểu Duy hướng về phía mấy người kia phát phát tay, cùng Alois cùng nhau mang theo Sax và Allan hướng về phía nhà Capas Sera thân vương đi đến.

Đám người phía sau vẫn chưa đi theo, dù sao loại tin tức làm người ta hồng mắt này, bọn họ còn cần một chút thời gian tiêu hóa.

“Cái kia cái gì thân vương là nam?” Alois giống như nhớ ra cái gì đó, đột nhiên toát ra một câu hỏi.

“Đương nhiên, thân vương không phải nam chẳng lẽ là nữ?” Tiểu Duy trợn mắt, tức giận trả lời.

“Người thường xuyên đi nhà hân?”

“Trước kia hay đi.”

Alois không nói, cả người có vẻ hơi căm phẫn, mày nhíu chặt, không hờn giận nhìn Tiểu Duy.

Tiểu Duy không chú ý tới này đó, mắt thấy phía trước xuất hiện nhà của Capas Sera thân vương, cửa ra vừa vặn ngừng một chiếc xe ngựa, người bước xuống xe không phải người khác, đúng là Capas Sera thân vương bản nhân.

“A, cái kia vừa từ trên xe đi xuống đúng là thân vương.” Tiểu Duy chỉ vào bóng người cách đó không xa nói.

Khi bọn họ đi vào mới nhìn rõ thân vương bộ dạng, mái tóc dài uốn buộc lỏng thả ở sau người, một thân quý tộc phục sức thời trung cổ, hoa lệ vô cùng, mắt hoa đào màu đỏ khi hân quay đầu có cảm giác rất phong tình vạn chủng.

Capas Sera thân vương khi nhìn đến Tiểu Duy, ánh mắt màu đỏ sáng rực, hoa đào mắt cùng khoe miệng đồng thời loan lên, chỉ vào Tiểu Duy, đối đứng ở một bên Allan không có gì tức giận nói:

“Allan, ta có thể hiểu là, đây là lễ vật người lần này xuất môn trở về đem đến cho ta sao?”

Allan không phản ứng, Sax cũng không phản ứng, Alois không phản ứng, Tiểu Duy cũng không phản ứng.

Lập tức tẻ ngắt .

Capas Sera thân vương nhìn qua lại cũng không để ý, hân vô cùng cao hứng nhìn Tiểu Duy đi đến, nữ nhân loại đúng là thứ bọn hân cần có, công cụ kéo dài hậu đại tốt nhất.

“Mỹ nhân thân ái, có thể nói cho ta biết tên của người không, cũng có thể trở thành tân nương của ta sao?”

Thân vương đại nhân tao nhã hướng về phía Tiểu Duy làm một cái lễ theo phong cách quý tộc, cũng cầm tay Tiểu Duy, ở trên lưng tay nàng hôn một cái.

Xúc cảm lạnh lẽo kia làm cho Tiểu Duy không khỏi rung mình một cái, một giây sau lại phát hiện, Capas Sera thân vương bay ra ngoài.

Đúng vậy, các người không nhìn lầm, thân vương đại nhân xác thực bay ra ngoài. Còn đánh vào trên cửa chính cổ bảo nhà mình, toàn bộ cửa chính làm bằng đá toàn bộ bị hủy, phòng chừng thân vương cũng rơi không nhẹ.

Alois vùng vằng của mình rống to: “Về nhà cưới nương người đi! Người đồ gay!”

Tiểu Duy vô lực chống trán, nội dung vở kịch này, làm sao lại biến thành như vậy.

Lại nói tiếp, Alois cha hân thật đúng là không biết dạy con kiểu gì nhưng thật ra mắng chửi người nhưng thật dễ. Gay? Thân vương đại nhân quả thật rất yêu nghiệt, nhưng này cũng là thuộc phạm trù anh tuấn đi, như thế nào từ trong miệng con rồng kia lại thành nhân yêu rồi.

Được rồi, Tiểu Duy muốn đi xem thân vương bị thương có nặng không xem có thể hay không vẫn hỏi một chút nội dung vở kịch đầu. Vì thế nàng chạy đến bên thân vương ngã trong đồng đá vụn, đẩy thân thể thân vương đại nhân, hỏi: “Thân vương đại nhân, người có sao không a?”

Capas Sera thân vương lúc này chậm rãi mở đôi mắt đỏ như máu ra, giống như rất bị thương nói với Tiểu Duy: “Thân ái, ta cần người hô hấp nhân tạo.” Đồng thời còn dùng một bàn tay xoa má Tiểu Duy, kết quả.

Kết quả một giây sau, Tiểu Duy liền phát hiện Capas Sera thân vương không ở tại chỗ .

“Ầm vang” một tiếng thật lớn, thân vương đại nhân dùng thân thể của chính mình đo độ dài toàn bộ vách tường cổ bảo, giống như điều đứt dây bay ra ngoài.

Được rồi, vừa rồi là Alois một cước đạp ra ngoài .

Lúc này, Alois giống như tử thần đến từ Địa Ngục, trên người tản ra ám ma pháp lực lượng không thể khổng chế, bộ mặt dữ tợn đi về phía Capas Sera thân vương, nắm tay như mưa rơi trên người rơi vào thân vương đại nhân, làm cho hân không có một giây để đánh trả.

Tiểu Duy toàn thân cứng ngắc như bị sét đánh nhìn Alois hung ác, trong lòng suy nghĩ duy nhất một vấn đề chính là. Này nội dung vở kịch có phải hay không thể cứu vãn.

Vài bước đi đến bên người Alois, mắt liếc nhìn thân vương đại nhân đã không còn hình người, Tiểu Duy than thở một câu:

“Lại đánh hấn sẽ chết .”

Alois dừng lại thủ, bộ mặt dữ tợn mặt nhìn về phía Tiểu Duy hỏi: “Ngươi đau lòng?”

“Ngươi làm sao ngốc như thế.” Tiểu Duy kéo ra khoe miệng, nói : “Ngươi đem hấn giết chết Ma vương sẽ cuồng hóa .”

“Vậy đánh luôn Ma vương!” Nói xong, Alois lại đâm thêm vài cái vào trên người Capas Sera thân vương.

“Hai chúng ta lần này khẳng định ngồi tù .”

Quả nhiên, Tiểu Duy lời vừa dứt, một giọng nữ vô cùng mỉa mai vang lên.

“Vị bằng hữu kia, nếu tộc của ta thân vương gặp chuyện không may, cũng đừng trách ta toàn tộc xuất động thảo phạt ngươi.”

Vị mỹ nhân này xem ra là mới từ trên xe ngựa đi xuống, dáng người cao gầy như ma quỷ, mái tóc dài màu đen gọn sóng rối tung trên vai, mũi nhọn như tơ, môi đỏ mọng kiểu mỹ, đi đường lay động sinh tư, phong tình vô hạn.

Đi cạnh mỹ nhân có thân phận cao quý này đúng là Thụy, nhìn kỹ lại, có thể phát hiện diện mạo của Thụy cùng nữ nhân này giống nhau.

“A, thân vương đại nhân đã bị đánh thảm như vậy .” Nữ nhân thanh âm không mang chút thương tiếc, trương phản còn mang theo chút vui sướng khi người gặp họa.

“Mẫu thân, Tiểu Duy là”

Rất rõ ràng, người này chính là Ma tộc tộc trưởng hiện nay, cũng chính là Ma vương —— Loira · Claire · Ander Christ.

“Là ai đều không được nga, Thụy đáng yêu của ta.” Ma vương dùng ngón tay thon dài khoi mào cầm Thụy, xoa xoa hai cái, lại dùng ánh mắt ý vị thâm trường chuyển hướng về phía Tiểu Duy, cười nói: “Thân vương bị đánh thành cái dạng này, sẽ không phải. Là bởi vì ngươi đi?”

Tiểu Duy nhưng thật ra một bộ dạng không sao cả, nhún nhún vai, nói : “Cũng có thể nói như thế, tuy rằng ta không cho rằng như vậy.”

Alois là tọa kỵ của mình, hấn gặp chuyện không may đương nhiên phải tính tại chính trên đầu mình, Tiểu Duy nghĩ như vậy.

“Nha? Vậy ngươi cùng cái kia đánh người cùng nhau vào đại lao ở vài ngày đi.”

Ma vương bệ hạ vung tay lên, một đám thị vệ lao đến, đem Tiểu Duy và Alois bao bọc vây quanh, xung đột vũ trang.

Tiểu Duy bĩu môi, ngăn trở Alois còn muốn tiếp tục đánh người, đem hấn kéo đến bên cạnh mình. Ma vương có chút hăng hái nhìn hai người kia, ánh mắt thâm thúy đã rơi vào trên người Alois, quan sát một hồi lâu, nở nụ cười.

“Nam nhân kia rất thú vị, ta thích.”

Tiểu Duy nghe thấy lời này thời điểm dùng ánh mắt thương hại mắt nhìn Alois, vỗ vỗ bờ vai của hấn, tỏ vẻ thực đồng tình.

“Ngươi vậy là cái gì biểu tình?” Alois đối với biểu tình này của Tiểu Duy phi thường khó chịu.

“Không có gì, trước chúc mừng ngươi.”

“Chúc mừng ta xong rồi thôi?”

“Chúc mừng ngươi bị Ma vương coi trọng.”

“Lão Từ không coi trọng nàng!”

“Không quan hệ, Ma vương kỳ thật rất tốt, nhất là công phu trên giường.”

“Cái gì?”

“Hi vọng ngươi sẽ không bị ép khô, nghe nói Ma vương một đêm ít nhất bảy lần.”

“Ngươi đang nói cái quỷ gì?”

Tiểu Duy cùng Alois nói chuyện không chữ nào không lọt vào tai người ở chung quanh, mà Ma vương bệ hạ nhưng không có một chút ngưng ngừng, ngược lại đối Tiểu Duy cảm thấy rất hứng thú.

“Ngươi có vẻ rất hiểu ta a.”

“Không dám, bình thường thôi.”

“Chờ người theo trong lao đi ra, chúng ta hẳn là nên hào hào nói về vấn đề này.” Ma vương mắt nhìn Alois, lại hướng về phía Tiểu Duy nói: “Về vấn đề quyền sở hữu nam nhân này.”

Tiểu Duy nhất sững sờ, nội dung vở kịch tựa hồ có điểm trở về dấu hiệu. Bình thường ngoạn gia tiến vào Ma tộc mục đích chủ yếu chính là đánh bại Ma vương, hiện tại có cơ hội rồi, chỉ là lý do có chút

“Bây giờ đi đâu?” Alois không kiên nhẫn nhìn đám người chung quanh.

“Nhờ phúc của người, đi đại lao ở vài ngày!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Đại lao X Tai nạn

Tiểu Duy hai tay dút túi, về mặt khó chỉ đi theo binh lính đi về phía Ma tộc đại lao. Đại lao là được xây theo hình dạng tổ ong, phần nhà tù lộ ra trên mặt đất là nơi quản ngục và cai ngục nghỉ ngơi, nhà tù thật sự là nằm dưới mặt đất, đâm thẳng xuống đất rất sâu.

Nơi này là địa ngục chân chính.

Ma tộc bị nhốt vào đại lao đều là ác ma, hoặc là tội phạm cực kỳ hung ác, bọn họ đều đã giết chết người trong tộc, phạm phải những tội lỗi ngập trời.

Đương nhiên, cần chú ý một chút, là những tên cai ngục trong nhà tù này có rất ít kẻ hình người.

Tiểu Duy hai tay cùng hai chân đều bị đeo khóa sắt nặng ngàn cân, tuy rằng trước kia trong trò chơi mỗi lần tới nhà tù đều là như vậy, nhưng nàng lần này là cực kỳ bất mãn —— vì sao con rồng khổng kia lại không bị trói? Đây là ưu đãi vì bị Ma vương coi trọng sao.

Cai ngục mang hai người đi vào cánh cửa lớn có viết hai chữ NHÀ TÙ rất to, trực tiếp đi xuống tầng một dưới lòng đất.

Tiếng gầm rú cách bọn họ càng lúc càng gần, gào thét chút giãy dụa, tiếng khóa sắt loảng xoảng bên tai không dứt. Đợi khi bọn hắn đi xuống đi, phát hiện kia vòng tròn trong phòng giam tràn đầy cương thi bộ mặt dữ tợn. Bọn họ từ trong song sắt vươn tay ra, ý đồ bắt lấy bọn họ, định nhắm nháp tư vị thịt tươi.

“Nơi này làm sao có nhiều như vậy.” Alois hết nhìn đông tới nhìn tây rồi nhìn đám cương thi, hơi bối rối hỏi.

“Bọn người kia hẳn là tác phẩm thất bại khi Huyết tộc nghiên cứu Blood.” Tiểu Duy giải thích nói: “Bọn họ và Lai Na không giống nhau, nàng là bậc cao nhất, còn bọn chúng vẫn chưa tiến hóa là không hoàn toàn, người xem, trông mắt chúng đều đã rơi xuống hết.”

“Ai? Đúng rồi nha, bọn người này đều không được đầy đủ.” Alois giống như phát hiện thế giới mới, giọng nói vui vẻ.

Mà đối với những cai ngục mà nói, đây tuyệt đối là một loại tra tấn.

Xuyên qua dãy song sắt nhà tù rất dài, tiến vào tầng 2 dưới lòng đất. Nơi này tương đối im lặng, những người bị giam ở trong này chủ yếu là binh dân phạm vào chút sai lầm, năng lực của bọn họ cũng không mạnh, cho dù vượt ngục cũng không thể trốn khỏi đám cương thi ở tầng 1.

Chỉ là, tầng 3 dưới đất lại khác.

Mặc dù khi đứng ở tầng 2 cũng có thể nghe thấy rõ ràng tiếng kêu thảm thiết ở tầng 3 truyền lên, cùng với tiếng xì xì giống như tiếng da cháy xém, làm cho người ta không khỏi rùng mình.

Quả nhiên, khi bọn họ đi vào tầng 3, lọt vào trong tầm mắt là từng bầy dã thú chính là hình thức ác ma. Bọn họ có bộ dạng hung ác, thân thể dã thú, đôi mắt màu đỏ cùng với sức mạnh đáng sợ. Trên người chúng trói đầy xiềng xích, tàn nhẫn cắn xé lẫn nhau, hoặc là nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm theo bọn họ khi đi qua.

Máu đỏ tươi cùng những mảnh thịt vụn văng ra khắp nơi mỗi khi cắn xé, đám xương cốt trắng hếu của chúng sau khi bị ăn thịt rải rác rơi trên đất, màu đỏ và màu trắng trộn lẫn với nhau, đối chiếu nhau, giống như địa ngục nhuộm máu vậy.

“Ghê quá.” Alois cau mày, tuy rằng mùi máu tươi làm cho hắn hưng phấn, nhưng khung cảnh này không làm hắn thoải mái chút nào.

“Ma vật không có đầu óc, ngay cả ác ma cũng không bằng.” Tiểu Duy lại khinh thường xoay đầu một bên, cũng không nhìn khung cảnh ghê tởm kia.

Cai ngục không nói gì, yên lặng đen mặt.

“Chúng ta còn phải xuống mấy tầng nữa?” Alois đối với con đường đi đã lâu mà chưa tới đích này rất là bất mãn.

“Nhanh, người nếu không ngại có thể trực tiếp nhảy xuống, dù sao chúng ta là muốn tới tầng cuối cùng.”

Alois nghe vậy cúi đầu nhìn xuống một cái, lầu bầu: “Cũng không phải rất sâu, có thể bay xuống đi.”

“Thu nhỏ lại bay xuống ta cũng không phản đối.” Tiểu Duy trêu ghẹo nói: “Nhưng biến lớn . . . , nơi này chứa không nổi thân thể mập mạp của người.”

“Ta mập mạp?” Alois tựa hồ đối với cái từ này rất miễn cảm, ngay cả giọng cũng vô thức to lên.

“Sâu béo.” Tiểu Duy đang nhớ lại hình dung của Thụy trước đây đối với Alois, nhin không được cười ra tiếng, “Xi ——”

“Người biến thái.”

Cai ngục hoàn toàn không thể hiểu nổi hai người này, là người bị đánh dấu dạng từ hình làm sao vẫn còn lạc quan như vậy? Bọn họ chẳng lẽ sợ chết sao. Phải biết là nơi bọn họ đi là nơi hung ác nhất, tàn bạo nhất, máu tanh nhất ở Ma tộc a.

Tầng 4 dưới lòng đất, so với tầng trên thì im lặng hơn nhiều, thậm chí còn từ một nơi nào đó phát ra mùi khét.

“Mùi gì vậy?” Alois không thoải mái xoa xoa mũi.

“Thịt nướng.”

“Thịt gì a? Mùi quá khó ngửi.” Alois che mũi tức giận nói, khứu giác của rồng so với loài người linh mãnh rất nhiều lần, cho nên bây giờ Alois khó chịu hơn Tiểu Duy rất nhiều lần.

“Không biết, có thể là thịt nướng của phạm nhân ở đây.”

Quả nhiên, Tiểu Duy vừa nói xong, bọn họ liền nhìn thấy một con quỷ lửa lơ, trên lưng mọc cánh và một cánh tay, trên mặt có ba con mắt to và dài, miệng cười mà ên mép còn đang chảy nước miếng nhìn chăm chăm miếng thịt đang được nướng trước mặt. Mà thịt kia rõ ràng là một cự nhân khác bị giam cùng phòng với hắn chính là cùng hắn, lúc này người nọ đã chết khá lâu, thi thể không được đầy đủ, hiển nhiên là đã bị tên trước mắt ăn mất.

“Cái tên ghê tởm kia là cái gì?”

“Hình như là Thiên Họa Cự Nhân, một nhánh của Cự Nhân tộc, hung tàn thị huyết, thích ăn thịt nướng nhất.” Tiểu Duy nhìn xong, nhún vai nói rất nhẹ nhàng “Cự Nhân tộc hình như cũng là một nhánh của Ma tộc, kỳ thật ta cảm thấy Ma tộc có rất nhiều người, chính là không đoàn kết, hơn nữa không có đầu óc cho lắm.”

Lắc lắc đầu, Tiểu Duy hướng về phía Cự Nhân kia bĩu môi: “Ví dụ như Thiên Họa Cự Nhân này, ta cảm thấy trừ bỏ lực sát thương so với cương thi mạnh gấp mấy chục lần ra, cái tính tham ăn và không có đầu óc này có thể nói là số một.”

“Trong lao không cung cấp đồ ăn sao? Tại sao mấy tên ở đây đều làm như đói bụng rất lâu rồi như vậy?” Alois trên đường đi chủ yếu đều nhìn thấy tình cảnh ngồi ăn thịt, nhin không được hỏi.

“Đương nhiên là không cung cấp rồi, bằng không sao có thể kêu là nhà tù? Mấy tên chỗ này đều đã bị phán tử hình, chỉ là ta nghĩ Ma vương bệ hạ quá lười, không muốn đem chúng ra phạt, cho nên để mặc chúng tự tàn sát lẫn nhau, dù sao thịt đều có thể ăn, có thịt ăn sẽ chết không được.”

Hai người cứ như vậy câu được câu không làm cho cai ngục nghe xong mà hổng luôn . . . cho nên bây giờ hắn cũng không có phản ứng gì nữa.

“Ma vương không sợ bọn họ vượt ngục sao?”

“Vượt ngục?” Tiểu Duy cảm thấy từ này dùng ở trong này rất buồn cười, “Ngục giam này được xây dựng dưới lòng đất, mà nơi gần Địa Ngục Cốc này là đâu, người cũng biết rồi đấy. Đó là dãy núi lửa sống a, đồng nham thạch nóng chảy ở dưới đất này người cho là là từ đâu đến? Người chẳng lẽ không cảm thấy càng đi xuống độ ẩm càng cao sao?”

Nghe Tiểu Duy nói như vậy, Alois cũng cảm thấy độ ẩm xác thực cao hơn thật, hơn nữa từ tầng 4 dưới lòng đất trở đi lại bắt đầu cao một cách kỳ lạ, bây giờ đã đi đến tầng 5 rồi, độ nóng quả thật làm hắn thở không nổi.

“Nếu như muốn vượt ngục, có hai phương pháp. Một là đánh vỡ vách tường, đào một đường hầm chui ra ngoài. Chỉ là người nên biết xung quanh ngục giam này đều là nham thạch nóng chảy, đi ra ngoài chắc chắn là bị bỏng chết. Một phương pháp khác, chính là trực tiếp từ cửa chính đi ra.”

“Vậy còn không đơn giản? Trực tiếp đem tất cả mọi người giết chết, từ cửa chính đi ra ngoài!” Alois nói đồng đặc, kết quả là lại bị Tiểu Duy xem thường.

“Điều này cũng không thể.”

“Vì sao?”

“Ma vương bệ hạ làm một cái kết giới nguyên rửa cho nhà tù này.” Tiểu Duy nói xong chỉ chỉ cổ của mình, nói : “Lại cho mỗi cái tù phạm nhân một cái nộ hôn nguyên rửa, này, đây là vết hôn mà nàng hôn ta trước khi bị bắt. Người trúng nộ hôn nguyên rửa không có thể ở trong kết giới nguyên rửa giải trừ trạng thái hạ đi ra ngoài, mạnh mẽ xông ra thì sẽ Đại khái là chết không toàn thây.”

Alois vừa nghe liền khấn trương chạy tới kéo Tiểu Duy lại gần, cẩn thận nhìn vết hôn trên cổ cô, cau mày, thì thầm nói: “Nàng tại sao không hôn ta. . . .”

“Tự nhiên là Ma vương bệ hạ coi trọng ngươi a, muốn tiếp nhận vị trí của ta trở thành tân chủ nhân của ngươi.”

“A?”

“Sau đó để cho ta thuận lý thành chương chết đi trước mặt ngươi, như vậy ngươi sẽ thuộc về nàng. Ân, kế hoạch của nàng cũng không tệ ~” đứng ở trước cửa đá tầng 5 dưới lòng đất, Tiểu Duy sờ cằm, vui vẻ nói.

“Lão Từ cũng không cảm thấy có gì tốt cả! Lão Từ cũng không để cho ngươi chết!”

“Ha ha ha!” Tiểu Duy nghe lời này, đột nhiên cảm thấy vô cùng buồn cười, “Yên tâm, ta làm sao có thể chết ở chỗ này, cho dù là tù phạm ở đây, hay là Huyết tộc, hoặc là cái kia Ma vương. Cũng chỉ là một đám tiểu lâu la thôi.”

Cai ngục hít vào thở ra một hơi, Ma vương là tiểu lâu la?

Tuy rằng người này quá mức kiêu ngạo, nhưng cai ngục vẫn là mở xiềng xích trên tay chân Tiểu Duy ra. Khi cửa đá mở ra, Tiểu Duy quay đầu hướng về phía những cai ngục mỉm cười, nói : “Cám ơn đã đưa chúng ta đến đây, còn muốn phiền ngươi chuẩn bị một lần nữa dẫn chúng ta đi ra ngoài .”

Nếu như nói khoogn thể chịu nổi hình ảnh ở bốn tầng trên thì tuyệt đối sẽ không thể sống nổi ở tầng 5 này, bởi vì đây mới thật sự là —— Địa Ngục.

Khi cửa đá mở ra, một luồng gió mang theo mùi hôi thối đập vào mặt, khắp nơi là xương trắng, khắp nơi là thi thể thối rửa, thỉnh thoảng có mấy con quái vật đang nhấm nháp những miếng thịt thối từ những thi thể đó, trên vách tường đều là vết máu và nội tạng, mảnh vụn của thi thể cùng với những thi thể thối rửa chồng chất lên nhau, những vết máu còn chưa khô, tiếng kêu thảm thiết xuyên thấu vào màng tai, tiếng rên rĩ lan tràn trong những góc tối.

Tầng thứ 5 dưới lòng đất không có vách ngăn, nơi này là khu vực mà hỗn chiến, giết chóc, gian dân cái gì không ai quản, cũng không có ai để ý, nơi này chính là nơi kẻ mạnh sinh tồn. Đương nhiên, chuyện chiếm núi làm vua cũng có, dù sao ở một nơi ngươi không giết người khác thì ngươi sẽ bị người khác giết thế này, không trở thành kẻ mạnh thì không thể sinh tồn được, nếu không phải luôn có phạm nhân mới bị đưa vào, những kẻ ở đây đã sớm chết đói.

Vì ở tầng năm có một quy củ bất thành văn, đó là: người mới = đồ ăn.

Khi Tiểu Duy cùng Alois hai người bước vào trong cửa đá, tất cả ác ma lập tức dùng đôi mắt đỏ ngầu của mình nhìn chăm chăm cửa vào đồ ăn, mà khi bọn họ phát hiện trong đó có một người là nữ nhân, chúng sôi trào.

“Ta dựa vào! Lão Từ có bao nhiêu lâu chưa thấy qua nữ nhân?”

“Nhân loại! MD, là một nữ nhân loại!”

“Trước khi ăn thì để Lão Từ ném thử đi! Nơi này toàn là nam nhân! Lão Từ nhìn lâu lắm rồi!”

“Nữ nhân này mang về Mammon lão đại, chờ lão đại hưởng thụ xong thì đến lượt chúng ta!”

“Ai quy định là phải đưa cho Mammon ? Phải là chúng ta Teas lão đại dùng trước!”

Tiểu Duy đối với mấy lời này không mấy quan tâm, trước đây khi ở trong trò chơi không có tình huống này, chỉ là mở cửa xong liền đấu võ mà thôi, bất quá nha, như vậy cũng tăng thêm một chút lạc thú.

“A Lạc, bọn họ quá ồn .” Tiểu Duy trên mặt lộ ra một nụ cười làm cho người ta si mê, nói : “Xử lý bọn họ.”

“Không cần ngươi nói, ta cũng sẽ làm vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Ác ma X Hôn môi

Alois đem tất cả những kẻ nhìn Tiểu Duy như hổ rình mồi ở đây toàn bộ xử lý xong lập tức chạy tới trước mặt Tiểu Duy như tranh công, cười sáng lạn,

nói:

“Xem nè, mấy tên chán ghét đều đã xử lý xong.”

Tiểu Duy buồn cười nhìn bộ dạng đáng yêu của Alois, nâng tay xoa xoa đầu hắn, xúc cảm không sai, rất giống Đại Cầu (tên con chó đẩy ạ =_=) ở nhà.

“Kế tiếp làm gì?” Alois tựa hồ rất thích Tiểu Duy đụng chạm, thoải mái nheo mắt lại.

“Tầng 5 dưới lòng đất có hai thế lực, một nhóm lấy Mammon cầm đầu – tham lam, một nhóm lấy Teas cầm đầu – dâm dục. Chỉ là dù ta nói người cũng không biết, đây là hai cái Nguyên tội trong bảy đại nguyên tội, mà hai người này là boss ở đây, vốn là bản sao cấp 70, nhưng boss không dễ đánh, lúc trước ta cũng bị giết mấy lần mới qua.”

Tiểu Duy nói thoải mái, Alois lại nghe không hiểu, nhưng là nghe được cô bị giết hắn có chút khó chịu.

“Bảy đại nguyên tội ác ma đều có thực lực rất mạnh tên, chỉ là. So với người thì là quá kém.” Tiểu Duy nói xong nở nụ cười, Hủy Diệt Chi Long là vị thần của sức mạnh hắc ám, cũng là vị thần bọn họ thờ phụng.

“Mammon cùng Teas trên thực tế là bị Ma vương phái tới nơi này thủ hộ phong ấn, bọn họ một người mang theo nguyên rửa kết giới chú văn, một người có thể giải trừ sức mạnh của nộ hôn nguyên rửa. Nói một cách khác, đánh bại hai người bọn họ là chúng ta có thể đi ra khỏi nơi này.”

“Chúng ta đây còn chờ cái gì, mau.”

Alois nói xong sẽ lôi kéo Tiểu Duy đi vào trong, lại bị Tiểu Duy không nhẹ không nặng đẩy tay ra.

“Quả nhiên là rỗng ngốc, lời ta vừa mới nói người không có nghe hết sao?”

“Không phải là đem kia hai tên kia xử lý sao.”

“Tham lam Mammon là đánh, nhưng dâm dục Teas không phải.” Tiểu Duy nói xong, cùng Alois chậm rãi đi lên phía trước, “Teas tên đầy đủ Asmodeus Teas, có được năng lực giải trừ nộ hôn nguyên rửa, nguyên nhân sao. Tự nhiên là bởi vì hắn chủng quân lấy dâm dục nguyên tội.”

“Trên thực tế giải trừ nộ hôn nguyên rửa rất đơn giản, chỉ cần hôn Teas một cái là được.”

Tiểu Duy nói thoải mái, Alois lại nghĩ thấy mùi chua, hôn một cái? Mơ đi! Hắn không đồng ý!

“Lão Tử trực tiếp giết hắn!”

“Giết hắn, nộ hôn nguyên rửa giải không được.”

Tiểu Duy nói một cách thoải mái nhưng bạn Alois đứng bên cạnh lại thở phì phì trợn mắt nhìn nàng, tức giận chỉ trích: “Vậy người lúc trước vì sao lại để cho nữ nhân kia hôn người? Lấy thực lực của người hoàn toàn có thể không trúng lời nguyên này!”

“Không có biện pháp, nội dung vô kịch cần thôi ~” Tiểu Duy mở hai tay ra, cười trấn an Alois đang phát khùng nhưng tiếc thay, không hiệu nghiệm.

“Cái gì nội dung vô kịch, ta không hiểu người đang nói gì.”

“Chuyện đó để sau hãy nói, bây giờ trước khi nộ hôn nguyên rửa chưa được giải trừ, người không được ra tay,” Tiểu Duy hai tay giữ đầu Alois làm cho hắn nhìn thẳng vào mình, “Mặc kệ chuyện gì phát sinh.”

Alois nhìn ánh mắt kiên định của Tiểu Duy, nhìn đôi môi đỏ mọng khép khép mở mở, hơi thở của cô phả mặt mình, không biết vì sao trái tim lại bắt đầu kinh hoàng, giống như nhìn thấy môi đỏ mọng đang nói với mình rằng: lại đây a.

“Người ngây ra cái gì?” Tiểu Duy vỗ đầu Alois một cái, bất mãn nhíu mày, “Lời ta vừa mới nói người nghe thấy không?”

Alois vội vàng gạt đầu, cảm thấy mặt mình nóng nóng, vội vàng quay đầu đi, sợ bị Tiểu Duy phát hiện.

“Tốt lắm, chúng ta đi thôi.”

Ở một nơi khác ở tầng 5 dưới lòng đất, một nam nhân cao lớn có dáng người thon dài lúc này đang đặt ở trên người một nam nhân gầy yếu khác, mà nam nhân ở dưới đang phát ra tiếng rên rĩ làm người ta khó nhịn. Trên thái dương hắn dính đầy mồ hôi, cơ bắp cường tráng buộc chặt, cả người như một con báo đang vận sức chờ phát động.

Đúng lúc này, có người nghiêng ngả lão đảo chạy vào, giống như hoàn toàn không chú ý tới động tác của nam nhân này, thần sắc như thường nói.

“Teas lão đại, lại có người mới đi vào.”

“Nha?” Giọng nói Teas khàn khàn mang theo tia tuyển gọi cảm tận xương, dưới thân động tác lại không dừng, “Xinh đẹp bắt tới, xấu giết ăn thịt.”

“Lần này vào có một nữ nhân loại.”

“Cái gì?” Teas nghe vậy lập tức dừng động tác, đứng lên, một cước đem nam tử nửa me nửa tinh kia đá xuống giường đi, thân thể trần truồng đi tới, từ trên cao nhìn xuống người tới, hỏi: “Nữ nhân loại?”

“Đúng vậy.”

“Ha ha ha! Loisa đây là muốn mở khai trai cho ta sao?” Teas trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng, sau đó chậm rãi đi trở về bên giường, vung tay lên, có một nam tử bị dẫn đi lên, hần trực tiếp đem ép đến ở trên giường, tiếp tục vận động lúc nãy.

“Đem nàng mang đến.” Ngay khi Teas tiến vào, hần nửa cười nửa không nói.

“Không cần.”

Teas lời còn chưa dứt, tiếng của Tiểu Duy đã truyền tới, tiếp theo, mấy tên Ma tộc bị ném tiến vào, một đám tất cả đều mặt mũi bầm dập té xỉu nằm trên đất.

Mà nhìn hết thấy Teas cũng không có phản ứng gì, tiếp tục thực hiện động tác mà hần yêu nhất.

Vì thế khi Tiểu Duy cùng Alois đi tới, nhìn thấy một khung cảnh như vậy. Tiểu Duy không cảm thấy sao cả, dù sao vị này Asmodeus Teas cũng là chương quân dâm dục, loại hình ảnh này cũng là bình thường, nhưng Alois sợ ngây người tròn tròn mắt há to miệng không nói nên lời.

“Tiểu . . . Tiểu Duy, kia, hần, hần làm gì vậy?”

Nhìn một cái, Alois ngây thơ của chúng ta ngay cả nói cũng lấp bắp rồi, có thể thấy được hình ảnh này làm hần kinh hách không nhẹ.

“Kia? Yêu a, ngươi không biết sao?” Tiểu Duy nói trắng ra, làm cho các vị nam sĩ đang đứng ở hiện trường trực tiếp choáng.

“Đó là. Yêu?” Alois tay run run chỉ, mặt đỏ bừng, hần cảm giác cổ họng mình giống như bốc hỏa, vô cùng khó chịu. Mà khi sự chú ý của hần tập trung ở hình ảnh này thì không hiểu sao hần phát hiện “bên dưới” của hần bắt đầu nóng lên.

“Cũng có thể nói như vậy, ừ, từ một góc độ nào đó.” Tiểu Duy nghĩ nghĩ, rất trung thực trả lời

“Kia. Kia. Ta. Ngươi.”

“Ngươi rốt cuộc đang nói cái gì a?” Tiểu Duy đối với Alois lấp bắp rất là bất mãn, cho dù là thanh thuần tiểu đồng nam (ngây thơ zô tội), thấy loại này hình ảnh cũng không đến mức ngay cả câu cũng nói không được đi? Hơn nữa còn có cô ở đây! (tác giả: không, ngươi sai lầm rồi, không ai đem ngươi trở thành thành nữ.)

Vì thế khi Alois đắm chìm ở trong thế giới “Ngươi ta và ngươi ta”, Tiểu Duy đã không thèm để ý hần.

Nàng sửa sang lại quần áo của mình, từ lúc phía trước nàng liền đổi đi này một thân chiến đấu trang bị, đổi thành bộ ngoại trang dùng RMB mua trong trò chơi trước đây, mặc dù là áo somi rất đơn giản cùng quần đùi, nhưng là đem dáng người có lỗi có lỡ của Tiểu Duy đường cong hoàn toàn hiển lộ đi ra. Chỉ thấy nàng hơi hơi nheo mắt lại, trên mặt lộ ra một cái tươi cười, nhìn lên lại gọi cảm mười phần, mỗi một bước đều vô cùng chậm, làm cho người ta nhìn xem trong lòng ngứa ngáy.

Mà trên thực tế, để cho người ta cảm thấy kinh ngạc là nữ nhân này từ lạnh nhạt trong giây lát đã trở nên kiều nỷ làm cho người ta đui mù.

Teas đã sớm dừng lại động tác, giống như con báo đi săn tìm được con mồi, hần chăm chú nhìn Tiểu Duy, trên khuôn mặt coi như là anh tuấn lộ ra một nụ cười trước nay chưa có —— điều này có nghĩa là Teas đối nữ nhân trước mắt này nhất định phải chiếm được.

Hần cánh tay dài đào qua, người nam nhân kia lập tức bay ra ngoài, đánh mạnh vào trên vách tường đối diện, nổ ầm một tiếng tạo ra một cái hố sâu. Nhưng những người ở đây lại không ai để ý đến hần, ánh mắt của bọn họ đều bị nữ nhân đang chậm rãi đi tới hấp dẫn.

Teas hoàn toàn không có động tác gì, hần đứng ở nơi đó, chờ Tiểu Duy đi tới.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, trái tim mọi người đều bị nữ nhân trước mắt này giầy vò, tốc độ chậm chạp kia làm cho người ta cảm thấy cho dù cho nàng dùng thời gian dài thế nào đi nữa cũng sẽ không đi đến đích, lại ngại Teas không dám tiến lên cướp nữ nhân, cái loại dầy vò này làm cho người ta vừa táo bạo lại vừa bất an.

Mà đối với Alois mà nói, đây là triệt triệt để để tra tấn. Nhìn Tiểu Duy từng bước một rời xa hần, cái loại cảm giác này nàng sẽ rời đi từng giọt từng giọt rót vào trong lòng Alois, bất an, nôn nóng, phiền muộn. Tất cả cảm xúc phản đối buộc chặt trên dây, hết sức căng thẳng.

Loại cảm giác mất mát này làm cho hần trở nên khó thở, lo lắng và đau đớn làm cho hần cảm thấy thân thể giống như không còn, đã không có gì cảm giác.

Cuối cùng, Teas không muốn chờ đợi thêm nữa, chỉ thấy hần ba bước đi tới hai bước chạy, rất nhanh tiêu sái đi đến trước mặt Tiểu Duy, dùng sức vùng đem cô ôm vào lòng, từ trên cao nhìn xuống khuôn mặt xinh đẹp của Tiểu Duy, bên môi ý cười càng lúc càng đậm.

“Không sai, ta thích.”

Teas ngửa mặt lên trời cười to, theo sau, lại cúi đầu nhìn Tiểu Duy, hỏi: “Tiểu mỹ nhân, có cái yêu cầu gì nói nghe một chút.”

Cùng người thông minh nói chuyện chính là thoải mái, Tiểu Duy khoe miệng cũng cong lên nở nụ cười, chỉ nghe nàng nói: “Cho ta một nụ hôn.”

Vừa dứt lời, Alois chỉ cảm thấy bên tai mình “Ồng” một tiếng, hần không chế không nổi những sợi gân xanh nổi lên trên mu tay, cũng không chế không nổi sức mạnh hắc ám đang trào ra, hần cảm thấy những lời nói của Tiểu Duy đang làm cho hần đang trường hồng mắt.

Teas nhìn Tiểu Duy một hồi lâu, ở bên tai nàng nói: “Tiểu mỹ nhân, ngươi thật thông minh.”

“Thật không, như vậy ngươi nguyện ý cho ta sao?”

Trầm mặc nửa ngày, hai người cứ như vậy nhìn nhau, giống như thời gian dừng lại.

“Được.”

Khi Teas nói ra những lời này, đầu của hần chậm rãi hạ thấp, hơi thở nóng bỏng lên má lên cổ Tiểu Duy. Teas dùng ngón tay vuốt ve dấu hôn trên cổ Tiểu Duy, trong lòng nghĩ chỉ là một nữ nhân, một nữ nhân loại có thể có cái gì năng lực đâu? Hơn nữa cho dù giải khai nụ hôn nguyên rủa, còn có chú văn của Mammon đâu.

Đôi môi nóng bỏng hạ xuống, Teas thâm tình hôn mút dấu vết của nụ hôn nguyên rủa kia, mà Tiểu Duy nụ cười trên mặt lại càng lúc càng lớn.

“A ——”

Một tiếng thét lớn vang lên, một sức mạnh khổng lồ làm cho Teas cả người bay ra ngoài, tiếng nổ ầm lớn làm cho Tiểu Duy ngây ngẩn cả người. Quay đầu lại, lại nhìn đến Alois hai mắt đỏ ngầu, bộ mặt dữ tợn, trừng mắt ở đây mỗi người.

“Ta muốn giết chết các ngươi!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Tình Cảm X Ra Tù

Alois điên cuồng đánh Teas, nhưng không thể không nói thực lực của ác ma trong bảy đại tội cũng khá là mạnh, tuy hơi chật vật nhưng ít nhất hần có thể tránh thoát mấy quyền của Alois. Mà vấn đề là bạn rồng con này đã hoàn toàn quên mình là Hủy Diệt Chi Long chỉ cần nâng tay là có thể sử dụng hắc ma pháp rồi, từ điểm đó đó có thể thấy được, người đang nổi giận có thói quen sử dụng nắm tay.

Đương nhiên, rồng cũng không ngoại lệ.

Tiểu Duy sờ cổ mình, nguyên rủa đã giải trừ, chỉ còn lại Mammon chú văn .

Mất nhìn Alois ở bên kia điên cuồng K(đấm + đá) ác ma, Tiểu Duy giật giật khoe miệng. Gần đây con rồng ngốc này càng ngày càng không bình thường, vô duyên vô cớ nổi điên, vô duyên vô cớ vui vẻ, vô duyên vô cớ bùng nổ, chẳng lẽ bây giờ rồng con khó nuôi vậy sao? (= _ = you nuôi rồng khi nào nữa rồi?)

Không thể không nói, Tiểu Duy từ đầu đến đuôi chưa từng đem Alois coi như một người đàn ông đê đê đối đãi, đầu tiên là tọa kỵ, sau là rồng ngốc, hiện tại a. Có thể là một đứa trẻ chưa lớn. Giống như chưa từng có người nào dạy Alois cái gì là tình yêu, Tiểu Duy cũng không thể giải thích —— vấn đề chủng tộc khác biệt thật sự là làm cho người rất khó có thể tiếp nhận rồi.

Cho dù Alois biến thành hình người, cũng không thể nào thay đổi chuyện hần là một con rồng.

Vì thế, Alois ảo não không hiểu tình cảm của mình, mà Tiểu Duy lắc đầu không hiểu vì sao con rồng ngốc kia lại nổi điên.

Ác ma xung quanh khi thấy teas bị đánh, đầu tiên là sững sốt, sau đó lại chuyển mục tiêu sang Tiểu Duy —— nữ nhân loại. Lão đại đã bị đánh thảm, nếu như có thể thừa dịp phía sau ném thứ trước.

Nghĩ như vậy, bọn họ cũng hành động như vậy. Khi một cái Ma tộc liễu lĩnh nhắm phía Tiểu Duy, những người khác cũng nhanh chóng phản ứng lại, liên tiếp vọt tới. Nhưng, cũng đang một giây sau bị toàn bộ đánh bay.

Tiểu Duy đeo bao tay bằng da rồng, trong tay còn nắm một cái đầu, vẻ mặt lạnh như băng không tới chút quyền rũ nào lúc này, làm người ta không rét

mà run.

Quả nhiên, khi cánh tay nhìn như mềm mại không xương của Tiểu Duy nhẹ nhàng vung lên, cái đầu của nam nhân Ma tộc kia thuận thế bay ra ngoài, đập vào tường, không có động tĩnh.

Chỉ là ngăn ngừa vài giây sau, Asmodeus Teas địa bàn đã bị thủng mấy lỗ, quay đầu nhìn lại, Asmodeus Teas hoàn toàn nằm sâu trong vách tường, rũ đầu xuống, Ma tộc phạm nhân ở khu vực này nằm đầy đất, không có tiếng gào, không có tiếng rên rỉ, nơi này yên tĩnh đến đáng sợ.

Alois tựa hồ còn chưa hết giận, tiếp tục dùng chân đá Teas, vẻ mặt chỉ có thể dùng bốn chữ nghiêng răng nghiêng lợi để hình dung, dữ tợn vô cùng.

Tiểu Duy đi tới, vỗ vỗ bả vai Alois, nhẹ giọng nói: “Đủ rồi.”

Có lẽ không nói lời nào thì vẫn tốt hơn, Alois đột nhiên xoay người lại, làm Tiểu Duy chấn động là Alois đem nàng ôm chặt trong lòng, dùng sức ôm như muốn đem cô giấu vào trong xương tủy của mình, cảm giác này làm cho Tiểu Duy thầm kêu không tốt.

“Ngươi không sao chứ?” Trong tình hình này, Tiểu Duy biết rõ không thể kích thích Alois thêm nữa, mà trừ bỏ lời này cô cũng không biết làm gì.

Alois không nói chuyện, nhưng thân thể đã từ từ thả lỏng, nhẹ nhàng ôm Tiểu Duy, khom người ở cổ của cô chà chà. Ngay khi Tiểu Duy nghĩ đến đã không sao nữa thì Alois lại lần nữa cứng người.

Hắn thấy được dấu hôn Teas để lại trên cổ Tiểu Duy.

Trong nháy mắt đó, máu lại lần nữa xông thẳng lên đầu. Vì thế Alois làm một quyết định mà cả đời hắn chưa từng hối hận —— hắn hung hăng cắn một cái lên dấu hôn trên cổ Tiểu Duy.

“A——” Tiểu Duy lập tức đau đớn rên lên một tiếng, đây rốt cuộc là rùng hay là chó a? Cắn đau muốn chết!

Dùng sức đẩy Alois ra, Tiểu Duy lấy tay ôm cổ mình, mà Alois lúc này nhìn đến dòng máu màu đỏ từ trong kẽ tay Tiểu Duy chảy ra.

Alois hoảng sợ.

Hắn chỉ là rất tức giận, hắn chỉ là không muốn làm đề cho dấu vết của người khác ở lại trên người Tiểu Duy, nhưng vì sao. Vì sao nàng lại bị thương? Nàng rõ ràng mạnh đến biến thái như thế, làm sao thân thể lại yếu ớt như vậy?

Alois chợt nhận ra một vấn đề rất quan trọng, bên ngoài da rồng có một lớp long bì cứng cáp và vậy rồng phòng hộ nhưng nhân loại như Tiểu Duy thì không có, nàng chỉ có thể dựa vào trang bị làm công cụ phòng ngự, nhưng lúc này Tiểu Duy mặc là trang phục một chút lực phòng ngự đều không có, huống chi, da thịt trần trụi làm sao có thể cùng long bì so sánh.

“Ngươi là chó sao? ! !” Tiểu Duy phẫn nộ trừng mắt Alois, tên này lại định giờ trò quỷ gì a!

“Ta.” Alois ngờ ngác nhìn Tiểu Duy, thậm chí cũng không nghĩ tới đi băng bó cho nàng.

“Ngươi cần ta làm gì? ! !”

“Dựa vào cái gì ngươi muốn cho cái tên kia hôn ngươi? ! !” Alois cũng nổi giận, hướng về phía Tiểu Duy hét lại.

Tiểu Duy sững sờ, trong lòng mắng to Alois là đầu heo, nàng rõ ràng đã giải thích rồi, là vì giải trừ nguyên rủa!

“Ngươi là đồ rồng ngốc khuyết thiếu tình thương của mẹ!”

Vốn là, Tiểu Duy những lời này chỉ là muốn nói cho bố tức, không ngờ, lại khiến cho Alois “bùng tình đại ngộ”.

Xác thực, Alois không biết mình mẫu thân là ai, cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua mẫu thân, khi hắn biết hai chữ mẫu thân này là vì mấy ngày trước khi phụ thân đi hắn nghe ma thú khác nói, hỏi sau mới biết được một cái đứa trẻ là có được cả phụ thân và mẫu thân. Nhưng là hắn không giống, phụ thân của hắn chỉ dạy cho hắn ma pháp, sức mạnh, như thế nào trở nên mạnh mẽ, như thế nào bảo mệnh, cũng chỉ nói cho hắn từ nay về sau phải thờ phụng Caesar thiên thần, thiên thần đại nhân sẽ chúc phúc cho hắn và cũng phù hộ hắn cả đời.

Trong quá trình lớn lên của hắn không hề có bóng hình của mẫu thân mà phụ thân sau khi dạy dỗ hắn mọi chuyện liền biến mất không thấy, hắn cũng chưa từng có ai ở cạnh mình, giống như Tiểu Duy.

Bọn họ cùng một chỗ thời gian cũng không tính là ngắn, tính từ khi nàng đi vào trogn cung điện của Alois trở đi. Tuy rằng nữ nhân này mạnh có chút biến thái, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng đến việc bọn họ ở chung. Ngược lại, Alois thích cường giả, phụ thân đã nói với hắn, Cự Long tộc luôn luôn thích cùng cường giả trở thành bằng hữu.

Chỉ là cảm giác không bình thường mà mình đối Tiểu Duy là cái gì? Alois không biết. Nhưng khi Tiểu Duy nói ra câu khuyết thiếu tình thương của mẹ kia, Alois đột nhiên cảm thấy, mình là không phải đem Tiểu Duy thành mẫu thân mà ý lại vào sao?

Vì thế bạn rồng ngốc sau khi suy nghĩ cẩn thận, trong khoảng thời gian ngắn có chút không chế không nổi tâm tình kích động của mình, nhìn Tiểu Duy cổ

đang chảy máu muốn tới gần lại không dám, bộ dạng ủy khuất.

Tiểu Duy theo trong nhắt lấy ra băng vải, băng bó cho mình, lắc cổ trái phải mấy cái, cảm thấy cổ đã không có vấn đề gì nữa.

Nhìn Alois vẫn còn đang ngẩn người, Tiểu Duy nói: “Ngẩn người cái gì! Đi mau!”

Alois không nhúc nhích, đỏ lên cả khuôn mặt, kích động nhìn Tiểu Duy, lớn tiếng nói to hai chữ:

“Mẫu thân!”

Phốc ——

Tiểu Duy trước mắt khiếp sợ nhìn Alois, theo sau, nổi giận:

“Lão nương ta khi nào thì có con trai lớn như ngươi? Ngươi muốn chết phải không? ! ! ! ! !”

“.....”

=====đường ngăn cách=====

Thân là một trong những chủng tộc thần bí ở Caesar đại lục – Ma tộc, trên thực tế cũng có những điều bí ẩn của mình. Một năm một tháng một ngày nào đó, không biết vì sao, ngục giam đại lao vốn đứng sừng sững ở bên miệng núi lửa lại đột nhiên sụp xuống, tù phạm cùng nhân viên công tác bên trong toàn bộ bị chôn sống, còn những người thoát hiểm lại hoàn toàn không biết được chuyện gì đã xảy ra, cho nên nguyên nhân đại lao sụp xuống đã trở thành một bí mật mà Ma tộc đến nay vẫn chưa được giải thích.

Đương nhiên, đây là ngôn luận bên ngoài.

Thực tế tình huống. mọi người cũng có thể đoán ra được rồi.

Tiểu Duy trong lúc nổi giận đuổi theo Alois đánh, mà cũng bởi vậy trong lúc vô tình trực tiếp đem Mammon ác ma tiêu diệt, nguyên rủa kết giới sụp đổ, Alois bởi vì bị Tiểu Duy thúc ép, khôi phục chân thân, phát ra một quả cầu hắc ám năng lượng thật lớn. Không có kết giới che chở, toàn bộ đại lao trở nên dị thường yếu ớt, và rồi . . . đại lao cứ như vậy trực tiếp sụp xuống.

Tiểu Duy và Alois chặt vật từ trong đồ nát bỏ ra, bị vệ binh Ma tộc đuổi tới mang đi, mà lúc đó, Tiểu Duy vẫn không quên phần nợ hướng về phía Alois giờ ngón giữa, dùng hành động biểu đạt sự bất mãn trong lòng.

Tuy hai người cũng không phải người bình thường, nhưng dù sao cũng mới từ trong phế tích chui ra, chặt vật là không thể tránh được.

Vì thế làm khi hai người kia bị đưa Ma vương trước mặt, vị mỹ nữ Ma vương kia không hề giận nhăn mày.

“Làm sao lại bẩn như vậy? Dẫn đi tắm rửa.”

Khi nô bộc vừa định đem hai người dẫn đi, Ma vương bệ hạ lại mở miệng.

“Nữ lưu lại.”

Tiểu Duy nhất giạt mình, cau mày nhìn về phía Vương, có lẽ mình vừa rồi ở trong đại lao náo hơi lớn, bây giờ không biết nội dung vở kịch sẽ trở thành như thế nào đây?

“Ngươi coi như có chút bản lĩnh.” Ma vương cao ngạo hướng về phía Tiểu Duy hất cằm, vẻ mặt như cười mà không cười, cho dù là đối mặt với nữ nhân, sự quyến rũ tận xương của nàng phát ra bên ngoài một chút cũng chưa biến, “Có thể coi bỏ nguyên rủa của ta, hủy đại lao của ta, ta có nên khích lệ ngươi không nhỉ.”

Quả nhiên là như vậy. Tiểu Duy tâm lý nghĩ, trời mới biết này nội dung vở kịch đều biến thành bộ dáng gì nữa, còn không bằng đâm lao phải theo lao.

“Như vậy, Ma vương bệ hạ muốn ca ngợi ta chút gì đâu?”

“Còn nhớ rõ ta đã nói gì trước đây sao?”

Tiểu Duy mở to hai mắt, cô làm sao quên được.

“Chờ ngươi theo trong lao lúc đi ra, chúng ta hẳn là luận bàn một chút. Về vấn đề quyền sở hữu của nam nhân kia.”

“Như vậy Ma vương bệ hạ định đem lần này luận bàn bất khi nào đâu?” Tiểu Duy cười hỏi.

“Cải lương không bằng bạo lực, liền hiện tại đi.” Ma vương vung tay lên liền có thị vệ đi đến, “Đem nàng mang vào khu vực hắc ám phong ấn.”

Tiểu Duyệt đương nhiên là biết khu vực hắc ám phong ấn là cái gì, ở trong đó có Ma tộc tổ tiên thi pháp bố trí cường đại kết giới, mỗi đời ma vương đều ở chỗ này tu hành, dù sao Ma vương ma lực quá mức cường đại, không có rắn chắc kết giới ngăn cản thì khu Địa Ngục cốc này sẽ gặp phải tào uơng.

Nhưng ý định của Ma vương lúc này, khu vực hắc ám phong ấn có một điểm cực kỳ đặc thù, đó là ở trong đó không thể sử dụng bất cứ Quang Minh Hệ ma pháp nào, nếu sử dụng sẽ gặp bị phản phệ, vô cùng thống khổ.

Ma vương hẳn là lo lắng Tiểu Duyệt là Quang Minh Hệ pháp sư, mới quyết định như vậy. Dù sao Quang Minh Hệ ma pháp đối với toàn bộ Ma tộc là có lực sát thương rất lớn, xuất hiện thứ này sẽ khiến cho dân chúng khủng hoảng.

Khu vực hắc ám phong ấn trên thực tế là một sân đấu rất lớn, bên sân có thỉnh phòng, mặc dù không nhiều lắm nhưng là vậy là đủ rồi, dù sao làm người xem chỉ có hai người là Ma tộc thiếu chủ Thụy và Alois.

Khi Alois xuất hiện đã đổi lại một thân quần áo sạch sẽ, bộ quần áo hoa lệ làm nổi bật thân hình hắn, cùng với Tiểu Duyệt một thân tro bụi, khách quan mà nói bọn họ nhìn giống như người của hai thế giới.

“Tiểu Duyệt!” Alois tựa hồ là biết nguyên nhân Tiểu Duyệt tức giận, người tính tình đáng sợ, mình vẫn là không cần chọc vẫn tốt hơn, “Ta sẽ cứu ngươi!”

Alois hướng về phía Tiểu Duyệt hô to, lại bị Tiểu Duyệt trợn mắt xem thường.

“Ngươi đứng ở đó, chờ ta.”

Khi Tiểu Duyệt nói, Ma vương cũng đã đi ra, một thân váy đen để lộ da thịt làm cô có cảm giác đang nhìn thấy nữ vương SM (là các bạn nữ thích mặc đồ da màu đen bó, cầm roi vung lên quát các bạn nam đấy ^^~).

“Mồm mép không tệ.” Ma vương quay đầu mắt nhìn Alois, cười nói với Tiểu Duyệt.

“Thực lực cũng không tệ.”

“Như vậy, chúng ta bắt đầu đi.”

“Tốt.”

Tranh đấu giữa nhân loại và Ma vương, hết sức căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Địa Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Ma vương X Đơn đấu

Tiểu Duyệt tuy mạnh mẽ, trong lòng nhưng cũng có chút lo lắng.

Không cần phải nói, cô không có thời gian đổi trang bị, mặc trên người vẫn là bộ ngoại trang lúc này. Dù sao thì, Ma vương cũng là boss cấp 85, mặc ngoại trang đơn đấu, đối với Tiểu Duyệt mà nói tuyệt đối là lần đầu.

Cái nghề đạo tặc này thuộc tính trên cơ bản đều là ở công kích và linh hoạt, cho dù là mở ngoại địa, lúc trước điều phối thời điểm cũng chỉ là đem tinh thần đến mức tối đa, đối với thuộc tính phòng ngự là khá yếu, Tiểu Duyệt nhất điểm cũng không cộng. Bởi vì tất cả trang bị đều mang độ phòng ngự, mà chức nghiệp của cô cũng không phải là đánh nhau chính diện, không cần kháng quái, là ám sát mà thôi.

Dựa theo nội dung vở kịch, trước khi gặp được Ma vương đầu tiên là phải đánh bại bảy vị Nguyên Tội ác ma, hai người ở trong đại lao đã bị đánh bại, bốn người còn lại hẳn là phân bố ở trong bốn thành thị trong Ma tộc Địa Ngục cốc, phụ trách thủ hộ an toàn của Ma tộc.

Nhưng lúc này, nội dung vở kịch đã sớm thay một cách kì diệu, Nguyên Tội ác ma không thấy đâu, mà Ma vương lại hướng về phía Tiểu Duyệt khiêu chiến. nội dung vở kịch rồi thành một đoàn rồi a, Tiểu Duyệt bị thương nghĩ.

Được rồi, trừ bỏ đâm lao phải theo lao, cô còn có thể thế nào? Mục đích của cô bây giờ là theo manh mối nhiệm vụ tìm được Cự Long tộc trong truyền thuyết, khoảng cách đến việc tìm được Caesar thiên thần là một bước xa, tuy rằng bên người còn có một tên thuộc Cự Long tộc, nhưng không có biện pháp, tên này hoàn toàn thuộc loại nuôi thả, đối với chuyện trong chủng tộc là hoàn toàn không biết.

Mặc ngoại trang đơn đấu Ma vương, xem ra là phải dựa vào kỹ thuật sống.

Tiểu Duyệt hoạt động một chút cánh tay, nhìn Ma vương bệ hạ càng cười càng quyến rũ ở đối diện nói: “Bệ hạ, chẳng lẽ ngay cả vũ khí cũng không chuẩn bị cho ta dùng sao?”

“Ha ha ha,” Ma vương bệ hạ cười vui vẻ, ánh mắt miệt thị, “Nếu ngươi có thể lấy ra.”

Trên thực tế, Ma vương đã sớm cảm thấy trên người Alois có sức mạnh hắc ám rất mạnh mẽ, đây là thứ mà nàng trở thành Ma vương một trăm năm nay chưa từng nhìn thấy.

Sức mạnh hắc ám tinh thuần như thế, nếu như cùng hắc sinh con, như vậy tuyệt đối không thể nghi ngờ, đứa bé này sẽ trở thành người có sức mạnh hắc ám mạnh nhất Ma tộc, thậm chí trên Caesar đại lục. Để người như vậy kế thừa Ma tộc vương vị, không phải là ý nguyện của các vị tổ tiên để lại cho đời sau sao?

Ma vương nghĩ không sai, Hủy Diệt Chi Long Alois đúng là người có được sức mạnh hắc ám mạnh nhất trên Caesar đại lục, hắc thân là hắc ám Encarnación, chủng quần ám nguyên tố, là vị thần mà hắc ám chủng tộc thờ phụng. Hủy Diệt Chi Long biến mất, ám nguyên tố biến thành quần long vô thủ, sẽ làm cho nguyên tố khác mất ổn định, mang đến nguy cơ trước nay chưa có cho Caesar đại lục, chính là, Ma vương ngàn tướng vạn nghĩ cũng không có nghĩ đến, hủy diệt đại lao không phải hoàn toàn là do Alois, mà một nửa công lao thuộc về cô gái trước mắt này.

Chỉ là, một nữ nhân loại có thể có sức mạnh gì kinh người?

Đừng nói Ma vương không tin, nói cho bất kỳ một cái Ma tộc nào cũng sẽ không tin, đại lao bọn họ vẫn lấy làm kiêu ngạo làm sao có thể bị một cô gái nhỏ nhả hủy diệt.

Nghe thấy Ma vương cười nhạo Tiểu Duyệt, cô nghĩ người đàn bà này là nhận định mình là con tôm chân mềm đi. Cho dù cô không đòi trang bị không lấy vũ khí thì giết bà ta cũng rất đơn giản!

Ma vương rút ra một chiếc roi màu đen bên hông ta, vuốt ve bề mặt thô ráp của nó, ánh sáng màu đen tỏa ra, so với khi Tiểu Duyệt nhìn thấy Alois trước kia thì tàn ác hơn nhiều. (Tiểu Duyệt là muốn nói lúc cô ấy đi bắt Alois để lấy kiểm trong chương 1 à)

“Ngươi không đánh thì ta đánh.”

Vừa dứt lời, ám nguyên tố ở xung quanh lập tức di chuyển về phía Ma vương, xung quanh nàng hình thành một quả cầu năng lượng, theo Ma vương chú ngữ, quả cầu năng lượng dần dần thay đổi hình dạng, từ hình dạng quả cầu vô hại biến thành một chiếc trùy bén nhọn, mỗi hạt ám nguyên tố giống như một cây kim, nhắm thẳng về phía Tiểu Duyệt. “Trùy Tinh Vô Trích.”

Sức sát thương mạnh, ám nguyên tố như mưa bay về phía Tiểu Duyệt, đã thấy Tiểu Duyệt nghiêng người một cái tránh thoát đợt công kích thứ nhất, ám nguyên tố mang theo tính ăn mòn bay sát qua bên người.

Tuy nói không có trang tăng thêm thuộc tính nhưng sự linh hoạt của Tiểu Duyệt cũng không thể khinh thường, dựa vào thân thủ nhanh nhẹn tránh thoát công kích, ở trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, dùng hiển thuật, xuất hiện ở trước mặt Ma vương.

Ma vương cũng sửng sốt một chút, tuy rằng chiêu thứ nhất là thử, nhưng không ngờ nữ nhân loại lại có thể tránh thoát, lại còn ở trong khoảng cách rất gần!

Nữ nhân loại lại nháy mắt sau xuất hiện trước mặt nàng nở một nụ cười nhiệt tình, sau đó. Một quyền đánh ra.

Ma vương phản ứng rất nhanh, đưa tay ra ngăn lại, một quyền này vừa vịn đánh vào lòng bàn tay của nàng, nhưng uy lực của một quyền này khiến cho Ma vương bị đẩy lui về phía sau mấy bước.

Thu hồi roi, Ma vương trên mặt lộ ra chút nghiêm túc, nói: “Thì ra là thế, khó trách nam nhân mạnh như vậy lại làm tùy tùng của ngươi.”

Nói đến người này, một giây sau, sắc mặt lại thay đổi, giọng nói từng chữ từng chữ đều mang theo căm hận và tàn nhẫn, “Nếu là như vậy, thì càng không có khả năng giữ ngươi lại.”

Ma vương giờ lên cao hai tay, miệng thì thầm chú văn khó hiểu, ám nguyên tố trong không trung lập tức tụ lại, càng ngày càng nhiều.

Rất rõ ràng, Ma vương đây là muốn phóng đại chiêu, mà chú ngữ này thì Tiểu Duyệt biết. nếu như nói chú văn 1-80 cấp của nhân loại đều có thể dễ dàng nắm giữ thì ma pháp 80-90 cấp đó là chú thuật cao thâm, cần nghiên cứu và luyện tập nhiều lần mới có thể nắm giữ.

Nhưng ma pháp đã ngoài 90 cấp lại cùng phía trước hoàn toàn không giống, thậm chí có thể nói phải một lĩnh vực hoàn toàn khác biệt.

Bởi vì đó là ma pháp của Cự Long tộc, long ngữ ma pháp. Nhân loại sử dụng ma pháp, là cùng các nguyên tố thành lập lực tương tác, độ thân mật càng cao ma pháp sử dụng càng là thuận lợi, nhưng Cự Long tộc lại khác, bọn họ là hoàn toàn chi phối nguyên tố.

Chi phối nguyên tố là ra lệnh cho nguyên tố biến thành hình dạng mà mình muốn, đạt tới hiệu quả như mình muốn.

Ma pháp bình thường và ma pháp long ngữ là hoàn toàn không thể so sánh với nhau, cũng giống như ma pháp mà Ma vương đang sử dụng —— vực sâu chi ma.

Dùng ám nguyên tố đắp nên ra một Thâm Uyên Ác Ma, có được lực sát thương cường đại và tính ăn mòn nguyên thủy của ám nguyên tố, loại ma pháp này có thể nói là thuộc dạng ma pháp long ngữ sơ cấp.

Tiểu Duy nhìn Thẩm Uyên Ác Ma đang từ từ hoàn thiện, cảm thán cho dù là Ma vương bệ hạ, sử dụng long ngữ ma pháp cũng là sứt sẹo như vậy.

Bộ dạng ác ma ở đâu a? Muốn góc không góc, muốn cái đuôi không đuôi, ngay cả hình dáng cũng mơ mơ hồ hồ, giống như một đoàn ám nguyên tố tụ lại thành sương mù dày đặc.

Mắt nhìn Alois đứng ở một bên cười nhạt, Tiểu Duy đột nhiên cảm thấy buồn cười, ở trước mặt Cự Long tộc khoe khoang long ngữ ma pháp, Ma vương bệ hạ ngơ lơ này nhưng là lật thuyền trong mương.

Khi tiếng rống đình tai nhức óc từ trong miệng ác ma phát ra thì Tiểu Duy vung tay lên, trong miệng long ngữ lưu loát truyền ra. Đứng ở bên sân Alois khi nghe thấy ngôn ngữ quen thuộc thì trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

“Xuất hiện đi, Địa Ngục linh chủ, Holomen Pheotor.”

Ma vương đối với chuyện vừa phát sinh có thể nói là hết sức choáng váng, nữ nhân loại này cũng có thể sử dụng long ngữ ma pháp, hơn nữa, cô ta còn dùng một cái long ngữ ma pháp giống hệt mình, cthời gian triệu hồi ác ma ít hơn nhưng sức mạnh lại hơn rất nhiều!

“Ngài cần gì sao? Chủ nhân.” Địa Ngục linh chủ Holomen Pheotor, thật ra hấn cũng không phải là thật thể mà chỉ là một hư thể do ám nguyên tố tạo thành.

“Diệt bọn hấn.” Tiểu Duy chỉ vào ác ma đứng đối diện và Ma vương nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân của ta.” Holomen Pheotor nói xong từ phía sau lưng rút ra một cái rìu lửa lớn. Đi về phía vừa dùng sức vung đi, Ma vương phản ứng rất nhanh, tránh né công kích, nhưng ác ma sương mù dày đặc kia lại không may mắn như thế, trực tiếp trúng chiêu, ám nguyên tố nhanh chóng tán đi, ma pháp thất bại.

Thụy đứng ở bên sân tròn mắt há hốc mồm nhìn toàn bộ quá trình, tuy rằng đã sớm biết Tiểu Duy cường hấn, nhưng đối với chuyện một nhân loại có thể sử dụng long ngữ ma pháp, vẫn còn quá quá mức khiếp sợ, hơn nữa, lúc trước hấn hình như là nghe qua cô gái này sử dụng ngôn ngữ này ở đâu đó. . . .

Thụy đột nhiên tỉnh ngộ, trước đây bên cạnh Tiểu Duy có một con sâu béo biết bay đi theo, khi đó nàng cùng sâu béo nói chuyện, nói chính là long ngữ! Chẳng lẽ Con sâu béo kia Là rồng?

Thụy vừa nghĩ tới điều này lập tức ngăn ra, nhưng về sau không thấy con sâu béo kia đâu, không lẽ. Con rồng kia đi rồi?

Nếu như Thụy biết giờ này khắc này người đứng cạnh hấn chính là con sâu béo kia thì sẽ là như thế nào Khiếp sợ a.

Ma vương thân thủ linh hoạt, Holomen Pheotor rất công kênh, đánh không trúng mấy lần Mà công kích của Ma vương đối với Holomen Pheotor mà nói là không có hiệu quả, bởi vì hấn thân mình là do ám nguyên tố hội tụ mà thành, đối với Ma vương công kích bằng ám nguyên tố, tự nhiên là hấp thu hết, biến thành lực lượng của mình, làm sao có thể sẽ bị thương tổn được đâu.

Vài cái hiệp trôi qua, Holomen Pheotor trở nên nóng nảy, quá chán trò chơi mèo đuổi chuột, trở nên táo bạo, ngửa mặt lên trời rống dài, một búa bổ vào không trung, chỉ nghe “Đùng” một tiếng, trên bề mặt kết giới hắc ám phong ấn tạo ra một lỗ hồng.

Tất cả mọi người dừng động tác, kể cả Tiểu Duy nhìn cái lỗ hồng kia, không dám thở lớn một tiếng.

Holomen Pheotor hình như cảm thấy còn không đã nghiền, giờ búa tùy tay vung lên, vừa vịn lại nện vào cùng một vị trí, “Rầm” một tiếng, búa và kết giới mảnh nhỏ cùng nhau bay ra ngoài, sau đó toàn bộ hắc ám phong ấn phát ra tiếng “Ầm ầm ầm”, trong ánh mắt đại ra của mọi người, vỡ vụn.

Nhìn kết giới hắc ám phong ấn bị hủy, Tiểu Duy đỡ đỡ nói: “A, kết giới hỏng rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Bí mật X Nhà giam

Ngay giây phút kết giới hắc ám phong ấn vỡ vụn, toàn bộ Địa Ngục cốc cảm thấy một cỗ sức mạnh hắc ám cường đại phóng thẳng lên trời, khiến cho đất trời rung động, mà từ trong phong ấn chui đi ra, là một ác ma to lớn. Ác ma toàn thân đen thui, đứng trên đầu dài hai mắt màu đỏ, trong tay còn đang giờ một thanh rìu dài.

Ma vương tròn mắt há hốc mồm nhìn kết giới vỡ vụn, đây dù sao cũng là các vị tổ tiên Ma tộc dùng tự thân pháp lực cường đại xây kết giới, trước đây, chưa từng nghĩ tới có một ngày kết giới sẽ vỡ ra, vách tường ám nguyên tố không phải là liên tục không ngừng hấp thu ám nguyên tố công kích vào nó để tăng độ kiên cố sao, vì sao lần này liền.

Mà trên thực tế, quả thật, kết giới hắc ám phong ấn có khả năng hấp thu ám nguyên tố công kích vào nó, có thể đem ma pháp công kích phân giải, lưu lại ám nguyên tố hữu dụng đối với bản thân, tiến hành tu bổ, giúp kết giới càng thêm vững chắc, kiên cố. Nhưng, nếu như ám nguyên tố công kích quá mức không lồ, kết giới này sẽ bị quá tải và phá vỡ kết cấu, và đây cũng là nguyên nhân mà nó bị vỡ ra lúc này.

Nhưng đối với cho Ma vương mà nói, nếu như muốn rót vào kết giới một sức mạnh ma pháp khiến cho nó bị phá vỡ thì sợ là phải ép khô năng mới miễn cưỡng đủ. . . . vậy mà nữ nhân loại trước mắt này lại có sức mạnh cường đại như thế Điều này thật sự là làm người ta khó có thể tiếp nhận.

Ma vương chậm rãi đứng lên, nhìn ác ma to lớn chuẩn bị đi ra bên ngoài kết giới, nheo mắt lại.

Nàng dù gì cũng là Ma tộc Vương, sao có thể để cho một cái nhân loại phá hủy nhà mình!

Nghĩ vậy, Ma vương thả người nhảy đến trước mặt Tiểu Duy, nâng tay lên tự lại một quả cầu dây đặc ám nguyên tố. Mà Tiểu Duy bên này bởi vì không còn ở trong kết giới hắc ám phong ấn, bắt đầu sử dụng quang nguyên tố, một tấm khiên thần thánh mở ra trong nháy mắt, ám nguyên tố biến mất.

Sau đó thân thể Tiểu Duy biến mất ngay tại chỗ, đợi Ma vương phục hồi tinh thần thì cô đã muốn di chuyển đến phía sau Ma vương, đá một cái, trực tiếp đánh vào phòng ngự trên tay Ma vương, đối với Ma vương không am hiểu gần người tác chiến mà nói, một đá này khiến nàng trong nháy mắt bị bay ra ngoài.

Nhưng Tiểu Duy không cho Ma vương một cơ hội thở dốc, phi thân đi lên, đem thân thể hoàn toàn giãn ra mở, hai tay chống , hai chân thay nhau công kích Ma vương, tiếp tục phi thân, một cú đá giò lái rơi vào Ma vương trên người, trực tiếp đem nàng đánh gục.

Khi Thụy nhìn thấy Tiểu Duy công kích Ma vương liền định chạy tới, nhưng bị Alois ngăn lại.

“Không phải là các nàng quyết đấu sao? Ngươi không thể đi.” Alois nhìn Thụy danh chính ngôn thuận nói.

“Ngươi tránh ra! Cứ tiếp tục như vậy mẫu thân sẽ bị Tiểu Duy đánh chết!” Mặc kệ như thế nào, người kia cũng là mẫu thân sinh dưỡng của mình, tuyệt đối không thể để cho mẫu thân có việc!

“Không được, ta sẽ không để cho ngươi quấy rầy đến Tiểu Duy.” Alois thấy thế cũng chuẩn bị tự thế, trực giác nói cho hắn biết, người này muốn ra tay.

“Thật không, Kia cho ta xem xem người làm sao ngăn ta lại!” Không nhiều lời, Thụy cùng Alois lập tức đánh nhau.

Lúc mới bắt đầu Thụy bằng vào phần nộ còn có thể chiếm thượng một chút tiện nghi, nhưng càng về sau hoàn toàn bị vây yếu thế, dù sao với sức mạnh hắc ám cường đại của Alois, cũng chỉ có Tiểu Duy biến thái mới có thể ứng đối.

Sau khi Holomen Pheotor từ trong kết giới đi ra, phát hiện chủ nhân lại cùng Ma vương đánh nhau, nhưng lại hạ ám chỉ cho mình, không cho hắn ra tay.

Vậy là sao? Hình như hắn đã làm cái gì sai thì phải.

Nhưng vào lúc này, Holomen Pheotor cảm thấy có người đang công kích mình, một chút lại một chút ám nguyên tố sức mạnh đang nhanh chóng tan ra tiến vào trong thân thể mình, cúi đầu vừa thấy, là một đám Ma tộc không biết tên.

Holomen Pheotor nghĩ chủ nhân không cho đánh Ma vương, vậy đánh tiểu lâu la đi, bằng không chủ nhân còn phải lại đây rửa sạch đám người này. Nghĩ vậy, Holomen Pheotor vung búa lên, bổ về phía đám người.

Bên này, Tiểu Duy cùng Ma vương triển đấu, cũng không biết từ lúc nào mà Ma vương đã không thể chiếm được thượng phong, thậm chí có lúc còn chật vật trốn tránh công kích Tiểu Duy. Nàng nghĩ mãi mà không hiểu, một nhân loại làm sao có thể có tốc độ khùng bổ như vậy?

“Nha, nếu ngươi đem cái chìa khóa của nhà giam màu vàng trong phòng ngươi cho ta, ta sẽ tha cho ngươi một mạng.” Tiểu Duy liếm liếm môi, bộ dạng thị huyết, trên mặt nở một nụ cười dữ tợn nói với Ma vương.

Lúc này Ma vương trong lòng không thể không khiếp sợ, nhân loại này làm sao lại biết trong phòng nàng có nhà giam màu vàng? Đây là bí mật mà ngay cả con trai của nàng, Ma tộc thiếu chủ cũng không biết! Bí mật này tuyệt đối không thể để cho bất cứ kẻ nào biết, người biết chỉ có chết!

Ma vương hai mắt vốn đỏ như máu trở nên tàn nhẫn, vẻ mặt nhìn Tiểu Duy càng thêm hung ác, bộ dạng như muốn ăn thịt người, biết rõ không địch lại nhưng vẫn vung roi về phía Tiểu Duy.

Mà Tiểu Duy cũng không tiếp tục công kích, chỉ liên tục né tránh, đối với tốc độ ra tay của Ma vương thì Tiểu Duy muốn tránh thì cũng không khó.

“Nếu ta là ngươi thì sẽ không tiếp tục giữ lại người đàn ông kia.” Tiểu Duy cười trừ ghẹo nói, dựa vào nội dung nhiệm vụ, cô đã sớm biết hết những chuyện xảy ra trên người Ma vương đại. Tiểu Duy nói thêm một từ, Ma vương công kích càng mãnh liệt.

“Người ngươi yêu đã chết, hắn đã sớm không phải hắn, cần gì phải tra tấn mình cũng tra tấn hắn như vậy đâu?”

“Câm miệng! Ngươi cần bản cái gì cũng không biết!”

“Ta biết hết.” Tiểu Duy lộn người nhảy vào giữa Thụy và Alois, hoàn toàn không để ý tới tiếng ma pháp gào thét qua bên tai, nhìn thẳng vào Ma vương, nói: “Thụy là con trai của Lucifer.”

Một câu này, thành công khiến cho tất cả những người có mặt đều dừng công kích, Thụy vẻ mặt khó có thể tin, mà khuôn mặt Ma vương trắng bệch trong nháy mắt, ngay cả người hơi hơi lung lay như sắp té xỉu .

Trong Ma tộc, nổi tiếng nhất thất vị chiến tướng cũng là bảy ác ma đại diện cho bảy đại tội. Tính từ trong đại lao theo thứ tự là Asmodeus đại diện cho dâm dục và Mammon đại diện cho tham lam, năm người còn lại theo thứ tự là Beelzebub đại diện cho ăn uống quá độ, Belphegor đại diện cho lười biếng, Satan đại diện cho phần nộ, Lucifer đại diện cho sự kiêu ngạo và lòng tự trọng. Bảy vị chiến tướng lấy Lucifer cầm đầu, mà Thụy đúng là con trai của Lucifer cùng Ma vương Loisa nhi tử, chẳng qua, đó là một tuyệt đối không thể để cho nhân biết đến bí mật, bởi vì Bởi vì Lucifer là anh ruột của Ma vương Loisa. Cho dù là Ma tộc, cũng tuyệt đối không cho phép loại chuyện loạn luân loại phát sinh, bởi vì loạn luân sẽ khiến cho kẻ đó mất đi khả năng sinh dục. Chính vì như vậy, trong khoảng thời gian lâu như vậy vẫn không có người phát hiện Thụy là đứa con do Lucifer và Loisa loạn luân sinh ra, dù sao ai cũng không nghĩ tới sau khi loạn luân lại có thể mang thai. Ma vương Loisa thật sâu yêu anh ruột của mình, cho nên.

“Ma vương bề hạ, đưa cho ta cái chìa khóa kia đi, nếu không ta liền đem những chuyện này nói cho toàn bộ Ma tộc.” Khi nói, trên mặt Tiểu Duy nở ra một nụ cười như thiên thần nhưng lời nói lại tàn nhẫn làm cho người ta hận thấu xương.

Thụy cũng lâm vào trong khiếp sợ, hắn biết Lucifer là cậu ruột của mình, hơn nữa khi mình còn chưa ra đời đã bỏ mình, nhưng. Mình làm sao có thể là con của mẫu thân và cậu?

“Mẫu thân, chuyện này rốt cuộc là thế nào? ! !”

Tiểu Duy nhìn Ma vương không nhúc nhích, bắt đầu dĩ nhún nhún vai, nói : “Người đã không muốn cho ta, ta đây cũng chỉ có thể nói cho con trai người biết chân tướng .”

“Người là ma quỷ!” Ma vương nhìn chăm chăm Tiểu Duy, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Cũng thế, nhưng người thân là Ma vương cư nhiên lại nói một nhân loại là ma quỷ, này có tính là làm nhục tôn nghiêm Ma tộc không a?”

Ma vương không quan tâm Tiểu Duy, cắn chặt môi mình, bàn tay đưa lên cổ, nắm chặt vòng cổ nàng đeo trên ngực, biểu tình giãy dụa. Tiểu Duy biết nàng bị mình uy hiếp dọa sợ, đã động tâm tư, cần cho thêm chút sức lực.

“Người đã không tình nguyện như vậy, ta cũng sẽ không miễn cưỡng.” Tiểu Duy nói xong đi tới Alois bên người, “Kỳ thật có hay không đối với ta đều như nhau.”

“Ta cho người.” Ma vương nói, đôi môi nhin không được run lên, cả người như già đi rất nhiều, “Người phải cam đoan phải giữ bí mật.”

“Sẽ không tiết lộ.” Tiểu Duy cười nhận lấy chìa khóa Ma vương đưa ra, đó là một chiếc chìa khóa tinh xảo màu vàng, “Bởi vì điều này đối với ta mà nói thì không đáng để gọi là bí mật.”

Nói xong, Tiểu Duy liền dẫn Alois đi về phía phòng Ma vương.

Bên này, Thụy cũng đỡ mẫu thân của mình đi theo Tiểu Duy, hắn muốn biết, bí mật kia là gì!

Tiểu Duy ngựa quen đường cũ tìm được phòng Ma vương, khi đẩy cửa phòng ra, nàng nghe thấy Ma vương ở sau lưng hỏi. “Người đã tới mấy lần?”

Nghiêng đầu nghĩ, Tiểu Duy nói : “Nhớ không rõ rồi, nhưng ít nhất cũng khoảng hai mươi mấy lần. “

Tiểu Duy nói này số lần tự nhiên là ở trong trò chơi, làm nhiệm vụ rồi mang người khác làm nhiệm vụ tới tới lui lui này không dưới hai mươi lần, nếu cô không nhớ rõ chính là cái óc heo.

Nhưng lời này ở trong tai Ma vương thì lại không giống, trách không được nàng có thể đi qua dãy núi lửa di động nhẹ nhàng như vậy, trách không được nàng có thể từ trong đại lao như địa ngục đi ra , trách không được nàng biết rõ vị trí phòng của Ma vương, cũng trách được nàng biết được nhiều bí mật như thế.

Nữ nhân loại này cư nhiên có thể đột phá phòng ngự tuyến nghiêm mật của Ma tộc, còn trực tiếp đi vào nơi này, mà bọn họ lại hoàn toàn không biết!

Cửa phòng mở ra, mọi người đồng loạt đi vào, Thụy và Alois đều nhìn quanh, muốn tìm đến màu vàng nhà giam mà Tiểu Duy nói , nhưng nơi này hết thấy bình thường, làm gì có cái gì lồng sắt a!

“Đừng tìm, ở chỗ này cơ.” Tiểu Duy nói xong, đi đến trước cửa sổ, vén rèm lên, rồi kéo chốt mở trên tường xuống.

Một tiếng “Răng rắc” rất nhỏ vang lên, có đồ vật gì đó từ phía trên trần nhà chậm rãi hạ xuống.

Đó là một cái lồng sắt rất lớn bị một tấm vải lớn che kín, có thể nhìn ra, đây chính là nhà giam màu vàng mà Tiểu Duy nói.

“Thụy, người cần phải cẩn thận nhìn cho rõ ràng, đây là phụ thân của người.”

Tiểu Duy nói xong, nâng tay xóc lên màn vải che kín lồng sắt ra, cũng làm cho tất cả mọi người thấy rõ người nằm trong lồng giam màu vàng.

Mái tóc dài mềm mại màu vàng kim, ngũ quan xinh xắn, dáng người gầy yếu, cùng với. một cái lỗ tai dài.

Đây là một vị tinh linh vốn nên ở trong rừng Linh Mộc!

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Chân tướng X Tinh linh

Tinh linh nằm ở trong lồng giam màu vàng lúc này vẫn không nhúc nhích, sắc mặt tái nhợt, hô hấp mỏng manh. Trên người của hắn cũng không có vết thương, chính là cả người rất suy yếu, có lẽ là bị ám nguyên tố nồng đậm trong Địa Ngục cốc ăn mòn quá lâu, ăn đường và hóc mất đều có quảng thâm. Mái tóc dài màu vàng kim. Vốn nên mềm mượt nhưng nay đã trở nên khô héo gầy ngọn, hai mắt nhắm nghiền, từ khuôn mặt góc cạnh có thể nhìn ra đây là một nam Tinh linh.

“Sao lại là Tinh linh?” Thụy khó tin chỉ vào lồng sắt hỏi, “Người không phải nói phụ thân ta là Lucifer sao? Lucifer là chiến tướng mạnh nhất trong lịch sử Ma tộc ta, làm sao lại là con Tinh linh đang hấp hối này!”

Ma vương lúc này lại giống như không nghe thấy câu hỏi của Thụy, ánh mắt chuyên chú nhìn chằm chằm Tinh linh trong lồng sắt, ánh mắt giống như xuyên qua mấy trăm năm, xuyên thấu qua Tinh linh kia nhìn người nào đó.

“Lucifer đã chết.” Tiểu Duy nhẹ nhàng nói, “Chết không thể sống lại.”

Không biết vì sao, khi Tiểu Duy nói ra những lời này trong lòng có chút gầy dụa, chẳng lẽ là bởi vì Harry bọn họ sao.

“Đương nhiên, Lucifer, cậu của ta, khi thảo phạt Cự Nhân tộc bạo động đã hy sinh.”

“Thụy, người có biết lúc ấy là thảo phạt nhánh nào của Cự Nhân tộc không?” Tiểu Duy giọng điệu bình tĩnh, thản nhiên nói.

“Là Thiên Họa Cự Nhân tộc.”

“Thiên Họa Cự Nhân thích nhất là.” Tiểu Duy nói xong nhìn về phía Alois, đáp án của vấn đề này nàng từng ở trong đại lao đã nói với hắn.

“Thịt nướng.” Alois trả lời.

“Đúng vậy.” Tiểu Duy nở nụ cười hài lòng với Alois, nói tiếp: “Người nên biết, làm cường giả của một quốc gia hoặc một chủng tộc là sẽ được Caesar thiên thần che chở, nhưng là che chở cái gì?”

“Sự che chở này là khi linh hồn của cường giả bị thiên thần triệu hồi, cũng giao cho này cơ hội chuyển thể sống lại.”

“Nhưng là, rất không may, thân thể Lucifer bị Thiên Họa Cự Nhân tộc ăn hết, giống như ăn thịt nướng vậy.”

“Hắn mất đi cơ hội sống lại ở chính cơ thể mình.”

“Cho nên.” Thụy không thể tin được nhìn Tiểu Duy, ánh mắt dừng ở trên người Tinh linh trong lồng giam, trợn mắt há mồm.

“Cho nên, Lucifer chỉ có thể chuyển thể sống lại.” Tiểu Duy đi đến nhà giam giữ, lấy ra cái chìa khóa vuốt vuốt, “Chuyển thể sống lại có nghĩa là gì người biết không? Là vứt bỏ tất cả của kiếp trước, quên đi tình cảm, vinh dự, sức mạnh, trở thành một sinh mạng mới.”

“Nói thật, cường giả được Caesar thiên thần cho cơ hội chuyển thể sống có thể nói là đếm trên đầu ngón tay, nhưng bọn họ là không ai chọn sống lại trên cơ thể của bản thân.”

Chiếc chìa khóa nhỏ màu vàng hơi chuyển động, nhà giam bị mở ra, Tiểu Duy đứng ở cửa nhìn vị Tinh linh tiều tụy kia, ý bảo Alois đem hắn ôm ra .

“Lucifer sống lại thành vị Tinh linh này, quên mất từ trước ở Ma tộc hết thấy, ngay cả tên hắn bây giờ cũng không phải là cái tên mà các người vẫn nhớ rõ Lucifer nữa, hắn chỉ là một Tinh linh bình thường sống trong Tinh linh tộc .”

Ma vương Loisa vô cùng bi thương nhìn Tinh linh đang hôn mê bất tỉnh trong lòng Alois, nàng biết mình như vậy là rất ích kỷ, nhưng đó là người nàng yêu nhất chuyển thể sống lại, nếu cứ như vậy không biết nhau, làm cho hắn sinh hoạt ở nơi nàng không nhìn thấy, Ma vương Loisa làm không được.

Nhưng Ma vương cũng biết, Tinh linh không thể sống lâu trong Ma tộc. Đã không có rừng rậm dễ chịu, tuổi thọ của bọn hắn sẽ ngắn đi một cách đáng sợ, huống chi sự ăn mòn của ám nguyên tố trong thời gian dài, càng làm cho sinh mệnh của hắn đi bước một bước về phía nơi diệt vong.

“Hãy để cho hắn trở về rừng rậm đi, như vậy, ít nhất linh hồn Lucifer có thể có cơ hội sống tiếp.” Tiểu Duy nói không sai, nếu Lucifer chuyển thể cứ như

vậy chết ở chỗ này, như vậy linh hồn của hắn cũng sẽ hồi phi yên diệt rồi, linh hồn không có thành tựu sẽ không được Caesar thiên thần coi trọng, bọn họ sẽ giống như những phạm nhân khác hóa thành bụi, biến mất ở trên đại lục này.

Đầy đại môn ra, xuyên thấu qua hành lang dài với những cửa sổ to nhỏ có thể nhìn đến bầu trời lớn màu đỏ của Ma tộc.

Tiểu Duy đem cái chìa khóa đặt ở trong tay Thụy, xoay người đi ra ngoài cửa. Khi đứng ngoài cửa, dừng chân lại, Tiểu Duy vẫn chưa quay đầu, trừ trừ một chút, mở miệng nói: “Ta cảm thấy, Lucifer hắn cũng không có quên tình yêu hắn dành cho ngươi, Loisa Ma vương.”

Khi Ma vương nghe thấy lời này lập tức ngừng đầu lên, nhìn chăm chăm bóng lưng Tiểu Duy, há miệng thờ dốc lại nói không ra nửa câu.

“Nếu quên mất, làm sao có thể lựa chọn chủng tộc vốn là họ hàng gần có thể dự định hậu đại Tinh linh tộc chuyển thế đâu.” Tiểu Duy mang theo Alois chậm rãi rời khỏi phòng Ma vương, phía sau truyền đến là tiếng nước nổ đứt quãng của Ma vương bệ hạ, tiếng khóc đau thương tới cực điểm kia thấm thấu đến từng góc tâm hồn.

Mỗi người đều có niềm tin của mình, tất cả mọi người đều cố gắng dùng niềm tin đó để xây dựng một cuộc sống chỉ của mình.

Khi đi ra khỏi Ma vương cung điện, Tiểu Duy suy nghĩ nửa cho là mình đi sai đường. Ma tộc lãnh địa vô cùng phồn hoa lúc này lại biến thành một mảnh phế tích, Tiểu Duy đứng ở cửa vương cung nhìn những tòa nhà phía xa đang không ngừng sụp xuống, mà kẻ đánh ngã những tòa nhà kia, hình như đúng là ác ma do cô triệu hồi. này thật là một sự hiểu lầm lớn a. Vì thế, cô mỉm cười nói với Alois: “A Lạc, chúng ta đi miệng núi lửa đi, đến lúc nên đi khỏi đây rồi.”

Alois không nghi ngờ gì, ngoan ngoãn gật gật đầu, ôm Tinh linh cùng Tiểu Duy đi về phía miệng núi lửa phương hướng. Tiểu Duy vụng trộm quay đầu nhìn ác ma còn đang nao loạn, yên lặng ở trước ngực về một cái chữ thập, cầu nguyện cho hắn và những người trong Ma tộc đang chiến đấu với Holomen Pheotor không bị chà đạp quá thảm, cầu nguyện những tòa kiên trúc bị phá hủy có thể khôi phục lại trong khoảng thời gian ngắn. Được rồi, năng biết đây là lừa mình dối người, nhưng nếu lúc ấy đem Holomen Pheotor thu hồi, bọn họ tuyệt đối đi ra không được Ma tộc đại môn!

Khi bước vào dãy núi lửa hoạt động, Tiểu Duy vỗ tay ra tiếng, cười hi hi mang theo Alois chạy trốn. Mà Ma tộc bên này toàn thể tác chiến đều choáng váng —— ác ma to lớn vừa mới cùng bọn họ chiến đấu làm sao lại đột nhiên biến mất rồi? Lại còn biến mất không còn thấy bóng dáng đâu nữa, giống nhau cuộc chiến đấu này giờ không có thật. Nhưng nhìn kia những tòa nhà bị phá hủy diệt, lại đủ để chứng minh ác ma kia là thật. Rốt cuộc. chuyện gì đã xảy ra?

“Tiểu Duy, chúng ta đi đâu?” Alois ôm Tinh linh, dựa theo mệnh lệnh của Tiểu Duy, giảm ô vuông bên phải.

“A? Còn phải hỏi sao, đưa Tinh linh này trở về a.”

“Đưa đi đâu?”

“Rừng Linh Mộc, nơi sinh sống của Tinh linh tộc.”

Vì an toàn, Tiểu Duy bọn họ trực tiếp theo từ núi lửa truyền tống đến Tuyết Sơn. Từ truyền tống trận đi ra, Tiểu Duy đi mua vài cái áo lông thú chống lạnh, phủ lên người Tinh linh vẫn còn đơng hôn mê bất tỉnh.

“Chúng ta trước tìm một chỗ nghỉ ngơi xuống.” Tiểu Duy nói xong, mang theo Alois đi tới khách điểm duy nhất ở Tuyết Sơn, cầm kim tệ đưa cho chủ quán, định lấy một phòng.

Không ngờ, ông chủ khách điểm kia lại dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn mình, thét chói tai lấy chạy ra ngoài. Nhìn bóng lưng người nọ biến mất, Tiểu Duy trong lòng có dự cảm không tốt xuất hiện.

Mất nhìn Alois và Tinh linh hôn mê bất tỉnh, Tiểu Duy phát phát tay, nói: “Chúng ta lập tức rời đi nơi này.”

Vừa mới đi khỏi khách điểm không bao xa, một đám binh lính cách đó không xa lao đến, đưa bọn họ bao bọc vây quanh. Alois đi lên che ở phía trước, hắn tuy rằng không biết đám người kia đến làm gì, nhưng từ khí thế có thể nhìn ra, tuyệt đối là lai giả bất thiện.

Tiểu Duy vỗ vỗ Alois, ý bảo hắn thả lỏng, đi đến phía trước hỏi: “Đây là ý gì?”

Lúc này, một vị Mục Sư mặc áo trắng từ phía sau đi ra, trong tay cầm một trang giấy, cẩn thận so sánh cái gì đó, sau đó, Tiểu Duy nghe thấy người này nói: “Là bọn họ, bắt lại mang đi.”

“Vô duyên vô cớ lại muốn bắt người? Ta như thế nào không biết Quang Minh Thần Điện đã muốn sa đoạ thành như vậy.” Tiểu Duy nhìn phù hiệu trên áo người áo trắng kia, ánh mắt trở nên lạnh như băng làm cho người ta sợ hãi.

“Chú ý cách dùng từ của ngươi!” Người đàn ông mặc áo trắng nhún mảy, nhìn Tiểu Duy, “Đây là Quang Minh Thần Điện mệnh lệnh, có người báo nói các ngươi ở Tất Phi Lạp Tư để đồ sử dụng hắc ám ma pháp, làm cho mọi người trong đế đô biến thành cương thi! Hiện tại đem bọn ngươi ra công lý, chờ Giáo Hoàng đại nhân xử lý!”

Khi Tiểu Duy nghe thấy người đàn ông áo bào trắng nam nhân nói những lời này, nhin không được cười lớn. Thực buồn cười, đế đô lần đó bị Huyết tộc xâm phạm như thế nào đều quy tội trên người cô và Alois? Uống phí cô còn cố ý đem phương thuốc giải trừ nguyên rủa để lại cho Karle Sellecti!

Chẳng qua là nếu cẩn thận ngắm lại, Quang Minh Thần Điện này cũng đáng ngờ nhiều hơn, vốn trong trò chơi, Quang Minh Thần Điện chính là nơi chỉ để tăng máu giải độc chữa nguyên rủa, NPC ở đó gần như đều là loại hình không tranh sự đời, hoàn toàn không giống như bây giờ.

Nhưng nếu không phải Claude bọn họ làm, Quang Minh Thần Điện tại sao muốn đem chuyện này tính trên đầu nàng? Là vì nàng? Hay là Alois? Tiểu Duy nheo mắt lại, cẩn thận nhớ lại tình hình lúc đó. Nhưng tình huống bây giờ không cho phép cô suy nghĩ quá lâu, chỉ thấy người đàn ông áo trắng kia vung tay lên, quát lớn: “Bắt lấy bọn họ!”

“Trước khi ngươi đến không có người nói cho ngươi biết, đối thủ của ngươi là loại người nào sao?” Tiểu Duy là cười, nhưng nụ cười này lại làm cho tất cả mọi người ở đây cảm thấy đáng sợ.

“Hừ, chẳng qua là hai cái hắc ma pháp sư sứt sẹo thôi!” Người đàn ông áo trắng vẫn chưa phát hiện, nhạo báng nhìn Tiểu Duy.

“A? Hắc ma pháp sư?” Tiểu Duy nâng lên tay phải, mang trên mặt thần nhiên tươi cười, nhìn vị Quang Minh Thần Điện sứ đồ đứng đối diện đang đắc ý, nói: “Ngươi nói, ngươi nếu bị quang minh ma pháp đánh bại, sẽ như thế nào đâu?”

“Quang minh ma pháp? Ngươi? Ngươi này dơ bẩn hắc ma pháp sư căn bản cũng không xứng đem quang minh ma pháp bốn chữ này nói ra khỏi miệng!”

Lời còn chưa dứt, tay chân người đàn ông áo trắng bị những cây thương được tạo từ quang nguyên tố đục lỗ, bốn cái lỗ máu chảy đầm đìa cứ như vậy hiện ra ở trước mặt mọi người.

“Quang minh mũi nhọn, ngươi nói là không phải quang minh ma pháp?” Tiểu Duy lắc lắc bàn tay vừa sử dụng quang hệ ma pháp, cười hỏi.

“”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Quang minh X Hắc ám

Trước đây rất lâu ở trên Caesar đại lục, sự sùng bái của tất cả các sinh vật đối với Quang minh cùng Hắc ám là cân đối, nhưng không biết từ lúc nào bắt đầu, mọi người cho rằng Hắc ám đem đến tai nạn, tật bệnh và bất hạnh cho mọi người, rồi họ từ bỏ Hắc ám, ủng hộ Quang minh.

Cũng bắt đầu từ lúc đó, quyền lực của Quang minh Thần điện bắt đầu lớn mạnh, mà sự ảnh hưởng của Hắc ám Thần điện từ từ xuống dốc. Cho tới bây giờ, Quang minh Thần điện đã trải rộng trên toàn bộ Caesar đại lục, chiếm vị trí tuyệt đối ở các quốc gia và các thế lực, thậm chí đã đến mức chỉ cần dậm chân một cái, đại địa sẽ rung động. Mà Hắc ám Thần điện thì với định nghĩa là sẽ mang tai nạn, tật bệnh và bất hạnh cho con người nên những nơi phân bố đều bị Quang minh Thần điện giáo đồ chèn ép công kích, một số giáo đồ già của Hắc ám Thần điện bỏ trốn, mà Tân Giáo đồ thấy thế cũng không chống cự, bảo mệnh quan trọng hơn. Vì thế mọi người càng thêm tôn trọng Quang minh, vứt bỏ Hắc ám. Khi Quang minh Thần điện cao nhất chỉ huy —— Gerry Aschles Sciales Daimé Giáo Hoàng đại nhân thường xuyên hướng các giáo đồ tuyên truyền giảng giải một số thần dụ nghe nói là đến từ chính miệng Rồng Hi Vọng.

Thần dụ nói: Hắc ám vốn đã xuống dốc lại lần nữa quật khởi, loài người sẽ một lần nữa chìm trong bóng tối. Hắc ám và người dẫn đường cho hắc ám sẽ mang đến những căn bệnh không thể chữa trị cho thế giới, sự hiện hữu của họ sẽ hủy diệt loài người, đem bọn họ mang đến Thần điện, Rồng Hi Vọng sẽ tình lọc và thương yêu bọn họ, khi đó, tất cả sẽ được cứu thực, ánh sáng hi vọng lại lần nữa bùng xuống, các giáo đồ của Quang minh Thần điện phải nhớ lấy điều này.

Lời Giáo Hoàng đại nhân lời chính là chân lý, đây là phương pháp cứu vớt chính mình. Quân đội của Thần điện trên thế giới đều xuất động, tìm kiếm người trong bức học theo thần dụ của Rồng Hi Vọng, chính nghĩa của bọn họ nói cho bọn họ biết, đây là phương pháp duy nhất cứu vớt nhân loại.

Đại bản doanh của Quang minh Thần điện nằm ở trên biển cường quốc Tát Phi Lạp Tư thủ đô Merl Gall, nơi đây thờ phụng bức tượng của Rồng Hi Vọng – Encarnación, mỗi ngày Sciales Daimé Giáo Hoàng đại nhân đều đến nơi này cầu nguyện, hi vọng nhận được đến thần dụ.

Lúc này, Sciales Daimé Giáo Hoàng đại nhân đã cầu nguyện xong cho ngày hôm nay, về phòng mình nghỉ ngơi, đột nhiên tiếng gõ cửa vang lên.

“Giáo Hoàng đại nhân.”

“Theodore sao? Vào đi.”

Theodore giáo chủ đẩy cửa đi vào, nhẹ nhàng đóng cửa lại, cung kính đứng ở một bên.

“Theodore, tìm ta có chuyện gì sao?”

Sciales Daimé Giáo Hoàng đã là một người đàn ông đã hơn một trăm tuổi, tóc lông mi râu đều đã tuyết như trắng, khi cười trở nên rất hòa ái, giống như

ông già Noel vậy.

“Giáo Hoàng đại nhân, vì sao. Muốn truy nã hai người kia?” Theodore cảm xúc có chút kích động, sau khi hắn biết được tin tức này sau liền vội vàng theo Tất Phi Lạp Tư đuổi tới Merl Gall, “Ta nhớ ta đã báo cáo với ngài rằng, sự kiện nguyên rủa lần trước ở Tất Phi Lạp Tư để đó là do Huyết tộc gây ra, không phải là tại hai người kia.”

“Đúng vậy, Theodore, người trước hãy ngồi xuống đã, không nên kích động.”

“Giáo Hoàng đại nhân, ta nghĩ ta không thể không kích động, ngài có biết rằng, Huyết tộc lưu lại nguyên rủa là Blood, chính là Blood năm đó đã hủy diệt toàn bộ Alex thành! Ngay khi ta hết đường xoay xở Athfield lấy ra một phương thuốc! Phương thuốc này tuy rằng không đầy đủ, nhưng nếu ở trong thời gian hữu hiệu làm cho người trúng nguyên rủa uống vào, chỉ cần phối hợp với thuật tinh lọc là có thể giải trừ!”

Sciales Daimé Giáo Hoàng khi nghe lời này, thoáng sững sốt một chút, rồi trong nháy mắt lại khôi phục tươi cười lúc trước, nhìn Theodore giáo chủ.

“Ta lúc ấy liền truy vấn Athfield lai lịch phương thuốc này, hắn nói là Karle Sellekti đại sư đưa cho hắn. Nói thật, ta không tin Karle Sellekti cái kia căn bản không hiểu được tề lại có được loại phương thuốc này cao cấp, đương nhiên, cuối cùng ta vẫn điều tra ra được.” Theodore giáo chủ nói tới đây, trên mặt có chút kiêu ngạo, “Phương thuốc này là của cô gái tên là Tiểu Dục, nàng lấy lực lượng một người tiêu diệt toàn bộ Huyết tộc xâm nhập vào để đó, nàng cũng là quán quân của Tử chiến đại tái trước đó không lâu ở để đó, vẫn là ngài muốn truy nã cái kia hai người một trong số đó.”

“Người có thể giải trừ nguyên rủa tà ác như thế, ta không cho rằng nàng là người dẫn đường cho hắc ám, nàng có được tri thức về được tề cao thâm hơn chúng ta, người như vậy tại sao có thể là người dẫn đường cho hắc ám?”

“Theodore a, người không hiểu.” Sciales Daimé Giáo Hoàng đại nhân đứng dậy nói, vỗ vỗ bả vai Theodore giáo chủ, rót một chén nước đưa cho hắn.

“Giáo Hoàng đại nhân.”

“Đây là thần dụ của Ròng Hi Vọng, sau năm mươi năm, ta lại lần nữa nghe được thần dụ của Ròng Hi Vọng.”

“Làm sao có thể.”

“Ròng Hi Vọng muốn ta mang hai người kia về.”

“Mang về? Nếu là mang về làm sao có thể biến thành người dẫn đường cho hắc ám?”

“Trong hai người kia có một người là một vị hắc ma pháp sư pháp lực cao thâm.” Sciales Daimé Giáo Hoàng cười nhìn Theodore, tư liệu hắn nắm giữ so với Theodore còn chính xác hơn rất nhiều, “Ròng Hi Vọng hẳn là cảm thấy vị hắc ma pháp sư này quá cường đại, nếu Hắc ám Thần điện mượn lần này quét khỏi, mọi người sẽ lại lâm vào tai nạn và bất hạnh.”

“Thật là như vậy sao.”

“Người xem, ngay cả bức họa cũng là do Ròng Hi Vọng giao cho ta, tại sao có thể có sai?”

“.”

“Chúng ta là sứ đồ thành tín nhất, chúng ta sẽ hoàn thành lời nhắn nhủ của thần.”

“Nguyên Ròng Hi Vọng phù hộ mỗi người trên Caesar đại lục.”

“Nguyên Ròng Hi Vọng phù hộ mỗi người trên Caesar đại lục.”

Mỗi người đều có được niềm tin của mình, mà mỗi người đều dựa theo lập trường của bản thân mà làm những chuyện họ cho là đúng.

Tiểu Dục và Alois ở Tuyết Sơn nhất kích đã thương Quang minh Thần điện sứ giả, thuận tiện cũng đe dọa đến những người khác, hai người mang theo một vị Tinh linh hôn mê vội vàng rời đi hiện trường.

Vốn định phối chế cho vị Tinh linh này vài được tề giúp hắn thanh tỉnh, hiện tại xem ra là không thể —— lại cũng không có thời gian và địa điểm để cô làm vậy. Một người một ròng một Tinh linh cứ như vậy đi lên Tuyết Sơn thuộc dãy núi Riaz, Tiểu Dục làm hộ thuẫn cho ba người để chống đỡ gió lạnh.

“Tiểu Dục, vì sao người Quang minh Thần điện muốn bắt chúng ta?” Alois công tinh linh, đi theo Tiểu Dục phía sau, nghĩ phía trước chuyện tình hỏi.

“Không biết.” Giọng của Tiểu Dục trầm thấp, có thể cảm thấy là đang rất tức giận, cô nghĩ mãi mà không rõ, rốt cuộc là vì sao.

“Quang minh Thần điện hình như là do Aus Belle thúc thúc xây ở nơi này, ở vạn năm trước.” Alois vô tâm nói một câu, làm cho Tiểu Dục lập tức tỉnh thần tỉnh táo, xoay người nắm vai Alois, hỏi: “Aus Belle? Đây không phải là Ròng Hi Vọng sao?”

“Đúng vậy a, chương quản Quang nguyên tổ Aus Belle thúc thúc.”

“Cự Long tộc sao. A Lạc, các người cứu đại thủ hộ trụ cột Cự Long ở chỗ nào, người biết không?”

“Không rõ lắm, nhưng là Ueda nhất định là ở trong lãnh địa của Tinh linh tộc, những người khác không có chỗ ở cố định, không giống ta khi còn nhỏ, bị an trí ở trong Hủy Diệt Thần điện.” Alois tuy bị Tiểu Duy dọa sợ, nhưng vẫn là nhớ lại nói, “Đúng rồi, Morrie Sickles có thể ở nhân ngư tộc lãnh địa, bắt quá này không dám cam đoan. Ta còn nhỏ thời điểm hẳn đến xem quá ta, bên người mang theo vài chỉ nữ tính nhân ngư.”

Morrie Sickles. là Rồng Biển Cả.

Tiểu Duy đối này mấy cái tên Cự Long khá là quen thuộc, nhưng là ở trong trò chơi chưa thấy qua, trừ bỏ Rồng Hủy Diệt nàng đánh rất nhiều lần ra, những cái khác bởi vì không có trang bị vũ khí có thể dùng, cho nên cũng chưa đi qua, huống chi mấy tên một cái so với một cái khó đánh, nếu không có nhu cầu ai lại nổi con điên đi chuốc vạ vào thân a!

Nhưng đối với cho Quang minh Thần điện mà nói Rồng Hi Vọng gần như chỉ tồn tại như là một tượng trưng, thần sứ không có khả năng thường xuyên xuất hiện ở đây, mà bọn họ cũng chỉ ở để đồ xuất hiện quá, nói như vậy đứng lên vẫn là cái kia Theodore giáo chủ hiền nghi lớn nhất a. nhưng là truy nã mình và Alois có ích gì?

Tiểu Duy vượt một chút ý nghĩ của mình. Nhớ rõ trước đây ở trong trò chơi, Quang minh Thần điện và Hắc ám Thần điện chính là đối địch, nhưng khi người chơi lựa chọn Hắc ám hay Quang minh, cũng nhìn không ra ai mạnh ai yếu. Nhưng hiện tại ở trong thế giới thật này, loài người đối với sức mạnh Hắc ám chỉ là không nhiều thì ít đều mang theo sợ hãi trong lòng, có thể nghĩ người lựa chọn Hắc ám Thần điện cũng sẽ không nhiều, như vậy thực dễ dàng có thể nhìn ra Quang minh Thần điện cường đại và Hắc ám Thần điện yếu thế. Mà cái đạo lý đã cường đại lại muốn cường đại hơn, mà yếu thế lại quy tắc vĩnh viễn chèn ép cho người không ngóc đầu lên được. chẳng lẽ là vì nguyên nhân này, mới khiến cho đám tiểu tử Quang minh Thần điện chú ý tới Alois hắc ma pháp lực cường đại? Rồi tiếp theo là lo lắng Hắc ám Thần điện thế lực cường đại lên, cho nên mới truy nã hai người bọn họ.

Tiểu Duy tư tiền tưởng hậu, chỉ sợ cũng chỉ có lý do mới nói thông. Nhưng nếu quả thật là như vậy.

Tiểu Duy cười lạnh, cô chỉ có thể đối đám người kia nói hai tiếng xin lỗi rồi, cô và Alois là tuyệt đối sẽ không bị bắt, sức mạnh của bọn họ, tới một người giết một người, tới hai người giết cả hai!

“A, Tiểu Duy, chúng ta đến đỉnh núi rồi.” Giọng của Alois vang lên, Tiểu Duy ngẩng đầu nhìn về phía trước, chỉ thấy một vùng đất lớn bao phủ bởi màu xanh, một nơi dồi dào sức sống. Bọn họ sắp đến đích rồi, vùng đất chỉ thuộc về các Tinh linh—— rừng Linh Mộc.

Tiểu Duy tùy tay gọi ra phi thám, ý bảo Alois cũng đi lên, cũng may Tinh linh thân thể cũng không nặng, bằng không phi thám mang không nổi ba người bọn họ.

Từ trên đỉnh Tuyết Sơn chậm rãi bay xuống, phi thám bay trên thảo nguyên màu xanh, rồi dừng lại ở lối vào rừng Linh Mộc. Alois vừa định đi lên phía trước, lại bị Tiểu Duy ngăn cản.

“Làm sao vậy?”

“Đừng tùy tiện xông vào lãnh địa của Tinh linh, nơi này là cửa vào rừng Linh Mộc duy nhất, bảo vệ sâm nghiêm, người tiếp tục đi lên phía trước một bước là sẽ lập tức bị bắn thành tổ ong vò vẽ.”

Alois gật gù khoe miệng, lâu bầu, “Thân thủ của ta làm sao có thể.”

“Chúng ta không phải đến đánh nhau, Tinh linh tôn trọng hòa bình, tốt nhất là không nên động thủ.”

“Được rồi.”

“Nếu người động thủ, người sẽ phải hối hận.”

Ngay khi Tiểu Duy đang cùng Alois nói chuyện, tán cây trong rừng rậm đồng thời, giống như vật gì muốn bay ra.

Tiểu Duy và Alois sửng sốt, lập tức bày ra tư thế chiến đấu, chẳng lẽ nói Tinh linh công kích sao.

“Tiểu Duy! Ta chỉ biết người sẽ đến !” Một giọng nói truyền đến, một bóng dáng màu vàng từ trong rừng rậm bay ra, trực tiếp ôm lấy cổ Tiểu Duy.

“A, Valanthe công chúa?”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Rừng rậm X Cứu trị

Công Chúa Điện Hạ của Tinh linh tộc quá nhiệt tình làm cho Tiểu Duy có chút ăn không tiêu, lúc này cô đang bị vị công chúa điện hạ kia kéo tay đi sâu

vào trong rừng Linh Mộc, dọc theo đường đi gặp rất nhiều Tinh linh, bọn họ đều hướng về phía Tiểu Duyệt và Valanthe công chúa nở nụ cười thân thiết, thậm chí còn đưa trái cây và rượu họ tự ủ tặng Tiểu Duyệt.

Cảnh tượng này. giống hệt như là mình đã đạt được danh vọng ở mức độ sùng kính ở rừng Linh Mộc. Nhưng vấn đề là cô hình như là chưa hề làm cái gì a.

Tiểu Duyệt buồn bực nghĩ, không tính trong trò chơi, ở trong thế giới này, đây là lần đầu tiên cô bước vào rừng Linh Mộc, nhưng những người dân ở đây giống như đã sớm biết mình, nhiệt tình chào hỏi với Tiểu Duyệt, có tiểu Tinh linh còn chạy tới nhảy múa xung quanh cô.

“Đây. Là chuyện gì xảy ra?” Tiểu Duyệt kỳ quái nhìn các Tinh linh đáng yêu, hỏi Valanthe.

“Ừm? Tất cả mọi người đều rất thích người, Tiểu Duyệt!” Valanthe vui vẻ nói, “Ta nói cho mọi người, người là một vị anh hùng, là người cứu vớt những nhân loại trùng nguyên rửa trong đê đê!”

“Người là làm sao mà biết được?” Tiểu Duyệt càng khó hiểu, rõ ràng là cô vụng trộm đem phương thuốc giao cho Karle Selecti, làm sao có thể ngay cả Tinh linh cũng biết?

“Không nên coi khinh Tinh linh tình báo nha ~” Valanthe rất đặc ý nói, “Tuy rằng chúng ta hàng năm sinh sống trong rừng rậm, nhưng là không phải với những chuyện ở bên ngoài hoàn toàn không biết, những chuyện quan trọng như vậy, chúng ta làm sao có thể không phải người đi điều tra được?”

Nghe Valanthe trả lời, Tiểu Duyệt hơi cau mày. Nếu Tinh linh tộc có thể tra được, đây cũng có nghĩa là những chủng tộc khác cũng là có thể biết được. Nhưng đây cũng không có nghĩa là Quang Minh Thần Điện cũng đã biết tình hình thực tế, nhưng. Cứ như vậy cho mình và Alois đội một đầu đen, về phần mục đích. Cô trước mắt còn chưa biết, mà hiện tại cũng chỉ là đoán.

“Làm sao vậy?” Valanthe thấy Tiểu Duyệt sắc mặt ngưng trọng, khó hiểu nghiêng đầu hỏi.

“Không có gì.” Tiểu Duyệt nở nụ cười, chỉ vào Tinh linh trong lòng Alois nói: “Đây là Tinh linh chúng ta mang về từ Ma tộc.”

Valanthe sùng sốt, nhìn theo hướng Tiểu Duyệt chỉ, lập tức hô lên: “Thúc thúc!”

Không gọi thì không sao nhưng một khi đã gọi thì. . . mọi người chung quanh đều nhìn lại đây.

“Mau trở về cung điện đi, hân ở trong ám nguyên tố nồng đậm đã một thời gian dài, thân thể bị ăn mòn, sinh mệnh dấu hiệu đã rất mong manh.”

Valanthe lúc này mới từ trong lúc kinh ngạc tỉnh lại, nhanh chóng phân phó người trở lại cung điện, cũng triệu tập cung đình ngự dụng được tể đại sư, cứu trị cho thúc thúc.

Tiểu Duyệt và Alois cũng đi theo vào trong cung điện, nhìn các Tinh linh ra ra vào vào, cảm thấy mình không nên nhúng tay vào, liền đứng ở một bên nhìn. Tinh linh vương Illaba cũng vội vàng đi tới, khẩn trương hỏi thăm tình hình thúc thúc mình từ các được sư cung đình.

Thật ra thì Tiểu Duyệt đã sớm biết vị Tinh linh này chính là tiền nhiệm Tinh linh vương đệ đệ, trước khi bị bắt đến Ma tộc cũng từng là thần xạ thủ tiếng tăm lừng lẫy trong Tinh linh tộc, năm đó còn lại là bởi vì tuổi trẻ khí thịnh, mới trúng bẫy Ma tộc, sau đó bị Ma vương nhốt ở Ma tộc. Lại nói tiếp, Ma tộc bí pháp cư nhiên có thể biết Lucifer thân phận sau khi chuyển thế, điểm ấy không thể không khiến người không để ý. Dù sao trước đây khi ở trong trò chơi, bí pháp được giải thích là cấm chú ở Ma tộc, không dễ sử dụng, đại Ma vương còn từng ban bố pháp lệnh, cấm sử dụng nó. Nhưng trò chơi nhưng không có thuyết minh chính xác là vì sao, dù sao đối với người chơi mà nói, loại nhân quả trước sau này cũng không quan trọng, chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ là được rồi. Có vài người chơi thậm chí căn bản không thèm nhìn nội dung nội dung nhiệm vụ, điều bọn họ quan tâm chính là phần thưởng sau khi hoàn thành nhiệm vụ mà thôi.

Đám được sư cung đình sắc mặt ngưng trọng nói cho Tinh linh vương và công chúa biết, thân thể của thân vương điện hạ đã bị ám nguyên tố ăn mòn quá sâu, khó mà cứu chữa.

“Không có biện pháp nào sao?” Tinh linh vương Illaba nhìn thân thúc thúc nằm ở trên giường hơi thở mong manh, giọng nói mang theo cả sự tuyệt vọng mà chính bản thân hắn cũng không nhận ra.

Thân thúc thúc của hắn, Alvin Siannodel, từng là một ngôi sao sáng chói nhất trong Tinh linh tộc, cũng từng là người được cho rằng có thể trở thành một trong những Tinh linh Chiến thần mạnh nhất, nhưng ở năm mười năm trước vô cớ mất tích, mà nay. mang bộ dáng này trở về tộc. Illaba nắm chặt hai tay, trong lòng là không cam cùng phần nộ, Alvin thúc thúc là người mà hắn sùng bái nhất khi còn nhỏ, Mộc Hệ ma pháp cường đại, tài bắn cung tinh chuẩn, làm cho hắn lâm vào khát khao.

“Chúng ta rất xin lỗi, Vương.” Sự sung sướng vì Alvin thúc thúc trở về, lúc này đã muốn biến mất hầu như không còn, Tinh linh vương Illaba hai tya mở ra, về mặt đau thương.

“Không, sẽ không.” Valanthe công chúa lại không chấp nhận sự thật này, chuyển hướng về phía Tiểu Duyệt đứng ở một bên, lớn tiếng hỏi: “Tiểu Duyệt, người có biện pháp, đúng không?”

Tiểu Duyệt nghe vậy ngẩng đầu lên, ở trong trò chơi cứu trị vị thân vương đại nhân này đều là dựa vào trình độ được tể của người chơi được tể, trình độ đủ cứu liền cứu, còn có thể giành được chiếm được hảo cảm của Tinh linh tộc, nếu không đủ, kia chết thì chết rồi, cũng không có gì, dù sao vậy cũng là đem di thể mang về bản tộc, độ hảo cảm cũng không thấp. Bởi vì mặc kệ lựa chọn loại nào, cũng có thể gây ra nhiệm vụ kế tiếp, nên đối với Tiểu Duyệt

mà nói lựa chọn nào cũng không quan trọng cho lắm.

Nhưng khi Tiểu Duyệt còn chưa mở miệng, vị kia đầu lĩnh nhà bào chế thuốc cung đình lại nói. “Công Chúa Điện Hạ, nếu ta đoán không có sai, Alvin thân vương điện hạ bị ám nguyên tố ăn mòn chỉ ít có vài thập niên rồi, đã muốn xâm nhập cốt tủy, trừ phi. Trừ phi đại sư đã ngoài cấp bậc tổng sư, bằng không.” Nói xong, còn trừng mắt nhìn Tiểu Duyệt một cái, ánh mắt giống như đang nói “Không hiểu cũng đừng có nói loạn nói, nơi này không phải nơi người nói cái gì có thể nói”.

Tiểu Duyệt vốn không định quan tâm đến chuyện này nhưng khi nhìn đến ánh mắt của vị Tinh linh kia, cô đổi ý định. Cười lạnh một tiếng, Tiểu Duyệt đối Valanthe nói: “Còn không đến mức giống cái kia cái gì nhà bào chế thuốc của các người nói như vậy, còn thờ còn có thể cứu.”

“Thật vậy sao, Tiểu Duyệt?” Valanthe giống nhau bắt được cây cỏ cứu mạng giống nhau dùng chờ đợi ánh mắt nhìn Tiểu Duyệt, ngay cả Tinh linh vương Illaba cũng ngẩng đầu lên, nói, “Thật sao?”

“Đúng như vị tiểu thư này nói như vậy, “Vị cung đình nhà bào chế thuốc kia lại lần nữa nói chen vào, “Chúng ta ở nhiều năm trước kia chiếm được một phương thuốc, nhưng bởi vì nó được viết là cổ đại văn tự nên cho tới nay vẫn không có ai biết được phương thuốc đầy đủ, nhưng theo trước mắt có thể biết một bộ phận, hẳn là có thể thông qua nên phương thuốc này cứu trị thân vương điện hạ.”

“Machik, phương thuốc ở nơi nào? Triệu tập nhà bào chế thuốc cả nước đến phá dịch!” Tinh linh vương vừa nghe, lập tức nói.

“Vương, chúng ta đã làm như vậy rồi, nhưng theo trước mắt năng lực chúng ta còn chưa đủ để đủ.”

“Cái phương thuốc kia, hẳn là kêu hồi dư huyền tề đi.” Tiểu Duyệt tựa vào tường, thản nhiên nhìn về phía vị kia cung đình nhà bào chế thuốc Machik.

Vừa dứt lời, Machik liền khiếp sợ nhìn Tiểu Duyệt, vẻ mặt giống như đang nói “Làm sao người biết?” Tiểu Duyệt trên mặt miệt thị vẫn chưa biến mất, nhìn chằm chằm Machik, nói tiếp: “Hồi dư huyền tề, đem thân thể trạng thái kỹ năng trở về trạng thái khỏe mạnh, nhưng lại có một phản ứng phụ là đánh mất trí nhớ, có thể là trong một thời gian ngắn trí nhớ, cũng có thể là tất cả trí nhớ. Trí nhớ có thể khôi phục nhưng không xác định là lúc nào, bằng cách nào.”

Tiểu Duyệt mỗi nói ra một chữ, vẻ mặt Machik liền nghiêm túc thêm một phần, cuối cùng toàn thân cứng ngắc, không nói nên lời.

“Ta nhớ, phương thuốc giống như cần cô đầu thảo, kim phần cá mập, vây người cá, vỏ cây ngô đồng, nhựa cây thương ngàn năm, móng tay thụ yêu, cùng với. tuyết son liên ngàn năm.”

“Mấy thứ này các người đều có sao?” Tiểu Duyệt ánh mắt chớp chớp vô tội, nhìn mọi người ở đây, cười đến thiên chân rực rỡ.

Machik một búng máu nghẹn trong ngực, bọn họ biết phương thuốc này tên là hồi dư huyền tề, cũng biết đại khái công dụng của dược tề này, nhưng đối với nội dung phương thuốc lại không hiểu gì, thậm chí còn không biết cần những phương liệu như vậy!

“Machik, những tài liệu này. trong vương cung đều có sao?” Tinh linh vương Illaba am hiểu mạng binh đánh giặc thống trị quốc gia, đối với dược tề lại biết không nhiều, vì thế lúc này chỉ có thể cầu trợ ở vị nhà bào chế thuốc cung đình này.

“Nha, Tinh linh tộc đất rộng của nhiều, tài nguyên dày, những tài liệu này, làm sao có thể không có đâu? Đúng không?” Tiểu Duyệt trên mặt cười càng sáng lạn, lời nói ra lại càng tàn nhẫn, cô đã muốn có thể nhìn đến mồ hôi chảy ra trên trán Machik.

“Này. Này.” Machik nhìn Tinh linh vương Illaba, kiên trì nói tiếp, “Vương, trong tộc hiện tại chỉ có cô đầu thảo, vỏ cây ngô đồng, nhựa cây thương ngàn năm, móng tay thụ yêu tùy thời cũng có thể dùng, nhưng còn lại.”

“Còn lại phần kim cá mập và vây người cá thuộc loại tộc người cá, chúng ta và tộc người cá nhiều thế hệ giao hảo, muốn có cũng không quá khó, chính là vị thuốc tuyết son liên.” Machik trên mặt tràn ngập khó xử, ở trong ánh mắt của Tinh linh vương không thể không nói tiếp, khuôn mặt đỏ bừng.

“Tuyết son liên chỉ có thể sinh trưởng ở trong thời tiết cực kỳ lạnh, đối với hoàn cảnh cùng độ ẩm yêu cầu đều là cực kỳ hà khắc, chúng sinh trưởng đơn lẻ, thích sống ở trên mặt vách đá núi đen, một ngàn năm nở hoa một lần, một khi nở thì phải đợi nó nở được một năm mới có thể dùng làm thuốc, là dược liệu cực kỳ trân quý.”

“Cần một ngàn năm sao.” Tinh linh vương Illaba cắn chặt răng, nhưng chưa nhụt chí, nếu Tiểu Duyệt có thể nói ra phương pháp này, liền có nghĩa cô có biện pháp giải quyết, hướng chỉ theo điều tra, cô gái trước mắt không đơn giản như hần nghĩ.

“Đúng vậy, Vương.” Machik nhìn về mặt Tinh linh vương, đối với nữ nhân loại trước mắt này càng thêm nghi hoặc, cho dù cô có thể biết nội dung phương thuốc kia, cũng chỉ có thể là thuyết minh cô từng gặp được quá dược tề tổng sư, cũng trùng hợp nhớ kỹ nội dung phương thuốc này, không hơn, bằng không nhìn số tuổi của cô ta làm sao có thể biết được tri thức dược tề cao sâu như vậy?

“Machik nhà bào chế thuốc, người biết cách phối chế hồi dư huyền tề sao?” Tiểu Duyệt đối với vấn đề tuyết son liên một chút cũng không rối rắm, mà nhảy qua vấn đề này, đi thẳng vào vấn đề chính.

“Cái gì, cái gì?”

“Ta nói người nắm giữ phương pháp phối chế không? Con người của ta không thích mùi gay khi chế dược chút nào, cho nên mời người đại lao một chút a.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Chế dược X Người cá

Nếu như nói Tinh linh tộc là được Rồng Sinh Mệnh che chở, như vậy tộc người cá thì được Rồng Biển Cả che chở.

Rồng Biển Cả Morrie Sickles là vị thần nước mà tộc người cá thờ phụng, cũng là chủ nhân thủy nguyên tổ ở thế giới này, toàn bộ Caesar trên đại lục chỉ cần có nước thì nơi đó là phạm vi cai quản của hắn. Người cá tôn vinh Rồng Biển Cả Morrie Sickles, ở sâu trong lòng biển kiến tạo thần điện, làm nơi nghỉ ngơi cho vị thần này.

Là nước, Rồng Biển Cả Morrie Sickles không giống với những Cự Long thủ hộ trụ cột ở quốc gia khác, hắn cho rằng và các con dân trong nước của hắn sinh hoạt chung một chỗ không có gì không tốt. Sự giả của thần cái gì, không phải hắn là không hiểu biết ý của các thần dân của hắn, nhưng thể này không tốt sao.

Đây cũng chính là lý do mà vì sao tộc người cá sinh sống hàng vạn năm vẫn không có bị xâm lược hay xâm lược nước, bọn họ hạnh phúc sinh sống ở nơi sâu nhất trong đáy biển. Tộc người cá tôn trọng hòa bình, bọn họ thiên tính thiện lương, không tranh sự đời, có lẽ cũng bởi vì điều này mà Tinh linh tộc và bọn họ, những người yêu hòa bình trở thành bằng hữu, đây cũng là điểm giống nhau duy nhất giữa tộc người cá cùng Tinh linh tộc duy nhất đồng minh chủng tộc. Tộc người cá và Tinh linh tộc tín nhiệm lẫn nhau, hỗ trợ cùng có lợi, đồng minh quan hệ giữa bọn họ đã giữ vững mấy ngàn năm, và vẫn tiếp tục giữ vững.

Cho nên, sau khi Tiểu Duy liệt ra những nguyên liệu cần có để chế tác hồi dư huyền tề, kim cá mập phần và vảy người cá, những thứ chuyên thuộc về tộc người cá lập tức được Tinh linh vương Illaba tự mình hạ lệnh phái sứ giả tiến đến tộc người cá cầu xin. Phía Bắc rừng Linh Mộc, lãnh địa của Tinh linh tộc là thảo nguyên màu xanh, phía Nam là đầm lầy, hai mặt khác lại là giáp biển Thủy Tinh.

Tộc người cá sống ở nơi sâu nhất dưới biển Thủy Tinh. Tinh linh tộc có một chiếc ốc biển do tộc người cá tặng, sau khi thổi lên thì chỉ có tộc người cá mới có thể nghe được, sau đó triệu hồi minh hữu. Tương tự như thế, tộc người cá cũng có một cây sáo được Tinh linh tộc chế tác từ nhánh cây sinh mệnh, công hiệu cũng giống nhau.

Ở bên này Tiểu Duy tiếp nhận sự khoản đãi của Tinh linh Vương Quốc, cũng sau khi cô mỹ mãn với một bữa cơm no đủ, vị sứ giả bị Illaba phái đi đã vội vã trở về, không thể không nói, người trong Tinh linh tộc làm việc hiệu suất vẫn là rất cao.

Tinh linh vương Illaba thấy thế, lập tức triệu tập Machik và vài vị dược tề đại sư, rồi cùng với Tiểu Duy và Valanthe công chúa cùng nhau, đi tới phòng chế dược.

Tinh linh tộc vô cùng coi trọng nghề chế dược, mỗi đại sư cung đình ngự y đều có phòng chế dược chuyên dụng riêng của mình, mà lúc này nơi bọn họ đi tới là phòng của Machik đại sư.

“Tiểu Duy, ngươi xem tài liệu nha, mặc dù Tuyết Sơn liên chưa có, nhưng cơ bản cũng đã đầy đủ hết rồi nha.” Valanthe cao hứng nước lời kéo Tiểu Duy, chỉ vào bày đặt ở trên bàn nước trân quý dược liệu, vui vẻ nói.

Tiểu Duy tắc không nói gì, ánh mắt dừng lại ở những vị thuốc trên bàn thuốc, từng bước từng bước quét qua.

Cô đầu thảo là dược liệu thông thường, nhất là ở rừng Linh Mộc; vỏ cây ngô đồng đã muốn tấy đi tầng bột bạc trên bề mặt, làm không sai, bột bạc kia là có độc; nhựa cây thương ngàn năm cũng đem tạp chất lọc đi, dung dịch trong suốt im lặng nước nằm trong bình thủy tinh; móng tay Thụ Yêu cũng thuộc loại dược liệu thông thường, rửa sạch là có thể dùng.

Cuối cùng, ánh mắt Tiểu Duy đã rơi vào kim phần cá mập và vảy người cá. Đưa tay nhẹ nhàng chạm vào vảy, khô ráo cứng ngắt, không hề co dãn, nhìn kỹ sẽ phát hiện phía trên kia có một tầng bột màu trắng bám vào. Sau đó, Tiểu Duy lại bốc một nắm kim cá mập phần lên, dùng ngón tay vân vê một chút, để sát vào mũi người, cau mày lại.

“Làm sao vậy, Tiểu Duy?” Valanthe rõ ràng cảm thấy Tiểu Duy bất mãn, vội vàng hỏi nói.

“Kim phần cá mập và vảy người cá không thể dùng.” Vô nhẹ phui đi những bột phần dính trên tay, Tiểu Duy thần nhiên nói.

“Vì sao?” Valanthe khó hiểu hỏi, nàng trước kia đều đã nhìn thấy hai vị dược tài, cùng với những thứ đặt trên bàn là hoàn toàn giống nhau a.

“Vị tiểu thư này, xin hỏi ngài là nhà bào chế thuốc sao?” Machik chỉ sợ là nhìn không được rồi, kim phần cá mập cùng vảy người cá có thể được xưng tụng là những vị thuốc đứng đầu trân quý, nhưng bởi vì bọn họ cùng người cá tộc giao hảo, cho nên này hai vị thuốc này ở Tinh linh tộc không tính là hi hữu, đối với bọn hắn nhà bào chế thuốc mà nói, mỗi ngày đều đùa nghịch dược liệu làm sao có thể nhận sai? Cô gái nhân loại này có biết hay không?

“Ta không phải.” Tiểu Duy nhún nhún vai, tiếp tục nói, “Ta là đạo tặc.”

“Ngươi đã không phải nhà bào chế thuốc, ta nghĩ ngươi không có gì quyền lên tiếng, tuy rằng ta không biết phương thuốc này là ngươi từ nơi nào nghe được, nhưng này hai vị thuốc tuyệt đối không có khả năng tính sai!” Machik nói hùng hồn, taatsc ả những người trong phòng ánh mắt lập tức đều tập trung vào Tiểu Duy, lúc trước không biết người nọ là cái gì chức nghiệp, còn tưởng rằng là cái loại hại được tề đại sư, không ngờ lại là cái đạo tặc!

“Khi các ngươi lấy hai vị thuốc này có nói với tộc người các là muốn phối chế được tề gì không?”

Vị sư giả kia cũng là một trong những vị cung đình nhà bào chế thuốc, lúc này cũng có mặt, nghe thấy Tiểu Duy trả lời lạc đề, sừng sốt một chút, tiện đà mở miệng nói: “Không có.”

Tiểu Duy gật gật đầu, tiếp tục nói: “Các ngươi còn muốn dùng đến kim phần cá mập cùng vậy người cá hẳn là chế tác tăng được thủy cho cây sinh mệnh đi.”

Lời vừa dứt, tất cả những nhà bào chế thuốc bao gồm Machik đều ngậy người, Valanthe công chúa lại kinh ngạc há to miệng, nói: “Tiểu Duy, làm sao ngươi biết được?”

“Nếu như là chế tác tăng được thủy, hai thứ này đều không có sai.”

“Nhưng bây giờ chúng ta chế tác không phải cái gì tăng được thủy, mà là hồi dư huyền tề.” Tiểu Duy tựa vào góc tường, vẻ mặt không kiên nhẫn, nhấn nại tiếp tục giải thích: “Vậy người cá này là của người cá đã chết, không còn độ bóng và co giãn, mà hồi dư huyền tề cần vậy từ người sống, cho nên cái này không thể làm thuốc.”

“Kim phần cá mập sở dĩ kêu kim phần cá mập không phải vì nó là do bộ phận nào đó của cá mập màu vàng mài thành mà đây chỉ là một loại thực vật sinh trưởng ở một nơi cạnh nơi sống của cá mập màu vàng, tổng cộng có vàng, bạc, hồng, lam, lục năm loại màu sắc quốc hoa, mỗi một loại đều có thể mài thành bụi phấn, mà mỗi một loại lại có công dụng khác nhau. Hiện tại loại kim phần cá mập này là loại màu vàng, mà hồi dư huyền tề cần bột phấn của đoá hoa màu bạc, loại này có mùi thơm ngòn ngọt.”

Sự thông tuệ về dược liệu như thế này, làm cho đám người Machik không thể không tin phục. Lúc này, không ai sẽ tin rằng nữ nhân loại xinh đẹp trước mắt này là một đạo tặc, bọn họ tình nguyện tin tưởng đây là một vị dược tề tông sư!

“Ngài Xin, xin hỏi. Ngài sư từ nơi nào?” Machik rốt cục buông xuống cái giá dược tề đại sư, sùng kính nhìn Tiểu Duy, vừa nói vừa làm đại lễ.

Tiểu Duy tròn mắt há mồm nhìn động tác của Machik, cô biết đây là đại lễ mà Tinh linh tộc đối đãi khách quý, có thể nhận được lễ này thì sẽ được Tinh linh coi là vĩnh viễn bằng hữu. Nhưng khóe miệng cô lại không thể không co giật, mình sư từ nơi nào?

Sư phụ cô là hệ thống đại thần a!

Ngay khi Tiểu Duy còn đang vụn phần rối rắm, Alois đứng bên cạnh đã chen lời, làm cho hiểu lầm thần mã càng ngày càng sâu .

“A? Là cái kia đại sư ngươi nói chế tác thần thánh dược tề lần trước phải không? Tên là Mary cách vách?”

Mọi người lập tức sôi trào, thần thánh dược tề a!

Đây chính là thần thánh dược tề trong truyền thuyết a!

“Mary cách vách đại sư. Là ngài lão sư?” Machik kích động đến mức tay run lên, những vị cung đình dược tề đại sư khác cũng đều hai mắt tỏa ánh sáng nhìn Tiểu Duy.

Ngao ô! Choáng a!

Tiểu Duy trong lòng rên rĩ. Cho ngươi cái gì mà \ thần mã Mary cách vách! Cho ngươi lắm miệng! Cho ngươi phản ứng trì độn! Cô biết đi chỗ nào tìm cái gì Mary cách vách đại sư a? ! !

Trong lòng nghĩ như vậy, ngoài miệng lại không thể nói như vậy, dù sao nếu phủ nhận, như vậy cái mũi pro sẽ chụp lên đầu cô.

“Đúng vậy a, quốc lão sư của ta đúng là vị kia Mary cách vách đại sư.”

Khóe miệng co giật, Tiểu Duy kiên trì thừa nhận, thuận tiện trừng mắt liếc về phía Alois, con rồng ngu ngốc, lát nữa sẽ tìm ngươi tính sổ!

“Nha? Kia xin hỏi vị Mary cách vách đại sư là tông sư cấp bậc là gì?” Machik thấy Tiểu Duy chính mồm thừa nhận, lại theo đuôi không bỏ hỏi tiếp.

“Ách, này ta cũng không rõ lắm.” Có thể xem hiểu cổ đại văn tự, chế biến thần thánh dược tề, chỉ có thể là trên tông sư cấp bậc, làm không tốt. . . Là thần tượng!

Về mặt Machik lập tức biến thành nịnh nọt tươi cười, nói với Tiểu Duy: “Tiểu Duy đại sư, phía trước có nhiều đắc tội, xin tha thứ. Ta rất muốn gặp vị

Mary cách vách đại sư, không biết khi nào thì ngài có cơ hội giúp ta dẫn tiến một chút?”

Tiểu Duy đại sư.

Cái tên này vì sao lại 罽 如 vậy a, Tiểu Duy lần này ngay cả lông mi cũng run lên. Chỉ là cô đi chỗ nào tìm vị này Mary cách vách đại sư? Còn dẫn tiến cho hắn ?

“Gia sư thích vân du tứ xứ, không có chỗ ở cố định, muốn gặp được chỉ sợ phải cần duyên phận .”

Machik khuôn mặt suy sụp, Tiểu Duy nhân cơ hội chạy đi đòi đề tài.

“Hai vị được liệu này một lần nữa đi xin đi, dù sao hắn đã muốn thoát ly hiểm cảnh, tốt nhất đem thân vương an trí ở bên cạnh cây sinh mệnh, đối với thân thể hắn có chỗ tốt.”

Rất nhanh, Tinh linh vương lại lần nữa phái ra sứ giả đi trước tộc người cá, rồi phái người đem thân vương đem đến Cầu Nguyên đường bên cạnh cây sinh mệnh an dưỡng. Được liệu rất nhanh được dẫn trở về, hơn nữa tộc người cá vừa nghe nói Tinh linh tộc thân vương đại nhân mất tích nhiều năm nước đã trở lại, mà hai vị được muốn xin là muốn cứu trị thân vương nước, lập tức toàn lực phối hợp.

Tại sao nói như vậy chứ?

Bởi vì tính cả phần kim cá mập cùng đi đến Tinh linh là công chúa nổi tiếng của tộc người cá —— Ngũ công chúa, Aisha Cody Lyn. Vị công chúa này có một mái tóc dài màu xanh biển rất dài, đôi mắt xanh biếc và đáng người mà quý, đại mỹ nữ vừa nhìn thấy Valanthe nước lập tức kích động chạy tới, ôm lấy Valanthe rất thân thiết.

“Valanthe! Đã lâu không gặp a ~ tớ rất nhớ cậu a ~” Giọng nói nũng nịu, mềm mại đáng yêu giống như có thể vắt ra nước , vừa nghe xong Tiểu Duy cả người lập tức nổi da gà.

Đã sớm biết người cá thanh âm dịu dàng dễ nghe, nhưng mỗi lần cô nghe được vẫn luôn có cảm giác này, thật không biết lúc trước trong trò chơi là đi chỗ nào tìm được người phối âm

“Aisha! Tớ cũng vậy rất nhớ cậu nha!” Valanthe cũng ôm lấy công chúa tộc người cá, vui vẻ hỏi: “Sao cậu lại tới đây?”

“A? Các ngươi không phải cần vây người cá sao? Lại còn là vây người sống nữa nên tớ liền đến đây, khi nào thì cần? Tớ hái xuống một mảnh là được.” Aisha công chúa nói thoải mái, nhưng cũng cảm động các Tinh linh, vì bọn họ thân vương điện hạ, thân là tộc người cá quốc công chúa cư nhiên chủ động vươn tay giúp đỡ đầu tiên.

“Aisha! Thật cảm ơn cậu! Được liệu đã có gần đủ, chỉ còn thiếu một vị cuối cùng.”

“Là gì?”

”Tuyệt Sơn liên.”

””

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Thức tỉnh X mục đích

Công chúa tộc người cá Aisha và công chúa Tinh linh tộc Valanthe là bạn tốt, nhưng tộc người cá không giống Tinh linh tộc con nít dỗi rất thừa thớt, năng lực sinh sản của bọn họ rất mạnh, nhưng lại sống không lâu bằng Tinh linh tộc. Mặc dù vậy nhưng nếu so với nhân loại thì cũng có thể coi là sống lâu.

Vương tộc người cá hiện thời có bảy người con gái, bảy người con trai, Aisha là công chúa thứ năm, tính cách hoạt bát của nàng rất không hợp với mái tóc màu xanh mà nàng có.

Lúc này nàng về mặt hưng phấn cùng Valanthe chế được, hăng hái nhìn Tiểu Duy chỉ huy đám mọi người .

“Hắc, Valanthe, ta không biết trình độ được tề của nhân loại đã cao siêu đến trình độ này a?” Aisha công chúa vừa ăn hoa quả Tinh linh tộc, vừa trợn to mắt nhìn khung cảnh trước mặt, “Bọn họ đều là cung đình được tề đại sư đi? Làm sao có thể.”

”Tiểu Duy phải là đặc biệt nha ~” Valanthe nói với vẻ mặt kiêu ngạo, “Nghe nói nàng được một vị được tề tông sư dạy dỗ.”

“A?” Aisha công chúa tỏ ra hứng thú với cô gái nhân loại, “Lợi hại như vậy?”

”Đương nhiên.”

Khi hai vị công chúa nói về chuyện lão sư của Tiểu Duy thì bên này đã bắt đầu phối chế dược tề, Tiểu Duy ngồi ở trên ghế phản phó một đám lão đầu râu bạc tóc trắng.

“Đầu tiên muốn đem cô đầu thảo mài thành dạng nhầy, tổng cộng một trăm gram, mỗi lần nghiền thật đều, mỗi cọng đều phải rửa cẩn thận, thành phẩm cuối cùng không thể có một chút tạp chất. Sau đó đem vỏ cây, nhựa cây và móng tay cùng đun nóng, độ ẩm khoảng tám trăm độ, không thể cao hơn cũng không thể thấp hơn. Nhựa cây thương ngàn năm đạt tới tám trăm độ mới có thể sôi. Ngay khi sôi thì lập tức cho kim phần cá mập vào, nhớ kỹ là phải cho vào từng chút một, đồng thời phải khuấy đều. Ta lúc nói nhiệt độ bao nhiêu các người có nhớ không? Nhiệt độ cao thì nhựa cây sẽ lập tức tan chảy ra, chỉ được trong khoảng tám trăm độ.”

“A, cái mùi này thật là làm người ta phát điên.” Tiểu Duy than thở, đi tới trước mặt công chúa người cá, “Công chúa điện hạ, cần vậy.”

Aisha ngẩng đầu nhìn Tiểu Duy, lẳng lẳng gật đầu, tùy tay gỡ xuống một cái vảy trên đuôi xuống, đưa tới.

Vảy người cá và vảy rồng không giống nhau, da rồng và vảy đều có được cường lực ma pháp chống cự cùng lực phòng ngự, nhưng người cá thì không có, vảy bọn họ là mềm mại và có tính co giãn, giống như da người vậy.

Tiểu Duy che mũi và miệng lại, đem vảy người cá giao cho một gã nhà bào chế thuốc, sau đó nói: “Băng chuẩn bị xong sao? Đem vảy cho vào trong băng, duy trì nhiệt độ dưới không độ, sau đó đem vảy đã đông lạnh bỏ vào dung dịch, như vậy là đã hoàn thành 90%.”

Nói xong, Tiểu Duy trốn sang phòng bên kia, cau mày tận lực cách xa, cái mùi này, cô quả thật không dám khen.

Mấy giờ sau, dược tề rốt cục phối chế thành công, Machik kích động đem thành phẩm đã hoàn thành một nửa cầm lại, nói: “Tiểu Duy đại sư, hiện tại cũng chuẩn bị cho tốt rồi, còn thiếu tuyết son liền.”

Tiểu Duy gật gật đầu, nhìn dung dịch đã biến thành màu xanh non, đưa mũi lại ngửi một chút, gật gật đầu, thành phẩm không sai. Đưa tay vào nhấc không gian, nhoáng một cái, lấy ra một đóa hoa tuyết son liền, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người đem đóa hoa ném vào.

Trong nháy mắt, nguyên bản dược tề màu xanh non biến thành màu xanh nước biển, còn tỏa ra một luồng hơi lạnh.

“Thành, thành công? Hồi dư huyền tề.” Machik không thể tin được hai mắt của mình, hần thấy tận mắt chứng nhận cũng tự tay thực hành phối chế ra tông sư cấp bậc dược tề! Đây là chuyện làm cho người ta khó tin và hưng phấn tột độ a!

“Đem cho thân vương uống đi, hần rất nhanh sẽ khỏe lại.” Tiểu Duy nói xong, nhanh chóng lôi kéo Alois rời khỏi phòng chế dược, cái mùi này làm cô buồn nôn muốn chết.

Chạng vạng, Valanthe tìm đến Tiểu Duy, nói thân vương điện hạ đã tỉnh lại. Đây là một chuyện làm cho cả Tinh linh tộc vui mừng khôn xiết, cho nên Tinh linh vương Illaba hạ lệnh, cả nước vui mừng, xếp đặt quốc yến, chúc mừng thân vương điện hạ trở về. Trò chơi trước đây hình như cũng có đoạn này, Tiểu Duy đối với nội dung nhiệm vụ cũng không nhớ rõ, trừ bỏ lần này vì chưa có xem từ đầu tới đuôi ra, thì những lần khác đều là trực tiếp nhảy qua.

Nói thế nào đi nữa thì linh hồn của Lucifer linh hồn ở nơi nào đều rất lợi hại, nếu không phải ở khi còn trẻ bị Ma vương bắt đi, hần lúc này nhất định có thể trở thành Tinh linh tộc Chiến thần. Các Tinh linh cái gọi là quốc yến và quốc yến của nhân loại cũng không giống nhau, bọn họ sẽ mang rượu và đồ ăn từ nhà đi, ôm nhau đi vào quảng trường phía trước cây sinh mệnh tề đàn, Cùng nhau nói chuyện, ăn uống ca hát và cười đùa. Tiểu Duy từ đầu đến đuôi chỉ cảm thấy Tinh linh tộc làm như vậy vừa không phô trương lãng phí, lại có thể đạt tới hiệu quả mong muốn —— ít nhất là mỗi người đều rất vui vẻ.

Thân vương tuy rằng đã thức tỉnh, nhưng bởi vì thời gian dài không vận động, thân thể rất suy yếu. Mặc dù như thế, hần vẫn kiên trì đi tới địa điểm chúc mừng, nhờ vài tên thị nữ chiếu cố, ngồi trên xe lăn, sắc mặt tái nhợt cười nhìn mọi người.

Tiểu Duy cầm ly rượu dược thị nữ rót đầy trong tay, vừa uống vừa cười, ánh mắt đã rơi vào trên người vị thân vương điện hạ kia. Không thể không nói, ghen di truyền của Tinh linh vương tộc thật sự phi thường tốt, ngay cả khi thân thể suy yếu Alvin thân vương còn đẹp như vậy. . .

Tinh linh vương Illaba lúc này đang chào đón các đại thần và những người trong đại gia tộc, không rảnh bận tâm đến Tiểu Duy, mà Aisha công chúa hình như có chuyện muốn nói riêng với Valanthe, hai người từ đầu buổi vẫn ngồi ở một chỗ kể tai nói nhỏ.

Tiểu Duy cũng không để ý bọn họ, cô tới nơi này là có mục đích. Nhiệm vụ chính tuyến đã làm đến Tinh linh tộc rồi, mà trên thực tế, ở trong này có một điểm đột phá nho nhỏ, nếu thành công, đó là có thể hoàn toàn không cần đi nội dung nhiệm vụ tiếp theo mà có thể trực tiếp gặp Caesar thiên thần.

Điểm đột phá nho nhỏ này chính là cây sinh mệnh.

Mọi người đều biết, vị thần Tinh linh tộc thờ phụng là Rừng Sinh Mệnh. Tiểu Duy nhớ rõ lần đầu khi làm nhiệm vụ Tinh linh tộc, từng gặp qua Rừng Sinh Mệnh, nếu nhớ không lầm, phía sau gốc cây khổng lồ này chính là nơi sống của Rừng Sinh Mệnh, cũng là cung điện của nó. Còn đối với Tiểu Duy mà nói, chỉ cần nắm lấy cơ hội kia, cùng Rừng Sinh Mệnh Ueda nói mấy câu là được, cô chỉ cần hỏi một chút nơi ở của Caesar thiên thần thì sẽ đạt được mục đích.

Nói như vậy, khoảng cách nàng rời đi này mặc danh kỳ diệu thế giới lại gần một bước dài.

Nghĩ vậy, Tiểu Duy tâm tình thoải mái, sau đó cô lại cảm thấy cứu vị thân vương đại nhân kia cũng không tính cái gì thánh mẫu, giờ ly rượu hương về thân vương phương hướng đi tới.

“Chúc mừng khang phục.” Tiểu Duy đứng ở trước mặt Alvin thân vương, cười nhẹ nói với hắn.

Mà Alvin thân vương lại tim đập mạnh và loạn nhịp trong chốc lát, chậm rãi giờ tay lên, chỉ vào Tiểu Duy, giọng nói khàn khàn bởi vì trong thời gian dài không sử dụng: “Ta nhớ giọng nói của ngươi.”

Trên thực tế, Alvin thân vương vẫn chưa nhớ lại những chuyện xảy ra sau khi bị bắt, điều này cũng không tính là biến mất, chính là bị hắn quên mất mà thôi.

“A?” Tiểu Duy đối với vị thân vương mất trí nhớ cảm thấy có một tia ngoài ý muốn.

“Giọng nói này đã mang ta từ trong bóng tối cứu đi ra.”

Tiểu Duy không nói gì, chỉ là đứng ở đó nhìn Alvin thân vương, khuôn mặt nhợt nhạt vì bị bệnh lộ ra một nụ cười thật lòng.

“Cám ơn ngươi.”

Quả nhiên, Lucifer đã chết, chỉ còn lại Alvin.

“Không cần khách khí.” Tiểu Duy cũng không có phủ nhận, trong câu trả lời đã tỏ ý xác nhận.

Trên quảng trường, khi các Tinh linh còn đang rất vui vẻ nhảy múa, Tiểu Duy đã lặng lẽ đi tới phía sau cây sinh mệnh. Cô không có mang theo Alois, con rồng ngọc kia vẫn là ở trên yến hội hấp dẫn ánh mắt tốt lắm, dù sao hai người đều rời đi sẽ khiến cho người khác chú ý.

Ma pháp Ròng Sinh Mệnh am hiểu nhất không chỉ là Mộc Hệ ma pháp, mà còn có chương nhân pháp thuộc loại ảo thuật, cây sinh mệnh đối với Ueda mà nói chính là khuôn mặt của cung điện, cũng là bức tường ngự trang tốt nhất. Vòng qua cây sinh mệnh, mặt sau là một khoảng đất trống lớn, Tiểu Duy đưa tay đặt ở không trung nhẹ nhàng chạm vào, lập tức cảm thấy không bình thường, lập tức vỗ một cái {giám định thuật} đẳng cấp cao nhất đi qua, kết quả lấy được làm cô hết sức vui sướng.

Kết quả: xem xét là “Đây là nơi ở của Ròng Sinh Mệnh Ueda, cung điện có cấp bậc là thần cấp, bên ngoài có kết giới”.

Đi dọc theo kết giới sờ soạng một chút về phía trước, Tiểu Duy định tìm lối vào, lại phát hiện cung điện này quá lớn cho nên không thể tìm thấy được trong chỗ lát. Nhưng may mà cô đã biết nơi này có kết giới gì rồi, không thể không nói, Ròng Sinh Mệnh là Boss dịu dàng nhất mà cô từng gặp, kết giới này có tên là kính tượng kết giới, là loại kết giới không làm tổn thương người tới gần.

Cái gọi là kính tượng kết giới, chính là một loại kết giới làm cho bên ngoài nhìn không tới bên trong, bên trong có thể nhìn đến bên ngoài, có điểm tốt là người từ ngoài đến nhìn không tới cũng vào không được trong kết giới, khuyết điểm sao. Chính là kết giới này không quá rắn chắc, chỉ cần một kích cơ bản sẽ bể nát, và phương pháp phá giải kahes là trừ bỏ đánh nát kết giới chính là tìm được cửa lớn cầu cung điện, như vậy kết giới sẽ tự sụp đổ.

Tiểu Duy đứng ở bên ngoài kết giới tự hỏi nên đi vào như thế nào, nếu đánh nát kết giới đi vào có chộc giận Ròng Sinh Mệnh hay không, nếu như thế thì sẽ không chiếm được đáp án mình muốn, nhưng nếu không đánh nát thì biết khi nào mới tìm được cửa lớn a. . . .

Ngay khi Tiểu Duy đang rối rắm vấn đề này, hai vị công chúa Valanthe và Aisha không biết khi nào thì cũng đi tới nơi này.

“Tiểu Duy? Ngươi làm sao lại ở trong này?” Valanthe tò mò hỏi.

“Ah, không có việc gì, muốn yên lặng một chút, đi dạo một lát thì tới đây. ”

“Như vậy a.”

Aisha công chúa nhìn chăm chăm Tiểu Duy một hồi lâu, vừa rồi nàng và Valanthe nói về những chuyện của người này, mỗi chuyện mỗi chuyện, chuyện nào cũng như truyền kỳ, vậy àm lại đều xảy ra trên một người người này, Aisha công chúa đã cảm thấy cô gái này có rất nhiều là bí mật trên người. Rõ ràng là đạo tặc nhưng trình độ được tề so với Tinh linh tộc cung đình nhà bảo chế thuốc cao hơn rất nhiều.

Chỉ bằng điểm này như vậy là đủ rồi.

Vì thế Aisha công chúa cười kéo tay Tiểu Duy, thân thiện nói: “Tiểu Duy, mấy ngày nữa ta mời Valanthe đi tộc người cá làm khách, ngươi có muốn đi cùng không?”

Tiểu Duy kỳ thật cũng không muốn đi tộc người cá, hiện tại cô chỉ muốn biết dùng cách gì để đột phá kết giới Ròng Sinh Mệnh Ueda mới ổn, trong ánh mắt chợt lóe lên một chút không bình tĩnh, đang nghĩ nên chối như thế nào mới ổn, Aisha Công chúa điện hạ thấy Tiểu Duy do dự, liền lại nói:

“Mấy ngày nữa là hôn lễ của đại ca ta, hoàng tộc hôn lễ, vị thần vĩ đại của hải dương sẽ tiến đến chủ trì, phải biết rằng thần sử Morrie Sickles đại nhân mặc dù sống chung với thần dân nhưng cũng là trăm năm cũng không thấy được một lần a.”

Aisha công chúa lời này thành công hấp dẫn lực chú ý của Tiểu Duy, bên này còn đang tự hỏi thế nào có thể nhìn thấy Rồng Sinh Mệnh, bên kia Rồng Biển Cả đã tự động hiện thân rồi! Tốt lắm, cơ hội như thế, tự nhiên nhiên là không thể bỏ qua!

Nghĩ vậy, Tiểu Duy nở một nụ cười cảm kích, “Tốt, Aisha công chúa, ta nhất định sẽ đến.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Kẻ lừa đảo X Quỷ kế

Lần này đi đến tộc người cá, Tiểu Duy không mang theo Alois, dù sao chuyện quan trọng như vậy, cô lo rằng con rồng ngốc nghếch kia lại làm lộ chuyện, nếu có thể thuận lợi lấy được tin tức của Caesar thiên thần thì khoảng cách đến đường về nhà của cô chỉ còn cách một bước chân a.

Cho nên mấy ngày qua Tiểu Duy tâm trạng phi thường tốt, tốt đến nỗi cô còn vui vẻ đến phòng chế thuốc của Machik chế tác mấy bình Du Hải được tề, loại được tề này uống xong có thể giúp người đó hô hấp trong nước trong một khoảng thời gian nhất định. Mặc kệ Aisha công chúa có nhớ đến việc Tiểu Duy là một nhân loại không thể hô hấp ở dưới biển, Tiểu Duy đều nhất định phải đi tộc người cá một chuyến, chuyện hô hấp trong nước nhỏ như con thỏ này, tự cô cũng xử lý được.

Ngày xuất phát, Tiểu Duy đổi lại kìa thân Dạ Linh Ân, thanh chủ thủ nhét ở bên hông, nghĩ thầm nếu một lời không hợp mà đánh nhau thì tuyệt đối không thể ăn nết. Dù sao khi còn ở trong trò chơi cũng không có quan tâm đến chuyện này, thấy boss chính là giết, hoặc là bị giết.

Mà trên thực tế, Aisha công chúa và Valanthe công chúa cũng hoàn toàn quên mất vấn đề một nhân loại như Tiểu Duy không thể hô hấp trong biển rồi, Valanthe công chúa bởi vì có viên bảo châu truyền tự khi Tinh linh tộc và tộc người cá kết minh trong người, cho nên có thể tùy thời đến trong biển tìm Aisha nói chuyện phiếm, nhưng Tiểu Duy lại không có thứ này. Vì thế trong ánh mắt hối hận của Aisha và kinh ngạc của Valanthe uống một bình du hải được tề, như vậy cô có thể hô hấp trong nước ít nhất là mười giờ.

Aisha công chúa tay trái kéo Valanthe, tay phải kéo Tiểu Duy, chậm rãi bơi về phía lãnh địa tộc người cá.

Khi ra khỏi biên giới tộc người cá, đuôi cá sẽ biến thành hai chân giống như con người, nhưng một khi hai chân dính nước liền khôi phục lại thành đuôi cá, lúc này chiếc đuôi cá của Aisha công chúa duyên dáng đang đưa bơi về phía đáy biển.

Bầy cá đi ngang qua các nàng đều gật đầu vấn an Aisha công chúa, xem ra vị công chúa người cá này ở trong biển có uy tín rất cao. Các nàng càng bơi càng sâu, màu nước biển cũng càng lúc càng tối, cuối và đưa tay ra không thấy được năm ngón.

Tiểu Duy nắm chặt tay Aisha công chúa không dám buông ra, nơi này cô biết, đây là con đường nhất định phải đi qua nếu muốn đến tộc người cá —— đường hầm biển sâu, chỉ có người cá mới có thể đi qua mê cung tối này, các người cá dựa vào thanh cảm đặc biệt của mình mà tìm kiếm được đường về nhà .

“Không cần sợ hãi, có ta ở đây đâu.” Aisha hình như cảm giác được Tiểu Duy nắm chặt lấy tay nàng, an ủi.

Quả nhiên, vừa dứt lời, phía trước liền xuất hiện một tầng sáng màu xanh nhàn nhạt, tầng sáng ngày càng rõ rệt, các nàng nhìn thấy lãnh địa của tộc người cá .

Một tầng kết giới bằng nước khổng lồ bảo vệ tộc người cá, xuyên thấu qua kết giới có thể nhìn thấy được cuộc sống hạnh phúc của người cá ở bên trong.

“Aisha! Valanthe! Các người đã tới!”

Khi Tiểu Duy đang thưởng thức phong cảnh thì một giọng nam xa lạ truyền đến, quay đầu nhìn lại, là một vị nam tính người cá đang bơi về phía các nàng ba người, người nọ có một đầu tóc màu xanh lục, bông bênh trong nước biển, đôi mắt xanh biếc mỉm cười nhìn Aisha và Valanthe, thân trên tinh trắng, hạ thân là một đuôi cá rất lớn.

“Hoan nghênh người tới tham gia hôn lễ của đại ca ta, Valanthe!” Nam tính người cá cao hứng cầm tay Valanthe, hai má hơi hồng.

“Tứ ca, người mỗi lần nhìn đến Valanthe đều xem nhẹ sự tồn tại của ta.” Aisha bất mãn chu môi, vẻ mặt không vui.

“Aisha, Fey cũng không có a, hần không phải và người chào hỏi đó sao?” Valanthe bắt đầu dĩ nghiêng đầu nói, sau đó thấy được Tiểu Duy ở một bên xem náo nhiệt, vui vẻ kéo Tiểu Duy lại, nói với vị nam tính người cá kia: “Fey, đây là Tiểu Duy, người ta sùng bái .”

Sau đó, nàng quay sang nói với Tiểu Duy: “Tiểu Duy, vị này là Fey, vương tử thứ bốn của tộc người cá.”

Tiểu Duy gật đầu, mặc dù khi ở trong trò chơi cô đối vị vương tử người cá này không có ấn tượng gì, chẳng qua là thấy hần là ca ca đệ đệ gì đó của Aisha linh tinh, liền gật đầu, vươn tay nói: “Xin chào Fey vương tử, ta tên là Tiểu Duy, là một nhân loại.”

“Nhân, nhân loại?” Fey kinh ngạc hét to một tiếng, sau đó lại chuyển hướng Valanthe, hỏi: “Người người sùng bái ? Không phải Aisha mang về?”

“Tứ ca, người thật không lễ phép.” Aisha nhìn bàn tay Tiểu Duy vươn ra, bắt mắt nói với Fey.

“Ách, thật có lỗi, ta có chút kích động.” Fey nói xong rồi vươn tay ra nắm tay Tiểu Duy, “Ta tên là Fey, vương tử thứ bốn của tộc người cá.”

Tiểu Duy gật đầu, chút chuyện nhỏ này không ảnh hưởng tới tâm trạng tốt của cô, cô muốn tập trung toàn bộ tinh thần để đối phó Rồng Biển Cả.

“Nhưng mà, Tứ ca, làm sao người lại kích động như vậy?” Aisha nhớ tới ca ca của mình bình thường đều rất dịu dàng, nhưng không hiểu sao hôm nay lại khác thường như vậy?

“Luna cũng mang về một nhân loại, nhưng phụ thân giống như không thể nào thích người kia, Luna và hấn rùm beng.”

“Luna là ai?” Tiểu Duy nhỏ giọng hỏi Valanthe.

“Nha, là muội muội của Aisha và Fey, công chúa út của tộc người cá .”

Aisha sùng sốt, lập tức nói: “Tiểu Duy và người mà Luna mang về không giống nhau, nàng đã được đến Tinh linh tộc tán thành.”

“Dù sao thì cũng phải đi gặp phụ vương đã.”

Tiểu Duy và Valanthe dưới sự dẫn dắt của Fey và Aisha đi vào bên trong kết giới tộc người cá, dọc theo đường đi các người cá đều nhiệt tình vây quanh Valanthe và Tiểu Duy. Nhưng có lẽ là bọn họ biết Valanthe là Tinh linh tộc công chúa, không có xuồng tay với nàng, nhưng là Tiểu Duy thì thăm, bị vài người cá vuốt tóc, xoa mặt, còn có cái nam tính người cá còn định xoa ngực Tiểu Duy, bị Tiểu Duy tát bay .

“Ách, Tiểu Duy, thật có lỗi, tộc người cá chúng ta đều rất nhiệt tình.” Aisha ngượng ngùng gãi đầu, cười cười.

Tiểu Duy mang nụ cười cứng ngắc trên mặt cứng ngắc lắc lắc đầu, ai ngờ nam tính người cá kia thấy thế lại boi lại, kéo tay Tiểu Duy hỏi nàng có nguyện ý gả cho chính mình không.

Tiểu Duy cứng người tại chỗ, khóe miệng kéo ra, lúc này cô lập tức không thủ hạ lưu tình, trực tiếp giơ chân đá. Nam tính người cá xoa eo mình, ai oán nhìn Tiểu Duy, không dám đến gần.

Có vết xe đổ, các người cá cũng không đến gần nữ nhân loại bạo lực này, nhưng đối với việc Tiểu Duy có mỹ mạo không kém Tinh linh tộc vẫn là rất ngạc nhiên, đều theo đuôi đi theo, muốn nhìn thêm mấy lần.

Một Tinh linh một người hai người cá cứ như vậy ở trong ánh mắt “xoi mói” của mọi người cá, đi tới cung điện tộc người cá, cung điện được xây dựng rất hùng vĩ huy hoàng, giống như các cung điện trong phim, ở trong nước có cảm giác như ẩn như hiện.

Đi theo Aisha công chúa, bọn họ đi tới bên ngoài cửa phòng phòng quốc vương, lại nghe thấy bên trong có tiếng đổ vỡ không ngừng truyền tới. Tiểu Duy đứng ở ngoài nghĩ vị quốc vương này tính tình cũng quá lớn rồi, chẳng qua là nữ nhi mang về đến một cái nhân loại, có cần phải điên cuồng như vậy không a?

Đang nghĩ thì cánh cửa mở ra, mà khung cảnh nhìn thấy làm cho Tiểu Duy nhin không được mà cười ra tiếng.

Quốc vương tộc người cá bệ hạ lúc này đang ôm chặt một cái bình hoa cao hơn người mà bên cạnh hấn là một tiểu loli người cá đang dùng sức muốn ném bệ bình hoa đây là tình huống gì nha?

“Phụ vương.”

“Luna.”

Aisha và Fey đồng thời lên tiếng, mà ngay khi quốc vương người cá phân thần nhìn sang bọn họ, tiểu loli lập tức dùng lực đem bình hoa rút bệ.

“Hừ! Phụ vương người đem bình hoa mẫu hậu thích nhất rút bệ! Ta muốn đi nói cho mẫu hậu!” Tiểu loli nói xong, lập tức chạy nhanh ra ngoài.

Lưu lại một đám người vô hạn hắc tuyến.

“Phụ vương, người vẫn không đồng ý đem Luna mang về đến nhân loại thả ra sao?” Fey boi qua, bắt đầu nhặt mảnh vỡ bình hoa.

“Không được! Cái nhân loại vừa thấy là biết là kẻ xấu, hấn muốn đem đáng yêu Luna của ta mang đi!” Quốc vương người cá tức giận boi về chỗ ngồi, sắc mặt âm trầm.

“Đừng nghĩ mấy chuyện không vui nữa, phụ vương, Valanthe cũng là tới tham gia hôn lễ của đại ca nha.” Aisha cũng boi qua, nói với quốc vương người cá.

“A, Valanthe cũng tới sao, hoan nghênh người.” Quốc vương nói xong nhìn về phía Tiểu Duy, lập tức biến sắc, nói : “Nhân loại? Tại sao lại là nhân loại? !

! !”

“Nha, đừng kích động phụ vương, “ Aisha cười, “Nàng là Tiểu Duy, là nhân loại được Tinh linh tộc tán thành.”

Ý là, Tiểu Duy và nhân loại Luna công chúa mang về hoàn toàn không giống nhau.

Tiểu Duy là vị quốc vương người cá cũng không bán trướng này, đối với giải thích của Aisha hoàn toàn không để ý, vung tay lên, hô lớn:

“Vệ binh! Đem nhân loại này nhốt vào trong phòng giam!”

Tất cả mọi người đều ngây ra, ngay cả Valanthe cũng trợn mắt há hốc mồm nhìn quốc vương người cá, vừa định mở miệng thì bị Aisha ngăn lại.

“Yên tâm, ta sẽ nghĩ biện pháp .” Aisha nói khẽ với Tiểu Duy và Valanthe, tiện đà lại phụ tặng cái mỉm cười.

Tiểu Duy lại cảm thấy cũng không sao cả, chẳng qua là khoogn thể xem hôn lễ sớm một chút thôi, cô hỏi: “Aisha công chúa, hôn lễ khi nào thì bắt đầu?”

“Tối hôm nay, hôn lễ của tộc người cá đều cử hành vào lúc 0 giờ.”

Đã biết thời gian thì cũng dễ làm, nếu trước 0 giờ không có người thả mình ra ngoài, vậy đừng trách cô không khách khí.

Một vệ binh đám người cá mang theo Tiểu Duy đi tới nhà tù, nhốt cô và vị “Luna công chúa mang về đến nhân loại” kia vào một chỗ. Khi vừa mới bước vào nhà tù, Tiểu Duy và người đàn ông nhân loại này đều tự đánh giá nhau.

Diện mạo mi thanh mục tú, chính là sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt, môi quá mỏng, tướng người vô tình, có cảm giác giống như lưu manh, làm cho Tiểu Duy không được thoải mái.

Nghĩ vậy, ném sang một cái {giám định thuật}, kết quả: William, chức nghiệp kẻ lừa đảo.

Hừ lạnh một tiếng, Tiểu Duy trong lòng nghĩ vị quốc vương bệ hạ này cũng không phải nhìn nhầm người nha, là chức nghiệp kẻ lừa đảo đầu.

“Xinc chào, ta tên là Daniel William, còn người?” Kẻ lừa đảo tên là Daniel cười nhìn Tiểu Duy, nộ dạng rất thân thiện.

Tiểu Duy không để ý đến hắn, cứ thế ngồi xuống.

Daniel sờ sờ mũi, nhìn Tiểu Duy vẻ mặt trấn định, trong lòng bất ổn, hắn trên thực tế đã muốn biết vị trí của tộc người cá, sau đó sau này trở về định đem tin tức bán cho các dong binh cấp bậc cao. Phải biết rằng, một cái người cá ở chợ đêm có giá rất cao.

Nếu như nói mình là bị người cá mang đến nơi này, như vậy người cũng bị bắt là vì thế, hơn nữa rất có thể có mục đích giống mình, nếu liên thủ.

“Ta là Luna mang đến nơi này, người là do những người cá khác mang đến sao?”

“Người làm sao có thể hô hấp ở dưới nước ?” Tiểu Duy quay đầu lại hỏi, cô biết lấy người này năng lực và tài lực thì khó mà có thể có được vật như du hải được tề.

“Nha, người nói này a.” Daniel nói xong từ trong lòng ngực móc ra một hạt châu màu tím, nói: “Đây là Luna đưa cho ta, nàng nói mang theo này thì có thể hô hấp ở dưới nước.”

Tiểu Duy nhìn viên trân châu trân quý của người cá, trong lòng yên lặng vì vị tiểu người cá công chúa kia ai thán, hạt châu này nàng ta thật sự là đưa làm người.

“Ta là và Aisha công chúa và đi tới nơi này.” Tiểu Duy cẩn thận nhìn chằm chằm biểu tình của Daniel, khi cô nói hai chữ công chúa, sắc mặt Daniel lập tức xuất hiện một tia vui mừng.

“Người cũng” Daniel không nói hết, đây là quy củ của bọn hắn, nếu đối phương gật đầu, như vậy bọn họ chính là đồng hành .

Tiểu Duy cười lạnh, nói : “Đúng vậy.”

Daniel mừng rỡ, nói : “Chúng ta có thể liên thủ, sau khi đi ra ngoài có thể chia nửa.”

“Định làm như thế nào?”

“Rất đơn giản, chúng ta chỉ cần có thể rời đi chỗ này là tốt rồi.” Daniel nói đến đây liền uể oải ngồi xuống, “Ta chính là muốn đem tin tức vị trí tộc người cá này bán đi, người cũng biết mà, nó có thể bán với giá tốt.”

“Người xác định có thể đi ra ngoài?” Tiểu Duy chỉ vào cửa nhà tù, hỏi.

“Yên tâm đi, ta có đồng bạn .” Daniel thấy Tiểu Duy có mục đích giống mình liền thoải mái nói, “Nếu tối hôm nay ta còn không trở về thì bọn họ sẽ đi theo manh mối ta lưu lại tìm đến.”

“Đến lúc đó bắt thêm một hai người cá trở về bán, chúng ta liền có thể kiếm lớn!” Daniel bắt đầu tưởng tượng khung cảnh khi có được tiền.

Tiểu Duy hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ: Các người quá ngây thơ rồi, nếu để cho các người thực hiện được, mặt mũi của Rồng Biển Cả biết vớt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Vạch Trần X Máu Tươi

Thực tế thì vị quốc vương người cá kia vẫn có nhãn lực. Người mà Tinh linh tộc chấp nhận tự nhiên là không có vấn đề gì, nhưng vấn đề thật sự là nằm ngay tại ở người đàn ông mà Luna mang về, nếu không đem nàng giam lại thì Công chúa Luna chắc chắn sẽ phát tác.

Cho nên quốc vương người cá cũng không có sai người đeo gông xiềng vào tay chân Tiểu, cô hiện tại ngoại trừ việc bị nhốt trong phòng giam ra thì hoạt động khác vẫn rất thoải mái.

Tiểu Duy đối với vẻ mặt háo sắc của Daniel cảm thấy thật ghê tởm, nhưng nếu xử lý hắn bây giờ thì tiện nghi hắn, rốt cuộc nên làm như thế nào nha.

“Daniel, đồng bạn của người làm sao hô hấp dưới nước được? Từ bờ biển đến đây cũng không ngắn.”

Nghe Tiểu Duy hỏi, trong lòng Daniel biết người này nhất định là hoài nghi mình rồi, để chứng minh mình thật sự có đồng bạn, hắn vội vàng nói: “Lần này sau khi ta có được đến tin tức về người cá thì ta và vài dong binh của Ngân Lang dong binh đoàn liên thủ, bọn họ hình như có được du hải được tề, nhưng vì được tề rất ít và quý nên chỉ có khoảng bốn, năm người đến.”

Thì ra là có du hải được tề a.

“Bọn họ có thể phối chế?” Tiểu Duy hỏi.

“Được vậy thì quá tốt rồi! Có dong binh đoàn nào mà không muốn có một hai nhà bào chế thuốc a! Đó chính là tài phú a!” Daniel bĩu môi, “Đây đều là từ chợ đêm mua.”

“Thật đúng là danh tác.”

“Ha ha, đây tính cái gì, nếu có thể bắt được một người cá đi bán, giá so với du hải được tề còn cao hơn lần!” Trên mặt Daniel lại lộ ra sự tham lam, “Nói thật, ta có hơi lo lắng một chút.”

“Nhìn thời gian, đồng bạn của người hắn là đã ở trên đường đến đi.” Tiểu Duy nhìn ra ngoài cửa sổ, “Nhưng bọn hắn làm sao mặc đi qua được đường hầm biển sâu?”

“Ta thả phẩn huỳnh quang không tan vào trong nước, đi theo điểm sáng là có thể đến nơi. Cô yên tâm, chúng ta đều đã chuẩn bị rất chu đáo.” Daniel vỗ ngực cam đoan.

Tiểu Duy cười nhẹ, nói: “Vậy là tốt rồi.”

Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, có thể cùng nhau xử lý sạch các người.

Ngay khi Tiểu Duy lo lắng có nên đá văng cửa lao rồi mang theo kẻ lừa đảo này đi ra ngoài tìm đồng bạn của hắn, một giọng nói trong veo truyền đến cách đó không xa.

“Daniel?”

“Luna?” Daniel sung sướng chạy tới cửa lao, nắm lấy lan can cố gắng vươn đầu ra ngoài, cũng lớn tiếng hô: “Luna! Ta ở đây!”

Chỉ chốc lát sau, tiểu loli người cá liền bơi lại đây, phía sau còn có hai người cá loli khác đi theo.

“Daniel! Chẳng không sao chứ? Phụ vương có làm gì chàng không?” Công chúa Luna khẩn trương nhìn Daniel, vẻ mặt như muốn khóc.

“Luna của ta, ta không sao, em xem ta đi, ta rất khỏe.” Nói xong ở trong lao xoay một vòng, “Nhưng ta làm sao mới có thể đi ra ngoài? Chẳng lẽ cả đời đều bị nhốt tại nơi này sao? Chúng ta sẽ vĩnh viễn không thể ở gần nhau sao?”

“Không, sẽ không, Daniel, chàng hãy tin em!” Luna tiểu công chúa lo lắng bơi qua bơi lại ở bên ngoài nhà tù, đôi mắt hồng hồng.

“Luna, nếu ta có thể ở trong này đứng xa xa nhìn em hạnh phúc, như vậy ta cũng rất hạnh phúc !”

“Không! Daniel! Không có chàng, em vĩnh viễn không thể hạnh phúc!”

Tiểu Duy sắp nghe không nổi nữa, nhưng lời vừa sến vừa buồn nôn như vậy, vừa nghe cũng biết là nói dối, vị công chúa người cá loli này còn tưởng là nói, thật àm lại còn tin được! Vị tiểu công chúa này bị ba mẹ và các ca ca tỷ tỷ của nàng trân trọng đến trình độ thần mã nào mới có thể ngốc đến mức này a?

“Công chúa, ta lấy được chìa khóa rồi!” Một tiểu loli trong hai người hây kia đưa ra một cái chìa khóa, “Tìm được trên người thủ vệ bị ngất lúc này.”

“Làm tốt lắm, Suzanne!” Tiểu công chúa người cá cầm cái chìa khóa vội vàng mở cửa ra, lúc này nàng mới phát hiện trong lao còn có một nhân loại khác.

“Nha! Người chính là nhân loại mà Aisha tỷ tỷ mang đến đúng không!” Lúc trước từng gặp mặt một lần, may mà tiểu loli người cá này còn nhớ rõ, “Hôm nay coi như số người gặp may, người cũng đi ra đi, hôn lễ lập tức sẽ bắt đầu, tất cả mọi người đến thần điện trên quảng trường xem Morrie Sickles đại nhân chủ trì hôn lễ, bây giờ là thời cơ chạy trốn tốt nhất.”

“Không, ta không thể trốn đi!” Daniel cầm tay công chúa Luna, vẻ mặt thâm tình, “Luna, hãy cùng ta chạy trốn, chúng ta sẽ vĩnh viễn không chia lìa!”

“Sẽ không, Daniel! Em sẽ thuyết phục phụ vương em, cho phép chàng đến sống ở tộc người cá mãi mãi!”

Nhìn hai người mặt đối mặt, Tiểu Duy thật sự nhìn không được mà nói chen vào: “Chu kì sống của nhân loại và người cá khác biệt rất lớn, sau mấy chục năm nữa Daniel đã trở thành một ông già, mà công chúa Luna còn chưa trưởng thành, các người thật sự có thể yêu nhau mãi mãi sao?”

“Tuổi.” Công chúa Luna hình như chưa từng nghĩ tới vấn đề này, trong suy nghĩ đơn giản của nàng, Daniel và nàng giống nhau, sớm muộn gì có một ngày bọn họ sẽ ở cùng nhau.

“Đúng vậy a, hơn nữa chủng loại khác biệt mà yêu nhau thì thật là quá dững cảm, ai biết của các người xxoo như thế nào, con sinh có bộ dạng thế nào. Làm không tốt không phải là bị tộc người cá kỳ thị thì chính là bị loài người kỳ thị, dù sao người không ra người cá không ra cá.” Chịu không nổi hai người kia, Tiểu Duy bắt đầu YY vô hạn, càng nói sắc mặt công chúa Luna càng trắng bệch, cuối cùng Daniel hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu Duy một cái, mới khiến cho cô im lặng một chút, “Nha, bắt quá có tình yêu ở lời mà nói. . . , cũng không sao. Có thể chịu đựng được.”

Công chúa Luna giống như bắt được cây cò cứu mạng, nhìn Daniel hỏi: “Daniel, chàng yêu em, đúng không?”

“Đúng vậy, Luna, ta vĩnh viễn yêu em”

“Việc này không nên chậm trễ, Daniel, em mang các người rời khỏi đây.” Tiểu loli nói xong liền kéo Daniel bơi đi, lại bị Daniel ngăn lại.

“Luna, em làm như thế sẽ khiến phụ vương tức giận, chúng ta không thể làm như vậy.”

“Không sao, Daniel, đến lúc này rồi chàng còn nói gì vậy!”

”Ta không thể, Luna!”

Tiểu Duy biết Daniel làm như vậy là kéo dài thời gian cho người của Ngân Lang dong binh đoàn, cô cũng vui vẻ chờ đợi, dù sao một lưới bắt hết càng tốt.

“Công chúa, nếu không đi thì các thủ vệ nhà tù sẽ đã tỉnh.” Thị nữ người cá tên là Suzanne thúc giục.

Công chúa Luna hạ quyết tâm, kéo Daniel bơi ra ngoài, hai tiểu thị nữ người cá khác kéo tay Tiểu Duy đi theo sau.

“Luna, chúng ta đang đi đâu vậy?” Daniel lo lắng nhìn xung quanh.

“Chúng ta đang đi về phía đường hầm biển sâu, đi khỏi nơi đó chúng ta sẽ an toàn.” Luna nói xong ra sức vẫy đuôi cá, bơi nhanh về phía trước.

Daniel tính toán, đám người Ngân Lang dong binh đoàn cũng sắp đến rồi, mình ở trước đường hầm biển sâu kéo dài thời gian một chút là có thể chạm mặt.

Hắn còn chưa nghĩ ra xem nên kéo dài thời gian thế nào thì một thị nữ người cá ở phía sau bỗng nhiên nói: “Công chúa, phía trước hình như có gì đó đang tiến tới!”

Quả nhiên, một lát sau, liền nhìn thấy vài bóng đen từ bên kia đường hầm biển sâu thông thả bơi lại đây. Khi thấy họ bơi gần, trên mặt Daniel lộ ra nụ cười mừng như điên.

“Daniel, chúng ta đến rồi!” Một tráng hán cao lớn thô kệch có vẻ mặt dữ tợn nói, một tay nắm lấy tiểu công chúa người cá bên cạnh Daniel, nở nụ cười, “Hơi nhỏ, nhưng thế cũng được.”

Lúc này mấy người kia cũng bắt được hai tiểu thị nữ kia, nhìn đám người vây quanh mình, tiểu công chúa chờ đợi nhìn về phía Daniel nhưng thứ nhận

được lại là ánh mắt nhạo báng của người yêu.

“Daniel. Rốt cuộc.”

“Người là đồ ngốc sao, cô gái người cá bé nhỏ, nhập loại làm sao có thể yêu người cá được? Các người là thương phẩm cao quý nhất của chúng ta a! Aha ha ha! ! !”

Tiểu công chúa mặt xám như đất, cả người run rẩy, một chữ đều nói không nên lời.

“Nhưng vẫn cảm ơn cô vì đã dẫn bọn ta đi thăm tộc người cá, dù sao chúng ta cũng biết được đường đi rồi, haha, lần sau lại đến kiếm thêm vài người cá nữa, à, bắt tằm hai nha đầu kia làm lễ vật chia tay luôn nha.” Daniel nói xong chỉ chỉ hai cái tiểu thị nữ người cá kia rồi cười lớn.

“Này, Daniel, à đàn bà kia là ai?” Tráng hán nhìn thấy Tiểu Duy, hỏi.

“Quen được trong phòng giam, cũng là nhân loại bị vua người cá nhốt lại.” Daniel nhỏ giọng nói bên tai tráng hán: “Cô ta nhìn coi như cũng là tuyệt sắc, đem về bán giá tuyệt đối sẽ không thấp so với này người cá, nói cho người biết, người cá trong lòng người nhưng là công chúa người cá đâu!”

“Nha? Là công chúa? Daniel, người được lắm!”

Đám người cười lớn, hoàn toàn không chú ý tới tiểu thần sắc tuyệt vọng trên mặt các người cá, tiểu công chúa lại trừng lớn hai mắt, trông mắt như lồi ra, miệng mở to, giống hệt như người chết.

“Này ! Còn đứng ngây đó làm gì? Mau đi thôi!” Ngân Lang dong binh đoàn đang chuẩn bị đi, lại bị một giọng nói ngăn cản.

“Câm miệng!”

Tiểu Duy đột nhiên gầm lên giận dữ, vẻ mặt trấn định nổi trong nước, mắt nhìn thẳng tiểu công chúa, gần từng chữ.

“Không cần phải hát bài ca tử vong kia, bởi vì cho dù bọn họ chết hết, đồng bạn trên bờ của bọn họ vẫn sẽ thông qua manh mối lưu lại tìm tới nơi này .”

Nghe thấy lời Tiểu Duy nói, các người cá càng thêm tuyệt vọng, trong đôi mắt to chứa đầy nước mắt, thấp giọng khóc thút thít .

“À đàn bà kia đang nói cái gì?” Tráng hán nghi hoặc nhìn Tiểu Duy, hỏi.

“Ta cũng không biết.” Daniel cũng khó hiểu nhìn Tiểu Duy, chẳng lẽ vừa rồi mấy cái người cá này muốn giết bọn họ sao?

“Người nghĩ đúng rồi đấy, Daniel. Vừa rồi các người cá thật sự muốn giết các người, chẳng qua ta cho rằng có phương pháp tốt hơn, cho nên ngăn trở các nàng.”

Daniel sững sờ nghe Tiểu Duy nói, đột nhiên nhận ra nữ nhân này từ ngay từ đầu sẽ không muốn trở thành đồng bạn của bọn hắn, nàng thậm chí ngay cả tên cũng chưa từng nói cho mình biết!

“Giết nàng!” Daniel hướng về phía hai người còn lại rống lên, nhưng còn chưa nói xong thì cơ thể đã bị rong biển cuốn lấy, các người cá cũng nhân cơ hội này trốn đi.

“Người, người rốt cuộc là ai? ! !” Daniel vừa giãy dụa vừa lớn tiếng hỏi.

“Ta là Tiểu Duy, một đạo tặc.”

Tiểu Duy nói xong liền mang theo công chúa Luna bơi tới trước mặt Daniel, lấy hạt châu đeo trên cổ hắn ra, đối Luna nói: “Nếu lấy hạt châu ra, hậu quả người cũng biết. Hiện tại cho người hãy tự lựa chọn đi, lấy hay không lấy.”

Tiểu công chúa cắn chặt môi, hung tợn trừng mắt nhìn Daniel, nước mắt rơi như mưa.

“Luna! Ta yêu em! Em phải tin ta! Nếu không có hạt châu này, ta sẽ chết ngay lập tức! Em muốn ta chết sao?” Daniel đến lúc này vẫn còn cố gắng giãy dụa, hi vọng tiểu loli còn có thể lại nhân từ một hồi.

Công chúa Luna vừa khoác vừa hét lên: “Đem hạt châu trả lại cho ta!”

Tiểu Duy che mắt tiểu công chúa lại, tay phải nhẹ nhàng giơ lên, hạt châu liền từ trên cổ Daniel rơi xuống trong tay Tiểu Duy.

“Phụp phụp” hai tiếng, cơ thể Daniel bị áp lực biển sâu đè nát, chỉ còn lại mùi máu tươi đậm đặc phiêu phù ở nước, lan ra bốn phía.

“Ô ô ô.” Tiểu loli nằm ở trong lòng Tiểu Duy khóc không thành tiếng, những người trong Ngân Lang dong binh đoàn còn lại đã sớm bị dọa cho bể mật, thậm chí còn có người tiểu ra quần.

Đang lúc Tiểu Duy định an ủi tiểu loli trong lòng đừng khóc thì một giọng nam xa lạ cách đó không xa truyền đến.

“Cư nhiên dám ở trong hôn lễ ta chủ trì làm ra mùi máu tươi, nồng như, lá gan quả nhiên là không nhỏ a!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Đánh nhau x Ước định

Tiểu Duy nghe tiếng nhìn lại, người đến là một nam nhân cao ráo cường tráng, mái tóc ngắn màu xanh biển dập dờn theo sóng biển, đôi mắt màu lam giống như hòa làm một với nước biển, toàn thân lỏa lồ (*khụ khụ*), chỉ quấn một chút rong biển ở bên hông, miệng nét cười nửa không nhìn cô. Khi cùng Tiểu Duy tầm mắt chống lại thì trong mắt người nọ hiện lên một tia kinh ngạc nhưng lập tức lại khôi phục bình thường.

Ôm chặt tiểu người cá loli vào trong lòng, nghe lời người này vừa rồi nói, không khó đoán ra hẳn chính là Rồng Biển Cả Morrie Sickles, xem ra khiêu thăm mĩ của rồng ở thế giới này khác hẳn ở trong trò chơi, tại sao boss nào cũng thích biến thành hình xuất hiện?

“Đừng, Morrie Sickles đại nhân.” Tiểu loli mở miệng nhưng vẫn cúi đầu, không dám nhìn vị Rồng Biển Cả kia, cuống quýt lau vết nước mắt trên mặt, giã ra khỏi lòng Tiểu Duy, vội vàng hướng Morrie làm lễ, liền bơi về phía kết giới tộc người cá. Công chúa người cá mang theo hai tiểu thị nữ rời đi, nơi này chỉ còn lại có Tiểu Duy cùng Rồng Biển Cả Morrie Sickles nhìn nhau giằng co, cùng với mấy tên Ngân Lang dong binh đoàn bị rong biển trôi lại.

Morrie Sickles nhìn nhìn Tiểu Duy, lại nhìn mấy người kia, nói với Tiểu Duy: “Không phải đồng bạn?”

Tiểu Duy cười nhạo một tiếng, nói: “Là đồng bạn thì đã không vây khốn bọn họ.”

“Mục đích?”

“Vừa rồi mấy tên này tính bắt tiểu công chúa kia đi, đã biết đường tới nơi này, muốn bắt người cá về bán lấy tiền.”

Morrie Sickles gật đầu, lại nhìn Tiểu Duy từ trên xuống, nói: “Hiện tại nhân loại đều lớn lên không thua kém Tinh linh rồi sao? Sớm biết thế cũng đến chỗ nhân loại đi dạo rồi, nỡ nhân tộc người cá bây giờ cũng rất ít a.”

Tiểu Duy hừ lạnh một tiếng, đây là thần mã thần sử a? Hoa hoa thần sử?

“Nhưng ta làm sao mà biết ngươi nói thật hay giả a?”

Rồng Biển Cả Morrie Sickles vừa dứt lời, Tiểu Duy lập tức cảnh giác, uy áp trên người hắn phát ra tuyệt đối không phải là cái gì hòa bình, làm không tốt.

Tiểu Duy tay trái chậm rãi đưa lên chùy thủ bên hông, xem ra là không kịp mặc vào thần chi sáo trang, ngay cả ám ảnh nguyên rủa và quang minh tán dương cũng không có cơ hội lấy ra. Ngay nháy mắt đó, Morrie Sickles biến mất, Tiểu Duy rút chùy thủ ra, xoay người một cái, quả nhiên, Morrie Sickles xuất hiện ở phía sau cô, cũng nhanh chóng ra quyền đánh về phía Tiểu Duy.

Đối với Rồng Biển Cả mà nói, đáy biển chính là nhà của hắn, ở trong này chiến đấu đối Tiểu Duy mà nói không thể nghi ngờ là bất lợi nhất. Vốn định hòa bình giải quyết vấn đề, dù sao cô cũng chỉ là muốn biết chỗ ở của Caesar thiên thần mà thôi, bọn họ cũng không có lý do để chiến đấu. Nhưng hiện tại, xem ra là không đánh không thể.

“A? Tránh được? Ngươi tiểu nha đầu này không đơn giản nha ~” Morrie Sickles có chút hăng hái cười nhìn Tiểu Duy, ánh mắt lóe ra.

Tuy du hải được tề có thể giúp nhân loại hô hấp trong nước, nhưng nhân loại dù sao cũng là nhân loại, dưới đáy biển phải nhận một lượng lực cản không nhỏ, được tề này chỉ giảm đi một phần áp lực tương đối mà thôi, bằng không nhân loại sẽ bị áp lực đè nát, giống như Daniel vừa rồi.

Nước biển là có sức nổi, nhưng đối với thân là đạo tặc mà nói thì tạo thành lực cản tương đối lớn, đạo tặc là quan trọng nhất tốc độ, đánh nhau ở trong nước tự nhiên là cản trở Tiểu Duy rất nhiều, chiếu tình huống hiện tại, làm không tốt thì sẽ chết vô cùng thảm.

Nhìn thẳng vào Morrie Sickles, Tiểu Duy một tay đưa vào trong hắc động lực lõi, một chốc lát sau lấy ra một lọ thuốc to bằng ngón tay, cao chừng bằng ngón cái, đây là một loại dược mà Tiểu Duy đã chế ra rất lâu trước đây, cho tới bây giờ vẫn chưa từng nghĩ đến việc sẽ sử dụng nó, không ngờ hôm nay lại có thể cứu cô một mạng.

Một tay mở ra nắp bình, uống vào. Đây là một lọ dược giúp người ta tăng tốc độ khi ở trong nước, bởi vì có rất ít khi gặp được bos ở trong biển nên loại dược này rất ít người chế, mà nó phaai sử dụng cùng lúc với du hải được tề mới phát huy tác dụng.

“Dùng dược tề cũng vô dụng nha, tiểu nha đầu ~”

Morrie Sickles nói xong lại xoay người biến mất, chuẩn bị từ phía sau lưng đánh lên Tiểu Duy, lại không ngờ cũng chỉ trong nháy mắt đó cô gái kia cũng không thấy bóng dáng.

Tiểu Duy sau khi uống xong được tề lập tức tiến nhập trạng thái tiềm hành, thừa dịp Morrie Sickles sơ hở trong phòng bị liên xoay người đi đến sau lưng của hắn, tập trung r atay vào hai điểm cổ và lưng, Morrie Sickles mặc dù đã cảm thấy phía sau có người, nhưng chỉ kịp tránh thoát một lần công kích, lần thứ hai chủ thủ xet qua bờ vai của hắn, vẽ ra một đường máu.

Hai người nhanh chóng tạo ra khoảng cách, Tiểu Duy lại lần nữa tiến vào trạng thái tiềm hành, tìm thời cơ hành động.

Ở trong biến tối cô không có ưu thế mà chỉ có thể dựa vào tiềm hành chậm rãi đánh chết boss, may mắn nơi này không phải trò chơi, bằng không một khi tiến vào trạng thái tiềm hành lần thứ hai sẽ tự động thoát khỏi chế độ chiến đấu, rồi sau đó có đánh cũng như không.

Morrie Sickles lại nhìn vết thương trên vai mình sững sờ hồi lâu, sau đó từ từ nhìn về phía Tiểu Duy, đôi mắt màu lam nhìn chằm chằm Tiểu Duy khiến cô cảm thấy hơi khó thở.

Ánh mắt như nói với cô rằng cho dù tiến vào trạng thái tiềm hành, hắn cũng biết cô đang ở đâu!

Trong nháy mắt, Tiểu Duy lập tức quyết định không tiến về phía trước, chỉ đứng ở tại chỗ, mặc niệm chú ngữ cổ xưa.

Anh đã có thể nhìn đến tôi, vậy thử công kích tôi xem

Rong biển xung quanh lập tức mọc lên và biến lớn, theo bốn phương tám hướng đánh úp về phía Rồng Biển Cả Morrie Sickles, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai vây khốn Rồng Biển Cả Morrie Sickles, hình thành một không gian nhỏ giống như nhà tù hẹp.

Morrie Sickles theo trong khe hở nhìn Tiểu Duy, đưa thay sờ sờ những cây rong biển đang vây khốn hắn, nói :“Đây là Mộc Hệ triệu hồi ma pháp, Rồng Sinh Mệnh sáng tạo độc chủ, ngươi làm sao mà biết được?”

Tiểu Duy căn bản không nghĩ trả lời, cô hiện tại đang rất bận khoản không biết có nên hỏi thẳng xem Caesar thiên thần đang ở đâu hay không.

“Còn có, long ngữ của ngươi là do ai dạy?”

Morrie Sickles đợi nửa ngày không thấy Tiểu Duy trả lời, bèn nở nụ cười, nói: “Không nói sao, ta đều có biện pháp cho ngươi nói.”

Vừa dứt lời, ở chỗ sâu trong đáy biển nổi lên lốc xoáy lớn cuộn cuộn, giống như bão lốc đánh úp về phía Tiểu Duy. Thấy tình hình không tốt, Tiểu Duy dùng Ân Thân Thuật né đi, nhưng cũng phát hiện những cây thực vật biển trôi Morrie Sickles đều đã bị dập nát, mà Morrie Sickles lại biến mất.

Bỗng nhiên, một bàn tay từ phía sau lưng nắm lấy cổ Tiểu Duy, tay kia thì thuận thế đem cô ôm đến trong lòng ngực mình, vây khốn hành động của Tiểu Duy .

“Tiểu nha đầu, ở trong biển, ngươi vĩnh viễn không thắng được ta.”

Hô hấp cực nóng phun ở bên cổ Tiểu Duy, kèm theo nước biển lạnh như băng men trơn mỗi một tắc da thịt. Tiểu Duy bị bóp cổ, chỉ có thể ngẩng đầu lên, mở to hai mắt nhìn, Morrie Sickles ở phía sau Tiểu Duy cười khê một tiếng.

“Làm nhân loại mà nói, ngươi tương đối khá.”

Tiểu Duy làm sao lại có thể từ bỏ ý đồ, vài ý tưởng nháy mắt hiện lên ở trong đầu cô, loại tình huống kẻ địch cường ta yếu này nếu muốn chuyển bại thành thắng, chỉ sợ có mà liều mạng.

“Ta muốn biết.” Bởi vì bị bóp cổ nên Tiểu Duy nói chuyện vô cùng khó khăn, “Caesar thiên thần ở nơi nào.”

Morrie Sickles sùng sốt, bàn tay giữ lấy Tiểu Duy vô thức buông lỏng ra chút, tò mò hỏi: “Ngươi tại sao muốn tìm thiên thần đại nhân?”

Thừa dịp này tinh thần thả lỏng trong nháy mắt, Tiểu Duy mặc niệm chú ngữ trong đầu. Cùng lúc đó, Morrie Sickles và Tiểu Duy dưới chân bắt đầu lóe leenansh sáng màu bạc, Morrie Sickles thấy thế nhanh chóng buông ra Tiểu Duy, nhảy một bên, mà Tiểu Duy lại không kịp né tránh.

“Ngươi thật là độc ác, lại muốn dùng loại phương pháp đồng quy vu tận này.” Morrie Sickles trong lời nói nghe không ra tâm tình của hắn, “Đáng tiếc không có hiệu quả, nhưng thật ra chính ngươi lại xong đời.”

“Ngươi nói ai xong đời?” Giọng của Tiểu Duy xuyên qua những cây băng thứ lạnh lẽo, cũng trở nên lạnh như băng.

Vừa rồi ma pháp Tiểu Duy dùng là Hàn Băng Đại Thứ, từ dưới đất sinh ra rất nhiều băng thứ lớn đến xuyên thấu ngực kẻ địch. Tiểu Duy dùng ở trong này, không chỉ có thể thương tổn Morrie Sickles, mà tác dụng cũng đến trên người mình, nhưng mục đích của cô chính như vậy .

“Như vậy không phải tự do sao.”

“Quả nhiên nữ nhân loại đều tinh thông tính kế nha.” Morrie Sickles vẫn là bộ dạng cười đùa kia, trong ánh mắt nhìn Tiểu Duy mang chút thương thức, đột nhiên hắn giống như cảm nhận được cái gì đó, đứng yên nghe ngóng động tĩnh trong biển, nói :“Ngươi bị thương đi, mùi máu tươi rất nồng.”

“Này, có phải ta đã bại ngươi, ngươi có thể nói cho ta biết chỗ của Caesar thiên thần?” Sau lưng Tiểu Duy bị băng thứ thương tổn, quả thật là đang

chảy máu, nhưng bản thân cô tựa hồ cũng không thèm để ý.

“Ha ha, ta đã nói rồi, ở trong biển không có người nào có thể thắng quá ta.” Morrie Sickles cười to.

“Cũng bởi vì tự tin như vậy cho nên người mới muốn đánh nhau với ta?”

“Không hoàn toàn là như thế, hôn lễ là một nghi thức thần thánh và thuần khiết, ta không cho phép một chút dơ bẩn và huyết tính nào được xuất hiện.”

“Thì ra là như vậy, lại nói ta đây làm cũng là vì tộc người cá, không thể vô duyên vô cớ bị trị cho người tội như vậy nha.” Nụ cười Tiểu Duy càng lúc càng tươi, mái tóc dài màu đen của cô phiêu phù ở trong biển, đôi mắt màu nâu đen sáng lên, “Này tính của chúng ta một cái ước định đi, ta thắng, người liền nói cho ta biết điều ta muốn biết, người thắng, ta tùy người xử trí.”

Morrie Sickles nghe xong liền cười ha ha, cũng bắt đầu đối với cuộc tỷ thí này cảm thấy hứng thú, nói : “Tiểu nha đầu, người muốn tùy ta xử trí? Người có biết, cho dù là tộc người cá hàng năm tiến hiến mỹ nữ cũng không thỏa mãn được khẩu vị của ta, chỉ bằng thân thể mảnh mai của người có thể chịu được sao?”

“Vậy cũng phải xem người thắng rồi biết được.” Cô gái đối diện hoàn toàn không thèm để ý Morrie Sickles, ánh mắt kiên định nhìn Rồng Biển Cả.

“Khẩu khí thật lớn, vậy hãy để cho ta nhìn thực lực người như thế nào!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Thắng Thua X Cự Long

Tiểu Duy nhìn đối diện Morrie Sickles cười tự tin, trong lòng suy nghĩ nên dùng loại ma pháp nào phối hợp mới có thể đạt tới hiệu quả tốt nhất.

Hỏa hệ tất nhiên không thể được, bởi vì ở sâu dưới biển, Thổ hệ ma pháp chỉ sợ cũng không được, Mộc hệ ma pháp rất dễ dàng bị dòng nước đánh nát, như vậy còn lại cũng chỉ có. Phong hệ, Âm hệ và Lôi hệ .

Ba hệ này cũng không phải lựa chọn sai, thủy dẫn điện, dùng âm hệ ma pháp che dấu, Lôi hệ ma pháp công kích, loại tổ hợp này chính là lựa chọn tốt nhất, chẳng qua Phong hệ ma pháp dưới đáy biển sẽ tạo thành thương tổn cực lớn, hơn nữa nơi này cách tộc người cá quá gần, nếu không phải bắt đắc dĩ, Tiểu Duy sẽ không lựa chọn loại phương thức liều mạng này.

Quyết định chủ ý, Tiểu Duy điều chỉnh vật phẩm trang sức của mình một chút, từ trong hắc động lấy ra hai chiếc nhẫn tăng thuộc tính phong và lôi mang vào, lại uống lên một bình tăng tốc được tề, nghiêng người làm tư thế, chuẩn bị đấu võ.

“Người chuẩn bị xong?” Morrie Sickles đứng đối diện cười hớ hớ nhìn Tiểu Duy, hẳn từ lúc bắt đầu đã không đem tiểu cô nương trước mắt này cho vào mắt bắt quả vì cô có thể gây thương tích cho hắn nên bởi cô chơi đùa không tồi. Dù sao tuyệt sắc như thế, chỉ nhìn không chạm vào tuyệt đối không phải tác phong của hắn, Morrie Sickles .

Tiểu Duy nhìn Morrie Sickles cười cũng cong khỏe miệng lên, nếu như hắn vẫn không thèm để ý tới tài của cô, như vậy, rất nhanh Rồng Biển Cả sẽ tự nhận lấy ác quả. Cô vừa mới nhớ tới âm hệ ma pháp có một cấm chú tên là thời gian ngưng đọng, đây vốn là chú ngữ thuộc loại max level ở trong trò chơi.

Chú ngữ max level có nghĩa là gì? Nghĩa là so với long ngữ ma pháp cao hơn ra một cấp bậc ma pháp, nói thông thường một chút thì đó chính là diệt long ma pháp.

Diệt long ma pháp không nhiều lắm, một hệ cũng chỉ có vài cái, nhưng chỉ cần vận dụng thích đáng, mỗi một chú ngữ đều là cực kỳ trí mạng tồn tại.

Lúc này ngưng đọng chính là cường đại tồn tại, người trúng nên ma pháp thì thân thể sẽ bị đông cứng trong vòng 5 giây, nói một cách khác, chính là hoàn toàn không thể cử động trong 5 giây, chỉ có thể đứng yên mà nhìn.

Mà Tiểu Duy đánh chủ ý chính là 5 giây này.

Bởi vì mặc kệ Rồng Biển Cả cường đại thế nào, hắn đều không muốn sử dụng kỹ năng của mình để đối phó với một nữ nhân loại.

Mà nhìn Tiểu Duy càng lúc càng tươi, Rồng Biển Cả Morrie Sickles đột nhiên cảm giác được không thích hợp, từ lòng bàn chân đến đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện lốc xoáy màu đen, mà thân thể cũng từ từ cứng ngắc không thể nhúc nhích, bên tai gần chỉ có thể nghe thấy giọng nói mơ hồ của Tiểu Duy truyền tới.

“Thời gian ngưng đọng.”

Bốn từ kết thúc, Morrie Sickles hoàn toàn yên lặng bất động như bị phong ấn trong lốc xoáy màu đen, mà lúc này Tiểu Duy cũng không nhàn rỗi, đứng cách Morrie Sickles không xa đưa ra một bàn tay lên, chậm rãi hội tụ một khối cầu lõi nguyên tố dày đặc trong lòng bàn tay, một kích này, cho dù không thể chết ngay lập tức, cũng làm hấn trọng thương!

Thời gian 5 giây lập tức trôi qua, khi Morrie Sickles phục hồi tinh thần đã thấy trước mắt lòi quang bắn ra bốn phía, căn bản né tránh không kịp, một khối lõi cầu khổng lồ nghênh diện đánh úp lại.

“Lòi quang chân!”

Oanh một tiếng, lõi cầu đánh lên Morrie Sickles, nổ tung. Mà Tiểu Duy không đánh mất cảnh giác, nhìn chăm chăm vào tầng hơi nước bốc lên vì lõi điện cao áp. Một lát sau, giọng của Morrie Sickles truyền ra từ bên trong.

“Tiểu nha đầu đúng là có tài nha~”

Tiểu Duy cũng không chờ Morrie Sickles hiện thân, một cái tát phong tân tinh đánh về phía Rồng Biển Cả. Đây là một kỹ năng liên kích của Phong hệ, đem phong nguyên tố tập trung ở trên đùi, dùng gió xoáy ném địch vào đến không trung, sau đó đánh rơi thật mạnh xuống mặt đất, theo sau một cái Phong hệ đại chiêu làm cho phong nguyên tố ở đánh rơi địa điểm nổ tung, làm cho địch nhân không có cơ hội hoàn thủ.

Mà trên thực tế, Morrie Sickles quả thật đối với Tiểu Duy liên tiếp công kích không có lực chống đỡ, chẳng qua là khi chủy thủ của Tiểu Duy đặt lên yết hầu Morrie Sickles, con rồng bị đánh cho thương tích đầy mình lại bật cười.

“Ngươi thua, có cái gì buồn cười?”

“Đầu tiên là Mộc hệ long ngữ ma pháp, tiếp theo là Thủy hệ, sau đó là cấm chú, cuối cùng là Lôi hệ cùng Phong hệ, nói thật tiểu nha đầu, ta đối với ngươi càng ngày càng cảm thấy hứng thú.”

Tiểu Duy lạnh lùng nhìn chăm chú vào Morrie Sickles, cô hiện tại tuy rằng không chế được toàn cục, cũng không hề đắc ý hay thất ý, giống như người này tùy thời đều có thể đứng lên phản kích.

“Bình tĩnh phân tích, hoàn toàn không giống như là sức mạnh và tốc độ của một Ma Pháp Sư, nói thật, ta hiện tại thực hoài nghi ngươi thật là nhân loại sao?” Morrie Sickles hoàn toàn không quan tâm tới Tiểu Duy, tiếp tục nói.

“Bây giờ trả lời đáp vấn đề của ta, Caesar thiên thần ở đâu?” Tiểu Duy cũng không để ý tới Morrie Sickles động kinh đứng nói một mình, hỏi.

“Tiểu nha đầu, ngươi chẳng lẽ không biết tại trong biển ta chính là vô địch sao?” Cũng lúc Morrie Sickles nói câu này, Tiểu Duy phát hiện vết thương do lõi cầu gây nên dưới tác dụng nước biển đang từ từ khôi phục nguyên dạng! Cô lập tức muốn lui về phía sau cùng Morrie Sirah mở khoảng cách, nhưng cũng một giây sau bị nắm chặt cổ tay.

“Làm sao có thể cho ngươi chạy đâu?”

Morrie Sickles cong môi cười xấu xa, đầu ngón tay ngân quang lóe ra, một kích trúng bụng Tiểu Duy.

Mà Tiểu Duy cũng thoát khỏi tay của Morrie Sickles, nhưng vẫn bị ma pháp đánh trúng, lui về phía sau vài bước, gượng chống thân thể không ngã xuống.

Ma pháp Morrie Sickles dùng là một Băng hệ long ngữ thuộc Thủy hệ ma pháp, băng thuật có tác dụng gây ra trạng thái mê muội, bình thường như bị ma pháp này đánh trúng cũng cần mấy phút nữa mới có thể xuất hiện rõ trạng thái mê muội, cho nên Tiểu Duy lúc này cũng không hiểu được loại ma pháp ngớ ngẩn này cũng là long ngữ ma pháp, dù sao PK thần mã cũng so ai mau ngoan chuẩn hơn.

Nhưng một kích này cũng làm cho Tiểu Duy hiểu ra ý nghĩa chân chính của băng thuật.

Không phải tất cả ma pháp đều cần cự ly xa công kích, giống như băng thuật loại trực tiếp nhốt đánh vào trong cơ thể đối thủ, hiệu quả nhất định sẽ rất tốt.

Xem ra muốn đánh nhau với Rồng Biển Cả nói tuyệt đối không thể đánh ở trong biển a. Tiểu Duy thở hổn hển, tầm mắt cũng trở nên mơ hồ, cô hình như nhìn thấy có vài người bơi lại đây.

Morrie Sickles thấy thế, cười đi qua làm một cái ôm công chúa đem Tiểu Duy bế vào trong lòng, xoay người nhìn bao gồm quốc vương người cá và vài người cá khác.

“Morrie Sickles đại nhân. . . .” Quốc vương người cá bọn họ cũng không dám quá thân cận, nhưng khi nhìn thấy Tiểu Duy hôn mê bất tỉnh bị Morrie Sickles ôm vào trong ngực thì Valanthe đi theo Aisha vừa tới nơi lại không nhịn được hô lên. “Tiểu Duy!”

Tinh linh công chúa Valanthe kêu to tiến lên, lại bị Aisha ngăn lại.

“Valanthe, không thể vô lễ với thần sử đại nhân.” Aisha nhẹ giọng nói với Valanthe, lại bị Valanthe là không đồng ý. “Aisha, hấn ôm Tiểu Duy a, nhất định là đã xảy ra chuyện, bằng không tại sao lại có thể như vậy?”

Aisha cũng biết nhất định là đã xảy ra chuyện, nhưng đối với phương là kẻ chi phối biển cả của cả đại lục, không phải là người mà bọn họ những người cá nhỏ bé có thể phản kháng, đó là Long tộc, một trong những cự long thủ hộ trụ cột của thế giới này.

“Morrie Sickles đại nhân, vừa rồi tiểu nữ chạy tới nói. Nói có nhân loại xâm nhập ý đồ bắt đi người cá.”

Quốc vương người cá còn chưa nói xong, đã bị Morrie Sickles cắt đứt.

“Ta biết, chính là biên mấy người . . . kia.” Khi quay đầu lại nhìn lại thì phát hiện mấy tên kia đã ngất đi, nghĩ đến hẳn là cùng Tiểu Duyệt đánh nhau thời điểm lan đến gần bọn hắn, “Biển sâu đường hầm bên kia bị bọn họ thả huỳnh quang phấn, cho nên nhân loại mới có thể thuận lợi tiến vào.”

Quốc vương người cá hiểu ra, nhưng chưa kịp hỏi chuyện Tiểu Duyệt thì Rồng Biển Cả Morrie Sickles đã mang theo Tiểu Duyệt bơi xa rồi biến mất ở trong phạm vi tầm mắt của mọi người.

Valanthe thấy thế không tốt, nghĩ rằng dù sao cũng là thủ hộ trụ cột cự long, ngay cả Tiểu Duyệt mạnh như vậy cũng đánh không lại, nhưng cô còn không hi vọng Tiểu Duyệt gặp chuyện không may, nhớ rõ Tiểu Duyệt bên người cái kia tóc đen A Lạc hình như cũng rất lợi hại, Tiểu Duyệt nếu như không trở về, hẳn nhất định sẽ rất sốt ruột, liền lập tức nói với Aisha : “Aisha, ta muốn quay về Tinh linh tộc, lập tức !”

Mà lúc này Alois đang làm gì đây?

Hắn đang ngồi trong cung điện của Rồng Sinh Mệnh Ueda uống trà.

Từ lúc Tiểu Duyệt đi tộc người cá, Alois cả ngày liền buồn chán , sau khi biết tin tức sau liền chạy ra bờ biển đi qua lại nhìn xung quanh. Cuối cùng ngay cả Tinh linh vương cũng nhìn không được rồi, mang hắn trở về, cũng nói cho hắn biết Tiểu Duyệt rất nhanh sẽ trở về, cho phép hắn ở trong Tinh linh tộc tùy ý đi lại.

Hạ mệnh lệnh như vậy, Tinh linh thủ vệ nhóm tự nhiên sẽ không ước thúc Alois nơi nào có thể đi làm nơi nào không thể đi, vì thế khi bạn nhỏ này khi dạo đến Ueda cung điện thì Rồng Sinh Mệnh đã phát hiện bạn Rồng Hủy Diệt mới nhậm chức liền đi ra mới vào nhà mình làm khách.

Đối với Alois mà nói, đồng tộc đã rất lâu không thấy, không thể nghĩ ngờ là một chuyện vô cùng đáng mừng, hai con rồng vừa uống trà vừa nói chuyện phiếm nói thật lâu. Alois cũng nhờ vậy mà biết được rất nhiều chuyện trong tộc mà hắn trước đây ko biết, đây đối với hắn mà nói là chuyện tốt, dù sao chuyện trong cự long tộc chỉ có người cự long tộc mới có thể biết.

Khi bọn hắn nói lên mấy những vị cự long thủ hộ trụ cột hiện đang ở đâu thì Ueda chợt nhớ tới đến Rồng Biển Cả Morrie Sickles cùng hắn làm hàng xóm mấy ngàn năm.

“Morrie Sickles sống ở trong biển Thủy Tinh bên kia nhưng đã lâu rồi ta cũng chưa nhìn thấy hắn.” Ueda uống ngụm trà, chậm rãi nhớ lại .

“Nha? Tiểu Duyệt cũng đi đến biển đó, nghe nói là đi tham gia hôn lễ của hoàng gia tộc người cá.” Alois khi nói chuyện này có vẻ không vui vẻ chút nào, vì sao Tiểu Duyệt cũng không mang theo hắn cùng nhau đâu?

“Tiểu Duyệt? Chính là cái nữ nhân loại cường hãn ngươi nói?” Ueda đặt ly trà xuống, hỏi lại, trong suy nghĩ của hắn, nữ nhân loại mà có thể hình dung là cường hãn thì có lẽ là có ghen của cự nhân tộc đi, cái loại cơ bắp dữ dội, khuôn mặt dữ tợn , mới có thể có được sức mạnh cường hãn.

“Đúng vậy a.” Alois gật gật đầu, bỗng nhiên một ý tưởng xuất hiện trong đầu làm cho tinh thần hắn run lên, “Ueda thúc thúc, chúng ta đi nhìn xem Morrie Sickles thúc thúc thế nào đi?”

Ueda nghĩ nghĩ, gật gật đầu, nói : “Cũng tốt, lại nói chúng ta cũng rất lâu không gặp mặt, mượn cơ hội này gặp một lần.”

“Thật tốt quá! Chúng ta lập tức đi đi!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Phần nộ X Đồng phạm

Khi Rồng Hủy Diệt Alois và Rồng Sinh Mệnh Ueda cùng nhau đi về phía cung điện của Morrie Sickles ở dưới biển sâu, Morrie Sickles đã ôm Tiểu Duyệt về trong tầm cung, vẫy tay đuổi những người cá xinh đẹp đứng chờ bên trong, Morrie Sickles nhẹ nhàng Tiểu Duyệt đang hôn mê đặt trên chiếc giường mềm mại.

Đám người cá trước khi rời đi còn dùng ánh mắt oán hận nhìn cô gái nằm trên giường không nhúc nhích, hâm mộ nhìn Morrie Sickles dùng ngón tay chậm rãi miêu tả khuôn mặt tinh xảo của nàng, cho đến khi bị hắn trừng mắt nhìn mới vội vàng rời đi.

Morrie Sickles cảm thán Caesar thiên thần thần tích, có thể có một nhân loại xinh đẹp hơn cả Tinh linh và Người cá, cho dù là đang ngủ cũng mê người như vậy, lông mi dài rậm như búp bê, hai má ửng hồng, môi đỏ mọng nhẹ hơi mở, ngực hơi phập phồng, xương cốt tinh tế, làn da trắng tinh, Morrie Sickles thoáng cảm thán tạo hóa thần kỳ, trên mặt lộ ra một nụ cười dịu dàng mà đến hắn cũng chưa từng phát hiện.

Cúi người, dùng ngón tay tinh tế miêu tả hai má cô, lưu luyến quên về, không muốn rời đi. Morrie Sickles cũng không vội làm gì, chỉ neho mắt lại thưởng thức dung nhan tuyệt diệu kia, cảm thụ được xúc cảm mềm mại của da thịt dưới ngón tay.

Cho dù là người cá, cũng chưa từng làm cho hắn kinh diễm như thế.

Cuối cùng, Morrie Sickles nhịn không được khát vọng trong lòng, cúi người xuống, nhẹ nhàng đặt nụ hôn xuống hai má Tiểu Duy. Chính là cảm giác mềm nhẹ đó vừa chạm vào đã không có đường về, như gió to như mưa lớn đi đến trên mặt, môi Tiểu Duy rời một đường từ cổ xuống dưới, quần áo bị mở ra, lồng ngực trong phút chốc đã đầy vết hôn.

. . .

Morrie Sickles ôm Tiểu Duy thật chặt vào trong lòng, toàn thân cực nóng, sâu trong yết hầu phát ra những tiếng gầm rú trầm thấp, từ tính đầy mê hoặc, tiếc là cô gái kia vẫn trong trạng thái hôn mê, không thể đáp lại hắn.

Đúng lúc này, cửa đột nhiên bị mở ra.

Morrie Sickles nhanh chóng kéo chăn bao lấy cô gái, ngẩng đầu xoay người nhìn lại.

Hai người đi vào, trong đó là người hàng xóm lâu năm của hắn Rồng Sinh Mệnh Ueda, mà tiểu tử kia. Thoạt nhìn có chút quen mắt, khí tức trên thân cũng thuộc Cự Long tộc, chỉ là nhất thời không nhớ ra là ai.

“Người lại như vậy, Morrie Sickles.” Ueda khẽ thờ dài, thuận thế che đi tầm mắt của Alois, “Còn nhớ rõ hắn là ai không?”

“Lâu không thấy, không ngờ việc người làm đầu tiên là phá hư chuyện tốt của ta.” Morrie Sickles trợn mắt nhìn Ueda một cái, nhưng không có dấu hiệu muốn rời giường, cánh tay ôm chặt lấy Tiểu Duy, ánh mắt mang theo một tia vô lại ra vẻ lười biếng nhìn Ueda.

“Hắn là Tiểu Alois, người quên rồi sao? Rồng Hủy Diệt mới nhậm chức.” Ueda chỉ chỉ Alois phía sau mình, đi lên phía trước vài bước, không ngờ lại thấy Morrie Sickles biến sắc.

“Người đừng lại đây!”

“Lần đầu tiên vì nữ nhân kêu lớn tiếng như vậy.” Ueda không sao cả cười cười, “Nàng là ai?”

“Một nhân loại.” Morrie Sickles nói nhẹ nhàng bằng quơ, động tác lại mềm nhẹ đến khó tin.

“Ồ?” Ueda vuốt mái tóc dài màu xanh lá cây của mình một chút, cười nhẹ nói: “Một nhân loại đáng giá người để bụng như vậy? Chẳng lẽ có thể so với Tinh linh và người cá còn xinh đẹp hơn?”

“Việc này không cần người quan tâm.” Morrie Sickles không muốn đem cực phẩm do mình phát hiện ra cho người khác nhìn, “Nếu biết ta đang làm cái gì còn không mau đi ra?”

“Làm bạn bè cũ mà nói, người đúng là một tên trướng thổi chuyên gặp sắc quên bạn.” Ueda bắt đầu dĩ nói, xoay người, vỗ vỗ bả vai Alois, nói: “Xem ra hôm nay đến không đúng lúc, đi về trước, lần khác nói sau, hoặc là làm cho tên đáng ghét này đi nhìn chúng ta cũng được.”

Nói xong, Ueda đi ra ngoài cửa. Đi được nửa đường lại phát hiện Alois không theo kịp, quay đầu lại nhìn, chỉ thấy hắn vẫn đang ngăn người đứng đó, mà ánh mắt lại nhìn thẳng vào người Morrie Sickles đang ôm trong lòng.

“Alois?” Ueda khó hiểu quay lại kéo tay hắn, không ngờ lại bị Alois đẩy mạnh ra.

Chỉ thấy Alois sải bước đi đến trước giường Morrie Sickles, không để ý hơi thở nguy hiểm trên người Morrie Sickles toát ra, hơi dừng một chút rồi xốc chăn lên.

Đập vào mi mắt là Tiểu Duy đang hôn mê bất tỉnh, cùng với. . . bộ ngực trần đầy vết hôn. . . .

Thời gian như dừng lại, Alois vẫn chưa ngẩng đầu cùng Morrie Sickles đối diện, chính là tìm đập mạnh và loạn nhịp nhìn ngực Tiểu Duy. Theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, sắc mặt Alois đầu tiên là từ trắng thành đỏ bừng, sau đó lại là xanh tím.

Đột nhiên, hắn mạnh tay đánh úp về phía Morrie Sickles, một quyền đánh vào lòng bàn tay bởi vì đối phương sớm có phòng bị.

Dù vậy, Morrie Sickles vẫn bị Alois đánh ngã xuống giường, đứng trên mặt đất cùng Alois giằng co.

“Quả nhiên là vậy, người nhận ra nữ nhân loại trên giường kia?” Ánh mắt Morrie Sickles nhìn về phía Alois cũng không có ý tốt, đó là con mồi hắn coi trọng.

“Ai cho phép ngươi chạm vào nàng? !” Alois nổi giận đùng đùng, ám nguyên tố nồng đậm bao trùm lên hắn, rống giận một tiếng đồng thời một cái nguyên tố bạo liệt đánh về phía Morrie Sickles.

Oanh một tiếng, Morrie Sickles đánh vào trên tường, trực tiếp bay ra khỏi trần điện trong đáy biển.

Alois lập tức đi theo, hai con rồng cứ như vậy ở bên ngoài triển đấu với nhau.

“Này ! Các ngươi làm cái gì vậy a! ?” Ueda đau đầu nhìn hai con rồng đang đánh nhau như điên ở bên ngoài, cau mày, rồi nghiêng đầu, nhìn thấy Tiểu Duy vẫn còn nằm ở trên giường, liền đi tới muốn nhìn xem một chút, rốt cuộc là nữ nhân như thế nào lại có thể làm cho hai cái thủ hộ trụ cột Cự Long không nói hai lời trực tiếp đấu võ!

Quả nhiên là đúng như hắn suy nghĩ, là một nữ nhân loại so với Tinh linh còn đẹp hơn ngàn lần, mặc dù đang hôn mê nhưng vẫn có thể làm cho người ta đui mù, nhưng cho dù là như vậy, cũng không đến mức khiến cho bọn họ này trên vạn năm Cự Long Tộc biến thành như vậy a. Ueda buồn bực nghĩ, nhìn kiểu đấu pháp của Alois và Morrie Sickles không biết còn đánh đến khi nào mới xong đâu.

Nhưng vào lúc này, Tiểu Duy bỗng nhiên từ từ tỉnh lại, cô giật giật thân thể đau nhức, cau mày mở mắt.

Vừa mở mắt ra, tầm mắt vẫn còn hơi mơ hồ, trong mơ hồ, cô thấy một đầu người có tóc dài màu xanh xuất hiện trong mắt mình. Đợi khi tầm mắt rõ ràng mới phát hiện, đó là một người đàn ông đẹp trai có đôi mắt xanh biếc, khuôn mặt mang đến cho cô một cảm giác bình thân, tuy rằng khuôn mặt nghiêm túc nhưng cũng có thể cảm thấy khí tức sinh mệnh trên người này, khí chất nhu hòa vô thức từ trên người kia tản ra.

Tiểu Duy khó hiểu, nguyên bản không phải là cô đánh nhau với Rồng Biển Cả Morrie Sickles sao? Người này là ai?

Từ từ ngồi dậy, Tiểu Duy nhìn Ueda, mở miệng nói: “Ngươi là.”

Lời còn chưa nói hết, cô phát hiện quần áo trước ngực mình đang mở ra! Vội cúi đầu xuống, chỉ thấy trên lồng ngực đầy vết hôn đỏ hồng!

Nháy mắt, Tiểu Duy nổi giận.

Không nói một lời lập tức đâm vào mặt Ueda, biến thành Rồng Sinh Mệnh vô duyên vô cớ bị đánh bay. Ngã xuống đất bụm mặt đứng lên, trừng mắt Tiểu Duy hô to:

“Ngươi tại sao lại đánh ta?”

Tiểu Duy nhanh chóng sửa lại quần áo của mình, chỉ vào ngực, vẻ mặt dữ tợn hỏi lại: “Không phải ngươi làm?”

Tiếp theo, không nói gì thêm mà trực tiếp phi thân đi qua đâm thêm một cái. (mình thích từ phi thân này, ha ha ha ha)

Ueda rất oan ức cố gắng từ trong một đồng phế tích lại lần nữa bò dậy, phần nộ hướng về phía Tiểu Duy rống to: “Đương nhiên không phải ta!”

Tiểu Duy vẫn đứng ở cách đó không xa hừ lạnh một tiếng, không cam lòng yếu thế rống lại: “Ngươi nhìn thấy coi như là đồng phạm!”

Nói xong, lại đi lên đá thêm một cái. Lần này Ueda nhớ rõ phòng ngự rồi, nhưng cho dù phòng ngự cũng không ngăn được cú đá này, Ueda lập tức được tao ngộ đãi ngộ y hệt Morrie Sickles, trực tiếp đụng nát vách tường bay ra ngoài.

Đúng lúc này, Rồng Sinh Mệnh Ueda ngã ở trong chiến trường của Rồng Biển Cả Morrie Sickles và Rồng Hủy Diệt Alois, điều này cũng làm cho Morrie Sickles cùng Alois vừa rồi còn đang trong trạng thái PK lập tức dừng động tác công kích, khó hiểu nhìn Ueda nằm ngã ngửa ở chính giữa.

“Ueda, ngươi làm sao vậy?” Morrie Sickles thu chiêu, đi tới “cư cao lâm hạ” nhìn Ueda.

(*) cư cao lâm hạ: từ trên cao nhìn xuống.

“Còn không phải là ngươi gây họa!” Ueda biệt khuất che mặt, phần nộ hét lên.

“Biết ngươi nhiều năm như vậy, ta còn tưởng ngươi là dạng người bình tĩnh mềm nhẹ, khi nào thì cũng biết cách nói to rồi?” Morrie Sickles mặc dù không biết Ueda vì sao nói là chính mình gây họa, nhưng xem ra người bạn cũ này có chút không bình thường.

Ueda trong lòng đều điên muốn nôn ra máu, được rồi, hắn thừa nhận thật là thấy được một chút, không, là chỉ có một chút chút thôi a! Hắn đối với nữ nhân này một chút hứng thú cũng không có, hơn nữa còn là nữ nhân vừa mạnh vừa bạo lực như vậy! Hắn làm sao lại xui xẻo như vậy a, đến chơi mà cũng bị đánh!

Cách ba người này không xa, có một bóng đen chậm rãi tới gần bên này, Alois và Morrie Sickles đồng thời ngẩng đầu nhìn về phía bóng đen đang đến gần, tới khi nhận ra người đang đến, trên mặt hai người đều lộ ra vui mừng.

“Tiểu Duy!” Đây là Alois vui vẻ gọi.

“Tiểu nha đầu, ngươi đã tỉnh.” Đây là Morrie Sickles yên tâm hỏi.

Chỉ có điều là nữ nhân loại đang đến gần lại hoàn toàn không linh tính, vẻ mặt cười lạnh, đi đến trước mặt bọn họ, nheo mắt lại nguy hiểm nhìn ba con rồng, đánh giá một tên rồi một tên, mỗi người nhìn một lần, người bị nhìn sẽ không tự giác rung mình một cái.

“Tiểu, Tiểu Duy?” Alois cũng đã nhận ra có chút không đúng, thử gọi Tiểu Duy.

Chỉ thấy cô gái chậm rãi nâng lên tay mình, chỉ vào ngực, nhìn Alois nói: “Người cũng thấy?”

Nhìn Tiểu Duy hơi nhưn mày, Alois áp úng nói không nên lời, nhưng này khuôn mặt lại đỏ như gấc rồi đem ánh mắt hướng sang nơi khác, không dám nhìn Tiểu Duy.

“Tốt lắm.”

Nói xong, Tiểu Duy lại chuyển hướng sang Morrie Sickles, lần này mang trên mặt là một nụ cười xinh đẹp, cũng chỉ vào ngực hỏi: “Này, là người làm?”

Morrie Sickles thấy bộ dáng đáng yêu của Tiểu Duy, lập tức nở một nụ cười thật tươi, nói: “Đương nhiên, tiểu bảo bối nhi, nếu như không có hai người này tới quấy rối, ta sẽ làm cho người càng thoải mái!”

“Rất tốt.” Tiểu Duy nụ cười trên mặt càng lúc càng lớn, nhưng cũng càng ngày càng lạnh như băng, lại làm cho ba người thân là Cự Long tộc đều cảm thấy hơi thở không tốt, cô trừng lớn hai mắt, hướng về phía kia ba tên đáng giận kia gầm lên:

“Cô nãi nãi ta hôm nay muốn giết hết các người! ! ! ! !”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Côn chiến x Đánh bay

“Cô nãi nãi ta hôm nay giết hết các người! ! ! ! !”

Tiểu Duy gầm lên đồng thời cũng sử dụng thuần gian di chuyển đến phía trên đầu ba người, trong miệng vẫn niệm chú chú ngữ cổ xưa, phong nguyên tố cuộn cuộn như rồng cuộn hội tụ quanh người cô, nồng đặc hơn như nước.

Morrie Sickles, Alois cùng Ueda thấy thế không ổn, đều lập tức tránh xa Tiểu Duy, đều tự thành lập phòng ngự bằng nguyên tố vì thấy Tiểu Duy muốn thả đại chiêu, không làm phòng ngự tốt thì tuyệt đối sẽ bị đánh bay, dù sao ba người này đều từng ăn đau khổ trong tay Tiểu Duy.

Nhưng tiếc là Tiểu Duy cũng không dành cơ hội này cho ba người, một cái gió xoáy bạo liệt phóng tới đánh bay ba người ra ngoài.

Kỹ năng này là nhảy đến không trung, đem phong nguyên tố hội tụ dưới chân, mang theo sức gió cường đại và tốc độ cực đại đá bay kẻ địch.

Đám Alois tuy tránh thoát một cước của Tiểu Duy, nhưng trốn không ra sức gió cường đại, nước biển hình thành lốc xoáy phóng ra bốn phía. Tiếp theo, Tiểu Duy lại tạo ra một lốc xoáy siêu mạnh từ dưới đáy biển đi lên, trực tiếp hình thành một hố đen đại dương.

Nhưng, điều này cũng giúp Tiểu Duy đạt được mục đích cô — mặc kệ chống lại ai hay cái gì, chiến đấu dưới đáy biển đối với cô mà nói đều không có lợi, cũng giống như lúc trước, hải dương đối với Morrie Sickles có tác dụng chữa trị khiến cô không thể không phòng bị, cho nên, phương pháp tốt nhất chính là đem tên kia đánh tới trên bờ rồi đánh nhau!

Khi ba con rồng kia bay thẳng hướng lên bờ, Tiểu Duy cũng chân dẫm lên phong nguyên tố nhanh chóng đi theo, sức gió cường đại không chỉ làm cho sóng biển dâng cao mà còn đem ba con rồng ném ra khỏi mặt biển.

Tiểu Duy thấy thời cơ đã đến, trong miệng niệm chú chú ngữ cổ xưa nhất — Kỹ Băng Hà.

Đây là chú ngữ thuộc dạng diệt long ma pháp mà Caesar thiên thần sáng tạo ra chuyên môn vì đồng phục Rồng Biển Cả Morrie Sickles, là chân lý mà mỗi một ma pháp sư thủy hệ theo đuổi, đương nhiên, đây là chỉ ở trong trò chơi. Cũng giống như Tiểu Duy đi khiêu chiến Alois mục đích là lấy đến quang minh tán dương, rất nhiều ma pháp sư đều đi khiêu chiến Rồng Biển Cả Morrie Sickles, mục đích đúng là vì lấy đến cuốn sách kỹ năng Kỹ Băng Hà này.

Nếu là mở ngoại đoạ, diệt long ma pháp này tự nhiên là dễ như trở bàn tay, chính là này Kỹ Băng Hà sao hao tổn rất nhiều MP (trong trò chơi ma pháp trị số cũng gọi là nội công hay giá trị lam (nội công có màu lam?)), một chiêu phóng ra, Tiểu Duy lam điều gần như là cạn kiệt.

Nhưng không thể không thừa nhận, hiệu quả của kỹ năng này là vẫn tốt như không thể tốt hơn. Nó đem toàn bộ mặt biển đều đóng băng, sóng biển cuộn cuộn lúc này đã kết thành tầng băng dày, đứng ở mặt trên giống như đứng trên đất bằng, đương nhiên, trừ bỏ lực ma sát vẫn là không giống, nhưng đối với Tiểu Duy mà nói như vậy là đã tốt hơn nhiều.

Đưa tay vào trong hắc động lấy ra một lọ hồi lam dược tề, uống vào, nhìn đối diện ba tiểu tử mở to mắt nhìn mình, lạnh lùng nở nụ cười. (ba tiểu tử . . .

“Morrie Sickles, ra khỏi đây biển, ta xem ngươi còn có thể khôi phục được không!”

Vừa dứt lời, Tiểu Duy lập tức tiến vào trạng thái tiềm hành, thuận di tới, đầu tiên là một cú đá gió xoáy trực tiếp đem Rồng Sinh Mệnh Ueda đá bay, tiếp theo một cái lời quang thiểm đem Rồng Hủy Diệt Alois đánh bay không thấy bóng, cuối cùng vòng ra sau lưng Morrie Sickles, phóng ra trụ cốt kỹ năng đánh vào sống lưng Rồng Biển Cả Morrie Sickles.

Tiểu Duy cũng không cảm chửi thù, chửi thù chỉ có thể dùng để chơi đùa với người bình thường, thương tổn không cao bằng Dực Long Quyền sáo (trang), cho nên lúc này cô mang theo quyền sáo đi ẩu đá ba con rồng chết tiệt. Mà trụ cốt kỹ năng cũng không nhất định phải trang bị chửi thù mới có thể dùng, kỹ năng này hiệu quả lớn nhất là kỹ năng công kích vật lý, một trong {chung kết kỹ năng} vật lý thương tổn của đạo tặc, ngay khi đánh trúng, Tiểu Duy gần như có thể nghe thấy tiếng xương sườn gãy của Morrie Sickles.

Đương nhiên, nếu làm để cho một nhân loại là Tiểu Duy làm ra công kích hung mãnh như vậy, thân là Cự Long tộc ba người bọn họ cũng không thể hoàn toàn không phản kích rồi bị động bị đánh tuyệt đối không phải phong cách của Cự Long tộc, bọn họ cường đại, hiểu chiến, có lòng tự trọng và hiểu thắng cực cao

Ueda ném ra vài hạt mầm trên tầng băng thượng, miệng đọc long ngữ, không lâu sau nhưng cây xanh to lớn phá băng mà ra, không ngừng vận vẹo giống như muốn làm nũng với Ueda. Ueda thấy thế nâng tay lên, những sợi dây leo lớn lập tức đánh hướng về Tiểu Duy, theo thủ thế của Ueda khi thì quẹo trái, khi thì quẹo phải, phủ phục đi trước.

Cùng lúc đó, xương sườn Morrie Sickles sau khi bị theo Tiểu Duy đánh gãy, nhảy đến không trung, một bàn tay che ngực, một tay vung lên về phía trước, ngay khi Tiểu Duy hạ chân xuống đất, từ trên trời giáng xuống vô số băng trụ nhọn hoắt, đâm xuống mặt băng phát ra tiếng nổ âm âm, đồng thời một mảnh sương khói nổi lên, làm cho người ngoài thấy không rõ bên trong xảy ra chuyện gì.

Tiểu Duy lưng vốn bị thương, bởi vì chuyện tình liên tiếp phát sinh, cũng không kịp chú ý bảo vệ, lúc này bởi vì Morrie Sickles công kích quá mức dày đặc, trong khoảng thời gian ngắn không có khả năng hoàn toàn né tránh, trên người nháy mắt xuất hiện rất nhiều vết máu, vạn hạnh là cũng chỉ là thương da thịt, không có thương tổn đến nơi yếu hại.

Nhưng ngay khi Tiểu Duy chưa kịp thở ra, Ueda cũng lập tức đánh đến. Dây leo xanh mướt giống như có sinh mệnh cảm nhận được vị trí của Tiểu Duy, len lỏi giữa những băng trụ nhọn hoắt và sương khói che dấu tìm đến Tiểu Duy cả người bị thương, suru suru hai tiếng, lập tức quán lấy cơ thể Tiểu Duy, cũng đem kéo ra không trung.

Tiểu Duy đứng trong không trung tức giận trừng mắt Ueda ở phía dưới cùng với Morrie Sickles đứng trên mặt băng, hai người mặc dù hơi có vẻ chật vật nhưng vẫn không hề đánh mất khí thế của loài rồng.

“Đừng đánh.” Rồng Sinh Mệnh Ueda ngửa đầu nhìn Tiểu Duy nói.

“Đem ta trời lại, còn nói ta đừng đánh?” Cục tức dính trong lồng ngực không tiêu, Tiểu Duy cảm thấy bọn họ vô cùng buồn cười, thân là thần sứ là có thể làm xằng làm bậy sao?

“Là Morrie Sickles vô lễ, lát nữa sẽ làm cho hắn hảo hảo giải thích với ngươi.”

Nghe thấy Ueda nói như vậy, Morrie Sickles đáp trả ngay, “Chuyện của ta khi nào thì ai cần ngươi lo, nha đầu kia là con mồi của ta.”

“Ngươi còn chưa hiểu sao? Nhân loại mạnh mẽ như thế mà là con mồi của ngươi? Ngươi cảm thấy nàng giống các mỹ nữ người cá kia sao?” Ueda khẩu khí cũng bắt đầu khó chịu. Chuyện vốn rất đơn lại bị Morrie Sickles làm cho phức tạp thế này, còn lời mình liên lụy vào.

“Móng vuốt của mèo con càng sắc bén, phục tùng được càng thành công.”

“Ngươi đúng là bất trị!”

Khi hai người tranh chấp, dây leo vây khốn Tiểu Duy đột nhiên bị một sức mạnh hắc ám cường đại chặt đứt, mà Tiểu Duy bị một bóng dáng màu đen tiếp được trên không trung, không cần phải nói, là Alois làm.

“Tiểu Duy, làm sao lại bị thương nặng như vậy? !” Alois đem Tiểu Duy ôm chặt vào trong ngực, vẻ mặt đau lòng, không phải nàng rất mạnh sao? Tại sao lại như vậy?

“Ta không sao.” Sau khi rơi xuống trên mặt đất, Tiểu Duy tránh ra khỏi lòng Alois, xoay người nói với hắn: “Trốn xa chút, ta không xác định có thể lan đến chỗ ngươi hay không, bởi vì ta cũng không thể khống chế.”

Alois nghe vậy biết Tiểu Duy muốn ra đại chiêu rồi, lập tức làm ra lá chắn cho mình đồng thời lui về phía sau. Mà Ueda thấy thế cũng theo Alois lui đi, hắn cũng không muốn lại lần nữa bị liên lụy vào, hắn đã đủ không hay ho rồi.

Morrie Sickles dù sao cũng là Rồng Biển Cả hơn ngàn năm, đối với những vết thương nhỏ này cũng không thèm để ý, cười yếu ớt, nói:

“Như thế nào? Còn muốn tiếp tục tỷ thí?”

“Đương nhiên.” Tiểu Duy cũng cười, “Để tránh khỏi bị đánh cho bất tỉnh, ngươi vẫn là nói cho ta biết Caesar thiên thần ở đâu thì tốt hơn.”

“Làm sao ngươi biết người bị đánh cho bất tỉnh nhân sự là ta nha?”

Tiểu Duy nâng một bàn tay lên, chỉ vào Morrie Sickles, cười nói: “Ngươi không thấy lúc này có gì giống với lần trước sao?”

Morrie Sickles thoáng sững sờ, trong nháy mắt không khỏi cảm tức nhìn Tiểu Duy, lại thấy cô gái càng lúc cười càng đắc ý. Không sai, Tiểu Duy dùng chiêu thức giống hệt lần trước, thời gian gõ xiềng đã muốn tập trung vào Morrie Sickles, làm cho hắn trong vòng năm giây không thể động đậy!

Mà cùng lúc đó, lời quang thiểm cũng đã được chuẩn bị tốt, ngay khi gian gõ xiềng biến mất, những tia sét màu xanh bắn thẳng về phía Morrie rồi lan ra trên bầu trời, đánh bay một mảnh mây lớn.

Không đợi Morrie Sickles phản ứng, Tiểu Duy lập tức sử dụng tật phong tân tinh, đem Morrie Sickles đá bay vào trong không trung, tiếp theo là một trận liên kích, cuối cùng một cái dùng một cú nổ bằng phong nguyên tố.

“Nói! Caesar thiên thần ở đâu!”

Tiểu Duy hướng về phía khói bụi quất lớn, nhưng Ueda và Alois đứng ở một bên sau khi nghe thấy những lời này đều ngây ngẩn cả người.

Nàng tìm Caesar thiên thần làm gì?

Mà Morrie Sickles liên tục bị đánh trúng lại trả lời Tiểu Duy bằng một mảnh dây đặc bằng nhẵn, theo sát sau đó là một con rồng băng lớn bay về phía Tiểu Duy. Vòi nước không lồ, vỡ tung ra thành những con rồng nước nhỏ, đánh úp về phía Tiểu Duy.

Đương nhiên, Tiểu Duy cũng không ngồi chờ chết, một chiêu rồng lửa gào thét va chạm vào rồng băng, nổ Ầm một tiếng, tiếng xì xì cùng với những tầng khói trắng bay lên, hai người đi vào trạng thái giằng co hình dáng, mỗi người một bên.

Ngay khi bên này đánh bất phân thắng bại, thì một con rồng đang nằm ngủ trên những đám mây lại bị một tia sét đánh thức, suýt nữa làm thương tổn đến bản thân. Nó tò mò không biết khi nào thì có người có thể làm được điều này, Rồng Thiên Không chừng quản phong nguyên tố liền từ bầu trời bay xuống, mà khung cảnh trực tiếp lọt vào trong tầm mắt là Tiểu Duy và Morrie Sickles đang đánh nhau.

Một nhân loại lại có đảm lược khiêu chiến cự long?

Rồng Thiên Không Shere có chút vui sướng, mà khi hắn nhìn cảnh Rồng Biển Cả Morrie Sickles và nàng đánh bất phân thắng bại lại càng vui vẻ mà phá ra cười.

Thú vị! Thật thú vị! Những con rồng trải qua hơn một ngàn năm được gọi là thần sử thủ hộ trụ cột cự long, thế nhưng sẽ bị một nhân loại nhỏ bé đánh cho không kịp hoàn thù, đây chẳng phải là giúp cho bọn hắn thêm chút niềm vui trong những năm tháng dài nhàm chán sao!

Vì thế, khi Tiểu Duy cùng Morrie Sickles tách ra giằng co, Rồng Thiên Không Shere từ trên trời giáng xuống, hóa thành một vị nam tử mặc áo dài, mỉm cười nhìn Tiểu Duy, nói:

“Vị tiểu thư này, không biết có thể luận bàn với ta một chút không?”

Tiểu Duy quay đầu nhìn lại, suýt nữa nổi điên mà mắng ra tiếng, hôm nay là ngày Cự Long tộc tụ hội sao? Làm sao mà trái một con phải một con liên tục chạy đến giúp vui? Vẫn là nói, bọn họ căn bản là muốn đùa chết mình? Đầu là lại đẩy hát đệm trợ trận?

Mẹ nó, cô nãi nãi cũng mặc kệ các ngươi nhiều thế nào mạnh thế nào, đánh không được, liền ba mươi sáu kế chạy là thượng sách!

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 56: Chân tướng X Tìm

Tiểu Duy nhìn nhìn Rồng Biển Cả Morrie Sickles trước mặt, lại quay đầu nhìn Rồng Thiên Không Shere ở phía sau, tiện đà liếc nhìn Rồng Sinh Mệnh Ueda cùng Rồng Hủy Diệt Alois đứng cách đó không xa, trong lòng nhin không được âm thầm mắng: Chẳng lẽ hôm nay mấy tên điên này hẹn gặp mặt? Tiền hậu giáp kích loại đúng là khủng bố thần kinh mà!

Khi Tiểu Duy đang nghĩ làm sao có thể toàn thân trở ra, Morrie Sickles khó chịu trừng mắt nhìn Rồng Thiên Không Shere, nói: “Ngọn gió nào đem ngươi thổi tới đây?”

“Nói chuyện đừng khó chịu như vậy chứ, vừa rồi ta bị một tia sét mòng đẹp, xuống dưới nhìn xem là ai làm, kết quả là thấy các ngươi.” Shere khi nói những lời này trên mặt vẫn mang theo cười ôn hòa dung, đối với Morrie Sickles không có chút gì gọi là tức giận, nhẹ nhàng giải thích, nói xong còn hướng

về phía Tiểu Dục cười cười.

Không biết vì sao mà nụ cười của Shere lại làm cho Tiểu Dục trong lòng cảm thấy sợ hãi —— đây ... có phải là trước khi đánh thì tặng một cây kẹo ngọt?

“Đây là chuyện giữa ta và cô, người đừng nhúng tay.” Morrie Sickles bắt mắt Shere chặn ngang một cước, khẩu khí rất không tốt.

“Vậy chờ các người đánh xong lại đến lượt ta cũng được.” Shere buông tay, cười hớ hớ đi về phía bọn Alois, còn hướng về phía Tiểu Dục vẫy vẫy tay, vừa đi vừa nói: “Tia sét vừa rồi là người làm đúng không? Morrie Sickles là Thủy Hề, cũng không có kỹ năng công kích thuộc tính lôi a ~”

Tiểu Dục đột nhiên cảm thấy mình rất có nguy cơ bị đánh gục tại chỗ nếu không trang bị võ trang đầy đủ ngay lập tức, thừa dịp đang rảnh, cô xem xét độ hao tổn trang bị của mình một chút, quả nhiên, bộ Dạ Linh Ấn trên người độ bền đã gần bằng 0, tiếp tục hao tổn sẽ biến mất, nhưng là phải ở chỗ này đổi trang bị

ORZ

Xin tha thứ cho cô rằng cô không thể làm được, chẳng lẽ phải đứng trước mặt bốn con rồng coi hết quần áo sao? Đánh chết cô cũng không làm.

Như vậy nếu trang bị không đổi, mà muốn không bị mất thêm độ bền thì cách duy nhất là không bị công kích của đối phương đánh trúng.

Phàm là người chơi game biết, trang bị đối với PK mà nói thì chính là điều quan trọng nhất, đồng dạng cấp bậc nếu trang bị kém hơn thì kết quả PK vừa nhìn đã biết ngay, một kiện trang bị nhỏ nhỏ có thể tạo ra khoảng cách lớn như vậy đấy. Nhưng người và rồng tự nhiên là không giống.

Thân là Cự Long tộc, bọn họ căn bản không cần trang bị để tăng cường thuộc tính, bọn họ có da rồng và vảy rồng có lực phòng ngự siêu lớn, mà tự thân thuộc tính cũng là trời sinh tinh thuần cực cao, không cần gia tăng.

Đương nhiên, sự chênh lệch giữa Tiểu Dục và Cự Long tộc cũng chính là nó. Một người là cần chất lượng tốt trang bị tăng lên thuộc tính bản thân thì một bàn tay trần cũng có thể sờ hướng vô địch.

Mà Tiểu Dục hoàn toàn là cái dạng người không thích tăng chỉ số phòng ngự, cô luôn chủ động công kích, lấy công làm thủ, tốc chiến tốc thắng. Nói cách khác, dựa vào tình huống trước mắt thì không thể đổi trang bị vậy liền đổi vũ khí, tăng cường lực công kích cũng có thể cho đối phương một kích trí mệnh. Mà khi Tiểu Dục đưa tay lấy ám ảnh nguyên rùa cùng quang minh tán dương đặt ở trong hắc động ra, cô suyết nữa là lại chửi ầm lên.

Không biết vì sao, cả thân chỉ sáo trang ở bên trong, ám ảnh nguyên rùa và quang minh tán dương tất cả đều bị phong ấn lại. Trên thực tế bị phong ấn cũng không sao, chính là giải phong cần chút thời gian, nhưng là vì sao cổ tình là lúc này, hướng chỉ Tiểu Dục hoàn toàn không biết mấy thứ này bị phong ấn, chúng nó vẫn an ổn nằm ở trong hắc động của mình, không thể bị người động vào a!

Người nếu không hay ho, uống nước lạnh cũng có thể nhét kẻ răng.

Cẩn rằng chửi thầm mấy tiếng, cổ tay vừa chuyển, lấy một thứ khác từ trong hắc động ra —— đó là một loại dược tề mà Tiểu Dục đã từng kêu thế giới thu mua, tên là cường hiệu vương giả chúc phúc dược tề. Loại này dược tề có thể đem các hạng năng lực trị số tăng lên 50% trong nháy mắt, duy trì trong vòng 30 phút, loại dược này có thể tăng thuộc tính của bản thân lên rất cao, mặc dù không tốt bằng việc mặc thân chỉ sáo trang nhưng là lựa chọn tốt nhất vào lúc này.

Đang lúc Tiểu Dục định đem dược tề lấy ra, không biết vì sao Alois đột nhiên lao đến, ôm lấy Tiểu Dục, đem cô ôm vào trong lòng, trừng mắt nhìn Morrie Sickles, ra vẻ không yếu thế.

“Morrie Sickles thúc thúc, không cần đánh nữa, Tiểu Dục đã bị thương.”

“Cũng không phải ta muốn đánh.” Morrie Sickles buông tay, hấn làm sao có thể nhìn không ra Tiểu Dục toàn thân đầy vết thương, chính là tiểu nha đầu này không chịu buông tha hấn, hấn có thể làm sao nha?

“Tiểu Dục, đừng đánh nữa, dược không?” Alois cúi đầu nhìn Tiểu Dục trong lòng, vẻ mặt không đành lòng.

Tiểu Dục nhìn bình dược tề trong tay mình, rồi nhìn hư hao trang bị trên người, trong lòng có chút buồn bực, nhưng vẫn rất phối hợp gật đầu.

Alois thấy Tiểu Dục đồng ý, trong lòng vô cùng sung sướng, ngồi xuống bế Tiểu Dục lên, chạy vài bước đến trước mặt Ueda, nói: “Ueda thúc thúc, mau giúp Tiểu Dục trị liệu.”

Thấy hai bên đều đã bình tĩnh lại, Rồng Sinh Mệnh Ueda cũng nhẹ nhàng thở ra, vùng biển này bị hai người kia ép buộc đến mức chẳng còn chút sinh vật nào, có thể trốn tất cả đều chạy trốn chết, nhìn mặt biển hóa thành sân băng dày tầng tầng lớp lớp, Ueda yên lặng cầu nguyện trong lòng: các sinh vật biển, các người nhất định phải kiên cường sống sót a.

Nhìn Tiểu Dục toàn người đầy vết thương nằm trong lòng Alois, Ueda khẽ thở dài, nói: “Đi đến chỗ ta trước đã.”

Trước khi đi, Rồng Thiên Không Shere cũng không quên kéo tay Tiểu Dục nói thêm một câu: “Chờ khi nào người thương thể tốt hơn, chúng ta đi luận bàn một chút đi.”

Kết quả là bị Alois trợn mắt xem thường, Shere lại cảm thấy bình thường, một nhân loại thú vị như thế làm sao có thể tặng cho Alois tiểu quý đầu một mình một người chơi đầu? Không bỏ một chân vào tuyệt đối không phải là phong cách của hân a.

Bốn rông một người cứ như vậy đi đến chỗ ở của Rông Sinh Mệnh Ueda —— thần điện ẩn sau cây sinh mệnh. Alois nhẹ nhàng đem Tiểu Duy đặt ở trên giường, cau mày nhìn miệng vết thương, há miệng thở dốc, rốt cục hỏi ra miệng.

“Tiểu Duy. Đau không?”

“Làm sao có thể không đau?” Tiểu Duy vẫn khẩu khí không tốt như trước, kỳ thật cô một chút cũng không muốn cùng tên Cự Long tộc này nhắc lên quan hệ, mục đích duy nhất của cô là hỏi ra vị trí của Caesar thiên thần, sau đó đi về nhà!

Alois không bị khẩu khí khó chịu của Tiểu Duy làm cho khó chịu, vẫn thân thiết nhìn miệng vết thương của Tiểu Duy, về mặt đau lòng. Morrie Sickles và Shere vô cùng hứng thú nhìn về mặt của Alois, lại cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, hiểu rõ.

Mối tình đầu của con rắn nhỏ này không ngờ lại là một nhân loại, nhớ tới cuộc sống Alois trước kia vẫn luôn trong thần điện ở Diệt Long sơn cốc, tiền nhiệm Rông Hủy Diệt sẽ định kỳ đi thăm, cũng không tiếp xúc đến sinh vật ngoại giới gì, vậy, làm sao hân có thể nhận thức nhân loại này?

Nghi hoặc càng ngày càng nhiều, Morrie Sickles và Shere liếc nhau một cái, nghi vấn đều rõ ràng trong mắt nhau.

“Được rồi, người uống nó đi.” Ueda nói xong đẩy cửa ra đi đến, cầm một lọ dược tề trong tay, đưa cho Tiểu Duy.

“Thần thánh dược tề?” Tiểu Duy vừa nhận lấy có chút sững sốt một chút, sau đó gật đầu như hiểu ra, quơ quơ dược tề trong tay hướng về phía Ueda, nói : “Nghe nói người và Rông Hi Vọng Aus Belle là một đôi tình nhân, xem ra có vẻ là thật.”

Rông Sinh Mệnh ngăn cả người, sau đó nhìn về phía Morrie Sickles và Shere, thấy hai người cũng giống hân, đã nói: “Lời đồn không thể tin, là quan hệ của chúng ta khá thân thiết thôi.”

“Ồ?” Tiểu Duy liếc mắt nhìn Ueda một cái, mở nắp bình ra, không khách khí uống vào.

“Tiểu nha đầu, người có vẻ rất hiểu chuyện trong Cự Long tộc chúng ta nha.” Morrie Sickles nhận lấy thần thánh dược tề của Ueda, uống vào rồi nhìn Tiểu Duy nói: “Nói xem người biết cái gì?”

“Không có gì.” Tiểu Duy không muốn trả lời vấn đề của hân, mà trên thực tế, cô đối với Cự Long tộc cũng biết rất ít, trong trò chơi cũng không chú ý đến chuyện của bọn họ, bởi vì những điều cần dùng đến cũng chỉ có về Rông Hủy Diệt và Rông Hi Vọng.

“Vậy người vì sao muốn biết Caesar thiên thần đang ở đâu?”

Morrie Sickles hỏi đứng trọng điểm, Caesar thiên thần là vị thần cao nhất trên mảng đại lục này, ngại cả chín đại thủ hộ trụ cột Cự Long đều là do thiên thần đại nhân tự mình sắc phong, nay một nhân loại nho nhỏ lại tuyên bố muốn tìm Caesar thiên thần.

“Hỏi hân một chuyện, một chuyện đối với ta mà nói thì nó rất quan trọng.”

“Là chuyện gì?” Morrie Sickles không thuận theo không buông tha truy vấn, “Người không nói chúng ta cũng sẽ không nói cho người biết Caesar thiên thần chỗ .”

Tiểu Duy hung tợn khoét liếc mắt một cái Morrie Sickles, một trận cười lạnh, nói : “Sợ là chính các người cũng không biết đi, đúng không?”

Lời còn chưa dứt, trừ bỏ Alois không hiểu gì ra thì ba con rông khác đều thay đổi sắc mặt.

Tiểu Duy trong lòng cứng lại, sẽ không phải bị cô nói trúng đi?

“Người nói đúng, chúng ta cũng không biết.” Rông Sinh Mệnh Ueda đứng ở nơi đó về mặt bình tĩnh nói.

“Ueda!” Morrie Sickles mở to hai mắt nhìn, lớn tiếng nói: “Làm sao người có thể đem chuyện này nói cho một nhân loại?”

“Chính là bởi vì chúng ta cũng không biết hân ở nơi nào, cho nên mới muốn nghe xem lý do người phải tìm hân.” Ueda không nhìn Morrie Sickles, nói tiếp.

Mà Shere thì ở một bên kéo Morrie Sickles lại, nhìn hân lắc lắc đầu, “Nghe lý do của cô gái kia một chút, ta cũng rất tò mò.”

“Ta nhớ Alois nói cho ta biết, khi hân sinh ra đã từng thấy qua Caesar thiên thần.” Tiểu Duy mắt sáng ngời nhìn Ueda, không bỏ qua bất cứ thay đổi nào trên mặt hân.

“Đúng vậy, chính là lúc Alois sinh ra, là lần cuối cùng chúng ta nhìn thấy thiên thần đại nhân.” Ueda nhớ lại nói nói : “Từ đó về sau, thiên thần đại nhân cũng không có xuất hiện.”

“Các người cho tới bây giờ cũng chưa từng đi tìm hân sao?”

“Cho tới bây giờ chỉ có thiên thần đại nhân kêu gọi chúng ta, chúng ta có tư cách gì đi tìm?”

“Được rồi, như vậy lần cuối cùng nhìn thấy Caesar thiên thần là ở đâu?”

“Diệt Long sơn cốc, trong thần điện.”

Nói cách khác lần cuối cùng nhìn thấy thiên thần đúng là trong cung điện của Alois sao. Tiểu Duy nâng cằm lên, chìm vào suy nghĩ.

Như vậy xem ra, hệ thống đại thần biến thành thần căn bản, ngay cả Cự Long tộc đều không thấy được, cô nhớ rõ lúc trước khi tiến trò chơi, hình như có một truyền thuyết gì đó. Lúc này nhất thời chưa nghĩ ra.

“Ngươi vì sao lại muốn gặp thiên thần đại nhân?” Ueda thấy Tiểu Duy không nói gì, mở miệng hỏi.

“Ta? Ta chỉ là” Tiểu Duy mắt nhìn Alois, nói : “Ta chỉ là muốn về nhà thôi.”

“Về nhà? Nhà ngươi ở đâu?”

“Ta không phải người của thế giới này, ta cũng không biết làm sao lại tới được nơi này.” Tiểu Duy nhất buông tay, nhớ lại nói : “Hình như là bắt đầu từ khi nhìn thấy Alois, chính là xuyên qua.”

“Kể lại xem.”

Tiểu Duy đem toàn bộ mọi chuyện mỗi ngày mỗi tháng mỗi năm nói cho bốn con rồng, bắt đầu từ khi biết Alois, đến khi nói xong Morrie Sickles rất khinh bỉ nhìn Alois, nói:

“Ngươi thật là làm mất mặt Cự Long tộc, làm tóa kỵ cho con người ?” Alois nghe vậy cúi đầu, dịch dịch người lại gần Tiểu Duy.

“Nói như vậy, Tiểu Duy là ở trong thần điện nhận thức Alois rồi?” Vẫn không nói chuyện Shere đột nhiên lên tiếng hỏi, “Vậy là ngươi làm sao mà biết Alois ở đâu?”

“Chuyện trong thế giới này và tình tiết trong trò chơi ở thế giới của ta hoàn toàn giống hệt, cho nên ta tưởng nơi này là trò chơi, cho nên.”

“Trò chơi? ! !”

Bạn đang đọc truyện *Mơ Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Trò chơi X Mục tiêu

“Trò chơi? ! ! !”

Tiểu Duy không nghĩ tới này mấy con rồng sẽ có phản ứng lớn như vậy, khó hiểu nhìn bọn họ một cái, rồi giải thích:

“Nói rồi, ta không phải người của thế giới này, mỗi chuyện xảy ra ở thế giới này giống hệt như trong trò chơi ở thế giới kia, điều này cũng giải thích vì sao ta biết Alois ở Diệt Long sơn cốc, bởi vì ta vốn định đi vào trong đó xử lý Rồng Hủy Diệt sau đó lấy quang minh tán dương.”

“Xử lý Rồng Hủy Diệt?” Đây là âm thanh vắn vẹo của Morrie Sickles mang theo chút kinh ngạc.

“Lấy quang minh tán dương?” Đây là câu nghi vấn của Shere.

“Ngươi thật là nhân loại sao.” Đây là âm thanh hoảng sợ của Ueda sau biết được nguyên nhân.

Tiểu Duy nhin không được mà cảm thán cho chính mình, tại sao cô lại cùng mấy cái tên này nói những chuyện trong trò chơi, còn phải phí vô mồm giải thích.

“Tiểu, Tiểu Duy, ngươi lúc trước thật sự muốn. Xử lý ta?” Alois khó tin nhìn Tiểu Duy, hần vốn tưởng rằng Tiểu Duy là làm xong cung điện của mình, thuận tay cầm đi quang minh tán dương mà thôi.

Thở dài, Tiểu Duy vỗ vỗ bả vai Alois, mỗi một câu đều biến thành một thanh lợi kiếm thẳng tắp xuyên thấu Alois.

“Ta lúc đầu đi Diệt Long sơn cốc là muốn lấy quang minh tán dương, nhưng không làm thịt ngươi thì có thể lấy đến sao? Mà làm thịt ngươi lấy xong thì

đương nhiên là phải thuận tay đem ngươi rút gân lột da sao? Ngươi chẳng lẽ không biết da rồng vảy rồng gân rồng đều là cực phẩm tài liệu chế được làm trang bị sao?”

Trái tim Alois lập tức chìm xuống, sắc mặt cũng trở nên vô cùng khó coi, hẳn nghĩ đến cô gái luôn luôn ở bên cạnh mình sẽ vẫn luôn nở những nụ cười ngọt ngào với hắn, gọi tên của hắn, sau đó cùng đi mạo hiểm, hẳn thích cuộc sống như thế, so với những ngày cô độc trước đây trong cung điện thì tốt nhiều lắm, Alois càng khát khao cuộc sống sau này cùng du ngoạn với Tiểu Duy. Hắn cảm thấy có người làm bạn bên người là một chuyện rất hạnh phúc, cảm giác hạnh phúc ngập tràn trong tim này, hẳn sẽ không bao giờ quên được.

Hắn biết rõ mục đích Tiểu Duy đi Diệt Long sơn cốt tìm mình, nhưng là chính tai nghe thấy Tiểu Duy nói ra thì vẫn không thể nhận, điều này không phải có nghĩa là một ngày nào đó hắn sẽ bị Tiểu Duy giết chết? Nhưng là. Cho dù là bị Tiểu Duy giết chết, Alois cũng cảm thấy những ngày bọn họ ở cạnh nhau là những ngày hạnh phúc nhất của hắn.

“Ngươi bày ra khuôn mặt như vậy làm gì?” Tiểu Duy nhìn Alois vẻ mặt sầu mi khổ kiếm, một cái tát đánh, “Lúc trước tưởng ngươi là boss trong trò chơi, giết một cái xong rồi còn có thể nảy sinh cái mới ra, nói một cách khác, không phải chân thật.”

“Ý của ngươi là nói, ở trong thế giới của ngươi, có vô số Rồng Hủy Diệt?” Ueda kinh ngạc hỏi lại.

“Có thể nói như vậy, các ngươi giống như là ảo ảnh vậy, bị người chơi giết chết xong thì một lát sau sẽ có một cái mới đi ra, không phải chân thật các ngươi.”

“Không chỉ mình có Alois, còn có chúng ta?” Shere chỉ vào chính mình hỏi.

“Đúng vậy a, cứu đại thủ hộ trụ cột Cự Long đều có, các loại ma thú các loại nhiệm vụ các loại nhân vật tất cả đều có, ta cũng vậy không biết tại sao lại có thể giống nhau như đúc.” Tiểu Duy mở tay ra, tỏ vẻ mình rất vô tội.

“Này, tiểu nha đầu, chẳng lẽ nói chúng ta ở chỗ các ngươi chính là bị người giết bị người tàn bạo?” Morrie Sickles tròn to mắt nhìn Tiểu Duy, khó tin hỏi lại.

“A, này a, không kém là mấy, dù sao hành hạ các ngươi đến chết mới có thể nhận được sách kỹ năng hoặc là cực phẩm trang bị hay gì đó tương ứng a.”

Mấy con rồng sau khi nghe Tiểu Duy nói xong, tập thể lâm vào cảm xúc cực đoan buồn bực. Thì ra bọn họ ở thế giới đó sống bị thảm như vậy a!

“Không đỡ được! Tại sao lại có thể có địa phương biến thái như vậy !” Morrie Sickles rống giận.

“Ồ thế giới của ngươi thì ai cũng mạnh như ngươi sao?” Ueda sắc mặt cũng thay đổi, truy vấn.

“Không phải, một người chỉ có thể lựa chọn một chức nghiệp.” Tiểu Duy lắc lắc đầu, tiếp tục nói: “Ta đây là mở ngoại đeo.”

“Ngoại đeo?”

“Đúng vậy, chính là nguyên nhân khiến ta trở nên mạnh như thế này.” Không nghĩ giải thích nhiều lắm, Tiểu Duy dùng phương thức đơn giản nhất lý giải cho bọn họ, “Không mở ngoại đeo ta làm sao có thể đánh thắng Rồng Hủy Diệt được!”

Alois lúc này tim về không ít tự tin, thì ra là như vậy a, vậy nếu không có ngoại đeo Tiểu Duy khẳng định đánh không lại của mình.

“Như vậy, ngươi thì tại sao muốn tìm Caesar thiên thần?” Ueda vẫn luôn là người suy nghĩ rõ ràng nhất, từng bước một hỏi thăm.

“Ta nhớ được nhiệm vụ chính tuyến trong trò chơi, đến thời điểm cuối cùng chính là nhìn thấy Caesar thiên thần, hơn nữa trò chơi hệ thống tên là Caesar, nơi này chủ thần cũng gọi là Caesar, ta nghĩ hai người này có thể có liên hệ gì hay không, nói một cách khác, nhìn thấy Caesar thiên thần thì có lẽ ta sẽ có cơ hội trở về thế giới của ta.”

“Ngươi muốn đi?” Alois nghe nói như thế liền lập tức đứng lên, “Không được, làm sao ngươi có thể được?”

“Ta vì sao không thể đi?” Tiểu Duy kỳ quái hỏi lại một câu.

“Ngươi đi rồi ta làm sao bây giờ?” Alois hoàn toàn đem mình và Tiểu Duy buộc chặt lại với nhau, những lời này thốt ra không chút do dự.

“Ngươi tiếp tục làm Rồng Hủy Diệt của ngươi a, hơn nữa trừ bỏ ban đầu ta cười ngươi một đoạn thì về sau cũng không có, ta cũng không đem ngươi trở thành tọa kỵ chân chính.” Khi Tiểu Duy nói đến đây thì nhìn thấy vẻ mặt Alois như sắp khóc thì nói không được nữa, hai người cứ như vậy nhìn nhau vài giây, Tiểu Duy đột nhiên vỗ bàn, rống giận: “Ta dựa vào! Ngươi chẳng lẽ vẫn còn cho rằng ta là mẹ ngươi sao? ! !”

Alois chớp chớp mắt, nhìn Tiểu Duy vẻ mặt phẫn nộ, vội vàng lắc lắc đầu im lặng không nói.

Morrie Sickles vừa nghe lời này, nhin không được cười ra tiếng, cảm tình hai tiểu tử này thật thú vị, mặc dù mình cũng đối với Tiểu Duy rất hứng thú, nhưng dựa vào sự ngốc nghếch của Alois và khoogn hiểu phong tình của Tiểu thì xem ra hai người này muốn cùng nhau, không có ai giúp đỡ thì căn bản là chuyện không thể nào.

Chẳng qua, lại nói, Tiểu Duy nha đầu kia bây giờ nhìn cũng không giống như thích Alois, tuy hắn có thể ra tay giúp thẳng cháu ngốc này. Morrie

Sickles trên mặt lộ ra một nụ cười bí hiểm, quay đầu cùng Shere liếc nhau một cái, đôi phương tựa hồ cũng có vẻ rất hứng thú, hai con rồng đều nở nụ cười.

“Như vậy, người trong thế giới kia cuối cùng là như thế nào nhìn thấy thiên thần đại nhân?” Rồng Sinh Mệnh Ueda suy nghĩ một lúc lâu, sắc mặt ngưng trọng nhìn Tiểu Duy nói: “Kỳ thật chúng ta cũng rất muốn gặp thiên thần đại nhân, từ khi tiền nhiệm Rồng Hủy Diệt mất, thiên thần đại nhân gần như là không hề xuất hiện, chúng ta cũng không còn nhìn thấy hắn, ta tin tưởng các thủ hộ Cự Long nơi đó đều hoặc nhiều hoặc ít có một chút sự tình báo cáo cho thiên thần đại nhân, nếu như có thể gặp mặt một lần là tốt nhất.”

Giống như là lo lắng Tiểu Duy không tin bình thường, Ueda giải thích nói: “Hiện tại Tinh linh tộc năng lực sinh sản thật sự quá kém, chỉ dựa vào cây sinh mệnh là hoàn toàn không thể thỏa mãn, trừ bỏ những ai tránh ở rừng Linh Mộc nhận được sự che chở của ta ra thì một khi Tinh linh tộc xuất hiện ở bên trong xã hội loài người, lập tức sẽ bị bắt lại bán đi.”

“Tiếp tục như vậy, Tinh linh tộc vốn sức sinh sản thấp sẽ dần dần giảm bớt và cuối cùng là biến mất ở trên phiên đại lục này.”

Tiểu Duy gật đầu, nhớ lại nói: “Ta nhớ được bên trong nhiệm vụ chính tuyến, đầu tiên cần cho tới cứu đại thủ hộ trụ cột Cự Long sở thủ hộ gì đó.”

Nói xong mắt nhìn Alois, nói: “Theo Thứ tự là Rồng Hủy Diệt – quang minh tán dương, Rồng Hi Vọng – âm ảnh nguyên rửa, Rồng Đất – đại địa chúc phúc, Rồng Biển Cả – thâm hải lốc xoáy, Rồng Lửa Ngục – nô diễm thiêu liên, Rồng Thiên Không – mất trời, Rồng Sinh Mệnh – sinh mệnh thủ hộ, Rồng Sấm Sét – thánh lời thiểm quang và Rồng Ma Huyền Thiết – băng phù tám chấn.”

“Tập hợp đủ này chín thứ này, rồi đi tìm Cory Albys Terra trong truyền thuyết, là có thể nhìn thấy Caesar thiên thần.”

“Nhưng ta đến bây giờ cũng không biết này Cory Albys Terra rốt cuộc là cái gì. Cung điện? Mê cung? Rừng rậm? Biển cả? Đại lục? Nhưng cái tên này lại rất thú vị, nghe giống như Caesar cùng tinh nhân của hắn đang sống ở Ai Cập vậy.” Tiểu Duy nói xong nở nụ cười, bỗng nhiên nghĩ mấy con rồng căn bản nghe không hiểu, vội vàng nói: “Thật có lỗi, mấy lời này mọi người không cần để ý.” (chém !!)

“Cory Albys Terra là nơi ở của thiên thần đại nhân.” Ueda nhìn Tiểu Duy nói: “Chúng ta mặc dù theo lệnh thiên thần đại nhân làm thủ hộ Cự Long trên phiên đại lục này, nhưng cũng một lần không đi qua nơi đó, đây cũng chỉ là nghe thiên thần đại nhân ngẫu nhiên nhắc tới.”

Mặc dù đã biết Tiểu Duy biết rất nhiều chuyện về bọn họ, nhưng là từ trong miệng cô gái nói ra tên những thần khí mà bọn họ bảo hộ thì vẫn cảm thấy kinh ngạc, chisnthws này, lấy ra một cái cũng đủ khiến toàn thế giới khiếp sợ.

Trên thực tế, ở trong trò chơi, trang bị tốt nhất vẫn là dùng hi hữu tài liệu đánh ra chế tạo ra, thần cấp trang bị mà boss Long tộc rơi xuống trừ bỏ Rồng Hủy Diệt, Rồng Hi Vọng và Rồng Ma Huyền Thiết là vũ khí ra thì còn lại đều là vật phẩm trang sức, chúng thêm BUFF có vẻ biến thái, chà một trăm con rồng có thể rơi xuống một cái mặc dù tỷ lệ rơi rất lớn, huống chi trong trò chơi cơ hồ không có đoàn đội nào có thể giết chết một cái Cự Long.

Bởi vậy, khi Rồng Sinh Mệnh Ueda tháo vòng tay xanh biếc trên cổ tay mình ra đưa cho Tiểu Duy thì cô cũng ngần cả người.

“Cầm đi, nếu nhìn thấy Caesar thiên thần đại nhân, nhất định phải nói cho ta biết.” Ueda kiên định nhìn Tiểu Duy, không biết vì sao, khi hắn biết cô gái này vì về nhà mà thậm chí không tiếc khiêu chiến bọn họ Cự Long như thế, trực giác liền nói cho hắn biết, cô gái này nhất định có thể nhìn thấy thiên thần đại nhân, “Ta không thể rời đi cây sinh mệnh, cho nên đành phiên người.”

Tiểu Duy nhìn vòng tay, không chút lưỡng lự nhận lấy, nói: “Yên tâm, nhất định sẽ.”

Cầm vòng tay, Tiểu Duy cười hớ hớ quay đầu nhìn Alois nói: “Xem đi, lần này so với lấy quang minh tán dương chỗ người còn dễ hơn mấy lần.”

Alois lại không tâm tình cùng Tiểu Duy nói đùa, hắn vẫn ngồi tự hỏi làm sao mới có thể không cho Tiểu Duy trở về thế giới của nàng, mãi mãi ở lại nơi này, cùng hắn cùng một chỗ.

Thấy Alois không nói gì, Tiểu Duy lại chuyển hướng về phía Morrie Sickles và Shere, hỏi: “Các người có muốn gặp Caesar thiên thần không?”

“Đương nhiên muốn.” Morrie Sickles cười nói: “Nhưng chúng ta sẽ cùng người cùng nhau nhìn thấy.”

“Có ý gì?”

“Đi theo người không phải gặp được sao, hơn nữa người còn cần thâm hải lốc xoáy cùng mất trời trên người ta và Shere.”

Rồng Thiên Không Shere nghe xong cũng cười gật đầu, mấy ngàn năm mới gặp được vài chuyện thú vị, lần này tuyệt đối không thể bỏ qua.

“Vậy cũng tốt, chúng ta có thể cùng đi tìm Cự Long khác, lấy mấy thứ kia rồi đi tìm kiếm cái kia Cory Albys Terra.” Tiểu Duy cúi đầu nhìn nhìn trang bị của mình, lại nói: “Nhưng trạm dừng thứ nhất của chúng ta hẳn là đi một chuyến đến Tát Phi Lạp Tư để đo, độ bền trang bị của ta sắp hết rồi, cần phải được sửa chữa.”

Mấy con rồng đều tỏ vẻ không thành vấn đề, chỉ có Alois nhìn bộ dạng hưng phấn của Tiểu Duy, hơi hơi nhú mày.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Ngủ X Xuất phát

Alois cảm thấy đây là lần đầu tiên hắn thấy phải vấn đề khó giải quyết như vậy.

Hắn ngồi suy nghĩ ở ngoài cửa phòng Tiểu Duy, đi đi lại lại, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn cửa phòng đang khép hờ, do dự nửa ngày cũng không dám đẩy cửa đi vào, mất tự nhiên lúc ẩn lúc hiện ở ngoài cửa.

Bởi vì Tiểu Duy ở trong biển quá lâu cho nên trên người không được sạch sẽ, cho nên Ueda an bài phòng cho cô, để cho Tiểu Duy sửa sang lại bản thân một chút.

Mà khi Alois rốt cục cố lấy hết dũng khí rón ra rón rén đi vào thì Tiểu Duy lại không có ở trong phòng, sau cánh cửa phòng tắm đang đóng truyền đến tiếng nước chảy, chắc là cô đang tắm.

Alois nhẹ nhàng thở ra, dạo qua một vòng trong phòng, thấy bộ quần áo màu đen mà Tiểu Duy hay mặc bị cô ném trên giường, hình như chính là kiện trang bị này cần sửa chữa a.

Vài dệt mềm mại còn vương lại nhiệt độ cơ thể của Tiểu Duy, Alois nhẹ nhàng cầm lên, nhìn bộ quần áo trầm mặc. Vừa nghe đến chuyện Tiểu Duy phải rời khỏi nơi này, không biết vì sao trong lòng hắn khó chịu vô cùng, loại thống khổ nói không nên lời này làm cho Alois không biết theo ai, tìm không thấy nguyên nhân, thống khổ lại tiếp tục gầy vò hắn.

Điều duy nhất hắn biết chính là Tiểu Duy sẽ rời khỏi, hắn hiểu ý như đao xoăn.

Dựa vào đầu óc tư duy đơn giản của Alois, phương pháp duy nhất để giải quyết vấn đề, chính là ngăn cản Tiểu Duy rời đi. Không, là ngăn cản Tiểu Duy rời khỏi mình.

Khi tiếng nước trong bồn phòng tắm dừng lại, Alois ngẩng đầu nhìn cánh cửa phòng tắm đang đóng chặt lại từ từ mở ra, thấy Tiểu Duy trên người chỉ quấn một chiếc khăn tắm đi ra.

Thật ra thì hai người bọn họ lúc ấy đều bị đối phương dọa sợ, một người là không nghĩ tới Tiểu Duy mặc ít như vậy mà đi ra, một người khác là không nghĩ tới con rồng ngọc này làm sao lại đột nhiên xuất hiện trong phòng mình.

Quả nhiên, Tiểu Duy nhú mày nhìn Alois, nói: “Làm sao ngươi lại ở đây?”

“Ta. Ta tới nhìn ngươi.” Alois đỏ mặt quay đầu đi, tận lực không nhìn về phía Tiểu Duy.

Sửa sang lại khăn tắm trên người mình một chút, Tiểu Duy từ tủ quần áo lấy ra một bộ áo tắm rộng thùng thình mặc vào, rồi mới ngồi ở bên giường lau tóc.

Alois thấy Tiểu Duy không nói chuyện, xoay đầu lại nhìn thấy Tiểu Duy đang im lặng lau tóc, liền đi tới, lấy khăn mặt từ trong tay Tiểu Duy ra, nhẹ nhàng giúp cô lau khô.

Tiểu Duy đầu tiên là sùng sốt một chút, sau đó liền tùy ý Alois đùa nghịch tóc mình, cảm giác một môi dần dần xông lên, mí mắt bắt đầu đánh nhau.

“Tiểu Duy, ở chỗ này, không tốt sao?” Alois vừa giúp Tiểu Duy lau tóc, vừa nhẹ giọng hỏi.

Tiểu Duy một môi nhắm hai mắt lại, chậm rãi nói: “Ta không có lý do ở lại nơi này, người nhà của ta, bạn bè của ta đều không ở trong này.”

“Nếu tìm được lý do ở lại nơi này thì sao?”

“Vậy cũng chỉ có hai cái lý do, một người là người nhà ta đều đến thế giới này, một cái khác là cho dù ta cố gắng thế nào thì cũng không thể trở về được.” Tiểu Duy mơ màng tựa vào ngực Alois nói, “Nhưng lý do thứ hai phải thử mới biết được, người không cố gắng thì vĩnh viễn không thể thực hiện giấc mộng của mình.”

Alois thấy Tiểu Duy nhích lại gần, liền điều chỉnh tư thế cho cô nằm thoải mái, tiếp tục hỏi: “Ta ở bên cạnh ngươi, ngươi cảm thấy rất khó chịu sao?”

“Không, ngươi rất nghe lời.”

“Ta muốn. được ở bên cạnh ngươi mãi mãi.”

Giọng nói của Tiểu Duy đã biến thành tiếng thì thầm đô than thở thì thầm mang theo sự buồn ngủ lằm bằm, “Ngô.”

“Ngươi đồng ý?” Alois vui sướng nhìn cô nằm trong lòng mình, mà câu trả lời dành cho hắn là khuôn mặt ngủ say của Tiểu Duy.

“Ngô.”

Alois nhẹ nhàng đặt Tiểu Duyệt nằm lên trên giường, tiện đà cũng bò lên giường, nằm ở bên người Tiểu Duyệt, dùng một loại tư thế có tính chiếm hữu rất mạnh ôm cô, nhìn bộ dạng không gương nhai múa vuốt hiếm có của cô, nói: “Ta sẽ luôn luôn ở bên cạnh ngươi, quyết sẽ không cho ngươi trở về thế giới của ngươi.”

“Ngô.”

“Chúng ta sẽ vĩnh viễn ở bên nhau.”

Alois nhìn khuôn mặt dịu dàng khi ngủ say của Tiểu Duyệt, vươn người lên, hôn nhẹ lên mặt cô, rồi cười ngốc ôm chặt Tiểu Duyệt vào trong ngực, ngủ thiếp đi.

Nụ cười thỏa mãn đỏ cũng được mang vào trong giấc mơ của hắn.

Mà Morrie Sickles và Shere chờ mãi không thấy người ra liền đẩy cửa phòng ra nhìn vào thì thấy khung cảnh ấm áp hài hòa này.

Cửa sổ hơi hé, gió nhẹ thổi bay rèm cửa màu trắng, ánh nắng mặt trời chiếu lên trên người hai người đang ôm nhau ngủ, giống như đang đắp lên một tầng sáng mỏng màu vàng, tóc dài màu đen dây dưa cùng một chỗ giống như gió nhẹ lướt qua mặt biển, nổi lên những gợn sóng nhẹ nhàng liên tiếp.

Shere vỗ vỗ vai Morrie Sickles, làm một động tác, nhìn một cái rồi rời đi.

Bọn họ làm sao có thể không biết, Tiểu Duyệt một đường từ xã hội nhân loại đi đến được nơi này mỗi một đến cỡ nào, thần kinh luôn buộc chặt, khắp nơi đều là nguy cơ. Mà cho dù như thế, cô vẫn kiên trì mục tiêu của mình —— về nhà, trên thực tế, cô cũng coi như thành công hơn một nửa. Tìm được rồi Cự Long tộc bọn họ, cũng đã biết phương pháp tìm kiếm Caesar thiên thần, chẳng qua, ai cũng không biết cho dù là thật sự tìm được Caesar thiên thần rồi, cô có thể về nhà hay không thì vẫn còn là một câu hỏi lớn.

Tiểu Duyệt quả thật là một muốn chết, ngủ một giấc đến tận đêm mới tỉnh. Khi mở mắt ra, chỉ cảm thấy chung quanh tối om, nhưng đập vào mi mắt lại là khuôn mặt phóng đại của Alois. Mặc dù trước đây từng có một lần kinh nghiệm, nhưng bây giờ lại thấy thì trái tim vẫn run lên, định đẩy hắn ra nhưng phát hiện mình lại bị hắn ôm chặt trong lòng, nường mảy, Tiểu Duyệt vừa đẩy vừa gọi tỉnh Alois.

“Đây a rỗng ngốc, ai cho ngươi ngủ ở trên giường ta? ! !”

“Không phải rỗng ngốc. Là Cự Long.” Alois giống như tự động trả lời, nhu nhu hai mắt nhấp nhem, thấy rõ trước mặt Tiểu Duyệt, sau đó nở một nụ cười thật tươi thật đáng yêu, nói: “Tiểu Duyệt, ngươi tỉnh rồi?”

Tiểu Duyệt bị sự tin cậy và dịu dàng trên khuôn mặt tươi cười này làm cho ấm áp trong lòng, lập tức đẩy Alois ra, nói: “Làm sao ngươi lại ngủ trên giường ta?”

“Ách.” Alois đỏ mặt như dầu, ngượng ngùng quay mặt.

Tiểu Duyệt cầm lấy mấy bộ y phục cũng không còn chờ Alois trả lời, tự mình vào phòng tắm. Dùng nước lạnh rửa mặt, nhìn hai má hơi đỏ của mình trong kính, làm sao cô lại có thể đại ý ngủ cùng người khác trên một giường như vậy a. Mặc dù hắn vẫn còn là một con rỗng con.

Alois lại rất vui vẻ, lần đầu tiên hắn chọc giận Tiểu Duyệt, mà Tiểu Duyệt lại không ra tay đánh hắn. Trên mặt cười ngốc ngốc, tùy tay thả cái ma pháp, sửa sang lại y phục của mình một chút, đứng ngoài cửa canh chừng giúp Tiểu Duyệt.

Khi hai người ra khỏi phòng, cùng Morrie Sickles, Shere bọn họ hội họp, trời đã tối đen. Tiểu Duyệt viết tờ giấy giao cho Ueda, nhờ hắn đưa cho Tinh linh tộc. khi cô cùng Morrie Sickles giằng co bị Tinh linh tộc công chúa Valanthe nhìn thấy, nếu không giải thích thì bọn họ sẽ rất lo lắng.

Tiếp theo, Tiểu Duyệt lại lấy ra những chiếc áo choàng đen lớn đưa cho mỗi người một cái, rồi ở trong ánh mắt nghi ngờ của mọi người mặc vào.

“Tại sao phải mặc thứ này?” Morrie Sickles đùa nghịch cái áo choàng, thân hình cao lớn như hắn thì chỉ sợ cũng chỉ có thể che khuất nửa người trên.

“Hai người các ngươi dung mạo xuất chúng, ở trong nhân loại quá mức nổi bật.” Tiểu Duyệt chỉ vào Morrie Sickles và Shere nói, “Ta và Alois lại không biết vì sao lại bị Quang Minh Thần Điện đuổi bắt, cho nên vẫn là điệu thấp một chút thì tốt hơn.”

“Quang Minh Thần Điện?” Shere kỳ quái nhìn Tiểu Duyệt nói: “Đây không phải là Aus Belle sáng tạo.”

“Đúng, chính là Rồng Hi Vọng Aus Belle sáng tạo Quang Minh Thần Điện, chẳng qua là trước khi chúng ta đến Tinh linh tộc thì bị các tín đồ của Quang Minh Thần Điện bao vây chặn đánh.” Tiểu Duyệt nhún vai, ra vẻ không sao cả, “Dù sao lần này đi cũng chỉ là sửa trang bị, không cần phải làm lớn.”

“Ta không muốn mặc thứ này, nhìn như váy của đàn bà áy.” Morrie Sickles đem áo choàng màu đen ném trở về, về mặt khinh thường.

Tiểu Duyệt nghiêng đầu liếc mắt nhìn Morrie Sickles một cái, nói: “Vậy thì ngươi và Shere đi quán bar chờ chúng ta, sửa xong trang thì tập hợp lại xuất phát.”

Morrie Sickles và Shere cảm thấy có thể làm, liền đồng ý .

Tạm biệt Ueda, ba rỗng một người bắt đầu hành trình, trên thực tế Cự Long tộc từ nơi này đến một nơi khác thì là một chuyện cực kỳ đơn giản, đối với tốc độ phi hành đệ nhất của bọn họ mà nói, đây là chuyện trong giây lát. Nhưng Tiểu Duyệt quyết định bọn họ sẽ đến Tuyết Sơn trước, sau đó truyền tống đến đế đô, như vậy mới giống nhân lại. Bọn họ có thể tưởng tượng ra khung cảnh ba con Cự Long cùng lúc xuất hiện ở đế đô không? Chắc chắn 100% là đem mọi người dọa chạy.

Thợ rèn ở đế đô có rất nhiều, nhưng Tiểu Duyệt thích đi cửa hàng thợ rèn tên là Tráng Hán nhất, tay nghề công tượng ở đó không sai, chuyên môn sửa chữa trang bị có độ bền kém.

Đương nhiên, đó là khi ở trong trò chơi.

Oogn chủ của cửa hàng thợ rèn Tráng Hán tên là Tiles · Handk · Bill, là một rèn đại sư, nhưng người này làm người rất điệu thấp, ngay cả Karle Sellecti và Athfield cũng không biết người này có trình độ rèn đại sư, chỉ biết rằng người này có tay nghề tạo ra vũ khí trang bị không tệ ở Tất Phi Lạp Tư đế đô , Tiles đại thúc được rất nhiều người mộ danh mà đến .

Mà trên thực tế, bộ đồ Dạ Linh Ấn của Tiểu Duyệt nhất định phải có cấp bậc trên rèn đại sư mới chữa trị trong tình huống độ bền sắp hỏng, tiêu tiền cô không lo, nhưng nếu độ bền lại rớt thì sẽ rất phiền toái.

Tiểu Duyệt bọn họ thuận lợi ở trên Tuyết Sơn dùng truyền tống đến trong đế đô, mặc dù những nơi có liên hệ mật thiết với Quang Minh Thần Điện, hoặc là tín đồ của hần thì vẫn luôn phát ra truyền đơn cho nhau, truy nã Tiểu Duyệt và Alois, người khác cũng không có như vậy, bao gồm cả Tất Phi Lạp Tư quốc vương bề hạ, đều không có bày tỏ thái độ duy trì hay phản đối. Gần nhất Quang Minh Thần Điện quả thật đặc tội không nổi, thứ hai này người bị truy nã cũng không phải người tốt, không bằng là cứ bảo trì trung lập, hai bên đều không đắc tội.

Về những phương diện khác, Claude và đám Cathy vẫn âm thầm tìm kiếm Tiểu Duyệt, dù sao cô không nói mà đi, lại giống hệt như bốc hơi khỏi nhân gian, nếu đổi lại là ai cũng không tiếp thụ được, một người sống sờ sờ cứ như vậy hư không tiêu thất rồi? Cho dù là Tiểu Duyệt, cho dù bọn họ tin tưởng Tiểu Duyệt có năng lực này, nhưng vẫn không muốn tin vào sự thật này. Mà trên thực tế, chỉ có Karle Sellecti một người thành thành thoi thoi ngồi trong Ma Pháp Sư nghiệp đoàn lý, cố gắng học tập ma pháp chú ngữ Tiểu Duyệt cho hần lần trước —— đối với Tiểu Duyệt mà nói là một cái chú ngữ rất đơn giản nhưng đến bây giờ Karle Sellecti vẫn không hiểu được, lão nhân này gấp đến độ trên mặt lại xuất hiện thêm rất nhiều nếp nhăn.

Cathy ngẫm phái ra hơn một nửa thành viên của Vinh Quang dong binh đoàn lên điều tra tung tích của Tiểu Duyệt, Claude lại xuất động đội cận vệ của mình tìm kiếm cô, mà Athfield tựa hồ cũng nhận thấy được cô gái tên là Tiểu Duyệt này có thân phận không tầm thường, cũng sai các đệ tử của mình tìm kiếm cô.

Nhưng khiến người ta không nghĩ tới là, người mà bọn họ dùng hết người ngựa để tìm kiếm, lại đang trên đường trở lại đế đô.

Tiểu Duyệt và Alois mặc màu đen áo choàng, che kín khuôn mặt, dựa vào ánh trăng đi vào đế đô. Mà lúc này, cuộc sống về đêm ở đế đô giờ mới bắt đầu. Đêm Morrie Sickles và Shere đưa tới quán bar, Tiểu Duyệt dẫn Alois quen đường tìm đến cửa hàng thợ rèn tên là Tráng Hán.

Người đi ra mở cửa là một đệ tử của Tiles.

Cửa hàng thợ rèn này đặt tên là Tráng Hán, trên thực tế cũng là có nguyên nhân . Tiles cho rằng đáng người gây yếu không thể vung được câu chùy sắt nặng, vì thế đệ tử mà hần tuyển nhận cũng chỉ là chọn những người có đáng người cường tráng, vạm vỡ . Tự nhiên, vị đệ tử mở cửa cũng không ngoại lệ.

Tiểu Duyệt giương mắt nhìn cơ bắp đầy người, ở trần nửa người, nhẹ nhàng nói: “Xin chào, chúng ta muốn sửa chữa một bộ trang bị.”

“Thực xin lỗi, tiểu thư. Chúng ta đã đóng cửa, mời người ngày mai lại đến.” Tráng Hán vừa nghe giọng đã biết đây là một cô gái, cũng không nên nghiêm khắc cự tuyệt, gãi gãi đầu, tiếp tục nói: “Cửa hàng đối diện nhà vẫn chưa đóng cửa, nếu như muốn sửa chữa trang bị thì bên kia cũng có thể .”

Sửa chữa trang bị đối với đám thợ rèn mà nói không phải việc khó, ở đâu cũng có thể, cho nên Tráng Hán đệ tử tốt bụng giới thiệu cửa hàng đối diện cho Tiểu Duyệt, không ngờ Tiểu Duyệt lại không lĩnh tình.

“Không, của ta trang bị, chỉ có Tiles mới có thể sửa chữa.”

Tráng Hán đệ tử thấy Tiểu Duyệt kiên trì, có vẻ có chút khó xử, nghĩ nghĩ một chút rồi nói: “Ta đi hỏi sư phó một chút xem có thời gian không.”

Bên kia, Tiles nghe đệ tử mình kể lại lời của Tiểu Duyệt, đột nhiên nở nụ cười, nói: “Trang bị chỉ có ta mới có thể sửa? Vậy hãy để cho ta coi xem đó là vật gì! Mời nàng tiến vào.”

Tráng Hán đệ tử mang theo Tiểu Duyệt cùng Alois đi vào trong tiệm, đi vào đại đường, bên trong không chỉ có một mình Tiles mà bên cạnh hần còn đứng một người mà Tiểu Duyệt quen.

Nhìn kỹ, đúng là Cathy.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Sửa chữa X Kinh hải

Tiểu Duy vừa thấy Cathy nhìn không được lại nhìn thêm lần nữa.

Chuyện Quang Minh Thần Điện truy nã mình và Alois, hẳn là Cathy đã biết, hẳn và bọn họ tiếp xúc trong thời gian dài như vậy, vừa nhìn thấy bức họa là có thể biết ngay người Quang Minh Thần Điện muốn tìm chính là mình. Làm một nhân viên chính phủ của quốc gia, Cathy, một người tính tình cương trực công chính như hẳn, liệu có phải là thấy tội phạm truy nã liền không thể không bắt không ta ? Tiểu Duy bất đắc dĩ nghĩ, hi vọng không bị phát hiện, nhưng nếu không như mình hi vọng thì cũng đừng trách nằng không khách khí.

Cathy thấy Tiles có khách tới, liền nhìn hẳn hơi gật đầu, nói : “Tiles đại thúc, chuyện vũ khí đánh làm phiền người, ta về trước.”

Nói xong, liền đứng lên đi ra ngoài cửa, Tiles đứng dậy, nhìn theo Cathy ra khỏi cửa. Làm một người trẻ tuổi, Cathy có thiên phú và năng lực làm cho cứ ai cũng đều phải hâm mộ, là một người không quen nhìn đám quý tộc bạo ngược, Tiles đều khen không dứt miệng, Cathy là quý tộc đầu tiên được Tiles đồng ý tạo binh khí.

Ngay cả vũ khí của Claude vương tử, Tiles cũng chẳng thèm nhìn tới, cự tuyệt chế tạo .

“Là người muốn sửa trang bị?” Tiles vốc người cao lớn, trên cánh tay lộ ra cơ bắp cường tráng, tóc hoa râm, bộ râu quai nón rậm làm cho người ta thấy không rõ khuôn mặt của hẳn, nhưng đôi mắt thâm thúy lại làm cho người ta ấn tượng khắc sâu.

“Đúng vậy.”

Tiles nhìn Tiểu Duy cùng Alois khoác áo choàng, chỉ cần liếc mắt một cái liền biết hai người có bí mật không thể cho ai biết, bằng không làm sao lại che mặt lại?

“Trang bị đâu?”

Tiểu Duy hơi hơi ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Tiles một cái, sau đó lấy ra cả bộ Dạ Linh Ấn, đặt ở trên bàn trước mặt.

Tiles thân là rèn đại sư, chỉ nhìn bộ đồ kia một cái liền biết đây tuyệt đối không phải vật phẩm, Tiles lập tức xóc lại tinh thần, cảm trang bị nhìn trái nhìn phải, còn phân phó đệ tử lấy công cụ .

Tiểu Duy nhìn tư thế liền biết vị Tiles đại thúc này đang định hành xem xét trang bị trước, sau đó mới sửa chữa. Bình thường mà nói, trang bị trong trò chơi sau khi được rèn lại xong, có rất nhiều thuộc tính bị che dấu, cần Giám Định Sư đem chúng xem xét ra, nhưng rất nhiều người sử dụng không biết điểm này, nghĩ đến đây là trang bị sở hữu thuộc tính, khi đi đến cửa hàng thợ rèn sửa chữa, gặp thợ rèn có kinh nghiệm thì sẽ nhắc nhở bọn họ đi tìm Giám Định Sư xem xét.

Mà thợ rèn cấp bậc tương đối cao có kinh nghiệm thì sẽ tự hành học tập xem xét kỹ năng, thứ nhất là như vậy thì vừa rèn được trang bị vũ khí vừa có thể trực tiếp xem xét, không cần đi tìm Giám Định Sư, thứ hai cũng có thể trực tiếp nhìn đến thuộc tính che dấu của trang bị, nếu thuộc tính không tốt, còn có thể sửa lại.

Cho nên khi Tiểu Duy nhìn thấy Tiles chuẩn bị tiến hành xem xét trang bị thì lên tiếng ngăn trở.

“Toàn bộ trang đều đã được xem xét, thuộc tính che dấu đều đã được hiển thị.”

Tiles nghe vậy sững sốt, đa số mọi người sẽ không biết mỗi kiện trang bị sau khi rèn ra sẽ có thuộc tính được che dấu, giọng nói này rõ ràng là một cô gái mà tuổi lại không lớn

Quả nhiên, khi Tiles cẩn thận kiểm tra thuộc tính trang bị thì hẳn lập tức sợ ngây người.

Trong các thuộc tính che dấu, tăng thời gian phóng thích các loại kỹ năng, giảm bớt thời gian cold-down của kỹ năng, hơn nữa sau khi mặc đủ áo trang ẽ tự động xuất hiện một lá chắn phòng hộ kỹ năng ông kích vật lý

Tiles từ khi trở thành rèn đại sư cũng đã gần ba mươi lăm năm, nhưng loại trang bị cực phẩm trong cực phẩm này, hẳn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy. Mà khi hẳn khâu đủ trọn bộ trang bị thì tên bộ trang bị liền lộ ra.

Dạ Linh Ấn.

Đây là trang bị cấp bậc cao hơn tám mươi cấp a! Hơn nữa còn là đủ bộ! Phải biết rằng, trang bị cần sửa chữa đi vào tay hẳn không hơn vạn thì cũng hơn một ngàn kiện rồi, nhưng nguyên bộ trang bị tám mươi cấp này hẳn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy. Tuy rằng trước đây cũng sửa chữa qua trang bị tám mươi cấp, nhưng này đều là kiện đơn, tuyệt đối không thể so sánh với bộ này.

Tiles bị này đã kích liên tiếp ngăn người tại chỗ, hồi lâu cũng không có phản ứng.

Một bộ trang bị cực phẩm đối với một thợ rèn mà nói, chính là một tòa kim son đặt nghiêm nghiêm chỉnh chỉnh trước mặt làm cho người ta hưng phấn kích động không thôi.

Tiểu Duy biết ở trong trò chơi, Tiles có thể sửa chữa trang bị tám mươi cấp, nhưng ở trong thế giới thật này thì. Cô cũng không dám chắc chắn.

“Có thể sửa sao?” Thở mở miệng hỏi một câu, mà bên kia lại không phản ứng gì, rơi vào đường cùng, Tiểu Duy đẩy Tiles, đối phương mới mạnh mẽ tỉnh lại.

“A! Ta thử xem, ừm, người yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không làm hư.” Tiles hiện tại căn bản là mặc kệ người đưa tới trang bị này là ai, người có thể có tư cách mặc vào loại trang bị tám mươi cấp này nhất định là vị cường giả, mà thế giới luôn là người mạnh là vua, hẳn cũng không cảm giác mình sửa chữa trang bị và Tiểu Duy có quan hệ gì, nếu có thể, hẳn thật sự rất muốn nhìn tư thế hiên ngang oai hùng mà chủ nhân của bộ đồ khi mặc nó vào.

“Thật có lỗi, ta muốn hỏi một chút, bộ trang bị này là của. Ai?” Tiles thay đổi khẩu khí, vẻ mặt cười cười hỏi.

Tiểu Duy không nói chuyện, giống như không nghe thấy câu hỏi của Tiles, Alois mang một cái ghế lại đây, Tiểu Duy ở trong áo choàng hạ ngáp một cái, ngồi xuống.

Tiles thấy Tiểu Duy không nói chuyện, xấu hổ sờ mũi, nhưng cũng không dám giận chó đánh mèo, nhìn Tiểu Duy, lại nhìn trang bị một chút, bưng bình đại ngộ.

Trang bị ày rõ ràng cho thấy là nó thuộc về nữ tính, mà Tiểu Duy vừa mở miệng là biết nàng là tính gì (+_+!!), như vậy, còn có gì để hỏi?

Kinh ngạc giọng nói trẻ tuổi lại tràn ngập sức sống, lại không dám nghĩ nhiều, Tiles liền bắt tay vào việc chuẩn bị bắt đầu sửa chữa trang bị.

Vốn là, lực phòng ngự cùng phụ gia thuộc tính của trang bị tám mươi cấp đã rất kinh người, nhưng khi Tiles cẩn thận kiểm tra độ bền của trang, vẫn bịdoaj cho nhảy dựng —— người mặc bộ trang bị này rốt cuộc đã trải qua cuộc chiến như thế nào mới có thể để cho trang bị tồn tại thành thế này? Độ bền đã muốn đi đến gần cực hạn, nếu như bị một chút thương tổn thêm một chút nữa, bộ cực phẩm trang bị này sẽ hồi phi yên diệt.

Tiles vội vàng ngừng đầu lên nhìn Tiểu Duy, trong lòng cảm thán có thể là bởi vì chiến đấu đã bị đã thương rất nghiêm trọng cho nên mới mặc thêm áo choàng, không muốn tướng mạo lộ ra đi.

Tiểu Duy nhìn động tác nhỏ của Tiles, có chút lo lắng.

Ở trong trò chơi, chỉ cần trong chốc lát là có thể sửa chữa tốt cả bộ trang bị, làm sao ngồi lâu như vậy mà bộ đồ còn chưa sửa xong a?

“Mất bao lâu thì bộ đồ có thể sửa xong?” Tiểu Duy ngồi một bên nhìn không được mở miệng hỏi.

Tiles dừng tay một chút, đánh giá thời gian, suy tính nếu dùng một ngày một đêm chuyên chú sửa chữa bộ trang bị này thì mới có thể hoàn thành, liền nói: “Buổi tối ngày mai sẽ sửa xong.”

“Vậy được rồi, buổi tối ngày mai ta sẽ tới lấy.” Tiểu Duy nói xong đứng lên, mang theo Alois đi ra ngoài, mà Tiles ở phía sau cũng vội vàng đi tới vài bước, đưa Tiểu Duy bọn họ ra cửa.

Tiểu Duy chân trước vừa mới đi không lâu, sau lưng một ngọn gió phong hòa hòa liền tiến vào, hơn nữa vừa đi vào trong, vừa lớn hơn hô tên Tiles.

“Tiles a! Người mau ra đây giúp ta nhìn xem pháp trượng này thế nào!”

Tiles đang hết sức chuyên chú sửa chữa trang bị của Tiểu Duy bị tiếng gầm rú này làm rung-động-tâm-thần, đương nhiên, hẳn tự nhiên biết chủ nhân của giọng nói này là ai.

“Ta nói Karle Sellekti, đừng tưởng rằng người ở đế đô này có đặc quyền thì đến chỗ ta cũng có thể giương oai! Lão tử đây không sợ người!”

“Hắc hắc, đâu có a, chúng ta không phải là bạn tốt mấy chục năm rồi sao ~” Karle Sellekti cười hớ hớ chối đây đây, năm đó hắn và Tiles cùng với Athfield đều là bạn tốt chung cùng chung chí hướng, chỉ là về sau lại lựa chọn những con đường khác nhau rồi ai nấy đi rồi, mấy chục năm sau gặp lại nhau, đều là cường giả cấp bậc đại sư, nhớ lại năm đó, cảm khái ngàn vạn a.

“Ta hiện tại không có thời gian quan tâm đến cái pháp pháp trượng của người, lão tử đang có trang bị quan trọng cần sửa chữa.” Tiles tức giận tròn mắt nhìn Karle Sellekti một cái, sau đó lại tiếp tục ngồi sửa trang bị.

“Có trang bị gì có thể làm cho người cảm thấy hứng thú như vậy?” Karle Sellekti không cam lòng đi tới, đem pháp trượng của mình đặt trên bàn, nói: “Đây là Hỏa Phượng Phi Vũ bảy mươi lăm cấp, phụ gia 100% công kích thuộc tính hỏa, như thế nào? Không có hứng thú?”

Tiles cũng không nhìn pháp trượng một lần nói luôn, “Không có hứng thú.”

Karle Sellekti sững sốt, Tiles sẽ đối với trang bị có cấp bậc cao như vậy không có hứng thú, vậy khẳng định là bởi vì cái kia vẫn kiện trang bị hắn đưa nghịch trong tay có cấp bậc rất cao! Nghĩ vậy, Karle Sellekti vội vàng lại gần, hỏi: “Đây là trang bị gì?”

Nghe Karle Sellekti mở miệng hỏi, Tiles lập tức kiêu ngạo, nói: “Đây là sáo trang có người lấy ra để cho ta sửa chữa.”

“Sáo trang? ! !” Karle Sellekti biết rõ ý nghĩa của sáo trang là gì, cấp bậc thấp không nói, những sáo trang cần cấp bậc cao cần công tượng dùng ít nhất là ba tới năm năm hoàn toàn tâm nhập mới có thể tạo ra, mà loại sáo trang ở chợ đêm chính là vô giá.

“Đúng thế, là Dạ Linh Ân tám mươi cấp!”

“Cái gì? ! ! !”

Karle Sellekti vô cùng kinh ngạc, cầm lên, cẩn thận xem xét bộ sáo trang trên bàn trước mặt Tiles, từ trang sức trên đầu đến đôi giày, từ trên xuống dưới toàn bộ kiểm tra một lần, bên tai nghe thấy Tiles đang lẩm bẩm

“Hơn nữa toàn bộ thuộc tính che dấu của bộ trang bị này đã được giám định, tạm thời không nói người rèn trang bị nhất định phải có cấp bậc đã trên đại sư, vấn đề là Giám Định Sư này trình độ cũng tuyệt đối không thấp! Ta không biết trên đại lục Caesar này còn có nhân vật như vậy a!”

Mà lúc này, ánh mắt Karle Sellekti nhìn trang bị lại càng ngày càng ngưng trọng, sau đó đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, cầm lấy tay Tiles lớn tiếng hỏi: “Người đưa bộ trang bị này cho người có phải là một cô gái tóc đen không?”

Tiles bị dọa sợ nhảy dựng, nói: “Nghe thanh âm như là một cô gái trẻ, nhưng nàng che áo choàng, nhìn không tới mặt nàng.”

Karle Sellekti gần như có thể khẳng định người kia chính là Tiểu Duyệt, kiềm chế tâm tình kích động của mình hỏi: “Nàng đi đâu rồi?”

“Không biết, nhưng là nàng bảo tối ngày mai sẽ tới lấy trang bị.”

“Thật tốt quá!” Karle Sellekti cười lớn vỗ vỗ vai Tiles, nói: “Ta ở chỗ này đợi nàng.”

“.....”

Bên kia, Tiểu Duyệt và Alois chân trước mới vừa đi ra cửa hàng thợ rèn Tráng Hán, liền cảm thấy phía sau có người đi theo, cùng lúc đó, Alois cũng thấp giọng nói cho Tiểu Duyệt.

“Tiểu Duyệt, có người đi theo chúng ta.”

Hai người lừa gạt đến một hẻm nhỏ, Tiểu Duyệt xoay người, hướng về phía kia góc tối nói: “Là ai? Đi ra đi!”

Quả nhiên, từ nơi đó truyền ra tiếng bước chân rất nhỏ, chỉ lát sau, một người thân hình cao lớn đi ra, dựa vào ánh trăng có thể thấy rõ nụ cười trên khuôn mặt anh tuấn, Tiểu Duyệt nghe thấy một giọng nói quen thuộc nói với mình:

“Người đã trở lại, Tiểu Duyệt.”

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Đạo Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Người quen cũ Hiểu lầm

“Người đã trở lại, Tiểu Duyệt.”

Cathy từ từ đi ra, ánh trăng chiếu vào trên người bước ra, cũng làm cho Tiểu Duyệt nhận ra nam tử đang tiến đến trước mặt mình.

Đúng là Cathy lúc này ở trong lò rèn Tráng Hán.

Tiểu Duyệt cũng không định giấu diếm, nếu nhận ra rồi, vậy thì mọi người nên nói chuyện một chút.

“Ừ, sẽ lập tức rời đi.”

Áo choàng che khuất cả khuôn mặt, Tiểu Duyệt ngẩng đầu, nhìn Cathy, quay mắt nhìn về phía nam nhân cao hơn mình một cái đầu, cô một chút cũng không yếu thế.

“Người vẫn như trước.” Cathy cười nhìn Tiểu Duyệt, “Lúc trước làm sao lại đi không tạm biệt?”

“Nhiệm vụ quá mau, không kịp nói.” Tiểu Duyệt cũng cười nói, mặt không đổi sắc.

“Vậy làm sao chọc tới Quang Minh Thần Điện?”

Tiểu Duy nhú mày, nhanh như vậy đã nói đến trọng điểm rồi, đưa tay ngăn cản Alois đang định tiến lên trực tiếp giải quyết đối phương, Tiểu Duy nhẹ nhàng bâng quơ trả lời:

“Ta cho tới bây giờ vẫn chưa từng trêu chọc bọn họ.”

Cho dù là trong bóng đêm, Cathy cũng có thể nhìn đến đôi mắt sáng trong của Tiểu Duy nhìn không chút úy kỵ mình, ánh mắt trấn định tự nhiên kia làm cho hắn không biết theo ai, cũng làm cho chính mình tin tưởng rằng nàng quả thật không hề trêu chọc Quang Minh Thần Điện. Nhưng không thể không nói, chuyện Quang Minh Thần Điện truy nã Tiểu Duy quả thật là rất kỳ quái.

“Ăn tối chưa? Nếu chưa ăn thì không ngại và ta và nhau dùng cơm chứ?” Cathy cười hỏi.

Vốn tưởng Cathy sẽ níu lấy Quang Minh Thần Điện không tha, không ngờ lại mời cô đi ăn, Tiểu Duy lại cảm thấy cũng không sao cả, dù sao cơm chiều quả thật là chưa ăn, Morrie Sickles và Shere chắc chắn là đi quán bar tán gái. Thân là Cự Long tộc thích nhất kim tệ lỏng lẻo, Tiểu Duy sẽ không cho rằng bọn họ thiếu tiền, đương nhiên, ngoại trừ Alois bị cô cướp sạch tài sản.

Ăn cơm sao? Ý hay a.

“Tốt, đi nơi nào ăn?”

“Nhà của ta, thế nào?”

Khi Tiểu Duy và Alois đi theo Cathy đi vào xa hoa phủ đệ của hắn thì một vị đại thúc mặc đồ quần gia cung kính đứng ở cửa chờ Cathy về, vừa nhìn thấy mấy người bọn họ liền lập tức nghênh đón.

“Đại nhân, ngài đã trở lại.”

Cathy gật đầu, nói: “Hai vị này là khách của ta, chuẩn bị bữa tối đi.”

“Đã chuẩn bị xong bữa tối, đại nhân.” Quần gia dừng một chút, nói nhỏ bên tai Cathy: “Claude điện hạ tới.”

Cathy sừng sốt, quay đầu nhìn về phía quần gia, thấy quần gia gật đầu khẳng định, liền phân phó nói: “Ngươi đi xuống đi.”

“Vâng”

Khi đi vào đại sảnh, có thị nữ đi lên cầm lấy áo khoác của Cathy, mà khi có người muốn giúp Tiểu Duy và Alois gỡ xuống áo choàng màu đen ra thì Tiểu Duy từ chối.

“Tiểu Duy, có muốn gặp bạn cũ không?” Khi Cathy mang theo Tiểu Duy bọn họ đi vào trong, bỗng nhiên cười hỏi.

Hắn vừa hỏi, Tiểu Duy đã biết là sao lại thế này rồi, ra về lo lắng nói: “Là Claude đi, tin tức truyền thật là nhanh.”

Cathy cười khò, hắn cũng không nghĩ giải thích Claude căn bản là không biết Tiểu Duy đã trở lại, trên thực tế, hắn chỉ là đoán ra khi đi qua Tiểu Duy khi đi ra cửa hàng thợ rèn Tráng Hán mà thôi, không hơn.

“Điện hạ trong khoảng thời gian này vẫn luôn tìm ngươi.”

Tiểu Duy nhìn bóng lưng Cathy, nheo mắt lại, những lời này có chút koddungs, cô và Claude không thân chẳng quen, tối đa cũng chỉ có thể coi là chiến hữu từng cộng đồng tác chiến, tuyệt đối sẽ không quan hệ đến mức “Vẫn luôn tìm” a.

“Hắn thậm chí còn cùng Quang Minh Thần Điện xung đột rất nhiều lần, cuối cùng thì bị bệ hạ cầm bệ.” Cathy vừa nói vừa đẩy cửa lớn nhà ăn ra, “Nếu ta nhớ không lầm, hôm nay đúng là ngày cuối cùng của hình phạt cầm bệ.”

Vừa dứt lời, Tiểu Duy liền nhìn đến bên trong cửa lớn rộng mở, Claude đang ngồi ở một bên bàn ăn, trong tay cầm ly để dài đựng một chất lỏng màu đỏ. Ngay khi nhìn thấy Cathy, lập tức đứng lên, không đợi đi đến trước mặt liền nghe giọng nói lo lắng của hắn vang lên.

“Cathy, gần nhất có tin tức của nàng gì không?” Cathy đi tới nhưng chưa trả lời, chỉ nửa cười nửa không nhìn về phía Tiểu Duy.

“Cathy?” Claude thuận thế nhìn sang, chỉ thấy phía sau Cathy có hai người mang áo choàng màu đen đi theo, trong đó có một cô gái thân hình nhỏ nhắn đang tháo mũ trên đầu xuống, đồng thời, hắn nghe thấy được thanh âm quen thuộc kia.

“Đã lâu không gặp, Claude.”

Claude kích động đi tới, nhẹ nhàng nắm lấy vai Tiểu Duy, trên mặt nở một nụ cười sung sướng, không hiểu sao lại kéo cô nhìn trái nhìn phải lại một câu cũng không nói.

“Này, ai cho ngươi chạm vào Tiểu Duy?” Alois vô cùng bất mãn với hành động của Claude, tức giận nắm lấy tay Claude, “Lần sau cẩn thận ta chém hai

tay người!”

Alois vừa nói vừa phen kéo áo choàng xuống, tức giận trừng mắt nhìn Claude. Tiểu Duy rõ ràng là của hắn, nhân loại này sao có thể tùy tiện chạm vào?

Khi Claude nhìn rõ khuôn mặt của Alois cũng nhớ lại, người này hình như là tùy tùng của Tiểu Duy, nhưng một cái tùy tùng sẽ nói như vậy? Một cái tùy tùng sẽ có được loại khí thế này? Một cái tùy tùng sẽ không hề úy kỵ hoàng quyền của mình mà trợn mắt tương đối?

Chắc chắn là không.

Vì thế Claude càng thêm xác định một việc, người này rất có thể không phải tùy tùng, chính là thân phận đặc thù không thể giải thích, Tiểu Duy cũng như vậy.

Quả nhiên, đi theo bên người nàng đều là cường giả sao.

Claude nghĩ đến mình vừa mới thông qua cuộc thi Ma Pháp Sư 67 cấp sau khi Tiểu Duy rời đi, càng thêm buồn bực, chỉ thấy một cấp căn bản đuổi theo không kịp bước chân Tiểu Duy, khoảng cách giữa bọn họ càng lúc càng xa.

Dù là như thế, hắn vẫn muốn biết nam nhân tên là A Lạc này vì sao có thể đi theo bên người Tiểu Duy, giữa hắn và hắn rốt cuộc hơn kém ở nơi nào.

Vì thế, Claude mang nụ cười thân sĩ hỏi: “Không biết vị tiên sinh này là người nào?”

Tiểu Duy nghe nói những lời này, ngoài ý muốn liếc mắt nhìn Claude một cái, đã thấy khuôn mặt cười mà không cười đối phương lộ rõ ý là không cho phép từ chối.

“Ta là.” Alois vốn định nói luôn, lại bỗng nhiên nghĩ đến lúc trước Ueda thúc thúc từng nói với hắn, chuyện hắn là Cự Long tộc không thể nói cho nhân loại nào khác trừ Tiểu Duy, cho nên hắn hiện tại căn bản không thể nói mình là Rồng Hủy Diệt, như vậy hắn là ai?

“Như thế nào, nói không được sao?”

Bị Claude ép hỏi, cộng thêm sự miệt thị lộ rõ trên mặt hắn, Alois cảm thấy toàn bộ năng lượng trong người hắn đang tụ lại một chỗ, chúng tựa hồ đang tìm một cái điểm đột phá, rất muốn đột phá đi ra ngoài.

Hắn là ai? Nói một cách khác, hắn Alois và Tiểu Duy có quan hệ gì?

Alois trước kia chưa bao giờ nghĩ tới vấn đề này, hắn chỉ biết khi người khác đối với Tiểu Duy quá mức thân thiết, hắn sẽ rất khó chịu, trong lòng khó chịu đến mức có thể làm cho hắn nhảy mất bùng nổ, trước kia cho dù là ma thú đoạt đồ ăn của hắn cũng không có tức giận như vậy, nhưng bây giờ. . . . Alois chợt nhớ tới Ueda nói qua một câu, tất cả những gì bọn họ làm đều chỉ vì người quan trọng nhất trong lòng bọn họ, có lẽ người kia còn chưa xuất hiện, nhưng vận mệnh chắc chắn sẽ khiến bọn họ gặp nhau.

Đúng vậy, là vì người quan trọng nhất.

Nghĩ đến đây, Alois trên mặt lộ ra nụ cười tự tin, nói với Claude:

“Là người quan trọng nhất!”

Câu này nhìn như đơn giản nhưng nghe vào trong tai Claude và Tiểu Duy lại có ý khác.

Claude và Cathy đem những lời này tự động tự phát đối thành “Ta là người quan trọng nhất của Tiểu Duy”, mà Tiểu Duy lại cảm thấy Alois bởi vì không thể bại lộ mình là Rồng Hủy Diệt, nhưng đối với cho thế giới này mà nói sự tồn tại của Rồng Hủy Diệt là rất quan trọng, bởi vậy mới nói mình là người quan trọng nhất.

Phương hướng lý giải bất đồng, hàm nghĩa tự nhiên cũng không giống nhau, từ đó làm cho kết quả cũng hoàn toàn tương phản.

Khi Claude nghe những lời này sắc mặt liền trở nên âm trầm, ở mặt ngoài tuy nhìn không ra, nhưng phần nộ chợt lóe lên trong mắt hắn lại tránh không khỏi ánh mắt của Cathy cùng hắn quen biết nhiều năm, xem ra điện hạ của bọn họ rất tức giận.

Tiểu Duy lại khe cong khóe môi, trong mắt Claude lại trở thành một nụ cười, chỉ thấy ánh mắt nàng nhìn về phía Alois, sau đó trợn mắt nhìn hắn Alois một cái.

Động tác này vốn cũng không có gì, nhưng là kết hợp với lời của Alois lại khiến cho người ta cảm thấy động tác này chính là liếc mắt đưa tình, điều này làm cho trái tim của Claude lạnh ngắt, lại giận dữ.

Hắn quen Tiểu Duy trước nười này, tên này không biết từ nơi nào chạy đến cả ngày theo đuổi Tiểu Duy, hơn nữa mặc dù thực lực cường hãn nhưng trời biết có thật hay không, huống chi Karle Selecti lão sư còn nói qua, người đàn ông tên A Lạc này là một hắc ma pháp sư cường đại.

Khoan đã, hắc ma pháp sư? Sẽ không phải. bởi vì người này mà Tiểu Duy bị Quang Minh Thần Điện truy nã đi!

Cẩn thận nghĩ lại, Quang Minh Thần Điện truy nã hai người là Tiểu Duy và A Lạc, có lẽ đối phương vẫn còn không biết rõ trong bọn họ rốt cuộc người

nào mới là hắc ma pháp sư, nhưng thà rằng giết lầm một trăm, tuyệt không buông tha một chút cho nên mới đem hai người đều truy nã ?

Claude đối với ý nghĩ của mình càng lúc càng kinh hãi, hần nghĩ, hần hần là nên tìm sự phụ của mình – Karle Sellecti nói chuyện một chút.

“Điện hạ, chúng ta muốn hay không ngồi xuống, chuẩn bị ăn cơm?” Cathy nhìn về mặt ngưng trọng của Claude, thờ hỏi.

“Tốt, Tiểu Duy hẳn là cũng đói bụng rồi nhỉ?” Claude khôi phục tươi cười như trước, mang Tiểu Duy đi tới bên bàn ăn, ngồi xuống.

Trong bữa ăn, Claude không ngừng trò chuyện với Tiểu Duy về những chuyện khi bọn họ cũng làm nhiệm vụ, ở trong không khí coi như là hòa hợp, hẳn hỏi vấn đề muốn biết nhất trong lòng, cũng thành công chiếm được đáp án hẳn muốn.

“Tiểu Duy, lần này tính ở lại để đồ bao lâu?”

“Không lâu, tối ngày mai sẽ rời đi.”

“Nhanh như vậy a.”

Claude trong lòng tính toán, xem ra sáng mai phải đi tìm Karle Sellecti lão sư hảo hảo tâm sự .

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Lão sư X học máu

Cathy rất nhiệt tình, đương nhiên, sự nhiệt tình này không bao gồm sự uy-hiếp-đang-rình-rập-nào-đó đối với bạn Claude vương tử điện hạ, đương nhiên. Tóm lại, Tiểu Duy và Alois đêm nay sẽ ngủ ở trong nhà Cathy, ừm, đương nhiên là có vài chuyện không vui phát sinh trong đó, ví dụ như là Alois muốn cùng Tiểu Duy ngủ chung kết quả là bị Tiểu Duy trực tiếp đánh bay v.v...

Sáng ngày thứ hai thức dậy, Tiểu Duy về mặt sáng khoái, Cathy bình tĩnh ôn hòa, Claude tinh thần quắc thước, Alois uể oải không phấn chấn.

Và không biết vì sao Claude lại chạy đến Cathy trong nhà cùng nhau ăn bữa sáng, Tiểu Duy mang theo Alois tạm biệt Cathy bọn họ, tính đi quán bar phụ cận tìm Morrie Sickles và Shere, dù sao xong hôm nay có thể lấy đi trang bị, xuất phát đi tìm các Cự Long thủ hộ trụ cột khác.

Lúc này, Claude khó được không có ngăn trở Tiểu Duy, chính hẳn cũng có việc cần phải làm, trong suy nghĩ của Claude, đầu tiên là phải giải quyết mối nguy hiểm tên là Alois tiềm phục bên người Tiểu Duy không chỉ không có ý tốt mà còn luôn mang đến tai nạn mới là trọng điểm, hắc ma pháp sư cái gì đều là cực đoan nguy hiểm tồn tại, cho dù Tiểu Duy cường hãn, năng vẫn là một cô gái.

Vì thế, Claude vương tử điện hạ của chúng ta dẫn đầu phái người đi Ma Pháp Sư nghiệp đoàn, tính trước tìm được sự phụ mình – Karle Sellecti đại sư thương nghị, nếu lão sư có thể duy trì hẳn và cùng hẳn đem cái kia hắc ma pháp sư đưa giao Quang Minh Thần Điện thì quả thật là không thể tốt hơn .

Cứ như vậy, mấy người mấy kế hoạch nham hiểm cứ thế phân tán và bắt đầu hành động.

Tiểu Duy vốn cũng không tính đi tìm đám Morrie Sickles, chính là mang theo Alois từ từ đi dạo trên ngã tư đường trong đế đô phồn hoa , cảm trong tay các loại ăn vặt đặc sản ở đế đô, rất có cảm giác đi dạo phố mua sắm, chẳng qua là ngại đám Quang Minh Thần Điện phiền toái kia, không thể quang minh chính đại đi thử quần áo.

Một người một con rồng cứ như vậy tùy tính đi dạo, lại nói tiếp, Tiểu Duy kể từ khi biết đây không phải thế giới trò chơi sau chưa hảo hảo đi dạo lần nào, trước đây khi còn ở trong trò chơi thì cô cũng chỉ đi những nơi thường xuyên đi, ví dụ như ngân hàng, ví dụ như Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn, ví dụ như tiệm tạp hóa, ví dụ như cửa hàng thợ rèn. Rồi khách sạn a, tiệm bán quần áo bla bla, cô vẫn chưa đi qua. Không giống những cô gái khác sẽ quật khởi mua một chút trang phục mới mẻ một chút, Tiểu Duy chỉ quan tâm đến trang bị và vũ khí đẳng cấp cao, đối với trang phục mới cũng chỉ là ngẫu nhiên nhận được từ Ân Tạng Nhiệm Vụ tặng đến mà thôi.

Cũng không biết ở thế giới kia anh hai có vì không thấy mình đâu mà dốc lòng đi tìm không, không biết mình liệu có phải là đang treo poster ở cục công an chưa, đã thành người mất tích lại hay là, là vĩnh viễn nằm ở trong bệnh viện, biến thành người sống đời sống thực vật, ORZ, Tiểu Duy trong lòng vô cùng, cũng không muốn nghĩ tiếp. . .

Ngay khi Tiểu Duy thất thần ngẩn người, Alois kéo tay Tiểu Duy lại, nhẹ nhàng nắm chặt, nói : “Tiểu Duy, cô làm sao vậy?”

Phục hồi lại tinh thần, Tiểu Duy lắc lắc đầu, tỏ vẻ mình không có chuyện gì. Mà Alois lại nhìn bàn tay đang nắm tay Tiểu Duy, trên mặt lộ ra nụ cười ngốc ngốc.

Khi mặt trời thẳm xuống núi, Tiểu Duy mang theo Alois lại lần nữa về tới cửa hàng thợ rèn Tráng Hán, lúc này, vị đệ tử lưng hùm vai gấu kia đã nhận ra vị khách hàng choàng áo đen, đưa bọn họ tiến vào, cũng một đường dẫn tới phía trước tới căn phòng kia, cũng nói cho Tiểu Duy, Tiles đại sư đi ra ngoài tiếp khách, hiện không ở, thỉnh Tiểu Duy chờ một lát.

Tiểu Duy gật gật đầu tỏ vẻ đã biết, đi vào trong phòng, nhưng cô không ngờ trong phòng sớm đã có người đang đợi cô.

Karle Sellekti nhìn thấy hai người một cao một thấp khoác áo choàng đen đi vào, xoẹt một tiếng từ chỗ ngồi đứng lên, trên mặt nở ra nụ cười thật tươi (thật ra mình muốn ghi là tươi như hoa * lộn... amen, tha thứ cho mình), đi tới một bước, cũng hướng về phía Tiểu Duy làm một cái đại lễ, nói :

“Lão sư, ngài đã trở lại.”

Những lời này không chỉ có thành công làm cho Tiểu Duy cứng tại đương trường, càng làm cho Claude, Cathy và Tiles phía sau bọn họ vừa mới đi tới cửa chuẩn bị đi theo vào suýt nữa phun ra một búng máu.

TM sao lại thế này?

Vị đại ma pháp đạo sư tôn quý không ai bằng, vị kia toàn bộ Caesar đại lục không người không biết không người không hiểu Karle Sellekti Đại Ma pháp sư, vị Karle Sellekti đại sư cho tới bây giờ chỉ có dạy người khác! Làm sao có thể kêu một cô gái vừa nhìn chỉ biết là chỉ mới mười mấy tuổi là lão sư! Thế giới này sắp bị đảo lộn rồi sao? Hay ngày mai chính là tận thế?

Nhưng lúc này, chẳng những Tiểu Duy không biết phía sau có người nghe được đối thoại của bọn họ mà ngay cả Karle Sellekti cũng bởi vì Tiểu Duy trở về quá mức hưng phấn, vội vàng vàng lao đến, mang theo nụ cười nịnh nọt tiếp tục nói với Tiểu Duy:

“Lão sư, ma pháp lần trước ngài dạy ta, ta đã nắm giữ không sai biệt lắm, khi nào thì người có rảnh xem xét một chút?”

Những lời này nói xong, ba người phía sau càng thêm hồng mặt.

Claude không kìm được mà run lên, người luôn luôn có thể che dấu suy nghĩ ở trong lòng như hần lúc này cũng không thể run rẩy miệng nhìn sư phụ mình, giống như lần đầu tiên nhận thức hần.

Cathy lại hạ to miệng ba, trong lòng suy nghĩ Karle Sellekti đại sư cư nhiên cũng có lão sư? Nhưng mà người áo đen mà đại sư gọi là lão sư làm sao lại nhìn giống Tiểu Duy a? Sẽ không phải đại sư kêu là nàng đi? Trời đất!

Tiles tròn đôi mắt như chuông đồng ra mà há hốc mồm nhìn Karle Sellekti bạn già mấy chục năm của mình hôm nay lại điên rồi? Dem một cô gái nhỏ tuổi là lão sư? Hần không phải là nghiên cứu ma pháp quá mức làm cho đầu óc quá tải đâm ra điên luôn đấy chứ?

Nhưng đoạn đối thoại kế tiếp bọn họ nghe được, trên cơ bản là đã muốn vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của bọn họ, cũng lại một lần nữa vô tình bóp nát trái tim yếu ớt của bọn họ .

Tiểu Duy không hồn giậm trững mắt nhìn Karle Sellekti, nói: “Không phải đã nói người đừng gọi ta là lão sư sao.”

“Hắc hắc, đây là tại cao hứng quá nên quên mất nha.” Karle Sellekti cười cười cúi đầu, hoàn toàn không có tư thế kiêu ngạo của Đại Ma pháp sư.

“Ma pháp kia học xong?”

“Ừm, không sai biệt lắm, nhưng có thể là do tinh thần lực không đủ, vẫn chưa đạt được hiệu quả mà ngài phóng ra lần trước.” Nói đến chuyện ma pháp, Karle Sellekti lập tức ào ào, “Hơn nữa thời gian niệm chú và tốc độ thi pháp của vẫn không kịp ngài, cho nên lần này cố ý đến lãnh giáo.”

“Ừm, nói đi.” Tiểu Duy nhẹ nhàng bằng quơ nói, mà lúc này Alois lại phát giác phía sau bọn họ có người, bắt đầu xả ống tay áo Tiểu Duy, lại bị Tiểu Duy giầy ra, liếc mắt sang nhìn hần một cái.

“Là như vậy, khi hội tụ lõi nguyên tố ta cảm giác được tinh thần lực đang không ngừng tan ra, bài trừ những nguyên tố lực kahcs tương tác, chỉ thu thập lõi nguyên tố, ta nghĩ như vậy mới có thể giảm bớt thời gian niệm chú thi pháp, nhưng khi làm như vậy, thời gian đúng là giảm bớt, hiệu quả cũng đồng dạng giảm bớt, so với toàn bộ niệm chú trước đó thì uy lực khi công kích nhỏ hơn rất nhiều.” Karle Sellekti vừa nhớ lại vừa nói.

Tiểu Duy suy nghĩ, hỏi: “Sau khi niệm chú thì ma pháp trện như thế nào?”

“Không có lớn như của ngài, chỉ bằng được ba phần tư.”

“Như vậy, người trước đem ma pháp trện lui đến nhỏ nhất thử xem xem, sau đó gia tăng tinh thần lực và ma pháp lực tăng tới cao nhất, hơi phóng thích một chút, cứ từ từ rèn luyện như vậy thì hiệu quả sẽ tốt hơn.”

Karle Sellekti giống như đã hiểu ra vấn đề, bắt đầu lộ ra vẻ mặt cảm kích.

“Tạ ơn sư phụ chỉ điểm, thì ra là như vậy!”

Tiểu Duy cười nhìn Karle Sellekti, lão đầu nhí này tâm tư không xấu, bình sinh chuyện thích nhất là nghiên cứu ma pháp, nhưng thân là nhân loại cũng chỉ có thể học được đến ma pháp bình thường chín mươi cấp, nếu còn muốn tinh thông long ngữ ma pháp rất cao cấp bậc đầu tiên muốn học được long

ngữ, tính tuổi thọ của lão nhân này, muốn học long ngữ ma, quá khó khăn.

Kỳ thật học giả thần mã là đáng giá nhất tôn kính, nhưng có đôi khi, bọn họ cũng rất xấu.

“Đúng rồi, ngươi làm sao lại ở chỗ này?” Tiểu Duy kỳ quái nhìn Karle Sellekti, người này giống như là đặc biệt chạy đến đây chờ mình, chẳng lẽ hành tung của mình lộ liễu như vậy? Quá đã kích a!

“A, ta là bởi vì”

Karle Sellekti chưa nói xong, phía sau Tiles không nhịn được, bước đi vào, còn lớn hơn kêu:

“Karle Sellekti! Ta dựa vào ! Ngươi chừng nào thì có lão sư rồi? Lão tử làm sao lại không biết a? ! ! !”

Tiểu Duy run rẩy, Karle Sellekti cũng run rẩy.

Đương nhiên, Tiểu Duy run rẩy là vì chuyện thần mã chuyện này cứ nhiên bại lộ? Mà Karle Sellekti run rẩy là vì biết mình đã xong đời, lão sư bại lộ có khi nào sẽ tức giận không dạy mình chú ngữ . . .

Mà ở bên kia, Tiles vẫn tiếp tục kêu lớn.

“Nhìn a, Karle Sellekti, lão già khom như ngươi lại có cô gái còn trẻ như vậy làm lão sư của ngươi? Ngươi đùa lão tử a? Nói nha, ngươi có phải đã sớm biết lão tử đứng ở cửa cho nên cố ý diễn trò a!”

Karle Sellekti kéo kéo khóe miệng, một câu cũng không dám nói, bởi vì hắn hiện tại căn bản không biết ý của Tiểu Duy thế nào!

“Karle Sellekti đại sư nói giỡn, Tiles đại thúc ngươi đừng cho là thật, chúng ta đang giỡn thôi.” Mặc dù biết lý do này rất giả, giả đến không thể giả hơn, nhưng cô cũng phải đem ý tứ này truyền đạt cho Karle Sellekti, bằng không chỉ sợ cô sẽ đi không ra được cửa lớn!

Ai ngờ, không đợi Karle Sellekti nói tiếp, Tiles lại bắt đầu ồn ào .

“Ta đã nói rồi, nha đầu kia rõ ràng chủ nhân bộ đạo tặc sáo trang Dạ Linh Ân tám mươi cấp, làm sao có thể còn có thể là ma pháp sư nha, hai người các ngươi này vui đùa quá đáng sợ a!” Tiles nói xong đi vào bên trong, mở ra mật tử ra, cẩn thận lấy bộ Dạ Linh Ân kia ra, đưa cho Tiểu Duy, nói : “Ha ha, lão tử một ngày một đêm không ngủ sửa xong nha!”

Tiểu Duy khóe miệng run rẩy nhận lấy, thầm nghĩ lúc này tốt lắm, không đi nhanh chỉ sợ là xong đời, ngoài miệng vẫn hỏi tượng trưng: “Bao nhiêu tiền?”

“Không lấy tiền! Có thể chạm đến trang bị cao cấp như vậy lão tử không lấy tiền!”

Nhưng thật ra thì, kỳ thật người muốn khóc không phải là Tiểu Duy, mà là Claude đang đứng ở cửa.

Được rồi, Karle Sellekti là lão sư của hắn Claude , mà cô gái tên là Tiểu Duy này lại là lão sư của Karle Sellekti, kia Tiểu Duy chẳng phải chính là sư cô của mình sao?

Phốc ——.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Hội hợp X Tin tức

Nếu như nói Jean-Claude khiếp sợ rằng Tiểu Duy đã trở thành sư phụ mình nhất — Karle Sellekti Đại Ma đạo sư ma pháp thì đối với Cathy mà nói là chân chính làm cho hắn ngũ lõi oanh đỉnh đại ra tại chỗ là câu Tiles đại thúc nói Dạ Linh Ân chủ nhân.

Dạ Linh Ân là tên trọn vẹn của bộ trang bị này, Cathy từng ở trong cuốn sách nói về những trang bị trọn vẹn trong truyền thuyết, là miêu tả chứ không phải là kể lại, người biên tập viết rất dễ hiểu, bản thân hắn cũng chưa bao giờ thấy qua trọn vẹn Dạ Linh Ân, chính là căn cứ những văn kiện độc lập mà hắn gặp qua mà biết.

Cấp bậc đạt tới tám mươi hoặc là rất cao mới có thể có tư cách mặc lên người, bộ kiện bao gồm đầu, kiện T, áo, quần, giày cùng cái bao tay, mỗi văn kiện trang bị đều có được lực phòng ngự cực cao cùng các loại thuộc tính gia thành, nếu như có đủ bộ sẽ có thuộc tính gia thành kinh người — về phần là cái gì, bởi vì không có người gặp qua, cho nên cũng không ai biết.

Đương nhiên, vấn đề mấu chốt là bộ này trang bị chỉ có đạo tặc mới có thể mặc, những nghề nghiệp khác hoàn toàn không được.

Cathy nhìn chăm chăm Tiểu Duy và bộ Dạ Linh Ẩn trong tay nàng, lúc trước cũng chỉ là cảm thấy cô gái này mặc quần áo khá cổ quái, rách là không nói, mà lại còn đen như mực, khác hẳn với những cô gái nghiệp dư khác, nhưng ai biết được rằng bộ quần áo vừa rách vừa đen kia lại là bộ sáo trang tám mươi cấp mà các đạo tặc tha thiết ước mơ.

Trách không được vì sao mà Tiểu Duy lại kiêu ngạo như thế, trách không được nàng lúc trước nói đám quái vật kia chỉ là lũ tiểu quái chẳng trách nàng có thể một lần lại một lần đảo điên tâm mắt của mọi người, hoàn thành những nhiệm vụ căn bản là không thể hoàn thành.

Bởi vì cô gái nhìn còn khoảng mười mấy tuổi trước mắt này đã là một đạo tặc tám mươi cấp.

Tám mươi cấp a. So với mình cao hơn ra năm cấp, thậm chí có thể cùng vị Karle Sellecti Đại Ma đạo sư đức cao vọng trọng, cũng là người đứng ở vị trí cao nhất trong giới ma pháp cùng ngôi ăn.

Không, làm sao có thể là cùng ngôi ăn đâu. Cathy cười khò, hẳn nghe được rõ ràng như vậy, Karle Sellecti đại sư vừa mới xưng hô Tiểu Duy là “Lão sư”.

Chỉ sợ nhất thời bất cứ người nào trong phòng này đều không thể tiếp thụ được sự thật này, hẳn hoàn toàn có thể lý giải loại hành động lừa mình dối người của Tiles đại thúc, nếu đổi lại là hẳn, hẳn cũng tình nguyện tin tưởng đây chỉ là một giấc mơ mà thôi.

Cathy rũ mắt xuống, trầm nghĩ trong lòng, có lẽ, Tiểu Duy thân mình cấp bậc có thể so với kia cái gọi là tám mươi cấp cao hơn đi.

Lúc này trong lòng Claude xuất hiện một cảm giác không thể nói thành lời, giống như sự tức giận đang cuộn cuộn trong lồng ngực nhưng lại không thể nào tìm ra cửa để phát tiết.

Lão sư ? Lão sư? Đừng đùa chứ, trên thế giới này tại sao có thể có loại chuyện này? Bàn tay Claude nắm chặt tới mức lộ cả khớp xương trắng hếu tỏ rõ sự phẫn nộ và không cam lòng của hẳn, nếu sự thật đúng như Karle Sellecti lão sư nói, Tiểu Duy dạy ma pháp cho hẳn, vậy hẳn quả thực không dám nghĩ ra lại có một con người mạnh mẽ như thế có thể tồn tại trên đời.

Khoảng cách giữa hẳn và nàng càng ngày càng xa

Tiểu Duy đã lấy được trang bị được sửa tốt, mà vị Tiles đại thúc trước mắt này lại sống chết không thu tiền, nên cũng nói chuyện một lát rồi tạm biệt, đang định rời đi, không ngờ lại thấy Claude đứng phía sau mở miệng.

“Tiểu Duy, ta tới tìm ngươi là có chuyện muốn nhờ.”

Claude mở miệng cầu mình, trừ lần trước muội muội của hẳn trúng Blood thì đây là lần đầu tiên, vị vương tử điện hạ luôn luôn cao ngạo này lại có chuyện muốn nhờ sao.

Chuyện ngoài ý muốn có rất nhiều trên đời, Tiểu Duy nghĩ vậy.

“Chuyện gì?”

“Là như thế này, Vinh Quang dong binh đoàn thời gian trước nhận được một nhiệm vụ, nhưng lại bị tổn thất nghiêm trọng.”

Khi Claude nói ra lời này, Tiểu Duy hơi nhíu mày, Vinh Quang dong binh đoàn không phải chuyện của Cathy sao? Khi nào thì đến phiên vương tử điện hạ quản rồi? Trong lòng tuy nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng cũng không nói ra.

“Tổn thất nghiêm trọng?”

“Đúng thế, hơn nữa đi liên tục rất nhiều lần, nhưng đều không ai trở về.”

“Là nhiệm vụ gì?”

“Tìm kiếm hằng hòa.”

Claude lời vừa ra khỏi miệng, Tiểu Duy trên mặt lập tức lộ ra sự kinh ngạc. Cô biết nhiệm vụ này, trước kia trong trò chơi Tiểu Duy có một người bạn tốt là hòa hệ ma pháp sư, muốn tiêu diệt Rồng lửa ngục Saraman Germany lấy đến kia cuốn sách kỹ năng chung cực thì có thể nói là nói thì dễ nhưng quá trình làm việc thì vô cùng cực khổ. Tiểu Duy lúc trước muốn mở ngoại đeo cũng có một phần vì điều này, chờ cô lấy Quang Minh Tán Dương sau sẽ đi giúp bạn tốt giết Rồng lửa ngục, lấy đến sách kỹ năng.

Dù sao, lúc trước Tiểu Duy khi lấy được ám ảnh nguyên rửa, người bạn kia cũng đã giúp đỡ rất nhiều.

Mà nếu muốn nhìn thấy Rồng lửa ngục, đầu tiên là phải nhận được ẩn tàng nhiệm vụ tìm kiếm hằng hòa. Đó là giai đoạn đầu tiên của nhiệm vụ, căn cứ vào manh mối mà NPC cung cấp mà đi tìm hằng hòa, hằng hòa chính là ngọn lửa vĩnh hằng, nơi có hằng hòa còn có Rồng lửa ngục Saraman Germany. Đối với Tiểu Duy thì bây giờ thì một trong những yếu tố quan trọng có thể giúp cô về nhà chính là tìm kiếm các cái thủ hộ trụ cột Cự Long, vị Rồng lửa ngục tự nhiên không là ngoại lệ.

Ẩn tàng nhiệm vụ tự mình tìm tới cửa, Tiểu Duy nào có thể bỏ qua.

“Ta nhận.”

Claude nghe Tiểu Duy nói vậy, trên mặt lộ ra nụ cười nhu hòa, nói: “Như vậy, ta cùng Cathy đều đã đi theo người cùng đi.”

“Ta đã có đội ngũ.” Tiểu Duy vừa nói vừa chỉ Alois đứng phía sau, cô là muốn dẫn Cự Long đi tìm Cự Long, có nhân loại đi cùng sẽ rất phiền toái.

“Chỉ có hai người sao được. Người cũng biết, Vinh Quang dong binh đoàn đã”

Không đợi Claude nói hết, Tiểu Duy lập tức giơ tay cắt ngang, cô nói: “Còn có vài người nữa.”

Bốn người.

“Được rồi được rồi, người thích thì cứ đi cùng.” Tiểu Duy không kiên nhẫn nói, Claude nghe Tiểu Duy nói vậy, trong lòng rất vui vẻ, lập tức phân phó Cathy chuẩn bị một ít tinh anh đi theo, cùng Tiểu Duy ước định tốt thời gian ở cửa thành gặp mặt, liền xoay người rời đi, dù sao hẳn là muốn nhân dịp làm nhiệm vụ này làm cho Tiểu Duy nhận rõ nam nhân bên người nàng là một hắc ma pháp sư, sau đó hủy bỏ án truy nã của thần điện đối với Tiểu Duy, Cathy mặc dù không rõ ý tứ của nhà mình điện hạ nhưng nếu điện hạ thực đã sắp xếp xong xuôi thì bản thân cũng không thể nói cái gì, cứ đi theo là được.

Nhưng thật ra khi còn ở trong cửa hàng thợ rèn Karle Sellekti nói muốn đồng hành, Tiểu Duy vừa định phản đối, đã thấy lão nhân chạy lại, thì thầm nói nhỏ: “Lão sư, chỉ giáo cho ta thêm một chút về ma pháp đi.”

“”

Đối với tình trạng yêu ma pháp thành si của lão nhân này, Tiểu Duy thật sự là không biết nên nói gì, nhưng hiện tại xác thực không có phương tiện dạy cho hắn thêm loại chú ngữ gì.

Tiểu Duy trên mặt lộ ra một nụ cười xấu xa, đám người kia nguyện ý đi theo cũng tốt, đến lúc đó để cho Morrie Sickles và Shere hai vị kia đi giải quyết, dù sao trong nhiệm vụ có rất nhiều cơ hội xử lý a.

Tạm biệt Karle Sellekti và Tiles, Tiểu Duy mang theo Alois đi đến thẳng khách sạn, Alois còn đang khó hiểu vì sao Tiểu Duy không đi tìm Morrie Sickles và Shere, nhưng ngay khi đẩy cửa phòng khách sạn thì hắn lập tức hiểu ra vì sao.

Morrie Sickles trái ôm phải ấp hai cô gái nhân loại ngồi trên giường trêu đùa, mà Shere tay cầm ly rượu chân cao đứng ở bên giường ngắm phong cảnh. . . . Hai người đang ngồi trong phòng kinh ngạc vì Tiểu Duy cư nhiên có thể tìm tới chỗ mình, ngăn cản cả người. Tiểu Duy giơ một tay lên, hướng hai cô gái kia ra hiệu đuổi ra, lập tức làm cho hai cô gái không vui, sau đó Morrie Sickles cũng lên tiếng, bọn họ cuối cùng cũng chỉ có thể không cam lòng đi ra cửa phòng.

“Thật là lợi hại, làm sao người có thể tìm ra chúng ta?” Shere cười đi tới, mang trên mặt cười dịu dàng.

“Có người bất quá, tự nhiên có thể tìm tới nội dung bất quá.” Tiểu Duy lập tức cởi áo choàng ra sau khi hai cô gái rời đi, thứ này thật đáng ghét, “Dọc trên đường đi tới đây không ngừng có đàn bà phụ nữ bàn về hai mỹ nam không rõ lai lịch, hơn nữa phía sau phía trước đều đi về hướng này, nếu không biết ta chính là đồ ngọc.”

.

Hai người đều xấu hổ một lát, vẫn là Alois mở miệng đánh gãy.

“Tiểu Duy nhận nhiệm vụ, chúng ta sẽ xuất phát trước hừng đông.”

“Nhiệm vụ gì?” Morrie Sickles đối với việc bên người không có nữ nhân có chút khó chịu.

“Đi tìm Saraman Germany.” Tiểu Duy tiếp lời.

“Ai? Đi tìm Saraman Germany tên kia a.” Shere nở nụ cười, “Morrie Sickles, Saraman Germany không phải vẫn luôn cùng người phân cao thấp thôi? Ở phương diện kia . . .”

Morrie Sickles vừa nghe thấy cái tên Saraman Germany, sắc mặt lập tức trầm xuống. Bọn họ khúc mắc hơn một ngàn năm cũng không phải một câu hai câu có thể nói rõ ràng, chính là hai Cự Long này một nước một lửa, gặp mặt không đánh nhau đó mới gọi là kỳ quái.

“Dừng. Lão Tử mới khinh thường cho cùng cái tên kia so đo đâu”

“Ta nhớ có một lần các người thi nhau ai thượng được nhiều nữ nhân. Kết quả cuối cùng là gì nha?” Shere ra vẻ vô tâm hỏi, nhưng câu này lại thành công làm cho Morrie Sickles xù lông.

“Đéo đỡ được! Lão tử tự nhiên là so với kia con rồng lửa kia nhiều hơn! Điều này còn cần phải so sao ?”

Khi trong phòng đang cãi nhau thời điểm, ngoài cửa đột nhiên truyền đến tiếng bước chân dồn dập, tiếng đập cửa không quy luật ở phòng cách vách tiếng và tiếng quát lớn: “Chúng ta là Quang Minh Thần Điện thị vệ, phụng mệnh điều tra hai gã hắc ma pháp sư nguy hiểm số một đang bị truy nã !!”

Tiểu Duy vừa nghe xong lập tức cảm thấy không tốt, nhưng là nơi này là khách sạn, cùng bọn họ nổi lên xung đột ở trong đế đô thì không tốt lắm, làm không tốt thì sẽ đem Karle Selecti bọn họ cũng liên lụy vào, muốn hỗn giang hồ thì phải biết sáng tạo, Tiểu Duy lập tức hành động.

Morrie Sickles thấy Tiểu Duy như vậy liền hỏi: “Có phải là đang muốn bắt người không?”

Tiểu Duy không kịp trả lời, chính là trong ánh mắt kinh hãi của ba con rồng xé áo họ ra, cũng mỗi người một cước đạp nằm bẹp trên giường, tiếp theo lại từ trong hắc động lấy một cái roi ra, một cước dẫm mông Morrie Sickles, một bên đánh roi bành bạch.

Khi Quang Minh thần điện thị vệ xông vào, nhìn thấy đúng là cảnh ba gã mỹ nam ở trần, lấy các loại tư thế kỳ dị nằm trên giường, một người đàn bà cầm roi trong tay một chân giẫm lên mông bọn họ đứng ở trên giường tàn bạo.

Chiếc roi liên tục được vung lên, nửa gương mặt của người đàn bà lộ ra nụ cười dữ tợn, hoàn toàn không để ý việc trong phòng còn có những người khác, một tay cầm đang kéo quần của một nam tử rõ ràng là đang sợ hãi. Quang Minh Thần Điện thị vệ khi nào thì gặp qua hiện trường a/m kích tình bốn phía như vậy, lập tức lùi ra ngoài, còn tốt bụng đóng kín cửa lại.

Ngay khi cửa đóng lại, Morrie Sickles cười hớ hớ nói: “Thì ra người thích như vậy. Sao không nói sớm nha?”

Shere còn lại là chồng người dậy, cười quyền rũ nhìn Tiểu Duy nói: “Nếu không chúng ta tiếp tục đi.”

Alois trợn mắt há hốc mồm, nhìn Tiểu Duy bộ dạng hung thần ác sát, nói: “Tiểu Duy, người có muốn xem hết không?”

Tiểu Duy: ” ”

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Thôn xóm X Cô gái

Khi Claude bọn họ cùng Tiểu Duy hội họp, nhìn thấy trừ Alois đã biết ra thì có thêm hai người thì cảm thấy có chút kỳ quái. Lúc ấy trời còn tờ mờ sáng, dựa vào ánh sáng mờ mờ lung, có thể nhận ra hai người đàn ông này tuy đều là cao lớn tuấn suất, nhưng không biết vì sao, bọn họ một người cực lực dùng mũ che đi nửa mặt của mình, một người thì dùng tay đỡ eo, tư thế đi đường rất kỳ quái.

Dù vậy, khí thế phát ra từ trên người hai người đàn ông này tuyệt đối không kém so với Alois(*), thậm chí là mạnh hơn rất nhiều.

(*) ở đây nguyên tác là Agre Ess, nhưng nhìn từ đầu tr tới giờ không ai có tên là thế nên mình đổi thành Alois cho hợp lý.

Claude nheo mắt lại, trong lòng suy đoán hai người này từ đâu tới, trước đây tại sao hắn không biết có người nào cường đại như vậy? Hai người này từ khi nhìn thấy Tiểu Duy đến giờ vẫn không nói gì, mà trên thực tế bọn họ đều mang người quen đến, Claude mang theo hộ vệ Thaid, Cathy, đáng ngạc nhiên là Karle Selecti cư nhiên không đi một mình, hắn mang theo một người mà không ai ngờ đến là sẽ xuất hiện ở đây.

“Ách, để ta giới thiệu một chút, vị này là ai người Catyd · Samios · Theodore đại giáo chủ, đến từ.” Karle Selecti chợt dạ nhìn Tiểu Duy, nói tiếp: ” Quang Minh Thần Điện.”

Claude không phản đối, chỉ thấy hắn mỉm cười, nói: “Theodore đại giáo chủ, cửu ngưỡng đại danh, chẳng qua chúng ta lần này là Vinh Quang dong binh đoàn thực hiện nhiệm vụ, không biết Theodore đại giáo chủ đến đây là có ý gì?”

Nói là Vinh Quang dong binh đoàn làm nhiệm vụ kỳ thật cũng đúng, dù sao Tiểu Duy trước đây cũng đã từng là thành viên trong dong binh đoàn bên, Claude điện hạ là thành viên danh dự của Vinh Quang dong binh đoàn, mà Karle Selecti lại là lão sư của vương tử, nói như thế nào đều so với vị Theodore đại giáo chủ này còn có chút quan hệ.

Nhưng Theodore đại giáo chủ nhưng không tức giận, ngược lại còn ha ha nở nụ cười.

“Vương tử điện hạ nghĩ nhiều, là ta yêu cầu Karle Selecti đại sư mang ta đến.”

“Ồ”, làm mọi người rơi hết kính mắt xong lại nhìn Tiểu Duy nói: “Ta là tới giúp người làm sáng tỏ sự thật.”

Nói xong còn cảm kích nhìn Karle, Tiểu Duy nghe thấy lời này kỳ quái nhìn về phía Theodore giáo chủ, lão đầu này thú vị thật, đầu tiên hắn cư nhiên biết lần này người cùng làm nhiệm vụ là cô, nhưng lại giúp cô “Rửa trắng” Người này không phải đều bo bo giữ mình sao, tại sao lão nhân này lại muốn nhảy vào trong hố lừa nha?

Theodore thấy Tiểu Duy không nói gì, lại nói: “Rất nhiều chuyện của người Quang Minh Thần Điện đều không biết, nhưng người chân chính muốn tìm các người là rồng hi vọng.”

“A?”

“Không thể nào !”

“Làm sao có thể?”

Ba giọng nói vang lên theo thứ tự là Alois, Shere và Morrie Sickles, Ròng Hi Vọng Aus Belle làm sao mà biết bọn họ đang tìm hấn? Vậy tại sao không nói cho bọn họ vị trí cụ thể a, còn làm cái gì truy nã Ba giọng nói vang lên rất đột ngột, Theodore theo tiếng nhìn lại, thấy là ba đàn ông đứng phía sau Tiểu Duy, mặc dù cảm thấy kỳ quái nhưng cũng không nói gì.

“Sciales Daimé Giáo Hoàng đại nhân là vì nghe được thần dụ của Ròng Hi Vọng mới hạ lệnh truy nã các người, nhưng không thể không nói trong chuyện này ta cũng có trách nhiệm”

Những người ở đây cũng tò mò, theo lời của Theodore đại giáo chủ thì . . nhưng không ai đặt câu hỏi, chính là nghe đại giáo chủ tiếp tục nói.

“Là ta đem những sự kiện liên tiếp xảy ra để đổ báo cho Giáo Hoàng đại nhân, cho nên.” Theodore đại giáo chủ mắt nhìn Tiểu Duy, hấn đã sớm biết phương thuốc kia là do Tiểu Duy đưa cho Karle Sellekti, vì trả lại trong sạch cho cô gái này, Theodore cho là hấn phải đem sự thật nói cho bọn họ, “Nhưng ta cho rằng người có thể cung cấp phương thuốc chữa Blood, không thể nào là người dẫn đường cho hắc ám ma pháp.”

Claude bọn người biết Tiểu Duy hiểu biết về được tề, nhưng lại luôn lấy ra các loại hi hữu được tề đứng lúc, hình như đối với cô chuyện có phương thuốc được tề đẳng cấp cao căn bản cũng không đáng kinh ngạc, kinh ngạc thần mã sớm đã thành thói quen. Cho nên Tiểu Duy đối với việc phương thuốc mà Theodore đại giáo chủ nói căn bản không phải là trọng điểm, cô giận quá thành cười.

“Dẫn đường cho hắc ám ma pháp?” Tiểu Duy âm dương quái khí nói, “Ta? Hay là A Lạc?”

“Hiện tại Quang Minh Thần Điện cho rằng là cả hai người các người.” Theodore đại giáo chủ cũng rất bất đắc dĩ, “Nhưng ta biết các người là vô tội, tin tưởng ta.”

Lần này không mình Tiểu Duy lộ ra biểu tình dờ khóc dờ cười, ngay cả Morrie Sickles và Shere đứng sau lưng đều cố nén cười.

Phải biết rằng, A Lạc chính là Ròng Hủy Diệt, là người cai quản hắc ám nguyên tố của cả Caesar đại lục, nói hấn dẫn đường cho hắc ám ma pháp? Không chế hắc ám ma pháp mới đúng, cho nên Tiểu Duy căn bản không nghĩ cùng Theodore đại giáo chủ tiếp tục bàn về vấn đề này, cô cho rằng chuyện của Quang Minh Thần Điện căn bản là không liên quan tới cô, dù sao cô phải tìm được tất cả Cự Long thủ hộ trụ cột, Ròng Hi Vọng Aus Belle cũng không thoát được vì thế Tiểu Duy khoát tay, nói : “Lên đường thôi”

Theodore đại giáo chủ sờ sờ cái mũi, mắt nhìn Karla Volt, lại được đến người sau xem thường một quả, không thể không đưa tới, hai lão này lại chạy đến nhất mại đi xi xào bàn tán .

Claude vương tử chuẩn bị xe ngựa, bởi vì Ma Pháp Sư nghiệp đoàn phòng truyền tông gian đã bị Quang Minh thánh điện giám thị, không thể dùng được. Mà khi Tiểu Duy thấy mấy con ngựa kéo xe run rẩy trước sự uy nghiêm của ba con rồng, khoe miệng run rẩy nói Jean-Claude buông tha cho ý nghĩ đi xe ngựa, lúc này thần mã tọa kỵ đều là mây bay a. . . Khi bọn họ bất đắc dĩ dùng chân đi ra cửa thành để đi, Theodore vẫn là rất không hiểu ý của Tiểu Duy, cùng Karle Sellekti nói thầm như vậy không phải càng chậm sao. Không ngờ lại bị Karle Sellekti phủ nhận, trong mắt của Karle Sellekti thì mọi quyết định của Tiểu Duy luôn là đúng, lần này chắc chắn cũng đúng.

Quả nhiên, bọn họ đi đến một vùng đất trống ở ngoại thành để đi thì Tiểu Duy bảo toàn bộ mọi người ngừng lại. Lúc này trời đã bắt đầu sáng, nhà nông sắp bắt đầu rời giường làm việc, lại đứng thẳng một lát nghe nông mọi người sẽ rời giường làm công việc rồi, trước đó, bọn họ phải rời khỏi phạm vi để đi.

Cho nên Tiểu Duy vừa cảm tá truân (?) về ma pháp trận truyền tông, vừa hỏi Jean-Claude về tình hình làm nhiệm vụ của Vinh Quang dong binh đoàn.

Khi ma pháp trận hoàn thành, Tiểu Duy cũng biết đại khái tiến độ nhiệm vụ của bọn họ.

Nếu như nói Cự Long khác Tiểu Duy không tiếp xúc cái này vị Saraman Germany cũng không hoàn toàn là như thế này. Mặc dù Tiểu Duy chưa từng gặp qua Saraman Germany bản nhân, nhưng trong nội dung nhiệm vụ trước đây làm cùng người bạn tốt kia cũng có đọc qua, cái nội dung vở kịch biến thái kia a, cô đến bây giờ vẫn thấy như mới.

Nơi sống của rồng lửa ngục Saraman Germany Sinh không phải là nơi nhiệt độ không khí rất cao như trong dãy núi lửa đàn, hấn phá vỡ quan niệm của mọi người đối với rồng lửa, lựa chọn sống trong một khu rừng đầy lá phong màu đỏ xinh đẹp — Thung lũng Hồng Phong. Cách Thung lũng Hồng Phong không xa có một tòa đã chết, mà nơi ở của Saraman Germany căn bản chính là núi lửa chết.

Nội dung vở kịch gây ra nguyên nhân là Thung lũng Hồng Phong con gái của Trần Trường — Maria mất tích thời gian đã kéo dài nửa năm, Trần Trường vận dụng tất cả quan hệ và mọi biện pháp để tìm kiếm con gái của mình không thấy, vạn bất đắc dĩ, dùng một khoản tiền lớn mời Vinh Quang dong binh đoàn.

Theo lời của Claude, người đầu tiên dẫn người đi tìm lúc đó là Vinh Quang dong binh đoàn thứ năm quân đoàn đội trưởng Carl · Fried · McGonagall, anh họ của Authur Wright Tiểu Duy đá. Tuy rằng em trai của hấn là một bao cô, nhưng không phải không thể không thừa nhận năng lực của Carl là không tệ, hấn dựa vào một ít dấu vết để lại tìm được rồi vị trí cuối cùng mà Trần Trường nữ nhi Maria tiểu thư đi qua — Thung lũng Hồng Phong, cũng là

khu rừng đầy cây phong lá đỏ kia.

Nghe đến đây, Tiểu Duy không khỏi nhẹ nhàng thở ra, cảm tạ Carl tiên sinh rất nhiều, nhờ thế mà cô không cần hao hết tâm tư nhớ lại khi tìm manh mối cần phía nói chuyện với bao nhiêu NPC Giai đoạn đầu của nhiệm vụ này rất phức tạp, nhưng không thể không nói, vị rồng lửa ngục kia thật sự là bi kịch trong bi kịch, vốn Tiểu Duy còn muốn nếu như gặp phải hắn trước khi thực hiện nhiệm vụ thì có thể nhắc nhở một chút nhưng bây giờ thì Thần mã cũng không kịp nữa a Chuyện về sau, Tiểu Duy hoặc nhiều hoặc ít cũng có thể đoán được một chút, Carl suất lĩnh dòng Binh tiểu đội điều tra khắp rừng cây phong cũng không tìm được Maria tiểu thư, nhưng không biết vì sao ở ngày hôm sau khi tất cả mọi người đi đến lối vào thung lũng Hồng Phong. Bọn họ trên người đều bị bóng nghiêm trọng không có ngoại lệ , hơn nữa vài người may mắn còn sống sót lại hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, cũng không biết tại sao mình lại bị bóng.

Trải qua y sư bí mật xem xét, hóa điểm tôn thương các đội viên chính là hằng hỏa cực kỳ hiếm thấy trên Caesar trên đại lục.

Hằng hỏa, ngọn lửa vĩnh hằng, là một loại lửa vĩnh viễn sẽ không bị tắt, thần hỏa trong truyền thuyết.

Dựa vào manh mối này, Claude phân tích, có lẽ nếu tìm được người sử dụng hỏa điểm thì có thể sẽ tìm được Maria tiểu thư, sau đó tìm được người dùng thần hỏa tấn công binh đoàn.

“Người phân tích rất đúng.”

Tiểu Duy đối với phân tích của Claude rất hài lòng, cô biết sử dụng người sử dụng hằng hỏa chính là rồng lửa ngục Saraman Germany, bởi vì toàn bộ Caesar trên đại lục trừ bỏ Caesar thiên thần bản nhân cùng mình này có hơn đeo tên, cũng chỉ có Saraman tài đức có tư cách sử dụng hằng hỏa đi. Bất quá như vậy tùy tiện hay dùng hằng hỏa tên, cũng chỉ có cái kia đơn thuần gây thơ địa Rồng lửa ngục .

Mặc dù Tiểu Duy chưa thấy qua Saraman Germany bản nhân, nhưng từ nội dung nhiệm vụ này thì cô chỉ biết đây là một con rồng ngốc nghếch, là một con rồng bị con người đùa giỡn. . .

Bỏ qua ánh mắt tò mò của mọi người đối với ma pháp trận mà Tiểu Duy vẽ, Tiểu Duy mở miệng tổng kết nói: “Căn cứ vào lời của Claude, nơi chúng ta cần đi là thung lũng Hồng Phong, nơi này cách đó là một đại dương, truyền tống không qua, cho nên chỉ có thể truyền tống đến bên bờ đại dương , sau đó ngồi thuyền đi qua.”

Vừa dứt lời, Tiểu Duy liền từ trong túi lấy ra một quả ma hạch, đặt vào trung ương ma pháp trận, ý bảo mọi người tiến vào.

Ma pháp trận không thể vẽ quá lớn, bằng không sẽ làm mất đi hiệu quả của nó, hơn nữa ma pháp trận càng lớn truyền tống khoảng cách càng ngắn, trước đây chủ yếu đều là một mình truyền tống, nhưng bây giờ Tiểu Duy vì đề cho mọi người cùng nhau truyền tống nên điều chỉnh toàn bộ truyền tống ma pháp trận ra lớn nhất. Nhưng nó có một nhược điểm là khi truyền tống thì truyền tống thạch ở Ma Pháp Sư nghiệp đoàn sẽ có phản ứng, nếu bị chặn lại thì bọn họ nhất xong đời.

Cũng may không có người biết hành động lần này của bọn họ, cũng không có người đa tâm chạy tới chặn lại.

Ma pháp trận không lớn, mấy người chen chúc chen chúc đứng chung một chỗ, Alois đứng mũi chịu sào ôm Tiểu Duy vào lòng, không cho người khác đụng đến. Cử động này làm cho Morrie Sickles và Shere nhú mày, cũng làm cho Claude trừng mắt.

Alois cũng không cam chịu yếu thế, người không phải trừng ta sao, ta trừng lại trở về.

Ngay khi hai người mắt to trừng mắt nhỏ, giọng nói chán nản của Tiểu Duy phát ra từ trong ngực Alois.

“Đến.”

Khi bọn họ đi ra khỏi ma pháp trận, Tiểu Duy trên mặt còn mang theo một chút vui sướng khi người gặp họa.

Nhìn trộm Cụ long tộc không phải là không có đạo lý , Tiểu Duy ở trong lòng cười trộm, lần này lại có trò hay nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Sủng vật X Đến nơi

Điểm dừng chân đám Tiểu Duy truyền tống là một ngọn đảo đơn độc trên đại dương, nếu tiếp tục đi tới thì phải ngồi thuyền mới có thể vượt qua biển Đỏ, đến thung lũng Hồng Phong.

Mà làm cho bọn họ há hốc mồm là, dân cư ở trên đảo cư nhiên không có một ai, toàn bộ thôn xóm giống như bị người cướp sạch không còn chút gì,

người, vật phẩm tất cả đều biến mất, ngay cả nhà cửa cũng đều sụp đổ, đúng với cái tên Cô đảo.

Không có bóng người, không có vật phẩm, cũng có nghĩa là không có con thuyền.

Tiểu Duy cau mày nói thầm mang mấy người kia theo thật là phiền toái, bây giờ muốn chạy cũng không được, phi thăm chỉ có thể ba người ngồi, vậy những người còn lại thì làm sao bây giờ? Cự long tộc thì không sao, chỉ bay một chút là được nhưng mấu chốt là con người.

Thaid đi theo Cathy lo lắng tìm manh mối ở bờ biển, muốn nhìn một chút xem liệu có con thuyền nào bị bỏ quên không, tiếc là kết quả lại làm cho người ta thất vọng.

Biển Đỏ này có một đặc điểm đặc biệt đó là không thể truyền tống, mặc kệ là người dùng truyền tống thạch hay là truyền tống trận cũng không có cách nào xuyên qua biển Đỏ, cho nên nếu lựa chọn đường biển, cạy thì không thể là truyền thống.

Bây giờ đối với đám Tiểu Duy mà nói, biện pháp duy nhất chính là ngồi thuyền đi qua, nhưng là đảo này một người cũng không có thì làm sao có thuyền được, chẳng lẽ muốn bọn họ phải đón cùi ghép thuyền đi qua?

Morrie Sickles và Shere đối với chuyện này cũng không vội, lại nói bọn họ cũng chỉ là đi xem náo nhiệt, Morrie Sickles hứng thú với sắc đẹp của Tiểu Duy, mà Shere tắc hứng thú với thực lực của Tiểu Duy. Lại nói, Alois vẫn còn phải không kiểu như là đế vương tại thượng, ít nhất hẳn còn mở miệng hỏi Tiểu Duy một câu.

“Tiểu Duy, chúng ta phải bay sao?”

Những lời này lập tức đưa tới Tiểu Duy xem thường, “Người có thể bay qua vậy bọn họ có thể sao?”

“Vậy làm sao bây giờ?”

Một cái hai cái cũng chỉ biết hỏi làm sao bây giờ làm sao bây giờ, Tiểu Duy rất phiền chán, chấp tay sau lưng nhìn Cathy và Thaid từ nơi không xa đã đi tới.

“Thế nào?” Claude vội vàng hỏi.

Cathy không nói chuyện, chỉ lắc lắc đầu, vài người nhìn nhau sau đó tất cả đều quay đầu nhìn về phía Tiểu Duy.

Phía sau, Tiểu Duy đột nhiên cảm giác được huyết thái dương lập tức chết lặng.

Đám người kia đều là tật xấu thần mã a? Cô là vận năng sao? Vừa gặp phải chuyện không giải quyết được lập tức đều xem mình, thật sự là ORZ.

Đứng ở bờ biển, Tiểu Duy hướng về thung lũng Hồng Phong nhìn lại, lúc này mặt trời vừa lặn từ dưới biển nhô lên, ánh nắng màu vàng nhảy mất rải đầy mặt biển, lấp lánh lóa mắt. Tiểu Duy xoay người, nhìn mấy người đứng phía sau, mở miệng gần từng chữ hỏi:

“Nếu ta cũng không có biện pháp, vậy làm sao bây giờ?”

Mấy người kia sắc mặt lập tức trở nên bảy sắc cầu vồng trông rất đẹp mắt, lại cũng chỉ có thể hai mặt nhìn nhau, nói không nên lời cái gì.

Tiểu Duy trên mặt từ từ lộ ra nụ cười lạnh lùng, loại này ở trong trò chơi mà nói thì đây là chuyện nhỏ đến không thể nhỏ hơn, nhưng đặt vào hiện thực thì lại làm cho người ta không thể. Nghĩ lại đã cảm thấy khó thở.

“Mục sư biết du thượng thủy hành không?” Tiểu Duy mặt không chút thay đổi nhìn Theodore đại chủ giáo hỏi, giáo chủ đại nhân cấp bậc cao như vậy, chuyện nhỏ như đi thuyền trên nước hẳn là biết đi?

Nhưng làm cho người ta không nghĩ tới là, mọi người bao gồm cả Theodore đại chủ giáo đều lộ vẻ kinh ngạc nhìn Tiểu Duy, du thượng thủy hành là kỹ năng chỉ có Giáo Hoàng đại nhân mới có thể a! Là bọn hắn tùy tiện tiện một cái giáo chủ có thể học được sao?

Tiểu Duy nhìn sắc mặt bọn họ liền biết vị đại giáo chủ này không được, không khỏi ai thán trong lòng, cô rút cuộc là tạo cái gì nghiệt mà lại để cho mấy người này đi theo a.

Nâng tay cho mỗi người đều bỏ thêm một cái du thượng thủy hành, cũng dần dần đi sâu vào trong biển. Đối với Tiểu Duy cường đại, mọi người đã thấy rất bình thường, nhưng mọi người kinh ngạc là chẳng lẽ Tiểu Duy chuẩn bị dùng nó để đi sao?

Ngay khi tất cả mọi người rối rắm vấn đề này, Tiểu Duy lại nâng tay, dưới chân liền xuất hiện một ma pháp trận màu lam lớn, theo chú ngữ không ngừng đi ra từ trong miệng cô, ma pháp trận quang mang cũng càng ngày càng sáng, cuối cùng ma pháp trận ở dưới đáy biển cũng dâng lên theo, giống như có cái gì đó muốn thoát khỏi mặt biển ra.

” Tiểu Duy, cẩn thận.” Alois còn chưa nói xong thì thấy một con cự mãng ba đầu lớn đi ra từ đáy biển, vẩy tron dính nước biển cộng thêm ánh mặt trời phản xạ trở nên sáng lóa, chói mắt lại chói mắt.

“Thủy vương ba đầu.” Karle Sellekti lăm bắm mấy chữ, kinh ngạc nhìn sừng vật trong truyền thuyết của Rồng Biển Cả, không nói nên lời.

Thủy vương ba đầu xác thực đã từng là sủng vật của Rồng Biển Cả Morrie Sickles, chẳng qua là ở trăm năm trước kia bởi vì cùng một mỹ nữ nào đó trong hậu cung của Morrie Sickles yêu đương vụng trộm, mà bị Morrie Sickles đuổi đi, sau đó không còn người nhìn thấy bóng dáng của nó .

Cho tới bây giờ. Ngay cả Morrie Sickles bản thân cũng cảm thấy kinh ngạc, vốn là sủng vật của mình, bây giờ lại bị một cô gái nhỏ loài người tùy tiện gọi về đi ra, đây quả thực. Rất không thể tưởng tượng được.

Lúc này Morrie Sickles nheo mắt lại, bắt đầu đánh giá Tiểu Duy đứng cách đó không xa.

Lần đầu nhìn thấy cô là kinh diễm, càng về sau làm cho hắn khiếp sợ là thực lực cường đại, và hiện tại có rất nhiều cảm giác và ngôn ngữ khó nói nghẹn trong lòng, nhưng lại làm cho hắn cảm thấy có chút rầu rĩ khó chịu, không riêng gì bởi vì sủng vật vốn của mình bị người khác gọi về đi, còn có nhiều cảm xúc khác nữa, phức tạp và tụ tập.

Kỳ thật thủy vương ba đầu này là một trong những triệu hồi thú của Tiểu Duy mà thôi, từ khi Tiểu Duy còn ở trong trò chơi đã có được triệu hồi thú. Nhớ ngày đó vừa mới thu phục Alois còn tại đế đô hỗn giang hồ, cô từng đem đám triệu hồi thú phóng ra cùng nhau ăn cơm, chẳng qua là đặc biệt dặn dò chúng thu nhỏ lại mà thôi.

Tiểu Duy biết thủy vương ba đầu đã từng là sủng vật của Rồng Biển Cả Morrie Sickles, lúc trước có thể được đến nó cũng là thần xui quỷ khiến , nhưng dù sao cũng là Morrie Sickles tự mình đem thủy vương ba đầu đuổi đi, hôm nay cô lại tiến hành triệu hồi, thân là Rồng Biển Cả Morrie Sickles cũng không thể nói gì.

Quả nhiên, so với những người khác kinh ngạc, Morrie Sickles trấn định hơn nhiều, vốn vẫn luôn tươi cười xấu xa, lúc này lại hơi dờ dẫm, giống như không thấy được kia thủy vương ba đầu vậy.

Thủy diện thủy vương ba sau khi xuất hiện đầu đầu tiên là hướng Tiểu Duy phục tùng cúi đầu, để cho cô tùy ý nhẹ vỗ về trán mình, tiện đà vụng trộm liếc mắt nhìn Morrie Sickles, nhìn hắn ở cách đó không xa khẽ cúi ba cái đầu xuống, cũng áy náy nhắm hai mắt lại, hoàn toàn nhìn không ra khí thế của thủy vương.

Những động tác liên tiếp này đi vào trong mắt Karle Sellekti và Theodore, đã không còn là ý gốc của nó.

Này lễ tiết, là ma thú đối với chủ nhân thể hiện sự tuyệt đối phục tùng trung thành của mình, nói như vậy con người khi cùng ma thú ký kết chính và phụ khế ước tuyệt đối sẽ không nhận được lễ ngộ này, nhưng cho dù là ký kết bình đẳng khế ước người hòa ma thú cũng không thể như vậy.

Không thể không nói, nữ nhân này cường đại có chút thái quá .

Karle Sellekti đã hoặc nhiều hoặc ít thói quen Tiểu Duy cường đại đến mức biến thái, và Theodore đại chủ giáo cũng như vậy, khi hắn nhìn đến thủy vương ba đầu hiện thân liền kinh ngạc há to miệng, lui chận lại về phía sau vài bước, sau lại nhìn đến thủy vương cúi đầu hành lễ, trông mắt suốt nửa là rơi ra.

“Này, Karle Sellekti đại sư.” Giọng nói Theodore đại chủ giáo lúc này vô giác run rẩy, “Này, này, đây là.”

Karle Sellekti vẻ mặt bình tĩnh, vỗ vỗ bả vai Theodore đại chủ giáo nói: “Thói quen là tốt rồi.”

Sau đó, vài người nhìn thấy Tiểu Duy hướng về mình ngoác ngoác, ý bảo mọi người bò lên lưng thủy vương.

Trừ bỏ Theodore đại chủ giáo vẫn còn ngây ngẩn tại chỗ, những người khác đều đi tới, mà thủy vương ba đầu lại phi thường phối hợp cúi đầu, phối hợp giúp mọi người đi lên.

Bất đắc dĩ nhìn Theodore đại chủ giáo mắt còn đang tròn tròn, Tiểu Duy bất đắc dĩ lắc đầu. Claude liếc mắt nhìn Thaid một cái, người sau tự nhiên hiểu được ý của chủ tử mình, vội vàng đem Theodore đại chủ giáo còn đang sờ ồm đi lên.

Sau đó, chỉ thấy Tiểu Duy vỗ vỗ đỉnh đầu thủy vương ba đầu, nói : “Lên đường đi.”

Thủy vương ba đầu là ma thú sống trong nước có tốc độ nhanh nhất trong nước trừ người cá ra, đương nhiên, đây là tuyệt đối sẽ không đem Rồng Biển Cả Morrie Sickles tính vào , bởi vì tốc độ của hắn là hoàn toàn không có có thể so sánh được.

Cho nên không bao lâu sau, bọn họ có thể nhìn đến chấm đen nhỏ mờ hồ xuất hiện phương xa, mà hướng kia chính là thung lũng Hồng Phong .

Chỉ là, mặc dù thủy vương ba đầu ở trong biển có tốc độ cực nhanh, nhưng vẫn có điểm yếu.

Cũng giống như chim bay trên không trung dễ dàng trở thành đồ ăn của phi hành ma thú, tác dụng phụ thủy vương ba đầu liên tiếp mang đến cũng làm cho người ta không biết nên khóc hay cười.

Đầu tiên là khi bọn hắn tiếp cận thung lũng Hồng Phong cảng, bởi vì thủy vương ba đầu là sinh vật biển sâu, ở biển cạn không có biện pháp dừng lại, cho nên bọn họ lựa chọn một vị trí cách đó không xa đi xuống. Mà nơi đó vừa vặn có mấy chiếc thuyền đến từ thung lũng Hồng Phong đi ra đánh cá, Tiểu Duy nghĩ mấy con thuyền này vừa vặn có thể chở nhờ bọn họ đến thung lũng Hồng Phong.

Nhưng không nghĩ đến là, sự sợ hãi mà thủy vương ba đầu mang đến cho người đánh cá nhóm vượt xa dự tính, bọn họ thậm chí đặt chân xuống biển hỏi thăm bọn họ, trực tiếp không nghĩ mà làm, cho đến khi chở bọn họ đến thung lũng Hồng Phong cảng thì bọn họ vẫn không thể chấp nhận sự thật là mình

vừa tận mắt nhìn thấy thủy vương ba đầu.

Ở cảng thung lũng Hồng Phong, trấn trưởng Mario đã đứng chờ Tiểu Duy bọn họ đi tới, nhìn thấy Tiểu Duy mọi người đến, kích động không thôi.

“Mọi người cuối cùng cũng đến đây.” Trấn trưởng đại nhân lão lệ giàn giụa, khóc rống như mưa làm cho Tiểu Duy không biết làm sao.

“Lại xảy ra chuyện gì sao?” Tiểu Duy dùng chữ “lại”, bởi vì ở trong trò chơi không thấy trấn trưởng khóc lớn như vậy.

“Thợ săn của trấn chúng ta hai ngày trước ở sâu trong rừng phong gặp được con gái Maria của ta.” Trấn trưởng đại nhân hoàn toàn không để ý vài người còn đứng ở cảng, trong lòng vô cùng đau đớn, đưa con gái duy nhất mất tích làm cho hắn thống khổ, “Nhưng thợ săn nhìn thấy nói con gái của ta nhìn qua giống như đang mang thai, bụng rất lớn.”

“Con gái của ta còn không chưa gả người ta, không có khả năng cùng đàn ông có cái loại quan hệ này, nhất định là tên bắt cóc nó làm! Van cầu các người mau cứu cứu con gái của ta đi!” Trấn trưởng đại nhân nói rất thảm thiết rất chân tình, nhưng cũng làm cho Tiểu Duy nhớ tới nội dung vở kịch tiếp theo.

Xem ra trò hay cũng sắp trình diễn a.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Đạo tặc x Rồng lửa ngục

Ở sâu trong núi lửa chết Catus, có một huyết động rất sâu, đi xuyên qua huyết động, sẽ phát hiện kỳ thật ở nơi này còn có một động thiên khác.

Núi lửa chết Catus trên thực tế cho tới bây giờ cũng không phải là núi lửa gì, nó chỉ là một ngọn núi bình thường thấp bé mà thôi. Nhưng vì sao nó được gọi là núi lửa chết? Chuyện này tự nhiên là có liên quan đến vị rồng lửa ngục Saraman Germany kia.

Mấy trăm năm phía trước, núi Catus đã từng phun trào giống như một ngọn núi lửa, nham thạch nóng chảy và hòa diễm cuộn cuộn từ trên đỉnh núi chảy xuống, trong vòng ngàn dặm xung quanh không có bất cứ sinh vật nào còn sống, mà lần phun trào đó kéo dài suốt một tháng! Khi mọi người lại trở lại vùng đất xung quanh núi Catus, phát hiện nơi này đã bị một tầng nham thạch dày bao phủ.

Trăm năm sau, vùng đất này mới từ từ bị dân cư ở đây khai khẩn, màu xanh dần dần được khôi phục trên vùng đất hoang này.

Núi lửa phun trào, tự nhiên là do vị rồng lửa ngục Saraman Germany kia làm quỷ.

Saraman Germany là một con rồng tính tình vô cùng táo bạo, năm mà núi lửa phun trào là lần hắn tức giận lớn nhất. Lửa giận cuộn cuộn hóa thành nham thạch nóng chảy và hòa diễm, cắn nuốt cả vùng đất lớn này.

Cũng có thể có thể là bởi vì ngọn lửa màu đỏ của Saraman Germany mà không hiểu vì sao trên vùng đất này lại đột nhiên xuất hiện rừng cây phong đỏ rực quanh năm, mà thung lũng này cũng vì thế mà đặt tên là Hồng Phong.

Mà lúc này giờ phút này, ở nơi sâu nhất trong núi lửa chết Catus, rồng lửa ngục Saraman Germany đang ở trong cung điện màu đỏ của mình, một nam tử có mái tóc màu đỏ rực như lửa đang đứng ở trước giường, khuôn mặt mỉm cười đầy hạnh phúc, nhìn cô gái tóc vàng đang nằm ngủ say trên giường.

Nam tử tóc đỏ nhẹ nhàng đưa tay mon trón khuôn mặt xinh đẹp của cô gái, tay khạc thì nhẹ nhàng đặt lên chóp bụng đã nổi cao.

Động tác là nhẹ như vậy, cứ như sợ đánh thức cô gái trong giấc ngủ mơ, trên mặt mang nụ cười hạnh phúc khó nói lên lời, làm cho cả người hắn nhìn giống như là thần Mặt Trời Apollon.

Cô gái nằm trên giường dần dần tỉnh lại, cũng nhìn thấy nam tử tóc hồng đang dịu dàng nhìn chăm chú vào mình, bên môi nổi lên một nụ cười làm say lòng người.

“Hắn đang động trong bụng nàng nha.” Nam tử tóc đỏ thấy cô gái thức dậy, nhẹ nhàng nói.

“Đúng vậy, hắn là vì cảm nhận được vượt ve đến từ phụ thân.” Đây rõ ràng là một đôi tình lữ, đang cùng nhau chờ mong đứa nhỏ sắp ra đời của bọn hắn.

“Thật sự mong đứa bé này mau sinh ra,” Nam tử nhẹ nhàng ngồi ở bên giường, ánh mắt dừng lại ở bụng hờ ra của cô gái, “Hắn sẽ kế thừa toàn bộ sức mạnh lửa địa ngục hỏa của ta, trở thành rồng lửa ngục kế nhiệm.”

Cùng lúc đó, Tiểu Duy sau khi an ủi trấn trưởng đại nhân cảm xúc kích động, chuẩn bị cùng đám Alois đi vào thung lũng Hồng Phong thì có một vị khách không mời tìm đến.

Người đàn ông này một thân quần áo đen thui, che mặt, chỉ lộ ra đôi mắt, nhưng ánh mắt sâu thẳm màu nâu tản ra quang mang sắc bén, vừa thấy liền biết nói đó là một người không tầm thường. Nhưng khi trấn trưởng đại nhân nhìn thấy người đàn ông này, đột nhiên không chế không được cảm xúc mà nhẩy lên chữ ầm.

“Người cút ra ngoài cho ta. Người còn có mặt mũi trở về? Ta tiêu tiền nuôi các người là để cho các người bảo hộ tiểu thư an toàn! Không phải cho các người đem nạng cho người ta!” Nhìn trấn trưởng đại nhân bỗng nhiên thay đổi mặt, mọi người đều giật nảy mình, Morrie Sickles huyết sáo một cái, về mặt xem kịch vui. Mà bên kia trấn trưởng hoàn toàn đắm chìm trong tâm tình của mình, đối với ngoại giới thế nào, một chút cũng không biết.

“Cả ngày nói với ta cơ hội cơ hội thì có ích gì? Đã bao nhiêu lần rồi mà vẫn không có tìm được Maria của ta! Tìm không thấy cũng đừng có trở về đây!” Trấn trưởng mắng to cũng không làm cho nam tử phát tay áo rời đi, mà hắn giống như khắc băng vẫn không nhúc nhích đứng tại chỗ, thậm chí cũng không có một câu giải thích.

“Ta đã mời đế đô Vinh Quang dong binh đoàn đến tìm kiếm Maria, từ hôm nay trở đi, người bị đuổi việc rồi!” Trấn trưởng mắng xong, thấy nam tử không nói gì, lại tức giận bỏ thêm câu: “Ta xem thường nhất là loại đạo tặc như người, cái gì mà đường hoàng đạo tặc, căn bản là một đám trộm cắp!” Nói xong còn hừ một tiếng thật mạnh, phát tiết sự tức giận của chính mình.

Trấn trưởng đại nhân nếu phía sau xoay người lại sẽ phát hiện gần như tất cả ánh mắt của mọi người ở đây đều gần như nhìn về phía Tiểu Duy, mà ánh mắt nhìn trấn trưởng lại là “tự mình cầu nhiều phúc đi” vô hạn đồng tình, mà mọi người cũng đều thực tự giác tập thể ngậm chặt miệng, ai cũng không lẩm miệng.

Xoay người lại trấn trưởng lập tức nhìn thấy Tiểu Duy mang vẻ mặt như cười như không, rất rõ ràng, vị trí của Tiểu Duy vẫn luôn là dẫn đầu mọi người, trấn trưởng liền đương nhiên cho rằng cô gái này là thủ lĩnh của đội ngũ lần này, lập tức nở nụ cười nịnh nọt, trấn trưởng lại cúi đầu lại cảm ơn.

“Ta tên là Tiểu Duy, được Vinh Quang dong binh đoàn ủy thác đến hoàn thành nhiệm vụ lần này.” Tiểu Duy nở cười trên mặt càng ngày càng sâu, nhưng trong con người ý cười lại càng ngày càng lạnh, quanh thân tản ra từng trận hàn khí, mà trấn trưởng đại nhân lại hoàn toàn không có chú ý đến điểm này, nhưng thật ra mấy người bên cạnh đều lui về phía sau mấy bước.

“Đại nhân, ngài nhất định phải giúp ta tìm được con gái Maria của ta, nếu như có thể tìm được đứa con gái duy nhất của ta, ta nguyện ý ra gấp ba giá! Không! Gấp bốn!” Ánh mắt trấn trưởng mang theo hi vọng bức thiết, mà đối với Tiểu Duy mà nói đây đúng là điều cô muốn.

“Trấn trưởng yên tâm, nhất định không phụ sự mong đợi của mọi người.” Trấn trưởng xoa xoa tay, nhẹ nhàng thở ra không ngừng gật đầu, nhưng cũng bởi vì sốt ruột không thôi vì muốn biết Tiểu Duy khi nào thì xuất phát, vài lần muốn mở miệng cũng không biết nên nói gì, kết quả cuối cùng câu nói ra lại khiến cho mọi người đều cảm thấy buồn cười.

“Cái kia. Tiểu Duy đại nhân, ngài. Ngài là cái gì chức nghiệp?”

Tiểu Duy nở nụ cười, cười như ánh mặt trời sáng lạn, cười đến Claude bọn họ tập thể sợ hãi, cười đến Alois không khỏi lùi ra sau lưng Morrie Sickles và Shere, cười đến trấn trưởng đại nhân nở nụ cười trên mặt không khỏi cứng ngắc.

Sau đó, mọi người nghe thấy một giọng nữ rất êm tai vang lên, thản nhiên nói.

“Ta là đạo tặc.”

Trấn trưởng đại nhân lập tức cứng ngắc, hóa đá, một trận gió thổi bay, hắn biến thành hạt cát bị thổi tan. Đây là loại nào bị kịch a!

Lúc này trấn trưởng mặc dù là đang cười, nhưng ở trong mắt người khác, cười so với khóc còn khó coi.

Cũng may, Tiểu Duy mở miệng cắt đứt không khí xấu hổ, cô nói: “Xung ta bây giờ sẽ lập tức xuất phát, mang theo vị đạo tặc vừa rồi bị trấn trưởng người mạng không nhẹ, đương nhiên, nếu trấn trưởng đại nhân muốn đi theo ta thì ta tuyệt đối sẽ không phản đối, ngược lại, sẽ cực lực đồng ý.”

Trấn trưởng trong lòng bất an, vừa mới đắc tội vị thủ lĩnh này, nằng làm sao có thể.

“Người chẳng lẽ không muốn trước tiên xác nhận con gái của người có bình an vô sự hay không sao?” Những lời này giống như lợi kiếm lập tức đâm xuyên qua trái tim do dự của trấn trưởng, quyết định nghe theo Tiểu Duy an bài, mặc dù đối với tên đạo tặc đã làm mất của mình trong lòng còn có bất mãn, nhưng vì đại cục, vẫn đồng ý.

Cứ như vậy, Tiểu Duy mang theo cả đội người ngựa chậm rãi đi ra thung lũng Hồng Phong, tính xuyên qua này tám Hồng Phong rừng cây, đi đến núi lửa chết Catus.

Nơi này là địa bàn của rừng lửa ngục Saraman Germany, ngay khi bọn họ một bước tiến vào rừng phong, Saraman Germany đã biết có một đội người thực lực tuyệt đối không thể khinh thường đến tìm hắn phiền toái. Nhưng hắn cũng không nghĩ đến sẽ là một cái đạo tặc mở ra ngoại đeo cùng ba con rồng giống như hắn đều là cự long thủ hộ trụ cột, chỉ nghĩ là vài cái ma pháp sư và chiến sĩ thực lực cường đại, phần hận lắm lắm tại sao mấy ngày này nhân loại lại liên tục tìm mình phiền toái, luôn muốn đem Maria rời khỏi mình.

Mà Maria tiểu thư nằm ở trong phòng cũng không biết những chuyện này, thấy Saraman Germany về mặt có chút tức giận, liền hỏi: “Có chuyện gì xảy ra sao?”

“Không có chuyện gì, ngoan, đi nghỉ ngơi đi, cẩn thận đứa nhỏ.” Saraman Germany thấy Maria đi tới liền vội vàng đỡ cô ngồi xuống, về mặt lo lắng,

“Bụng đã lớn như vậy mà còn không chú ý gì cả.” Khẩu khí tuy tức giận nhưng cũng không giấu được hạnh phúc bên trong.

Maria nở nụ cười, nói : “Cứ nghỉ ngơi mãi cũng không được , phải đi lại nhiều một chút mới tốt.”

Saraman Germany nhìn khuôn mặt Maria cười như nắng, lại nhìn một chút kết tinh tình yêu của bọn họ, trên mặt cũng không khỏi nở nụ cười.

“Nàng ở nơi này chờ ta, ta ra ngoài một chuyến.”

“Chàng muốn đi đâu nhỉ?”

“Đừng lo lắng, ta chỉ đi một lát thôi.” Saraman Germany đi đến đại sảnh trong cung điện, bắt đầu dụng ý niệm thao túng hòa diễm của hắn. Trong vùng đất này, hắn có thể khiến cho bất cứ vật gì biến thành hòa diễm công kích những kẻ mưu toan tự tiện xông vào cung điện của hắn.

Điều này có thể giải thích vì sao khi lá phong màu đỏ rơi xuống bên người đám Tiểu Duy đều biến thành hừng hực hòa diễm.

Gió thổi lá phong rơi, mà khi chúng rơi thì đều biến thành hòa diễm màu đỏ, cả bầu trời như hóa thành lửa, phô thiên cái địa mà đến.

Đối với xiếc của Saraman Germany, đám Tiểu Duy thật ra không cảm thấy có gì, Morrie Sickles tùy tay làm một tấm chắn bằng nước ngăn trở lửa giận hừng hực dừng trên người mấy người bọn họ, nhưng thật ra đám Claude đi theo bên cạnh cũng được lợi.

Thủy thiên trường là long ngữ ma pháp, ngay cả Karle Selecti cũng chưa bao giờ gặp qua ma pháp cao cấp như vậy, một mặt kinh ngạc ngay cả người bên cạnh Tiểu Duy đều có được thực lực mạnh mẽ như vậy đồng thời, bọn họ cũng lâm vào suy nghĩ, cô gái này có sức quyến rũ như thế nào mà có thể khiến cho cường giả như vậy cam tâm đi theo nàng?

Mọi người ở đây còn không kịp nghĩ nhiều, cây phong đỏ bên người giống như được trao cho sinh mệnh, cứ nhiên đem gốc mình từ từ rút ra từ trong đất, toàn thân là lửa xông về phía đám Tiểu Duy.

Tiểu Duy đứng ở phía trước nhất, đương nhiên cái chắn đột cây hòa diễm đầu tiên lan đến gần, ngay khi Tiểu Duy vừa định thả ra một cái kỹ năng thủy hệ ngăn cản, cây hòa diễm trước mặt đều bị một hắc động lớn hút vào.

Hoi kinh ngạc quay đầu nhìn về phía Alois, hắn làm sao lại ra tay?

Alois vừa ra tay cũng để lộ thuộc tính ám hệ ma pháp của hắn, hơn nữa về mặt thoải mái, không đến 1 phút liền thu phục tất cả hòa diễm cây. Mà hắn hoàn toàn không có nghĩ qua, cử động này cũng khiến chiến tôn nghiêm của Theodore đại chủ giáo.

Hắc ám ma pháp vừa xuất hiện hoàn toàn ứng nghiệm lời của Giáo Hoàng, Theodore sắc mặt ngưng trọng, vị này rõ ràng là hắc ma pháp sư, vẫn là vị hắc ma pháp sư có thực lực không thể khinh thường.

Khi Alois đánh giết hết cây hòa diễm trong rừng phong thì cung điện của rồng lửa ngục Saraman Germany liền xuất hiện ở cách đó không xa, tòa thành đồ như lửa ở dưới ánh nắng mặt trời chiều chiếu rọi giống như bị máu tươi nhuộm màu, nguy nga lại làm cho người ta nhìn không được run lên.

“Nhiều năm như vậy, thương thức của hắn vẫn là không thay đổi.” Morrie Sickles cười nói với Shere.

Nhìn Alois, Theodore đại chủ giáo quyết định trước quan sát cái đã, dù sao mục đích của mình khi tới nơi này cũng không phải là đem hai người kia từ hình ngay tại chỗ, hắn chỉ là muốn dùng mắt mình nhìn đến chân tướng.

Đúng lúc này, giọng nói của một nam truyền ra từ trong cung điện.

“Thật không nghĩ tới, các người lại rảnh rỗi đến chỗ này của ta.” Theo thanh âm, một vị nam tử tóc đỏ từ trong trong cung điện đi ra, ánh mắt sắc bén đảo qua mọi người, cuối cùng đã rơi vào trên người Morrie Sickles, “Mấy trăm năm không gặp, không ngờ người còn vẫn sống.”

Lời nói đầy khiêu khích, trong nháy mắt khơi dậy lửa giận của Morrie Sickles, chỉ thấy hắn cười nói: “Người lần trước không có bị ta đánh chết, thật đúng là vạn hạnh đâu.”

“Ta không ngại tiếp tục cuộc chiến lần trước.”

“Ta cũng vậy không ngại tiếp tục đánh người.”

Không khí, hết sức căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Lừa dối X Phụ nữ có thai

Vị nam tử tóc đỏ vừa xuất hiện này chính là rồng lửa ngực Saraman Germany, mà rồng biển cả Morrie Sickles và hẳn là hai con rồng từ khi sinh ra đã bắt đầu đối đầu nhau chỉ cần vừa đụng đầu thì nhất định sẽ phát sinh một trận chiến kinh thiên địa quỷ thần khiếp, nghe nói trận chiến mấy trăm năm trước bọn họ đã san bằng ba ngọn núi, đem bốn bồn địa lấp đầy, làm cho năm đồi núi biến thành bãi cát, còn thiếu khô sáu con rồng đầy nước.

Không biết lúc này Nhưng mặc cho ai cũng không nghĩ tới, một giọng nói nhẹ nhàng của một nữ tử lại làm cho rồng lửa ngực Saraman Germany đang vận sức phát động lập tức dừng động tác, cũng vô cùng lo lắng rồi đi.

“Saraman Germany? Chuyện gì xảy ra?”

“Maria! Cần thận một chút.”

Rót phá mắt mọi người, Saraman Germany giúp đỡ một vị thiếu phụ tóc vàng xinh đẹp đi xuống bậc thang cung điện. Sở dĩ xưng là thiếu phụ, là vì bụng của vị mỹ nữ tóc vàng kia đã rất lớn, xem ra là chuẩn bị sinh.

Tiểu Duy nhìn một màn này, bên môi cong lên thành một nụ cười lạnh. Trên thực tế cô cái gì đều không cần làm, chỉ cần như vậy lẳng lặng nhìn là được rồi, bởi vì chuyện kể tiếp không chỉ có hội đánh cho vị kia trần trường đại nhân cao quý kia, còn có thể đem mỗi người ở đây đá kích không còn chút da thịt.

“A ! Tiểu thư của ta!” Trần trường đại nhân thất thanh hô lên, cũng mang theo vẻ mặt khó có thể tin, mắt tròn to như chuông đồng, khiếp sợ run rẩy.

Vị Maria tiểu thư tóc vàng lúc này cũng nhìn rõ những người đang đứng trước cung điện là ai, chỉ thấy nàng sống mắt lưu chuyển, vẻ mặt mềm mại đáng yêu không tự giác lộ ra, mang trên mặt nụ cười hạnh phúc chói mắt, gật đầu với trần trường đại nhân, nói : “Phụ thân.”

Trần trường kinh hoàng nói không ra lời, nhìn cái bụng cao ngất của Maria, hẳn ngay cả môi cũng bắt đầu run lên.

“Ma, Maria. Sao, làm sao có thể.”

“Phụ thân, xin đừng trách ta.” Maria cũng vẻ mặt đau lòng, lại vẫn nằm trong ngực Saraman Germany, nhìn trần trường tiếp tục nói: “Ta và Saraman Germany là thật tâm yêu nhau, van cầu ngươi. Thành toàn cho chúng ta.”

Những lời này nói rất rành mạch, khiến cho tất cả mọi người ở hiện trường đều có điểm động dung, vị rồng biển cả Morrie Sickles kia thậm chí có một chút hâm mộ nhìn Saraman Germany, bọn họ tuy rằng cãi nhau âm ỉ nhiều năm nhưng nếu người này thật sự tìm được người mình yêu thì cũng là một chuyện đáng mừng.

Nhưng làm cho tất cả mọi người không ngờ là, Tiểu Duy cười lạnh thành tiếng.

“Ngươi nói thật sao?”

Hoàn toàn không quan tâm đến ánh mắt nghi ngờ và không đồng ý của những người khác, Tiểu Duy nhìn Maria nhẹ giọng hỏi, mà khí thế không giận mà uy làm cho không ai dám lên tiếng.

“Đương, đương nhiên là thật”

“Như vậy, vị hộ vệ đội trưởng này của ngươi tính là cái gì nhà ?”

Vừa dứt lời, Maria tiểu thư trên mặt lập tức tái nhợt, nhưng lập tức khôi phục. Chỉ thấy nàng trấn định tự nhiên đi về phía trước từng bước, nét mặt cũng nở ra nụ cười tự tin.

“Hẳn là hộ vệ của ta, là người bảo vệ ta an toàn.” Maria dừng một chút, lại nói tiếp: “Chỉ thế mà thôi.”

Thì ra là thế.” Tiểu Duy cười lắc đầu, một giây sau lại nói ra những câu giống như lợi kiếm xuyên thấu trái tim nàng Maria, Tiểu Duy nói: “Như thế nào Dịch Gia Nghi công chúa và nam nhân bỏ trốn còn dùng lý do đường hoàng như vậy a.” Những con rồng ở đây thì không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng làm những người là nhân loại khi nghe thấy những lời này lại giống như sấm rền bên tai.

Bởi vì ở đây tất cả mọi người đều biết một sự thật – Dịch Gia Nghi công chúa từ khi còn nhỏ đã cùng Tất Phi Lạp Tư vương tử điện hạ đính hôn.

Nếu vị này Maria tiểu thư thật sự là Dịch Gia Nghi công chúa điện hạ, như vậy thì vị Tất Phi Lạp Tư vương tử điện hạ Claude đã được đội mũ xanh.

Claude sắc mặt biến thành màu đen, gân xanh trên trán nhảy lên, hẳn thậm chí không có biện pháp khống chế làm cho tay mình không run lên.

Coi như mình đối người đàn bà kia đã không có ấn tượng gì, coi như mình không thích cái kia cái gì Dịch Gia Nghi công chúa, nhưng là trước mặt nhiều người như vậy làm cho hắn đeo mũ xanh, thân là một vương tử, đây là chuyện tuyệt đối không cho phép. May mà trần trường không biết thân phận của mình, bằng không. Claude âm thầm hạ quyết tâm, chờ khi trở về để đổ chuyện đầu tiên chính là cùng phụ vương đề xuất, giải trừ hôn ước.

“Ngươi có chứng cứ gì nói ta là Dịch Gia Nghi công chúa?” Maria giật run, nét mặt vốn còn ôn hòa thoáng chốc trở nên dữ tợn lên.

“Chẳng lẽ ngươi không phải sao?”

Tiểu Duy nhất câu hỏi lại làm cho Maria một chữ đều nói không được, bởi vì nếu thừa nhận tất sẽ ảnh hưởng hình tượng quốc gia mình, nhưng nếu phủ nhận, nàng làm sao có thể khôi phục thân phận. “Kỳ thật ta thấy vấn đề này đúng hay không đều không sao cả, dù sao vị công chúa điện hạ kia chung quy cũng chỉ là đứa con gái riêng không thể lộ ra ngoài ánh sáng mà thôi.”

Những lời này hung hăng đâm vào chỗ đau của Maria, đúng vậy, nàng xác thực xác thực không phải con của hoàng hậu, nàng chỉ là một đứa con được sinh ra sau khi phụ vương nhất thời tâm huyết dâng trào làm hạnh một gã thị nữ, tuy rằng cho làm con thừa tự cho hoàng hậu, lại bởi vì hoàng hậu không muốn nuôi nấng mới đem nàng đặt ở thung lũng Hồng Phong nằm xa Đô thành, là con gái trên danh nghĩa của trấn trưởng.

Nàng vốn hi vọng vị vương tử điện hạ đã cùng nàng đính hôn có thể sớm ngày lên kinh cưới nàng, giúp nàng thoát khỏi những ngày ăn nhờ ở đậu này, nhưng nàng đợi một năm rồi lại một năm thanh xuân mình trôi qua, vương tử vẫn chưa đến. Maria cảm thấy mình không thể ngồi đợi chết, nàng nhất định phải hành động.

Lập tức nghĩ đến Saraman Germany bên cạnh mình, Maria trên mặt lại nở nụ cười đắc ý, không có muốn cho Tiểu Duy có cơ hội tiếp tục chất vấn, quay lại đề tài giống như cố ý nói cho mỗi người ở đây nghe, chờ Saraman Germany lên tiếng lần nữa.

“Ngươi có biết người đàn ông đứng ở trước mặt ngươi là ai sao?” Không đợi Tiểu Duy mở miệng, Maria trực tiếp trả lời.

“Là vị thần sử rồng lửa ngục Saraman cai quản tất cả hòa nguyên tổ trên Caesar đại lục.” Đắc ý nhìn Tiểu Duy, Maria lấy tay vuốt ve bụng mình, gần từng chữ nói: “Đây là tình yêu kết tinh của ta và hắn.” Tiểu Duy hoàn toàn không để ý đến vẻ mặt của Maria lúc này, nàng nhìn đạo tặc áo đen vẫn không nói gì bên cạnh mình, từ trong đôi mắt đọc ra thất vọng và đau thương, lại như cũ quật cường không nhúc nhích, thậm chí không dám ngẩng đầu nhìn vị thiếu phụ tóc vàng.

Xem ra lúc này ác nhân phải làm không công, Tiểu Duy vẫn cười nhạt như việc không liên quan đến mình, nhìn Maria mà muốn xông lên xé toang mặt nạ của hắn.

“Thật sao?” Lại là một câu hỏi, lúc này đây không mình Maria lừa gạt ngất trời, ngay cả Saraman Germany bên cạnh cũng nhận không được.

“Ngươi nữ nhân này đừng có nói lung tung!”

“Tiểu Duy, đừng nói lung tung.”

Không thể tưởng được, ngay cả rồng biển cả Morrie Sickles cũng giúp bọn họ nói chuyện, nhưng Tiểu Duy lại giống như không muốn buông tha vấn đề này, nói ra một câu làm cho tất cả mọi người ở đây nhos tới một vấn đề vẫn luôn bị xem nhẹ.

“Người và rồng làm sao có thể sẽ có tình yêu kết tinh.”

Đúng vậy, chính là câu này, làm cho Morrie Sickles đang định khuyên nhệ hợng trên trời, làm cho Shere trợn mắt há hốc mồm, cũng làm cho Saraman Germany thân hình nghiêng một cái, thiếu chút nữa không đứng vững.

Tất cả mọi sinh vật sống ở trên đời này luôn thích đắm mình trong hạnh phúc, đi vào, nhưng nếu không có người đánh thức, thì vẫn sẽ không muốn tỉnh lại, tiếp tục làm mình chìm trong ác mộng mà tự cho là mộng đẹp.

Thanh âm tàn nhẫn vẫn còn tiếp tục, trái tim mọi người cũng từng chút từng chút lạnh theo, thẳng đến. “Sinh ra là một đứa nhỏ, hay là một quả trứng?” Tiểu Duy trên mặt tươi cười, ánh mắt đầy áp lực và ngữ điệu nhẹ chúc phúc làm cho thân thể Maria càng ngày càng lạnh.

“Đúng rồi, nếu như là đứa bé lười thì mang thai mười tháng là có thể sinh ra nha.” Nhưng nếu như là trứng rồng thì chỉ sợ muốn mang thai mười năm đó. “So với con người, rồng mang thai thật đúng là một quá trình rất dài lâu ~, ngươi nói xem, Maria công chúa điện hạ?”

Sắc mặt trắng bệch nói lên tất cả, rồng lửa ngục Saraman Germany vẫn không thể tin được nắm lấy bả vai Maria, loạng choạng hỏi: “Nàng nói không phải sự thật, đúng không Maria?”

“Ngươi nên dịu dàng một chút, rồng lửa ngục tiên sinh, đây là phụ nữ có thai.”

Saraman Germany lao đến, một tay nhấc áo Tiểu Duy lên, đem cả người nàng ôm. Mà mái hiên Alois vừa định ra tay, lại bị Morrie Sickles ngăn lại.

“Ngươi tại sao muốn nói những việc này” Đối mặt với Saraman Germany chất vấn, Tiểu Duy nở nụ cười, trong nụ cười kia mang theo khinh miệt và khinh thường, một nhân loại đối thân là thể giới này thần sử cự long tộc lộ ra loại vẻ mặt này, chính là khiêu khích.

“Bởi vì cha của đứa trẻ kia cũng không muốn cho ngươi thể thân hắn.”

Giờ này khắc này, Maria công chúa đã ngã ngồi ở trên mặt đất, hai mắt trống rỗng vô thần, giống như linh hồn xuất khiếu. Mà người đứng cạnh nàng, đúng là vị đạo tặc áo đen không được trấn trưởng đại nhân chào đón. Chỉ thấy hắn lẳng lặng quỳ gối bên cạnh Maria, cái gì cũng không nói, chỉ lẳng lặng chờ đợi.

Cảnh tượng như vậy chính là sự thật nào chính xác hơn.

Saraman Germany giống như nỗi điên đem Tiểu Duyệt ném đi ra ngoài, Tiểu Duyệt mượn lực dùng lực, giẫm vào thân cây bắn ngược trở về, trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, một quyền đánh vào mặt rồng lửa ngục Saraman Germany.

“Ta nói với ngươi một câu, một sự thật mãi mãi không thể thay đổi.”

Saraman Germany che mặt cuồng loạn hướng lên trời rống giận, hai mắt đỏ đậm trừng mắt nhìn Tiểu Duyệt, giống như một giây sau sẽ xông lại.

“Người và rồng vĩnh viễn không có kết quả.”

Cùng lúc đó, Saraman Germany toàn thân nổi lửa bay về phía Tiểu Duyệt, một người một rồng như vậy khai chiến.

Mà Alois đứng sững sờ tại chỗ, bởi vì câu mà Tiểu Duyệt vừa mới nói, làm cho hắn đột nhiên không thể thở được.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Lửa giận X Tỉnh ngộ

Rồng lửa ngục Saraman Germany ngay sau khi nghe thấy Tiểu Duyệt nói ra câu kia lập tức điên cuồng công kích, hỏa điểm phô thiên cái địa khói đặc cuộn cuộn xông về phía Tiểu Duyệt, lúc này Saraman Germany đã hoàn toàn quên bên người còn có nhân loại nhu nhược, hằng hòa hừng hực thiêu đốt hết thảy xung quanh.

“Không thể tưởng được cự long tộc tâm linh cũng yếu ớt như vậy.”

Trong lửa ngục, một giọng nói thanh lệ chỉ thuộc về một cô gái truyền ra. Sau đó, chỉ thấy Tiểu Duyệt nhẹ nhàng vung tay lên, lửa ngục liền nghe lời tản ra.

Saraman Germany nheo mắt lại, nhìn chằm chằm vào Tiểu Duyệt, nói: “Ngươi rốt cuộc là người nào?”

“Ta?” Tiểu Duyệt chỉ vào mình, cười trả lời: “Ta tên là Tiểu Duyệt, là một nhân loại.”

Lời còn chưa dứt, Tiểu Duyệt liền đạp trên ma pháp trận Phong hệ đã bố trí tốt, một cái Di hình thuật xuất hiện ở trước mặt Saraman Germany, ngay sau đó một cái Băng trụ thuật đưa hắn đông cứng tại chỗ.

Đương nhiên, Tiểu Duyệt vô cùng rõ ràng cái này cũng không có thể kiên trì bao lâu. Cho nên lập tức tạo ra khoảng cách với hắn, Saraman Germany bị đông lại vài giây sau, liền gãy vỡ ra, trên người từng khối băng bị ngọn lửa sở hòa tan, lúc này trên bả vai hắn nổi lên khói trắng.

“Ngươi nữ nhân này — “

Còn chưa nói xong, Saraman Germany chỉ cảm thấy đỉnh đầu tối sầm, trăm triệu thật không ngờ, Tiểu Duyệt lại dùng một cái ám hệ long ngữ ma pháp — vạn vật hắc động.

Kỹ năng này có thể đem địch nhân hoàn toàn dập nát và hút vào vĩnh viễn ám không biên bờ, phong ấn, cho dù là ở long ngữ ma pháp, đây cũng là bị Caesar thiên thần đưa vào danh sách cấm chú, không ngờ tiểu nha đầu một nhân loại chẳng những có thể sử dụng long ngữ ma pháp mà còn có thể thả ra hắc động.

Nhưng rồng lửa ngục Saraman Germany dù sao kinh nghiệm chiến đấu nhiều, hắn nhanh chóng đem hỏa nguyên tố hội tụ ở dưới chân, dùng lực đánh vào, chạy ra khỏi phạm vi khống chế của hắc động. Hắn mới vừa ra ngoài, liền nhìn đến một nửa cung điện của hắn đã bị hút vào.

Sau đó, Saraman Germany trừ bỏ kinh ngạc ra còn mang theo lửa giận cuộn cuộn.

Nhân loại nữ tử rước mắt tên là Tiểu Duyệt này, chẳng những làm cho hắn ở trước nhiều rồng mắt mất như vậy, Lục Vân Triệu Đình, còn hủy cung điện của hắn, làm cho hắn không nhà để về! Đúng là không thể nhẫn thêm, Saraman Germany vững vàng đứng không xa trước mặt Tiểu Duyệt, đột nhiên ra tay đánh úp về phía Tiểu Duyệt, hai người người tới ta đi điện quang hỏa thạch qua hơn mười chiêu, mới song song đứng lại.

Rồng lửa ngục Saraman Germany trong miệng thốt ra long ngữ tối nghĩa khó hiểu, một luồng nhiệt cực nóng từ bốn phương tám hướng truyền đến, giống nhau đưa thân vào một cái lò nướng tạo ra từ trời đất.

Tiểu Duyệt ngay khi thấy Saraman Germany phun ra từ phù long ngữ đầu tiên liền biết người này muốn dùng ma pháp gì rồi, đó là có thể nói long ngữ ma pháp hỏa hệ có lực công kích mạnh nhất — Địa Ngục Tái Hiện.

Khi từ phù cuối cùng thốt ra, toàn bộ núi lửa chết Catus không còn gió lạnh phơ phất, mà là lửa nóng hừng hực, chỉ cần có thể cháy toàn bộ đều thiêu đốt, mà ngọn lửa kia cũng không phải màu đỏ thuần túy, mà là trong đó ánh lên màu đen, danh phù kỳ thực lửa địa ngục.

Ngay sau đó, theo trên mặt toát ra một đám người lửa khổng lồ, chúng giống như cái xác không hồn hoàn toàn nghe theo chỉ huy của Saraman Germany, nện bước đi nhanh xông về phía Tiểu Duyệt.

Lúc này, cảnh tượng trên bãi đất trông làm người ta nhìn no mắt.

Cô gái nhỏ bé bên người hình thành một tầng thủy triều, ngăn cản lửa từ bên ngoài xâm nhập, mà bên kia, Morrie Sickles cũng sử dụng ma pháp đồng dạng, chẳng qua là xung quanh hắn chung quanh có rất nhiều người được lợi.

Karle Selecti bọn họ biết rõ vô cùng nguy hiểm, lại như cũ không thể cất bước động bước chân, bọn họ mỗi người đều muốn nhìn xem, cô gái cường địa này và thân là thần sử địa rồng lửa ngục có thể đánh thành bộ dáng gì. Thậm chí có thể nói, bọn họ đối với Tiểu Duyệt là ôm lấy hi vọng, hi vọng nhân loại cuối cùng cũng có thể siêu việt cự long tộc.

Người lửa khổng lồ cũng không có bởi vì thân thể chúng cao lớn mà di động chậm chạp, ngược lại, chúng lấy tốc độ rất nhanh xông về phía Tiểu Duyệt, ngay khi tất cả mọi người nghĩ rằng lần này Tiểu Duyệt nhất định xong đời thì một chuyện không thể tưởng tượng đã xảy ra.

Tiểu Duyệt khi đó hoàn toàn không hề, thậm chí cả ngón tay cũng không có nhúc nhích, nhưng là theo dưới chân của nàng bắt đầu nổi lên một cơn gió lạnh như băng, hơn nữa ở trong nháy mắt nhanh chóng khuếch tán, tất cả mọi người cảm thấy một trận gió lạnh thổi qua, sau đó, hỏa diễm biến mất.

Lưu lại, là khí mê tan còn sót lại dưới chân và những luồng khói trắng.

Đây hết thấy hết thấy, giống như tựa như một giấc mộng, lửa địa ngục đột nhiên xuất hiện lại không hiểu sao đã hoàn toàn biến mất.

Như vậy là không hợp lý, nhưng không hiểu sao lại vô cùng hợp lý.

Không hợp lý là vì nhân loại này không rõ vì sao lại sở sức mạnh cường đại như thế, mà hợp lý tự nhiên là bởi vì cự long tộc đối đã tự thân long ngữ ma pháp rõ như lòng bàn tay.

Nếu như nói Địa Ngục Tái Hện là long ngữ ma pháp có lực công kích lực mạnh nhất, trừ bỏ diệt long ma pháp ra, duy nhất có thể cùng nó tương khắc nhất định là Thủy hệ long ngữ ma pháp. Mà ma pháp Tiểu Duyệt sử dụng là dung hợp Thủy hệ và Băng hệ hai hệ khác nhau một dạng, mà phương pháp sử dụng cự long tộc cũng chưa từng thừa qua.

Nàng đem kết giới mở ra phạm vi lớn nhất, thủy thiên cảnh trực tiếp mở ra ở dưới chân, mà tiếp theo thủy thiên che cảnh phạm vi khuếch trương lực lượng, đem Băng hệ ma pháp lần vào trong đó, độ ẩm nháy mắt hạ xuống, mà lửa là đột nhiên dập tắt.

Saraman Germany nhìn kỹ năng tất sát mà mình vẫn lấy làm kiêu ngạo cư nhiên bị một nhân loại nữ tử trong nháy mắt tiêu diệt, loại sỉ nhục này, loại phiên muộn này, loại Giải thích không được tâm tình làm cho hắn bức bối tích tụ trong ngực, mắt to nhìn chăm chăm vào \ Tiểu Duyệt, cuối cùng “Phốc” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Nếu như nói rồng lửa ngục Saraman Germany học máu là một việc làm cho người ta rớt phá kính mắt chuyện tình thì Tiểu Duyệt lập tức biến mất, bay đi đỡ lấy Saraman Germany. Cử động này, ở trong mắt Alois trừ bỏ chói mắt ra cũng chỉ còn lại có đau lòng.

Ai ngờ, Tiểu Duyệt lấy ra một cái bình nhỏ, thu lấy máu Saraman Germany nhỏ ra, hơn nữa còn vui sướng lắm lắm ” Wase, máu rồng a.”

Lời vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người.

Hóa đá

Người lộ vẻ mặt thất thiết như vậy, vội vàng tiến lên cũng chỉ là ngụm máu nhỏ ra sao? Nếu đối lại là ai, ai không học máu a quả nhiên, Saraman Germany lại phun ra một miệng lớn, thân mình còn vô lực về phía sau đổ đi. Morrie Sickles nhìn không được, một bước xa xông lên phía trước, đỡ Saraman Germany, giận dữ trừng mắt nhìn Tiểu Duyệt nói: “Người nữ nhân này có còn có chút tính người không a?”

Tiểu Duyệt rầy kinh ngạc quay đầu lại mắt nhìn Morrie Sickles, kỳ quái nói: “Các người không phải là rồng sao?”

””

“Yên tâm, hắn không có chuyện gì, đem máu lau khô lại là sinh long hoạt hổ liền à.” Tiểu Duyệt sờ dĩ khẳng định như vậy, tự nhiên cũng là bởi vì thanh máu HP trên đỉnh đầu Saraman Germany chỉ mất đi một chút, thoáng hồi phục một chút là sẽ không dao, “Nhưng đây chính là máu rồng a, sao có thể lãng phí được, đây chính là nguyên liệu chế được rất quý hiếm nha.”

“Người nữ nhân này thật sự là hết thuốc chữa.” Morrie Sickles đầu đau như muốn vỡ lách đầu nói, thật không biết cô ta rốt cuộc có phải là nữ nhân không nữa. Không, phải nói nàng rốt cuộc có phải là nhân loại không nữa. Biến thái đến trình độ này, cho dù là người của thế giới khác cũng sẽ không như vậy đi? Nếu ở thế giới kia mọi người là cái dạng này thì nếu đến đây thêm người nữa thì thế giới này chắc là hủy diệt mất, Shere cũng đi lại. Nhìn chăm chăm Tiểu Duyệt, đang nghĩ có nên bảo nàng luận bàn với mình một chút. Lý do là vì Tiểu Duyệt ai cũng đều khiêu chiến qua, chỉ còn một mình hắn một lần cũng không có, như vậy thật là không công bằng. Tóm lại, một người hai rồng đem Saraman Germany bị thương ném xuống đất không thèm quan tâm, cứ thế rùm beng.

Mà lúc này đây, Alois chỉ cảm thấy mình cái gì cũng không nghe thấy, trong lòng buồn bã và cảm giác không thể thở được làm cho hắn rất không thoải mái,

sau đó sắc mặt cũng trắng bệch.

Hắn không biết tại sao lại như vậy.

Từ khi hắn bắt đầu cảm giác được mình đối Tiểu Duy có toan tính, hắn kỳ thật luôn luôn tự hỏi, loại cảm giác khó nói thành lời này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Hắn thấy có người chạm vào Tiểu Duy sẽ mất hứng, bản thân không tự giác nghĩ muốn tới gần nàng, muốn lại gần nàng thêm một chút, muốn cho nàng tựa vào trọng ngực mình, muốn đưa tay chạm vào da thịt mềm mại của nàng.

Từng một lần nghĩ như vậy là nhớ tới mẫu thân, nhưng lần đó sau khi hắn bị Tiểu Duy hung hăng đánh một trận, hắn không dám suy nghĩ nữa.

Nay nghĩ đến, cảm giác này hắn không phải là như thế.

Như vậy, đây không phải là giống như Saraman Germany đối nhân loại nữ nhân loại vừa rồi sao? Nhìn bọn họ như keo như sơn tựa vào nhau, Alois trong đáy lòng không khỏi cảm thấy ghen tị, hắn ảo tưởng đó là vẻ mặt của hắn và Tiểu khi ôm lấy nhau.

Nghĩ đến đây, Alois đã cảm thấy trong lòng tràn đầy hạnh phúc.

Khi nghe thấy Tiểu Duy nói “Người và rồng vĩnh viễn không có kết quả”, hắn thật sự rất khó chịu, cảm giác sâu khổ không hiểu ấy quanh quẩn trong đầu hắn, lái đi không được.

Lúc đó, hắn rõ ràng nhìn thấy Tiểu Duy có nguy hiểm, nhưng hai chân hắn giống như bị đông cứng, không thể nhấc chân lên được. Khoảng cách giữa bọn họ, giống như bị một câu nói như vậy lập tức kéo xa ra. Hơn nữa vô luận hắn giãy dụa thế nào cũng không có cách nào tới gần cô gái mà hắn muốn đến gần.

Tại sao lại như vậy. Alois không phải một nguwofi dễ từ bỏ, cho dù có nguwofi nói như vậy trước mặt hắn, hắn vẫn sẽ không lùi bước.

Nhang mà, hắn bỗng nhiên cảm thấy, cảm tình hắn đối với Tiểu Duy, hình như không đơn giản như hắn từng nghĩ.

Hắn Alois hi vọng, hắn là giống như Saraman Germany trước đây khi cùng nữ nhân loại kia, cái loại cảm giác ngọt ngào không nên lời, giống như. Alois nghiêng đầu, cố sức suy nghĩ, hắn nhớ Morrie Sickles đã từng nói.

A, đúng rồi.

Alois trên mặt theo tới tâm bỗng nhiên lộ ra một nụ cười, và nó cũng dần dần nở rộ trên khuôn mặt anh tuấn.

Hắn nghĩ tới, hắn hi vọng hắn và Tiểu Duy có cảm tình, giống như tình lữ vậy.

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Bỏ qua X Thẳng thắn thành khẩn

Rồng lửa ngực Saraman Germany lúc trước bị Tiểu Duy chọc giận đến không nhẹ, lúc này tựa vào vai rồng biển cả Morrie Sickles nghỉ ngơi, nhưng này ánh mắt còn nhìn chăm chăm vào Tiểu Duy.

Ngay khi song phương giằng co không ai nhường ai, vẫn đều giữ im lặng là rồng thiên không Shere bỗng nhiên đứng dậy, cười nói với Saraman Germany: “Saraman Germany, kết quả này so với việc người bị lừa mà chẳng hay biết gì thì tốt hơn nhiều.”

Saraman Germany hung tợn trừng mắt nhìn Shere một cái, xoay mặt đi.

Shere thấy hắn như vậy, trong lòng biết Saraman Germany đây là không có ý lại so đo. Vì thế, hắn nên bước tao nhã bước chân đi tới trước mặt nhân loại, vô cùng thân sĩ hướng về phía bọn họ gật đầu, cười nói: “Chào mọi người, lần trước gặp mặt còn chưa kịp tự giới thiệu.”

“Ta là rồng thiên không, Shere.”

Lời vừa dứt, đám Claude và trấn trưởng tập thể lâm vào khiếp sợ, thậm chí quên mất lễ tiết phải có khi nhìn thấy thần sứ cự long tộc, chỉ ngây ngốc đứng ở đó, không dám động đậy.

Được rồi, ai cũng không thể ngờ được nam tử đi theo Tiểu Duy bên người không thu hút, không nói nhiều, cư nhiên lại là rồng thiên không, như thế nam tử có thể sử dụng ma pháp thủy hệ kia cũng có thể chính là là rồng biển cả, mà nam tử có thể dùng ám hệ ma pháp kia . . . Theodore đại chủ giáo không dám nghĩ tiếp, ban đầu hắn chỉ cho là người kia là một hắc ma pháp sư thực lực cường đại, nhưng hôm nay, người nọ thân phận cũng không đơn giản

như vậy. Chính là, mặc cho ai có thể nghĩ đến, người kia cư nhiên lại là rồng hủy diệt, kẻ nắm giữ ngọn nguồn của tất cả hắc ám.

Dù là Karle Selecti địa vị tôn sùng thực lực cường đại ở trong nhân loại lúc này cũng cảm thấy vô cùng kinh hãi và vô lực, hẳn biết Tiểu Duy thực lực cường hãn, nhưng thế nào cũng không thể ngờ rằng nàng có thể cùng các thần sử cự long tộc có quan hệ thân mật như vậy. Trách không được, nàng có thể dạy cho mình ma pháp cao sâu như vậy Lại nói tiếp, Tiểu Duy ở tuổi này có thể đạt tới loại trình độ này, đây không phải là thiên tài trong thiên tài, mà phải gọi là là biến thái trong đích siêu cấp vô địch đại biến thái đi.

Cathy ở kinh ngạc đồng thời, khóe mắt nhìn đến sự đau khổ hiện lên trên khuôn mặt Claude vương tử, nói vậy vương tử điện hạ hẳn là đã hiểu được, mình và Tiểu Duy là không thể nào. Nhưng là, sự đau buồn này trong khoảng thời gian ngắn vẫn không thể biến mất.

“Các vị, chuyện hôm nay đã xảy ra đối với chúng tôi cự long tộc mà nói cũng không được tốt cho lắm, cho nên.” Rồng thiên không Shere vẫn cười, đôi mắt thâm thúy mang theo một tia hàn ý lạnh như băng dừng ở trên mặt những người ở đây, môi mím cong lên phun ra lời nói tàn nhẫn “Cho nên, ta muốn lấy đi trí nhớ của các người.”

Khi những nhân loại ở đây còn chưa kịp phản ứng lại thì long ngữ từ trong miệng Shere đã cuộn cuộn mà ra, kia mang theo luồng ánh sáng rực rỡ nhẹ lướt qua, mấy người kia đều lập tức hôn mê ngã xuống đất.

Tiểu Duy tự nhiên biết ma pháp này, đây là ma pháp chỉ có mình rồng thiên không biết – Xua Tan Trí Nhớ, có thể tiêu trừ trí nhớ trong một khoảng thời gian nhất định. Nếu không phải là chuyện này khiến Saraman Germany quá mất mặt thì Shere cũng sẽ không làm như vậy.

“Tốt lắm, mấy người này cho dù là tỉnh lại cũng sẽ không nhớ rõ chuyện vừa mới xảy ra.” Shere cười hớ hớ tiêu sái đi lại đây, mắt nhìn Saraman Germany sắc mặt không tốt, trêu chọc nói: “Người có cần ta giúp người xóa đi đoạn trí nhớ này không?”

“Không cần!” Saraman Germany tức giận hét lớn.

Shere nở nụ cười, theo sau xoay người nói với Tiểu Duy: “Mặc dù biết người là có ý tốt, nhưng ở đây có nhiều người như vậy nha, lần sau đừng như thế nữa!”

Tiểu Duy lơ đãng, cũng đi theo trêu chọc nói: “Đây không phải cho người một cơ hội tỏa sáng sao, bằng không độc môn tuyệt kỹ của người sẽ không có cơ hội thi triển.”

Shere nheo mắt lại không chút dấu vết, bên môi vẫn mang theo nụ cười ôn hòa, nói: “Xem ra người thật sự biết rất nhiều chuyện, tỷ như chuyện của Saraman Germany, nói chút cho ta nghe xem, làm sao người làm sao mà biết được?”

“Không phải đã nói rồi sao, ta ở thế giới của ta gặp qua.” Tiểu Duy đối với đề tài này cảm thấy rất vô lực.

“Hoàn toàn giống nhau?”

“Không kém bao nhiêu, nội dung vở kịch này là nghe bạn của ta nói, cụ thể thì chưa làm qua nhiệm vụ tương quan.” Tiểu Duy buông tay, nói rất thành thật.

Bên này, Shere và Tiểu Duy nói chuyện không khí cũng không tính là thoải mái, mà bên kia, Morrie Sickles vẫn còn đang giáo dục Saraman Germany.

“Ta đã nói với người rồi, không thể đối với nữ nhân quá tốt, chịu thiệt rất nhiều.” Morrie Sickles vẻ mặt khinh bỉ nhìn Saraman Germany, quệt môi.

“Không mượn người quan tâm.”

“Vĩnh viễn không cần vì một thân cây buông tha cho cả khu rừng rậm a, mất nhiều hơn được.” Morrie Sickles lời nói thâm thúy vỗ vai Saraman Germany, không nghĩ tới lại bị đối phương xem thường.

“Người cho là ai cũng lạm tình giống như người sao.” Saraman Germany đối với Morrie Sickles tác phong cười nhạt, ra vẻ không thèm nhìn.

Xem ra, này hai con rồng này là đúng đôi oan gia, một cái lạm tình một cái chuyên tình, một cái muốn cả tòa rừng rậm một cái thăm nghĩ bảo vệ một cái, thật đúng là thủy hỏa bất dung, vĩnh viễn là hai mặt đối lập.

Lúc này Morrie Sickles thấy Saraman Germany mồm muối không vào, liền không thèm để ý tới hắn, đi đến bên cạnh Alois, nâng tay bắt lấy vai hắn, ra vẻ huynh đệ tốt, cổ ý lớn tiếng nói: “A Lạc nha, người về sau tuyệt đối không được giống như Saraman Germany, nhìn xem hắn ta tự tìm cho mình cái hố to chưa.” Saraman Germany vừa nghe liền trừng mắt nhìn lại, nếu không ngại bị thương. Hắn đã sớm nhảy dựng lên cùng Morrie Sickles đánh thành một đoàn.

Ái ngờ, không đợi Saraman Germany không đáp trả thì Alois lại nói một câu làm cho Morrie Sickles kinh ngạc đến ngây người.

“Ta cảm thấy Saraman Germany thúc thúc như vậy rất tốt.”

Morrie Sidon méo mặt, đứa nhỏ này khi nào thì biến thành thế này rồi? Không nói trước hắn này ~ bộ dạng có chút bỉ ổi, chỉ bằng việc hắn là Rồng Hủy Diệt thôi, sẽ không cùng Saraman Germany một cái đức hạnh! Đây rõ ràng hắn là nên mê hoặc tất cả những kẻ có giới tính là nữ, làm sao lại thành cái chuyên tình rồi a.

Morrie Sickles chưa từ bỏ ý định tiếp tục hướng dẫn từng bước nói : “A Lạc a, vậy người cảm thấy. Ta thế nào?”

Alois quay đầu nhìn nhìn Morrie Sickles, ngay thơ nói: “Morrie thúc thúc bên cạnh có rất nhiều nữ nhân, ta không thích.”

“”

“Ha ha ha ha! A Lạc nói rất đúng.”

Rõ ràng cả Morrie Sickles bị thật sâu đã kích, mà rõ ràng lửa ngực Saraman Germany ôm bụng cười ha ha, tiếng cười đưa tới sự chú ý của Tiểu Duy và Shere, xoay đầu lại kỳ quái nhìn phía bên kia.

“Làm sao vậy? Sao lại cười đến vui vẻ thế.” Shere thấy Saraman Germany cười ra tiếng, nụ cười trên mặt cũng nhu hòa theo, đi tới hỏi.

“Người hỏi bọn hắn.” Saraman Germany nhưng lại chơi đá bóng. Ném đi ra ngoài, chờ xem kịch vui.

Quả nhiên, Morrie Sickles lộ ra vẻ mặt khó tin, hắn biết con rồng ngốc Alois đối với Tiểu Duy có một chút hảo cảm, nhưng là không nghĩ tới lại có thể đi tới độ cao này. Được rồi, đây cũng chỉ là hắn đoán, sự thật là đúng hay không thì chỉ có mình Alois mới biết được.

“Này này, A Lạc, người làm sao có thể có loại ý nghĩ này đâu. Người nhìn ta đây, cỡ nào tiêu sái, chắc chắn sẽ không làm ra loại sự tình ngu ngốc này.”

Morrie Sickles nói rất đắc ý, không biết rằng, không mua hắn trưởng là không chỉ một mình Alois.

“Morrie Sickles, ta có câu không biết có nên nói hay không.” Tiểu Duy đi tới, cười nói.

“A? Là gì?”

“Kẻ phong lưu thường là người cô độc nhất.”

Những lời này làm cho Morrie Sickles giật mình, sau đó híp mắt lại, “Xùy” một tiếng, rồi lại ồn ào lôi kéo Alois xoay người đi.

Shere nâng Saraman Germany dậy, cự long tộc lực phòng ngự rất mạnh, hơn nữa Saraman Germany bị thương cũng không nghiêm trọng, lúc này thực đã có thể cử động. Chỉ thấy hắn đứng lên, nâng tay một cái, đem cung điện đã lung lay sắp đổ hoàn toàn sụp xuống, trở thành một đồng phế tích.

Cử động của Saraman Germany khiến bọn họ đều hiểu được, nơi này đã bị lộ, nhưng đã xảy ra chuyện như vậy, cũng không có lý do gì lưu lại chỗ này, trong cung điện cũng không có cái gì đáng giá để Saraman Germany mang đi, tài bảo cái gì đều đặt ở trong trữ vật không gian .

“Bây giờ đi đâu?” Shere quay đầu, nhìn Tiểu Duy đi phía sau hỏi.

“Đi Định Gia Nghi, thu thập tình báo.”

Bốn con rồng dựa vào Tiểu Duy chỉ thị bắt đầu xuất phát đi về phía Định Gia Nghi, vẫn luôn đi theo bên người Tiểu Duy – Alois bị Morrie Sickles kéo đi lên phía trước, bắt đầu dĩ chỉ có thể quay đầu đáng thương nhìn Tiểu Duy.

“Làm sao người lại cứ quay đầu ra sau? Phía sau có cái gì hấp dẫn sao?” Morrie Sickles đối với hành động của Alois rất khó hiểu, nói xong cũng quay đầu lại nhìn một cái, nhìn đến chỉ có Shere, Saraman Germany và Tiểu Duy, một ý nghĩ xuất hiện trong đầu hắn, dùng khẩu khí như nói đùa nói: “Người sẽ không phải là coi trọng người nào đi, vừa rồi nhìn người phản ứng mãnh liệt như vậy.”

“Ừm.” Làm cho Morrie Sickles bất ngờ là Alois lại thẳng thắn thừa nhận.

“A? Không phải chứ, ta nói, vì một thân cây buông tha cho cả khu rừng là một hành vi thật sự không sáng suốt a.”

“Không biết, ít nhất ta cảm thấy Saraman Germany thúc thúc lúc trước rất hạnh phúc.” Alois ngay thơ nhìn Morrie Sickles, nháy mắt lại nghĩ tới câu mà Tiểu Duy nói, mặt lập tức xụ xuống.

“Làm sao vậy?” Morrie Sickles cũng nhìn ra bất thường, tò mò hỏi.

“Ta chỉ có thể vụng trộm thích nàng”

Morrie Sickles khóe miệng không ngừng run rẩy, đứa nhỏ này rốt cuộc là bị làm sao vậy? “Tại sao lại phải vụng trộm thích? Đối phương cũng thích người đương nhiên là tốt nhất, nhưng nếu không thích liền đoạt lấy a!” Morrie Sickles luôn đi theo chủ nghĩa bá quyền, đối với trực tiếp cướp đoạt cảm thấy là chuyện đương nhiên.

“Không được, ta đánh không lại nàng.”

“”

“Còn có, nàng nói giữa chúng ta chắc chắn không có kết quả .”

“.....”

“Nhưng là dù như thế, ta vẫn thích nàng.” Alois ngừng đầu, dùng đôi mắt sáng trong nhìn Morrie Sickles nói: “Người nói đây là tại sao vậy, Morrie Sickles thích thú?”

Morrie Sickles trợn mắt há miệng không biết nói gì, thật lâu sau mới mở miệng nói: “A Lạc, người người nói..... Sẽ không phải là — Tiểu Duy..... Đây chứ?”

Alois chớp chớp mắt, mỉm cười nói: “Đúng, chính là nàng.”

Morrie Sickles: “Mẹ ơi!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Mất tích X Ngoài ý muốn

Khi Morrie Sickles nghe thấy Alois nói ra câu nói kia, đã bị nụ cười hạnh phúc trên mặt hấn chắn ở đương trường, không nói nên lời.

Vừa rồi nữ nhân kia đã nói “Người và rồng vĩnh viễn không có kết quả”, bây giờ con rắn này lại nói với mình, hấn thích Tiểu Duy, đây thật sự là..... Được rồi, cho phép hấn dùng từ quý dị để hình dung trạng huống hiện tại.

Lại nói tiếp, trừ bỏ tiền nhiệm Rồng Huyết ra thì Alois cũng chỉ và Tiểu Duy có thời gian tiếp xúc dài nhất, chẳng lẽ, từ lúc trước đây thật lâu, tiểu tử ngây thơ đơn thuần này đã thích nữ nhân kia? Khi mà Morrie Sickles còn không kịp nói gì thêm, Saraman Germany và Shere từ phía sau cũng đi lên, thấy Alois và Morrie Sickles đang nhìn nhau, liền hỏi: “Các người đang nói gì vậy?” Alois tâm tư đơn thuần, đối với loại chuyện cảm tình từ trước đến nay là không có kinh nghiệm, thích chính là thích, không thích chính là không thích, không cần phải che giấu áp úng, tuy hấn còn không dám nói với Tiểu Duy, nhưng nói cho các thức thức thì cũng không có kỵ.

“Chúng ta đang nói.....”

“Nói người bị thương, thoát nhìn không phải thực nghiêm trọng chứ sao.”

Morrie Sickles không đợi Alois nói xong liền cắt ngang, chuyện Alois thích Tiểu Duy, hấn cảm thấy vẫn là cần phải nói chuyện kỹ càng với Alois, dù sao hấn là Rồng Huyết, chương quân sức mạnh âm nguyên tố trong thế giới này, cùng nhân loại yêu đương cái gì nghe qua tuy rằng cũng không có gì, nhưng nếu người này lại là Tiểu Duy biến thái thì..... Morrie Sickles không tự giác rung mình một cái, càng nghĩ càng thấy rợn người.

Lại nói, cái nữ nhân lãnh tình kia không chừng là căn bản không thích Alois đi..... Đứa nhỏ đáng thương không nên bị kịch thì hơn, hấn thừa nhận cô gái tên là Tiểu Duy kia quả thật là rất được, về ngoài xinh đẹp thậm chí vượt qua Tinh linh tộc và tộc người cá, còn có thực lực của nàng cường đại cũng xứng đôi với cự long tộc, nhưng là theo như chính nàng nói, con người và rồng luyện ái căn bản nhìn không tới tương lai, cho nên chuyện tình cảm yêu đương này phải bị bóp chết trong trứng nước, bằng không phát triển trở thành tình trạng giống như Saraman Germany, hấn Morrie Sickles cũng không muốn nhìn thấy.

Nhưng đang lúc Morrie Sickles muốn nói sang chuyện khác thì từ trước đến nay luôn cùng hấn đối nghịch Saraman Germany căn bản không quan tâm, hỏi thẳng.

“Ta vừa rồi nghe thấy giống như người nói thích gì, rốt cuộc là cái gì?”

“Ta vừa rồi suy nghĩ cẩn thận, ta thích.....”

Lúc này, cũng không phải Morrie Sickles cắt đứt mà là Alois tự mình không nói tiếp.

“Tiểu Duy đâu rồi?”

Alois nói xong, về mặt khẩn trương ngưng trọng vọt tới phía sau Shere, lo lắng nhìn quanh, nhưng lại bóng dáng Tiểu Duy.

“Nàng vừa rồi vừa mới ở đây.....” Nhìn hấn như vậy Morrie Sickles cảm thấy tim mình trầm xuống, nói: “Đừng vội, nàng cường đại như vậy chắc chắn sẽ không có việc.”

“Chuyện này thật kỳ quái, cứ nhiên có thể ở mi mắt chúng ta bốn cự long thần sừng mắt dưới đem người mang đi.....” Shere cong môi mỉm cười lãnh khốc, phân tích nói: “Xem ra thực lực kẻ mang nàng đi không thể khinh thường a.....”

Saraman Germany nhìn tình huống chung quanh một chút, cũng nhủ mầy, “Có thể như vậy mang người đi nhất định không đơn giản, hơn nữa ta cũng vậy cho rằng nữ nhân kia mạnh như vậy không dễ dàng bị người ta mang đi như thế.”

Trừ bỏ Alois lo lắng ra, ba còn rỗng kia cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, cũng nghĩ ra gì đó.

Shere đi đến trước mặt Alois gần như đã rối loạn kết cấu, nhẹ nhàng vỗ vai hắn, nói: “Đừng lo lắng, A Lạc.”

“Ta làm sao có thể không lo lắng được, Tiểu Duy nàng tuyệt đối sẽ không đi không tạm biệt, nàng nhất định là gặp chuyện”

“Bình tĩnh một chút đi. “Shere bởi vì Alois bối rối không thể không đề cao âm lượng, “Tiểu Duy biến mất ta nghĩ có lẽ không là bị người mạnh mẽ mang đi, dựa vào thực lực của nàng mà nói, có thể làm được mạnh mẽ mang nàng đi, ta nghĩ trừ bỏ thiên thần đại nhân cũng chỉ có cự long thủ hộ trụ cột mấy người chúng ta.”

“Nhưng là, người hắn là đều rõ ràng, không phải bất cứ người nào trong chúng ta. Bởi vì thiên thần đại nhân sẽ không xuất hiện ở đây, cự long tộc nếu như xuất hiện thì chúng ta nhất định sẽ có cảm ứng. Tình huống còn lại chỉ có hai loại: Thứ nhất, Tiểu Duy tự mình rời đi, nàng chắc chắn có thể làm được, nếu nàng muốn.”

“Thứ hai, chính là bị người quen mang đi”

“Người quen?” Khi Alois lặp lại những lời này, trong lòng có chút khó chịu, hắn không biết Tiểu Duy ở trong này còn quen người nào, hắn thậm chí không biết Tiểu Duy từ đâu tới đây. Nhưng, Alois cho rằng điều này ảnh hưởng hắn, chính là giờ này khắc này, sự lo lắng cảm giác chiếm cứ cả đầu óc hắn.

“Người cảm thấy Tiểu Duy là kiểu người tùy tiện bị người ta mang đi sao?” Morrie Sickles tức giận nói, nhưng như vậy cũng không thể khiến Alois bình tĩnh lại, chính là thoáng bình ổn tâm tình của mình một chút, nghĩ đến Tiểu Duy lúc trước nói muốn đi Dịch Gia Nghi thu thập tình báo, có lẽ Tiểu Duy chính là có việc đột xuất hoặc là gặp vấn đề bất ngờ khó giải quyết không thể không đi xử lý, mình hắn là nên đi Dịch Gia gặp nàng. Alois lúc này mới cảm thấy mình bất lực như thế nào, lúc trước hắn chỉ là một người chuyên đi theo phía sau Tiểu Duy, cũng không thể phát huy tác dụng gì, hiện tại Tiểu Duy không thấy cũng không làm gì được, chỉ có thể đợi.

“Làm sao bây giờ?”

“Đừng vội, chúng ta trước tìm xung quanh xem, nếu không có manh mối thì chúng ta xuất phát đi Dịch Gia Nghi.” Shere thấy Alois mặt cơ mầy cáu, an ủi.

Những lời này cũng nói trúng suy nghĩ của A Lạc, Tiểu Duy nói ra Dịch Gia Nghi, như vậy nàng tất sẽ đi nơi đó. Nếu như hắn gặp được Tiểu Duy trước khi đến Dịch Gia Nghi cùng ba con cự long thúc thúc thì liệu Tiểu Duy có vui hơn không nhỉ? Alois hưng phấn nghĩ, hoàn toàn quên mất mục đích việc Tiểu Duy tìm kiếm cự long chính là về nhà.

Đám Alois chia làm hai nhóm, đi vào khu rừng tìm kiếm Tiểu Duy.

Mà lúc này Tiểu Duy đang ở đâu?

Tiểu Duy chui xuống đất. Nói đơn giản, cô rơi vào một cạm bẫy được che giấu rất hoàn mỹ.

Cụ thể mà nói. . . Cô cảm thấy cô giống như gây ra nhiệm vụ ản.

Vốn là Tiểu Duy là đi phía sau bốn con rồng, nhìn bốn tên kia kẻ vai sát cánh cười cười nói nói, Tiểu Duy khóe mắt đột nhiên cảm giác được bên phải trong rừng có tiếng gì đó phát ra, nhìn thoáng qua bốn con rồng không có phản ứng gì, Tiểu Duy dùng một cái di hình thuật biến mất, đi tới nói phát ra âm thanh.

Nơi đó giống như suối nước nóng vậy, nhưng thứ ở trong đó là cát vàng, mà không phải nước.

Giống như một con suối nhỏ đang chảy, cũng ngay khi Tiểu Duy vừa mới tiếp cận thì nó nhanh chóng biến thành một vòng xoáy khổng lồ, trong nháy mắt hút Tiểu Duy vào.

Thật ra Tiểu Duy có thể sử dụng một cái phiêu phù thuật thoát thân, chính là khi cô nhìn đến con suối đầy cát vàng này thoáng sửng sốt một chút. Trong trí nhớ mơ hồ nhớ rõ, nếu trước mặt xuất hiện con suối chứa cát vàng, như vậy dưới đất chính là lãnh địa của tộc người lùn! Mà tộc người lùn thờ phụng là thần rền và thần sức mạnh, ở trên đại lục này, bất luận là rền hay là sức mạnh đều chỉ có một danh từ có thể thay thế — đó chính là Huyền Thiết Ma Long Miranda và con suối cát vàng này cũng không phải là tùy tiện có thể gặp được, tộc người lùn bởi vì cùng nhân loại bất hòa, cho nên chỗ ở thường thường cách xa lãnh địa của nhân loại, thậm chí đến bây giờ trừ bọn họ ra thì cũng không có ai biết bọn họ đang ở nơi nào. Mà Tiểu Duy cũng chỉ mơ hồ nghe anh mình nói rằng, tộc người lùn bình thường thích sống ở dưới đất, dễ dàng cho việc tìm kiếm các loại nguyên vật liệu để rèn, thứ hai là bởi vì nhân rất hay đuổi bắt nô lệ, làm cho bọn họ giống nòi đơn bạc và chán ghét nhân loại, không muốn vì nhân loại tạo ra vũ khí trang bị, cho nên mới ẩn cư dưới mặt đất.

Nếu như có thể thông qua tộc người lùn tìm được Huyền Thiết Ma Long thì quá tốt.

Tiểu Duy trong bụng tính toán nhỏ nhất, tương kế tựu kế đi vào, chính là trong lòng suy nghĩ nếu không nói cho Alois bọn họ, liệu họ có lo lắng không. Nhưng cô lại lập tức cảm thấy mặc kệ là cự long tộc hay là chính cô, có thể cùng nhau hợp tác đến bây giờ đều mang theo mục đích riêng, ai lại

vô duyên vô cớ giúp người khác làm việc, chính là. Nghĩ đến đây, Tiểu Duy trước mắt đột nhiên hiện khuôn mặt tươi cười của Alois, có lẽ chỉ có con rồng ngốc nghếch kia mới không giống người thường a, Tiểu Duy nghĩ.

Ngay khi rơi vào lốc xoáy cát vàng, Tiểu Duy cho mình một cái Phong hệ ma pháp, có thể dùng hô hấp, nhưng thời gian có tác dụng của nó rất ngắn, bổ sung trễ hoặc là hủy bỏ chú ngữ sử dụng thì sẽ nổ mạnh.

Theo dòng nước xoáy cát vàng, Tiểu Duy từ từ chìm xuống.

Không thể không thừa nhận trình độ đào đất của tộc người lùn, từ trên mặt ngã xuống tự nhiên qua 15 phút còn chưa tới đáy, nhưng tốc độ lại càng lúc càng nhanh. Tiểu Duy thật ra có một chút lo lắng rằng ở dưới lối ra sẽ có một cái quạt thật lớn hoặc là cối xay thịt tốc độ cực nhanh . . . hay cái gì tương tự như thế, nhưng là bởi vì tốc độ rất nhanh không thể dừng lại, mà tầm mắt cũng rất hẹp, mắt gần như là không thể mở ra, khắp nơi đều là cát vàng và bụi đất.

Quả nhiên, khi Tiểu Duy nhìn ánh sáng mỏng manh ở cửa ra vào thì đồng thời cũng nhìn thấy kia ”máy xay thịt” thật lớn đang chuyển động với tốc độ cực nhanh. Bởi vì tốc độ quá nhanh nên khi đến gần cửa ra, Tiểu Duy phi pháp hủy bỏ ma pháp Phong hệ tráo lên người, chỉ nghe ”oanh” một tiếng vang thật lớn, cửa ra nổ tung.

“Chuyện gì xảy ra vậy”

A! Bùm!

“Lại không xử lý đúng quy tắc sao?”

“Thần a!”

Hậu quả nghiêm trọng, các người lùn đều xuất động, tất cả đều trợn mắt há hốc mồm nhìn sinh vật đang rơi xuống, à không đang lơ lửng và cối đầu gió đã bị nổ tung.

Khói đặc dần dần tan đi, khi các người lùn nhìn rõ nữ nhân rơi xuống trên cối đầu gió thì lập tức phát ra tiếng kêu the thé lớn nhỏ không đồng đều.

“A a a a a!! Con người xâm nhập tộc người lùn!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Người lùn X Quốc vương

Rơi xuống, bụi bay mù mịt. Tiểu Duy không để ý đến một ít rơi vào trong lỗ mũi, phi thường là không thoải mái, vừa rơi xuống đất lập tức vội vàng gọi ra một cái tiểu cầu nước đội sạch.

Phía sau, bên tai không ngừng truyền đến tiếng thét chói tai, kèm theo bụi đất

” Nhân loại xâm lược tộc a a a a “...

Tiếng gọi ầm ĩ. Bụi đất bay tán loạn. Tiểu Duy nhìn qua các đối tượng trước mặt cô tất cả các người lùn đều liều mạng chạy trốn, thường thường còn có vài cái nhắm mắt lại lung tung chạy đụng đầu vào nhau. Hoa hoa lệ lệ té xỉu.

Ai tới nói cho cô biết, đây tốt cùng là tình huống thần kỳ gì đây?

Các người lùn lấy các phương thức chạy bộ khô hải nơi nơi tán loạn, tiếng thét chói tai, tiếng nháo loạn, ngã té, đồ đặc rơi vỡ giao thanh bên tai không dứt (tương tượng như các Strum.), Tiểu Duy không có biểu tình gì nhìn đám người lùn loạn thành một đồng, vài đạo hắc tuyến (||-||) theo thái dương trượt xuống. Đây hết thấy tới khi. Thẳng đến một vị nhìn qua bộ dáng hình như là đội trưởng quân đội của tộc người lùn giờ đại đao xuất hiện, hỗn loạn hiện trường mới chậm rãi trở nên có trật tự.

” Nhân loại! Người là tới xâm lược tộc người lùn chúng ta sao?”

Người lùn râu xồm cười trên một cổ máy kỳ cục cầm đao hướng về phía Tiểu Duy rống to, tộc người lùn thường tính tình chân thật đôn hậu. Sức mạnh cũng rất lớn. Này thanh âm rống từ cổ họng đi ra ngoài nhất thời rung động. Tiểu Duy không khỏi nhu nhu lỗ tai.

” Không, ta chỉ phải không cẩn thận từ phía trên rơi xuống.“

Biểu tình của các người lùn khi nghe thấy Tiểu Duy nói ra thập phần vận vẹo, cái loại này hình như là hưng phấn cực kỳ lập tức biến thành uể oải thất vọng, mặc danh kỳ diệu ngó nhìn Tiểu Duy.

“Người thật không phải là tới xâm lược tộc người lùn sao?”

Người lùn Râu xồm tựa hồ còn không hết hy vọng, tiếp tục truy vấn.”

Tiểu Duy phi thường bất đắc dĩ thờ dài. Nói:

“Nếu ta là tới xâm lược, làm sao có thể chỉ có một mình ta?”

Người lùn Râu xồm nghiêng đầu suy nghĩ, lăm bầm lâu bầu:

“Àn, cũng đúng. Ít nhất cũng phải phái ra một tiểu đội đến trinh sát tình huống, huống hồ lại là một nữ nhân. . .”

Tiểu Duy bất đắc dĩ lắc đầu. Nhìn ngắm xung quanh một chút. Nháy mắt rồi ổn định tâm trí.

Cô biết chỗ này, tuy rằng lần trước ở trong trò chơi chỉ ghé qua một lần, nhưng vẫn là nhớ kỹ, dù sao như thế địa hình thành phố có điểm đặc biệt thế này muốn quên cũng khó.

Chỗ này là kinh đô của Tộc người lùn, gọi là Grey Hamon, là một tòa thành thị bằng sắt thép. Nơi này nơi nơi đầy dẫy hơi thở công nghiệp, tạo hình nhà lầu kỳ lạ, xiêu xiêu vẹo vẹo óng tuýt leo lên ở mặt trên các nhà xưởng to lớn, mặt trên còn cuộn cuộn khói đặc mù mịt, cũng từ một cái quạt to lớn đem sắp xếp thổi lên đến trên mặt. Trong cái thành phố này thường xuyên nghe được nhất chính là thanh âm của các lò rèn, thanh âm khi gõ, nhưng này cũng không phải từ tộc nhân tạo ra, mà là máy móc. Tộc người lùn luôn luôn cùng Chu Nho tộc giao hảo, loại này máy móc bản thiết kế phải là xuất từ tay tộc Chu Nho.

Các Người lùn từ trước đến nay thuần hậu thành thật, tâm địa thiện lương, rất dễ tin tưởng người khác. Bọn họ tổ tiên cũng là bởi vì dễ tin lời nhân loại ..., mới đưa đến sau này các người lùn bị loài người bắt giữ, bị giam, cả đời chung thân bị bắt buộc chế tạo trang bị cho nhân loại.

Về kỹ năng rèn, này không phải không thừa nhận là thiên phú bẩm sinh của tộc người lùn, cho dù là một khối thiếc cực kỳ bình thường, đặt ở trong tay tộc người lùn cũng có thể tạo ra vũ khí rất tốt. Nếu như là thợ rèn đẳng cấp cao của tộc người lùn, còn có thể rèn ra vũ khí che dấu thuộc tính.

Cho nên, vũ khí trang bị do tộc người lùn tạo ra luôn luôn được loài người tôn sùng, mà ở nguyên bản trong trò chơi, kỹ thuật rèn nhân loại có thể là tại tộc người lùn mà học được. Tiểu Duy trước kia duy nhất một lần đi tới toà thành sắt thép này cũng là bởi vì một vị bằng hữu của cô muốn tới nơi này học tập nghề rèn, thuận tiện theo lại đây.

Quốc vương tộc người lùn cho tới bây giờ cũng không phải là theo thừa kế, mà là từ mỗi mười năm tổ chức một lần thi rèn để tái tuyển cử ra tiếp. Các người lùn cho rằng bọn họ thờ phụng thần rèn cùng Lực Lượng Chi Thần đã ban cho bọn họ thiên phú cao nhất là thần chống đỡ, mà thần chống đỡ là không cho phép người có năng lực rèn đảm nhiệm chức quốc vương. Quốc vương tồn tại đối với tộc người lùn mà nói trên thực tế chính là kẻ chỉ dẫn, dẫn đường bọn họ đi trên con đường rèn càng thêm huy hoàng, mọi người đều lấy kỹ thuật rèn siêu việt của quốc vương làm mục tiêu, không ngừng cố gắng phấn đấu.

Người sống tại trong tộc người lùn, thực đã có rất thời gian dài chưa từng gặp qua chủng tộc khác trừ bỏ tộc người lùn cùng Chu Nho tộc, bọn họ chỉ thích quan tâm chuyện của tộc mình, đối với cái chủng tộc khác cơ hồ giống như là cái đảo nguyên thánh địa ngăn cách với thế giới bên ngoài, các người lùn đơn thuần thiện lương một cách kỳ cục. (^.^)

Nhìn vị người lùn râu xồm đang than thở thì thầm lăm bầm lâu bầu, Tiểu Duy trên mặt lộ ra thần nhiên một chút tươi cười, các người lùn đơn thuần này, mình ở nơi này đứng lâu như vậy, đều không có một người nhảy dựng lên nói muốn đem mình bắt lại nhốt vào trong phòng giam, các tiểu người lùn cũng không biết đối mặt với kẻ xâm nhập nên có nhiều phản ứng sao. Lại không biết, nụ cười tươi cực nhẹ này lại để các người lùn nghĩ người nhìn, vị người lùn râu xồm kia thậm chí không tự chủ cảm thán nói:

“Nữ nhân này thật là đẹp mắt. . .”

Nói xong, mới kịp phản ứng chính mình nói cái gì, hé ra tràm râu che kín khuôn mặt to đang trở nên đỏ bừng.

“Người, người, người cái nhân loại này.”

Người người nửa ngày, đột nhiên nhảy ra một câu đầy đủ, Tiểu Duy lại nghe được ý tứ hàm xúc không rõ, kỳ quái nhìn râu xồm.

“Ta là quốc vương tộc người lùn, tên là Jacob · Haase · Kyte · Cecil · Masa Mitter · Laura. (giảm bớt 1000 từ) · Hart Lyris Rhys!”

Tuy rằng sáng sớm biết tên người tộc người lùn rất dài, nhưng lần đầu nghe thể loại tự giới thiệu vẫn cảm thấy thực vô lực, tộc người lùn luôn luôn thích đem tên đám tổ tiên bọn họ thêm tiến vào bên trong tên của mình, thế cho nên hậu đại tên càng ngày càng dài, cho đến hôm nay, đã là bộ dạng thái quá.

Nhưng vị quốc vương tộc người lùn này thì Tiểu Duy có ấn tượng.

Lúc trước Tiểu Duy nhầm chán cùng bạn làm một trận thi đấu nhầm chán nhất chính là thi xem trong hai người ai có thể trong thời gian nhanh nhất viết được đầy đủ tên của vị quốc vương tộc người lùn này (nhầm chán). Kết quả, Tiểu Duy thắng. Ông anh trai có chỉ số thông minh cao như vậy, chỉ số thông minh của Tiểu Duy cũng tuyệt đối không thấp. Bởi vậy, khi vị tướng quân đại nhân này xưng tên ra, Tiểu Duy xem liền nhớ ra, ngay sau đó, lời có

nói ra làm cho ngay cả người trong tộc người lùn cũng khiếp sợ

“Tôn kính Jacob · Haase · Kyte · Cecil · Masa Mitter Laura. (giảm bớt 1000 từ) · Hart Lyris Rhys quốc vương bộ hạ, ta tên là Tiểu Duy, chính là đi ngang qua nơi này, không có ác ý.”

Kỳ thật đối với các người lùn mà nói, việc có thể nhớ kỹ tên mình đã là chuyện đáng để cho người ta tự hào rồi, bọn họ căn bản không có một người có thể ở trong nháy mắt nhớ kỹ tên của đối phương, đương nhiên, bọn họ chưa từng có thử qua người tộc Chu Nho có thể nhớ kỹ hay không.

Vì thế, khi mà trong nháy mắt nhớ kỹ được tên quốc vương, bọn họ đều cho rằng Tiểu Duy là một nhân tài trí tuệ thông minh giống như tộc Chu Nho, mà tộc người lùn luôn luôn đối với mối quan hệ này rất tốt.

“Hắc! Ta không ngờ nhân loại lại thông minh như vậy! Thoạt nhìn cùng Chu Nho tộc có vẻ tương xứng a!”

Quốc vương tộc người lùn giọng lớn như chuông đồng, ánh mắt lộ ra ý cười thực nhẹ nhàng nói :

“Làm sao ngươi lại có thể ngã xuống đây được? Phải biết rằng, ở cửa vào đã xử lý rất kỹ càng, nhân loại sx không thể đi vào!”

“Mặt trên đã hình thành lớp xoáy, ta nghĩ về sau không riêng gì ta, hẳn là còn có những người khác rơi xuống, chẳng qua có hay không may mắn như ta đây”, Tiểu Duy nhún nhún vai, tỏ ý không soa cả.

“Thần của ta a, tại sao có thể như vậy? Tộc người lùn chúng ta làm sao có thể sẽ phạm cái loại sai lầm này” Không chỉ có quốc vương tộc người lùn hoảng sợ, chung quanh các người lùn lộn xộn lộ ra biểu tình kinh ngạc, có nữ người lùn thậm chí bịt miệng .

“Sall! Nhanh đi kiểm tra tình huống phía trên một chút! Phải cẩn thận nhân loại giao hoạt.” Quốc vương người lùn phân phó xong, thủ hạ các người lùn đều bắt đầu hành động, bọn họ không chút nào không có cảm thấy câu “Cẩn thận nhân loại giao hoạt” nói ở trước mặt Tiểu Duy ra gì không ổn.

Nhưng đối với chỉ số thông minh của các người lùn mà nói, phần lớn đều dừng ở tại phương diện kỹ thuật rèn, còn việc giao tiếp bên ngoài đối nhân xử thế thì kinh nghiệm ít tới đáng thương.

Tiểu Duy cũng không tức giận, trên thực tế chuyện này cũng không có gì cần tức giận, nhân loại là một bộ dáng gì, cô so với bất cứ ai đều rõ ràng. Trước kia ở trong trò chơi có thể từ trong lời hướng dẫn của NPC hiểu biết đến một ít tình huống, nhân loại đối với việc bắt giữ các người lùn để rèn vũ khí trang bị cho bản thân, loại sự tình này trước có nay có và giờ vẫn còn tiếp tục .

Quốc vương tộc người lùn thấy thủ hạ của mình đã bận rộn đi làm, liền nhiệt tình như đứng rồi hướng Tiểu Duy nói: “Nhân loại thông minh , muốn hay không đi vào trong thành của ta ngồi một chút ?”

Cười gật đầu, Tiểu Duy đồng ý.

Trong bảo thành của quốc vương tộc người lùn có rất nhiều cực phẩm trang bị, điểm này Tiểu Duy biết, nhưng mục đích của cô trên thực tế lại không phải thế.

Trước đây khi cùng đám Morrie Sickles, Shere giao chiến, Tiểu Duy phát hiện một chuyện không đúng. Bộ thần chi sáo trang của cô lâu không dùng đã bị phong ấn, điểm này thật là không tầm thường, nhưng là lâu như vậy vẫn tìm không được một lời giải thích hợp lý. Vốn Tiểu Duy định đi Tát Phi Lạp Tư để dò tìm thợ rèn coi phong ấn, nhưng sau lại mới nghĩ đến cấp bậc thợ rèn đại sư như vậy căn bản không thể coi bỏ thần khí phong ấn, mà cô lại vì tài liệu không đủ, đạo cụ không đủ nên không thể thực hiện.

Nhưng nơi này là tộc người lùn, cùng tình huống trước đó hoàn toàn bất đồng .

Đối với các người lùn mà nói thợ rèn vũ khí trang bị giống như hít thở vậy, xem xét trang bị thuộc tính tựa như ăn cơm bình thường, mà cấp phong ấn chặt trang bị giải phong vậy là tốt so sánh với giường ngủ, là chuyện văn kiện hạ bút thành văn thường tình.

Cho dù là độc nhất vô nhị thần chi sáo trang, chỉ cần đạt đến cấp bậc thần giai thì chỉ cần là thợ rèn của tộc người lùn, Tiểu Duy cũng sẽ yên tâm giao cho bọn họ giải phong ấn. Hơn nữa, cho dù là bọn họ không được, chỉ cần có thể cung cấp đủ tài liệu cho Tiểu Duy, tự cô cũng có thể làm. Chẳng qua đối với một người lười biếng như Tiểu Duy, cô vẫn là hi vọng có người làm giúp, cho dù tốn chút tiền cũng không sao.

Tính toán một chút, Tiểu Duy đi theo vị quốc vương tộc người lùn nhiệt tình vào toà thành trong miệng hắn, sau đó, Tiểu Duy bật cười.

Toà thành trong miệng vị bộ hạ này chính là một căn phòng đúc từ sắt thép lớn hơn so với các căn phòng khác, này cũng không tính là bảo thành đi. Đi vào, có thể nhìn đến bên trong tất cả đều là các loại nhà xưởng rèn, đi rồi một lúc lâu, cũng không thấy có phòng nào có thể gọi là phòng tiếp khách.

Mà lúc này đây, vị quốc vương bộ hạ quay đầu lại, ngượng ngùng cười nói: “Thật có lỗi, bởi vì trước kia cũng không có người nào đến đây cho nên ta cũng không tạo ra cái phòng khách chính thức.”

Nói xong, dùng tay áo xoa lên cái ghế ngồi, nói với Tiểu Duy: “Ngươi ngồi đây đi, ta đi lấy nước cho ngươi.”

Đôi khi vị quốc vương bộ hạ cầm một cái chén rỉ sắt đưa cho Tiểu Duy, cô không thể không than thở quốc vương tộc người lùn đúng là một danh hiệu tượng trưng. Giống như tượng nữ thần tự do của nước Mỹ vậy, quốc vương tộc người lùn cũng vậy a. “Nhân loại thông minh, ngươi có biết rèn hay không?” Nói về rèn, Quốc vương tộc người lùn có vẻ có chút hưng phấn.

Tiểu Duy nhìn là một vài vật thể không xác định trôi nổi trong chén, nói : “Biết một chút chút.”

“Thật sao? Tốt quá! Lần đầu tiên ta cùng người ngoài tộc người lùn thảo luận về rèn!” Quốc vương tộc người lùn có vẻ rất hưng phấn, cười tủm tỉm nhìn Tiểu Duy nói: “Người có thành phẩm rèn nào không ta muốn xem” nói tới đây thì đột nhiên ngừng lại, quốc vương tộc người lùn hoảng sợ nhìn trang bị Tiểu Duy mặc trên người, giọng nói trở nên the thé như bị nghẹn trong họng.

“Đây, đây là Dạ linh ấn.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Trận đấu X Giám khảo

Tiếng hét chói tai của quốc vương tộc người lùn không chỉ có dọa Tiểu Duy nhảy dựng, còn dọa luôn trưởng lão tộc người lùn vừa bước tới cửa đi vào.

Trưởng lão tộc người lùn thực đã qua tuổi trăm tuổi, tóc râu tất cả đều trắng, nguyên bản vóc dáng đã nhỏ, sau này già rồi lại lưng còng, hiện tại thân cao cùng người tộc Chu Nho không sai biệt lắm. Nhưng là trưởng lão tộc người lùn chức vị này so sánh với quốc vương tộc người lùn hữu dụng hơn rất nhiều, bởi vì tộc người lùn chỉ có một vị đức cao vọng trọng mới xó thể xưng là trưởng lão, lời hắn nói so với quốc vương thậm chí còn muốn nặng hơn ba phần.

Vị trưởng lão này từng năm lần giữ chức quốc vương, hắn nhận chức trong lúc không có một vị người lùn nào có thể đạt kỹ thuật rèn siêu việt hơn hắn, thậm chí cho dù là đương nhiệm quốc vương cũng không dám nói mình có thể đạt tới trình độ như trưởng lão, bởi vì trước khi hắn trúng cử chức quốc vương, trưởng lão đã thôi lui ra khỏi.

Bởi vậy, vị này vốn là muốn tới nơi này đuổi đi vị nhân loại không nên xuất hiện ở nơi này kia, khi nghe thấy tiếng hét chói tai của quốc vương thì vài bước đi đến.

Vừa vào nhà, trưởng lão nhìn thấy là quốc vương tròn mắt há hốc mồm cùng vẻ mặt mờ mịt đứng nhìn cô gái nhân loại đang ngồi.

“Jacob, người vừa mới nói cái gì?” Trưởng lão tựa hồ cũng hoài nghi mình lỡ tai xuất hiện vấn đề, hoàn toàn không thấy vẻ uy nghiêm của bình thường, vẻ mặt vội vàng tiêu sái tới.

Cũng mặc kệ trưởng lão như thế nào truy vấn, quốc vương người lùn Jacob chính là vẫn duy trì tư thế vừa rồi, tròn mắt há hốc mồm nhìn Tiểu Duy, hoàn toàn không có nghe thấy câu hỏi của trưởng lão.

“Cái tên tiểu tử này!” Trưởng lão tức giận dùng quai trượng hung hăng đánh một cái vào đầu của hắn, thế mới khiến vị quốc vương này trong lúc khiếp sợ hồi phục lại “Ồi, trưởng lão, sao người lại tới đây?” Hoàn toàn không hiểu tình huống, khó hiểu nhìn trưởng lão không biết khi nào thì đi vào.

Trưởng lão bất đắc dĩ thở dài, tuy rằng vừa mới tuy rằng nghe được tiếng hô của Jacob, mà thời điểm vào phòng lại nhìn đến cô gái đang ngồi kia mặc trên người bộ văn kiện trang bị kia, vị lão nhân đã trải qua trăm năm này cũng hiểu được đến tột cùng chuyện gì xảy ra. Nhưng đối với vị quốc vương tính tình nôn nóng nóng này, trưởng lão vẫn là bất đắc dĩ.

“Đều là quốc vương rồi, còn lớn như vậy hô to gọi nhỏ, ra cái bộ dáng gì.”

Jacob hơi mất tự nhiên, cũng biết ý ngậm miệng lại, nhưng ánh mắt lại chăm chú nhìn chằm chằm hướng Tiểu Duy, đối với bộ trang bị kia lộ ra biểu tình thèm thuồng.

Trên thực tế, trưởng lão đối với thân trang bị kia của Tiểu Duy cũng là cảm thấy hứng thú vô cùng, chính là ngại mặt mũi, không thể trực tiếp mở miệng liền chọn lấy cái đề tài, chuẩn bị triển khai mà nói.

“Xin chào, nhân loại. Lần đầu gặp mặt, ta là trưởng lão tộc người lùn Kilus.”

Trưởng lão dù sao tuổi tác khá lớn, cũng không có đem tên mình dọa người nhảy dựng báo ra, nhưng thời điểm tên này nói ra, Tiểu Duy vẫn là nhìn không được nhìn vị lão nhân kia liếc mắt một cái. Nếu nhớ không lầm, này trưởng lão là ông nội của Jacob quốc vương mới đứng, mà tên của hắn cũng chỉ là theo cái tên thật dài của vị quốc vương râu xồm thêm Kilus rồi bắt đầu mãi cho đến cuối cùng.

Quả nhiên, trưởng lão thấy Tiểu Duy không nói chuyện, lại nói: “Ta là ông nội của Jacop, đứa nhỏ này mới lên làm quốc vương, còn rất không thành thực.”

Tộc người lùn đều rất thích để râu, bọn họ thường thường lấy tiêu chí râu vừa dài lại vừa dày làm vẻ vang, cũng làm cho này bộ dạng, đối với các nam nhân tộc người lùn trên cơ bản tuổi đều hơn xa so với tuổi thật của bọn hắn, tựa giống với vị này Jacob quốc vương, thoạt nhìn giống như trung niên đại thúc, nhưng trên thực tế cũng là cái thanh niên chính trực trắng niên.

Trưởng lão biết Tiểu Duyệt là không cẩn thận trên mặt ngã rơi xuống thành này, nhưng nàng dù sao cũng là nhân loại, nếu tùy tiện thả ra... , khó bảo toàn nơi cư trú của tộc người lùn không bị phát hiện. Nhưng là các người lùn thiện lương lại không muốn làm ra sự tính gì đối với cô, đối với các người lùn mà nói, nếu đây là một hội rèn hơn nữa có thể làm cho người tin phục kỹ thuật rèn thuật mà nói... , phải là có thể tin nhiệm.

Tuy rằng phương pháp như vậy căn bản không thể thực hiện, nhưng không thể không nói, gặp loại phương thức tư duy như của Tiểu Duyệt cuối cùng làm ra quyết định thật sự chính là cứu bọn họ.

Thử nghĩ sâu thêm, nếu bởi vì nhân loại săn bắt người lùn sẽ đem Tiểu Duyệt tra ra... , kia chỉ sợ cuối cùng bị tận diệt ngược lại là tộc người lùn.

Tiểu Duyệt đối trưởng lão nhẹ nhàng lắc đầu, nói : “Không sao, quốc vương rất nhiệt tình.”

“Trên người người mặc là Dạ linh ấn đi.” Trưởng lão rốt cục nhìn không được đã mở miệng, nhưng là mới mở miệng, đã có thể như thủy triều dâng lên, “Nha nha, lại còn là toàn bộ một bộ đây này, nói như vậy nếu như là trải qua cái này ngay cả che dấu thuộc tính đều có thể nhìn đến a, thật sự là khó được, ta trước kia cũng tạo ra trọn vẹn một bộ Dạ linh ấn, nhưng là không gặp được kỹ thuật Giám Định Sư cao siêu, che dấu thuộc tính hiện ra không được.”

Trưởng lão lúc nói lời này, đều mang theo vị tiếc nuối, cho đến cuối cùng, thở dài một hơi, về mặt đây tiếc nuối.

“Người bộ quần áo này là ai tạo ra?”

“Không biết, y phục này là mua.” Tiểu Duyệt không có nói dối, y phục này thật là cô trước kia ở trong trò chơi mua từ người chơi khác, chỉ qua bước giám định thuộc tính cuối cùng này là chính mình hoàn thành, cho nên muốn hỏi người chế tác quần áo, cô thật sự là không biết nha.

“Mua? Ở nơi nào?” Trưởng lão vừa nghe Tiểu Duyệt trong lời nói liền ngăn cả người, đoán rằng: “Nhân loại tạo ra ? Không có khả năng, nhân loại làm sao có thể có được kỹ thuật cao siêu như vậy đâu, tựa như trong tộc chúng ta đều không có vài người có thể rèn loại sao trang bị cấp bậc này, huống chi là xem xét che dấu thuộc tính.”

Tiểu Duyệt không muốn ở vấn đề chế tạo trang bị này nói nhiều lắm, cô đối với cái phương diện này cũng không tinh thông, dù sao thân thân chỉ sáo trang kia cũng là cô tự tay rèn ra. Nhưng cô biết, trong hắc động giới chỉ của cô tùy tiện xuất ra một kiện trang bị vũ khí, đối với các người lùn mà nói đều là một loại kinh hách.

Cái loại cảm giác này ~ không thể nào thích được.

Nhưng Tiểu Duyệt trong lòng rõ ràng, nếu không hiện lộ ra điểm nào làm cho các người lùn tin phục vào kỹ năng rèn thì chuyện tìm kiếm Huyền thiết Ma Long sẽ có khó khăn. Dù sao chỉ có đề cho người khác buông cảnh giác mới hợp nói cho người biết về thần sử mà bọn họ thờ phụng đi.

Nhưng đối với các người lùn mà nói, trừ bỏ rèn, còn đối cái gì cảm thấy hứng thú.

Đáp án của vấn đề này rõ ràng nhất nhất thì phải là {giám định thuật}. Ngay cả trưởng lão của bọn họ cũng không thể không thừa nhận, chính mình rèn thành công sáo trang, bởi vì không có giám định sư đẳng cấp cao mà không thể biết được thuộc tính che dấu.

Nhưng trên thực tế, Giám Định Sư này tương đương ít, tựa hồ không người nào nguyện ý lựa chọn này chức nghiệp, chỉ có người thân thể suy yếu, trong cơ thể không có ma lực cũng không thể tập tu vũ kỹ mới sẽ không thể không lựa chọn nghề nghiệp này.

Giám Định Sư không có kỹ năng công kích, vừa không giống thợ rèn có thể tạo ra vũ khí trang bị, cũng không giống nhà bào chế thuốc có thể chế tác được tể. Giám Định Sư nhóm chỉ có thể thực hiện trên những chế phẩm đã chế tác thành công, hơn nữa thuộc tính tốt đẹp của trang bị tăng lên cuối cùng tấn chức, không gian nhất nhất xem xét ra thuộc tính che dấu ở trong đương vận tinh mịn của trang bị, cấp bậc của trang bị.

Nhưng là, chân chính cần Giám Định Sư xem xét trang bị cũng đều là vũ khí trang bị đẳng cấp cao, mà cần có {giám định thuật} tự nhiên đối ứng cũng là đẳng cấp cao. Nhưng lại có ai có thể kiên trì đem cái nghề nghiệp {giám định thuật} yếu ớt luyện đến đẳng cấp cao, cơ sở vật chất cho Giám Định Sư mà nói, nghề nghiệp này cũng chỉ gần nguyệt nhất âm no (chắc là chỉ đủ sống qua ngày), Giám Định Sư địa vị ở nhân loại cũng không cao, chân chính có thể có được coi trọng là những giám định sư cấp cao kia cơ hồ không ai gặp qua.

Nếu không muốn cùng các người lùn thảo luận cái gì kỹ năng rèn, như vậy giúp bọn họ xem xét một chút trang bị đối với Tiểu Duyệt mà nói cũng gần giống là lãng phí vài điểm mana mà thôi, ngược lại có thể đổi được vài tin tức mình muốn biết, lại bớt đi một ít phiền toái không cần thiết, cứ sao mà không làm?

Vì thế, Tiểu Duyệt nhìn trưởng lão đang nói nhỏ lầm bầm lâu lâu mở miệng:

“Lúc trước mua cái trang bị này đều chỉ là vì muốn giám định xuống, bởi vì lúc ấy kỹ năng sắp thăng cấp.”

Một câu này, làm cho Jacob quốc vương cùng Kilus trưởng lão tất cả đều chưa xong tinh thần, trong nháy mắt vấn đề về trang bị ném ra... sau đầu.

“Người là Giám Định Sư?” Jacob quốc vương kích động hỏi.

“Có thể nói như vậy.” Tiểu Duyệt không trực tiếp thừa nhận, cô biết {giám định thuật}, nhưng không nhất thiết phải là Giám Định Sư.

“Thật sự?” Jacob quốc vương cao hứng phần chần từ phía sau trên kệ lấy xuống một kiện trang bị, lấy đến trước mặt Tiểu Duyệt nói “Cái bộ dụng nham áo giáp này, người giúp ta xem xét một chút đi”

Người lùn đơn thuần căn bản không biết cái gì gọi là khách khí, nói chuyện thẳng thắn, lại lộ ra đáng yêu, làm cho Tiểu Duyệt dở khóc dở cười. Cô căn bản không đồng ý muốn xem xét vật phẩm, vì Jacob quốc vương này lại lập tức đưa tới một kiện trang bị.

Trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, trên tay vẫn là nhận lấy.

Đây là một kiện khinh giáp dụng nham, chế tạo từ dụng nham núi lửa cùng một ít Hoả hệ tinh thạch cấp bậc thấp ở trong, toàn bộ khinh giáp lộ ra một cỗ hơi thở cực nóng, tăng cường sức chống cự hỏa thuộc tính, nhưng là tương đương với hạ thấp phòng ngự đối với thuộc tính thủy. Chạm được một cái {giám định thuật}, Tiểu Duyệt là có thể rõ ràng nhìn đến bộ dụng nham khinh giáp này cấp bậc sáu mươi, cơ bản thuộc tính chỉ có thể nói bình thường, hơn nữa đây là đã bị người khác xem xét qua trước đó.

Nhưng thật ra thuộc tính che dấu nhìn qua thì cũng không tệ.

Đem dụng nham khải giáp đưa cho Jacob quốc vương, Tiểu Duyệt nói: “Xem xét xong rồi, người xem chút đi.”

Ông cháu hai người đầu tiên là sững sờ một chút, sau đó lập tức nhận lấy cẩn thận xem xét, trên mặt đều lộ ra kinh ngạc.

Món trang bị dụng nham khải giáp che dấu thuộc tính trung bỏ thêm một ít sức chống cự thủy thuộc tính, đây là nguyên nhân Tiểu Duyệt nói coi như không tệ, bằng không vừa gặp phải Thủy Hệ Ma Pháp Sư trên cơ bản đã muốn xong đời. Cô không thích trang bị chỉ có một thuộc tính, bởi vì nói cũng không thể cam đoan về sau đối thủ của người chính là mỗi một thuộc tính, có tương khắc tồn tại thì phải là có nguy hiểm tồn tại.

“Này, này.....” Jacob nửa ngày không nói gì đi ra, nhưng Kilus trưởng lão sắc mặt ngưng trọng.

Vị lão nhân kia giống như hạ quyết tâm thật lớn, nghiêm túc nhìn Tiểu Duyệt nói: “Năng lực giám định của người làm cho chúng ta mở rộng tầm mắt, trong thời gian ngắn như vậy đã đem thuộc tính che dấu giám định ra, không thể không khiến người ta bội phục.”

“Quá khen.”

“Tộc người lùn chúng ta sắp tới sẽ tổ chức tái tuyển cử quốc vương mười năm một lần, người.....” Trưởng lão nhìn Tiểu Duyệt, trong mắt lộ ra chân thành, “Người có nguyện ý làm giám khảo không?”

Tiểu Duyệt hơi hơi nhíu mày, giám khảo sao..... Có phải hay không vì rên ra trang bị xem xét ra che dấu thuộc tính, giám định được thuộc tính tốt hay không mà phán đoán thắng thua, nếu ta đáp ứng lời mà nói..., như vậy sau đó trưởng lão có thể hay không cùng ta một mình tâm sự?

Mục đích của cô là hỏi ra hành tung Huyền thiết Ma Long, điểm này Tiểu Duyệt nhưng là luôn nhớ trong lòng.

“Đương nhiên có thể,” Trưởng lão mặc dù đã lớn tuổi cũng vẫn là một thành viên của tộc người lùn đơn thuần, tuyệt đối không thể tưởng được ở cuộc nói chuyện riêng với Tiểu Duyệt sẽ nói những thứ gì, hẳn chính là thật cao hứng có một vị Giám Định Sư có {giám định thuật} cấp bậc cao như vậy tham gia tuyển đại tái cử của bọn họ, hơn nữa làm cho hắn có cơ hội đem tất cả những trang bị kia đều được giám định xem xét hết thảy.

Tiểu Duyệt nghe trưởng lão nói vậy, cũng cười, nói: “Chúng ta một lời đã định.”

“Tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Bị bắt X Bi kịch

Lúc Tiểu Duyệt ở tộc người lùn muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, thì bốn cự long bao gồm Alois bên này đang ở trên Caesar đại lục tìm kiếm nàng.

Mà khách quan thì chỉ có Alois lo lắng, ba cự long còn lại đều có tư tâm.

Shere thì không hi vọng đối thủ thật vất vả mới gặp được cứ như vậy biến mất tại trước mắt mình, sau đó là muốn gặp được đối thủ kế tiếp không biết còn phải chờ đợi bao nhiêu năm. Morrie Sickles thì là cảm thấy làm cho con rắn nhà mình như vậy tương tự đơn phương mà trầm xuống không phải cái biện pháp, hoặc là chặt đứt ý nghĩ này của hắn, hoặc là sẽ đem hai người tạo thành một đôi, chẳng qua..... Morrie Sickles trong lòng rất rõ ràng, mặc kệ là cách nào, hiện thực vẫn thật là khó khăn, mà rồng lửa ngục Saraman Germany vẫn đối với Tiểu Duyệt có tâm nghi ngờ oán hận, mặc dù bản thân tự hiểu chuyện này là không thể trách người khác, nhưng là ở tình huống này không thể đem oán hận trút lên đầu người khác này hẳn cũng chỉ có thể đem loại oán hận này không chỗ giải quyết chất chứa bỏ vào trên người Tiểu Duyệt, ai kêu nàng lúc trước miệng nói ra điều không nên nói đâu.

Cho nên này bốn con cự long ôm mục đích bắt đồng rất nhanh đạt thành nhất trí, quyết định cùng tìm kiếm Tiểu Duyệt. Chỉ là bọn hắn trước mắt ở cái núi lửa chết vị trí thực vì điều, bốn phương tám hướng phân biệt không biết nên bắt đầu từ hướng nào.

Phía tây đường thủy, qua rừng Mai lãnh thổ đi phương hướng Tây bắc chính là cường quốc trên biển Gall thủ đô Merl, đồng thời nơi này cũng là đại bản doanh Quang Minh thần điện; mà hướng bắc đi còn lại là Tiểu Duyệt lúc trước nói qua NghiĐịch Gia, một phần của Gall một thành thị nhỏ nhệ cấp, phụ chúc cho Merl.

Phía đông là nơi hoang dã, chỗ đó đều có một chút sự vật không thể dùng lẽ thường để giải thích, mà trên thực tế nơi này mới trước đây là chỗ chơi đùa của cự long tộc; xa nhất phía nam là đầm lầy tử vong, nơi đó là đầy rẫy lực lượng hắc ám cương thi, hủ thi, thực thi quý thậm chí còn có quý hút máu, địa phương các vụ yêu sinh sống, phạm vi của đầm lầy tử vong rất lớn, hơn nữa bởi vì Hủy diệt chi Long Cương mới vừa nhận chức, đối với lực lượng hắc ám nắm trong tay không phải tốt lắm, bởi vậy cũng gián tiếp đưa đến trong ao đầm hắc ám các sinh vật liên tiếp bạo động.

Cự long phụ trách thủ hộ ở tử vong đầm lầy là rồng đất Catim, chuyện đó ở trong nhóm cự long tộc ai cũng đều biết, nguyên bản Alois nghĩ sau khi giải quyết chuyện của Saraman Germany sẽ đem vị trí Catim nói cho Tiểu Duyệt, ai ngờ đến Tiểu Duyệt lại tự đứng mất tích.

Bốn cự long đều rất nhanh đạt thành hiệp nghị, rồng biển cả Morrie Sickles đi phía tây Gall thủ đô Merl; rồng hủy diệt Alois đi phía bắc Địch Gia Nghi, hẳn cho rằng Tiểu Duyệt lúc trước đã nói muốn đi nơi đó, vậy thì nàng chắc chắn đang ở đó; rồng lửa ngục Saraman Germany đi phía đông hoang dã; mà rồng gió Shere lại thích nguy hiểm nhất đi tử vong đầm lầy.

Bọn họ ước định, nếu ai có tin tức của Tiểu Duyệt nhất định phải thông tri cho ba cự long khác.

Được rồi, kỳ thật đây cũng chỉ là câu nói đầu lưỡi mà thôi, tạm thời không nói như thế nào thông tri, mà nói tới mấy tên tiểu nhân này đều có tâm tư riêng.

Rồng gió Shere nhất định là nghĩ tìm được Tiểu Duyệt trước hết phải luận bàn một trận đã, bằng không sau lại tìm không thấy người mạnh như vậy thì làm sao bây giờ? Rồng biển cả Morrie Sickles thì chuẩn bị tìm Tiểu Duyệt nói chuyện một chút, nếu này hai đứa nhỏ này lưỡng tình tương duyệt vẫn còn dễ lắm, nếu Tiểu Duyệt không thích Alois hẳn liền chuẩn bị đem nhà đầu kia bán đi thật xa, không bao giờ nữa làm cho bọn họ gặp mặt. Rồng lửa ngục Saraman Germany thì trước tìm được Tiểu Duyệt nhất định đánh trước một trận, bằng không oán hận chất chứa trong lòng khó mà giải trừ, thua cũng không được, phải vẫn đánh tới thắng mới thôi. (Trangdinh: mấy tên trẻ con – Lik: *gật đầu 1*)

Có lẽ, chỉ có rồng hủy diệt Alois mới là thật tâm thực lòng nghĩ tìm được Tiểu Duyệt sau đó nhất định phải vẫn là luôn luôn tại cùng nhau, sau đó còn muốn nói cho các thúc thúc Tiểu Duyệt vẫn bình an, làm cho bọn họ không cần lo lắng a. (Trangdinh: thuần khiết – Lik *gật đầu 2*)

A Lạc a, người có nghĩ tới hay không kỳ thật các thúc thúc của người căn bản cho tới bây giờ vốn không có lo lắng cho Tiểu Duyệt quá đâu. cự long tộc tốc độ chủng tộc khác căn bản không thể bằng được, khi bọn hắn bốn làm ra quyết định này thời điểm, tại chỗ liền thực đã nhìn không thấy bóng người rồi, dù sao mỗi người đều hi vọng mình là cái thứ nhất tìm được tiểu duy nhân, tuy rằng mang theo mục đích cũng không giống nhau.

Alois dọc theo đường bộ vẫn hướng bắc đi, dựa theo cự long tốc độ rất nhanh liền đã tới ngoại ô Địch Gia Nghi. Thường xuyên cùng Tiểu Duyệt cùng một chỗ Alois là một tiểu tử cực kỳ đơn thuần, mọi chuyện tình xảy đến đều là Tiểu Duyệt mộ tay xử lý, hẳn trên cơ bản cái gì cũng đều không làm, nhưng bây giờ là hẳn một mình một người đi vào xã hội loài người, cho nên hẳn cần thận hồi tưởng một chút Tiểu Duyệt đầu tiên sẽ là thế nào làm, cuối cùng quyết định đầu tiên đi đến Mạo Hiểm Giả nghiệp đoàn nhìn một cái, có lẽ Tiểu Duyệt sẽ là ở chỗ này.

Nhưng là, Alois quên mất một chuyện rất trọng yếu, thì là ở nhân loại thế lực phi thường khổng lồ Quang Minh thần điện vẫn đều đang truy nã hắn và Tiểu Duyệt. Trước đó tiểu duy vì tránh cho phiền toái, đều cùng Alois mang theo áo choàng.

Vì thế, ngay tại lúc Alois mang tâm tình hưng phấn đi vào cửa thành, hắn bị ngăn lại.

Thủ thành nhóm vệ binh cầm lệnh truy nã phát từ Quang Minh thần điện, so khuôn mặt trên bức hình một lần lại một lần cùng vị thiếu niên trẻ tuổi tóc đen trước mắt này, bởi vì bọn họ nội tâm kỳ thật không thể nào hiểu được, dù sao làm gì có tên tội phạm truy nã nào hội chạy đến gần đại bản doanh của đối phương để làm cái chi a ? Người muốn hỏi vì sao Địch Gia Nghi lại là đại bản doanh? Được rồi, thỉnh không cần đại ý đi phía trước xem xét, đại bản doanh của Quang Minh thần điện ở trên biển cường quốc Gall thủ đô Merl, mà Địch Gia Nghi là thành thị phụ cấp của Gall, phụ chúc cho Merl.

Cho nên khi nhóm vệ binh xác nhận trên lệnh truy nã chính là cái nam tử tóc đen trước mắt người này, vị đội trưởng thông minh cũng không có cho thủ hạ của mình hướng ALac rút kiếm, chính là cười hớ hớ rất chân chó nói với Alois: “Có thể phiền người theo chúng ta đi một chuyến?”

Alois khó hiểu hỏi: “Vì sao?”

Đội trưởng vẫn giương ra nụ cười gian manh thương lượng. Giờ lên lệnh truy nã nói: “Đương nhiên là vì cái này.”

Alois mắt nhìn xem ra lệnh truy nã tập nhìn kỹ các chữ viết trên tờ truy nã, duy nhất chỉ để ý đến bức họa của Tiểu Duyệt, nhất thời tinh thần tỉnh táo: “Các người biết cô gái trên bức họa này?” (*Lik* Ặc, anh ấy không biết chữ Lòi to rồi...)

Đội trưởng gật gật đầu, nói: “Đương nhiên là biết, các người không phải đi cùng nhau sao.”

“Đúng đúng.” Alois vội vàng gật đầu, nói: “Các người biết nàng ở đâu sao?”

“Chúng ta không biết, nhưng là có thể cấp trên của chúng ta biết a.”

Đội trưởng cười rất là đáng yêu tiến tới, đeo vào hai tay Alois khoá khổng chế ma lực, nói: “Đi thôi!”

Alois nhìn nhìn cái khoá trên tay mình, hoàn toàn không có để ý, chính là truy vấn: “Người đây là muốn dẫn ta đi gặp cái gì cấp trên đó hả?”

“Đúng vậy.”

Vì thế, làm hiểu lầm càng ngày càng sâu, Alois ngốc nghếch bị nhóm vệ binh thủ thành Dịch Gia Nghi mang đi.

Đến khi Alois bị đưa đến tổng bộ Quang Minh thần điện, thì đức tư đầu tiên nhận được tin này Mond Aansel Phinew đại giáo chủ vừa vận tiếp nhận, vị Phinew đại chủ giáo cùng Theodore là cùng một cấp bậc, đều là một trong tam đại hồng y giáo chủ. Tạm thời không thảo luận vị Phinew giáo chủ này nhân phẩm như thế nào, chính là thân là đại chủ giáo chức Quang Minh thần điện, thật vất vả bắt được người mà Giáo Hoàng bệ hạ tự mình hạ lệnh truy nã, sao có thể không phấn khích kích động được, cho nên vị Phinew đại chủ giáo lập tức sai người áp giải phạm nhân đi đến Merl, cùng sử dụng ma pháp thông tấn khí hướng Giáo Hoàng bệ hạ hồi báo tin tức này. Hiển nhiên, Giáo Hoàng đối với vị hắc ma pháp sư Alois của chúng ta rất là cao hứng. Nhưng là rỗng hi vọng cần là hai người, hiện tại chỉ có một người, như thế nào báo cáo kết quả công tác đâu, làm cho khi Phinew giáo chủ đi suốt đêm đến Merl, Giáo Hoàng đại nhân lập tức tìm hắc đến nói chuyện trắng đêm, hai người trải qua một buổi tối thảo luận, quyết định dùng Alois dẫn Tiểu Dục xuất hiện.

Bọn nhân viên Quang Minh thần điện tự phụ đều không chịu hỏi qua Arge Ess, trực tiếp nhốt Alios vào đại lao. Giáo Hoàng bệ hạ lập tức hạ lệnh, hướng toàn bộ đại lục trong phạm vi rải tin tức Alois thực đã bị Quang Minh thần điện bắt, hơn nữa tuyên bố ngày hôm sau sẽ cử hành Tế tự nhằm vào hắc ma pháp sư, dùng hoạ hình thiêu cháy Hắc ma pháp sư “Nghịch chương nặng nề”.

Alois cũng không biết chuyện này, hắc vẫn đang nghĩ ở trong đại lao chờ cái người gọi là cấp trên đến là được rồi, dù sao hắc cũng không biết phải làm gì sau khi Tiểu Dục biến mất.

Quang Minh thần điện mọi người bắt đầu chúc mừng, Giáo Hoàng bệ hạ triệu hồi tam đại hồng y giáo chủ. Tuy rằng ba người đều trở về rồi, nhưng là không biết vì sao Theodore đại giáo chủ sau khi trở về trở lên là lạ, tựa hồ là quên mất chuyện trọng yếu gì đó, cả ngày mặt co mày cau, cũng lập đi lập lại nhiều lần khuyên bảo Giáo Hoàng đại nhân không cần làm như vậy. Giáo Hoàng bệ hạ đương nhiên mất hứng, chính là ngại sắp bắt đầu tiến hành hoạ hình Tế Tự, không tiện cùng Theodore đại chủ giáo phát hỏa, liền không hề để ý đến hắc.

Mọi người đều nghị luận, thời gian lâu như vậy mới trở về Theodore đại chủ giáo có phải hay không bị hắc ma pháp sư hạ nguyên rủa, bằng không luôn luôn chính nghĩa rất mạnh Theodore đại chủ giáo như thế nào đột nhiên lại cầu tình giúp cho kẻ tội ác tày trời hắc ma pháp sư đây, ngay tại thời điểm mọi người còn đang xôn xao bàn tán, thời gian lặng lẽ lướt qua, thời gian tuy rằng ngắn, nhưng Quang Minh thần điện vẫn chuẩn bị được tương đương sung túc, hoạ hình trên tế đàn chất đầy củi lửa, tất cả các loại Hòa Hệ ma hạch lớn nhỏ bị bày đặt ở tại phía trên kia, chính là cam đoan hỏa diễm có thể liên tục không ngừng đốt cháy, hơn nữa sẽ không bị Thủy Hệ ma pháp dập tắt. Quang Minh thần điện tăng lực lượng gác vệ gia tăng gấp mấy lần, bởi vì Giáo Hoàng bệ hạ cho rằng lúc này đây Tế Tự là do bọn họ thờ phụng thần sử Hy vọng chi Long chủ trì, chỉ có thể thành công, không thể thất bại. Thời điểm Alois bị dẫn tới, nhìn toàn bộ quảng trường đông nghìn nghịt một mảnh người, cảm thấy có chút mặc danh kỳ diệu. Một quyền văn thủ phát tán sông văn học thành.

Không riêng gì người Gall, toàn bộ trên đại lục Caesar các quốc gia đều phái người tới, mà một ít người trong các thế lực có uy tín danh dự cũng đều được thỉnh mời tham gia, dân chúng đều cùng đợi cái hắc ám ma pháp sư đầu tiên bị xử quyết một cách rầm rộ trong trăm năm qua này. Một quyền văn thủ phát tán sông văn học thành.

Giáo Hoàng đại nhân cầm kinh thư thật dày đứng ở ngay trung tâm tế đàn một lần lại một lần vịnh xướng, kia trúc trắc long ngữ làm Alois nghe tới cảm thấy hơi buồn cười, nhưng hắc vẫn không quên mục đích của chuyến đi này, hướng người vệ binh ở bên cạnh hắc nói: “Cái người gọi là cấp trên còn chưa tới sao?” (Trang dịch: người ta sắp thịt cậu kia O_O)

Binh lính rất kỳ quái, cái vị hắc ma pháp sư sắp phải chết này không có chút nào cảm thụ được nữ diễm sợ hãi nào, thậm chí hắc vừa mới còn nở nụ cười.

“Câm miệng.”

Đối với câu trả lời của vị lính này, Alois cảm thấy có chút tức giận, hỏi tiếp một câu: “Người có biết Tiểu Dục ở đâu không?”

Lúc này đây binh lính không quan tâm đến Alois nữa, ngay tại khi Alois muốn thoát mở còng tay, tìm người bên cạnh kia tính sổ, bầu trời bỗng nhiên đen lại. Giáo Hoàng đại nhân bỗng nhiên dừng lại, vẻ mặt hoảng sợ nhìn bầu trời, chỉ thấy một cái cự long dùng thân thể của chính mình chặn đỉnh đầu ánh nắng, khiến cho toàn bộ tế đàn lâm vào trong một cái bóng thật lớn.

Mà lúc này giờ phút này, Alois lại nhìn không rõ kia thân hình, thì thào nói: “Aus Belle thúc thúc...”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Xem xét X Trứng rồng

Khi rồng hủy diệt Alois cùng rồng hy vọng Aus Belle ở đại bản doanh của Quang Minh thần điện kịch liệt chạm mặt, đồng chí Tiểu Duyệt của chúng ta đang vui vẻ ở tộc người lùn làm giám khảo.

Tộc người lùn đại hội rèn đúng hạn tái tổ chức, rất nhiều người lùn dũng mãnh từ các địa phương khác đều tới đô thị sắt thép này, trong khoảng thời gian ngắn nguyên bản đầy dẫy rèn máy móc thanh âm thành thị trở nên huyền ảo lên, càng thêm tràn ngập sinh cơ, có được sức sống.

Jacob quốc vương thật cao hứng, hẳn thậm chí mời tới các bạn mình từ Chu Nho tộc đến quan sát lần đại tái cử này. .

Chu Nho so với người lùn còn muốn nhỏ hơn, Tiểu Duyệt tại đây tuyệt đối là hạc trong bầy gà, trước đó Jacob quốc vương đã hạ thông tri, xưng tiểu duyệt là một trong các giám khảo của lần đại tái cử rèn lần này, đồng thời cũng là cao cấp {giám định thuật} xem xét đại sư, trong khoảng thời gian ngắn, thân là nhân loại Tiểu Duyệt ở trong mắt các người lùn được nâng cao lên rất nhiều.

Trong khoảng thời gian này tìm đến Tiểu Duyệt các người lùn trên cơ bản chính là nối liền không đứt, tất cả mọi người cầm các trang bị vũ khí chính mình chế tạo đến tìm Tiểu Duyệt, hi vọng vị đại sư giám định này có thể hỗ trợ bọn họ đem che dấu thuộc tính xem xét ra.

Mà khi Tiểu Duyệt thấy đồng trang bị vũ khí tích cao như núi nhỏ thì mồ hôi lạnh không khỏi từ sau lưng chảy xuống. Chiều theo cái dạng này, nằng cái gì đều không cần làm, cả ngày ngồi xõm nơi này xem xét trang bị cũng sẽ tốn hết tất cả thời gian của nằng.

Cho nên, nằng quả quyết cự tuyệt các người lùn tới thỉnh cầu, lý do là nằng vì lần đại tái cử này cần làm chuẩn bị, các trang bị cấp bậc cao như vậy cũng cần chính mình chuẩn bị một chút mới đúng chứ.

Các người lùn tuy rằng thất vọng, nhưng đều tỏ vẻ lý giải, chẳng qua, bọn họ đối với cái lần rèn đại tái cử này càng thêm mong đợi.

Khi Jacob quốc vương đứng ở cao cao trên bàn tuyên bố trận đấu bắt đầu, toàn bộ hội trường đều sôi trào. Các người lùn đối với trận đấu rất háng hái, bởi vì bọn họ đều là mang theo thành phẩm rèn tốt nhất đến trận đấu, toàn bộ quá trình có điểm giống tiết mục so tìm bảo vật. Nhóm giám khảo ngồi ở trung tâm hội trường, bốn phía đều là quan khách người đến xem, những người dự thi chờ ở trong một căn phòng bị kín, sau đó người chủ trì kêu tên, từng bước từng bước tiến vào hội trường, đem trang bị giao cho giám khảo, cũng chờ đợi bình phán kết quả.

Cùng Tiểu Duyệt làm giám khảo trừ bỏ trưởng lão tộc người lùn Kilus, còn có một vị Chu Nho, theo Kilus trưởng lão giới thiệu, vị Chu Nho này đồng thời tinh thông máy móc cùng kỹ năng rèn đều thuộc cấp bậc đại sư, tên là Lord của Chu Nho tộc. Chu Nho tộc tên rất dài, Tiểu Duyệt chính là chọn lấy tên hẳn thường dùng để ghi nhớ.

Kilus trưởng lão cùng Lord đại sư đều là tồn tại đức cao vọng trọng, vị trí của Tiểu Duyệt tại Tộc người lùn cho tới nay đều thực khiêm khuyết Giám Định Sư, so sánh với mà nói, đối với các người lùn mà nói vẫn là kém hơn một chút.

Đám tuyển thủ một người tiếp một người tiến vào, đem thành phẩm mình rèn tốt nhất cho nhóm giám khảo bình phán, do phải chờ đợi quá trình xem xét kết quả, cho nên đám tuyển thủ đều ở một bên chờ đợi.

Trải qua quá trình tuyển chọn dài dòng, cuối cùng chọn ra được bốn kiện vật phẩm tốt nhất.

Đứng đầu là một cặp song kiếm cấp bậc tám mươi, bên trong sáp nhập vào ám nguyên tố kết tinh, trong sử dụng khi đem ám nguyên tố liên quan khảm vào này đã thương người hoặc ma thú, sẽ tạo thành cùng loại nguyên rủa giống nhau liên tục gây ra thương tổn. Kỹ năng rèn cũng được Kilus trưởng lão sơ tán thành, theo trình độ giảng tiết kiệm năng nguyên, điểm không vừa ý nhất là sử dụng tài khoa cấp bậc không cao, như vậy không thể đề cao vật phẩm tính chịu đựng, bền độ không cao, từ đó làm cho thuộc tính che dấu cũng không được khá lắm.

Trang bị thứ hai là một kiện áo choàng pháp sư, không hạn chế cấp bậc, làm các giám khảo cảm thấy hứng thú là cái này rõ ràng hẳn là dùng kỹ năng may để chế tạo ra áo choàng, người chế tác cũng từ bên trong kỹ năng rèn mà hoà chung vào trong trang bị, toàn bộ áo choàng phi thường nhẹ, nhưng nhìn kỹ mặt trên sẽ có từng mảnh giống như vảy chính là hình thức thật nhỏ các tấm kim chúc, đây là dùng thanh kim tạo ra, sau đó dùng cương tuyến đem khảm vào may thành. Thanh kim loại này kim chúc có một đặc tính, lực phòng ngự tốt, hơn nữa sức nặng phi thường nhẹ, cho dù là nhiều như vậy thanh kim chúc tẩm liền cùng một chỗ, sức nặng cũng không có bao nhiêu. Nhưng thanh kim cũng có khuyết điểm, chính là không thể tiếp cận hỏa, nếu tiếp cận hỏa lực sẽ bị hoà tan. Nếu như thuộc tính che dấu bên trong kiện trang bị này có khả năng chống hỏa cao, theo lời mà nói..., cái này tuyệt đối là văn kiện cực phẩm. Nhưng thật đáng tiếc, nó kháng thuộc tính hoà rất thấp.

Kiện trang bị thứ ba là một đôi giày, một đôi giày sắt, nhưng là mặt trên có thể cảm thấy rất rõ ràng Phong Hệ thuộc tính, hơn nữa dùng Bí Ngân phác thảo đường dây, làm cho giày thân thể cùng lòng bàn chân hợp làm một thể, cường đại Phong Hệ thuộc tính gia tăng có thể đề cao tốc độ thuộc tính, nhưng tiếc nuối là, trừ mỗi khả năng tốc độ ra, các thuộc tính khác đều có vẻ là đồ bỏ đi.

Trang bị cuối cùng, cũng là kiện trang bị làm cho Tiểu Duyệt cảm thấy khiếp sợ nhất.

Kia cũng không phải cái gì trang bị vũ khí... Nhìn kỹ, nó thậm chí không phải là do được rèn ra, làm Tiểu Duyệt thời điểm đầu tiên nhìn thấy nó, chẳng qua là cảm thấy kỳ quái, mà sau khi nằng chụp {Giám định thuật}, đây cũng là chỉ có thể dùng khiếp sợ để hình dung tâm tình của nằng ngay lúc đó.

{Giám định thuật} vỡ xuống sau, cái gì thuộc tính đều không có, cũng chỉ có hai chữ hiện ra.

Trúng rồng. (Trangdinh: oh MG)

Cũng chỉ bằng hai chữ này, Tiểu Duyệt đem vật này lưu tại trận chung kết, nằng nhất định phải tìm được cái người lùn đã mang quả trứng rồng đến dự thi này hào hào tâm sự, thứ này rốt cuộc là từ đâu nhi đến!

Kilus trưởng lão cùng Lord đại sư cũng đều đối với quả trứng to lớn này cảm thấy hứng thú, trước khi trận chiến kết bắt đầu, bọn họ tìm được ai nhân mang trứng rồng tới dự thì gọi tới trong phòng giám khảo, chuẩn bị hỏi thăm một chút sự tình.

Vỏ trứng rồng này màu vàng cùng những đường vân nhỏ màu đen, đặt ở một chỗ có thể thấy cao hơn cả một người lùn bình thường, vỏ ngoài cứng rắn, hơn nữa trọng lượng không nhẹ, cũng không biết vị người lùn nhỏ bé này làm thế nào mà đem trứng rồng trên lưng đến đây được.... Từ lúc tiến vào đã tỏ vẻ rất khẩn trương, diện mạo của hắn bị tóc cùng chùm râu rậm che khuất chỉ để lộ một đôi mắt cực lớn ở bên ngoài, hơi sợ hãi nhìn ba vị giám khảo.

“Người tên là Mobie và từ Reynold Gemamy đến đây ? Rất xa a.” Kilus nhìn vào bảng báo danh các tuyển thủ dự thi nói.

“Àn, đúng vậy.....” Thanh âm mang theo tinh ranh, làm cho người ta cảm giác đây vẫn là đứa nhỏ.

“Làm sao lại nghĩ đến mang vật này đến dự thi? Đây không phải sản phẩm rèn tạo ra đi?” Thân là trưởng lão tộc người lùn Kilus đầu tiên đặt ra câu hỏi, trước từ những cơ sở biết được đề dự liệu mọi chuyện.

“Uhm..... Đây là ta nhặt được, người trong thôn cũng đều không biết đây là cái gì, sau ta nghe nói trong thành có một vị Giám Định Sư đến đây, ta đã nghĩ đến thử thời vận, kết quả.....” Nói rồi ngượng ngùng nhìn Tiểu Duy một cái rồi vội vàng cúi đầu, nói: “Giám Định Sư đại nhân nói vị lùn rèn đại tài cử này cần phải tĩnh dưỡng tinh thần, nghe vậy... Ta liền mang theo vật này đến dự thi.....”

“Người nhặt được ở đâu?” Tiểu Duy không có để ý lười giải thích bởi vì nguyên nhân gì, ngược lại gấp gáp truy vấn.

“Cái này..... Là ở bên ngoài thôn nhặt được.....”

Nghe được những lời này, Tiểu Duy lắc đầu không tin, nheo lại ánh mắt, dùng tia nhìn lạnh như băng miệng nghiêm túc nói: “Người tốt nhất nói thật, bằng không hậu quả không phải mình ngươi có thể gánh vác được, làm không tốt toàn bộ tộc người lùn đều gánh vác không nổi trách nhiệm này.”

“Ta, ta, ta.....” Vị người lùn gấp đến độ đỏ tròng mắt, lại một chữ đều nói không được.

Đúng lúc này, một cái nam tử đẩy cửa đi đến, cũng kèm theo giọng nam dễ nghe ôn hòa truyền đến.

“Để ta nói cho ngươi biết, hắn là như thế nào tìm được quả trứng này a.”

Tiểu Duy thấy nam tử đẩy cửa vào trong nháy mắt đem trứng rồng chắn phía sau mình, để phòng nhìn người tới, có thể ở dưới mi mắt của chính mình công khai ở ngoài cửa nghe lén, trừ bỏ mấy tên cự long ngổ kia năng thật đúng là nghĩ không ra sẽ có người khác.

“Người là ai ?”

“Ta là tới để mang thứ phía sau ngươi trở về.” Đối mặt khí thế sắc bén Tiểu Duy, nam tử không hề yếu thế, thậm chí còn có trào phúng nói.

“Ta sẽ không đưa nó cho ngươi.” Trứng rồng đây cũng không phải là vật tùy tiện tiện gì đó, làm không tốt nhóc rồng con bên trong đúng là kế tiếp nhiệm vụ hộ trụ cột cự long, nếu không rõ ràng xác thực được thân phận của nam tử trước mặt, tuyệt đối không thể giao cho hắn, thậm chí không thể giao cho bất luận kẻ nào.

“Nha, mọi người phải biết rằng, là cái tên người lùn kia tới cung điện của ta vụng trộm mang nó đi, lại nói tiếp, cái tên người lùn kia chính là tên trộm a.”

Tiểu Duy chuyển hướng người lùn kia, hỏi: “Hắn nói là thật?”

Nhìn Mobie áp ứng làm cho Tiểu Duy đã biết đáp án, nhưng ngoài miệng như cũ không buông tha nam tử kia.

“Ta làm sao mà biết, ngươi nói là thật là giả, có cái gì chứng cứ đây”

Nam tử bất đắc dĩ thở dài, nói: “Chỉ bằng ta là phụ thân của quả trứng phía sau lưng ngươi.”

“Cự long?” Tiểu Duy thốt ra, phụ thân của trứng rồng không phải cự long thì còn là cái gì a ..

“Không thể tưởng được cấp bậc xem xét của ngươi còn rất cao, tiểu Giám Định Sư.”

Nam tử mang trên mặt tươi cười, lại ra tay nhanh chóng, muốn đem quả trứng cướp về, nhưng Tiểu Duy làm sao có thể làm cho hắn thực hiện được, hai người người tới ta đi bắt đầu vượt qua tiếp chiêu.

Chỉ chốc lát sau so chiêu, chỉ nghe “Oanh” một tiếng vang thật lớn, hai người trực tiếp đánh xuyên qua vách tường phòng giám khảo, vọt tới hội trường ngay trung tâm.

Kèm theo tiếng thét chói tai của những người lùn và người Chu Nho là tiếng ra lệnh của Kilus trưởng lão, làm cho mọi người quyết nhanh chóng sơ tán, cũng thỉnh nhóm Chu Nho có ma lực cao bố trí kết giới bảo vệ hội trường.

“Hiện tại nhân loại đã trở nên mạnh như vậy đến sao?” Nam tử cười nhìn Tiểu Duy, nói.

Mà Tiểu Duy còn lại là nhìn thoáng qua hội trường trống rỗng, nghe phía sau giọng của Mobie kêu to” Ta không đi, ta muốn bảo hộ quả trứng này!”

Nghe như vậy..., mở miệng: “Nếu ngươi là phụ thân của quả trứng này, tại sao lại ở chỗ này đầu võ? Ngươi không sợ thương tổn đến con của ngươi sao?”

“Đương nhiên là không sợ,” Nam tử nói rất tự tin, “Con ta sẽ không yếu ớt như vậy.”

Vừa dứt lời, nam tử liền liên tục sử xuất thổ hệ ma pháp, mặt phạm vi lớn rạn nứt, toàn bộ hội trường thậm chí có xu thế xập xuống.

“Còn tiếp tục như vậy, con của ngươi cũng sẽ bị tròn ở đây nha.” Tiểu Duy nói thoải mái, mục đích đúng là muốn nhìn một chút người này biểu tình.

“Ha ha ha, yên tâm đi, con ta tuyệt đối là cao thủ – độn địa, nhưng thật ra mấy cái tên người lùn kia khả năng sẽ bị chôn sống hết a.”

“Thì ra là vậy, có lẽ, ta nên gọi ngươi rồng đất, Catim đi.”

Tiểu Duy đứng ở trong hội trường, nhìn chăm chăm nam tử, cũng thành công làm cho đối phương trên mặt hiện ra kinh ngạc trong nháy mắt.

“Nhân loại thông minh, ngươi tên gì?”

“Tiểu Duy, một đạo tặc.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 74: Con rắn X Bọn

Rồng đất Catim cũng không có cho Tiểu Duy quá nhiều thời gian, hẳn thậm chí hoàn toàn không ngại nhĩ tử nhà mình bị chôn sống ở trong đồng gạch vụn, không gián đoạn phạm vi lớn địa hệ ma pháp một cái tiếp theo một cái hướng về phía Tiểu Duy đánh úp xuống.

Người lùn Mobie ôm thật chặt trứng rồng, từng khối lớn đá vụn rơi xuống cũng nện ở trên người của hắn, mà hắn lại như cũ vẫn không nhúc nhích, dùng mạng theo thanh âm nức nở đối với trứng rồng nói: “Đừng sợ, ta sẽ bảo vệ ngươi.”

Khi Tiểu Duy thả người phóng qua vừa vặn nghe thấy những lời này, trong lòng hơi có vẻ bất đắc dĩ.

Nếu như nói Mobie thật là người rộm đi trứng rồng, như vậy lúc này vì sao không trước hết nghĩ đến tánh mạng của mình, ngược lại muốn đi bảo hộ trứng rồng đâu? Điểm ấy không hợp lý. Trái lại, rồng đất Catim nói trứng rồng kia là nhĩ tử của mình, nhưng lúc này lại hoàn toàn không để ý an nguy trứng rồng, liên tục sử dụng công kích ma pháp diện rộng, điểm ấy cũng không hợp lý.

Nhìn Mobie phía sau lưng dần dần chảy ra máu, Tiểu Duy thả một cái phòng ngự ma pháp bao phủ lấy Mobie cùng trứng rồng. Tuy rằng như vậy có thể ngăn cản trở đá vụn bay tới trên người bọn họ, nhưng mặt đất bị nứt ra thế này vòng phòng hộ không thể ngăn cản. Bất đắc dĩ, Tiểu Duy lại thi triển một cái phiêu phù thuật cho mình, Mobie cùng trứng rồng, tiện đà mang theo một chút tức giận trừng mắt rồng đất Catim, nghĩ rằng đây tốt cùng là có phải là con của hắn không a? Như thế nào lại nhân tâm ngược đãi.

Trong lòng nghĩ như vậy, tùy tay đặt lên trên quả trứng rồng, nháy mắt, Tiểu Duy giựt mình mạnh mẽ rút tay về.

Vừa mới rồi là cái cảm giác gì? Thật giống như khí lực trên người bị một lực lượng nào đó rút đi mất, cái trứng rồng kia thật giống như một cái hắc động vô tận hấp thu năng lượng, hoảng sợ nhìn trứng rồng, Tiểu Duy ổn định tinh thần, nhớ lại.

Vừa rồi trứng rồng hấp thu hẳn chính là một phần ma lực của mình, tương tự với dấu khí của chiến sĩ. Nhưng là, bất kể là ở trong trò chơi hay là trong hiện thực, đối với trứng rồng có loại tư chất không lường này đều là ít lại càng ít, huống chi lúc trước ở trong trò chơi căn bản không có khả năng đi điều tra bí mật của trứng rồng, không có nghe được có người nào nhận Ân Tàng Nhiệm Vụ là về trứng rồng.

Nếu mình và Mobie đều tiếp xúc với trứng rồng, vì sao năng lượng của mình nháy mắt bị hút đi, nhưng lại nói Mobie lại một chút ảnh hưởng đều không có?

Suy nghĩ chưa kịp phát ra miệng, rồng đất Catim lại lần nữa đánh úp tới, tất cả chiêu thức của hắn mấy tầng bao vây lấy một tầng địa nguyên tố hội tụ Thổ Hệ áo giáp, này không chỉ là lực phòng ngự kinh người, lực công kích cũng tương đương rất cao. Trên thực tế, ở trong nhân loại, thổ hệ ma pháp là một hệ pháp không được xem trọng nhất, mọi người tu luyện thổ hệ ma pháp đều là vì thiết kế kết giới, cùng tác dụng phòng ngự.

Ai cũng thật không ngờ, bỏ qua trạng phòng ngự của thổ hệ ma pháp lực công kích trên thực tế cũng là rất kinh người.

Tiểu Duy thấy Catim vùng quyền tiến tới, linh hoạt nhảy dựng lên, một tay trụ ở đầu vai Catim, sau đó trở mình tránh thoát công kích. Nhưng Catim một kích này tuy rằng đánh hụt, cũng để lại trên mặt đất một cái hố không nhỏ. Tiện đà, ngay sau đó, không đợi Tiểu Duy đứng vững gót chân, kèm theo một

cái công kích mới, Tiểu Duy dưới chân mặt đều rạn nứt, giống như vỏ quả đất hoạt động bình thường, vỡ thành từng khối bắt đầu hoạt động, làm người đứng ở trên đó lung lay như sắp đổ.

Catim mượn cơ hội phi thân đến trước mặt Tiểu Duy, thổ nguyên tố theo đầu ngón tay ngưng tụ, một mũi thương từ bùn đất nhanh chóng hình thành hướng Tiểu Duy bay tới. Mặt đất rung động làm Tiểu Duy không có cách nào né tránh một kích này, rơi vào đường cùng chỉ có thể phát động cự hỏa, đem mũi thương bay tới kia đốt thành tro bụi.

“Thật lâu không có gặp được một nhân loại có thực lực cường đại như vậy.” Rồng đất Catim sau khi hạ xuống, nhìn Tiểu Duy nói. Tiểu Duy không đáp lời, trong lòng chính là tính toán như thế nào mới có thể chấm dứt trận đánh không có ý nghĩa này —— chẳng lẽ thật muốn đem trứng rồng giao cho một cái phụ thân không có trách nhiệm như vậy?

Hay là, hấn căn bản không phải phụ thân của trứng rồng? Hoa văn vàng trên trứng rồng, theo màu sắc căn bản nhìn không ra thuộc tính, hơn nữa cái con rắn chưa xuất thế trước mắt, cho dù là Tiểu Duy có {Giám định thuật} cao nhất cũng vô pháp biết được tin tức, như vậy cũng tốt giống như là phụ nữ mang thai, cho dù có thể thông qua xét nghiệm biết được giới tính, đợi đến khi sinh ra vẫn là sẽ xuất hiện sai lầm.

Thừa dịp lúc Tiểu Duy thất thần, Catim lại lần nữa hướng Tiểu Duy ra chiêu, nhưng lúc này đây Tiểu Duy cũng không có cho hấn cơ hội. Lúc Catim lại một lần nhắm phía Tiểu Duy thì bên cạnh hấn xuất hiện nhiệt độ xuống thấp hàn khí tỏa ra, nháy mắt vô số băng trụ sắc bén từ dưới đất xông ra, sát bên cạnh người Catim đâm tới.

Hiểm hiểm tránh thoát công kích của Tiểu Duy, Catim bỗng nhiên nở nụ cười: “Đối thủ là nhân loại thú vị như vậy, ta còn là lần đầu tiên gặp, lúc trước cho dù là Miranda còn không có từ ta đây chiếm được chỗ tốt nào.”

Khi ba chữ Miranda từ trong miệng rồng đất Catim nói ra kia, Tiểu Duy chợt nhớ tới một việc. Nhớ rõ lúc ban đầu ở trong trò chơi, bối cảnh cái trò chơi này đặt ra là do cứu chỉ thủ hộ trụ cột cự long chống đỡ thế giới này, trật tự của các lực lượng cùng các nguyên tố, thiếu một cái cự long đều sẽ làm thế giới này sự hủy diệt đảo điên, cho nên, Tiểu Duy từng nghiên cứu cẩn thận về các lý thuyết trong trò chơi này cùng các truyền thuyết. Theo truyền thuyết, rồng sinh mệnh Ueda cùng rồng hi vọng Aus Belle là một đôi yêu nhau, cả hai đều là rồng đực. Truyền thuyết, rồng lửa ngục đã yêu nhân loại, nhưng là bởi vì chủng tộc sai biệt cuối cùng mất đi người yêu, cuối cùng thế chung thân không cưới. Truyền thuyết, rồng biển cả Morrie Sickles cực kỳ sùng ái tộc người cá, cùng cùng bọn họ sinh hoạt chung một chỗ. Truyền thuyết..... truyền thuyết, rồng đất Catim người yêu chính là Huyền thiết Ma Long Miranda, mà Huyền thiết Ma Long là con rồng cái duy nhất trong chín cự long thủ hộ trụ cột, bọn họ trong lúc đó dục có một đứa nhỏ..... chẳng lẽ nóiTiểu Duy mạnh mẽ quay đầu hướng về phía cái trứng rồng nhìn lại, trong lòng bất ổn.

Catim nói đó là con của hấn, hoa văn trên cái trứng rồng lại là màu vàng, sẽ không phải.....

Ngay khi Tiểu Duy còn đang suy nghĩ, một người một con rồng liền triển đấu lại với nhau, rồng đất Catim một chút đều không có thủ hạ lưu tình, đã lâu lắm rồi không có gặp được đối thủ mạnh mẽ như vậy rồi, có thể đánh một trận thật là phi thường thống khoái như vậy, thứ hai là cái tên kia rời đi mình cũng có một thời gian rất dài rồi, hơn nữa đến bây giờ cũng không thấy bóng dáng, cũng không biết rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.....

Hai người đánh từ phía trên đánh xuống dưới đất, trong đó có nhiều lần triển đấu địa điểm cách trứng rồng đều phi thường gần, mà Tiểu Duy tức thì bị Catim làm cho vài lần cần nhờ trứng rồng làm điểm chống đỡ tránh né công kích. Điều này càng làm cho Tiểu Duy tiêu hao rất nhiều thể lực, bởi vì chỉ cần khoanh khắc đến gần trứng rồng, lực lượng trong thân thể cũng sẽ bị hút đi, làm cho cô lần đầu tiên bởi vì thể lực không đủ mà hiện lộ yếu thế.

Vô tình làm cho Tiểu Duy thổ dốc, Catim cũng là càng đánh càng hăng, đại chiêu một tên tiếp theo một tên phóng, ý đồ không phân biệt được ra thắng bại sẽ không dừng chiêu. Đúng lúc này, từ chỗ quả trứng rồng rõ ràng truyền đến một tiếng “Đùng”, điều này làm cho Catim cùng Tiểu Duy đồng thời hướng về trứng rồng nơi đó nhìn sang, nháy mắt, hai người dừng chiến đấu.

Thanh âm “đùng” không ngừng truyền đến, vẫn canh giữ ở bên cạnh trứng rồng Mobie lại cao hứng vung tay đập chân khiêu vũ, hoàn toàn quên chính mình thực đã bị thương.

“Đi ra ! Tiểu bảo bảo sắp đi ra rồi!” Nghe Mobie hưng phấn hô to, Tiểu Duy cùng Catim đều ngừng lại hô hấp, nhìn một khắc lịch sử này.

Quả nhiên, một cái tiểu hắc trảo như khối thịt mập mập tròn tròn theo vỏ trứng nứt đưa ra ngoài, nhưng là lập tức lại rút về, ngay sau đó lại là một quyền vung đi ra, vỏ trứng nứt ra một miếng lớn, tiếp theo hai cái hắc trảo màu đen theo vỏ trứng rồng bên trong thò ra ngoài, bắt được vỏ trứng bên cạnh, ở trong ánh mắt kinh ngạc của hai người một, một cái đầu nhỏ màu vàng chui ra.

Con rắn nhỏ mới sinh ra đối với thế giới này đã tràn ngập cảm giác mới mẻ, bởi lòng hiếu kỳ mãnh liệt điều khiển, nó ngượng ngùng cố gắng muốn thoát khỏi vỏ quả trứng cứng rắn dính. Tiểu gia hỏa này tương đương có lực, nó phát hiện mình không có biện pháp nào bước ra khỏi vỏ trứng, hai cái tiểu trảo hướng phía dưới đáy vỏ trứng chính xác mà phá ra, lão đảo muốn đứng lên, thử vài lần tuy nhiên cũng ngã xấp về phía trước.

Mobie ngờ ngác nhìn con rắn trên mặt đất tránh trát trứ muốn đứng lên, hai con mắt hóa thành hình trái tim, liền ngu như vậy ngốc lộ ra biểu tình si mê nhìn con rắn, thậm chí còn phát ra thanh âm ngây ngô cười “Khi khi”.

Con rắn đây dựa trong chốc lát, tựa hồ có thể nắm giữ tốt cân bằng rồi, dùng hai lần lui về phía sau đứng lên, cư nhiên có thể làm thành bộ dạng xiêu xiêu vẹo vẹo tiêu sái đứng lên. Phía sau, đã có thể thấy rõ ràng con rắn tứ chi là màu đen, lưng các hoa văn hiện lên như hình xăm, vẫn kéo dài từ đầu đến tận đuôi, còn lại bộ phận đều là màu vàng đất, đôi mắt sáng trong suốt đen bóng, càng xem càng chọc người yêu thích. Con rắn hai mắt thật to quét mắt nhìn ba người một vòng, bỗng nhiên hướng về phía Mobie, nhiệt tình ở trên người hấn liếm liếm, ánh sáng vui thích trong mắt loạn rộng.

Nhìn thấy tình cảnh này, Catim tức giận muốn học máu, Tiểu Duy lại có điểm vui sướng khi người gặp họa.

Lúc trước bị người đánh có điểm thăm, hiện tại rốt cục có thể hành diện. “Người thật là phụ thân của đứa bé kia sao?”

Tiểu Duy nói những lời này thanh âm tràn ngập nghi ngờ, ánh mắt khinh bỉ không che dấu chút nào. rồng đất Catim nguy hiểm nheo lại ánh mắt, nhìn con rắn nói: “Toti, lại đây!”

Không ngờ con rắn nghe tiếng gọi quay đầu ngo lại, Tiểu Duy chọn lông mày nhìn này một lớn một nhỏ. Con rắn tựa hồ biết mình kêu Toti, nhưng là khi Catim gọi nó nó chỉ quay đầu nhìn hẩn một cái, tiện đà lại nghiêng đầu sang chỗ khác, không nhìn tới hẩn.

Tiểu Duy bên này nén cười đến mức thực vất vả, ngoài miệng còn không buông tha Catim nói móc hẩn: “Đây rốt cuộc có phải đứa nhỏ người thân sinh a? Như thế nào với người không thân cận đâu a?”

Lúc này, Mobie đã ôm con rắn bước lại gần, một mực cung kính hướng về phía Catim cúi đầu, nói: “Ta biết ta rất có lỗi với ngài, không nên đi quấy rầy ngài, nhưng là..... Xin tha thứ ta.....”

“Bắt đầu ta là đi làm đường, nhưng khi ta lần đầu tiên nhìn thấy quả trứng này ta liền biết nó muốn có người cùng nó nói chuyện phiếm, nó thích nghe chuyện đã xảy ra ở bên ngoài, cho nên ta mỗi ngày đều lại đây cùng quả trứng kể chuyện xưa, nhưng là có một ngày..... Đã bị ngài phát hiện.....”

Mobie nói tới đây, Tiểu Duy liền đại khái hiểu được mọi chuyện đã xảy ra. Có thể nói cái người lùn thiện lương này mỗi ngày đi đến cung điện của Catim kể chuyện cho con rắn nhỏ này nghe mà rồng đất Catim cũng không biết, đến một ngày bị phát hiện, Mobie sẽ không có thể đi vào trong cung điện rồi, sau có thể là hẩn suy nghĩ biện pháp gì, đem trứng rồng lấy đi ra, dẫn đến chuyện đã xảy ra về sau.

Khó trách con rắn cùng Mobie hữu hảo, đều hữu hảo đến không cần phụ thân thân sinh của chính mình. Con rắn y y nha nha lại nói thướt, long trào mặt mạo vui vẻ đùa nghịch râu Mobie, phát ra tiếng cười khanh khách, mà lúc này rồng đất Catim nhìn khuôn mặt tươi cười của nhi tử nhà mình, bộ mặt biểu tình cũng trở nên dị thường nhu hòa.

“Mẹ con rắn là Huyền thiết Ma Long Miranda đi.” Tiểu Duy đứng ở đó không nhúc nhích, nhìn Catim trấn định tự nhiên hỏi. “Toti thuộc tính rõ ràng như vậy, không cần phải nói cũng biết đi.”

Xác thực, Tiểu Duy ném cái {Giám định thuật} đến trên người con rắn, rất rõ ràng có thể nhìn đến này bé rắn con đáng yêu có lực lượng cường đại đến biến thái cùng nồng hậu ma pháp lực thổ hệ thuộc tính. Quả thật là đứa nhỏ của rồng đất Catim cùng Huyền thiết Ma Long Miranda.

“Ta nhớ được bảo hộ ở tộc người lùn hẩn là Huyền thiết Ma Long đi? Như thế nào biến thành rồng đất.” Tiểu Duy kỳ quái hỏi, từ lúc cô đi tới cái thế giới này cửu đại thủ hộ trụ cột cự long tựa hồ sẽ đã rất không bình thường, Huyền thiết Ma Long không tuân thủ ở lại cung điện của chính mình, trứng rồng bị người bắt cóc cũng không hiện thân, kẻ vốn không nên có ở đây cha đứa nhỏ lại một đường đuổi lại đây, kỳ quái, rất kỳ quái. rồng đất Catim khi nghe thấy câu hỏi của Tiểu Duy, trong mắt hiện lên một tia quang mang khó hiểu, lại tỏ ra giống như không nghe thấy, không nhắc lại cái đề tài này.

Tiểu Duy cũng không để ý đến, tuy rằng cô vốn chính là đến tìm nhóm cự long này.

Ngay lúc Tiểu Duy không biết như thế nào mở miệng hỏi rồng đất thủ hộ đại địa chúc phúc, con rắn nhỏ trong lòng Mobie giống như là đã phát hiện Tiểu Duy, hoa chân múa tay vui sướng tránh trát trứ muốn đi xuống. Mobie thấy thế vội vàng đem con rắn buông xuống, không nghĩ tới tên tiểu tử này đồng oai tây tà hướng về phía Tiểu Duy chạy tới, trên đường bởi vì vỏ trứng trên người lăm vài lần nó suýt vấp, cuối cùng tiểu tử kia tức giận, vung nắm tay nhỏ, một quyền đánh vào trên vỏ trứng —— vỏ trứng nát, con rắn tự do.

Bởi vì phá vỡ được vỏ trứng con rắn hoàn toàn tự do, nện bước vui bước nhỏ con, nhào vào trong lòng Tiểu Duy, “A a a” kêu to, sau đó, ở dưới ánh mắt kinh ngạc của Tiểu Duy cùng Catim non nớt đông cứng long ngữ hướng về phía Tiểu Duy kêu: “Mẹ.”

Tiểu Duy: “.....”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 75: Giải Phong x Nhân Loại

Tiểu Duy mặt không chút thay đổi nhìn con rắn còn đang làm nũng ở trong lòng, nhìn tiểu móng vuốt vù vù thịt nắm thật chắc vạt áo trước của y phục mình, nho nhỏ cái đuôi thịt phe phẩy, cặp mắt to tối như mực căng tròn tràn ngập chờ mong nhìn chính mình.

Giờ phút này, Tiểu Duy không có kinh ngạc, không có buồn bực, không có phẫn nộ, cũng không có khổ sở. Có thể nói, cô rất là bình tĩnh nhắc cái đuôi con rắn lên, đi vài bước đến trước mắt Rồng Đất Cattim, đem con rắn nhét vào trong lòng ngực hẩn, nhanh chóng xoay người rời đi. Bị nhảm thành mẹ, nàng đã thành thói quen! ٩ (͡° _ ͡°) ٩

Cự Long ở thế giới này đều không bình thường! Hoàn toàn là tồn tại một cách không bình thường! Được rồi, cái tên gốc cô đơn kia kêu cô là mẹ cô

còn có thể hiểu, đứa nhỏ này mới vừa vặn sinh ra, nhưng là sau khi sinh ra đầu tiên mắt nhìn thấy cũng không phải nàng, câu mẹ này rốt cuộc là ở đâu ra? Cái tên nhóc này đâu có ở một mình? Đây rõ ràng lại là một con rồng ngu xuẩn chết tiệt! Tiểu Duyệt vừa nghĩ lại giận, tuy rằng Alois là tên ngốc còn chưa lớn, nhưng là hẳn làm sao có thể kêu một cái quý cô như hoa như ngọc là mình thành mẹ? Đầu óc bị cửa kẹt lửa đá sao?

Cự Long tộc đều là ngu ngốc! Ngu ngốc! Bệnh thần kinh!

Tiểu Duyệt không thể nhịn được nữa ở trong lòng rỗng giần, đến mức độ này, nàng nhất định phải lập tức trở lại, không bao giờ nữa cùng với bọn họ có cái gì liên quan. Luôn cùng ngu ngốc bệnh thần kinh cùng một chỗ, nàng sẽ bị đồng hóa

Nhưng là, trong nháy mắt khi Tiểu Duyệt xoay người đi, Cattim trong mắt con rắn Toti chính là kẻ xấu, trên mặt lập tức lộ ra biểu tình uý khuất, sau đó hai mắt thật to bắt đầu chứa đầy nước, tiếng khóc bén nhọn trong nháy mắt phóng đại.

Nếu như nói đó là một đứa trẻ nhân loại mới sinh, khóc hai tiếng kỳ thật thật sự không có gì. Nhưng này lại không giống vậy, tuy rằng vừa mới sinh ra, nhưng bất kể thế nào nói nó vẫn là con rồng, huống chi tiểu gia hỏa này gien một chút cũng không kém, hoàn toàn là cường cường kết hợp tạo kết quả. Huống chi con rắn căn bản không biết như thế nào khống chế lực lượng của chính mình, kia tiếng khóc thật lớn hóa thành như tiếng rống ngăm, kết hợp với lực lượng Thổ hệ nguyên tố cường đại làm cho cả mặt đất hạ thành bắt đầu run rẩy lên.

Tiểu Duyệt nhìn bụi đất từ trên trời rơi xuống, vẻ mặt hắc tuyến. Kia tức ám chỉ nếu con rắn nhỏ này tiếp tục khóc nữa, cả toà thành sắt thép của tộc người lùn chỉ sợ cũng bị hủy.

Ngay khi cô đang suy nghĩ, Jacob quốc vương cùng Kikoku trưởng lão đã chạy lại đây, từ lúc bọn họ biết người đứng ở bên cạnh Tiểu Duyệt chính là Rồng Đất Cattim, không dám tùy tiện tới gần, chỉ có thể đứng ở một bên hướng về phía Tiểu Duyệt nháy nháy mắt, biểu cảm khuôn mặt kia nhìn qua càng làm người bật cười.

Roi vào đường cùng, Tiểu Duyệt chỉ có thể cảm lấy cánh con rắn bắt nó lên, quả nhiên, con rắn lập tức không khóc.

“Này! Đó là nhĩ tử ta! Ngươi nhẹ tay một chút!” Cattim thấy Tiểu Duyệt cầm cánh con rắn, vẻ mặt không hề giận, đau lòng mà nói, “Nó vừa mới sinh ra, cầm cánh nó nó sẽ rất đau !”

“Hiện tại lại lo lắng như vậy, vừa mới rồi sao không như vậy? Ngươi có biết hay không lúc trước nhiều cái ma pháp đều hơi kém đánh tới quả trứng này đâu” Tiểu Duyệt đối với bộ dáng trước sau chênh lệch rất lớn của Rồng Đất Cattim thực khó hiểu, chẳng phải nói Long này đều là sinh vật rất mạnh mẽ sao?”

“Vỏ trứng rồng đúng là vô cùng cứng rắn, huống chi vẫn là trứng rồng hệ thổ, cho tới bây giờ chỉ có từ bên trong mới có thể đánh nát, muốn từ bên ngoài đánh nát vỏ trứng rất không cho phép dịch.” Cattim thấy Tiểu Duyệt không có ý buông con rắn ra, liền dùng hai tay nâng cái móng nhỏ của con rắn, giảm bớt nỗi đau bị túm cánh.

“Bối vậy nên cho nên ngươi liền không quan tâm gì hả?” Tiểu Duyệt thấy Cattim đau lòng tiểu từ kia như vậy, liền buông tay ra, quay lại dùng long ngữ nói với con rắn: “Tiểu tử kia, người đang ôm ngươi chính là cha của ngươi, ngươi phải cùng cha ở cùng một chỗ, có biết không?”

Con rắn Toti nghiêng đầu, nghi hoặc nhìn Tiểu Duyệt một chút, lại quay đầu nhìn Cattim, ngay người trong chốc lát, tiện đà bùng tình đại ngộ giống như vui vẻ nở nụ cười, cũng hô lên làm Cattim vui vẻ tới cực điểm “Cha!”

Tiểu Duyệt nhìn Cattim khuôn mặt tươi như hoa, hé miệng cười cười, vừa muốn rời đi, đúng lúc vừa vặn con rắn quay tiêu thân mình lại, cười tủm tỉm hướng về phía nàng hô: “Mẹ!”

Một câu này, làm cho toàn thể tộc người lùn đều kinh ngạc phát ra “A” một tiếng, sau đó dùng một loại ánh mắt cực kỳ sùng bái nhìn Tiểu Duyệt, tộc người lùn đơn thuần lúc này nghĩ là nhân loại thật may mắn a, cư nhiên có thể được rồng Đất Cattim ưu ái, vì hẳn sinh hạ long tử.

Ăn nói lung tung! Tiểu Duyệt cả khuôn mặt đều run rẩy, cô chỉ biết Cự Long tộc từ nhỏ đến lớn chính là cùng cô đối nghịch! Trước mắt một cái này cũng thế, vừa sinh hạ còn chưa có biết đi thế mà đã biết phá hủy danh dự của cô!

“Ngươi mới mẹ! Cả nhà ngươi đều là mẹ!” Tiểu Duyệt phẫn nộ trừng mắt nhìn con rắn nhỏ, hai con mắt đều phải phun ra lửa. Có lẽ vì mới sinh ra con rắn còn chưa rõ cái gì a, còn tưởng rằng Tiểu Duyệt khen nó ngoan đâu, khanh khách nở nụ cười, vung tiểu móng vuốt toàn thịt xông đến bên Tiểu Duyệt. Nếu không phải Cattim ôm nó, lúc này phỏng chừng con rắn sẽ ngã trên mặt đất. Tiểu Duyệt chỉ cảm thấy một cổ oán khí tích tụ ở ngực, một khắc cũng không muốn ở lại, cũng không trông nom, quả con rắn có kêu khóc không, xoay người đi nhanh hướng về phía mẩu người lùn đi tới, cũng lớn tiếng đối với Jacob quốc vương nói: “Có hay không loại sắt luyện tốt nhất? Có bao nhiêu ta lấy bấy nhiêu.”

Sắt luyện là một loại khoáng thạch phi thường thông thường, so với quặng sắt bình thường còn cứng rắn tinh khiết hơn, hơn nữa dùng trong rèn trang bị lại thường xuyên dùng đến, trang bị cấp bậc thấp có thể hoàn toàn sử dụng sắt luyện là được rồi. Loại khoáng thạch này có một đặc tính phi thường tốt là trong mềm ngoài cứng, gặp phải luồng nhiệt cực nóng cũng không dễ hòa tan, lại có thể biến thành giống như đất dẻo cao su giống nhau dễ gia công, muốn tạo thành cái hình dạng gì là có thể tạo thành cái gì hình dạng đó.

Mà Tiểu Duyệt cần loại khoáng thạch này mục đích đúng là dùng để giải phong ấn cho thần chi sáo trang giải của mình. Muốn cho trang bị cấp độ thần phẩm giải phong ấn cần các loại khoáng thạch cấp bậc cực cao, mà đồng thời cũng cần một số lượng tinh thiết lớn làm phụ trợ.

Ở trong này, giải phong ấn trên thực tế không phải chuyện dễ dàng, bởi vì phải dùng sắt luyện cùng các loại khoáng thạch cùng nhau chế tạo ra trọn bộ trang bị khuôn mẫu, đem phong ấn chặt trang bị bỏ vào khuôn mẫu đó, lại dùng thiên thần châu kích hoạt, trang bị có thể giải trừ phong ấn.

Tiểu Duy trong tay cũng đã ít nhiều một số loại khoáng thạch khác nhau, trong trò chơi mọi người đều biết, các vật phẩm vậy được lưu giữ trong kho hàng đều là cấp bậc cao, hoặc là hi hữu một ít khoáng thạch vật phẩm, bình thường, tùy ý đều có thể đào được khoáng thạch, bình thường sẽ không đặt ở trong kho hàng, trừ phi là nguyên liệu đặc biệt, dù sao kho hàng ỏ ỏ ỏ là có hạn, mà vật phẩm là vĩnh viễn không có ngừng tăng số lượng.

Vốn là muốn đem công việc giải phong ấn này giao cho tộc người lùn lùn, chính mình chỉ cần tốn chút ít kim tệ là được rồi, nhưng là trước mắt xem ra, Tiểu Duy phải bỏ qua ý nghĩ này.

Thứ nhất, tạm thời không nói mình bây giờ che dấu thân phận, cái chính là biểu cảm của các người lùn lùn Tiểu Duy cũng có chút ăn không tiêu, một bộ dạ linh ấn có thể tạo ra sự chú ý tới mức độ này, kia đợi nàng lấy thân chi sáo trang ra, bọn họ không phải còn điên cuồng hơn a?

Thứ hai, Tiểu Duy bây giờ phi thường muốn rời đi nơi này, làm cho Cattim mang theo con của hắn rời đi thôi, nàng còn không muốn tiếp tục mạo hiểm đâu.

Nghĩ vậy, Tiểu Duy thu lượm, nhờ Jacob thuê một phòng, không cho bất luận ai tiến vào, mang theo một ít sắt luyện, trốn vào trong phòng.

Mặc cho con rắn như thế nào ở bên ngoài khóc rống, Tiểu Duy cũng không vì thế mà thay đổi, cô phải dùng thời gian ngắn nhất cõi bỏ trang bị phong ấn.

Khuôn mẫu chế tác coi như thuận lợi, dù sao thân chi sáo trang là mình tự tay tạo ra, lúc trước kỹ thuật không có khả năng lập tức chế tạo ngay ra sản phẩm, chính là phải trải qua rất nhiều quá trình, đột nhiên nhớ lại lúc trước kia đi tìm cao cấp khoáng thạch như mỏ kim

Một bộ thân chi sáo trang này gần như tiêu phí hết toàn bộ gia tài tích tụ của Tiểu Duy, ít nhất cũng có hơn một ngàn vạn kim tệ rồi, đây chính là nàng từ lúc bắt đầu chơi vẫn tích góp từng chút tài phú một.

Nhưng là, vì bộ thân chi sáo trang này, Tiểu Duy vẫn cảm thấy đáng giá. Sau khi khuôn mẫu chế tác thành công, Tiểu Duy lấy thiên thần châu ra.

Viên thiên thần châu này, lai lịch cũng không bình thường, nó cũng không phải do đánh Boss rút ra, hạt châu này là khi chế tác thân chi sáo trang thành công được hệ thống đưa tặng, một hạt bảo châu chưa từng xuất hiện. Lúc trước Tiểu Duy là người chơi đầu tiên cũng là duy nhất tại Caesar đại lục chế tạo ra thân chi sáo trang, vì thế hệ thống đưa tặng nàng hạt châu này.

Thiên thần châu tác dụng nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ. Tác dụng duy nhất chính là dùng cho kích hoạt bị phong ấn thân chi sáo trang (thể này mới biết GM toàn lũ đều tặng quà toàn đồ bán không bán được, mà cũng không được quảng đi), nhưng là trái lại, nếu thân chi sáo trang bị phong ấn, không có thiên thần châu cũng là trăm triệu không được .

Khi Tiểu Duy cõi bỏ phong ấn của thân chi sáo trang thì con rắn Toti đã tại bên ngoài khóc đến trời đất điên đảo.

Mở cửa đi ra, rơi vào trong mắt Tiểu Duy là con rắn Toti nước mắt đang dàn dụa, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng thương, trong nháy mắt nhìn thấy Tiểu Duy, con rắn liền ngậm ngậm miệng nuốt nước mắt, dùng thanh âm nức nở hô: “Mẹ.”

Vốn Tiểu Duy còn cảm thấy tiểu gia hỏa này thực đáng thương, nháy mắt cái trán tuôn ra vài cái gân xanh, đưa tay nhắc tiểu tử kia lên, nói: “Nghe, vật nhỏ, ta không phải mẹ ngươi, lần sau lại gọi ta là mẹ, ta liền đem ngươi bỏ lại.”

Những lời này quả nhiên so với cái gì cũng tốt hơn hẳn, vừa dứt lời, con rắn đã không khóc, mở mắt thật to, đôi mắt long lanh nhìn Tiểu Duy, một bộ dạng muốn khóc lại không dám khóc.

Nhưng là bị kích cũng bắt đầu từ đây, con rắn Toti vừa nằm trong lòng Tiểu Duy là không chịu bỏ ra, mặc cho Rồng Đất Cattim như thế nào dụ dỗ, con rắn Toti chính là không để ý, khiến cho kẻ làm phụ thân như hắn tương đương buồn bực.

“Ngươi không phải là phải rời khỏi nơi này đi?” Cattim nhìn bộ dạng Tiểu Duy, cảm thấy nữ nhân này tựa hồ là muốn rời đi.

“Ta là phải đi, trên mặt đất còn có người đang đợi ta.”

“Con trai của ta làm sao bây giờ?”

“Cái gì con của ngươi làm sao bây giờ?”

“Ngươi không thấy được con ta vẫn túm chặt lấy quần áo ngươi thế này?” Cattimhai mắt bốc hỏa nhìn Tiểu Duy, “Làm sao ngươi có thể mặc kệ bỏ lại hắn a?”

Tiểu Duy vô lực ngửa mặt lên trời thở dài, đứa nhỏ này là lại treo lên nàng sao. Tiệp đã nghĩ đến ở nó lúc trước khi phá vỏ trứng mà ra hình như là hấp thu không ít lực lượng của chính mình, chẳng lẽ nói.

“Huyền thiết Ma Long Miranda đâu?”

Cattim nghe thấy Tiểu Duy hỏi sững sờ, tiệp đã bắt đầu giả ngu ngơ lơ chung quanh, bị Tiểu Duy một câu xuyên thủng.

“Các ngươi sẽ không phải là cãi nhau đi, Miranda rời nhà trốn đi không chiếu cố tiểu tử kia chứ hả ?” Nhìn ánh mắt tránh né của Cattim, Tiểu Duy cũng biết mọi chuyện sao lại thế này .

Có lẽ là trứng rồng ở trước khi phá kén cần cha mẹ là Cự long đưa một lượng năng lượng nhất định vào làm chất dinh dưỡng, như vậy rồng con mới có thể khỏe mạnh trưởng thành, nhưng là hiện tại Huyền thiết Ma Long Miranda không ở đây, con rắn dinh dưỡng không đủ, mới vẫn không có sức phá vỡ vỏ trứng. Cho đến khi. Tiểu Duyệt xui xẻo đến đây, trong lúc vô ý cho con rắn một ít năng lượng cần thiết, này mới khiến con rắn phá được vỏ trứng. Mà tác dụng phụ chứ sao. Chính là làm cho con rắn nhận sai mẹ a.

Loại tình trạng quý dị lại khôi hài này khiến mọi người đều cảm thấy thực bất đắc dĩ.

“Ta muốn trở lại mặt đất, ngươi muốn cùng nhau đi không?” Tiểu Duyệt đối Rồng Đất Cattim đề nghị, “Ngươi chẳng lẽ không muốn đi tìm Miranda sao? Dù sao con của ngươi cũng đã đi ra, có thể chạy có thể bay, không cần tiếp tục chăm sóc nữa.”

Cattim cảm thấy Tiểu Duyệt nói có lý, hắn đã sớm muốn lao ra cung điện đem cái nữ nhân chết tiết kia bắt trở lại hảo hảo dạy dỗ một phen, ngại là nhi tử không có người chiều cô, chỉ có thể ủy khuất ngốc tại chỗ, nhẫn nại chờ lão bà trở về.

Ai biết, cái lão bà điên khùng của hắn rất có thể đã đem hắn cùng nhi tử đều quên đi. Lần đi ra ngoài này, lại tới nơi mà cả hai người họ được tộc người lùn thờ phụng, ly khai khỏi nơi này, tới phía trên là nơi nhân loại tụ cư.

Căn cứ lời giới thiệu của tộc người lùn, phía trên nơi này, chính là Tát Gall thủ đô Merl, cũng chính là nơi mà Quang Minh thần điện gọi là đại bản doanh.

Nhưng Tiểu Duyệt cũng không quan tâm nhiều như vậy, dùng áo choàng bao kín con rắn, rồi cùng Cattim lẫn vào trong đám người.

Nơi rời tộc người lùn là một kho hàng cũ của một quán rượu, lúc một người hai rồng bò ra tới nơi thì sắc trời cũng chạng vạng, nhưng không biết vì sao, giống như toàn bộ mọi người trong thành đều đang chúc mừng cái gì, mỗi người trên mặt đều mang theo vui sướng khó có thể tả, thậm chí ngay cả Quang Minh thần điện hàng năm chỉ có màu trắng bấy giờ đều kết một đường dài đèn hoa, cái loại cảm giác so với mừng năm mới còn muốn vui hơn, giống như có người đánh bại đại ma vương hại dân hại nước, giúp dân chúng được giải phóng tự do a.

Quan sát một vòng, Tiểu Duyệt cuối cùng vẫn ngăn lại một người qua đường, cẩn thận hỏi thăm một chút, kết quả người nọ giật mình nhìn Tiểu Duyệt, giống như nhìn thấy người ngoài hành tinh.

“Ngươi không biết sao? Giáo Hoàng bệ hạ mấy ngày hôm trước bắt được cái tên hắc Ma pháp sư bị truy nã! Lúc hắn bị đưa lên tế đàn, ngươi có biết cái gì xuất hiện không? Caesar thiên thần của ta! Là Rồng Hy Vọng Aus Belle thần sử đại nhân a!” Vị đại thúc qua đường kia diễn tả sinh động như thật nói, hơn nữa hưng phấn đến vung tay múa chân, lệ nóng doanh tròng.

“Tin ta đi, ngày đó ta đứng ngay bên cạnh tế đàn nhìn thấy. Chuyện kể tiếp ngươi tuyệt đối không tưởng tượng nổi, cái tên Hắc Ma pháp sư kia cư nhiên biến thành một Cự Long khác, đó chính là đối thủ truyền kiếp của Quang Minh thần điện là Rồng Hủy Diệt Alois a!”

“Sau đó thì sao?” Tiểu Duyệt vừa nghe thấy tên Alois lập tức khẩn trương.

“Sau đó? Sau đó đương nhiên là Rồng Hy Vọng Aus Belle thần sử đại nhân đánh bại Rồng Hủy Diệt a!”

“Đã bại?”

“Đúng a! Aus Belle đại nhân cái đuôi nhẹ nhàng đảo qua, Rồng Hủy Diệt liền hung hăng từ không trung rớt xuống a!”

“Sau đó Rồng Hủy Diệt bị bắt đi?”

“Bắt đi? Cầu xin ngươi không cần dùng loại từ ngữ này nha, Rồng Hủy Diệt tự nhiên là bị Aus Belle đại nhân bắt mang đi, ta dám khẳng định, Aus Belle đại nhân nhất định sẽ không để cho hắc ám lại lần nữa phủ xuống đại lục! Bởi vì Rồng Hủy Diệt đã bị Aus Belle đại nhân dùng chính nghĩa giết chết!”

Tiểu Duyệt hơi nheo mắt lại, khóe miệng cười lạnh càng lúc càng lớn, hàn khí trên người làm con rắn ở trong ngực cô không an phận vằn vẹo lên, màu da cả người bắt đầu tối đi.

Tốt lắm, Aus Belle, hãy đợi đây!

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 76: Chiến tranh X Xuất phát

Cường quốc trên biển Gall thủ đô Merl lúc này đúng là một mảnh vui mừng chúc mừng, tất cả những người thờ phụng Quang Minh thần điện đều đi ra đường, dùng đủ loại phương thức biểu đạt vui sướng của mình.

Ở ngã tư đường giăng đèn kết hoa, mọi người mặc những bộ quần áo xinh đẹp nhất để thể hiện nội tâm hưng phấn, thanh âm vui vẻ! Tiếng nhạc! Chén

rượu tiếng va chạm! Ngẩng cao tiếng cười to bên tai không dứt, khắp nơi nơi đều là cảnh tượng vui mừng.

Dọc trên đường cái lớn nhất rộng mở hướng thẳng về phía cung điện Merl, chính là đại bản doanh của Quang minh thần điện, Hi vọng thần điện, nơi này thờ phụng pho tượng rồng hi vọng Aus Belle, tọa lạc tại trung tâm thần điện lớn nhất tại Merl, mà bên cạnh đó là hoàng cung Gall.

Lúc này, trong Gall hoàng cung truyền đến từng trận thanh hoan cùng tiếng cười, thanh âm ca múa càng lúc càng lớn, Gall quốc vương bệ hạ tính cả Quang Minh thần điện Giáo Hoàng đại nhân mở tiệc chiêu đãi hoàng tộc của các quốc gia cùng thủ lĩnh của các thế lực, lúc này mọi người đều đang chúc mừng bọn họ, thần sứ rồng hi vọng Aus Belle đại nhân đánh bại rồng hủy diệt Alois.

Quốc vương Gall – Talysun bệ hạ giờ cao ly rượu lên, đứng ở phía trên vương tọa, nhìn đại biểu đến từ các quốc gia cùng thủ lĩnh các thế lực, mang trên mặt ngôn ngữ tươi cười khó tả, lớn tiếng nói:

“Chúng ta suốt đời thờ phụng rồng hi vọng Aus Belle đại nhân, người đã hiện thân ở trên tế đàn xử quyết nguồn của hết thảy tội ác —— rồng hủy diệt Alois! Đầu tiên, ta muốn cảm tạ Sciales giáo hoàng đại nhân cùng với các sứ đồ của Quang Minh thần điện, là các người cùng chúng ta thờ phụng người mang đến hi vọng! Là cố gắng của các người mới khiến cho thời khắc lịch sử này được tái hiện!”

“Những người anh em! Hãy cùng nâng ly rượu, cùng chúng ta chúc mừng thời khắc động lòng này đi!”

Tất cả mọi người đều đứng lên, mang trên mặt đồng dạng hưng phấn, giờ lên ly rượu, đồng thanh ăn mừng.

Cả hội trường không khí phấn khởi vô cùng, trong hội trường, các nhóm vũ cơ xinh đẹp vui mừng nhảy múa, các sứ giả đại biểu của các quốc gia liên tục nâng cốc, âm thanh thanh thủy chạm cốc vang bên tai không dứt.

“Karla Selecti đại sư!”

Talysun quốc vương bệ hạ nụ cười trên mặt vẫn không buông xuống, nhìn thấy Karla Selecti vẫn còn đang ngồi sững sốt, thật không ngờ vị Đại ma pháp đạo sư đứng đầu ở Tất Phi Lạp Tư cư nhiên cũng đến Gall:

“Không nghĩ tới lần này tế tự đại nhân cũng tới.”

Karla Selecti sắc mặt cũng không khá lắm, chính là hướng về phía Talysun quốc vương khẽ gật đầu một cái, trong sàn nhảy các vũ công quyền rũ uốn éo vòng eo cũng không cách nào hấp dẫn sự chú ý của hắn, ánh mắt luôn luôn tại trong hội trường quét tới quét lui, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

“Đại sư?”

Talysun quốc vương cảm thấy có chút kỳ quái:

“Đại sư, ngài chẳng lẽ không cảm thấy đây là một việc đáng chúc mừng sao?”.

Karla Selecti nhìn Talysun quốc vương liếc mắt một cái, miễn cưỡng cười một cái, nói :

“Chúc mừng.”

“Ngài đang tìm cái gì?”

“Talysun bệ hạ.”

Không đợi Karla Selecti trả lời, Claude từ nơi không xa đã đi tới, nâng ly rượu hướng Talysun mỉm cười, nói :

“Lão sư đang là tìm ta, vừa mới rồi ta cùng các kỹ sư trưởng đoàn nói mấy câu, làm trễ nải thời gian.”

“Thì ra là vậy, vậy không chậm trễ các người nói chuyện phiếm.”

Talysun quốc vương cười xoay người rồi đi, bắt đầu tiếp đón các khách nhân khác:

“Nha ~ thì ra là hội trưởng đoàn chức nghiệp bào chế thuốc đường xa mà tới, không có từ xa tiếp đón.”

“Lão sư, ngài làm sao vậy”.

Claude thấy Talysun quốc vương đi xa, nhẹ giọng hỏi.

“Claude, nàng sẽ không cứ như vậy biến mất đi.”

Karla Selecti thờ dài, ánh mắt từ từ nhìn hướng cửa cung điện hoàng cung. Claude vương tử vì liêm hạ mí mắt, tâm tình rối rắm phức tạp nhìn mắt sư phụ mình, ngược lại hướng Sciales giáo hoàng đại nhân đi tới.

“Giáo Hoàng đại nhân.”

Claude hướng về phía đối phương hành lễ, nói :

“Chúc mừng Giáo hoàng”

“Ồ, là Tát Phi Lạp Tư Claude vương tử điện hạ a, phụ thân ngài gần đây thân thể vẫn khỏe chứ?”

Sciales Giáo hoàng trên mặt cũng không thể che hết tươi cười đắc ý.

“Cảm tạ Giáo hoàng quan tâm, mọi chuyện đều tốt.”

“Ha ha ha, vậy là tốt rồi a.”

“Ta có cái vấn đề muốn thỉnh giáo Giáo Hoàng hạ xuống, không biết.”

“Không có gì, nói đi”.

Nguyên bản Claude chính là tiểu bối, thỉnh giáo Giáo Hoàng một vấn đề gì đó cũng không cần quan trọng phải đứng ở địa phương nào, về phần thân phận. Một cái Giáo Hoàng, một cái vương tử, cũng không có phân cao thấp .

“Giáo Hoàng đại nhân là như thế nào biết người này chính là rồng hủy diệt “.

Claude trực tiếp vào vấn đề, đến nỗi những lời này vừa ra khỏi miệng bốn phía nguyên bản đang âm ỹ thanh âm của cư nhiên nhỏ đi không ít, trừ tiếng nhạc ra thì không có thay đổi ở bên ngoài, giọng nói đều nhỏ đi rồi, tất cả mọi người vẫn tai muốn nghe xem Giáo Hoàng đại nhân trả lời.

“Ha ha, đây là rồng hi vọng thần dụ a.”

Sciales Giáo Hoàng đại nhân nói những lời này trên mặt đã tràn ngập thần bí.

“Thần dụ?”

“Đúng vậy, khi cách năm mươi năm, ta lại lần nữa nghe được thần dụ của rồng hi vọng”.

Ngay tức khắc mọi người đều tự dừng hàn huyên, tất cả mọi người lặng lẽ đứng ở nơi đó, lúc này ngay cả tiếng nhạc cũng đều tự giác nhỏ đi rồi, tuy rằng nhóm vũ cơ còn chưa biết đang phát sinh chuyện gì, còn đang khiêu vũ.

“Năm mươi năm trước, chính là rồng hi vọng chỉ dẫn, chúng ta mới có thể ở phương Nam từ vong đầm lầy giành lấy được chiến thắng”

Sciales Giáo Hoàng trên mặt đã tràn ngập kiêu ngạo, thời điểm nhìn đến Karla Selecti cùng Athfield điểm nói:

“Karla Selecti đại sư cùng Athfield đại sư đều là cái niên đại đó mà trở thành anh hùng a.”

Athfield cùng Karla Selecti không có gì phản ứng, vội vàng nói:

“Giáo Hoàng đại nhân cũng là không thể bỏ qua công lao .”

“Làm sao đâu.”

Sciales Giáo Hoàng ngoài miệng tuy rằng nói như vậy , nhưng trên mặt vẫn là nhìn không được lộ ra tươi cười:

“Lúc này đây thắng lợi, chính là ta lại một lần nữa nghe được rồng hi vọng thần dụ để mang đến chúc phúc.”

“Là rồng hi vọng Aus Belle mệnh lệnh cho đại nhân”

Claude truy vấn một câu, bởi vì kích động ly rượu trong tay lay động kịch liệt, chất lỏng màu đỏ tươi rơi ra ngoài .

“Đúng vậy.”

Sciales Giáo Hoàng cũng không trách tội Claude thất lễ, hẳn hoàn toàn có thể lý giải tâm tình vị trẻ tuổi này, đây chính là Quang minh chi long thần sử đại nhân a, có thể nghe được thần dụ của hắn là bậc nào quang vinh.

“Aus Belle đại nhân thậm chí còn nói cho ta biết bộ dáng hai người kia, cho nên ta mới hạ lệnh cho phân bố cho tất cả Quang minh thần điện trên khắp Caesar đại lục , làm cho bọn họ hiệp trợ ta, phải tất yếu bắt được hai người kia.”

“Hai người?”

Talysun quốc vương bộ hạ nghe ra trong lời nói có tin tức không được biết, hỏi ngược lại:

“Nhưng lần này chỉ bắt được một người a.”

“Đây cũng là chuyện ta thật không ngờ.”

Sciales Giáo Hoàng thờ dài, trên mặt toát ra một tia u buồn:

“Vốn cho là chính là hai gã hắc ma pháp sư, lại không nghĩ rằng, trong đó một cái cư nhiên chính là rồng hủy diệt Alois!”

“Bất kể thế nào nói, đối thủ mạnh nhất đã bị Aus Belle đại nhân giải quyết hết, còn lại chính là tên kia, ta nghĩ hẳn là tùy tùng của rồng hủy diệt.”

Sciales Giáo Hoàng nói xong ý bảo thủ hạ đem bức họa của Tiêu Duy đã được chuẩn bị chia ra cho từng người tại đây:

“Thỉnh mọi người xem bức tranh này, đây chính là kẻ còn lại, rồng hủy diệt đã rơi vào lưới pháp luật, người này cũng nhất định là trốn không thoát đâu!”

“Hi vọng đang ngồi các vị hiệp trợ chúng ta Quang Minh thần điện, cùng nhau tiêu diệt thế lực hắc ám!”

Sciales Giáo Hoàng đại nhân nói xong, đứng lên, giờ lên ly rượu, hướng về phía những người ở chỗ này giờ lên ly rượu, lớn tiếng nói:

“Nguyện rồng hi vọng phù hộ mỗi người trên Caesar đại lục.”

Mọi người cũng đều giờ lên ly rượu, trên mặt lộ ra vẻ mặt kích động, tất cả mọi người lớn tiếng phụ họa nói:

“Nguyện rồng hi vọng phù hộ mỗi người trên Caesar đại lục!”

Vừa lúc đó, một giọng nữ thanh lệ khác, ở bên tai mỗi người vang lên, thanh thú rõ ràng lại mang theo nhẹ nhẽ cảm giác mát lạnh, giống như giọt một chậu nước lạnh, lạnh từ đầu đến chân.

“Quang Minh thần điện ngu xuẩn, các người rất nhanh cũng sẽ bị tiêu diệt, mà thời gian chính là hiện tại!”

Trong phòng yến hội, tất cả mọi người lâm vào trạng thái ngu ngơ, bọn họ biết thanh âm này. Ở lâu thời gian trước, truyền vào lỗ tai của bọn họ, nói là muốn thu mua các loại dược tề gì đó, thời điểm đó tuy rằng tất cả đều nghe thấy được, cũng phải người đi ra ngoài tìm kiếm thế lực như thế nào mà có thể làm cho cơ hồ là tất cả mọi người trên Caesar đại lục đều có thể nghe thấy, nhưng kết quả cũng không tìm được gì, ai cũng tìm không thấy âm thanh thần linh này.

Nhưng hôm nay, giờ này khắc này, đạo này thanh âm lại lần nữa vang lên, có thể nào làm cho bọn họ không khiếp sợ?

Thanh âm này không riêng gì người trong phòng yến hội nghe được, ở ngã tư đường thủ đô Merl, tiếng hoan hô ăn mừng của mọi người trong nháy mắt ngừng lại, giống như thời gian đang dừng lại, mọi người không nhúc nhích vểnh tai, biểu tình hoảng sợ dần dần hiện lộ trên mặt, tuy nhiên cử động cũng không dám động, trong lòng sợ hãi đang ở từ từ mở rộng.

Lúc này ở ngã tư đường, chỉ có thể nghe thấy một tiếng bước chân đang từng bước một hướng về phía hoàng cung đi đến, mang theo là một mảnh quang mang chói lóa mắt.

Sciales Giáo hoàng cầm ly rượu trong tay không khống chế hơi hơi phát run, bắt đầu dĩ hắc đem ly rượu để xuống, hai tay đưa về phía sau, nhìn quốc vương bộ hạ đang đồng dạng lâm vào hoảng sợ, Sciales Giáo Hoàng lớn tiếng phản phó đám thị vệ tăng cường canh gác xung quanh Quang Minh thần điện, mà chính hắn cũng rút ra Đại thiên sư quyền trượng tùy thân mang theo, tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

Mọi người thấy thế, tất cả đều tự xuất ra trang bị vũ khí. Chê cười, ngay cả Giáo Hoàng đều như vậy, bọn họ còn không chuẩn bị xuất chiến sao? Không quá nhiều thời gian, bọn họ chỉ nghe thấy có người vọt tiến vào lớn tiếng nói:

“Báo! Báo cáo!”

“Đã xảy ra chuyện gì!”

Talysun quốc vương bộ hạ xuất ra uy nghiêm của quốc vương, lớn tiếng hỏi.

“Có người xông vào hoàng cung! Ta! Chúng ta ngăn không được!”

“Là mấy người? Chức nghiệp gì?”

Talysun quốc vương vẫn dùng những hiểu biết trước kia hỏi, nhưng không biết, lần chiến đấu này căn bản không thể dùng lý giải bình thường để nhận thức.

“Dạ! Là một người. Chức nghiệp.”

Binh lính đáng thương căn bản không biết trả lời thế nào, bởi vì người kia thấy thế nào đều cường đại không giống con người!

“Ngu xuẩn!”

Talysun quốc vương tức giận giận dữ hét. Karla Selectic liếc hạ mí mắt, trầm giọng nói:

“Nàng đến rồi.”

Vừa dứt lời, mọi người liền nhìn về phía quang mang chói lóa mắt, đâm vào mắt mở không ra. Mà khi bọn họ thấy rõ ràng người tới là ai, tất cả đều lâm vào trạng thái khiếp sợ. Đó lại là một thiếu nữ, một cô gái dung mạo xinh đẹp phi phàm, mặc trên người trang bị bọn họ chưa bao giờ thấy qua, ánh vàng rực rỡ trên áo trang tăn ra ánh sáng chói mắt (TrangDinh: nguyên sét hoàng kim *thèm rõ rãi* Lik: tiền cả đấy *gật đầu 3*), bên hông mang theo hai thanh kiếm dài, một đen một trắng, tất cả trang bị cùng nhau tăn ra quang mang lóa mắt.

“Ngươi! Ngươi.”

Sciales Giáo hoàng đại nhân ngay khi nhìn thấy diện mạo của Tiểu Duyệt, liền hoảng sợ nói không ra lời.

“Ta chính là người còn lại mà ngươi muốn truy nã.”

Tiểu Duyệt nói xong giờ quang minh tán dương lên, híp mắt lại, lớn tiếng nói:

“Nói! Aus Belle ở đâu!”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đạo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Thần điện X Tìm kiếm

Sciales Giáo Hoàng thời điểm nhìn thấy Tiểu Duyệt cả kinh lui về phía sau một bước dài, người khác sẽ không có thể nhận ra được độc thủ kiếm trong tay cô bé kia, nhưng là hấn tuyệt đối sẽ không nhân sai a.

Đó chính là vũ khí trong truyền thuyết của rồng hi vọng Aus Belle đại nhân “Quang minh tán dương” !

Khi Caesar thiên thần sáng tạo ra thế giới và ra lệnh cho Cửu đại Cự long thủ hộ trụ cột chương quản các lực lượng của thế giới này, cũng đưa cho bọn họ thần khí để giữ nhà, vũ khí của rồng hi vọng Aus Belle chính là Quang minh tán dương a.

Trong truyền thuyết, Aus Belle từng dùng Quang minh tán dương chém giết vô số hắc ám quái vật, từ đó thành lập Quang Minh thần điện, vì thế được vạn người tín ngưỡng.

Nhìn đơn độc thủ kiếm tăn ra bạch sắc quang mạng lóa mắt, Sciales Giáo hoàng mở to hai mắt nhìn, dùng ánh mắt khó có thể tin nhìn Tiểu Duyệt, lắp bắp hỏi ra tiếng.

“Ngươi, ngươi, làm sao ngươi sẽ có.”

Tiểu Duyệt theo ánh mắt của hấn nhìn về phía kiếm của mình, cười nhạt nói: “Ta sao phải nói cho ngươi? Sciales Giáo hoàng.”

Sciales Giáo Hoàng mồ hôi lạnh theo thái dương nháy mắt chảy xuống, không cần hoài nghi, này quang minh tán dương chính là thần khí giữ nhà của rồng hi vọng Aus Belle đại nhân, mà bây giờ tại sao lại xuất hiện trong tay người con gái này, có phải hay không giải thích chỉ có một điều chính là cô gái này đã đánh bại Aus Belle đại nhân, lấy được thần khí! (TrangDinh: chị hack đó hehe).

Không, không thể nào như vậy được, Sciales Giáo hoàng đem ý nghĩ này tấy ngay ra khỏi não, hấn sao có thể có ý tưởng vớ vẩn như vậy, Aus Belle đại nhân làm sao có thể sẽ bị một cái nữ oa nhi chỉ có mười mấy tuổi đánh bại? Nói ra sợ làm cho người ta chê cười!

Nhất định là cô gái này trộm được! Nhất định là như vậy!

“Ngươi là trộm thần khí này trong thần điện của Aus Belle đại nhân đi!”

Sciales Giáo Hoàng chắc chắn nói, bởi vì như vậy mới có thể giải thích được hết thấy mọi chuyện đã xảy ra.

Rồng hủy diệt Alois cùng cô gái này, đến thần điện của Aus Belle đại nhân lên trộm thần khí. Aus Belle đại nhân phát hiện sau nộ khí trùng thiên, hạ thần dụ truy tìm thủ phạm, làm cho Quang minh thần điện truy nã hai người bọn họ. Hiện tại đã bắt được một tên, chỉ còn một cô gái này.

Sciales Giáo Hoàng trong não suy đoán tương đương hoàn hảo, lần này suy nghĩ, hấn lại cảm thấy chính mình thủy chung là đứng ở bên chính nghĩa, cho dù cô gái này nhìn qua rất cường đại thì thế nào? Song quyền nan địch tứ thủ, năng lựa chọn tại địa phương này bới móc, phá phách là quá sai lầm.

Tiếp nhận bức lệnh truy nã thủ hạ đưa tới, Sciales Giáo hoàng rõ ràng nhìn thấy khuôn mặt trên bức họa kia chính là cô gái trước mặt, chính là rõ ràng người thật so với bức họa thì đẹp hơn nhiều lắm. Sciales Giáo hoàng cảm quyền trượng Đại thiên sử trong tay, chỉ vào Tiểu Duyệt, uy nghiêm nói:

“Nếu biết nơi này là hoàng cung, như thế nào còn dám ở trong này giường oai!”

Tiểu Duy cảm thấy vị này Giáo hoàng đại nhân tựa hồ hoàn toàn không có muốn hiểu rõ tình huống, cười lạnh nhìn Sciales Giáo hoàng.

“Thanh kiếm này là Quang minh tán dương là người từ thần điện của Aus Belle đại nhân trộm đến đi!”

Sciales Giáo Hoàng nói những lời này hoàn toàn chính là cái câu khẳng định, mà sau khi hắn nói xong câu đó, thủ vệ của hoàng cung cùng ngoại thị vệ đem trọn đại sảnh yến hội bao vây lại, sơ tán các quý phụ cùng các thị nữ tay trái gả không chặt, ở lại hiện trường đều là những người có cấp bậc sức chiến đấu cực cao.

“Ngươi là kẻ trộm”

Sciales Giáo hoàng thấy Tiểu Duy không nói chuyện, hung hăng nói một câu.

“Nói chuyện dễ nghe một chút, ta là đạo tặc.”

Tiểu Duy nói xong, đem Quang minh tán dương sắp quay về bên hông, trong mắt đối phương, cô hoàn toàn là một bộ dáng bỏ qua chống cự.

Câu giải thích này khi Sciales Giáo hoàng nghe tới hoàn toàn là xác minh suy đoán lúc trước của mình, quả nhiên đây chính là nguyên nhân làm cho rỗng hi vọng Aus Belle đại nhân hạ lệnh bắt bọn họ, này thật đúng là thiên đường muôn lối cô không đi, địa ngục không cửa lại xông tới.

“Thị vệ, bắt lấy nàng”

Sciales đình Giáo hoàng ra lệnh một tiếng, các thị vệ đội mệnh lệnh chen chúc đi tới, cũng liền một giây sau phát hiện mình không thể động đậy.

“Muốn bắt ta? Cũng không nghĩ kĩ chính mình có hay không cái năng lực đó!”

Sciales Giáo Hoàng thất kinh nhìn dưới chân của mình, không biết khi nào thì, hai chân của mình bị đông tại tại chỗ, nửa bước cũng không thể di động, hơn nữa không riêng gì chính hắn, người ở chỗ này tất cả đều bị đông cứng tại chỗ.

Điều này cần lực lượng Thủy hệ ma pháp cường đại cỡ nào a, huống chi không ai thấy người trước mặt này niệm chú thi pháp, chuyện như vậy xảy ra trong này mắt, khiến cho mọi người trở tay không kịp.

Tất cả các ma pháp sư cao cấp ở đây đều vì cái kỹ năng này làm cho kinh hãi, bọn họ cũng không có ngờ đến nỗi nghĩ đây là kỹ năng dùng toàn bộ năng lượng, có thể tự nhiên không chế phóng thích ma lực như thế, chính là đông cứng cước bộ mà không suy giảm tới toàn thân, loại thực lực này, thật sự quá kinh người.

Tiểu Duy nhìn Sciales Giáo hoàng, chậm rãi mở miệng nói:

“Nói đi! Aus Belle rốt cuộc ở đâu.”

Sciales Giáo hoàng làm sao có thể mặc người chém giết, các Ma pháp sư bên người cùng đám thợ săn đều thả ra kỹ năng, bắt đầu công kích Tiểu Duy. Tất cả các công kích đều bị một cái vòng phòng hộ Phong hệ chắn ở ngoài, không có một người nào, không có một cái kỹ năng nào có thể tới gần người Tiểu Duy cũng như chạm tới cô.

Sciales Giáo Hoàng thấy thế, giờ lên Đại thiên sứ quyền trượng của mình, đang chuẩn bị hết sức niệm chú, chỉ nghe một tiếng thanh thúy “Ầm”.

Thanh âm vừa tắt, đầu quyền trượng cứ như vậy rớt xuống đất, bẻ nát.

Ngẩng đầu, mọi người khó có thể tin nhìn Tiểu Duy. Cô thậm chí đều không có rút ra đơn độc thủ kiếm ở bên hông! Chỉ là một kỹ năng Phong hệ đơn giản cứ như vậy chấm dứt vũ khí có cấp bậc gần với thần khí, bất cấp quyền trượng.

Có còn hay không một chút thương thức có thể dùng tại... trên người cô gái này a? ! !

Tiểu Duy sắc mặt bình tĩnh nhìn Sciales Giáo Hoàng, nói:

“Quyền trượng của ngươi nên sửa chữa, bền độ thật sự là rất thấp.”

Trên thực tế, một cái Phong hệ ma pháp là không có khả năng đánh nát Đại thiên sứ quyền trượng, khả năng là cái quyền trượng này vốn là lâu năm không được tu sửa, đã giảm bớt sức mạnh ánh sáng trên đó vừa lại người của quang minh thần điện đối với bảo dưỡng không hiểu biết lắm. Bởi thế nếu dùng trang bị này đối với đối thủ cấp bậc thấp trên thực tế thì không có vấn đề gì, chỉ là khi nào gặp được cao thủ đẳng cấp cao, thì là trăm triệu không được, điều này cũng là đưa đến bị kích trước mắt.

“Nói cho ta biết Aus Belle ở đâu, chỉ cần tìm được hắn, ta tha các ngươi một mạng”.

“Tìm được ngươi muốn làm cái gì?”

Sciales Giáo hoàng lúc này đã không dám dùng cái loại khẩu khí cuồng vọng nói chuyện với Tiểu Duy.

Nhưng thân là Giáo hoàng thần điện thờ phụng rồng hi vọng, cho dù chết cũng muốn kiên quyết thủ hộ!

“Hắn bắt đi toạ kỵ của ta, ta tự nhiên là muốn đi đòi lại.”

“Ngươi nói Cái gì?”

Không riêng gì Sciales, mỗi người ở đây không cách nào tin tưởng lỗ tai của mình. Cô gái này đang nói cái gì? Náo loạn lớn như vậy muốn đi tìm rồng hi vọng vì đòi về toạ kỵ của mình? Vậy . . . vậy, rồng hi vọng bắt đi là rồng hủy diệt, như thế suy ra. Chẳng lẽ nói rồng hủy diệt là toạ kỵ của cô gái này? ! !

Khiếp sợ kinh hoàng làm cho tất cả mọi người đều không nói ra lời, toàn bộ yến hội sảnh đường yên lặng không một âm thanh. Thậm chí không ai dám thở mạnh.

“Ngươi Ngươi rớt cuộc. Rớt cuộc là. Cái gì. con người sao ?”

Sciales Giáo Hoàng chỉ cảm thấy thanh âm của mình ở không tự giác run rẩy, nhớ lại đến lúc trước lần đó cơ hồ toàn bộ Caesar đại lục mọi người nghe được thanh âm thu mua được tề kia, còn có vừa mới rồi bọn họ cũng đều nghe được cái thanh âm cảnh cáo kia, cùng thanh âm của nữ nhân trước mắt này hoàn toàn giống nhau, chẳng lẽ nói

Thiên thân Caesar của ta, Sciales Giáo hoàng tuyệt vọng nghĩ, cô gái trước mắt này chính là Thần tộc trong truyền thuyết, không phải nhân loại!

Bởi vì nếu như là nhân loại, làm sao có thể có được loại ma pháp đạo cụ đẳng cấp cao như vậy? Nếu như là nhân loại, rồng hủy diệt tại sao có thể là toạ kỵ của nàng? Nếu như là nhân loại, thân là đạo tặc thì năng lực làm sao có thể sử dụng cái loại ma pháp phạm vi lớn này, còn không có niệm chú cùng thi pháp thời gian!

“Ta là nhân loại.”

Những lời này làm Sciales cùng tất cả mọi người ở đây đều nghĩ ngược, chính là Tiểu Duy giấu đầu hở đuôi, nàng là Thần tộc! Nàng rõ ràng chính là Thần tộc!

“Aus Belle đại nhân hiện thân đang ở tại vắng sinh tế đàn Quang Minh thần điện, chúng ta cũng chỉ là nhìn thấy hắc mang theo rồng hủy diệt bay về bầu trời phía tây, về phần vị trí cụ thể, thật sự không rõ ràng lắm.”

Mở miệng nói chuyện là Karla Selectti, Tiểu Duy nhìn về phía hắc, trên mặt biểu tình hơi hiền nhu hòa. Cô đã muốn bại lộ thực lực, cũng không cần phải giả bộ giấu diếm nữa, đơn giản lấy từ trong hắc động ra giấy bút, trên giấy viết cái gì, đưa cho Karla Selectti.

“Này chú ngữ là ta vừa mới sử dụng Thủy hệ ma pháp cấp chín mươi Băng Phong Thiên Lý, giải trừ phương pháp đã ở mặt trên, cho ngươi.”

Karla Selectti kinh hỉ nhận lấy, liên tục cảm tạ.

“Lão sư! Cảm ơn ngài!”

Vì thế, Tiểu Duy ở trước ánh mắt sùng bái của Karla Selectti và ánh mắt khiếp sợ thêm khó có thể tin của những người khác, ánh mắt bay lên lấy ra thăm bay, hướng về phía tây bay đi.

Karla Selectti sẽ không lừa gạt mình, Tiểu Duy tâm lý biết, huống chi hắc có lừa gạt cô cũng không phải là chuyện quan trọng.

Thăm bay tốc độ rất nhanh, hơn mười giây bay đi liền nhìn đến phía dưới có một tế đàn rất lớn, nói vậy đây là sinh tế đàn trong miệng Karla Selectti. Tiểu Duy ngồi ở trên thăm bay suy nghĩ, ngẩng đầu hướng lên trên nhìn lại, đỉnh đầu là từng mảnh từng mảnh dày đặc mây đen, theo gió hướng hơi hơi di động.

Mỗi một Cụ Long đều có một thần điện riêng của mình, rồng hủy diệt là ở Diệt long sơn trong cốc, rồng biển cả là ở đáy biển cùng tộc người cá, rồng sinh mệnh là ở Linh Mộc rừng rậm cùng Tinh linh tộc, Huyền thiết ma long là ở bên trong sắt thép thành của tộc người lùn, rồng lửa ngục là ở trong núi lửa chết. Như vậy, rồng hi vọng ở đâu?

Nhìn chăm chăm vào mây đen hồi lâu, Tiểu Duy đột nhiên cảm giác được có gì đó kì quái, dừng ở xa xa nhìn đám mây một hồi lâu, bưng bình đại ngộ.

Đám mây đen này có vấn đề.

Chung quanh đều là gió lớn giạt đùng đùng, mà cái đám mây một đồng lù lù không nhúc nhích, hình như là ở cố ý che lấp cái gì. Chẳng lẽ là.

Tiểu Duy điều khiển thăm bay nhanh chóng bay về phía đó, sau khi cô xuyên qua đám mây đen dày đặc như sương mù kia, một toà cung điện khổng lồ thuần sắc trắng liền xuất hiện trước mắt.

Rốt cuộc cũng tìm được ngươi, rồng hi vọng Aus Belle!

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 78: Đơn đầu X Chân tướng

Cung điện của rồng hi vọng Aus Belle thuần sắc trắng vô cùng sạch sẽ, màu trắng kia tưởng như cùng đám mây đen nối liền thành một mảnh, không nhìn kỹ thật đúng là nhận không được.

Toàn bộ cung điện hoàn toàn là phong cách Hy Lạp cổ, trụ kiểu định hình vật kiến trúc có một cổ hơi thô thần miếu dày đặc, thật lớn cột trụ được dùng để che kín dãy hành lang, một khoá tạo kiểu đầu cột cùng các pho tượng nữ thần đem kết hợp, mà khi Tiểu Duy cẩn thận quan sát thời điểm mới rất chỉ là 罍 phát hiện, kia nguyên bản hẳn là pho tượng cô gái đứng thẳng trụ biến thành những nam tử cường tráng uy vũ.

Vị rồng hi vọng Aus Belle này thật sự là hảo khẩu vị a.

Đứng ở cửa cung điện, Tiểu Duy thu hồi thâm bay, nhìn vào trong điện, vài nguwofi mặc áo trắng thổi qua trước mặt cô.

Được rồi, kia đúng là thổi qua .

Tiểu Duy đánh giá cẩn thận mấy người trước mắt ... kia hẳn là được gọi là thiên sứ đi, tất cả đều được đặc chế giống nhau, nhìn vào mắt Tiểu Duy mấy thiên sứ đều là tóc màu vàng cùng đôi mắt xanh lam, mặc một kiện trường bào màu trắng không qua gối, sở dĩ nói bọn họ là thổi qua là bởi vì bọn họ sau lưng đang không ngừng vung đôi cánh nhỏ màu trắng .

Trước kia ở trong trò chơi chưa từng có gặp qua chủng tộc này, bất quá bọn hắn nhưng thật ra cùng thần tộc trong truyền thuyết kia có một chút điểm tương tự. Lúc đầu ở trong trò chơi, phía chính phủ liền từng công bố qua tin tức về những chủng tộc che dấu, phạm là khi sáng tạo nhân vật lựa chọn chủng tộc tùy cơ người đều có cơ hội trở thành chủng tộc che dấu, còn lại chính là vấn đề vận khí.

Đương nhiên, Tiểu Duy không có vận khí tốt như vậy, cô cũng chọn tùy cơ, đã vậy tùy cơ ra còn là một nhân loại.

Đám người kia nhìn qua tựa giống như Thiên Sứ, nhưng bởi vì chưa bao giờ nghe qua nói có một chủng tộc như Thiên Sứ, như vậy cũng chỉ có thể quy tội là Thần tộc chứ.

Cái chủng tộc cường đại trong truyền thuyết kia, nay đã trở thành nô lệ của rồng hi vọng Aus Belle rồi sao?

Mang theo vẻ mặt nửa cười nửa không, Tiểu Duy đi vào trong cung điện.

Mở ra cước bộ, bước đi trên mặt đất phát ra những âm thanh thanh thúy, tất cả các Thiên Sứ đều dừng tay lại công việc trong tay, im lặng nhìn Tiểu Duy.

Mà Tiểu Duy hoàn toàn không cảm giác bị người quan sát, thẳng bước đi vào trong. Cô biết, cô đến rồng hi vọng Aus Belle nhất định sẽ biết được.

Làm người ta khó hiểu là, không ai chạy tới bẩm báo cho rồng hi vọng có người xâm nhập, những tiểu thiên thần cánh trắng này chính là đứng tại chỗ, dùng ánh mắt tò mò nhìn Tiểu Duy, bọn họ thậm chí còn có vài người tụ lại một chỗ xì xào bàn tán.

Phong cách kiến trúc Hy Lạp cổ kết cấu vô cùng đơn giản, đại sảnh ở ngay trung tâm, mà chủ phòng còn lại là ở tận cùng bên trong đại sảnh. Tiểu Duy lúc này đã không có tâm tư lo lắng tình huống quái dị chung quanh, bước đi đến tận cùng bên trong đại sảnh nhìn thấy đại môn đóng chặt.

Sau đó, một cước đạp cửa.

Trừ bỏ khi cánh cửa ngã xuống phát ra âm thanh gầm rú, kỳ thật cả phòng rất im lặng, chỉ có gió thổi lên rèm cửa sở màu trắng phát ra thanh âm sa sa, thậm chí tiếng hô hấp đều nghe không được.

Có một người đàn ông đầu tóc dài màu bạc đang đứng ở bên giường, một tay vuốt ve cái trán của một người đàn ông khác nằm trên giường, cúi người ôn nhu nhìn chăm chú vào, trong đôi mắt màu vàng đầy quan tâm (TrangDinh: BL gyaaaaa... * trái tim rò rỉ* Lik *gật đầu 4*)

Mà người nằm trên giường hai mắt nhắm chặt, phát ra âm thanh lớn như vậy mà hẳn chỉ cau chặt mày, nhưng không có dấu hiệu tỉnh lại, mái tóc đen dài rối tán loạn trên chiếc giường tuyết trắng, hai màu trắng đen hoà hợp mang theo một cổ mỹ cảm.

Nhìn thấy bức tranh này, trái tim Tiểu Duy hơi thất một cái, mím môi giương giọng nói:

“Aus Belle?”

Nam tử tóc bạc nghe tiếng ngừng đầu, nguyên bản ánh mắt mang theo khinh thường khi nhìn thấy Tiểu Duy cái nháy mắt biến thành khiếp sợ, theo sau vài bước chân tiến đến trước mặt Tiểu Duy không xa, quỳ một chân trên đất.

“Ngài đã trở về, thiên thần đại nhân.”

Thiên thần đại nhân em gái nguoi.

Tiểu Duy chỉ cảm thấy khoe miệng của mình đang không ngừng co giật, nhưng vị rồng hi vọng Aus Belle trước mắt hoàn toàn không có ý đứng dậy, vẫn là như cũ cúi đầu, một mực bộ dáng cung kính, cùng âm thanh mang theo chút ít rung động tiếp tục nói.

“Từ sau khi ngài rời đi thần chi điện này, ta liền ở trong này chuẩn bị hết thảy, thỉnh thiên thần đại nhân giáng tội.”

Giáng tội em gái nguoi.

Tiểu Duy nghiêng răng nghiêng lợi rút ra bên hông Ám ảnh nguyên rùa, chỉ về hướng rồng hi vọng Aus Belle, hừ lạnh một tiếng, nói:

“Thật xin lỗi, ta căn bản là không phải là cái gì thiên thần đại nhân, ta chỉ là tới hướng nguoi đòi lại toạ kỵ bị nguoi mang đi.”

Aus Belle cả kinh, đột nhiên ngẩng đầu, khi nhìn rõ diện mạo của Tiểu Duy, nháy mắt nhảy lùi về phía sau, rút ra khoảng cách an toàn, trên mặt tràn ngập phần nộ.

“Làm sao nguoi sẽ có trang bị của thiên thần đại nhân?”

Tiểu Duy cảm thấy bây giờ đang ở nơi này cùng Aus Belle thảo luận lại lịch của bộ trang bị này thật sự là một sự kiện rất ngu ngốc, mà trên thực tế cho dù cô giải thích, vị rồng hi vọng trước mắt này chưa chắc này đã tin lời cô nói là sự thật.

Thấy Tiểu Duy không nói lời nào, Aus Belle không khỏi hoài nghi .

Theo lý mà nói, trang bị của Caesar thiên thần không thể nào bị người khác đoạt được, trọng yếu nhất là cho dù là có người lấy được cũng không thể nào có thể mặc lên toàn bộ trang bị. Cấp bậc cao như vậy, hẳn Aus Belle còn không biết có cái nhân loại nào có thể đạt tới, tu luyện cả đời chỉ sợ cũng không có khả năng sẽ đạt được tu vị bậc này.

Nhưng chuyện trước mắt này giải thích thế nào?

Nhân loại này không chỉ có trang bị của Caesar thiên thần, còn toàn bộ đều mặc vào người, vũ khí bên hông, nếu hắn không nhìn lầm thì kia rõ ràng chính là Ám ảnh nguyên rùa và Quang minh tán dương.

Cũng mặc kệ thế nào, người này tuyệt đối cùng việc thiên thần đại nhân mất tích có quan hệ?

“Nguoi chính là cái nhân loại ở cùng một chỗ với A Lạc kia? “

Aus Belle từ diện mạo của Tiểu Duy nhận ra cô, bắt đầu chính là bị thân trang bị khiếp sợ kia, nghĩ lắm cô chính là thiên thần đại nhân, bây giờ nghĩ lại, cô không phải chính là cô gái loài người vẫn luôn ở cùng với Alois từ trước tới nay sao.

“Ta là ai căn bản không quan trọng, quan trọng là.”

Tiểu Duy mang trên mặt cười lạnh, chậm rãi hướng trước mắt bước từng bước, nói:

“Ai cho phép nguoi mang toạ kỵ của ta đi?”

Những lời này làm cho nguyên bản thất vọng lại đan thêm luồng khí căm phẫn ở lồng ngực Aus Belle trong nháy mắt bốc con giận dữ.

Nhân loại nhỏ bé này cư nhiên dám nói rồng hủy diệt là toạ kỵ của nàng? Điều này quan hệ đến tôn nghiêm của Cự Long tộc, quyết không thể dễ dàng tha thứ.

Aus Belle chưa bao giờ thấy qua nhân loại kiêu ngạo như vậy, hắn đã trải qua vô số cuộc chiến đấu, nhưng lại chưa bao giờ cùng một nhân loại một mình đấu qua, thậm chí như vậy trong nháy mắt, Aus Belle cảm giác mình một ngón tay có thể bóp chết cái nhân loại trước mắt mình, đang cư nhiên nói những lời ầu ả, thật sự là có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục.

Trong nháy mắt, một quả cầu năng lượng hướng về phía Tiểu Duy nghiêng diện mà đến. Mà đứng ở đằng kia Tiểu Duy cũng không sợ không vội giờ lên cánh tay phải, nhìn như thoải mái vung lên, quả cầu năng lượng lập tức đánh vào trên vách tường, oanh một tiếng nổ, vách tường bị đục lỗ một cái lỗ lớn.

Đứng trong đại sảnh mọi người hoảng sợ chạy trốn khắp nơi, vung đôi cánh thiên sứ bay ra ngoài cung điện.

Aus Belle lông mi khẽ nhúc nhích, cái nhân loại này quả nhiên có chút bản lĩnh (Trang Đình: đội chị thị anh xong mới biết bản lĩnh bao nhiêu hehe), dùng hết nguyên tố hội tụ thành một thanh kiếm trong tay, phi thân đánh úp về phía Tiểu Duy.

Tiểu Duy không chút hoang mang đem hai thanh kiếm nắm chặt trong tay, cùng sử dụng Ám ảnh nguyên rùa tiếp nhận một chiêu của Aus Belle, khoe miệng mang theo nụ cười lạnh, dùng sức huy kiếm, Aus Belle theo cái lỗ bị phá kia bay ra ngoài.

Một cái thả nguoi, Tiểu Duy cũng theo đi ra ngoài.

Sau đó, chiến trường hoàn toàn dời đi.

Do vì giao chiến trên không trung, Tiểu Duy phát động hiệu quả thứ nhất của trang bị thần chi sáo trang: bay lượn. Hiệu quả là có thể từ thân sau lưng mọc lên hai cánh, giống như thiên sứ bầu trời bình thường, chính là khi sử dụng kỹ năng này sẽ làm lộ thuộc tính nguyên tố của bản thân theo màu sắc cánh, điểm ấy Tiểu Duy không phải thực thích, bởi vì trước tiên sẽ làm bại lộ kỹ năng mình sử dụng, xem như cái tác dụng phụ đi.

Thời điểm phi thân đi ra ngoài, Tiểu Duy liền buff đầy cho mình các loại buff, lần chiến đấu này, tuyệt đối không thua, ban đầu ở Diệt long sơn cốc khiêu chiến rồng hủy diệt, cô thậm chí còn uống một bình cường hiệu vương giả chúc phúc được tề ①. Nay dù sao cùng trò chơi lúc trước bất đồng, nếu chết, thì sẽ là chết thật sự, thần cũng không thể nào cứu được người.

Cho nên, trận chiến này, Tiểu Duy không nhường, và cũng sẽ không nhường!

Này một người một con rồng liền triển đấu ở trên không đất nước Merl, trong bóng dáng chiến đấu xuyên qua các đám mây ẩn hiện.

Tiểu Duy triển khai toàn bộ mã lực, lần lượt Diệt long Ma pháp không gián đoạn ở trên người Aus Belle đánh tới, trong đó còn kèm theo thường thường tiềm hành cùng với ẩn thân, đối với những kỹ năng của Aus Belle chưa từng sử dụng qua mà nói, đây thật là một sự khiêu chiến.

Đương nhiên, rồng hi vọng Aus Belle cũng không thể có thể cứ như vậy từ bỏ ý đồ, một thanh âm rồng ngâm đinh tai nhức óc, Aus Belle bối giãy lất khỏi phục hình dáng, thân thể không lồ kia làm Tiểu Duy không cách nào hạ thủ.

Trên mặt nụ cười lạnh thùy chung không có biến mất, Tiểu Duy một cái ẩn thân thuật xuất hiện trước mặt Aus Belle, ở trên chân ngưng tụ dày đặc thổ hệ nguyên tố, một cái kỹ năng chiến sĩ trọng kích đá vào mặt Aus Belle, mang theo tiếng gầm giận dữ, Aus Belle từ trời rơi xuống.

Lúc này cư dân Merl nếu ngẩng đầu, sẽ thấy rồng hi vọng Aus Belle rớt từ trên mây xuống, phía sau hấn Tiểu Duy theo sát mà đến.

Đám người Sciales Giáo hoàng đứng ở bên ngoài vắng sinh tế đàn, ngửa đầu nhìn chăm chú vào trận quyết đấu quan trọng này.

Thân ảnh màu vàng cùng Cự long màu trắng triển đấu cùng một chỗ, cư nhiên thế lực ngang nhau, bất phân thắng bại. Vừa lúc đó, từ trên tầng mây dày đặc, một đạo bóng dáng màu đen cực nhanh lao đến.

“Tiểu Duy! Aus Belle thúc thúc! Các người không cần đánh!”

Giọng nói này, người đến là Alois.

Aus Belle cùng Tiểu Duy không chút nào bị thanh âm này ảnh hưởng, mà Tiểu Duy lại phát động mãnh liệt thể công. Nguyên bản biến thành hình rồng Aus Belle ở phương diện linh hoạt liền kém so với Tiểu Duy, lúc này Tiểu Duy trong nháy mắt biến đến phía dưới bên cánh trái của hấn, hấn lại phản ứng không kịp.

Long có nghịch lân, mà mỗi một con rồng nghịch lân vị trí cũng không giống nhau. rồng hi vọng Aus Belle nghịch lân là tại phía dưới cánh trái cách ba tấc, sở dĩ Tiểu Duy biết, cũng là trong quá trình chiến đấu quan sát ra.

Trong tay hội tụ lôi nguyên tố, Tiểu Duy chính là đưa tay chạm nhẹ vào nghịch lân, Aus Belle lập tức toàn thân cứng ngắc, nháy mắt từ không trung ngã xuống, chà trên mặt đất phát ra thanh âm thật lớn, sau đó biến thành hình người.

“Aus Belle thúc thúc!”

Alois chạy tới, ôm lấy rồng hi vọng khoẻ miệng đang chảy máu tươi, vẻ mặt lo lắng.

“Yên tâm, hấn chết không được.”

Tiểu Duy cầm trong tay Ám ảnh nguyên rùa, đi tới, mũi kiếm trực chỉ Aus Belle, nói :

“Tại sao lại bắt Alois đi?”

Aus Belle nhìn Alois liếc mắt một cái, gian nan nói:

“Mang hấn đi là bởi vì lễ trưởng thành của hấn sắp đến rồi, sau này không thể du đăng bên ngoài nữa.”

“Lễ trưởng thành?”

Tiểu Duy nghi hoặc nhìn về phía Alois, đã thấy người kia kiên định gật đầu.

Trêu đùa nhau a? Cái lễ trưởng thành quỷ quái này từ đâu chui ra a? ! ! !

Chú thích: ① cường hiệu vương giả chúc phúc được tề: thần tượng cấp bậc được tề, các hạng năng lực trị số tăng lên 50%, liên tục 10 phút, phục hồi 12 máu giờ.

Chương 79: Tín ngưỡng X Lễ Trưởng Thành Của Loài Rồng

Ở trên Caesar đại lục. Không biết khi nào thì, từ chỗ nào truyền tới một lời đồn đãi.

Sau khi rồng hi vọng Aus Belle thần sử đại nhân đánh bại rồng hủy diệt Alois, trong lúc mọi người đều đắm chìm trong niềm vui hân hoan. Một cô gái nhân loại một mình đi đến trước thần điện của rồng hi vọng, cũng cùng hân triền đầu trên không trung.

Càng làm người ta kinh ngạc, thiếu nữ này cư nhiên thực lực không thua kém gì rồng hi vọng, mà cuối cùng, cô gái nhất kích đánh cho rồng hi vọng từ trên không rơi xuống.

Toàn thân cô gái toả ra tia sáng chói mắt, mặc trên người trang bị không ai nhận thức, trong tay cầm theo là thần khí giữ nhà của rồng hi vọng và rồng hủy diệt – Quang minh tán dương và Âm ảnh nguyên rửa, khi thể đưa tay làm người ta không dám nhìn thẳng, ngay khi nhìn thấy nàng, điều duy nhất mà mọi người có thể làm có lẽ chính là cúi bái.

Trong nháy mắt khi cô gái chỉ thẳng kiếm vào rồng hi vọng. Rồng hủy diệt từ trên trời giáng xuống.

Chuyện về sau không còn ai biết .

Duy nhất biết chính là, Hắc Ám thần điện đang ở phương Nam chậm rãi hồi sinh, Quang minh thần điện tại phương Bắc lại đi xuống dốc.

Duy nhất biết đến, là người thiếu nữ kia tên là Tiểu Duy.

Sciales Giáo hoàng lúc này đang ngồi ở trong quang minh thần điện trong phòng của mình, ánh mắt đại ra nhìn trần nhà, thỉnh thoảng thần tha thứ đầu óc của hắn không có cách nào lập tức cất chứa nhiều như vậy không thể tưởng tượng chuyện không giống thường tình như vậy. rồng hi vọng thần dụ hắn là sẽ không nghe lắm, bất quá sự tình tựa hồ không phải hướng theo cái phương hướng hắn suy nghĩ mà tiến hành, mà là. Lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa, thị nữ nhẹ giọng hỏi đến giáo hoàng đại nhân muốn dùng cơm hay không. Dù sao từ lần đó cho tới bây giờ, Sciales Giáo hoàng đại nhân cũng đã không có ăn qua cái gì. Mà trên thực tế, không riêng gì giáo hoàng, lúc ấy các quan to quý tộc thậm chí các thế lực thủ lĩnh, đều là đang ngồi ngốc hổng.

Có lẽ, bọn họ duy nhất hiểu được chính là cái cô gái tên Tiểu Duy kia có lực lượng có thể so sánh được với Cự Long tộc.

Không. Phải nói là so với Cự Long tộc thực lực càng cường đại hơn.

Sciales Giáo hoàng ảo não ôm đầu, không tiếng động khóc thét, khi nhìn thấy rồng hi vọng cùng rồng hủy diệt cùng ngồi lên phi thảm của cô gái kia, hắn liền lâm vào trong vô hạn tuyệt vọng. Quang Minh thần điện tồn tại có ý nghĩa là cái gì? Trước kia hắn tuyệt đối sẽ cho rằng, Quang Minh thần điện tồn tại ý nghĩa chính là tiêu trừ tất cả lực lượng hắc ám cùng các thế lực hắc ám, bởi vì quang minh cùng hắc ám vĩnh viễn là đối lập .

Nhưng là, ý nghĩ này khi nhìn thấy rồng hi vọng Aus Belle cùng rồng hủy diệt Alois hoàn toàn tan vỡ.

Thì ra, rồng hi vọng cùng rồng hủy diệt là quan hệ thúc cháu.

Thì ra. rồng hi vọng cùng rồng hủy diệt quan hệ thân mật như thế.

Thì ra. Thì ra, chỉ có bọn họ nhân loại nhỏ bé mới không nhìn thấy được chân tướng to lớn này.

Tín niệm một khi mất đi trụ cột, tinh thần thực dễ dàng sẽ đi đến cực đoan, thậm chí hổng mất Sciales Giáo hoàng trước mặt chính là một cái ví dụ như vậy.

Ngay tại thời điểm hắn ngất ngốc, ngoài cửa truyền đến thanh âm dồn dập.

“Giáo hoàng đại nhân! Quang Minh thần điện thị vệ cùng binh lính hoàng cung nổi lên xung đột! Ngài chạy nhanh đi xem đi!”

Sciales Giáo hoàng thấy những lời này cũng chỉ là hơi hơi giật giật mí mắt, hắn làm sao có thể không rõ ràng được. Chuyện như vậy sẽ làm cho mọi người suy sụp, thậm chí hoài nghi mình tồn tại trên thế giới này là một sự thất bại, mà làm ra những chuyện tình không lường được.

“Giáo Hoàng đại nhân. Ta là Theodore.”

Theodore đại chủ giáo đứng ở ngoài cửa. Lo lắng nói.

“Tình thế trở nên càng ngày càng nghiêm trọng, tiểu nhi tử của Talysun bị hạ vừa mới tự sát, chết ở trong phòng của mình.”

Con người mất đi tín ngưỡng sẽ làm ra những chuyện cực đoan. Mà tiểu nhi tử của Talysun bệ hạ từng khi vừa lên mười năm tuổi đã tỏ ra mong muốn, muốn chung thân phụng dưỡng rồng hi vọng đại nhân. Lấy tinh thần cơ thể đem tất cả thời gian cả đời mình đều hiến dâng cho Aus Belle đại nhân, hy vọng sẽ có một ngày làm tắt cả hắc ám trên Caesar đại lục biến mất. Nhưng còn bây giờ thì sao? Hết thầy đều trở nên không còn ý nghĩa gì nữa. Nếu không phải tận mắt thấy một màn này. Tâm sẽ tồn hoài nghi, ít nhất sẽ không đến mức độ cực đoan tuyệt lộ như hiện nay. Nhưng, Talysun quốc vương để ăn mừng thời khắc đó, cơ hồ đã mời tất cả những người có thân phận địa vị trên đại lục đến. Không biết những người này sẽ như thế nào đây, Sciales Giáo hoàng đứng lên. Đẩy ra đại môn vừa đóng lại. Còn có rất nhiều chuyện cần hấn đi xử lý Bên kia, Tiểu Duy mang theo Aus Belle cùng Alois về trong thân diện của rồng hi vọng. Kéo hai con rồng quay về căn phòng vừa bị cô huỷ diệt kia.

“Nói đi. Rốt cuộc là sao lại thế này?” Tiểu Duy cau mày. Về mặt nghiêm túc. Hoàn toàn không để ý Aus Belle đang bị thương nằm suy yếu trên giường.

“Tiểu Duy. Aus Belle thúc thúc bị thương.”

Alois đáng thương nhìn Tiểu Duy. Ở dưới ánh mắt sắc bén của nàng, không dám tiến lên.

“Ta biết.”

Tiểu Duy liếc mắt. Giống như đang nói, chính ta đánh hấn như vậy ta còn có thể không biết không. Aus Belle ho khan vài cái, nói :

“Ta cũng có vấn đề muốn hỏi ngươi.”

Ở dưới con tức giận cuộn cuộn của Tiểu Duy, rồng hi vọng Aus Belle lại còn có loại dũng khí này. Quả nhiên không hổ danh là cự long đứng đầu trong cửu đại cự long.

“Được. Ngươi trước trả lời ta.”

Tiểu Duy cũng không khách khí. Mặt lạnh nói:

“Lễ trưởng thành là thế nào?”

“Khi tiền nhiệm rồng hủy diệt qua đời đã đem tiểu Alois phó thác cho ta. Về tình về lý lễ trưởng thành này đều hấn là ta phải chấp hành .”

Alois giương mắt nhìn Tiểu Duy. Giải thích nói:

“Mỗi Cự Long đều phải trải qua lễ trưởng thành hay còn gọi là lễ rửa tội, bằng không không có cách nào trở thành chân chính Cự Long”.

Tiểu Duy vừa định tiến thêm một bước hỏi tiếp. Bỗng nhiên một đạo khác thanh âm chen vào.

“Xem ra Aus Belle bị thương cũng không có nhẹ. Còn lại vẫn là ta tới giải thích đi. Huống chi ta nghĩ ta cùng Aus Belle có vấn đề giống nhau muốn hỏi ngươi.”

Nói xong Catim ôm con rắn bóng dáng từ phía sau đi ra. Cái tên nhóc rắn Toti vừa nhìn thấy Tiểu Duy liền vui vẻ lập tức dùng long ngữ lớn tiếng kêu “mẹ”. Đương nhiên, Tiểu Duy lập tức tròn trắng mắt ngẩn lại

Cự Long cùng nhân loại không giống nhau, từng cái giai đoạn đều phải trải qua thí luyện mới có thể trưởng thành, thời điểm sinh ra là một mình phải đánh vỡ vỏ trứng, nếu dựa vào ngoại lực đánh vỡ quả trứng thì con rắn sinh ra nhất định sẽ chết, kế tiếp đó là tiến vào trưởng thành kỳ, Cự long trưởng thành kỳ phải tự mình lựa chọn một chỗ làm lãnh địa của mình. Chậm rãi phát triển; kế tiếp chính là thời kỳ thành thực, thời kỳ trưởng thành thời gian có thể so rất dài. Nhưng là ở đầu thời kỳ trưởng thành nhất định phải trải qua lễ trưởng thành lễ rửa tội, mới có thể biến thành Cự long chân chính.”

“Mà cái gọi là lễ trưởng thành. Chính là.”

Catim không tự nhiên nhìn mắt Aus Belle. Nói : “Chính là cái mà nhân loại các người gọi là yêu.” (TrangDinh: có phải giống như trong tưởng tượng của ta không hề * chảy nước rãi* Lik *gật đầu 6*)

Tiểu Duy cả kinh miệng đều biến thành hình chữ O, tròn mắt há hốc mồm chỉ vào Aus Belle và Catim. Hỏi:

“Vậy các ngươi.”

“Chính là vậy, đúng, chúng ta cũng đều đã trải qua .”

Catim hai má hơi hồng, nói:

“Lễ trưởng thành của rồng sinh mệnh là Aus Belle chấp hành, lễ trưởng thành của rồng gió là rồng sinh mệnh chấp hành, mà lễ trưởng thành của rồng biển cả là rồng gió chấp hành. Lễ trưởng thành của rồng lửa ngục là rồng biển cả chấp hành.”

“Quả nhiên long tính bản dân a.” (long cùng họ rắn mà rắn thì “xà bản tính dân” là câu của các cụ)

Tiểu Duy gật gù khóe miệng, lắc đầu:

“Ngươi đây là ánh mắt gì a?”

Catim đối với ánh mắt của Tiểu Duy rất bất mãn:

“Chúng ta Cự Long tộc đều là như vậy nhiều đời tương truyền, thân là tiên bối đương nhiên là có tư cách dạy hậu bối.”

“Đúng vậy a, Cự Long tộc nhóm rắn con thật đáng thương.”

Tiểu Duy nói xong ôm lấy tiểu Toti. Về mặt thương tiếc:

“Muốn thành long phía trước còn phải bị ... hơn một lần.” (TrangDinh *cười khà ó* Lik *hớ hớ*)

“Ngươi đang ở đây miên man suy nghĩ cái gì a, dạy người mới là bị cái kia một lần.”

Vừa dứt lời, Tiểu Duy trong lòng hoảng hốt rồi, mở to hai mắt trong bụng nghĩ thầm ta dựa vào, Cự Long tộc dạy người là phía dưới cái kia, người nào đó ánh mắt chuyển hướng rồng hi vọng, dựa theo lời Catim nói, tính đi tính lại cũng chỉ có rồng hi vọng Aus Belle không có dạy giả rồi, như vậy hẳn. . . .

“Aus Belle, người dạy ngươi là ai a?”

Vừa lên tiếng, thậm chí ngay cả Catim trên mặt đều mang theo dào dạt hứng trí dào, mà Aus Belle lại ánh mắt vẫn né tránh, cuối cùng rơi vào đường cùng, nhỏ giọng nói nhỏ một câu.

“Chính là Thiên thần đại nhân.”

Ôi mẹ ta, Tiểu Duy lúc ấy đã cảm thấy một đạo tình thiên phích lịch đương trường bỏ vào trên đầu cô, này tin tức rất dọa người rồi, nguyên lai yếu thần (thiên thần mất tích) cũng đã từng làm “thụ”, này TMD là một thế giới thần mã a, Aus Belle đối với biểu tình của Tiểu Duy rất không hài lòng, mà chủ đề mới vừa rồi làm hẳn có chút ngưng ngừng, lúc này hẳn má hồng giống như đào phấn, ánh mắt lại mang theo phần nộ, một cổ phong tình nói không lên lời theo quanh thân tán phát ra.

“Hiện tại đến phiên ta hỏi ngươi.”

Tiểu Duy từ chối cho ý kiến, gật đầu.

“Trang bị trên người của ngươi là từ đâu mà có?”

“Ngươi nói thần chi sáo trang?”

Tiểu Duy chỉ chỉ trang bị mặc trên người, nói: “Chính ta tự mình làm”.

” Không có khả năng “

Rồng hi vọng Aus Belle vẽ mặt đều viết ba chữ ta – không – tin:

“Nhân loại không có khả năng có được kỹ thuật rèn cao siêu như vậy, căn bản không có khả năng làm ra ! Hơn nữa. Hơn nữa.”

“Hơn nữa cái gì?”

“Hơn nữa đó là chiến đấu sáo trang của thiên thần đại nhân”

“Các ngươi đều thấy qua “.

Tiểu Duy cười nhạo một tiếng, khề nhếch cằm, khinh thường hỏi:

Aus Belle cùng Catim gật gật đầu, tiếp tục nói:

“Mặc kệ các ngươi có tin hay không, thần sáo chi trang này thật là chính ta làm, Âm ảnh nguyên rủa là hoàn thành Ân tâng nhiệm vụ được cấp thưởng cho, Quang minh tán dương là đánh Alois tìm được .

“Đánh. Tiểu Alois?”

Aus Belle khi nghe thấy lời này thời điểm, âm điệu đều thay đổi.

“Đúng vậy a.”

Tiểu Duy vẽ mặt cùng thái độ không sao cả hoàn toàn chọc giận Aus Belle.

”Ngươi cứ nhiên đánh Alois”

“Aus Belle, ngươi đừng kích động, về chuyện này, ta nghĩ vẫn là ta tới giải thích với ngươi đi.”

Thân ảnh quen thuộc kia cùng xuất hiện, trăm triệu không thể tưởng được, Cự long tộc bọn họ lại có một ngày sẽ cùng nhau tụ tập một chỗ trong thần điện của rồng hi vọng.

Phía nam là bầu trời bao la, cuộn cuộn từng đám mây đen bay tới, ẩn hiện một lực lượng hắc ám, đem ma trảo đưa về phía bên này. . . .

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Kinh nghiệm X Gặp chuyện không may

Đi vào từ cửa là rừng biển cả Morrie Sickles, đương nhiên theo sát phía sau còn có rừng lửa ngục Saraman Germany. Nghe Morrie Sickles giải thích, hình như là hắn cố ý chạy tới kéo Saraman Germany tính tình nóng nảy trở về, đương nhiên, không bài trừ dọc theo con đường này hai người bọn họ ngươi chết ta quất nhiều lần liễu mạng. (TrangĐinh: đánh nhau loạn rồi mới tới được đây Lik: giống hai chị em nhà em, đi học còn phải tranh cãi một hồi xem ai chớ).

Morrie Sickles đối Aus Belle cùng Catim giải thích lai lịch của Tiểu Dục, tuy rằng trong lời nói cũng lộ ra chút khó hiểu, nhưng căn cứ bọn họ mấy ngày ở chung, chuyện kinh ngạc này cũng chỉ có giải thích như vậy thôi.

Chẳng qua là, các bạn Cự Long đối với trang bị của Tiểu Dục còn có vũ khí điều duy trì thái độ hoài nghi, thẳng đến khi Alois mở miệng.

“Quang minh tán dương đúng là từ lấy từ trong cung điện của ta .”

Alois bất đắc dĩ, trên mặt có chút áy náy:

“Thực lực của ta không đủ, bị Tiểu Dục đánh bại, vì thế nàng mượn đi Quang minh tán dương.”

“Còn chuyện tọa kỵ là thế nào?” Aus Belle không buông tha, tiếp tục truy vấn.

”” Alois một chữ đều nói không được, hắn có thể nói cái gì cái hắn có thể nói đây hết thảy cũng là vì hoà bình đại lục Caesar này, nó Alois mới đem mình hy sinh? Khụ khụ khụ ! Cung điện của nó! Bảo tàng của nó, thần khí giữ nhà của nó a! Tôn nghiêm của nó, Alois không nói lời nào, Aus Belle từ trong đáy lòng đối Tiểu Dục sinh ra một cỗ cừu hận. Nhìn nàng đem con rắn nhà mình khi dễ thành cái dạng gì rồi? Ngay cả oán hận đều không dám phát ra, đây là Cự Long tộc sao, Tiểu Dục hoàn toàn không để ý tới chuyện này, cũng không thể hiện nhiều biểu tình để ý cái mặt đen như than của Aus Belle, cô, hết sức nghiêm túc nhìn những Cự Long ở đây, lạnh lùng nói:

“Mục đích của ta chính là tìm kiếm Caesar đại thần, nhiệm vụ thuyết minh chỉ cần tập hợp đủ thần khí giữ nhà của Cửu đại Cự long là có thể tìm được hắn, nếu các ngươi cũng muốn.”

Tiểu Dục trong lời nói dừng một chút, chính là ánh mắt đã trở nên hơn lạnh như băng:

“Thì hãy đem thần khí giao cho ta.”

“Cái gì cơ? !” Catim kinh ngạc nhìn Tiểu Dục, khó tin lớn tiếng nói.

Chính là vừa dứt lời, bốn phía không khí rõ ràng liền giảm xuống vài độ, áp lực vô hình nháy mắt đánh úp lại.

Tiểu Dục đưa tay lên nắm chặt chuôi kiếm ở trên hông, thân nhiên mở miệng:

“Như vậy, ta không ngại dùng vũ lực giải quyết.”

Những lời này nghe vào trong lỗ tai các cự long, rõ ràng chính là trắng trợn khiêu khích, cái nhân loại trước mắt này thật là quá mức khoa trương đi. Mấy cái Cự long trước mắt này tất cả đều đã từng thử sức với Tiểu Dục, hoàn toàn hiểu được thực lực của cô gái trước mắt này, chẳng qua, bọn họ cũng không cho rằng Tiểu Dục có thể lấy sức một mình chiến thắng cả ngũ long bọn họ, nhưng đừng khí này đến tột cùng là từ đâu tới đây

“Vì sao ngươi cho dù phải sử dụng vũ lực cũng muốn gặp thiên thần đại nhân”.

Morrie Sickles ngăn cản Saraman Germany đang bộ dạng muốn chiến đấu, nhìn thẳng Tiểu Dục, hỏi. Ánh mắt lạnh như băng đảo qua mỗi một cự long ở đây, Tiểu Dục im lặng một chút nói:

“Mong muốn của ta từ lúc ban đầu vốn không có thay đổi, tìm được Caesar thiên thần, có lẽ ta có thể tìm được đường về nhà”.

Những lời này đối với Aus Belle bốn người bạn họ mà nói đều là có thể lý giải, bất kể mọi việc có ra sao, dù là Cự long hay là nhân loại đều đã vô cùng quan tâm, vẫn bám riết không tha tìm kiếm đường về nhà, đối với một người con gái phải phiêu bạt bên ngoài mà nói thật sự là kiên trì hạng nhất không dễ có, loại tinh thần cố gắng không ngừng này xác thực đáng giá khâm phục, tuy rằng không có ai biết kết quả cuối cùng cô đạt được sẽ là gì.

Nhưng khi Alois nghe tới lại rất không thoải mái, hẳn biết Tiểu Duyệt sớm hay muộn sẽ rời đi hẳn, cái loại tình cảm long luyện mẫu kết trong lòng hẳn đã từ từ chuyển biến, hiện tại biến thành cái gì, chỉ sợ ngay cả chính hắn cũng không biết. Duyệt nhất biết đến là hẳn không muốn thấy Tiểu Duyệt rời xa chính mình, chẳng sợ không làm được cái gì, chỉ cần yên lặng nhìn nàng chăm chú như vậy, cũng tốt hơn ngồi ngốc tại Diệt long sơn cốc, dựa vào quá khứ của cuộc sống mà tồn tại.

Nhưng là, hẳn có thể yêu cầu Tiểu Duyệt ở lại sao?

Tiểu Duyệt đem tình hình thực tế đều nói cho bọn họ, hẳn Alois cho dù là người đầu tiên gặp Tiểu Duyệt trong Cự Long tộc cũng không có lý do mạnh mẽ đem nàng lưu lại, huống chi, trước mắt hắn cũng không có thực lực kia, giống như Aus Belle thúc thúc cũng bị Tiểu Duyệt đánh bại, trừ bỏ thiên thần đại nhân còn có người nào có thể chế trụ Tiểu Duyệt sao, chỉ là trong cầu nguyện, đại khái cũng chỉ có hi vọng thiên thần đại nhân cũng không có cách nào hoàn thành tâm nguyện của Tiểu Duyệt. Alois ở trong lòng yên lặng cầu nguyện.

“Tập hợp đủ thủ hộ Cự Long thần khí, các người có lẽ còn có cơ hội một lần gặp lại vị thiên thần đại nhân kia.”

Tiểu Duyệt từng bước từng bước bố trí mê hoặc, cuối cùng cho một kích trí mệnh: “Hay là nói, Caesar thiên thần cái gì tri thức trống rỗng vốn chỉ là lời bịa đặt ? Trên thực tế căn bản không có thần tồn tại?”

Những lời này hoàn toàn chọc giận các cự long, nhất là Aus Belle, sau khi được Morrie Sickles dùng ma pháp trị liệu cho hắn xong, thương thế đã không có nghiêm trọng nữa. Hắn trên mặt hiện ra sự giận dữ, mạnh mẽ đứng lên, lửa giận ngút trời hướng về phía Tiểu Duyệt kiên định nói:

“Người một cái nhân loại nhỏ nhố cư nhiên hoài nghi thiên thần đại nhân, người là ăn cái gì gan hùm mật gấu.”

Nói còn chưa dứt lời, đã bị Tiểu Duyệt cắt đứt.

“Như vậy, vị thiên thần đại nhân trong miệng của người, rốt cuộc đang ở đâu?”

Một câu, để cho các Cự long nghẹn lời, chỉ có thể dùng ánh mắt phẫn nộ trừng Tiểu Duyệt, một chữ đều nói không được.

“Không biết sao.” Một cái nụ cười trào phúng yếu ớt của Tiểu Duyệt chợt lộ trên mặt, cho dù là như vậy cũng làm cho các cự long bùng lên cơn giận dữ:

“Vậy vì sao không tự mình chế tạo cơ hội, gặp vị thiên thần trong truyền thuyết kia một lần ?”

Không phải không thừa nhận, những lời này thành công làm cho các cự long động lòng.

“Vì sao chúng ta không hợp tác?”

Tiểu Duyệt thanh âm tràn ngập mê hoặc lại lần nữa vang lên.

“Ta không muốn đánh nhau với thiên thần đại nhân, cũng không muốn làm loạn Cự long tộc các người, mục đích duy nhất của ta là muốn về nhà, các người còn do dự về cái gì”.

Các Cự long trầm mặc, mà trên thực tế, nhìn ánh sáng lộ ra trong mắt họ, kết quả kia chính là không cần nói cũng biết .

Quả nhiên, chỉ chốc lát, Aus Belle nhìn Tiểu Duyệt, nghiêm túc nói:

“Đề nghị của người xác thực thực mê người, nếu người có thể làm được hai điểm mà người vừa nói kia, chúng ta sẽ rất vui hợp tác với người.”

“Đương nhiên.” Tiểu Duyệt tràn đầy tự tin hồi đáp.

Lời nói còn chưa hết, Alois trong mắt càng trầm xuống, mà bản thân của hắn lại khó dằn nổi mở miệng đánh gãy:

“Thúc thúc lễ trưởng thành của ta.”

“Lễ trưởng thành của người sẽ do Cự Long tộc sẽ phụ trách, không dùng đến nhân loại.”

Thanh âm của Aus Belle làm cho Alois đã kích càng thêm trầm trọng, về tuyệt vọng này cơ hồ trong nháy mắt bị che lấp mất.

Tiểu Duyệt quay đầu nhìn Alois, bỗng nhiên bật cười. Chỉ thấy nàng vỗ nhẹ vỗ bả vai Alois, bộ dạng nửa vui đùa nói:

“Về chuyện lễ trưởng thành, ta chỉ có thể nói thật xin lỗi.”

Khi các Cự long tỏ ra ngạc nhiên, Tiểu Duyệt không một chút ngượng ngừng mở miệng nói:

“Bởi vì ta cũng không có kinh nghiệm, không có biện pháp dẫn đường người.”

(*) Lik: mình có cảm giác ở đây có thiếu nhưng trong raw và cv đều bình thường à nếu có khúc mắc thì mọi người tự hiểu nha ^^!

“Đằm lầy phía Nam, Miranda đã ở. Các người cho rằng hai cái Cự Long thất bại sao?” Catim tựa hồ cũng hoài nghi vị trí của rồng gió Shere, nghi hoặc. (đoạn này ko hiểu lắm đành chém gió cho qua)

“Làm sao người biết Miranda ở đằm lầy phía Nam”. Đối mặt với câu hỏi của Saraman Germany. Catim một câu cũng nói không nên lời. Huyền thiết ma long Miranda ở đằm lầy phía Nam xác thực chính là hắc một bên tình nguyện nghĩ như vậy, cái lão bà kia trong lòng hắc hắc là sẽ thay thế hắc thủ hộ ở nơi đó. Nhưng là, hắc không có bất cứ chứng cứ gì chứng minh Miranda đang ở đó hộ hắc. Áo não từ sau lần từ biệt, Catim chưa từng hoài nghi tâm của Miranda, nhưng là. Nàng đã rời nhà đã nhiều năm như vậy. Trời mới biết nàng đã biến thành cái dạng gì.

“Hắc là ở đằm lầy phía nam.” Thanh âm của Tiểu Duyệt tức thời chen vào, còn là thật sự khẳng định.

“Huyền thiết ma long thì ta không rõ. Nhưng là rồng gió hắc là đang ở ngay đằm lầy từ vong khai chiến.”

“Làm sao người biết?” Saraman Germany vẫn khí thế ngút trời hỏi.

“Theo hướng gió”.

“Cái gì?”.

“Gió hướng là từ nam hướng bắc thổi tới, hơi nước phát sinh hắc là ở phía Nam. Tuy rằng không xác định vị trí cụ thể là người nào. Bất quá hắc phải là đằm lầy từ vong. Ta biết nơi đó.”

Đúng vậy, Tiểu Duyệt biết đó chính là đằm lầy từ vong.

Nơi đó chính là nguyên bản trò chơi lập tức sẽ nâng cấp lên cấp độ 150 mở ra một phiên bản mới.

Toàn bộ ngoạn gia trong trò chơi giới hạn cấp độ cao nhất. Theo cấp 120 tăng lên đến cấp 150. Mà đồng thời mở ra các bản sao mức độ cấp bậc cao cũng theo lũy thừa mà tăng chính. Nhưng đây đều là trước khi xuyên qua anh trai đã nói cho cô biết. Trước mắt cô vẫn không thể xác định chắc chắn nhưng điều duy nhất cô biết là rồng gió quả thật đang gặp nguy hiểm.

Nhưng ột cuộc là cái gì có thể đánh bại được kẻ thù hộ khó hiểu của thế giới này hoặc là Cự long tộc đúng là những kẻ khó hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Cập Nhật X Thăng Cấp

Tiểu Duyệt nguyên bản tham gia từ lúc trò chơi mới mở cửa, từ Beta đến nay người chơi(người chơi) nhân vật max level vốn là cấp 120, mở ra thể hệ Boss mạnh nhất theo đó chính là Cừu đại thủ hộ trụ cột cự long, đánh bại cự long có thể thu được thần khí. Thu được Diệt Long Ma luật học (các kỹ năng diệt rồng), cùng vô cùng vô tận kim tệ và tài liệu rèn luyện.

Trước khi Tiểu Duyệt xuyên qua, đem cái nhân vật trò chơi này của cô đặt ở bất kỳ một cái Server nào đều tuyệt đối là một đại thần (TrangDinh: ai chơi game đều biết đại thần là gì hen Lik: đại thần = vip + pro u_u), bất kể là cấp bậc nhân vật, trang bị hay là thao tác kỹ thuật, đối với một người chơi bí mật như Tiểu Duyệt mà nói chính là chuyện dễ dàng như viết chữ.

Trò chơi cập nhật tăng lên cấp bậc nhân vật, chuyện này Tiểu Duyệt đã sớm nghe anh trai cô nhắc qua, theo trong trò chơi max level nhân vật càng ngày càng nhiều, tăng lên cấp bậc giới hạn mức cấp bậc cao nhất của nhân vật trong trò chơi cũng là chuyện sớm muộn, mà khi cấp bậc nhân vật được nâng lên tùy theo đó là các loại bản sao mới, trang bị, vũ khí, kỹ năng mới cũng theo đó mà xuất hiện, mà Đằm lầy từ vong ở phía Nam chính là một trong số đó.

Trong báo cáo của anh trai cô từng nhắc tới, từ vong đằm lầy là do thể lực hắc ám dẫn đạo mà giáng sinh một thể hệ sinh vật bất tử, tuy rằng cùng rồng hủy diệt Alois ám hệ lực lượng có điểm tương tự, nhưng lại là một loại khác, loại lực lượng bất tử này từng bị Caesar thiên thần phong ấn, nhưng hiện giờ theo lực lượng của thiên thần đang yếu dần, làm cho lực lượng bất tử có thể trở về đại lục bữa bãi tàn sát nhân loại.

Cho nên, cho tới nay, trò chơi Caesar đại lục này nhiệm vụ chính tuyến chính là tìm kiếm Caesar thiên thần, chưa từng thay đổi.

Những điểm nghi sử dụng để luân chuyển lên cấp 150, Tiểu Duyệt đã sớm không nhớ được rồi, nhưng từ vong đằm lầy này Tiểu Duyệt lại khắc sâu ấn tượng.

Muốn hỏi nguyên nhân, rất đơn giản.

Anh trai của Tiểu Duyệt từng cười nói với Tiểu Duyệt, sau khi cập nhật trò chơi từ bản cũ, tên sẽ là Huy diệt và tái sinh.

Huy diệt cái gì, tái sinh cái gì ?

“Tiểu Duyệt, nhóm của bọn anh đã sớm nghĩ kỹ những nhiệm vụ mới của lần cập nhật này. Chỉ là vẫn chưa có cơ hội cập nhật phiên bản cũ này.”

Lời của anh trai giống như còn sát ở bên tai, làm cho Tiểu Duyệt huyết sắc trên mặt biến mất một chút.

“Caesar thiên thần nếu tự tay sáng tạo thế giới này, vậy tự nhiên có lý do tự tay hủy diệt nó.”

“Nhưng sau hủy diệt, sẽ là tân sinh.”

“Bởi vì hi vọng vĩnh tồn trong lòng mọi người.”

Mà hủy diệt bắt đầu từ tử vong đầm lầy.

Tiểu Duyệt hiện tại nhìn những cự long đã hiện nguyên hình dùng hết toàn lực. Dùng tốc độ nhanh nhất bay về phía Nam, đáy lòng một cổ bất an đang chậm rãi lan tỏa.

Hủy diệt là cái gì? Đáp án này rất đơn giản, chính là, ngay cả Tiểu Duyệt cũng không muốn suy nghĩ tới.

Lúc còn ở tại trò chơi. Cô cảm thấy không sao cả. Dù sao chính là bản sao nha, Boss nha, hơn ai thiếu ai cũng giống nhau đều bị người chơi đùa giỡn tiêu diệt. Nhưng là bây giờ..... Cuồng phong trên không trung tận tình tàn sát bờ bãi. Giống như không có trời buộc, đặc ý liên tục tạo ra những cụm gió lớn, tốc xoáy. Các cự long cũng bị thổi trúng trệch khỏi lộ tuyến di chuyển. Bất đắc dĩ xuyên qua tầng mây. Xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Tiểu Duyệt ngồi ở trên lưng Alois, nhìn cuồng phong cách đó không xa đang tàn phá trên một trấn nhỏ, đã muốn biến thành một mảnh tan hoang. Chỉ còn vài người lẻ loi tránh thoát được một kiếp. Có người vẫn ngồi ngẩn người trên đồng phế tích, có người gào lên tiếng khóc lớn, vì những người thân cùng ngôi nhà của mình đã biến mất.

Do cự long thủ hộ trụ cột của Caesar đại lục đã mất, không có người chương quản nguyên tố, dẫn đến năng lực nguyên tố mất không chế ngự ý sở dục tàn sát bờ bãi nhân gian.

Các cự long đồng thời cũng nhìn thấy... thảm kịch nhân gian này. Bọn họ so với bất luận kẻ nào đều hiểu được mất đi cự long thủ hộ Caesar đại lục sẽ biến thành cái dạng gì. Chính là, hiện tại chỉ có thể cắn chặt răng, đem hết toàn lực áp chế năng lực đang tự do, đồng thời sử dụng tốc độ phi hành nhanh nhất đi tới, không bao lâu đã có thể thấy một ít tầng lớn những mảng nước bùn lục sắc đang hiện dần ra trên đường chân trời của tử vong đầm lầy. Các cự long giảm tốc độ cùng nhau đáp xuống lối vào của tử vong đầm lầy. Cẩn thận dè dặt, hướng chỉ đây là địa phương chưa từng có cự long nào xâm nhập qua. Cho dù là rồng đất Catim canh giữ thủ hộ nơi đây, cũng chỉ là canh giữ ở gần cửa, trông giữ tầm phong ấn nơi đây.

“Phong ấn bị đánh vỡ.”

Catim hóa thành hình người. Đi tới, cẩn thận xem xét sắc mặt ngưng trọng nói.

“Là bị phá hủy?”

Tiểu Duyệt hỏi tới.

“Không phải là người nào mở ra phong ấn sao?”

“Không phải, đây là dùng sức mạnh đánh vỡ kết giới mới có những chỗ hổng cao thấp không đều như vậy.”

Catim chỉ vào những chỗ hổng cơ hồ là trong suốt trên mặt phong ấn, vẻ mặt chắc chắn.

Tiểu Duyệt đi tới, quan sát một hồi lâu chỗ kết giới bị hổng, vỗ một cái {Giám định thuật} đi qua, kết quả rõ:

【 Kết giới bị đánh nát 】.

Đánh nát? Có thể đánh nát kết giới này là người nào? Tiểu Duyệt ngây dại.

Này..... Là do thứ lực lượng tự nhiên không cách nào khống chế được làm ra sao

“Làm sao đây, Tiểu Duyệt?”

Alois nhìn thấy linh sắc giáo hoạt khác thường, quay đầu lại hỏi.

“Lực lượng..... Không chế không được?”

Những lời này cô nói ra mang theo dày đặc nghi hoặc, sau khi nói ra cũng là càng thêm khiếp sợ.

Điều này có nghĩa là gì, điều này nghĩa là không riêng gì rồng gió Shere xảy ra chuyện không may, mà ngay cả Huyền Thiết Ma Long Miranda hiện tại cũng gặp nạn, ngơ ngác nhìn vào bàn tay của mình, lại nhìn Catim đang đứng một bên cùng Saraman Germany nói chuyện. Tiểu Duyệt thấy chuyện này hay là trước không cần nói cho hắn biết. Trước đó đã đem con của hắn gửi lại thần điện rồng hi vọng, nhờ các thiên sứ thần tộc nuôi dưỡng hộ, giờ lại nói cho hắn biết lão bà của hắn xảy ra chuyện. Đây không phải là họa vô đơn chí sao.

Đứng ở lối vào, nhìn vào phía trong, cái đầm lầy màu xanh kia cũng không có gì khác thường, thậm chí còn phi thường bình yên. Liên giống như. một bản sao chưa được khai phá.

Nếu vậy quái tại tử vong đầm lầy này đã tới cấp bao nhiêu? Tiểu Duyệt căn bản nghĩ không ra, lúc trước cũng chỉ là nghe anh trai hưng phấn nói đầu đầu hai câu, cụ thể này nó thì hoàn toàn không biết. Cấp bậc của cô hiện tại là 120. Nếu cái đầm lầy tử vong này cấp bậc so với mình trên dưới mười cấp, vậy thì bằng vào điều kiện hiện tại không thể có được đội ngũ để khai phá. Căn bản không có khả năng đi qua. Cho dù bọn họ đều là cự long thủ hộ trụ cột cũng là vô dụng Tiểu Duyệt biết cấp bậc hiện tại của nhóm cự long. Không sai biệt lắm là trên dưới cấp 115. Rồng hi vọng có thể lớp hơn mười cấp, mà tên nhóc rồng huyết diệt chưa trưởng thành kia sẽ thấp hơn (TrangDinh: coi thường bé Alois quá Lik: dám chê nam9, tội lỗi đây người ah~). Bọn họ đều là thiên chi kiều tử (TrangDinh: con kung của trời, chê mấy a long giống công tử bột). Muốn làm cho bọn họ vô điều kiện phục tùng mệnh lệnh trên căn bản là chuyện không thể nào, Tiểu Duyệt cũng chưa từng trông cậy quá vào họ, cự long tộc đã một thời gian dài không có đối thủ, cái này đối với cự long tộc mà nói cũng không phải chuyện tốt, từ loại trình độ tiến lên này, hay là tiện thể tiêu diệt ma tâm háo thắng của bọn hắn đi.

Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Tiểu Duyệt từ thế giới khác tới còn biết rõ cổ ngữ này. Đối với cái cự long tộc này mà nói trừ bỏ Caesar thiên thần, bọn hắn đều xem ra trên thế giới này sẽ không còn đối thủ nào tồn tại so được với bọn hắn. Cũng như tình huống hiện tại là như thế này, cho dù rồng gió Shere hiện tại đang ra sao không rõ, bọn họ cũng sẽ không cảm giác mình cũng sẽ gặp chuyện như vậy, cái loại cảm giác về sự ưu việt của bản thân cho tới bây giờ vốn là chưa bao giờ rời xa tư tưởng của bọn hắn, cái cảm giác hài lòng thỏa mãn này nhất định sẽ làm cho bọn hắn té ngã thật đau.

Nhưng những điều này trước mắt Tiểu Duyệt xem ra chỉ có thể tự xem là “người ngoài” không thể nói cho bọn hắn biết. Cho dù nói, cũng chỉ nhận được sự không đồng ý của đối phương thậm chí là ánh mắt trào phúng, Tiểu Duyệt không muốn phải cố sức làm chuyện lấy lòng này, đây rõ ràng là chuyện của bọn họ, mà cô cũng chỉ cần tìm được Caesar vị thần mất tích, chỉ lần này mà thôi.

“Các người đợi tại chỗ này, ta đi nhìn một cái.”

Ném những lời này, không để ý tới ánh mắt kinh ngạc của nhóm cự long, Tiểu Duyệt lách mình một cái đi vào trung tâm đầm lầy.

Lần đầu bước vào đất trong đầm lầy, chỉ cảm thấy dưới chân mềm mềm, cực kỳ không thoải mái. Đem {Giám định thuật} vỗ vào dưới chân. Liên thấy một cái văn tự thuyết minh xuất hiện.

【 Khiêu chiến tử vong đầm lầy】 bản sao giai đoạn thứ nhất. Cần tiêu diệt Địa Ngục linh chủ. 】【

Ngay cả do dự cùng nghi hoặc đều không có, Tiểu Duyệt lập tức tăng thêm cho mình các loại buff (trạng thái ma pháp phụ trợ). Bởi vì vương giả chúc phúc được tề thời gian cold-down còn chưa tới (thời gian chuẩn bị), không thể sử dụng. Tiểu Duyệt liền chuẩn bị cho mình một cái thần thánh được tề quãng vào trong thanh sinh mệnh, một khi dính phải độc nguyên rủa ở bên trong. Nhất định phải đề phòng giải trừ trước tiên.

Quả nhiên, còn chưa đi xa mấy bước, mặt mà bắt đầu không ổn định run rẩy, từng cái móng vuốt khô héo từ dưới đất chui lên, lấy tốc độ cực nhanh chui ra khỏi mặt đất, đánh úp về phía Tiểu Duyệt. Khiến người ta kinh ngạc là, đám người kia thoát nhìn bộ mặt dữ tợn, hình dạng như thầy ma (Zombie), nhưng trên thực tế, thân thể của chúng lại hoàn toàn trong suốt.

Nhanh chóng vỗ {Giám định thuật} đi qua. Tiểu Duyệt nheo mắt lại, nhìn dòng chữ hiện ra.

【 Thực Thi Quỷ linh hồn. Cấp 125, hệ bất tử. Miễn dịch ma pháp hệ hắc ám, nguyên rủa tránh độc được tề. 】【

Tiểu Duyệt chỉ nhìn lướt qua, trong miệng cuộn cuộn chú ngữ liền đổ xuống, lần lượt Hóa hệ phạm vi lớn công kích ma pháp phô thiên cái địa khắp hướng xoay mình hướng Thực Thi Quỷ linh hồn đánh tới, thân hình sử dụng tiềm hành (ẩn thân) vào trong đồng quái, khi chuẩn bị phóng thêm một đại chiêu, chợt thấy tất cả Thực Thi Quỷ đều hướng về chính mình tiến đánh, rõ ràng cô đang tiềm hành. Như thế nào còn có thể bị phát hiện, không kịp nghĩ nhiều, Tiểu Duyệt đành phải nhảy ra ngoài, liên tục phóng chiêu về phía đám tử thi đang vờn tới, mà chính là chỉ làm đám quái kia mất đi một tầng da máu.

Đánh quái vượt cấp vốn là khó khăn, mà những tên này lại miễn dịch với nguyên rủa trúng độc, muốn bọn chúng chết nhanh lại càng khó khăn, thời gian chiến đấu sẽ kéo dài. Luôn luôn thích tốc chiến tốc thắng Tiểu Duyệt bỗng nhiên cảm thấy giống như bản thân đã trở lại những ngày tháng đánh quái “cày” cấp khi xưa.

Ma pháp kỹ thuật chiến đấu không ngừng phóng ra, hồi phục được tề cũng là một lọ tiếp theo một lọ. Rốt cục sau một lúc chiến đấu, đã giết chết được một nhóm lớn Thực Thi Quỷ. Cái miệng nhỏ nhắn thậm chí không kịp đứng ở tại chỗ lấy hơi, liền nhanh chóng lui ra lối vào.

“Tiểu Duyệt, người vừa mới ở nơi này gọi tới gọi lui làm gì đó lại còn không ngừng phóng ma pháp, người thấy được cái gì a?”

Alois cùng các cự long khác đều cảm thấy kỳ quái. Khi thấy Tiểu Duyệt trở về. Vội vàng tiến lên hỏi.

Nhưng vào lúc này, Tiểu Duyệt lại không kịp trả lời hắn, bởi vì cô rõ ràng nghe được bên tai mình “đình” một tiếng, sau đó toàn thân phát ra quang mang chói mắt.

Gần một cái chớp mắt, hào quang kia liền tiêu thất. Cái cảm giác vừa rồi..... Làm cho Tiểu Duy hoàn toàn chấn kinh rồi.

Kinh ngạc kiểm tra lại thanh trạng thái của mình, nhìn đến thanh biểu hiện cấp bậc của mình – cấp 121 (TrangDinh: số đẹp).

Cô, cư nhiên thăng cấp.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Luyện Cấp x Sự Tàn Bạo Của Loài Rồng

Nhìn toàn thân Tiểu Duy nháy mắt sáng lên, Alois cùng các cự long khác đều thất thần, loại tình huống này không phải ai cũng có thể thấy qua.

“Chuyện gì xảy ra vậy, Tiểu Duy?”

Tiếng của Alois vang lên, cũng gọi thần trí Tiểu Duy quay lại, cô quay đầu nhìn về phía các cự long, một lúc sau, mặt không chút thay đổi mở miệng.

“Không có gì. Thăng cấp mà thôi”.

Những lời này Tiểu Duy nói thoải mái. Nhưng nghe ở trong tai của cự long tộc lại không hề giống như vậy.

Thăng cấp, đối với cự long tộc mà nói phải vài thập niên mới đạt được một lần, cái cô gái nhân loại này cư nhiên biểu hiện ra ngoài một bộ mặt hoàn toàn không sao cả, thần thái như không, giống như sự kiện thăng cấp cũng bình thường vậy thôi ?

Hay là do, cấp bậc của nhân loại tăng trưởng khác với cự long tộc, không có khả năng! Cô là cô gái nhân loại bình thường sao? Tất nhiên không phải. Cô nhưng là so với sự tồn tại của cự long còn biến thái hơn, Tiểu Duy thật sự không để ý về chuyện này. Duy nhất điểm cô chú ý đó là. Ở nơi này sao cô còn có thể thăng cấp các câu hỏi lần lượt từ trong đầu hiện ra, Tiểu Duy nhanh chóng điều tra các thanh trạng thái của bản thân, lập đi lập lại xem xét kỹ các chỉ số, mà ở thanh chỉ điểm kinh nghiệm kia của cô lại biểu hiện 1,2%. Rất rõ ràng là điểm số kinh nghiệm exp sau khi thăng cấp.

Như vậy, cô đến tột cùng đã làm cái mà thu được nhiều điểm Exp như vậy (TrangDinh đám zombie không dc nhiều exp sao ta) ? Nhiệm vụ? Rất không có khả năng, vừa rồi không có người giao nhiệm vụ. Cho dù là từ trước đó làm nhiệm vụ cũng có vài cái đi. Nhưng điểm kinh nghiệm Exp cũng không có đáng nói. Đánh quái? Cô đã đánh cái gì? Nhện độc? Cưng thi? Cấp bậc quá thấp đối với cô mà nói cũng không hẳn là có thêm điểm kinh nghiệm EXP mới đúng a..... Lúc này, một cái ý niệm trong đầu trong nháy mắt hiện lên trong óc Tiểu Duy, làm cô chấn động mạnh. Đoạn đường này, Tiểu Duy thật có thể nói là quá ngu quan, trăm lức tưởng(ý nói chiến đấu liên tục), toàn đánh những cái gì? Đáp án rất rõ ràng.

Là cự long.

Trên căn bản là gặp một cái cự long đều là đánh nhau một trận (TrangDinh: không đánh không là anh em ^0^). Thật sự là đánh cự long có được điểm kinh nghiệm Exp hơn nữa trước kia trong trò chơi, đánh cự long cấp Boss đều có điểm kinh nghiệm tương đối khá qua, cho dù là cấp bậc cao, phải cần điểm kinh nghiệm nhiều hơn, đánh cự long thủ hộ trụ cột đương nhiên sẽ được điểm kinh nghiệm Exp vượt xa boss bình thường. Nhưng là bình thường cự long cũng không phải là dễ thương như vậy (TrangDinh: giống Alois hehe), người chơi bình thường cũng không thể một mình tự tiện đi khiêu chiến, càng đừng nói đến giống như đánh xuất quái.

“Tiểu Duy, người bây giờ bao nhiêu cấp?”

Alois tò mò hỏi vấn đề mà các cự long khác đều muốn biết nhưng lại ngượng ngùng mở miệng, nháy mắt vài ánh mắt đồng loạt chăm chăm nhìn vào Tiểu Duy.

Ách.

Những lời này lại làm cho trên những khuôn mặt cực kỳ đẹp của các cự long những sắc thái thay đổi liên tục, tựa như Alois thì thảo làm bầm lâu bầu cái gì như.... trách không được biến thái như vậy... Mấy cái cự long khác thì khoé miệng kéo cong tới tận nảo.

Trên thực tế, cự long tộc phân cấp bậc so với cấp bậc của nhân loại hoàn toàn có sự chênh lệch nhất định, cho dù bọn họ so với nhân loại cấp bậc có kém hơn một chút, nhưng thực lực lại nhất định là không kém, thậm chí còn muốn mạnh hơn, dù sao Long tộc trời sinh đã có lực công kích, lực phòng ngự cùng ma pháp bẩm sinh so với nhân loại đều tốt hơn rất nhiều, rồi tuổi thọ so với nhân loại cũng nhiều hơn, chênh lệch này tự nhiên cũng vì đó mà ra.

Đây cũng chính là lý do vì sao đồng dạng cấp bậc, cự long tộc là boss, mà nhân loại lại chính là người chơi đó.

“Chúng ta còn ở nơi này nhìn ngắm cái gì? Nhanh đi cứu Shere a”

Mặc dù cấp bậc của Tiểu Duy làm cho rồng lửa địa ngục Saraman Germany rung động rất lớn, nhưng vì cự long tính tình nóng nảy này thực nôn nóng lo

lặng cho rỗng gió Shere, lời còn chưa dứt đã định hướng từ vong đàm lầy lao đi.

“Không được đi ”

Tiểu Duy một tay kéo Saraman Germany lại, thần sắc nghiêm túc.

“Vì sao”

“Đánh không lại, cấp bậc không đủ”.

“Cắt.”

Saraman Germany đối với lời Tiểu Duy vừa nói mang theo nồng đậm một cỗ khinh bỉ. Đánh không lại? Cấp bậc không đủ? Làm sao có thể? Bọn họ chính là được thiên thần phái xuống dưới làm thần sứ a. Ở trên phiên đại lục này là không có đối thủ.

“Người đang ở đây nói mê cái gì a ? “

Tiểu Duy buông tay ánh mắt càng ngày càng lạnh như băng, hơi khép mắt lại.

“Người đi chịu chết đi.”

“Người.....”

Saraman Germany bị lời nói của Tiểu Duy làm cho tức giận không nhẹ, một tay chỉ vào mặt Tiểu Duy nửa ngày không nói ra lời.

“Chết sớm sớm siêu sinh.”

Tức giận trừng nhìn Saraman Germany liếc mắt một cái, Tiểu Duy xoay người hướng ngược với từ vong đàm lầy bước đi.

“Vì sao không thể đi? Chúng ta cần một giải thích hợp lý.”

Rõ ràng hi vọng Aus Belle nhìn bộ dạng hai người giằng co, rất là thích hợp chen vào nói.

“Ta vừa mới cùng chúng giao thủ, các người vừa rồi không nhìn thấy sao?”

“Người có phải hay không xuất hiện ảo giác rồi? Giao thủ? Địch nhân ở chỗ nào? “

Saraman Germany vẫn là bộ dạng không tin nhìn Tiểu Duy, trên mặt còn mang theo biểu tình trào phúng.

“Là Thực Thi Quỷ linh hồn, cấp 125, quái vật hệ bắt tử ”

Tiểu Duy cũng không vì khẩu khí của Saraman Germany mà tức giận, bởi vì cô biết, cái tính tình nóng nảy của cự long này sớm hay muộn cũng phải trả giá thật nhiều, không chỉ là chính hắn, nếu tất cả làm không tốt.....

“Hệ bắt tử? ”

Các cự long đối với cái danh từ mới xuất hiện hai mặt nhìn nhau, khi nào thì trên Caesar đại lục có loại chủng tộc khác hệ này, chỉ có rõ ràng hi vọng Aus Belle sắc mặt nháy mắt trở nên trắng bệch, liền ngay cả huyết sắc trên môi cũng đều biến mất.

“Loại quái vật linh hồn hệ bắt tử dùng mắt thường căn bản là không nhìn thấy từ phi {Giám định thuật} đạt tới cấp đại sư, cũng có thể dùng “Con mắt xem xét” (*) mới có thể nhìn thấy bọn quái trong suốt này.”

Tiểu Duy nhìn chằm chằm khuôn mặt trắng bệch của Aus Belle, tiếp tục nói:

“Nhưng đáng được ăn mừng là, chúng nó còn tồn tại xúc cảm.”

“Loại quái này lại tụ tập thành đàn không giống như những loại quái khác chỉ nhỏ lẻ một hai cái để đối phó, vừa mới các người cũng nhìn thấy, ta đánh thật lâu, đám quái kia nguyện rửa trứng độc tất cả đều miễn dịch”.

Nhún nhún vai: “Nếu người muốn đi chịu chết ai cũng không ngăn được, thỉnh tự tiện”.

Saraman Germany sắc mặt lập tức trở nên thật khó coi, có thể nói lời Tiểu Duy làm hắn tiến thoái lưỡng nan, cứng ngắc đứng tại chỗ.

“Tiểu Duy, chúng ta đây bây giờ nên làm gì?”

Alois phá vỡ cục diện xấu hổ, lôi kéo Tiểu Duy hỏi.

“Rất đơn giản, đánh quái thăng cấp luyện kỹ năng, đợi khi cấp bậc cao lên so được với lũ quái này, thì quay lại cứu Shere.”

“Đợi cho khi đó Shere có còn mạng hay không cũng không biết rồi!”

Saraman Germany lại một nữa táo bạo lên, cô gái này là máu lạnh sao? Như thế nào lời nói ra một lần so với một lần càng ác độc hơn

“Nhưng nếu như hiện tại cứ thế mà đi thì hy sinh cũng không phải chỉ là một mình Shere ”

Tiểu Duy quét mắt nhìn các cự long, nói:

“Rất có thể toàn quân bị diệt.”

“Làm sao có thể? “

“Chúng ta nhưng là cự long trụ cột thủ hộ thế giới này được Caesar thiên thần đại nhân nhận mệnh thần sứ.”

Tiểu Duy chỉ vào tử vong đầm lầy trước mặt, nói:

“Hiện tại chúng ta nhìn qua đây chính là tử vong đầm lầy giai đoạn thứ nhất, tạm thời không nói chính là các người căn bản không nhìn thấy được kẻ địch, đã có giai đoạn thứ nhất, liền nhất định sẽ có thứ hai, giai đoạn thứ ba. Hiện tại lâu la đều là cấp bậc này, như vậy đến boss thì sao?”

“Huống chi người cho tới bây giờ vốn không có nghĩ tới vì sao Caesar thiên thần muốn đem nơi này phong ấn sao?”

Những lời này của Tiểu Duy đánh thức Saraman Germany, xác thực, nếu nơi này Cửu long bọn họ có thể nắm được trong tay thì vì sao Caesar thiên thần phải đem nó phong ấn? Còn tăng thêm kết giới sức mạnh phi thường như vậy, hơn nữa còn phải một cự long trường kỳ canh giữ ở đây.

“Tử vong đầm lầy ở sâu bên trong là một nơi như thế nào, ta cũng không biết, ở trong đó quái vật sẽ có cấp bao nhiêu, ta lại càng không rõ ràng.”

“Nhưng ta tin tưởng tuyệt đối sẽ không thấp hơn cấp 120, về phần là cấp 130 hay là cấp 140 thậm chí là cấp 150, loại chuyện này tùy thời cũng có thể phát sinh.”

Những lời này Tiểu Duy tất cả đều là dùng thanh âm bình thản một chút cũng không cảm thấy xúc cảm nổi lên, lại làm cho người nghe rung động. Nếu quả thật giống như lời Tiểu Duy nói, cấp bậc hiện tại của bọn họ có thể ngay cả giai đoạn thứ nhất của tử vong đầm lầy cũng không qua được.

“Nếu quả thật giống như người nói, hiện tại cái gì cũng không kịp.”

Aus Belle lắc lắc đầu, nói:

” Chúng ta thắng cấp cần thời gian dài tu luyện, không dùng tới vài năm là không thể nào “.

“Các người tu luyện như thế nào thật sự ta không rõ lắm, nhưng đối với ta mà nói, luyện cấp đường tắt chính là.....”

Tiểu Duy dùng một chút, nhướn mày, đổ các người đấy. (TrangDinh: heee)

“Cái gì? ! !”

“Cùng các người quyết đấu kinh nghiệm của ta dâng lên rất nhanh.

“Nhưng bây giờ căn bản không có nhiều thời gian như vậy!”

Saraman Germany cảm thấy phương thức của Tiểu Duy hoàn toàn không chờ được. Mà hiện tại đối với thời khắc phi thường nguy cấp hiện tại, hấn tựa hồ bất chấp nhiều như vậy,

“Nếu xác người không muốn, ta đây tự mình đi !”

Dứt lời, Saraman Germany liền vọt vào trong tử vong đầm lầy.

“Ngu xuẩn! Quay lại!”

Tiểu Duy thất thanh kêu lên, lại nhanh chóng hướng các cự long khác nói:

“Các người đừng đi qua!”

Nhưng lúc này còn tác dụng gì? Cự long tộc bình thường tuy rằng thích ở một mình, nhưng ở thời khắc nguy hiểm này sao có thể đồng bạn của mình tiến vào mạo hiểm một mình? Mấy cự long còn lại cũng đều vọt đi theo vào.

Tiểu Duy đứng ở lối vào, nghiêng răng nghiêng lợi nói nhỏ:

“Một đám ngu ngốc”, liền cũng đi theo vọt đi vào.

Gót chân còn chưa đứng vững, chỉ thấy có một đám Thực Thi Quỷ linh hồn theo dưới nền đất chui ra, mà các cự long trừ bỏ cảm thấy mặt đất có chút rung động ra, thật sự là cái quái gì cũng không nhìn thấy.

“Bây giờ nghe ta chỉ huy, ta sẽ thay thế đôi mắt của các ngươi mà ra mệnh lệnh.”

Tiểu Duy bình tĩnh đứng ở trung tâm, buff cho mình một lá chắn, nói:

“Saraman Germany chuẩn bị tốt ma pháp phạm vi lớn mạnh nhất, hướng về phía trước mặt ngươi tiến công. Morrie Sickles cùng Catim chuẩn bị ma pháp đồng dạng một trái một phải bắt đầu phóng ra. Aus Belle chuẩn bị cho mỗi người một quang minh hộ thuẫn cùng tinh thần hộ giáp, Alois cậu đến bên cạnh ta, các kỹ năng nguyên rửa cùng trùng độc của ngươi tất cả đều không cần dùng, hắc ám hệ ma pháp đối với đám này tác dụng đều không quá lớn, ngươi chỉ cần bảo vệ tốt chính mình là được rồi.”

Sau khi giải quyết một đám Thực Thi Quỷ linh hồn, đầm lầy dưới chân mọi người bắt đầu trở nên trơn hơn, đầm lầy bắt đầu biến thành giống như cát chảy, làm mỗi người đều bị hãm vào, tốc độ rất nhanh đã chuyển đến một cái vị trí cố. Tiểu Duy ngược lại trong lòng không có cảm giác kỳ quái sợ hãi, bởi vì cảm giác hiện tại đối với cô mà nói, giống như ngày trước đi bản sao khiêu chiến vậy.

Quả nhiên, tử vong đầm lầy này có thông với động khác. Mọi người từ phía trên đầm lầy lục sắc sụt xuống tầng đầm lầy màu vàng thứ hai, sau khi hạ xuống, Tiểu Duy phát hiện phía trước có đạo cụ của người nào đó rơi phía trước, cầm lên chụp một cái {Giám định thuật}, khi nhìn rõ ký tự viết phía trên, giống như bị dội một bình nước lạnh vào người, hoàn toàn lạnh băng.

Trước đó mặc dù đã đoán được sự việc, nhưng cô một chút cũng không nguyện ý đối mặt với sự thật.

Trong tay nhìn ký hiệu trước mặt Mắt Gió, là thần khí giữ nhà của rồng gió Shere.

Cô lại lần nữa nhớ lại lời anh trai đã nói... , tên phiên bản mới của trò chơi là Huy diệt và Tái sinh.

Thứ bị huỷ diệt đầu tiên chính là cự long tộc.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Khói Đen X Cẩn Nuốt

“Đó là.....”

Rồng hi vọng Aus Belle chú ý tới đạo cụ Tiểu Duy cầm trong tay, liếc mắt một cái liền nhận ra đó là thần khí giữ nhà của Thiên không chi long Shere. Trong nháy mắt, Aus Belle đã hiểu vì sao Tiểu Duy phải ở lối vào ngăn cản bọn họ tiến vào tử vong đầm lầy.

Thần giữ nhà khí đối với cự long tộc mà nói giống như sinh mệnh, cho nên thủ hộ cự long tuyệt đối sẽ không đem vật trọng yếu như vậy làm mất đi, giải thích duy nhất cũng chỉ có..... Aus Belle không muốn suy nghĩ thêm nữa, chính là khăn trương nắm tay, hướng Tiểu Duy nói:

“Không có biện pháp đi ra ngoài sao?”

“Nếu còn tại tầng thứ nhất, có lẽ còn có cơ hội, nhưng bây giờ thì.....” Tiểu Duy cũng bắt đầu lắc đầu, vốn là muốn luyện lên cao rồi sau đó mới tiêu diệt bọn quái vật bắt từ này, hiện tại bị các cự long này làm rối loạn hết trận tuyến, sống hay chết thật sự là khó mà nói.

Cô ghét loại chuyện không nắm chắc trong tay này, nhưng cô càng ghét kẻ không nghe khuyên bảo tự tiện đánh về phía trước làm liên lụy đến người khác. Thật sự là không sợ đối thủ giống thần, chỉ sợ đồng đội giống trư (heo á). Còn có cái bản sao này, sớm không hiện trể không ra, cố tình đợi đến khi cô tìm được một chút hy vọng mới nhả nhả nhó nhó lời ra, thật sự là tìm đánh.

Trên mặt như cũ không có gì biểu tình, Tiểu Duy lúc này trong lòng là pháp phòng không thoải mái, khí tích tụ ở ngực, cái loại cảm giác không cam lòng tràn ngập ở ngực của cô, làm cô cực kỳ khó chịu, mà lại cái gì cũng không thể làm được.

Chính là câu nói: thật sự là tức chết lão nương a.

Tầng thứ hai trong đầm lầy màu vàng không giống tầng đầu tiên có một đám quái vật từ dưới đất chui lên, nhưng là Tiểu Duy nhìn thấy rõ ràng cách đó không xa những tấm thảm từ các quỷ linh xếp thành đội ngũ hình vuông đang tràn tới, không thể không cảm thán đáng chết cái đầm lầy tử vong này thật là cái địa phương siêu cấp biến thái.

Đến khi đội quân đó còn cách một khoảng, Tiểu Duy {Giám định thuật} liên tục quăng tới bị bật trở lại, mà tin tức nhận được một cái so với một cái đều làm kinh lòng người.

【 Từ Linh, cấp 126, Hệ bắt từ. 】

【 Từ Linh tinh anh, cấp 128, Hệ bắt từ. 】

Nhưng mà, chân chính khủng bố là không chỉ là do phần đông binh lính quý, mà là do bọn chúng tất cả đều xếp thành hàng chỉnh tề, giống như đại quân tiến lên hướng về phía bọn Tiểu Duyệt mà lao đến.

Này như thế ý nghĩa Đội quân Từ Linh này nhất định có một người chỉ huy lãnh đạo là một đám vong linh hệ bắt từ cư nhiên có trí tuệ, đây là chuyện ngàn vạn năm nay trên Caesar đại lục trước này chưa từng xuất hiện qua, nếu quả thật từng có, kia có lẽ cũng là thời điểm trước khi Caesar đại thiên thần phong ấn vùng đất từ vong a.

Tiểu Duyệt nhìn chung quanh một vòng cũng không có tìm được vong linh chỉ huy đội quân này, linh quang chợt lóe, từ trong lồng ngực móc ra Mất Gió, đeo lên trên mặt.

Sự thật chứng minh, Tiểu Duyệt suy đoán quyết định là hoàn toàn chính xác.

Thần khí giữ nhà của rồng gió – Mất Gió, là một mặt nạ hình thái điều tra công cụ, mang theo cái này nhìn thật giống như đang chơi trò chơi, điều chỉnh hệ thống thiết trí, ở trên tấm hình hiện ra tính danh của người chơi, chức nghiệp, máu và mana, tên trang bị thuộc tính, các loại hạng mục công việc, mà mấu chốt nhất là người mang Mất Gió cùng người dùng { Giám định thuật } có thể xem xét người chơi hoặc quái thu được những tin tức tương quan hơn.

Quả nhiên, sau khi Tiểu Duyệt đeo Mất Gió. Liếc mắt liền thấy được danh hiệu được dấu đi của tên chỉ huy đội quân, trên đỉnh đầu dòng chữ đỏ tươi như máu hoàn toàn triệt để làm bại lộ sự tồn tại của hắn.

【 Từ Linh tướng quân, 130 cấp, hệ bắt từ, có được trí tuệ nhất định,. Có thể sai phái chỉ huy Từ Linh và Từ Linh tinh anh tác chiến. 】

Xem xong một chuỗi dài giải thích, tâm lý Tiểu Duyệt cũng hạ thấp xuống. Trước mắt các quái đều có cấp bậc so với mình cao hơn, hơn nữa không phải cao hơn một hay hai cấp, mình cấp 121 và con Từ Linh tướng quân kia ước chừng kém tới 9 cấp.

Trước kia khi còn trong trò chơi Tiểu Duyệt chỉ biết, trò chơi này vượt cấp đánh khó muốn chết, mà bây giờ loại tuyệt cảnh chết tiệt trước mặt này làm cho Tiểu Duyệt cũng nhận không được mà ảo não.

Cô cũng không phải là hồ ly tinh có chín cái mạng, mạng chỉ có một cái, chết là chết! Không có sống lại a.

Tiểu Duyệt chỉ lệnh tiếp theo còn chưa có đưa ra, rồng lửa ngực Saraman Germany đã lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai vọt tới, hơn nữa..... Còn là đánh chính diện.’ (TranhDinh: ghé con không sợ cộp)

“Ngủ ngốc! Đừng đi qua”.

Tiểu Duyệt chỉ tới kịp hô lên những lời này, Saraman Germany toàn thân thiêu đốt lên hỏa diễm đã đánh lên đội quân Từ linh, liên tiếp long ngử mà pháp bị hấn phóng ra, đánh cho đội quân Từ Linh từng bước lui ra phía sau.

Bây giờ nhìn lại là Saraman Germany chiếm ưu thế, nhưng là loại ưu thế này có thể liên tục trong bao lâu người sáng suốt đều rõ ràng, đây chỉ là một bùng nổ ngắn ngủi phút chốc, mà cho dù là như vậy cũng gần xóa sạch một tầng da máu của đội quân Từ Linh, đối với khả năng chiến thắng của bọn họ mà nói vô cùng bé nhỏ.

“Morrie Sickles, người hướng tây bắc 10 giờ tiếp tục đi chuyện, đại khái tầm chừng bốn trăm thước thì quay lại 180o, từ phía sau đánh bọc lại! Catim theo hướng hai giờ, phương vị giống như Morrie Sickles. Aus Belle lên buff thượng hộ thuẫn! Còn có bom dây máu cho Saraman Germany ! Nếu là để hấn chết đó chính là trách nhiệm trị liệu của người! Ta đi bám trụ boss. Các người toàn lực thật nhanh tiêu diệt tiêu quái!”

Hành động Tiểu Duyệt buông xuống sợ hãi lúc đầu, thôi miên chính mình đem nơi này hoàn toàn liên tưởng đến trò chơi, bởi vì chỉ như vậy cô mới có thể đem chính mình hoàn toàn phóng túng suy nghĩ, lợi dụng tốt năng lực của những người khác trong đội ngũ. Lấy được thắng lợi của trận chiến này.

Theo tiếng gào của Tiểu Duyệt, các cự long bắt đầu tiến lên hành động, mà Tiểu Duyệt cũng rút Quang minh tán dương cùng Âm ảnh nguyên rủa ở bên hông phi thân về phía Từ Linh tướng quân.

Nguyên bản Âm ảnh nguyên rủa thương tổn phát ra rất cao, có một bộ phận nguyên nhân đó là lấy việc bị Âm ảnh nguyên rủa thương tổn mang theo nguyên rủa cùng trúng độc song song đó là De- buff (xoá buff hỗ trợ lợi ích của đối phương), cho dù lực công kích còn chưa đủ để lấy mạng của đối phương, nhưng vậy cũng sẽ từ từ mài dũa của hắn nửa cái mạng.

Nhưng hiện tại Âm Ảnh đã mất đi tầng công hiệu này, nguyên rủa cùng trúng độc đối với đám quái bắt từ này mà nói căn bản không dùng được, duy nhất bây giờ cũng chỉ đơn thuần là công kích hệ vật lý thương tổn đáng giá.

Tiểu Duyệt một lần nữa tiến vào trạng thái tiềm hành (ẩn thân), còn chưa đợi vọt tới trước mặt Từ Linh tướng quân, bên cạnh đã bị cương thi đột nhiên xuất hiện giáp công công kích.

Tiểu Duyệt liền phát hiện cho dù chính mình tiến nhập trạng thái tiềm hành, đám quái này vẫn nhìn thấy mình, hơn nữa chuẩn xác đánh lại, chẳng lẽ kỹ năng này mất đi hiệu lực, không, không hẳn có loại khả năng này, các kỹ năng khác đều không có sự cố, vì sao kỹ năng này lại có..... Sẽ không phải nguyên nhân là bởi vì cấp bậc đi. Chính mình so với quái này cấp bậc thấp hơn, vậy thì lại giống như đang tham gia trò chơi cho dù tiến vào trạng thái ẩn thân,

nếu đến gần quái cao cấp, vẫn sẽ tiến vào chiến đấu giống nhau.

Từ Linh tướng quân chỉ huy nhóm Từ Linh hướng phía Tiểu Duy phát ra lệnh tiến công, làm cho Tiểu Duy hoàn toàn không có cách tiếp cận Từ Linh tướng quân, chỉ có thể một cước tiếp theo một cước đập bay nhóm từ linh đang bay tới kia.

Nhưng không thể không thừa nhận là, sức chiến đấu của cự long tộc tương đối khả quan, cho dù thua kém quái 9 cấp, chỉ sau một chốc công phu đã làm cho đội quân này tổn thương khá nặng.

Ngay khi Tiểu Duy cảm thấy trận chiến này nhất định sẽ có thể chiến thắng, một chuyện không tưởng được đã xảy ra.

Từ linh tướng quân bỗng nhiên biến thành một luồng khói đen cuộn cuộn, lấy tốc độ như tia chớp lao đến, chỉ nghe “A” kêu to một tiếng, rồng lửa ngục Saraman Germany bị đám khói đen vây đến, mà khói đen kia phảng phất như có sinh mệnh, làm cho mọi người trố mắt nhìn nó đem Saraman Germany nuốt vào trong bụng.

“Đinh” một tiếng, giống như có đồ vật gì đó rớt, mà ánh sáng quán trên cái nhẫn kia nói cho mọi người biết, đó là Nộ Diễm Thiêu Đốt – thần khí giữ nhà của rồng lửa ngục.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Liên kích X Có ngoại đeo lão nương cũng chết.

Trong nháy mắt rồng lửa ngục Saraman Germany biến mất, thời gian đối với các cự long giống như ngừng lại, chưa có ai nghĩ đến vị chương quản hoà nguyên tổ Ceasar đại lục rồng lửa ngục Saraman Germany lại bị một luồng khói đen nuốt hết? Đám Từ Linh lại hoàn toàn không cho bọn họ thời gian ngu ngơ, bọn chúng chen chúc điên cuồng công kích, mà ở cái nháy mắt kia, Tiểu Duy biết cho dù có hét lớn tiếng đến mức lớn nhất cũng không thể làm tỉnh lại đám cự long đang đứng ngốc này, nhưng tình thế bây giờ lại tuyệt đối không cho phép cô lại mất đi thêm một đồng đội nào nữa, trong tình trạng thua quái những 9 cấp này càng nhiều người càng dễ dàng chiến đấu, bằng không cả đoàn ngay tại chỗ này sẽ nhanh chóng mà bị diệt.

Nhanh chóng cho mình bổ sung vài cái buff, lại đồ đầy thần thánh được tề, một cái ngoắc thả ra một trong các ma thú sủng vật của mình Nham thạch thủ hộ. Đây là Tank (trong tổ đội thường sẽ có một chức nghiệp da dày máu cao tấn công diện rộng, chịu trách nhiệm dẫn dụ quái giảm bớt công kích của quái lên các đồng đội khác), tạm lý giải loại thú sủng này là loại da dày máu nhiều, hiện tại trong tình trạng không có Tank chính chỉ có thể dùng một cái sủng vật đến bổ khuyết ghé trống, trên thực tế bọn họ từ lúc bắt đầu cũng chưa có gặp vấn đề đáng nói.

Tiểu Duy vẫn luôn cho rằng phòng ngự tốt nhất chính là công kích, hiện tại cô không thể đem quan hệ sinh tử của mọi người chiến đấu xem giống như nguyên bản trong trò chơi được, loại tâm tình này cần phải điều chỉnh lại., nếu như chân tay mà không linh hoạt hoặc khủng hoảng tâm lý sẽ rất nhanh làm bọn họ cả đoàn bị diệt. Mà đối với trò chơi mà nói, lực công kích mạnh nhất tốt nhất chính là từ bỏ các loại phòng ngự, toàn bộ phát ra các loại kỹ năng mạnh nhất, thực hiện liên tiếp các kỹ năng nối tiếp nhau, không gián đoạn liên tục công kích.

Đương nhiên, đây là chuyện đối với bất kỳ một chức nghiệp nào cũng không có khả năng thực hiện, bởi vì các kỹ năng đều có thời gian cold-down, tấn công liên tục căn bản là không có khả năng.

Nhưng Tiểu Duy đã mở ra ngoại đeo chính là một ngoại lệ trong ngoại lệ, thoắt điều chỉnh một chút những kỹ năng chiến đấu vốn có của chính mình sẽ không khó để tìm ra những kỹ năng thuần phát cao, đem chúng sắp hàng cùng một chỗ liên tục ra chiêu, liên kích không phải không có khả năng, cho nên, khi cô mệnh lệnh Nham thạch thủ hộ thả ra {Kỹ năng trào phùng} hấp dẫn lực chú ý của nhóm Từ Linh thì chính mình núp trong bóng tối sử dụng một cái Quang Minh hệ lớn nhất đánh ra Diệt long ma pháp một mũi nhọn ánh sáng. Đem quái ở chung quanh phạm vi mấy trăm mét, theo năng lượng quang nguyên tố hội tụ thành thật nhiều mũi tên nhỏ chụp xuống, quái nằm trong phạm vi không có ngoại lệ đều chịu tổn thương, hơn nữa đối với năng lực hệ quang minh đối nghịch với hắc ám hệ hiệu quả lập tức gia tăng nhiều lần.

Quả nhiên, cường hiệu quang nguyên tố đối với quái vật hệ bất từ thương tổn cũng tương đối cao, những mũi tên ánh sáng đối với bọn quái vật hệ bất từ có một hiệu quả độc đáo là đem bọn chúng cố định tại chỗ trong năm giây, giống như bị đông lạnh, còn có thể làm thêm hiệu quả liên tục mất máu, chính là năm giây này đối với Tiểu Duy vô cùng có lợi.

Thả kỹ năng xong, Tiểu Duy giờ lên vũ khí trong tay liền vọt vào trong đồng quái, cô không vội xử lý Từ Linh tướng quân trước, mà dùng sức mạnh Phong hệ ma pháp đem đội quân Từ Linh thổi sang hai bên, nhanh chóng từ trong túi đồ đổi vũ khí mới, hoà nguyên tố bao trùm lấy cùng quang nguyên tố bắn ra tên như mưa rơi dày đặc về phía đội quân Từ Linh, đương nhiên, cho dù làm như vậy cũng chỉ là làm cho đối phương không có lực đánh trả lại, cần thận xem xét thanh HP máu là biết, máu của bọn chúng ngay cả một phần ba cũng chưa có rớt.

Tiểu Duy cũng không có chán nản thất vọng, dùng phong nguyên tố nâng thân thể mình lên cao, lại lần nữa đổi vũ khí khác, một cái đạo tặc thịnh yếm giết chóc đánh thẳng vào đội quân từ linh, tiếp đó một đạo lôi màu tím diện tích khá lớn hạ xuống, đem quái vật bay lên không trung đánh bật rơi xuống mặt đất.

Này liên tiếp chiêu thức đánh xuống, ưu điểm lớn nhất chính là làm cho các cự long có thể nhìn thấy rõ thân thể của đám quái vật. Bất kể nói thế nào, Từ Linh cũng là quái, sẽ bị hoá thiêu, bị lôi đánh trúng, mà khi thân thể bọn chúng bị thương cháy đen, cho dù trước đó dù cấp bậc thấp hơn không nhìn thấy

chúng thì thông qua màu sắc cháy đen kia cũng sẽ tìm được vị trí của bọn chúng, này giống như tại trên chính người bọn quái khác một cái dấu hiệu a, rốt cuộc không phải đợi tới thời điểm đội quân Từ Linh đánh tới các cự long mới có phản ứng, Tiểu Duy thừa dịp chính mình còn đang từ trên không hạ xuống, lại phóng ra một cái ma pháp hệ tẩy sạch diện rộng. Nhưng lúc này cũng không giống Băng Phong Thiên Lý đem đối phương đông cứng ma pháp cấp chín mươi, mà là cấp bậc rất cao Băng hệ Diệt long ma pháp Hàn Băng Sương Giá, đây là kỹ năng loại ám sát, trong tình huống tinh thần lực đầy đủ có thể hoàn toàn bỏ qua niệm chú để thi triển ma pháp, nhưng tiêu hao mana cũng là tương đối lớn. Giống như cơ thể con người thân thể có 70% là nước, quái vật cũng đồng dạng như vậy, mà cái Hàn băng sương giá này hiệu quả chính là hướng đầu đối phương, hơi nước ngưng kết thành mũi tên nhọn nhỏ, phá hư não bộ đối phương, tạo hiệu quả mê muội, cứng ngắc, trạng thái hôn mê, hơn nữa liên tục một khoảng thời gian dài còn kéo theo trạng thái mất máu, nói cách khác chính là trúng Hàn băng sương giá, nếu vẫn bị vây trong trạng thái mất máu, như vậy loại trạng thái bất lợi này vẫn sẽ kéo dài, cho đến khi chết. Nhưng Hàn băng sương giá cần tinh thần lực cường đại cùng lực tập trung cực cao, cho nên Tiểu Duy không thể không đem phi thám xuất ra, dừng lại trên không trung tiến hành kỹ năng phóng ra thật nhanh, trên mặt đất bao gồm Từ Linh tướng quân cùng tất cả bọn quái hệ bắt từ đều lâm vào trạng thái hôn mê, thời cơ đến Tiểu Duy từ phi thám nhảy xuống hướng về phía các cự long hô to:

“Còn đứng thất thần cái gì ? Diệt quái a!”

Lúc này, các cự long mới như đại mộng mới tỉnh giấc tiến nhập trạng thái chiến đấu, tự nhiên vừa mới rời rỗng lửa ngục Saraman Germany biến mất gây chấn động tâm hồn bọn họ còn chưa có biến mất, Tiểu Duy từ trong hắc động lấy ra được tề hồi phục một ngụm uống vào, tinh thần lực cùng ma pháp đều chậm rãi hồi phục, cảm Quang minh tán dương cùng Âm ảnh nguyên rủa trong tay lại vọt đi tới. Một bữa tiệc giết chóc, chém đả thương, đánh loạn xạ, đánh bất ngờ một hồi liên kích tới, các loại kỹ năng cận chiến thay nhau oanh tạc, làm cho đội quân Từ Linh không có thời gian trở tay.

Nhưng Từ Linh tướng quân dù sao vẫn là quái vật đẳng cấp cao, Hàn băng sương giá tác dụng đối với nó cùng đội quân Từ Linh vẫn là không giống nhau, lúc này nó dùng đưa thân thể cơ hồ sẽ thoát khỏi trạng thái hôn mê lúc này, Tiểu Duy không cần nghĩ ngợi nhảy lên cho nó một cái thời gian gõ xiềng, đem bột lên men tích sét ma pháp dùng tinh thần lực ngưng tụ thành một đạo lôi điện lớn, chuẩn xác không sai sót bỏ vào trên đầu Từ Linh tướng quân, đem nó trong nháy mắt đốt chọi, ở phía sau đội quân Từ Linh bị triệt hạ không sai biệt lắm, nhưng cũng làm cho các cự long bị tiêu hao không nhỏ, mất thấy Từ Linh tướng quân thanh máu bị Tiểu Duy đánh rớt một nửa, ngay tại cùng thời khắc đó, vị Từ Linh tướng quân giãy dụa thân thể phát ra một tiếng thét quái dị chói tai, mà toàn bộ khuôn mặt cũng run rẩy lên theo.

Tiểu Duy nhìn thấy liền nghĩ đến đây là quái vật đang tiến hành nghi thức triệu hồi đẳng cấp cao, liền bắt chước, một cái kỹ năng trầm mặc hướng về Từ Linh tướng quân phóng tới, mà chính năng cũng phi thân lao tới, đem phong nguyên tố tập trung tại chân mình, nháy mắt xử ra kỹ năng Tân tinh tạt phong, dùng gió xoáy ở chân đem Từ Linh dưới chân quét văng lên không trung, tiếp theo đánh thật mạnh xuống đất, tiếp theo một cái phong hệ đại chiêu làm cho phong nguyên tố đánh nổ tan địa điểm chung quanh, làm đối phương không có thời gian tiếp tục đọc chú pháp, như vậy thành công cắt đứt thi pháp của Từ Linh tướng quân, nhưng Tiểu Duy cảm thấy tựa hồ còn chưa đủ, một chiêu tiếp một chiêu ma pháp hoá, lôi kèm theo các kỹ năng hung hăng đập vào trên người Từ Linh tướng quân (TrangDinh: đã man), thế cho nên thanh máu Hp trên đỉnh đầu hắn liên tục giảm bớt, đến khi hắn ngã xuống trên mặt đất chỉ còn lại một tầng da máu.

Từ trên không trung hạ xuống, Tiểu Duy hoàn toàn không cho đối phương cơ hội thở dốc, vài bước vọt tới cuộn cuộn một cước đem đối phương đá bay, tiện đà giờ Quang minh tán dương trong tay hung hăng hướng Từ Linh tướng quân chém tới, từ đầu đến bụng không có chỗ nào nàng không đâm thủng, chém, khám khuôn mặt đằng đằng sát khí dữ tợn. Bởi vì thời gian hồi phục được tề cùng thần thánh được tề còn chưa cold-down xong, không thể lập tức bổ sung ma pháp lực, chỉ có thể đơn thuần dùng công kích vật lý đâm tới, mà trên thực tế, như vậy nhìn qua càng thêm đẫm máu, nếu không phải Từ Linh tướng quân trên người đã sớm không còn lưu động chất lỏng là máu thì chắc chắn Tiểu Duy lúc này đã là cả người đầy máu. (TrangDinh: chắc giống như Prince đoạn kill chó sói Lik: Huyết Sắc Yêu Tinh !)

Sau khi tiêu diệt hết đội quân Từ linh bốn phía các cự long ngơ ngác nhìn hành động gần như điên cuồng của Tiểu Duy, ai cũng không có tiến lên ngăn cản cô, ai cũng không dám lên tiếng gọi, chỉ là đứng yên tại chỗ, nhìn Tiểu Duy một đao tiếp một đao chém giết vị Từ Linh tướng quân kia.

“Tiểu Duy.....”

Alois chưa bao giờ thấy qua hình dạng này của Tiểu Duy, đứng ở bên cạnh Aus Belle nhẹ giọng gọi.

Mà Tiểu Duy một bên mở to mồm thở hổn hển, mồ hôi to như hạt đậu từ thái dương rớt xuống, nhưng động tác trong tay lại không dừng lại, bởi vì cô biết, một khi dừng tay, cái Từ Linh tướng quân này rất có thể chỉ trong nháy mắt hồi huyết sống lại, tại... bản sao không quen thuộc này, bất kỳ chuyện gì... như tàn sát hàng loạt dân trong thành cũng có thể phát sinh.

Một kích cuối cùng đánh vào trên người Từ Linh tướng quân thì thân thể nó nháy mắt bạo liệt (phát nổ), Tiểu Duy cuống quýt mở ra hộ thuẫn chặn lại đánh sâu vào, đây là quái sắp chết còn muốn mang theo một cái đệm lưng sao..... Có thể trong thân thể nó lại nhả ra luồng khói đen lúc trước cần nuốt rỗng lửa ngục Saraman Germany, mà sau này, kỹ năng khói đen này cũng chưa bao giờ thi triển lại, chẳng lẽ..... Tiểu Duy nhìn vào chiếc nhẫn phát ra ánh sáng loè loè đỏ thẫm nằm trên mặt đất kia, lâm vào trầm tư chẳng lẽ cái kỹ năng khói đen của Từ Linh tướng quân kia phải cần một thời gian rất dài mới có thể phóng ra một lần? Vẫn là nói một lần chiến đấu chỉ có thể phóng ra một lần? Tóm lại loại kỹ năng lớn này thời gian cold-down hẳn là thật lâu. Nhưng, Saraman Germany lại chạy đi đâu, cô thực sự đã giết được Từ Linh tướng quân, mà theo lý thuyết người hoặc vật bị nó cần nuốt cũng sẽ tại thời điểm nó từ vòng lần lượt tuôn ra, nhưng lúc này đây ngay cả cộng lông đều không có, sẽ không phải..... Tiểu Duy nhủ mảy, trong lòng nhắm tính các tình huống tệ nhất, các nhóm Từ linh ở từng khu này khả năng có các liên hệ với nhau mà bọn họ không biết, mà loại liên hệ này có thể giúp chúng cần nuốt hết các loại năng lượng dời ra khỏi khu vực, mà bị chuyển dời đến địa điểm khác..... Chỉ sợ sẽ là tầng tiếp theo của đầm lầy này đi, ngồi xuống một mảnh nam thạch, Tiểu Duy biết mình cần phải nhanh chóng hồi phục sức khoẻ, bởi vì không biết khi nào bọn họ sẽ từ nơi này rớt xuống tầng tiếp theo, sẽ phải đối mặt với cái loại tình huống gì, vẫn sẽ là quái vật hệ bắt từ cấp bậc rất cao, cô hy vọng nhất là các loại trạng thái giá trị đều miễn (hồi phục đầy đủ), mà chết nhất... chính là thời gian cold-down các kỹ năng, điều tra lại các thanh trạng thái của mình, Tiểu Duy liếc nhìn thanh điểm kinh nghiệm exp, không thể không nói đánh quái vượt cấp nhận được kinh nghiệm thật là tương đối khả quan, trận này đánh xuống thế mà cô đã muốn thăng cấp rồi, chỉ còn lại có 10% kinh nghiệm là có thể lên tới cấp 122, đó là một hiện tượng tốt, ít nhất như vậy một tầng đánh tiếp một tầng sẽ không dễ cho cô mất đi hy vọng, cuối cùng làm cho cả đoàn bị diệt. Có thể thăng cấp, có thể rất nhanh thăng cấp, đây là hy vọng lớn nhất của cô.

Lúc này, các cự long đều từ từ đi tới, cũng không nói gì, ai cũng không có đặt câu hỏi, nhưng ánh mắt của mọi người đều mang theo sự khó có thể tin cùng mê hoặc, cuối cùng, vẫn là Morrie Sickles đối với Tiểu Duyệt coi như hiểu biết, lên tiếng hỏi:

“Saraman Germany hẳn thật sự.....”

“Không biết, nhưng ta cho rằng có thể là bị truyền tống đến chỗ nào đó, khả năng lớn nhất chính là tầng đầm lầy phía dưới đi”.

Tiểu Duyệt sốt ruột xem xét thời gian cold-down được tề của mình, mộ bên trả lời.

Vài vị cự long cũng hiểu được, là con đường duy nhất Tiểu Duyệt nói bọn hắn bây giờ chính là chém giết để đi tới, may mắn là trong lời cô nói hẳn là có thể giải cứu Saraman Germany cùng Shere, ít nhất Saraman Germany hy vọng vẫn là rất lớn, dù sao hiện tại hoá nguyên tố còn chưa bị mất khống chế.

Nghĩ vậy, Morrie Sickles trù trù một chút, vẫn hỏi đi ra:

“Tiểu Duyệt..... Người..... Thật là nhân loại sao?”

“Vô nghĩa.”

Tiểu Duyệt tức giận đáp trả, thuận tay đem Nộ Diễm Thiêu Đốt của Saraman Germany đeo vào tay.

“Nhưng là.....”

Tiểu Duyệt nhìn Morrie Sickles muốn nói lại thôi, quyết miệng lắc lắc đầu, nói : “Lão nương là mở ngoại đeo ra dùng, biết chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đeo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Xâm nhập X Biến mất

Morrie Sickles nghe Tiểu Duyệt nói, mặc dù có chút không hiểu, nhưng là biết thiếu nữ trước mắt cũng không giống với nữ tử nhân loại bình thường, lời của nàng có lẽ bọn họ nghe không hiểu, nhưng không thể phủ nhận là người này khó có thể đánh giá lực lượng. Nàng bây giờ so với lúc trước tỷ thí cùng mình cường đại lên không ít, dưới một số tình huống tương như đạt tới mức giới hạn lại còn có thể không bị gục ngã đột phá qua, đối với những kẻ tôn trọng năng lực như bọn hắn mà nói, không thể nghi ngờ có lực hấp dẫn chí mạng.

Giờ này khắc này, Morrie Sickles đối với Tiểu Duyệt lực lượng cường đại đến biến thái đã nổi lên tâm lý sùng bái, thế cho nên động tác cùng ngôn ngữ tiếp theo của hắn liền trở lên thuận lý thành chương.

Chỉ thấy rồng biển cả Morrie Sickles đưa tay cỡi xuống vòng cổ màu lam xuống, đem thần khí điểm nhiều viên đá lam sắc toả quang mang tới trước mặt Tiểu Duyệt, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người đối Tiểu Duyệt nói:

“Thứ này đeo trên người người so với ta tốt hơn.”

Không thể nghi ngờ, Morrie Sickles đưa tới vòng cổ màu lam này chính là thần khí giữ nhà của rồng biển cả Mai Xoáy Nước, cũng là một trong những thần khí mà Tiểu Duyệt muốn tập hợp, nhưng là, cô cũng không ngay lập tức nhận lấy, mà dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về đôi mắt màu lam tựa như biển sâu của Morrie Sickles, nhẹ giọng mở miệng.

“Vì sao?”

“Bởi vì người dùng hiệu quả sẽ tốt hơn.”

”Đó là vật bảo mệnh, làm sao có thể dễ dàng đưa cho người khác?” Tiểu Duyệt vẫn không nhận lấy, ”Huống chi, đây là thần khí giữ nhà của các người, mệnh lệnh của Caesar thiên thần người phải làm sao”

“Nếu người có thể tìm được thiên thần đại nhân, đừng quên nhắc nhở hắn trị tội ta.”

Morrie Sickles trên mặt mang nụ cười thoải mái hồi lâu, ánh mắt xanh biếc nhìn Tiểu Duyệt

“Đến lúc đó, người đừng quên đem Mai xoáy nước này trả lại cho thiên thần đại nhân.”

Những lời này làm cho Tiểu Duyệt mạnh mẽ mở to hai mắt, ý tứ của Morrie Sickles đã sớm không cần nói cũng biết, nhưng nghe vào trong lỗ tai Tiểu Duyệt, chẳng biết tại sao trong lòng có một tia tư vị không rõ, giống như lời từ biệt, di chúc dặn dò sau này mình muốn như thế nào.

Ngay tại lúc không khí trở lên có chút trầm thấp, thời gian giống như đọng lại, Tiểu Duyệt bỗng nghe “Ba “ một tiếng anh thanh thanh thuy vang lên. Khi

mọi người quay đầu lại nhìn, một tiểu bóng dáng màu vàng như một tia chớp bay nhanh về phía Tiểu Duyệt, kèm theo tiếng gọi linh linh.

“Mẹ~”.

Con rắn nhỏ Toti mập mạp cứ như vậy nhào vào trong lòng Tiểu Duyệt, dùng cái đầu nhỏ bé thoải mái cọ cọ vào ngực Tiểu Duyệt, móng vuốt nhỏ nhỏ gắt gao túm lấy áo Tiểu Duyệt, cái đuôi ngắn nhỏ béo mập sưng sưng ngoáy trái ngoáy phải loạn choạng.

“Toti.”

Rồng đất Catim thất kinh hô to ra tiếng, tròn tròn hai mắt nhìn chăm chăm con rắn nhỏ đột nhiên xuất hiện, như thế nào cũng nghĩ không ra rốt cuộc nó làm sao mà đi theo vào được.

“Ta không phải bảo người đợi ở thần điện chờ ba ba sao? Vì sao không nghe lời!”

Một tiếng hô lớn chất vấn kèm theo cuộn cuộn tức giận, con rắn Toti dù sao vẫn chỉ là một đứa trẻ nít mới sinh không lâu, tuy rằng cự long tộc trời sinh lực lượng đều không giống bình thường, nhưng có thể một đường đi theo bọn hắn tới từ vọng đằm lầy này, hơn nữa còn vô sự tự thông (không học cũng biết) học xong ân thân ma pháp, không thể không nói nó thực đã kế thừa các loại gen tốt đẹp của rồng đất cùng rồng sắt, không lâu tương lai nhất định sẽ trở thành cự long nổi bật trong các cự long.

Điều kiện tiên quyết là, nó có thể sống đi ra ngoài.

Rồng đất Catim nhìn về mặt mờ mịt cùng ủy khuất đột nhiên muốn khóc của rắn nhỏ Toti, hai mắt liền đỏ, đây là đứa con của hắn cùng Miranda, là hy vọng duy nhất của hắn, làm sao có thể để nó mạo hiểm, nhưng bây giờ..... Nắm chặt hai đấm, khớp xương màu trắng muốn lòi đi ra, Catim dù có thiên ngôn vạn ngữ, giờ này khắc này lại một câu cũng nói không ra, hộc mắt đỏ mang theo điểm âm ướt, tựa hồ muốn trào ra, hắn đành phải quay đầu đi chỗ khác, không nhìn tới con rắn cùng Tiểu Duyệt.

Tiểu Duyệt ôm con rắn Toti trong lòng, vỗ nhẹ vào đầu của nó. Tiểu tử bốc đồng này à, người có biết hay không trong lòng phụ thân của người sẽ lo lắng như thế nào à..... Dễ dàng con rắn, Tiểu Duyệt hai tay ôm con rắn đem nó đưa cho Catim, cười nói:

“Mang theo nó đi ra ngoài đi, chuyện còn lại giao cho chúng ta là được.”

Catim xoay mạnh đầu lại, hộc mắt vẫn đỏ có thể nhìn thấy rõ ràng được, hắn giống như tìm được cây cỏ cứu mạng nhìn Tiểu Duyệt hỏi:

“Có thể..... Đi ra ngoài?”

“Uhm, cũng không kém bao nhiêu đâu.”

Tiểu Duyệt đem con rắn đặt ở trong lòng Catim, dùng ngón tay chỉ lên đỉnh đầu bầu trời mênh mông đầy mây đen nói:

“Kết hợp quang minh ma pháp, tạo thành một cột ánh sáng xuyên lên, nếu ta đoán không sai, trên đỉnh cái Thiên Không kia hẳn chính là tầng đằm lầy màu xanh kia, chỉ cần đánh nát nó, có thể trở lại tầng đầu tiên, có thể ra ngoài được.”

“Nhưng ma pháp này thời gian cold-down rất dài, tính cả ta và Aus Belle cũng chỉ có thể đưa hai người đi lên.”

Catim ánh mắt lóe ra nhìn Tiểu Duyệt, lại nhìn một chút nhi tử trong ngực, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Tiểu Duyệt có thể cảm tình cuộn cuộn trong nội tâm của Catim, một bên là an nguy của con ruột, một bên là bạn tốt sinh từ nhiều năm, loại lựa chọn này..... Mà khi Catim lại lần nữa mở to mắt, khi con người loé ra cũng là một mảnh thanh minh, chỉ thấy hắn ôm đứa con đặt vào trong lòng Tiểu Duyệt, lại cúi xuống trang sức trên tay, trên mặt mang theo nụ cười ấm áp tràn vô hạn tình yêu, nhẹ nhàng đeo lên cổ con rắn.

Vật phẩm trang sức kia không phải gì khác, đúng là Thần khí giữ nhà của Rồng đất “Đại Địa Chúc Phúc.

“Người đây là.....” Tiểu Duyệt lời còn chưa nói xong, đã bị Catim cắt đứt.

“Hãy chăm sóc nó, đồng ý với ta, người sẽ bảo vệ nó bình an.”

Ánh mắt sáng ngời, sắc bén, gắt gao nhìn thẳng Tiểu Duyệt, đó là..... Tuyệt đối không cho cự tuyệt, cũng là hi vọng cuối cùng của hắn. Không thể vứt bỏ bằng hữu, nhưng là cũng muốn đứa nhỏ vô sự, trách nhiệm trên người mình không thể bỏ ra, cũng chỉ có thể xin người khác giúp đỡ, ít nhất..... Đứa nhỏ cũng sẽ không sao.

“Tiểu Duyệt.”

Như kỳ tích, khi Aus Belle kêu tên Tiểu Duyệt, các cự long ở đây cũng biết bọn họ phải đối mặt cái gì, đây là một cuộc chiến không có...chút nào nắm chắc, mà thiên hướng một chủng tộc cũng sẽ ở thời khắc sinh mệnh gặp nguy cơ muốn truyền thừa lại, đây cũng chính là lý do vì sao tất cả các cự long đều chấp nhận toan tính muốn Tiểu Duyệt mang theo con rắn nhỏ rời khỏi đây.

Ôm con rắn trong lòng nhưng Tiểu Duyệt không biết được suy nghĩ trong lòng các cự long, cô không rõ, chính mình rõ ràng là người có thực lực mạnh nhất trong đội ngũ, cũng là người có hi vọng lớn nhất đánh hạ Boss tồn tại cuối cùng, vì sao bọn họ lại vội vã muốn đem mình về địa phương an toàn đây?

Được rồi, có lẽ cái hi vọng kia cũng là cực kỳ bé nhỏ đi, hơn hai mươi cấp bậc chênh lệch cũng không phải chuyện ngoại đạo có thể giải quyết được.

“Hãy mang Toti và Alois đi đi.”

Những lời này của Aus Belle làm cho Tiểu Duy sững sốt một chút, tiện đà ánh mắt nhìn về phía Alois, nhìn thấy trong đôi mắt đen sáng ngời của đối phương cũng lộ ra kinh ngạc giống mình.

Kỳ thật đối với suy nghĩ của Aus Belle, Tiểu Duy cũng có thể lý giải được, Alois và Toti đều là con cháu đời sau của bọn hắn, ngay tại lúc này chỉ có thể lựa chọn bọn hắn lưu lại, cam đoan đời sau an toàn mới là kế sách tốt nhất.

Nhưng là, Aus Belle vừa nói xong lại bị Alois phản đối.

“Aus Belle thúc thúc, ta sẽ không đi.”

Lúc Alois nói những này, dùng ánh mắt phức tạp nhìn thẳng vào mắt Tiểu Duy, trong ánh mắt toát ra là quyết tuyệt không bỏ làm cho Tiểu Duy trong lòng căng thẳng. Nay con rắn này dù sao đi theo cũng một thời gian dài rồi, nói không có cảm tình là không thể nào, nhìn hắn lựa chọn cùng đồng tộc cùng sinh cùng tử, trong nội tâm cô vẫn có một chút không thoải mái (TrangDinh: hắn muốn ở lại là vì cô đó ngố quá đi mất).

“Không được, hãy để Tiểu Duy đưa ngươi đi lên, ta sẽ giúp nàng cùng Toti đi lên, các ngươi lúc này phải rời đi thôi.” Aus Belle kiên định cự tuyệt Alois lưu lại thỉnh cầu, “Các ngươi là hi vọng cuối cùng của cự long tộc, sau khi lên hãy đi về phía tây tới Tích Lôi tìm Phalam, không cần quay lại tìm chúng ta nữa.”

“Ta cũng là một thành viên cự long tộc, ta không giống Toti không có năng lực gì, ta có thể chiến đấu đến cuối cùng!”

“Alois.....”

“Aus Belle thúc thúc, người không cần nói nữa, ta nói sẽ không rời đi liền tuyệt đối sẽ không, người vẫn là đưa Tiểu Duy cùng Toti lên đi.”

Alois ngoài ý muốn kiên quyết, ngẩng đầu ánh mắt hướng Aus Belle, không thể lùi bước.

Aus Belle tức giận chỉ vào Alois, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, có loại cảm giác đứa nhỏ mình dạy dỗ không tốt, lắc lắc đầu, mở miệng lầm bầm nói:

“Tùy ngươi vậy.” Ngay tại lúc mọi người còn đang chuẩn bị, mặt bắt đầu run run, đây rõ ràng cho thấy dấu hiệu sụp đổ tiến đến tầng tiếp theo.

“Mau!. Aus Belle, Tiểu Duy! Chúng ta còn không thời gian.”

Rồng đất Catim lo lắng hô, chính mình lại đưa bàn tay xanh dùng thổ hệ nguyên tố làm chậm lại sự sụp đổ.

Aus Belle gật gật đầu, ý bảo Tiểu Duy đứng ở trung tâm, bắt đầu niệm thần chú thật dài.

Tiểu Duy đem con rắn Toti bỏ vào trong không gian sủng vật của mình, mặc kệ bên ngoài có chuyện gì xảy ra, chỉ cần Tiểu Duy không chết, không gian sủng vật này cũng sẽ không sụp đổ, đối với tiểu tử kia mà nói, nơi này là chỗ an toàn nhất.

Nhìn mình dưới chân quang mang bạch sắc càng lúc càng sang ngời, Tiểu Duy ngẩng đầu nhìn về phía Alois ánh mắt mang theo nồng đậm quyến luyến, nghe thấy thanh âm quen thuộc nói với chính mình:

“Tiểu Duy, ta nhất định sẽ tìm được nàng, sau đó, nàng chắc chắn phải cấp cho ta một cái lễ trưởng thành đầy đủ.”

Đối với lời này của Alois, Tiểu Duy hơi sững sốt một chút. Dưới chân quang mang càng lúc càng sáng, cũng càng ngày càng chói mắt, cột sáng ầm ầm dâng lên nháy mắt, Tiểu Duy nghe thấy Alois nói tiếp câu nói kia.

“Mặc kệ nàng có đồng ý hay không.....”

Nửa câu sau nói Tiểu Duy thực đã không nghe được rồi, cột sáng lấy tốc độ cực nhanh nhắm về phía chân trời, Tiểu Duy xuất ra một kỹ năng công phá đi theo, thành công đánh nát phong ấn trên đỉnh đầu, xông lên tầng thứ nhất của lục sắc đầm lầy.

Nhanh chóng tìm được cửa ra, Tiểu Duy rời khỏi tử vong đầm lầy, đứng ở cửa, trên mặt của cô mang theo tươi cười chưa từng phát giác, nhớ lại cuối cùng nàng theo hình dáng miệng của Alois khầu âm nhìn ra cái câu cuối kia.

“Mặc kệ nàng có đồng ý hay không, người dạy ta vĩnh viễn là nàng.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đạo Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Niềm tin X Biến hóa

Tiểu Duy ôm Tito đứng ở lối vào tử vong đầm lầy, nhìn vào lớp viền bên ngoài màu xanh lá cây đậm của đầm lầy, trận chiến đấu phía trong từng màn trong đầu cuộn cuộn hiện ra, nhóm cự long kết cục thật sự giống như ở bản cũ cứ như vậy bị giết sao. Cô không biết.

Chỉ biết một điều. Chính là nhóm cự long bị một đám bụi đen dày đặc cắn nuốt, biến mất ở ngay trước mặt của mình. Về phần bản sao kia còn mấy cái, nàng thật sự không biết bọn họ sẽ như thế nào. Phía dưới quái kháng định so với trước đó gặp được cấp bậc sẽ rất cao, kết quả của đánh quái vượt cấp. . . Cô không nghĩ còn muốn đi xuống. Theo bản năng ôm chặt lấy con rắn Tito lấy ra từ trong hắc động.

“Mẹ?” Rắn nhỏ Toti căn bản không biết chuyện gì đang xảy ra. Mờ to mắt to vô tội nhìn Tiểu Duy.

Sờ sờ đầu con rắn, Tiểu Duy trong đầu lại hiện lên khuôn mặt trong thời khắc cuối cùng của Alois, nhắm mắt lại, xoay người, khi cô lại lần nữa mở to mắt, trong mắt lo âu cũng không còn sót lại chút gì. Còn lại chỉ có bình tĩnh cùng tự kiểm chế.

“Chúng ta đi thôi.” Tiểu Duy tự trấn an, nói với con rắn Tito. Vẫy tay gọi ra thảm bay, hướng về phía thành trấn bay đến.

Khoảng cách từ tử vong đầm lầy phương Nam tới thành thị gần nhất chính là Gall, mặc dù Tiểu Duy đối nơi đó không có hảo cảm gì. Nhưng là muốn tới nơi gần nhất để nghỉ ngơi hồi phục sức lực. Nơi đó là lựa chọn tốt nhất, dứt bỏ nhân tố khách quan này. Tiểu Duy quyết đoán lại trở lại Gall thủ đô Merl, cô cần ở trong này mua một ít tài liệu, bổ sung cho mình được phẩm cùng với sửa chữa trang bị, chuẩn bị sẵn sàng đi tìm cái Cự long cuối cùng – Rồng sấm sét Phalam mà Aus Belle đã nói qua, Rồng sấm Phalam ở bầu trời phía Tây ở bên trong đám mây Lôi tích, như vậy đánh phải theo hướng phía Tây xuất phát, mới có thể tìm đủ được a.

Dùng thảm bay ở ngoại thành Mer,. Tiểu Duy đi thẳng theo đại lộ xuyên qua cửa thành Merl , thuận lợi đi vào trong thành. Ngã tư đường vẫn là cái ngã tư đường kia, trên đường người vẫn là những người đó, nhưng Tiểu Duy xem ra. Cảm giác, cảm thấy có chút không giống với lúc trước, nguyên bản đây đây thị vệ của Quang minh thần điện ở cửa thành. Lúc nào cũng nghiêm khắc kiểm tra mới có thể vào thành, hiện tại chỉ có vài tên thủ vệ linh tinh, hơn nữa lúc trước ở ngã tư đường từng tùy ý lúc nào cũng có thể thấy được nhóm thầy tu của Quang minh thần điện thì trong vòng một đêm bỗng dưng biến mất, một cái cũng không tìm thấy .

Trước đó tông màu trắng của Quang minh thần điện còn là chủ đạo, giờ mọi người giống như bị tẩy não. Tất cả mặc quần áo không quan tâm là màu sắc gì. Tiểu Duy thậm chí nhìn xung quanh còn có nhiều người có đeo một tấm huy hiệu với thanh đao dính chính màu sắc, chính là tượng trưng đánh dấu sắc màu trắng của Quang minh thần điện.

Nơi này. Xảy ra chuyện gì chẳng lẽ khi nhóm Cự long tộc phát sinh biến cố ngoài ý muốn, xã hội loài người cũng có biến cố gì sao Tiểu Duy đứng im suy tư, theo trí nhớ một đường đi đến đại bản doanh của Quang minh thần điện. Không nhìn không biết, vừa thấy đã giật mình. Cánh cửa lớn hôm trước bị Tiểu Duy dùng ma pháp oanh tạc đến không còn hoàn hảo, đến giờ vẫn cong vẹo đứng không vững ở đó, cửa cũng không còn thủ vệ, chỉ có vài cái bóng màu trắng ở phía trước cách đó không xa chóp lên.

Cái kiến trúc hùng vĩ kia, một cơ ngơi khổng lồ, luôn được xưng tụng là Quang minh thần điện đứng đầu của Caesar đại lục khi nào thì sa đọa thành cái dạng này rồi? Nhìn vách tường mang theo dấu vết đen vàng loang lổ, nhìn một vài cái bong lè loi, giống như trong vòng một đêm, Quang Minh thần điện liền từ đỉnh cao phong nhã rớt xuống vực sâu vạn trượng, nhìn thấy tình cảnh lần này, làm cho Tiểu Duy cũng kinh ngạc hơi há miệng ra . Nếu như nói một cái thế lực rất nhanh suy sụp, như vậy nhất định là có một cỗ thế lực khác đang quật khởi rất mạnh, cùng Quang Minh thần điện đối đầu luôn luôn là Hắc Ám thần điện, chẳng lẽ là bọn hắn làm, nhưng là, kết luận này rất nhanh đã bị Tiểu Duy phủ định. Bởi vì tại toà thành Merl này ngay cả một cái Hắc Ám thần điện cũng không có, trước kia chưa từng có, hiện tại cũng sẽ không có.

Hủy diệt ? Chẳng lẽ hủy diệt không chỉ là Cự long tộc, mà còn là các cơ sở còn lưu lại của bọn họ trên các thế lực? Quang minh tin ngưỡng thâm căn cố đế của nhân loại, sao có thể trong một sớm một chiều mà tiêu tan, câu hỏi làm cho Tiểu Duy lâm ngay vào một màn sương mù không tìm thấy lối ra thì không biết ai đó kêu lên một tiếng “Tượng nữ thần đã hoàn thành!”, sau đó, nguyên bản con đường còn đang yên tĩnh bỗng nhiên sôi trào hẳn lên, mọi người đều buông công việc trong tay, cùng nhau hướng về cùng một phương hướng mà đi.

Tiểu Duy đi theo đoàn người tiến tới, kéo lại một người bên người, hỏi:

“Thật xin lỗi, xin hỏi các người đây là đang làm cái gì?”

“Người là từ những thành trấn khác đến đi?”

Người kia cao hứng phấn chấn hoa chân múa tay vui sướng hướng Tiểu Duy nói:

“Merl chúng ta vừa xây dựng xong điện nữ thần, vừa rồi đám thợ thủ công đã hoàn thành xong tượng nữ thần, chúng ta bây giờ sẽ đi chiêm ngưỡng dung nhan nữ thần đây”

“Nữ thần?” Nhìn Tiểu Duy khuôn mặt ngơ ngác, cái người qua đường kia cũng hơi sững sốt một chút, sau đó cười cười hướng Tiểu Duy nói:

“Haha, tiểu tử kia, xem ra ngươi cái gì cũng không biết a!”

“Có thể nói như vậy, xin hỏi Quang Minh thần điện bên kia là bị làm sao ? Nhìn qua thực tiêu điều.” Tiểu Duy hướng Quang Minh thần điện khó hiểu hỏi.

“Quang Minh thần điện?” Người qua đường thanh âm của lập tức đề cao lên, nghe qua có loại cảm giác âm dương quái khí:

“Không cần nói đám lửa đảo đó. Cờ hiệu của đám Quang Minh thần điện đó chỉ dùng để lừa đảo mọi người!”

Có lẽ là nhìn thấy ánh mắt Tiểu Duy nghi hoặc nhìn nhìn mình, vị bà tám trung niên lôi kéo Tiểu Duy về một phía giải thích:

“Nếu ngày đó ngươi cũng ở Merl, khẳng định cũng sẽ không có loại ánh mắt này. Chúng ta thấy được thần tích!”

“Thần tích?”

“Đúng vậy, đứa nhỏ. Chúng ta thờ phụng nhiều năm nay thần ánh sáng Ròng hi vọng Aus Belle, thế mà trên thực tế hần lại cùng với kẻ luôn luôn gây tai nạn từ vong đến cho con người là Ròng huỷ diệt Alois lại là có quan hệ thúc cháu, ngươi suy nghĩ một chút, loại quan hệ máu mủ tình thâm này làm sao có thể trở mặt thành kẻ thù? Cho nên trải qua thời gian dài, quang minh mới không thể đem hắc ám hoàn toàn tiêu diệt.”

“Nhưng ngay khi khi đó, có một người xuất hiện.”

Bà tám trung niên nói tới lúc này trên mặt lộ ra một loại rất hưng phấn:

“Nàng mặc trang bị hào quang bắn ra bốn phía, chỉ vài chiêu đã đem ròng hi vọng đánh từ trên không rơi xuống đất “. Tiểu Duy thấy đôi mắt của bà tám này như đang phóng xạ ra kim quang khó lý giải về hướng mình, khiến cô không tự chủ lùi về sau một bước nhỏ.

“Lừa gạt nhân loại, các Cự long rốt cục đã bị nữ thần là con người trừng phạt !”

“Cúng ta vì sao còn phải tiếp tục thờ phụng tín ngưỡng của Quang minh? Chân chính thực sự, chính là nữ thần của nhân loại mới chính là chỉ dẫn sự hiện hữu của chúng ta a!”

“Cho nên. điện nữ thần chính là do vậy mà xây lên a?” Tiểu Duy thử tổng kết hỏi.

“Đúng vậy! Chỉ có nhân loại mới có thể dẫn dắt đồng loại mình, chúng ta có một vị nữ thần cường đại, mỹ lệ, kiên cường như vậy ở đây, vì sao còn phải đi thờ phụng những con rồng đó nữa? Karla Sellecti đại sư nói không sai, bất kể là vận mệnh hay là lực lượng đều chỉ có thể nắm giữ ở chính trong tay chúng ta!”

“Karla Sellecti?”

“Đúng vậy, Karla Sellecti đại sư, nghe nói hần chính là đề tử của nữ thần điện hạ , hần và Claude điện hạ đều là người sáng lập ra điện nữ thần!”

Trên mặt bà tám những nếp nhăn nhỏ xếp lớp như hoa phát ra tươi cười, đó là sung sướng phát ra từ nội tâm, từ từng cái tế bào trong thân thể phát ra.

Tiểu Duy ngờ ngác nhìn khuôn mặt tươi cười của đối phương, nửa ngày một chữ đều nói không được, chỉ có thể máy móc tùy ý bà tám đó kéo nàng đi tới hướng thần điện nữ thần.

“Đi thôi đứa nhỏ! Chúng ta đi chiêm ngưỡng bộ dạng nữ thần của chúng ta!”

“Đâu. a, ta có hẹn với bằng hữu, ta đợi hần một chút rồi đi qua liền.” Tiểu Duy tươi cười thực miễn cưỡng, nhưng là vị bà tám trung niên quá mức hưng phấn, hoàn toàn không nhìn ra.

“Tốt, kêu bằng hữu của ngươi tới, chúng ta cùng nhau thờ phụng vị thần của nhân loại chúng ta! Nguyên mong lực lượng của nữ thần bảo hộ cho mỗi người chúng ta!”

Tiểu Duy nhìn theo vị bà tám kia đi xa, nội tâm lại trở nên giống như thủy triều mãnh liệt mệnh mông, cái loại khiếp sợ này hoàn toàn không có cách nào dùng lời nói mà hình dung được, thật giống như một quyền đánh thẳng vào một khối đậu hủ, mà đồng đậu hủ kia nháy mắt bị nát một lỗ.

Nữ tử, mặc trang bị hào quang bốn phía, đem ròng hi vọng Aus Belle từ trên trời đánh xuống đất. Đây, đây không phải chính là cô sao? Cô là nữ thần? Đây rốt cuộc là sao lại thế này? Thay thế Ròng hi vọng Aus Belle trở thành nữ thần được tín ngưỡng?

Không nha, Caesar thiên thần! Không nên đem cô chơi đùa thành cái này a! Trò đùa này là Tiểu Duy đứng nguyên tại chỗ do dự nửa ngày, rốt cục cố lấy dũng khí. Nàng quyết định đi xem, cái điện nữ thần kia rốt cục là chuyện gì xảy ra, đi theo đám đông đến chỗ để tượng nữ thần, không khó tìm được điện thờ nữ thần . Mà khi Tiểu Duy nhìn thấy cái tượng nữ thần kia, liền phát hiện thần điện đó với Quang minh thần điện trước kia hoàn toàn không giống nhau. Không có khí thế rồng rai, hung vĩ đồ sộ như vậy, ở đây chỉ là một cái phòng ốc đơn giản, diện tích cũng không quá lớn, các tầng lầu giống như nơi ở, phía trước là một cái đình viện nhỏ nhỏ(một kiểu như biệt thự), mà ở trong viện, một bức tượng nữ thần so với người thật không sai biệt lắm được bày đặt ở đó.

Mọi người đứng ở cửa một mực cung kính nhìn bức tượng nữ thần này, không ai dám mạo muội đi tới, trên mặt mọi người đều mang theo kích động cùng hưng phấn tươi cười, hết thấy đều chính tề đứng đó.

Tiểu Duy lặng lẽ phủ lại tấm áo choàng màu đen của mình, bưng mũ áo choàng che lại khuôn mặt, cô không có nhìn lắm, bức tượng nữ thần này chính là

phiên bản của mình, chắc là Karla Sellekti bọn họ sai người chế tạo a, trừ bọn họ ra Tiểu Duy cũng không nghĩ ra còn có thể là ai.

Vốn là muốn đi vào nhìn một cái Tiểu Duy lúc này cũng chỉ đành bỏ qua ý nghĩ này, loại tình huống này không cần làm cho người khác chú ý, ngay tại lúc cô tỉnh lặng lẽ lui ra ngoài, lại gặp ngay vị a di (bà cô) trung niên kia.

“Tiểu tử kia, người đã đến rồi a.”

“A. Ừm.” Tiểu Duy thật cẩn thận nhìn trong mắt vị a di, phát hiện nàng cũng không có phát hiện mình chính là nữ thần, liền hỏi:

“Vì sao tòa thần điện này lại xây thành giống như nơi ở vậy?”

“Ha ha, làm sao có thể làm giống Quang Minh thần điện phô trương lộng lẫy như vậy, những cái này đều là do tự chúng ta chung tiền góp lại, Karlla Sellekti đại sư nói, nữ thần điện hạ thích mạo hiểm, không có chỗ ở cố định, chúng ta đã nghĩ nếu ngày nào đó nữ thần điện hạ lại trở lại Merl Đan, đến nơi này, cái phòng này sẽ chính là nhà của nàng.”

“Bên trong ngôi nhà này có đầy đủ mọi thứ, không biết nữ thần điện hạ có thể hay không thích a.”

Nhìn trung niên a di khuôn mặt tràn ngập tươi cười, Tiểu Duy đột nhiên cảm giác được chính mình một chút cũng cười không nổi, cái loại cảm giác tràn đầy lòng ngực này giống như muốn lập tức trào ra, cô chỉ có thể nắm lấy quần áo trên ngực mình, nhẹ nhàng thanh tú rời đi. Cự long tộc không có sai, những nhân loại này cũng không có sai, như vậy sai lầm, đến tột cùng là ai.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Rồng sấm X Trở về

Tiểu Duy đứng ở một nơi xa, mặt không chút thay đổi nhìn những ngọn núi bao quanh cách đó không xa, mang theo vẻ mặt thành kính, cái gọi là điện nữ thần kia, trong khoảng thời gian ngắn, đầu óc lại có cảm giác chết lặng, không thể rõ từ trong lòng mình đến tột cùng là cái dạng cảm giác gì.

Cho dù biết mình từ khi đã không còn ở trong trò chơi, Tiểu Duy từ đầu tới giờ đều không buồn thả mục tiêu chính là trở về thế giới cũ. Mặc kệ đây là thế giới khác hay vẫn là trong trò chơi, cô chưa bao giờ có cảm giác mình nên ở tại chỗ này. Mà cô làm hết thảy cũng là vì trở về.

Hiện tại. Cho dù suy nghĩ như cũ không có... chút nào thay đổi. Cho dù người nơi này đã thật sự làm cho cô có điểm cảm động, cho dù là cái đầu rồng ngu xuẩn Alois ngẫu nhiên mơ hồ cùng ý lại vào cô làm trong lòng cô trở lên tràn đầy ấm áp, cô cũng không muốn thay đổi mong muốn đi về nhà, không thể mang đi bất cứ ai, hết thảy trước mắt thật sự cũng chỉ là khách qua đường.

Chính là, có một thanh âm ở trong lòng Tiểu Duy dần dần hiện lên luôn luôn nhắc nhở nàng phải nhớ kỹ tất cả ở đây, vĩnh viễn không được quên mất.

Mang trên người áo choàng màu đen, Tiểu Duy xoay người, hướng cửa thành Merl đi đến. Nàng quyết định từ thành Merl xuất phát, cười thầm bay về phía tây tìm kiếm. Tính toán các thần khí trên tay, cư nhiên đã có bảy cái.

Rồng hi vọng Aus Belle Quang minh tán dương, Rồng hủy diệt Alois Âm ảnh nguyên rủa, Rồng sinh mệnh Ueda Sinh mệnh thù hận, Rồng gió Shere Mất trời, Rồng lửa địa ngục Saraman Germany Nộ Diễm thiêu đốt, Rồng biển cả Morrie Sickles Mai lốc xoáy cùng Rồng đất Catim Đại địa chúc phúc. Bảy thần giữ nhà khí tất cả đều trong tay cô, hiện tại còn lại chỉ có rồng sấm sét Phalam Thánh Lôi Thiểm Quang cùng với lá chắn Băng phối chi của Rồng sắt Miranda không biết ở nơi nào.

Nhưng nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Rồng sắt Miranda hẳn là đang ở trong tử vong đầm lầy, bởi vì Tiểu Duy nhớ rõ ràng rằng ở cửa tử vong đầm lầy thì lực lượng của chính mình rõ ràng không khổng lồ được trong nháy mắt, có lẽ, rồng sắt Miranda đang ở tầng thứ ba có khi là sâu hơn gặp phải chuyện không may, dù sao hai tầng đầu tiên Tiểu Duy chỉ tìm được Thiên không chi nhãn của rồng gió Shere.

Kiểm tra lại lần nữa các trạng thái của mình, Tiểu Duy lập lại xem xét các giá trị thuộc tính của bản thân, các thuộc tính giá trị đều được tăng lên khá cao, nhưng vẫn không thể một đường thuận lợi giết đến tầng cuối cùng, chính cô cũng không biết rõ, hướng chi đường đi phía trước hoàn toàn không rõ, địch nhân cấp bậc cao hơn bản thân rất nhiều, dưới loại tình huống kẻ địch mạnh ta yếu này, cô càng không có nắm chắc có thể chiến đấu thắng lợi.

Biện pháp duy nhất chính là tìm được Caesar thiên thần.

Nhưng Tiểu Duy liền rõ, nếu muốn tìm được Caesar thiên thần cần phải tập hợp đủ Cửu đại thần khí, bỏ qua Thánh lôi thiểm quang của rồng sấm Phalam ở ngoài, còn có lá chắn Băng phối chi của rồng sắt Miranda không nằm trong tay Tiểu Duy, mà tám chín phần mười cái là chắn bản phối chi kia còn nằm lẳng lẳng một góc nào đó của tử vong đầm lầy.

Mặc dù trong đầu tồn tại các câu hỏi khó trả lời. Nhưng cước bộ của Tiểu Duy vẫn thủy chung không có ngừng lại. Đã sớm không để lại dấu vết của mình, thêm vào đó sử dụng kỹ năng gia tốc Phong hệ Tiểu Duy rất nhanh đã tới cửa thành Merl Đan, quay đầu nhìn lại thành thị huyền ảo đông người, Tiểu Duy xoay người, không mang theo chút lưu luyến rời đi.

Tiểu Duy ngồi ở trên thảm bay bay về hướng tây, cô luôn luôn không ngừng tự hỏi, nếu muốn một lần nữa quay lại đánh quái vượt cấp để chiến thắng, chính mình cần phải chuẩn bị những điều kiện cần thiết nào. Đầu tiên cấp bậc chính là cái trọng yếu nhất, phải nghĩ biện pháp đem cấp bậc trong thời gian ngắn nhất tăng lên. Tiếp đó là vấn đề về phụ trợ được tề, nguyên bản trong kho hàng của mình cất giữ không nhiều lắm, hơn nữa lần tới đi về từ vong đàm lầy nhất định sẽ còn tốn nhiều được tề hơn nữa, túi đồ của nàng đã sớm vô dụng, đương nhiên, nếu không như vậy cô có khả năng khi đó cúp mạng mất. (TrangDinh: die >

Cuối cùng chính là về trang bị, không hề nghi ngờ thần sáo chỉ trang của mình là cấp bậc trang bị cấp cao nhất rồi, nhưng vấn đề hiện tại là cấp bậc thật sự đã tăng cao yêu cấp bậc lên tới cấp 150, mặc dù là thần sáo chỉ trang nếu không xem kỹ thuộc tính mà thay đổi thì cũng không đáng giá được nhắc tới.

Quả nhiên, dù thăng cấp các thuộc tính vẫn chới lợi như cũ còn nguyên. Đối với Tiểu Duy mà nói đây là chuyện tốt, nhưng theo chuyện tốt này đồng thời rõ ràng cô cần phải mau chóng tăng lên cấp bậc của bản thân, sau đó mới có thể tăng lên cấp bậc trang bị. Sau đó là liên tiếp nhiều vấn đề nữa, lại phải tiêu phí thêm khá nhiều thời gian mà ngay tại lúc Tiểu Duy còn đang rối rắm chưa thể tự thoát ra được thì trong không khí bắt đầu xung động lên những dòng khí bất an bên trong không khí, phía xa xa đám mây màu đen loé ra nhiều đạo lôi quang, phảng phất như muốn phóng tới bên này.

Tiểu Duy nhanh chóng thu hồi lại các trang bị, rút ra hai thanh kiếm. Đứng ở trên thảm bay niệm chú, chăm chú nhìn chằm chằm vào đám mây tích lôi kia.

Không phải không thừa nhận, Tiểu Duy rất may mắn, nhưng từ loại góc độ nào đó mà nói, cô lại rất bất hạnh.

Vài tia sét chói mắt loang loáng từ đám mây điện trên cao hiện lên, lôi minh giống như tiếng sấm ở bên tai nàng vang lên, Tiểu Duy cau mày, dùng hai tay che lỗ tai, muốn giảm bớt áp lực của tiếng nổ này với màng nhĩ tránh tạo thương tổn, đúng lúc đó, một cái bóng dáng màu đen lấy tốc độ như thiểm điện hướng về cô lao đến.

Cô đành phải bỏ thảm bay, đem phong nguyên tố hội tụ ở bàn chân, hay tay tụ tập nồng đậm lôi nguyên tố, tập trung lực chú ý, phòng ngự toàn thân.

Quả nhiên, bóng đen kia thế tới hung hăng cùng Tiểu Duy liên tiếp giao đấu vài chiêu. Hai người mỗi một lần đụng nhau đều làm tung ra điện lưu cùng hoá lực, đang ở ngoài trời, cả hai đều sử dụng lôi nguyên tố nồng độ cao.

Đến khi cả hai cùng tách nhau ra, bóng dáng màu đen kia nhanh chóng ngừng lại, cùng lúc đó, cũng hiện ra rõ ràng bộ dáng của đối phương.

Đó là một tên nhóc vóc dáng không cao, non nớt hai má phầng hồng, đôi mắt tròn tròn to đáng yêu, nếu không hiểu rõ mới gặp còn tưởng hắn là một tiểu chính thái (ý chỉ những bé trai đáng yêu ngây thơ), hiện tại đôi con ngươi màu tím lộ ra hùng hực lửa giận, làm cho Tiểu Duy nghi hoặc nhíu mày.

“Rồng sấm?”

Cô không dám xác nhận kẻ đứng trước mắt này chính là rồng sấm a, trong ấn tượng của Tiểu Duy, Phalam hẳn phải là một Cự long đã trưởng thành mới đứng.

Tiểu Duy còn chưa kịp hỏi hắn rốt cuộc là rồng đã trưởng thành hay vẫn còn nhỏ, Phalam đã chỉ vào Tiểu Duy lớn tiếng nói:

“Ngươi tại sao lại có thần khí giữ nhà của bọn họ vậy, rốt cuộc làm sao mà có?!”

Rất rõ ràng, mỗi một cái Cự long thời khắc gặp chuyện không may, mỗi Cự long khác đều có thể cảm ứng được, bởi vì mỗi một Cự long khi gặp chuyện không may, tương ứng sẽ là nguyên tố bọn họ chủng quán sẽ không khống chế được, mới đầu sẽ không rõ ràng như vậy. Mà theo thời gian trôi qua, loại không khống chế được này phạm vi sẽ càng ngày càng lớn, dẫn đến làm cho thế giới này bị hủy diệt.

Nghĩ đến hủy diệt, Tiểu Duy khẽ cười lắc lắc đầu, nếu nhóm Cự long tộc không được cứu giúp, như vậy hủy diệt sẽ không cần đến Cự long tộc rồi, rất rõ ràng, nguyên tố trên thế giới không khống chế được, sẽ đem tất cả bao trùm trong nước lũ trở thành lịch sử.

“Nan đề của ngươi ta không có biện pháp trả lời, ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, ta không muốn cùng ngươi đánh nhau, mà các Cự long tộc khác đang chờ chúng ta nghĩ cách đi cứu viện.”

Lời nói của Tiểu Duy làm cho rồng sấm ngậm ngẫn cả người, cũng không lâu sau, hắn lại lộ ra biểu tình dữ tợn, hướng về Tiểu Duy rồng giận:

“Ngươi bắt giữ bọn họ ở đâu?”

“Ta đương nhiên biết họ ở đâu, nhưng vấn đề là ta không bắt bọn họ, bọn họ hiện tại đang ở từ vong đàm lầy ở phương Nam.

“Đồ ngốc mới tin lời của ngươi.”

Rồng sấm nói xong một lần nữa xông về phía Tiểu Duy, lúc này Tiểu Duy cũng không có khách khí, các loại nguyên tố ma pháp kỹ năng chiến đấu đều hướng trên người Phalam đánh tới, mà loại chiến đấu này ưu khuyết rõ ràng. Tuy rằng cả hai hiện tại đều đang ở gần tầng mây lôi tích trên không, thiên thời địa lợi đối với rồng sấm đều rất có lợi, mặc dù hiện Tiểu Duy đã sắp up lên cấp 122, theo điểm kinh nghiệm hiện tại, chỉ cần thêm một chút kinh nghiệm nữa là nàng có thể rảo bước tiến lên cánh cửa 122. Loại chênh lệch cấp bậc này là làm sao có thể so đo, cho dù kỹ năng có là kỹ năng ban đầu, cơ bản thuộc tính tăng lên nửa điểm cũng đáng giá.

Cho nên, khi Tiểu Duy dùng một cái lôi hệ Diệt long ma pháp đem Phalam từ trên không đánh rơi xuống, toàn thân cô lại lần nữa phát ra quang mang

chối mắt, chỉ một cái chớp mắt liền tán đi.

Lúc này, cấp bậc của Tiểu Duy đã là 122 rồi, đây chính là chỗ tốt khi đánh quái vượt cấp mang đến, bất quá nhớ lại một đám quái bắt từ kia, Tiểu Duy đã cảm thấy da đầu run lên.

“Làm ơn, người bây giờ là thủ hộ Cự long cuối cùng rồi, ta làm sao có thể làm cái loại chuyện ngu ngốc đó?”

“Bọn họ thật sự đều.” Phalam trong mắt toát ra dày đặc đau thương. Nhưng trong lòng vẫn còn lưu một tia hi vọng.

“Ta không biết, bọn họ có khi là bị khói đen bắt đi, về phần sau xảy ra chuyện gì, ta thật sự không biết.”

“Đáng chết, thiên thần đại nhân vì sao còn không xuất hiện!”

Ròng rã Phalam một quyền đánh lên trên mặt đất, về mặt hồi hận,

“Bọn họ lúc đi vì sao lại không gọi ta? Trúng thôi!”

“Có lẽ, nhưng bây giờ cũng còn không trễ.” Tiểu Duy đi đến trước mặt Phalam, từ trên cao hướng xuống nói:

“Ta muốn trở về Tát Phi Lạp Tư chuẩn bị ít đồ, sau đó sẽ xuất phát, người muốn làm gì bây giờ?”

Phalam nhìn nữ nhân loại trước mắt, không thể phủ nhận nàng có lực lượng rất mạnh, chính mình đơn thương độc mã đi cứu bọn họ phần thắng khẳng định không lớn, nhưng nếu cùng nàng cùng nhau đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Chuẩn bị X Nghỉ ngơi

Tiểu Duy cùng ròng rã Phalam không tốn phí bao nhiêu thời gian liền trở về Tát Phi Lạp Tư để đồ, Tiểu Duy đứng ở trên tường thành quan sát đám người hồi hã kia, thị trường náo nhiệt, cùng cung điện phía xa xa khí thế, làn gió tùy ý thổi bay áo choàng tạo thành tiếng sha sha, thả người từ trên tường thành nháy xuống, vài cái lác mình biến mất tại trong biển người.

Cô hiện tại đã không có thời gian thưởng thức phong cảnh để đô quen thuộc Tiểu Duy bước đi như bay xuyên qua ở trong đám người tốc độ nhanh đến làm cho mọi người tưởng lầm là một trận gió to mới thổi qua, cô nhớ rõ ban đầu ở để đô người quen biết không riêng có Karla Sellecti lão đầu kia, còn có một người mặc dù có nói chuyện, nhưng không phải rất quen thuộc, bất kể như thế nào, cô hiện tại cũng cần bổ sung một đám nguyên liệu được tề cho mình, lấy tình trạng hiện tại của chính mình thì không thể nào đầy đủ được.

Người kia tên gọi Athfield toàn bộ Caesar đại lục nổi tiếng xa gần là một trong tam đại dược tề đại sư Seth · Noah Athfield tự là Field đại sư.

Lúc Tiểu Duy đến nghiệp đoàn dược tề, trước cửa là một loạt cánh người đông như núi sôi trào nhu biển làm cô không có biện pháp đi vào ngay lập tức. Những người này đại số đều là mặc đồ trường bào màu trắng của Quang minh thánh điện, Tiểu Duy đứng ngay tại chỗ lập tức đã biết được mục đích tụ tập tạo đây của những người này.

Bọn họ là tới mua dược tề.

“Jeter đại nhân, xin người cho chúng ta gặp Athfield đại sư, không biết vì sao quang nguyên tổ đột nhiên không bị khống chế nữa, không thể khống chế, chúng ta cần mua một ít dược tề đến trị liệu những người bị thương hiện tại đang nằm ở Quang Minh thánh điện!”

Vị đầu lĩnh trẻ tuổi vẻ mặt lo lắng đứng ở cửa của nghiệp đoàn dược tề, nhưng đối phương lại bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “Cũng không phải chúng ta không muốn bán cho Quang minh thánh điện, mà là căn bản không có nhiều dược tề dự trữ như vậy, tất cả các dược sư của để đô đều đang dốc toàn lực điều chế dược tề, nhưng là vẫn cung không đủ cầu, các người cũng phải thông cảm chúng ta a!”

“Nhưng là.” Vị thầy tu của Quang minh thánh điện vừa định nói chuyện, một tiểu thầy thuốc bào chế dược tề không nhịn được phần nỗ mở miệng.

“Nếu không phải ròng hi vọng Aus Belle giờ trò quý, quang nguyên tổ làm sao có thể không khống chế được? ! Làm sao có thể tạo thành loại cục diện hiện tại này? Nếu không nhờ nữ thần đại nhân, chúng ta cũng đều bị lừa ngây ngốc chẳng hay biết gì. Athfield đại nhân. hần đã liên tục nhiều đêm không có được ngủ rồi! Chính là vì phải luyện chế nhiều dược tề như vậy!”

Đứa bé kia thanh âm nức nở mang theo tức giận. Nghe ngạo lên án Aus Beller cái gọi là hành vi phạm tội. Bởi vì quang minh đột nhiên thất thế, làm cho các thế lực hắc ám thừa dịp mà vùng dậy, các loại xung đột lớn nhỏ không ngừng nổi lên, số lượng người bị thương dần dần tăng nhiều, nhưng nguyên

bản dùng hết nguyên tố liền sẽ bị giết, à không chỉ là Cự Long tộc Còn có thế giới này. Tiểu Duy đứng ở trong đám người, đến khi đứa bé kia khóc kiệt lực thanh âm nhỏ dần mọi người vẫn lững ngất như tờ, tất cả mọi người trầm mặc đối mặt với chuyện đang xảy ra.

“Không phải vậy!”

Bỗng nhiên, có một thanh âm lớn hô lên, ánh mắt mọi người đều tụ tập về phía cô gái đang chum áo choàng đen trên đầu, chỉ thấy nàng kia chậm rãi đưa tay lên đỉnh đầu kéo tấm áo choàng xuống lộ ra khuôn mặt xinh đẹp cùng ánh mắt sang ngời, khi thể bức người từ quanh thân cô gái phát tán đi ra, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Cô gái hơi hơi hướng về phía trước bước từng bước, đám người liền tự động xê dịch nhường thành một con đường , ngay cả Jeter chịu trách nhiệm canh gác cổng lớn của nghiệp đoàn được tề cũng không tự giác lui về phía sau từng bước.

“Cũng không phải như các người nghĩ.” Tiểu Duy mỗi một bước buông ra một lời. Lời nói lại càng phát kiên định, ” Đây không phải là Aus Belle giờ trò quỷ.”

“Người. Chúng ta dựa vào cái gì tin tưởng lời người nói!” Tuy rằng bị khí thế của Tiểu Duy dọa tới lạnh run, nhưng đứa trẻ này cũng vẫn cố lấy dũng khí cuối cùng , chất vấn.

“Dựa vào cái gì? Dựa vào danh nghĩa của rồng sấm sét Phalam!”

Những lời này nói năng có khí phách, trong khoảng thời gian ngắn, mọi người không chỉ có quyền trầm mặc, mà là nháy mắt bị hoảng sợ bao phủ, thậm chí đều làm không ra gì động tác .

“Cự Long tộc không có sai, các người không cần lại oan uổng bọn họ.” Tiểu Duy những lời này vừa mới nói xong, phía sau liền có một thanh âm đem cục diện xấu hổ này phá tan, cũng một lần chiếm được tán đồng của mọi người.

“Tiểu Duy đại nhân, ngài đã trở lại.”

Mọi người kinh ngạc nhìn cô gái cùng một cậu nhóc tóc tím đang đứng ở đó, chẳng lẽ nói đây chính là người đã đánh bại rồng hi vọng Aus Belle kia, nữ thần đại nhân cùng truyền thuyết Cự Long tộc sao?

“Theodore đại chủ giáo.” tất cả người trong Quang Minh thần điện đều hành lễ, mà Theodore cũng một đường hướng tới Tiểu Duy đi tới. Tiểu Duy vẫn chưa quay đầu. Chính là đứng ở tại chỗ, gần từng chữ lớn tiếng nói.

“Nguyên bản các nguyên tố trên Caesar đại lục đều có một Cự long chương quản, một khi vị chương quản đó xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, sẽ tạo ra hiện tượng nguyên tố không khống chế được.”

“Nhưng chuyện này không phải là không thể nào giải quyết.”

Tiểu Duy nói những lời này xong, đám người bắt đầu xôn xao, dần dần từ xì xào bàn tán biến thành cao giọng hỏi lớn:

“Nữ thần đại nhân, chúng ta bây giờ nên làm như thế nào?”

“Nữ thần đại nhân, xin cho chúng ta một chỉ dẫn phương hướng chính xác!”

“Nữ thần đại nhân.”

“Im lặng!”

Thanh âm già nua kia tức thời vang lên, Tiểu Duy giương mắt nhìn lại, Karla Selecti cùng Athfield đang đứng tại cửa của nghiệp đoàn chức nghiệp bảo chế thuốc. Cái loại ánh mắt đã tràn ngập hi vọng ánh mắt bức thiết nhìn Tiểu Duy.

“Lão sư, ngài đã trở lại.”

Tình cục thuật là có thể chống đỡ tạm thời trạng thái hỗn loạn này, nhưng đây không phải kẻ lâu dài, nếu một khi các thủ hộ trụ cột Cự Long không chế đại lượng biến mất. Caesar đại lục sẽ lâm vào một mảnh hắc ám cùng trong hỗn loạn. “Cho nên, ta về tới đây, tìm kiếm trợ giúp của các người.”

“Mong các người đưa cho ta những dự trữ quan trọng nhất! Để giúp ta đi giải cứu các Cự long thủ hộ trụ cột!”

Một phen nhiệt huyết cùng phần nộ lòng người nhờ lời nói của nàng mà tăng vọt lên, mọi người đều tỏ vẻ nguyện ý vì vị nữ thần của nhân loại, nữ thần đại nhân cố hết sức mình cống hiến.

“Lát nữa ta sẽ đưa ra bố cáo toàn dân, phàm là có nguyên liệu gì cao cấp nguyện ý cung cấp cho ta, ta sẽ lấy giá thị trường mua gấp hai lần.”

Tiểu Duy nói xong, liền dẫn rồng sấm sét Phalam đi vào bên trong nhà của nghiệp đoàn được tề, người đi theo còn lại là Karla Selecti cùng Adt Field.

“Không nghĩ đến uy vọng của người lại cao như vậy.” Rồng sấm sét Phalam trên khuôn mặt non nớt mang một tia cười yếu ớt, lúc đầu hẳn còn hơi coi thường nàng.

“Lão sư.” Nhìn Karla Sellecti và Athfield, Tiểu Duy ngăn lại, không cho bọn họ tiếp tục đặt câu hỏi.

“Ta nói ngắn gọn, Cự Long tộc gặp khó khăn, bọn họ bị bắt chặt rồi, bị vây tại tử vong đầm lầy phương Nam. Nếu không thể đúng lúc giải cứu bọn họ ra, như vậy hậu quả sẽ lan đến toàn bộ Caesar đại lục, tựa như các ngươi hôm nay nhìn thấy vậy.”

“Cho nên. Ta muốn bổ sung thêm được tề của mình, thăng cấp trang bị.”

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó?” Tiểu Duy bị lời của Karla Sellecti nói chọc cười rồi, quay đầu nhìn về phía hắn, nói: “Sau đó đem quyền không chế các nguyên tố đoạt lại a!”

Quay đầu không hề nhìn về phía Karla Sellecti, Tiểu Duy đối với Athfield nói: “Tìm người ghi lại tất cả, ta cần rất nhiều được liệu.”

“Đúng rồi, Karla Sellecti. Có thể hay không giúp ta mời tráng hán cửa hàng thợ rèn Tile đại thúc đến đây?”

Karla Sellecti hơi sững sờ. Lại như cũ gật gù đầu, nhanh chóng xoay người đi đến cửa hàng thợ rèn, coi hắn cùng Tile giao tình, nhất định có thể mời đến .

Mà lúc này, Tiểu Duy cùng Athfield thực đã đến trong phòng, sớm đã có một ít nhà bào chế thuốc học đồ chuẩn bị xong giấy cùng bút, đặt ở trên bàn.

Tiểu Duy cũng không khách khí, nói thật, năng cũng không có bao nhiêu thời gian khách khí.

“Ta nói, ngươi ghi.” Tiểu Duy dùng ngón tay xao xao làm ra vẽ giấy bút mặt bàn, ý bảo Athfield.

Mà vị được tề đại sư đức cao vọng trọng nhưng không có chút nào cảm thấy là không vui mừng, vội vàng cầm lấy bút, vênh lỗ tai lên cẩn thận nghe.

“Ta cần cô đầu thảo, kim ba ba phần, vỏ cây ngô đồng, cây kim ngân khô, song điệp cây ngưu tất, mũi nhọn bao thảo, cây trúc đào màu lam điệp, muốn số lượng lớn, bởi vì đều là các loại được liệu bình thường, hắn là sẽ dễ dàng tìm được.”

“Cuối cùng là giúp ta tìm một chút lục khoáng thạch đặc biệt, cần kim ngân đồng thiết số lượng lớn, đã luyện chế thành đồng hình dáng, không tạp chất, bí ngân, lam động, tử thiết hoàn thị hữu chuẩn bị càng nhiều càng tốt, tốt nhất có thể ở trong vòng hai ngày chuẩn bị tốt.”

Rõng sấm Phalam ở một bên nhìn Tiểu Duy hạ mệnh lệnh bộ dáng anh tuấn, nhanh chóng xoa tay, đối Tiểu Duy nói xong liền khẩn cấp tiến lên hỏi “Này, ta đây làm gì? Ta có thể làm được cái gì?”

“Ngươi?” Tiểu Duy cười đến mi tâm càng nhìn càng rực rỡ, hai tay rảnh rồi bắt lên nhau, nói:

“Ngươi giúp ta luyện cấp.”

“Luyện cấp?” Phalam mặt mũi nhăn lại thành hình bánh bao, lại không biết rằng, một câu luyện cấp này đưa đến hắn mấy ngày tới là một tràng bị kịch đau thương vô hạn

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 89: Cấp bậc X Tiến công

Mấy ngày qua, toàn bộ đế đô Tát Phi Lạp Tư náo nhiệt dị thường, đương nhiên, đây cũng không phải là chỉ nhóm người an cư lạc nghiệp, quốc thái dân an, com no áo ấm, mà là tất cả mọi người đều bận rộn, mà cái loại này bận rộn giống như khát khao tương lai có cuộc sống phong phú, làm cho tất cả mọi người đều cùng có động lực cùng tin tưởng.

Càng ngày càng nhiều người tụ tập tại cửa của mạo hiểm nghiệp giả đoàn, nhìn bộ cáo thật lớn dán tại đây. Rất nhiều người thậm chí còn đem các được liệu cùng khoáng thạch bên trên ghi chép lại. Để mình có thể cung cấp nhiều thứ hơn. Đương nhiên, cái này cũng không bài trừ một nhóm người là hướng đến cái giá cao hơn gấp hai thị trường kia .

Mà đồng dạng các chiến sĩ đến từ khắp nơi trên thế giới cũng không có nghỉ ngơi. Bọn họ cố gắng tìm kiếm các loại được thảo quý cùng khoáng thạch, hi vọng có thể giúp nữ thần đại nhân hoàn thành tốt chuẩn bị cuối cùng. Đương nhiên một bộ phận tinh anh nhỏ cũng không rời khỏi đế đô, bọn họ vẫn lưu lại nhà bào chế thuốc nghiệp đoàn. Mà lúc này, bọn họ toàn thân đều là thương tích và thể lực hao tổn hết.

Những người này tự nhiên đều là các đội trưởng cấp bậc tương đối cao của các thể lực trên thế giới, mà mục đích nghe có vẻ mỹ mạo chính là giúp Tiểu Duy thăng cấp đối với bọn hắn tự cảm nhận thấy căn bản là không thể theo được.

Tiểu Duy đứng ở giữa sân. Nắm nhẹ tay kiếm mới. Nhẹ nhàng vung lên. Nguyên bản cũng bởi vì vừa chiến đấu nên thân kiếm yếu ớt nháy mắt gây đôi, phịch một roi trên mặt đất.

“Ông trời của ta oi, đây là thanh kiếm thứ mấy bị hỏng a.”

Một đám người phụng dưỡng tình nguyện đứng một bên không nhìn được xì xào bàn tán.

“Đếm không hết rồi, bắt quá nghe nói nữ thần đại nhân không thể sử dụng vũ khí nguyên bản của nàng.”

“Vì sao?”

“Nữ thần đại nhân nếu dùng vũ khí trong truyền thuyết kia Quang minh tán dương cùng Âm ảnh nguyên rủa, vậy thì mấy cái đại nhân đang cùng nàng luyện tập đều mất mạng mất!”

“A! Nói cũng phải, người xem này ngài rồng sấm ngay cả hình tượng cũng không để ý đâu.”

“Đúng vậy a Đúng vậy a. Đây đều liên tục đánh hai ngày hai đêm rồi, mặc dù là ai thể lực cũng chịu không nổi a thật không hổ là nữ thần đại nhân”

Tiểu Duy cầm trong tay thanh kiếm bị hỏng vứt qua một bên, nhìn bên cạnh có người muốn tiếp kiếm mới cho cô, phát phát tay, nói: “Không cần, ta tay không.”

Vừa nghe những lời này. Nguyên bản rồng sấm Phalam đang ngã chổng vó đuổi thẳng tứ chi đã ngóc đầu một cái đứng lên, hướng Tiểu Duy rồng to: “Đến đây đi! Lão tử mới không thua đâu!”

Tiểu Duy hơi mỉm cười một chút, điều tra lại thanh trạng thái của mình, xem xét lại thời gian gấp đôi kinh nghiệm, chỉ còn lại có một giờ, xem ra phải nắm chặt thời gian cuối cùng mới được.

Lúc trước chai được tề tăng gấp đôi kinh nghiệm này thật lâu trước đây Tiểu Duy được hệ thống thưởng cho, nhưng là lúc ấy mình cô đã max level căn bản không cần dùng, cũng tùy tay ném vào trong hắc động, không nghĩ tới tại đây lại là thời điểm phát huy tác dụng mang tính quyết định.

Tất cả mọi ngoại gia đều biết, được tề tăng gấp đôi kinh nghiệm đối với việc thăng cấp của ngoại gia đều là đồ cần thiết nhất, có thể trong thời gian ngắn luyện cấp cực nhanh. Rất nhanh đạt đến kinh nghiệm cần thiết, cho nên, khi lần đầu tiên Tiểu Duy hiện lên hào quang thăng cấp, tất cả mọi người ở đây đều tròn tròn mắt.

Liên tục lặp lại không thể nghĩ ngờ làm cho mọi người ở đây lâm vào vô hạn mơ màng, lại thăng cấp rồi, nói cách khác cách mục tiêu thăng cấp phía trước, không còn bao lâu nữa.

Tiểu Duy chính mình cũng không suy nghĩ đến, thân nhiên nói: “Tiếp tục đi.”

Vì thế, khi thời điểm hào quang thăng cấp một lần nữa sáng lên, mọi người đều chết lặng.

Phalam ngơ ngác nhìn Tiểu Duy, hít một ngụm khí lạnh, thấp giọng tự nói: “Biến thái.”

Đúng vậy, biến thái Tiểu Duy lúc này đã muốn 125 cấp, trải qua mỗi ngày đêm đối chiến. Bất quá kết quả này một phần lớn phải cảm tạ bình được tề tăng gấp đôi kinh nghiệm cùng rồng sấm Phalam phối hợp, thiếu một trong hai muốn tăng cấp nhanh như vậy cũng là không có khả năng.

Nhưng cuối cùng như vậy, Tiểu Duy vẫn cảm thấy quá chậm

Cũng mặc kệ là vật phẩm hay là thời gian cũng không cho phép cô tiếp tục luyện nữa. Bất đắc dĩ chỉ có thể hướng mọi người hai ngày qua cùng mình luyện cấp cúi đầu tỏ ý cảm tạ.

“May mắn nơi này còn có hai cái lão đầu kia liên tục thiết lập phong ấn thêm vào, bằng không ta phòng chừng nơi này sớm đã bị người oanh tạc thành bình địa.”

Phalam xoa xoa bả vai đau nhức đứng lên, tức giận hướng Tiểu Duy nói.

Tiểu Duy cũng không có thời gian cùng Phalam lưu lại đầu vô nồm, cô đã sớm đi theo thợ rèn Tile vẫn đứng chờ ở một bên vào lò rèn, bộ thần chi sáo trang kia của cô cần tiến hành giai đoạn thăng cấp cuối cùng.

Cơ hội tốt như vậy, người quen biết Tiểu Duy tự nhiên sẽ không bỏ qua, cho nên rất nhanh, bên trong lò rèn không gian không quá lớn đã có rất nhiều người tiến vào, bao gồm Karla Selecti, Athfield cùng vương công quý tộc Claude vương tử cùng với Cathy đội trưởng.

Tiểu Duy từ trong hắc động lấy ra bộ thần chi sáo trang kia, đối diện với những bộ mắt tròn trĩnh của mọi người nói: “Đây chính là trang bị cao cấp nhất của ta Thần chi sáo trang, trang bị cấp bậc 120, nhưng hiện tại, ta muốn đem chúng thăng cấp đến cấp 125.”

“Giống cấp bậc của người. Người đã”

Thợ rèn Tile tròn mắt há hốc mồm nhìn Tiểu Duy, mặc dù biết tiểu cô nương này mấy ngày qua luôn luôn thăng cấp, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới là cấp

bạc khùng bố như thế.

“Ngay lúc vừa rồi. Lên tới 125 cấp.”

“Công tác chuẩn bị nhiều nhất chỉ có thể là ba ngày, đã rất cấp bách.”

“Được!”

“Tốt, Tile đại thúc. Ta đi giúp ngươi lấy khoáng thạch!”

Lập tức, mọi người lại bắt đầu bận rộn. Mà Tiểu Duy dựa theo quy định thăng cấp trang bị, bắt đầu tiến hành rèn thăng cấp, đem phải vật phẩm cùng trang bị cùng nhau đề vào trong lò luyện, tiếp đó là các nguyên liệu bảo vệ, trong lúc đó Tile đại thúc đảm bảo lửa trong lò, đảm bảo lửa đủ hưng vượng, còn chính cô thì đứng một bên kiểm tra chuẩn bị các loại được tề có đủ tiêu chuẩn hay không.

Thần thánh được tề ok, vương giả được tề ok các loại khôi phục được tề ok, các loại buff, debuff được tề ok, hiện tại chỉ còn chờ trang bị thăng cấp thành công, lại phụ ma liền toàn bộ ok. (Trangdinh: toàn bộ đều ok)

Lấy ra vật lúc trước Catim đưa cho Đại địa chúc phúc sau đó đội nó lên đầu con rắn nhỏ Tito, lại ôm lấy nó, một người một con rồng thực thân mật vành tai và tóc mai chạm vào nhau một thời gian. Tiểu Duy sau đó một lần nữa đem con rắn thả lại trong hắc động.

Mặc dù Tiểu Duy cự tuyệt Cathy suất lĩnh đội ngũ gia nhập, nhưng đoàn người này vẫn kiên trì đưa Tiểu Duy cùng Phalam đến cửa thành.

“Tốt lắm, rời khỏi nơi này đi”. Tiểu Duy quay đầu hướng Karla Selecti bọn họ nói.

“Lão sư, thuận buồm xuôi gió.” Karla Selecti đại sư lần đầu tiên cảm thấy mình vô lực, chỉ có thể đứng xa như vậy nhìn nàng.

“Cám ơn.”

“Tiểu Duy.” Luôn trầm mặc, vẫn không dám tới gần Tiểu Duy Claude rốt cục ở thời khắc cuối cùng cố lấy dũng khí, đối Tiểu Duy nói: “Ngươi còn trở về nữa không?”

Những lời này làm cho Tiểu Duy sững sốt một chút, cô mục đích ban đầu đúng là tập hợp đủ Cừ đại thần khí của thù hận Cự long, tìm được Caesar thiên thần, trở lại sự thế giới thật. Từ lúc mới bắt đầu, cô đã không có khả năng lại lần nữa về tới đây a. Nhìn bộ dạng cười yếu ớt của Tiểu Duy, Claude trong lòng có đáp án, tự giễu giống như cười khổ, nói: “Ngươi nhất định phải còn sống.”

Tiểu Duy nghe xong cười ha ha, nói: “Người tốt không sống thọ, tai họa lưu ngàn năm.”

Nói xong, quay đầu một cái thả người nhảy lên trên lưng Phalam. Từ trên cao nhìn xuống mọi người phía dưới, một cỗ khí thế quân lâm thiên hạ nhảy mắt lan ra.

Cho dù một lời không nói. Cho dù một động tác cũng không làm, nàng đứng ở nơi đó khiến cho dân chúng nhìn không được khung cảnh mà cùng kính ngưỡng, bọn họ đều cùng cúi đầu cúng bái.

Phalam mở ra đôi cánh, cuộn cuộn nổi lên cuồng phong, bay thẳng đến chân trời. Đây một người một con rồng gần như là trong chớp mắt, liền biến mất ở trong tầm mắt của mọi người.

Tiểu Duy gất gao nắm tay để trước ngực mình, dưới đáy lòng nói: “Chờ ta, Alois. Cự Long tộc!”

Bạn đang đọc truyện *Mô Ra Ngoại Đoạ Liên Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Tiến chạy X Toàn diệt

Tiểu Duy đứng ở cửa tử vong đầm lầy, nhìn tám màn xanh mon mon quý dị ở đây, trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng cảm khái ngàn vạn.

Người ta xuyên qua đều là làm công chúa (TrangDinh: câu này đọc tiểu thuyết XK quen không?), bên người lúc nào cũng có mấy cái vương tử kỵ sĩ vì mình vượt mọi chông gai, mà cô thì? Tiểu Duy nhìn không được cười khổ cho tới bây giờ đều là vương tử tiến đến giải cứu công chúa bị Ác long bắt đi, kết quả đến phiên cô thì biến thành công chúa một cước đá văng vương tử, chính mình lại đến giải cứu Cự long bị bắt đi. , đây là chệch lệch a. . .

...

“Này , ngươi làm sao vậy? Đi vào nhanh một chút a!”

Ngay tại lúc Tiểu Duy còn đắm chìm trong cái gọi là “Đau thương” kia thì rồng sấm Phalam cũng đã không đợi được nữa, một bước là lập tức muốn đi vào bên trong. Lập tức lại bị Tiểu Duy nhéo áo lôi trở về.

“Ngươi làm gì? ! !”

“Ngươi đang ở đây muốn chết sao?”

Phalam mắt nhìn Tiểu Duy, xùy một tiếng. Hắn biết thực lực nữ nhân này, trong lòng mặc dù sôi ruột, nhưng cũng hiểu được quan hệ lợi hại.

“Như thế này theo sát ta, ta nói không đánh, ngươi trăm ngàn không cần ham chiến”

“Cái gì? Ngươi cứ nhiên lựa chọn trốn.”

“Không phải trốn, mục đích của chúng ta là cứu các Cự long. Không phải đánh quái. Huống chi bên trong quái đều đã ngoài cấp 120, ngươi cho là đánh dễ vậy sao?”

Phalam lập tức không có thanh âm, yên lặng sửa sang lại một chút y phục của mình, lựa chọn đứng ở phía sau Tiểu Duy.

Tiểu Duy lại từ trong hắc động xuất ra hai chai dược tề, đưa cho Phalam một lọ, nói: ” Đây là ản thân dược tề, nhưng là bởi vì thời gian quá ngắn. Đợi đến khi đi vào rồi hãy uống.”

“Chúng ta đã đến đây một lần, theo tầng lục sắc bên trên đi xuống tiếp là tầng màu vàng, ta nghĩ nơi này hẳn là xâm lược từng tầng một, có lẽ chỉ cần tìm được truyền tống trận của từng tầng là có thể xâm nhập những tầng mình đã đi qua, mà không cần tiêu diệt hết tất cả các quái.”

Nhìn Phalam khuôn mặt kinh ngạc, Tiểu Duy kéo kéo khóe miệng, giải thích nói: “Đương nhiên, đây cũng chỉ là suy đoán của ta.”

“Ngươi đã từng qua đây một lần.” Phalam trong lời nói muốn nói lại thôi, đôi mắt to màu tím nhìn chằm chằm Tiểu Duy, nửa câu sau muốn nói lại không hiểu sao không xuất ra nữa.

“Ngươi đoán đúng rồi, lần trước là cùng bọn Alois cùng đi.”

Tiểu Duy cũng không để ý nói cho Phalam chân tướng, huống chi thân là Cự long tộc hắn cũng có tư cách biết:

“Vì đưa tên tiểu tử Tito kia đi lên, ngươi cũng biết rồi.”

“Nơi này quái vật đều là bất tử hệ , có vẻ chịu đánh, phỏng chừng không biết đau là cái gì, không có máu nên chắc là không thể vì hết máu mà chết .”

Tiểu Duy dùng lời nói miêu tả thật là thoải mái làm cho Phalam thật sự kinh hãi, lại cười vỗ vỗ đầu Phalam. Nói:

“Nhưng chúng ta không phải lấy mục tiêu là đánh quái mà tới đây, có thể chạy thì cần phải chạy thật mau, đã hiểu chưa?”

Phalam một tay bắt lấy cánh tay Tiểu Duy đang vuốt ve, không hề giận hờn một tiếng, nói:

“Không được tùy tiện sờ đầu ta.”

Tiểu Duy mở ra hai tay bắt đấm dĩ cười trừ. Nhìn tám màn màu lục sắc kia vẫn quan sát một chút, lại lần nữa điều tra lại các trạng thái của mình, cẩn thận xem xét các loại thuộc tính giá trị tăng lên bao nhiêu. Thanh nhanh nhẹn tăng lên xác thực là không nhiều lắm. Tiểu Duy rồi rầm nghĩ, các thần khí giữ nhà đều hoặc ít hoặc nhiều tăng thêm một ít các giá trị nguyên tố của bản thân, nhưng thế nào thần khí giữ nhà của rồng gió Mất Gió lại không có như vậy. . . . Chợt, Tiểu Duy trừng lớn hai mắt, hai tay kích động có chút run run lấy Mất Gió trong hắc động ra, đeo lên mắt mình.

Quả nhiên, qua đó nháy mắt cô thấy tất cả đều thấy rõ ràng .

Mất Gió có thêm một kỹ năng, sử dụng trong trinh sát, có thể dễ dàng do thám biết được đối phương sở hữu kỹ năng tuyệt đỉnh bí mật của đối phương.

Tiểu Duy trên mặt dần dần lộ ra nụ cười tự tin, có Mất Gió, nàng có lẽ có một chút phần thắng có thể cứu ra mấy tên Cự long kia.

“Phalam, trước đừng vội uống bình ản thân dược tề, chúng ta thay đổi chiến thuật.”

Tiểu Duy dùng thanh âm mang theo hứng phấn nói với Phalam:

“Uống cái này.”

“Đây là cái gì?”

“Gia tốc dược tề.”

“Cất, chạy nhanh có ích lợi gì? Đánh không chết đám quái kia ngươi sớm hay muộn cũng chết a.”

Phalam đối với lời của Tiểu Dục không thêm ngó tới.

“Yên tâm đi.” Tiểu Dục tự tin nói, nhìn tấm màn lục sắc làm cho người ta nhìn vào không phân biệt được rõ khoé miệng cô hơi lộ ra nụ cười mang theo chút vẻ tàn khốc, tươi cười, “Không có việc gì.”

Tiểu Dục sau khi buff đầy các loại hỗ trợ cho cả hai, liền cùng Phalam uống vào chai được tề gia tước hét lớn một tiếng “Chạy!”

Sau đó một người một con rồng tựa như một mũi tên liền xông vào bên trong, bọn họ chân trước vừa rơi xuống đất, sau lưng dưới mặt đất đám quái hệ bắt từ kia liền ngo nguẩy chui từ dưới đất mà lên .

“Đéo đỡ được! Những cái kia là thứ gì vậy? ! !” Phalam hai mắt mở to hoảng sợ, thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn nhìn.

“Không cần phải để ý, theo sát ta!”

Tiểu Dục một đường chạy nhanh chóng quan sát nhìn chung quang một vòng đầm lầy, rốt cuộc cô cũng phát hiện một nơi không giống với chung quanh.

Tại một chỗ hơi gồ lên trên mảng đầm lầy màu xanh lục, có màu sắc hơi nhạt hơn một chút, nhưng lại hơi phát ra quang mang nhàn nhạt. nhanh chóng vọt tới, một cái {Giám định thuật} vô xuồng, Tiểu Dục nhìn thấy được đáp án làm cô kinh hi.

Chỉ thấy phía trên kia rõ ràng biểu hiện ra 【 Lối tắt thông qua đầm lầy màu vàng 】.

Nhưng điểm kinh hi này lại bởi vì đám quái hệ bắt từ phía sau kia vây quanh mà trở nên có điểm thời gian cấp bách, Tiểu Dục lách mình một cái đem Phalam kéo ra phía sau, ngay sau đó cả niệm chú cũng không kịp một cái Phong hệ long ngữ ma pháp liền vung ra phóng ngã một loạt đám quái vật trước mắt. Mà lúc này, một người một rồng đã đứng ngay trên mặt của con đường tắt kia, thân thể bọn họ đang chậm rãi biến mất.

Tiểu Dục đơn giản là muốn kim hãm lại tốc độ của lũ quái, phòng chừng một cái phong hệ ma pháp là không đủ, nên không do dự mà thả thêm một cái “chậm chạp” mộc hệ, như vậy cô cùng Phalam mới thuận lợi thông qua tầng thứ nhất.

Khi bọn họ hần mở to mắt ra, đã bước vào tầng thứ hai đầm lầy màu vàng .

“Đây là.”

Phalam ngửa đầu nhìn nhìn đỉnh đầu, cơ hồ khó có thể tin bọn họ vừa mới từ cái đầm lầy lục sắc trên đỉnh đầu kia rút xuống đây.

“Đừng phân tâm, mau theo ta.”

Tiểu Dục biết rõ bọn họ không có thời gian mà ở đây ngăn người hoặc thất thần, kế tiếp con đường lại càng thêm hung hiểm.

Đầm lầy màu vàng này quái cũng không có xuất hiện nhanh như vậy, giống như lần trước Tiểu Dục đã gặp qua, cô hiện tại đang hết sức chuyên chú tìm kiếm một cái đường tắt thông hành.

Nhưng bên này Phalam lại không có được bình tĩnh như vậy.

Rõ ràng Phalam biết rõ thực lực của Tiểu Dục, bọn họ dù sao cũng cùng một chỗ luyện tập thực chiến vài ngày, nữ nhân này biến thái đến trình độ loại nào, Phalam vô cùng rõ ràng. Nhưng là, chính là biến thái đến loại tình trạng này, lúc đối mặt với đám quái vật bắt từ kia ở tầng trên, loại long ngữ ma pháp mạnh mẽ kia cư nhiên lại chỉ dùng để xô ngã mấy tên kia, kia sau này bọn họ muốn đối mặt chẳng phải là.

“Này , rốt cuộc ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần”

Giờ này khắc này, Phalam không thể không đem câu hỏi hần chon rất lâu ở trong lòng nói nói ra.

Tiểu Dục lại cũng không ngoài ý muốn, Phalam sớm hay muộn cũng biết sự thật, mà Từ vòng đầm lầy này lại là một cái bản sao thật sự biến thái, cô cũng không có biện pháp.

“Kỳ thật cũng không có bao nhiêu.”

Tiểu Dục không ngừng lại động tác tìm kiếm, chỉ là một mặt bình tĩnh đáp trả: “Ta chỉ đang đánh cược mà thôi.”

“Đánh cược? Đánh cược cái gì?”

“Nếu chúng ta may mắn, có thể tránh thoát khỏi mọi công kích của bọn quái vật cứu bọn họ ra đương nhiên là tốt nhất. Nhưng là nếu chúng ta thật sự phải chống lại những tên quái vật vượt trên mười cấp.”

Phalam không tự giác nuốt nước miếng một cái, truy vấn: “Sẽ như thế nào ?”

“Kia đại khái chỉ có thể cầu nguyện tên Caesar thiên thần kia xuất hiện đi.”

Không thể không nói, Phalam một hơi không thở ra, ho mạnh.

“Ngươi rốt cuộc đang nói cái chuyện ma quỷ gì? ! !”

“Không phải chuyện ma quỷ, ta chính là nghĩ như vậy.”

“Ngươi”

“Nhiệm vụ chính tuyến của ta. Nếu tập hợp đủ Cửu đại thần khí của thủ hộ cự long, là có thể nhìn thấy Caesar thiên thần.”

Nghe thấy Tiểu Duy nói như vậy, Phalam bỗng nhiên không nói nên lời. “Đúng vậy a, nếu quả thật là như vậy, như vậy thiên thần đại nhân nhất định sẽ đến cứu vớt bọn họ Hắc và Cự Long tộc.”

“Nhưng là nói thật, ta không tin tưởng cho lắm, cho nên. . .”

Trong nháy mắt, Tiểu Duy quay về trước hướng về phía Phalam lộ ra một khuôn mặt tươi cười thật tươi, nâng lên âm điệu, lớn tiếng nói:

“Chúng ta vẫn là ôm quyết tâm liều chết chiến đấu đi!”

Phalam dưới chân lao đảo một cái, đen mặt nhìn về phía Tiểu Duy vẫn đang tiếp tục chạy, Phalam cười khổ lắc lắc đầu đi theo.

Đáng được ăn mừng là. Tiểu duy đã tìm được cái đường tắt kia rồi. Tuy rằng phía sau. Vị Từ Linh tướng quân kia vẫn đang đuổi sát phía sau chỉ huy đội quân tử linh của nó lao đến.

“Vẫn là nên nói tạm biệt đi~”

Tiểu Duy cười lạnh, thân thể tùy ý đang chậm rãi tan biến hướng về phía đám quái vật phát phát tay.

Khi Tiểu Duy bước đầu tiên đi trên đầm lầy màu lam chưa thấy bao giờ. Cô đang nhớ lại thời điểm lúc trước ở cửa, nàng chụp được {Giám định thuật} đã biểu hiện cái câu kia【 tử vong đầm lầy bản sao giai đoạn thứ nhất, Cần tiêu diệt Địa Ngục linh chủ. 】

Đúng vậy, hiện tại xuất hiện ở trước mặt Tiểu Duy cùng Phalam đúng là cái tên đỏ như máu sang ngồi đang phát quang Địa Ngục linh chủ. Tiểu Duy vỗ cái {Giám định thuật} đi qua, lại cũng chỉ thấy được dòng chữ【 Địa Ngục linh chủ. Cấp 130, cấp bậc boss 】【. Các tin tức khác hoàn toàn không thể nào biết được.

Vì thế, Tiểu Duy kéo Phalam nhanh chân bỏ chạy, cũng vừa chạy vừa cùng Phalam uống được tề ần thân.

Tuy rằng tác dụng kỳ thật không tính quá lớn. Tiểu Duy tâm lý cũng đã biết. Cấp bậc kém quá lớn. Ăn thân được tề cũng khó mà ngăn trở bọn họ lúc này. Cô cũng chỉ có thể dùng phương thức này kéo dài thời gian sinh tồn của bọn họ lúc này, tìm kiếm đường tắt thông đến tầng tiếp theo.

Mà trên thực tế, các ngoạn gia tất cả đều biết, không ham chiến muốn thoát ly chiến đấu thì nếu là bình thường tiểu quái còn không có vấn đề gì, dù sao quái chạy cũng không mau bằng ngoạn gia, cũng sẽ không bị một chiêu chết ngay lập tức. Nhưng gặp được boss thì cũng khó mà nói. Tiểu Duy thân mình còn không có cái gì. Dù sao đã thăng cấp, nhưng Phalam bên cạnh thì hoàn toàn không được.

Cô còn không kịp tìm được đường tắt thông đi đến tầng tiếp theo. Địa ngục linh chủ thân hình cao lớn kia từ trong miệng đã học ra luồng khói đen giống như khi bắt Saraman Germany.

Trong nháy mắt, nhói đen vậy khốn cùng Phalam ở phía sau, Tiểu Duy phần nộ trừng mắt, phần nộ trầm tích ở ngực, nâng tay một cái diệt Long Ma pháp hướng Địa Ngục linh chủ oanh tới. Đã thấy Phalam nhanh chóng tháo xuống hoa tai của mình, hướng Tiểu Duy ném tới.

“Cầm nó! Tìm được thiên thần đại nhân! Sau đó. . . hãy tới cứu chúng ta. . .” Đây là lời nói cuối cùng trước khi bị luồng khói đen cắn nuốt của rồng sấm Phalam.

Đến lúc này, Cửu đại thủ hộ trụ cột Cự Long. Toàn quân bị diệt.

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Cứu viện x Thiên thần

Rồng sấm Phalam vừa biến mất, tưởng như chỉ trong nháy mắt, đầu óc Tiểu Duy còn chưa hoàn toàn quay lại.

Nếu như nói, ngay cả cô nàng rồng sắt Miranda mà cô chưa gặp cũng bị bắt đi. . . như vậy chín người thủ hộ trụ cột Cự Long có thể nói đã hoàn toàn nằm trong tay địch, không vẫn còn một kẻ may mắn thoát khỏi, mà người còn sống sót lưu lại, hẳn là hiện tại còn đang hạnh phúc vô ưu vô lo sống khoái

hoạt bên trong hắc động của cô, rắn con Tilo .

Nhưng bây giờ, Tiểu Duy không có thời gian đau buồn cho Cự long tộc, điều duy nhất cô có thể làm bây giờ chính là quay đầu lại liên tục chạy như điên.

Địa Ngục lĩnh chủ điên cuồng triệu hồi binh lính của nó, làm càng ngày càng nhiều quái vật hệ bắt từ tuôn ra, Tiểu Duy không thể không mượn sử dụng các loại được tề gia tốc cùng buff mới có thể tránh thoát từng đợt công kích của chúng. Mà khi cô giẫm phải một mảnh đầm lầy màu lam mềm mềm, bước chân mới chạm lên không biết vì sao lại đột nhiên xuất hiện một cái ma pháp trận màu quang lam. Cùng lúc đó, bọn quái vật hệ bắt từ thể nhưng lại không hề đuổi theo, tất cả bọn chúng đều chậm rãi rút về dưới mặt đất, chỉ để lại Địa Ngục lĩnh chủ đứng ở nơi đó tru lên những âm thanh chói tai.

Tiểu Duy căn bản không kịp làm cái gì, đã cảm thấy toàn bộ thể giới trời đất chao đảo, chính mình khó chịu vì đầu bị hướng lên xuống máu huyết xông lên não, mà khi cô tỉnh táo lại, lại phát hiện dưới chân chính mình đang đứng cũng không phải là đầm lầy màu lam ban đầu nữa, mà là một màu tím thực quý dị.

Bên tai 【Đỉnh】 một tiếng, còn chưa kịp sử dụng xem xét, một cái hướng dẫn đã xuất hiện ở trước mặt.

Từ vòng bố trí thuộc bản sao giai đoạn thứ hai. Cần tiêu diệt Địa Ngục Công Tước. (TrangĐỉnh: trước sói sau là cộp *cuồng tiểu* Lik: tránh vô dũa gặp vô dũa :S)

Tiểu Duy cực kỳ ảo não, vì vậy khi thông báo vừa xuất hiện, cô liền thấy được phía trước đó cách không xa chậm rãi một con quái vật thật lớn đi đến phía cô.

Ở dưới tác dụng của {Giám định thuật}, Tiểu Duy thấy được dòng chữ: 【 Địa Ngục Công Tước, cấp 144. Hệ bắt từ. Giai đoạn thứ hai 】

Tâm sớm đã lạnh thấu, ước chừng so với chính mình cao hơn 15 cấp , Tiểu Duy suy nghĩ, cho dù tìm được Cự long tộc rồi, cô thật sự sẽ có năng lực cứu bọn họ đi ra ngoài sao. Cảm giác tuyệt vọng trải khắp toàn thân, loại cảm giác này cũng làm ảnh hưởng tới tốc độ trốn chạy của cô, rất nhanh, cái tên Địa Ngục Công Tước kia truy căn tới vùng lên cự kiếm hướng Tiểu Duy bổ xuống (TrangĐỉnh: bổ dũa hêhê), miễn cưỡng Tiểu Duy mới mạnh mẽ tránh thoát được đợt công kích thứ nhất, nhưng không có biện pháp tránh thoát lần thứ hai thứ ba. Địa Ngục Công Tước tuy rằng thân hình to lớn, động tác lại hết sức nhanh nhẹn, hoàn toàn không có cảm giác công kênh, mà Tiểu Duy cho dù là mở ra các loại buff cùng bảo hộ vẫn là bị thương.

Thấy cột máu chỉ còn một chút, làm cho Tiểu duy từ trong tuyệt vọng tỉnh lại.

Cô không thể cứ như vậy bị giết chết ở trong này. Cô còn muốn cứu đám Cự long ra ngoài, cô còn muốn trở về nhà, anh trai cùng ba mẹ đều ở chờ đợi mình, chỉ cần có một tia hi vọng chính mình sẽ không thể buông tay được, nhìn thanh máu Hp đã rút xuống chỉ còn một nửa, Tiểu Duy nhanh chóng buff bổ sung lại cho mình, triển khai toàn bộ mã lực tránh thoát lại một vòng công kích của Địa Ngục Công Tước, tìm kiếm kẻ hở, tận lực chạy trốn ra xa , cô phải tìm được đường tắt đi thông đến tầng tiếp theo, nhưng vào lúc này, Tiểu Duy nhìn thấy Địa Ngục Công Tước từ trong miệng học ra một luồng khói đen cuộn cuộn, giống hết luồng khói bắt các cự long lúc trước. Một mặt Tiểu Duy nói với chính mình không nên sợ, chuẩn bị xong các Diệt long ma pháp như mưa đánh về hướng luồng khói đen , các loại ma pháp vũ kỹ tất cả đều gọi ra, mà kết quả nhưng lại làm kẻ khác sợ hãi.

Đúng vậy, làm người ta đều kinh hoàng.

Làn khói đen này đối với tất cả công kích đều miễn dịch. Bất kể Tiểu Duy cố gắng thế nào. Cô vẫn bị làn khói đen cắn nuốt sạch sẽ, cái loại cảm giác giống như ngâm nước, cảm giác làm cô không thờ nổi. Chung quanh một mảnh tối đen, căn bản phân không rõ mình là đang ở nơi nào.

Thật sự là. Đáng chết, cô sẽ chết sao? Vẫn là. Rõ ràng chỉ có vài giây ngắn ngủi, nhưng đối với Tiểu Duy mà nói, hoàn toàn bị phong bế trong bóng đêm, thời gian giống như đã trải qua một năm vậy, cái loại cảm giác này từ tâm lý đến tinh thần đều khủng bố cơ hồ làm đầu óc cô hồng mắt.

Rốt cục, cô cảm thấy chung quanh có một điểm ánh sáng mỏng manh, hô hấp cũng bắt đầu thông suốt không giống lúc trước, bên người phảng phất có gió nhẹ thổi qua. Tiểu Duy thật cẩn thận chậm rãi mở to mắt, đến khi nhìn thấy một màn lam cô khiếp sợ.

Đầm lầy màu tím dưới chân đã không thấy, thay vào đó là một màu đỏ tươi giống như máu, trong không khí nặng mùi máu tươi làm cô cảm thấy có chút ghê tởm, trên mặt đất từng bãi từng bãi chất lỏng màu đỏ cực kỳ chói mắt, rải rác khắp nơi đều là các mảnh nhỏ rách nát của các thi thể.

Nơi này, giống như Địa Ngục.

Cách đó không xa, có chín cột sáng đứng sừng ở nơi đó. Tàn ra quang mang bất đồng, mà ở trung tâm hào quang, nổi lơ lửng một sinh vật hình người.

Tiểu Duy hít vào một ngụm khí lạnh. Cô nhận ra mấy người kia, cô tuyệt đối sẽ không nhận sai bọn họ! Lơ lửng trong trung tâm cột sáng, những sinh vật đang bất tỉnh kia chính là Cừ đại thủ hộ Cự long bị luồng khói đen kia bắt đi, bọn họ không phân biệt tự nắm trong tay nguyên tố của mình bảo vệ ở bên trong cột sáng, chẳng qua, không ai là thanh tịnh , cột sáng bên trong là Alois đang ngủ, màu tóc đen kia, khuôn mặt quen thuộc, tất cả đều không có thay đổi. . . Ban đầu chỉ là từng bước lên xuống, dần dần biến thành chạy, Tiểu Duy vọt tới, muốn đem nhóm Cự long cứu ra, nhưng lại không phòng bị đập vô một tấm lá chắn vô hình trước mắt.

Xoa cái mũi đau nhức, Tiểu Duy ngẩng đầu nhìn lại tấm màn chắn ở trước mặt, bảo vệ các cột sang năng lượng cùng với Cừ đại Cự long. Ở bên trong một nam nhân đang đứng trên một tế đàn thật lớn. Tiểu Duy sẽ không đoán sai, tấm chắn vô hình này chính là thần khí giữ nhà của Rồng sát Miranda – Lá Chắn Vô Hình cô đã tập hợp đủ các thần khí giữ nhà, nhưng là. Caesar thiên thần ở đâu?

Lúc này, nam nhân cao lớn đứng ở chỗ cao trên tế đàn chậm rãi vòng quay lại đây, cũng hướng về phía Tiểu Duy phóng tới, Tiểu Duy vội vàng một cái {Giám định thuật} đánh tới, sau đó cô liền tuyệt vọng.

Địa Ngục quân chủ, cấp 150, Đại boss cuối cùng – Bản sao Tử vong đầm lầy. Đồi trước là Caesar thiên thần.

Cô dựa theo lộ tuyến nhiệm vụ, tập hợp đủ cừ đại thần giữ nhà khí, vậy mà lại bị nhiệm vụ lừa bôn. Xác thực, cô đã tìm được Caesar đại thiên thần, nhưng một giây sau, cô lại phải chết

【 Nhiệm vụ mới nêu lên: đánh bại Địa Ngục quân chủ, trở thành Caesar thiên thần. 】

Tiểu Duy cơ hồ muốn, ngửa mặt lên trời gào thét, đây chính là quái cấp 150 a! Đánh bại? Cô không phải là vừa mới lại gần hân cũng đã bị đánh cho banh xạc a, làm sao còn có khả năng chạm vào hân a, đã thấy hân vươn tay, khối đen lại lần nữa xông ra, chậm rãi cắn nuốt quang trụ màu hồng đứng gần hân nhất. Trong cột hồng quang đó Tiểu Duy nhìn thấy rõ ràng nguyên bản biểu tình bình tĩnh của Saraman Germany, khuôn mặt bỗng trở nên hết sức thông khổ, mà ngay sau đó, thân thể cũng bị bóp méo theo phương hướng mất tự nhiên, sau đó biến thành một đồng máu mơ hồ. (TrangDinh: thịt xay rồi aaaaa Lik: sặc, nhà làm game quá âm hiểm!).

Toàn bộ quá trình, Tiểu Duy không có nhắm mắt, cũng không có phát ra tiếng hét chói tai. Cô chính là toàn thân đều lạnh đến mức làm cho chính cô cũng cảm thấy khó mà tin, cảm giác sở hại làm cô ngay cả muốn khóc cũng không được.

Luồng khói đen lại không vì sự sợ hãi của Tiểu Duy mà dừng lại, nó ngay sau đó hướng tiếp về cột sang kê bên mà đánh tới, tiếp tục nuốt trọn một Cự long nữa. Từ đỏ sặc, màu lam, lục sặc đến màu vàng, màu trắng, Cho đến màu đen. (TrangDinh: bé Alios >

Ngay lúc khói đen vươn về phía Alios, Tiểu Duy cảm thấy trong người như hồng mắt.

Cô nhanh chóng rút ra Quang minh tán dương cung Âm ảnh nguyên rủa, hoàn toàn không để ý đến lượng máu của bản thân cùng giá trị ma pháp, lần lượt tất cả các kỹ năng đều oanh tạc vào trên tấm lá chắn Băng phù chỉ, ngay khi nó hờ ra một vết nứt liên theo đó vọt vào, trong miệng cuộn cuộn các loại chú ngữ, ma pháp cùng nguyên rủa không gián đoạn ném về phía Địa Ngục quân chủ.

Thương một tiếng vang thật lớn, thanh kiếm kia đánh thẳng tới phía nam nhân trước mặt, nhưng là, cô lại không thể động tới.

Bởi vì, bàn tay của hân đã xỏ xuyên qua lồng ngực của cô, Tiểu Duy nắm thanh kiếm trong tay đứng lặng ở nơi đó, trên gương mặt cô chảy xuôi xuống là giọt nước mắt không cam lòng.

Một khắc này, Tiểu Duy suy nghĩ, nếu đây là một trò chơi thì tốt biết bao. Cô đã từng tự hào là một cường giả, mở ra ngoại đeo, không có sức mạnh nào địch nổi, một đường mang theo bảy gà con đánh đầu thắng đó, vào phó bản giết quái. Cô đã từng tự hào, cô có đẳng cấp cao nhất được tề cùng cực phẩm trang bị vũ khí cho dù gặp được kẻ địch mạnh cũng chỉ có thể xem như kỳ phùng địch thủ, nhiều nhất là tiêu diệt lực lượng ngang nhau.

Nhưng không phải. Sự thật lại hoàn toàn không phải như thế.

Cô cứu không được người cô muốn cứu, cô cũng không hoàn thành được nhiệm vụ, cùng đừng nói chuyện về nhà. Cô tựa hồ đem mọi chuyện trọng yếu đều đơn giản đi, nghĩ đến chỉ cần dựa vào nhiệm vụ của trò chơi đem hoàn thành tất cả, tất sẽ đạt được kết quả, lại chưa từng nghĩ đến mình cũng sẽ có ngày hôm nay, giống như hiện tại tiêu hao hết lượng HP (máu) của bản thân, bị đâm xuyên ngực, nửa sống nửa chết, mắc kẹt tại nơi này, một chuyện cũng không hoàn thành.

Từ lúc bắt đầu, đến bây giờ, Tiểu Duy lần đầu tiên rơi nước mắt, nhưng cũng là một lần cuối cùng.

Tất cả oán hận cùng không cam lòng của nàng đều theo nước mắt rơi xuống dưới, rõ ràng đem cấp bậc luyện cao là có thể hạ gục được Rõ ràng không cần gấp gáp như vậy liền vọt vào đến. Tuy nhiên cô không thể không nổi chính mình. Dùng khí lực cuối cùng, gương mặt nhìn hắc sắc quang trụ của Alios, sau đó Tiểu Duy buông tay chậm rãi ngã xuống. Khuôn mặt của Địa Ngục quân chủ bỗng nhiên “Ba” một tiếng rồi tách ra, theo tiếng vang thanh thủy rơi trên mặt đất.

Tiểu Duy trước mắt sớm đã trở nên mơ hồ, nếu không sao cô lại thấy, dưới lớp mặt nạ lại hiện ra đường viền quen thuộc. Trước mắt một trận bạch sắc quang mang phát sáng lên, che mất khuôn mặt bên dưới lớp mặt nạ, Tiểu Duy – ý thức càng ngày càng mơ hồ, miệng lại thì thảo kêu gọi:

”Anh”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Deo Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Trò chơi X Kết Thúc

Tiểu Duy cảm giác tứ chi của mình tất cả đều không còn tri giác, cả người giống như du lảng trong không trung, trở nên nhẹ bồng phiêu phiêu. Cho dù nhắm mắt lại cũng có thể cảm thấy luồng ánh sáng chói đâm vào mắt, hơn nữa càng ngày càng sáng. Trong ánh trắng mờ, tựa hồ có người đang kêu tên của mình

”Duy.“

Đúng vậy, có người đang gọi tên cô. Tiểu Duy cơ hồ là dùng hết tất cả khí lực chậm rãi mở hai mắt ra, lại bởi vì quá chói mắt, chỉ có thể cau mày nheo lại con ngươi, cẩn thận phân biệt bóng người trước mặt.

“Em gái.”

Hình dáng quen thuộc, thanh âm quen thuộc, Tiểu Duy ngoài ý muốn cư nhiên cảm thấy ngay cả không khí nàng đều cảm thấy quen thuộc, loại cảm giác này đến tột cùng.

“Duy! Duy! Em đã tỉnh chưa?”

Thanh âm của anh hai ở bên tai vang lên, Tiểu Duy chỉ cảm thấy toàn thân cứng ngắc, gian nan giật giật thân thể, chậm rãi quay đầu, thấy được vẻ mặt lo lắng của anh trai.

“Không thoải mái sao? Tiểu Duy, sao em không nói chuyện?”

Về mặt anh trai đầy lo âu khẩn trương lại không dám lớn tiếng, nhẹ nhàng đỡ Tiểu Duy ngồi xuống, ngay cả tay cũng không biết đặt ở đâu cho tốt.

Mà Tiểu Duy lại cảm thấy trên mặt mình một mảng ướt ướt, nhanh tay sờ lên, tất cả đều là nước mắt.

Cô nhớ rõ chính mình xuyên qua vào trong trò chơi, ở trong đó cùng một đám dân bản địa gặp gỡ, sau đó cô dựa theo lộ tuyến của nhiệm vụ muốn đi tìm Caesar thiên thần, nhưng là cuối cùng. Cô bị thiên thần giết chết.

Cấp bậc chênh lệch, lưu lại một mảnh thi thể trong đầm lầy màu đỏ, trong không khí dày đặc mùi máu tươi cùng tử thi, khói đen cắn nuốt Cự long tộc cùng với. . . . Chính mình bị cánh tay đâm xuyên qua lồng ngực. Hết thấy đều chân chân thực thực như vậy, chân thật đến Tiểu Duy không phân rõ nổi cái nào là ảo giác, cái nào là sự thật.

“Duy.”

“Đừng chạm vào em!”

Anh trai chạm vào người làm cho Tiểu Duy nhin không được toàn thân nổi da gà, “Ba” một tiếng, đưa tay gạt tay hấn ra, trong mắt nước mắt nhin không được chảy xuống.

“Tổ cấp cứu! Mau!”

Cửa bỗng nhiên bị mở ra, một đám nhân viên mặc quần áo màu trắng bệnh viện tiến vào, ba chân bốn cẳng đem Tiểu Duy đặt lên cáng. Ngoài cửa, xe cứu thương đã chờ sẵn ở đó.

“Em ấy còn chưa tỉnh táo lại sao?”

Cuối cùng một người đàn ông đi tới, vỗ vỗ vào bả vai ca ca Tiểu Duy, hỏi.

“Ừ”

Anh trai gạt gạt đầu, lông mi dài che quá nửa đôi mắt, chỉ nghe thấy anh dùng âm thanh lo lắng nói:

“Đều là lỗi của tôi.”

“Cậu không cần tự trách, là chính em ấy lựa chọn.”

“Những người khác thế nào?”

“Bọn họ cũng không sao.”

“Vậy là tốt rồi.”

Anh trai Tiểu Duy xoay người, nói với anh ta: “Tôi phải ở bên cạnh em ấy.”

Anh ta cũng nở nụ cười, nói : “Cô em gái của cậu rất kiên cường.”

Lúc Tiểu Duy chân chính tỉnh táo lại, là ở trên xe cứu thương.

Ý chí của cô rất kiên cường, đây là kết luận lúc tham gia hoạt động làm một loạt thí nghiệm tương quan mới đưa ra.

Đúng vậy, trò chơi tổ chức một hoạt động lớn, mà cô là người may mắn trở thành một người được tham dự.

Tiểu Duy đem nước mắt trên mặt lau khô, nhớ lại hết thấy.

Trò Vồng du Caesar đại lục vận hành từ trước đến bây giờ đã có một thời gian dài. Cho tới nay bản cũ còn chưa có Cập nhật, mà trên thực tế cũng không phải có nguyên nhân gì đặc thù, chính là các ông chủ của trò chơi này luôn luôn bày ra các hoạt động lớn, mục đích đương nhiên chính là vì hấp dẫn càng nhiều người chơi tham gia.

Đầu tiên các thương nhân cử hành một cuộc thi đấu tranh tài ở mỗi Sever, chọn lựa ra một trăm người chơi. Sau đó, ban bố ra một tin tức như sau.

Một trăm người thắng cuộc này có thể lấy hình thức tự nguyện tham gia đợt chế tác phim hoạt hình để tuyên truyền đợt cập nhật PB mới. Đương nhiên, là tự bản thân thể nghiệm.

Quy tắc rất đơn giản, đầu tiên người tự nguyện phải qua một đợt kiểm tra thể chất đến tổ chất tinh thần lực cùng một loạt thì nghiệm khảo nghiệm, cuối cùng người lưu lại mới chân chính có thể có tư cách tham gia trò chơi.

Mà Tiểu Duy, thực may mắn trở thành thành viên trong đó.

Tính cả Tiểu Duy ở trong mười người được tuyển chọn dùng rút thăm để quyết định nhân vật, sau đó cùng nhà thối miên tiến hành thối miên, tiến vào trò chơi, cùng dân bản địa trong trò chơi cũng chính là hệ thống NPC cùng tiến hành hành động với nhau, cuối cùng từ chế tác này cất nổi biên tập thành phim hoạt hình ngắn, đặt là Cập nhật bản cũ sau khi trò chơi bắt đầu.

Mười người này phân sức nhân vật thứ tự là cứu đại thủ hộ trụ cột Cự long cùng một người chơi.

Lấy người chơi là chính tuyến để triển khai toàn bộ câu chuyện, mà ngoại đạo chính là một loại ám thị cho người chơi, vì vậy người chơi ở trong này cần phải tung ra được hết các kỹ năng của mọi chức nghiệp (TrangDinh: làm quảng cáo hèn chi), sau đó sẽ được cất nổi biên tập để chế tác tuyên truyền.

Loại này hoàn toàn là theo tình tiết phát triển của game, không có kịch bản cố định, cũng không chi thị nội dung, để cho các người chơi tự do phát huy hành động, cái này mới hấp dẫn phần đông sự chú ý của các người chơi, cũng làm cho cái trò chơi Caesar đại lục này trở nên nóng hơn chưa từng thấy, rất nhiều người đều chờ mong bản cập nhật mới này.

Khi xe cứu thương đến được bệnh viện, Tiểu Duy cự tuyệt cáng kiêng xuống xe. Tự cô mở cửa xe đi xuống, lúc xuống xe đã thấy anh hai mình đang đứng chờ cô. Chắc là lúc trước cũng đi theo xe khác tới đây.

“Duy!”

Nhìn anh trai nhà mình một vẻ mặt lo lắng đi tới, Tiểu Duy lại nghĩ tới chính mình lúc trước bởi vì bộ dạng của Caesar thiên thần trong trò chơi đối với anh hai sinh ra sợ hãi cùng chán ghét, tự kiểm điểm một chút, hướng về phía anh hai chạy tới nói:

“Thực xin lỗi, anh hai, làm cho anh lo lắng.”

“Duy . . . Em cảm giác thế nào? Còn khó chịu nữa không?”

Anh hai khẩn trương nhìn Tiểu Duy từ trên xuống dưới.

“Không có việc gì.”

“Chúng ta đi kiểm tra kỹ càng lại chút đi.”

Nhìn anh hai trong mắt lo âu, Tiểu Duy im lặng gật đầu, đi theo anh hai vào bệnh viện.

Nơi này nói là bệnh viện, trên thực tế chính là cơ sở y tế của công ty trò chơi. Trò chơi lúc đầu khai phá, sẽ tiến hành thí nghiệm thực thể nghiệm cho người chơi, một ít đám người tình nguyện hoặc nhiều hoặc ít đều đã mắc một ít loại bệnh tinh thần, mà ở trong đây bọn họ miễn phí chữa trị.

Nhân viên y tế hỏi Tiểu Duy một chút vấn đề, lại an ủi cô vài câu, cầm bản ghi chép đi ra ngoài, vừa ra khỏi cửa, liền hướng phía đông người đi tới

“Em gái tôi thế nào?”

“Không cần lo lắng, cô ấy rất kiên cường.”

Nhân viên y tế cười nói:

“Tôi làm đến bây giờ còn chưa thấy ai có ý chí tinh thần kiên cường như vậy, tự mình trải qua một đoạn huyết tinh cùng hình ảnh kinh khủng như vậy, lại còn có thể theo thể giới trò chơi trở lại thế giới thật, em gái cậu thật sự là một người không đơn giản.”

Tàng đá lơ lửng giữa ngực anh rốt cục cũng thả xuống, xuyên qua kính thủy tinh nhìn Tiểu Duy nằm trên giường. Kỳ thật anh có một chút hối hận sớm biết rằng như vậy, lúc trước liền. Mà lúc này đây, một đám người mặt tây phục màu đen từ một hành lang khác đi tới, cũng đẩy ra cửa phòng bệnh.

Tiểu Duy nghe thấy tiếng cửa, ngẩng đầu lên, nhìn qua là một người mặc tây trang, dáng người cao ngất, một đại thúc trung niên dung mạo anh tuấn. Chỉ

thấy người nọ đứng trước mặt Tiểu Duy, đối Tiểu Duy nói:

“Xin chào, tôi là Lạc Phi, cũng là chủ tịch của công ty khai phá trò chơi Caesar đại lục.”

Hơi sùng sốt, Tiểu Duy khó hiểu nhìn nam nhân Lạc Phi kia, chủ tịch ... Tìm cô làm cái gì nha.

“Hôm nay mục đích của tôi tới nơi này là hướng cô xin lỗi, đối với chuyện mà cô gặp phải ở trong trò chơi, chúng tôi vạn phần xin lỗi.”

Lạc Phi khuôn mặt nghiêm túc nhìn Tiểu Duy, cũng một giây sau đó lộ ra một tia cười ôn hoà, nói:

“Nguyên bản đối với nhân vật chính của lần này là một cô gái nhỏ, ta thấy khá là may mắn, dù sao một cô gái sẽ có rất nhiều chuyện không dám thử nghiệm, mặc dù cũng có các loại nhân tố không hoàn mỹ tồn tại, nhưng mà đối với một người thân thể khoẻ mạnh vẫn sẽ có lợi hơn. Vậy mà với cô nhưng không có nghĩ đến, cô so với rất nhiều đàn ông khác đều đứng cùng kiên cường, không ngờ ý chí kiên định của cô lại kiên trì đến cùng làm xong toàn bộ đầu mối quan trọng.”

“Cô thật đáng giá để tôi khâm phục.”

Lạc Phi nói xong hướng về phía Tiểu Duy cúi thấp đầu: “Hiện tại, tôi chỉ có thể đối với cô nói xin lỗi cùng cảm ơn.”

Đúng vậy, đối với tổn thương gây ra cho cô là muốn nói thực xin lỗi, đối với việc cô kiên cường hoàn thành toàn bộ hoạt động cùng nhiệm vụ tỏ vẻ cảm ơn từ đáy lòng.

Sau khi Lạc Phi rời đi, Tiểu Duy ở trong bệnh viện ước chừng đợi một tháng. Trong một tháng này, cô không thể tiếp xúc cùng trò chơi tương quan gì đó, mà Tiểu Duy chính mình cũng muốn đem một tháng này để nghỉ ngơi cùng điều chỉnh. Tuy rằng ngẫu nhiên nhắm mắt lại còn có thể nhớ đến này những hình ảnh huyết tinh (đẫm máu), nhưng cô cũng đã cảm thấy tốt hơn nhiều.

Đám Cự long đều là người chơi sấm vai, bọn họ kỳ thật đều không có chuyện gì. Nghĩ đến chuyện này, tâm tình Tiểu Duy liền trở nên tốt hẳn, hướng chỉ, anh hai đã nói với mình, cấp bậc đề cao cùng các vật phẩm khác trong trò chơi đạt được sẽ không bị thu hồi quay về, nói cách khác, chờ trò chơi Cập nhật xong, cô còn có thể bảo trì cấp 125 siêu cao cấp cùng với con rắn Tilo song thuộc tính nằm bên trong chiếc nhẫn hắc động của mình.

Con rắn kia chính là phần thưởng lưu lại cho mình làm ma sùng.

Công ty trò chơi bắt đầu khai phá tính từ lúc Tiểu Duy tỉnh lại là 60 ngày sau, mà vô số truyền thông cùng người chơi đều ở chờ mong bản cập nhật mới, cũng đối với người chơi tự do trong đoạn quảng cáo hoạt hình tự do suy diễn. Lần trước nghe anh hai nói, công ty khai phá truyền ra một vài tấm ảnh tuyên truyền, liền đưa tới một trận oanh động chưa từng có. Cô nhớ rõ lúc anh hai nói đến chuyện này khuôn mặt tràn đầy hưng phấn cùng cảm xúc kích động không thể không chế.

Ngay tại lúc Tiểu Duy đắm chìm trong ký ức thì một tiếng gõ cửa không hẹn tới. Không đợi Tiểu Duy lên tiếng, cửa liền bị đẩy ra, tiến vào là một nam tử cao lớn, một đầu tóc đen cắt ngắn, ánh mắt màu đen sắc bén cuộn cuộn như một dòng xoáy nước, khuôn mặt cương nghị ngay lúc nhìn thấy Tiểu Duy liền lộ ra điểm tươi cười, mà khuôn mặt có vẻ kiên cường nháy mắt liền nhu hoà xuống.

“Em còn nhớ tôi không?”

Những lời này vừa nói ra, Tiểu Duy cau mày nhìn thanh niên trước mặt, cô cảm thấy người này có chút quen mắt. Nhưng trong khoảng thời gian ngắn. . .

“Tên tôi là Lạc Dạ, còn em?”

Đối mặt một người đàn ông thành lĩnh nhảy ra tự giới thiệu, Tiểu Duy không thể không dùng ánh mắt đề phòng nhìn đối phương, thân thể buột chặt hơn nữa thoáng lui về phía sau, người thanh niên tên là Lạc Dạ kia bỗng nhiên cười vươn tay ra, nắm lấy tay Tiểu Duy, ngay sau đó Tiểu Duy nghe thấy anh ta nói:

“Lẽ trưởng thành của tôi, em định khi nào làm đây?”

Những lời này giống như như sấm sét bổ trúng Tiểu Duy, cô làm sao có thể quên, trong thời khắc cuối cùng cô và hắn chia ly, hắn đã nói câu nói kia.

【 Tiểu Duy, ta nhất định sẽ tìm được ngươi, sau đó, ngươi cấp cho ta một cái lễ trưởng thành đầy đủ. 】

【 Mặc kệ ngươi có đồng ý hay không. 】

【 Mặc kệ nàng có đồng ý hay không, người dạy ta vĩnh viễn là nàng. 】

Tiểu Duy đột nhiên cảm giác mũi chua xót, hốc mắt cũng nóng lên, cô há miệng thở dốc, dùng thanh âm cứng rắn nuốt xuống nói:

“Alois, ngươi thật sự là một con rồng ngu ngốc.”

Bạn đang đọc truyện *Mở Ra Ngoại Đoạ Liền Xuyên Qua* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

